ÎNTRU SLAVA LUI DUMNEZEU
CELUI ÎN TREIME LĂUDAT

CEASLOVUL CEL MARE

Se tipărește cu binecuvântarea Prea
Sfințitului Părinte GALACTION
Episcopul Alexandriei și Teleormanului

Editura Biserica Ortodoxă
Alexandria - 2003

ÎNTRU MĂRIREA LUÎ DUMNEḌEŬ
CELUI ÎN TREIME LĂUDAT

OROLOGIU

TIPĂRIT
ÎN ḌILELE PREA ÎNĂLȚATULUÎ NOSTRU DOMN

CAROL I

REGELE ROMÂNIEÎ

Cu autorisarea și bine-cuvîntarea Sf. Sinod al S-teĭ Biserici Autocefale Ortodoxe Române.

BUCUREȘTÎ

TIPOGRAFIA „CĂRȚILOR BISERICESCÎ“
1896.

PRECUVÂNTAREA DE LA PRIMA EDIȚIE

Iubiților Creștini,

Fii ai Sfintei noastre Biserici Ortodoxe Române

Har vouă și pace de la Dumnezeu Părintele nostru și de la Domnul Iisus Hristos.

*Noi oamenii, întreaga noastră ființă o avem de la Dumnezeu și prin Dumnezeu; "**căci întru Dânsul viem, ne mișcăm și suntem**" (F. Ap. 17, 27). Toate darurile și bunurile de care ne bucurăm pe pământ, și, după nestrămutatul cuvânt Dumnezeiesc, avem a ne bucura și în viitor, sunt tot de la Dumnezeu. "**Tot darul de la Dumnezeu Părintele luminilor se pogoară**", ne învață Sfânta Biserică; și, "**Cel ce nu a crutat pe Fiul Său, ci l-a dat pentru noi toți, cum nu ne va dărui împreună cu El și toate**", învață Sfântul Apostol Pavel (Rom. 8, 32).*

Atârnarea noastră de Dumnezeu, precum și a întregii lumi, este netăgăduită. Psalmul 103 de la începutul Vecerniei, prin care se face apel la sufletul nostru de a binecuvânta și a lăuda pe Domnul pentru crearea și îngrijirea de noi și de tot ce ființează, probează aceasta cu toată evidența.

*Renașterea morală a omenirii, sau scăparea ei din sclavia păcatului prin "**Unicul Său Fiu**", Domnul nostru Iisus Hristos, de-asemenea se datorește bunătății și dragostei lui Dumnezeu. "**Dumnezeu bogat fiind întru milă, pentru multa Sa dragoste cu care ne-a iubit... ne-a înviat întru Hristos, ca să arate în veacurile cele viitoare marea bogăție a harului său**" (Efs. 2, 4-5, 7).*

*"**Așa a iubit Dumnezeu lumea, încât și pe Fiul Său, Cel Unul-Născut, l-a dat, ca tot cel ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică**" (Ioan 3, 16).*

Bunurile de care ne bucurăm în tot decursul vieții noastre, ca rodirea țarinelor, sănătatea, propășirea și altele, își au izvorul tot în marea bunătate și dragoste a lui Dumnezeu.

*Pentru toate acestea dar, precum și pentru cele mai amănunțite îngrijiri ale lui Dumnezeu pentru noi, suntem datori a avea cea mai mare recunștință către El; iar recunștința noastră nu o putem exprima altfel decât prin rugăciuni de laude, mulțumiri și cereri, care fiind ieșite, după cum ne învață Însuși Domnul nostru Iisus Hristos, **din prisosința inimii** credincioase, sunt jertfele cele mai bineplăcute ce le putem aduce, ca semn de*

*recunoștință. "**Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă și dă celui Prea Înalt rugile tale, cheamă-Mă pe Mine în ziua necazului tău și te voi scoate și Mă vei preamări**", ne învață Profetul-împărat David în psalmul 49, versul 14 și 15.*

Felul acesta de jertfe formează cultul nostru creștin.

Cartea ce o aveți în mâini, iubiți creștini, cuprinde felurite părți ale cultului Dumnezeiesc, prin care vă puteți exprima cu multă îmbelșugare, credința, nădejdea și dragostea către Dumnezeu, precum și toate simțămintele inimii către El, în orișice împrejurări din viață. În ea găsiți rugăciuni și cereri pe care trebuie a le adresa lui Dumnezeu seara și dimineața, ziua și noaptea. Găsiți rugăciuni prin care înălțându-vă mintea la Dumnezeu, și oarecum vorbind cu Dânsul, îi cereți ajutorul în tot felul de împrejurări grele.

Găsiți rugăciuni către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, a cărei mijlociri către preaiubitul său Fiu sunt întotdeauna de mare folos. Găsiți rugăciuni și către toți Sfinții, care prin viața și faptele lor cele bune pe pământ au ajuns a străbate cerurile și a vedea pe Dumnezeu, către care noi adresându-ne cu rugăciuni, le cerem a fi mijlocitori înaintea tronului Dumnezeiesc, precum pentru a dobândi iertarea păcatelor, așa și spre a ne scăpa de toate nevoile ce vin asupră-ne.

*Cartea ce o aveți în mână se numește **Orologiu**, parte, pentru că cuprinde evenimente din viața pământească a Domnului nostru Iisus Hristos, întâmplate la anumite ore, parte, pentru că conține rugăciuni și laude ce sunt hotărâte a se citi în anumite ore.*

*Aceste rugăciuni sau laude, privite în general, sunt în număr de șapte, anume: Miezonoptica (Polunoșnița), Ortrina (Utrenia), Ora întâia (Ceasul întâi), Ora a treia, Ora a șasea, Ora a noua, și Vesperina (Vecernia), - corespund câte șapte aceste laude învățăturii și practicii Profetului-împărat David, care în psalmul 118, versul 164 zice: "**De șapte ori în zi Te-am lăudat, Doamne, pentru judecățile dreptății Tale**".*

*Această carte este tipărită după ediția din Sfânta Mănăstire Neamțu, însă mai corectată după originalul grecesc, traducerea slavonă și Acatistierul slavon, avându-se în vedere la psalmi, Biblia greacă "**Septuaginta**", Biblia românească, tipărită sub **Șerban**, precum și chiar textul **ebraic** și alte traduceri în limba rusească.*

Folosiți-vă deci, iubiți creștini, cu toată credința și dragostea sfântă de carte. În ea veți găsi, iubiților, alifia harică ce vindecă tot felul de boli sufletești și chiar trupești, veți găsi liniște și satisfacția sufletului. Întrebuințați-o spre mărirea lui Dumnezeu și folosul propriu, precum prin sfintele biserici așa și prin casele voastre.

Deprindeți-vă copiii și pe toți casnicii a-și exprima credința, nădejdea și dragostea către Dumnezeu prin citirea feluritelor rugăciuni, ce se află în ea.

Stăruiți cu tot dinadinsul în aceasta, cunoscând că numai prin înrădăcinarea ideilor sănătoase și a simțului religios în familii, poporul Român poate spori în moralitate, în virtuțile cetățenești, și prin urmare a deveni conștiincios și harnic în orișice poziție socială s-ar afla.

Harul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh, să fie cu voi cu toți. Amin.

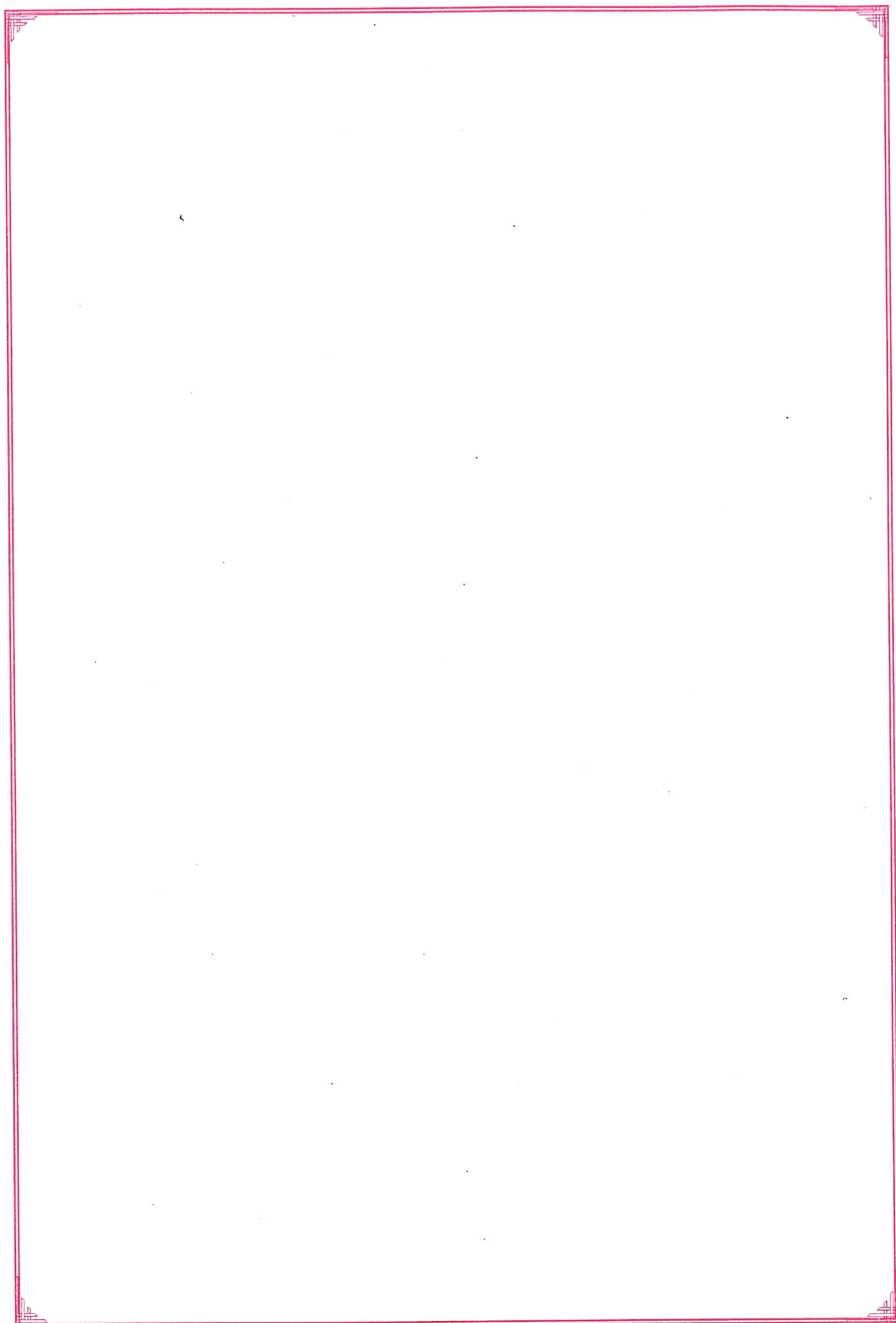
Ai dragoste voastre către Dumnezeu, pentru amândouă fericirile, smeriți rugători.

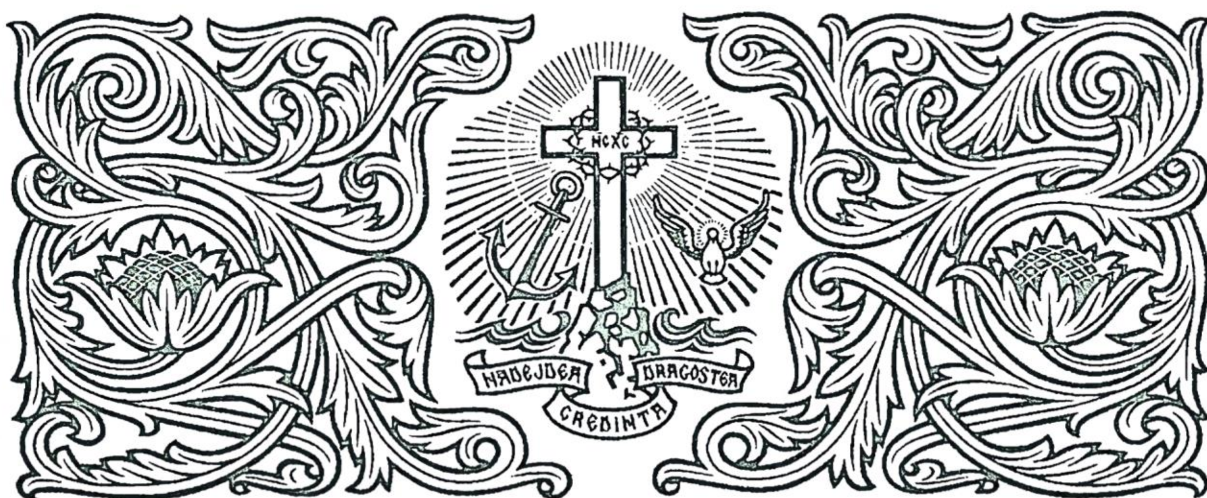
Președintele Sfântului Sinod † IOSIF Arhiepiscop și Mitropolit Moldovei și Sucevei.

† GHENADIE Episcop Râmnic-Noul Sverin
† IERONIM Episcop Romanului
† DIONISIE Episcop Buzăului
† SILVESTRU Episcop Hușilor
† GHERASIM Episcop Argeșului
† PARTENIE Episcop Dunării de Jos
† Arhiereul VALERIAN Râmniceanu
† Arhiereul CALISTRAT Bârlădeanu
† Arhiereul DOSITEIU Botoșăneanu
† Arhiereul IOANICHIE Floru Bacăoanu
† Arhiereul PIMEN G. Piteșteanu
† Arhiereul ATANASIE M. Craioveanu
† Arhiereul MELETIE Gălățenu
† Arhiereul NIFON Ploieșteanu

Anul **1887**

RUGĂCIUNILE DIMINEȚII

Sculându-ne din somn fără lene, să ne depărtăm de așternut și întorcându-ne cu fața spre răsărit, să ne închinăm de trei ori, zicând:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

După aceasta, să stai puțin în tăcere, până ce se vor liniști toate simțurile tale și atunci să faci trei închinăciuni până la pământ și dacă ești preot, să zici:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar dacă nu ești preot, să zici:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților, miluiește-ne pe noi. Amin.

Și să zici iarăși:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Împărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindeni ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi! (de trei ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (de trei ori). Slavă... Și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele acestea:

Sculându-ne din somn cădem către Tine, Bunule, și cântare îngerească strigăm Ție, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule; pentru rugăciunile îngerilor Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima și buzele mele le deschide ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule, pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi, ci cu frică să strigăm în miezul nopții: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi rugăciunea aceasta:

Din somn sculându-mă, mulțumescu-Ți, Preasfântă Treime, că, pentru multă bunătatea Ta și pentru îndelungă-răbdarea Ta, nu Te-ai mâniat pe mine, leneșul și păcătosul, nici nu m-ai pierdut cu fărădelegile mele, ci ai arătat iubire de oameni, după obicei; și, întru deznădăjduire zăcând eu, m-ai ridicat, ca să mânec și să slăvesc puterea Ta. Deci, acum luminează-mi ochii gândului, deschide-mi gura, ca să mă învăț cuvintele Tale, să înțeleg poruncile Tale, să fac voia Ta, să-Ți cânt întru mărturisirea inimii și să laud preasfânt numele Tău, al

Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune:

Slavă Ție, Împărate, Dumnezeule atotputernice, Care, cu purtarea Ta de grijă cea dumnezeiască și de oameni iubitoare, m-ai învrednicit pe mine, păcătosul și nevrednicul, a mă scula din somn și a dobândi intrare în sfântă casa Ta. Primește, Doamne, și glasul rugăciunii mele, ca și al sfintelor și înțelegătoarelor Tale puteri, și binevoiește ca, din inimă curată și cu duh de umilință, să Ți se aducă Ție laudă din necuratele mele buze; ca și eu să mă fac părtaș fecioarelor celor înțelepte, cu luminată făclia sufletului meu, și să Te slăvesc pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul Cel slăvit în Tatăl și în Duhul Sfânt. Amin.

Apoi:

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru! (Cu trei închinăciuni)

Apoi: Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși

la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi

Rugăciunea I a Sf. Macarie cel Mare:

Doamne, curățește-mă pe mine păcătosul, că niciodată n-am făcut bine înaintea Ta. Izbăvește-mă, deci, de cel vicleanul și fă să fie întru mine voia Ta, ca, fără de osândă să deschid gura mea cea nevrednică și să laud preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a II-a a aceluiași sfânt:

Din somn sculându-mă, cântare de miez de noapte aduc Ție, Mântuitorule, și, înaintea Ta căzând, strig: Nu mă lăsa să adorm în moartea păcatelor, ci mă miluiește, Cel ce Te-ai răstignit de voie, și pe mine, cel ce zac în lene; grăbind, mă scoală și mă mântuiește, ca să stau înaintea Ta întru rugăciuni; iar după somnul nopții, să-mi luminezi ziua fără de păcat, Hristoase Doamne, și mă mântuiește.

Rugăciunea a III-a a aceluiași sfânt:

Sculându-mă din somn, către Tine, Stăpâne, Iubitorule de oameni, scap și spre lucrurile Tale mă nevoiesc. Mă rog Ție, ajută-mi cu milostivirea Ta în toată vremea și în tot lucrul. Izbăveștemă-mă de toate lucrurile lumești cele rele și de sporirea diavolească izbăvește-mă și mă du întru Împărăția Ta cea veșnică. Că Tu ești Făcătorul meu și Purtătorul de grijă și Dătătorul a tot binele și întru Tine este toată nădejdea mea și Ție slavă înalț, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a IV-a a aceluiași sfânt:

Doamne, Cel ce cu multa Ta bunătate și cu îndurările Tale cele mari mi-ai dat mie, robului Tău, de am trecut timpul nopții acesteia fără de ispită de toată răutatea pizmașului, Tu Însuți, Stăpâne, Făcătorule a toate câte sunt, învrednicește-mă, cu adevărată lumina Ta,

ca să fac voia Ta cu inimă luminată, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a V-a:

Doamne, Dumnezeule, Atotțiitorule, Care primești de la puterile Tale cele cerești cântarea Sfintei Treimi, primește și de la noi, nevrednicii robii Tăi, cântarea Sfintei Treimi și ne dăruiește ca, în toți anii vieții noastre și în tot ceasul, Ție slavă să-Ți înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a VI-a:

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeul puterilor și al tuturor trupurilor, Care între cele de sus locuiești și spre cele de jos privești; Cel ce ispitești inimile și rărunchii și tainele oamenilor le știi cu adevărat; Lumină fără de început și pururea fiitoare, în care nu este mutare sau umbră de schimbare; Însuți, Împărate fără de moarte, primește rugăciunile noastre pe care le aducem Ție din gurile noastre cele întinate în acest ceas a nopții, îndrăznind pentru mulțimea milelor Tale. Iartă-ne nouă greșelile ce am greșit înaintea Ta, cu cuvântul, cu fapta, din știință și din neștiință. Curățește-ne pe noi de toate întinăciunile trupești și sufletești, făcându-ne pe noi casă cinstitului și Sfântului Tău Duh. Și ne dăruiește nouă, cu inimă veghetoare și curată, să trecem toată noaptea acestei vieți, așteptând luminata și sfânta zi a Unuia-Născut Fiului Tău, a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, când va veni pe pământ cu slavă să judece pe toți și să plătească fiecăruia după faptele lui. Ca să nu fim aflați zăcând și dormitând, ci priveghind și sculați întru lucrarea poruncilor Lui și să fim gata a intra în bucuria și în cămara slavei Lui celei Dumnezeiești, unde este glasul cel neîncetat al celor ce Te laudă și nespusa dulceață a celor ce văd pururea frumusețea cea nespusă a slavei Tale. Că Tu ești lumina cea adevărată, Care luminezi și sfințești toate, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a VII-a:

Pe Tine Te binecuvântăm, Dumnezeule preaînalte și Doamne al milelor, Cel ce faci cu noi pururea lucruri mari și cu anevoie de urmat, slăvite și preaminunate, care nu au număr. Cel ce ne-ai dat nouă somn spre odihna neputințelor noastre și spre repaos de ostenelile trupului, mulțumindu-Ți că nu ne-ai pierdut pe noi cu fără-

delegile noastre, ci, după obicei, Te-ai arătat iubitor de oameni și ne-ai ridicat pe noi a mâneca și a slăvi Stăpânirea Ta. Pentru aceea ne rugăm bunătății Tale celei neasemănate: luminează ochii gândului nostru și ridică mintea noastră din somnul cel greu al lenei și ne deschide gura noastră și o umple de laudele Tale, ca să putem în liniște a cânta, a striga și a ne mărturisi pururea Ție, Dumnezeului celui slăvit în toate și de toți: Tatălui celui fără de început, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a VIII-a, a Sfântului Ioan Gură-de-Aur

După numărul ceasurilor nopții și ale zilei:

Pentru ceasurile nopții:

Doamne, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc. Doamne, izbăvește-mă de chinurile cele veșnice. Doamne, de am greșit, fie cu mintea, fie cu gândul, sau cu cuvântul, sau cu fapta, iartă-mă. Doamne, izbăvește-mă de toată neștiința și uitarea, de trândăvirea și de nesimțirea cea împietrită. Doamne, izbăvește-mă de toată ispitirea. Doamne, luminează-mi inima pe care a întunecat-o pofta cea rea. Doamne, Tu, ca un Dumnezeu îndurător, miluiește-mă pe mine, ca un om care am greșit, văzând neputința sufletului meu. Doamne, trimite mila Ta întru ajutorul meu, ca să preaslăvesc preasfânt numele Tău. Doamne, Iisuse Hristoase, scrie-mă pe mine, robul Tău, în cartea vieții și-mi dăruiește sfârșit bun. Doamne, Dumnezeul meu, deși n-am făcut nici un bine înaintea Ta, dă-mi, după harul Tău să pun început bun. Doamne, stropește inima mea cu roua harului Tău. Doamne al cerului și al pământului, pomenește-mă pe mine, păcătosul, rușinatul și nevrednicul robul Tău, întru împărăția Ta. Amin.

Pentru ceasurile zilei:

Doamne, primește-mă întru pocăință. Doamne, nu mă lăsa pe mine. Doamne, nu mă duce pe mine în ispită. Doamne, dă-mi cuget bun. Doamne, dă-mi lacrimi și aducere aminte de moarte și umilință. Doamne, dă-mi cuget să mărturisesc toate păcatele mele. Doamne, dă-mi smerenie, curăție și ascultare. Doamne, dă-mi răbdare, și voie nebiruită și blândețe. Doamne, sădește întru mine rădăcina bunătăților și frica Ta în inima mea. Doamne, învrednicește-mă să

Te iubesc cu tot sufletul și gândul meu și să fac în toate voia Ta. Doamne, apără-mă de oamenii gâlcevitori, de diavoli și de patimile trupești și toate celelalte lucruri necuviincioase. Doamne, știu că faci precum vrei Tu, deci să fie și întru mine, păcătosul, voia Ta, că binecuvântat ești în veci. Amin.

Rugăciunea a IX-a, către Sfântul Înger, păzitorul vieții:

Îngerule cel sfânt al lui Hristos, către tine cad și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, care ești dat mie de la Sfântul Botez, spre păzirea sufletului și a păcătosului meu trup. Iar eu, cu lenea mea și cu obiceiurile mele cele rele, am mâniat preacurată lumina ta și te-am izgonit de la mine prin toate lucrurile cele de rușine: cu minciunile, cu clevetirile, cu pizma, cu osândirea, cu trufia, cu neascultarea, cu neiubirea de frați și cu ținerea de minte a răului, cu iubirea de argint, cu desfrânarea, cu mânia, cu scumpătatea, cu mâncarea cea fără de saț, cu beția, cu multa vorbire, cu gândurile cele rele și viclene, cu obiceiurile cele rele și cu aprinderea spre desfrânare, având osebită voire spre toată pofta cea trupească. O, rea voire a mea, pe care nici ființele cele necuvântătoare nu o au! Dar cum vei putea să cauți spre mine sau să te apropii de mine, cel necurat? Sau cu ce ochi, îngerule al lui Hristos, vei căuta spre mine, cel ce m-am încurcat așa de rău în lucrurile cele întinate? Sau cum voi putea să-mi cer iertare pentru faptele mele cele amare, rele și viclene, în care cad în toate zilele și nopțile și în tot ceasul? De aceea cad înaintea ta și mă rog, păzitorul meu cel sfânt, milostivește-te spre mine, păcătosul, și-mi fii mie într-ajutor și sprijinitor asupra pizmașului meu celui rău, cu sfintele tale rugăciuni, și împărăției lui Dumnezeu mă fă părtaș cu toți sfinții, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a X-a, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Preasfântă Stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare, cu sfintele și preaputernicele tale rugăciuni, izgonește de la mine, smeritul și ticălosul robul tău, deznădăjduirea, uitarea, necunoștința, nepurtarea de grijă și toate gândurile cele întinate, cele rele și hulitoare de la ticăloasa mea inimă și de la întunecata mea minte. Și stinge văpaia poftelor mele, că sărac sunt și ticălos. Și mă izbăvește de multe rele și aduceri-aminte și năravuri, și de toate faptele cele rele mă slobozește.

Că binecuvântată ești de toate neamurile, și preacinstitul tău nume se slăvește în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu:

Împărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria scârbiților și acoperitoarea necăjiților, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul; ajută-mă ca pe un neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi; ci îl dezleagă precum voiești, că n-am alt ajutor afară de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună, ci numai pe tine, Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să Te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Slavă... Și acum... Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte binecuvintează, și otpustul.

RÂNDUIALA MIEZONOPTICII DIN TOATE ZILELE

Preotul cu epitrhilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, dă binecuvântarea, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin. Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., (Se fac trei închinăciuni, iar dacă este post, se fac trei metanii) .

Slavă..., Și acum..., Preasfântă Treime..., Doamne, miluiește (de 3 ori) , Slavă..., Și acum..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori) , Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). În acest timp preotul se închină de trei ori și intră în Sfântul altar, pe ușa dinspre miazăzi. Și îndată la strană Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule... (Caută la pag. 11), apoi Catisma a șaptesprezecea, Psalmul 118:

Starea întâi:

Fericiți cei fără prihană în cale, care umblă în Legea Domnului. Fericiți cei ce păzesc poruncile Lui și-L caută cu toată inima lor, că n-au umblat în căile Lui cei ce lucrează fărădelegea. Tu ai poruncit ca poruncile Tale să fie păzite foarte. O, de s-ar îndrepta căile mele, ca să păzesc poruncile Tale! Atunci nu mă voi rușina când voi căuta spre toate poruncile Tale. Lăuda-Te-voi întru îndreptarea inimii, ca să învăț judecățile dreptății Tale. Îndreptările Tale voi păzi; nu mă părăsi până în sfârșit. Prin ce își va îndrepta tânărul calea sa? Prin păzirea

cuvintelor Tale. Cu toată inima Te-am căutat pe Tine; să nu mă lepezi de la poruncile Tale. În inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greșesc Ție. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Cu buzele am rostit toate judecățile Tale. În calea mărturiilor Tale m-am desfătat, ca de toată bogăția. La poruncile Tale voi cugeta și voi cunoaște căile Tale. La îndreptările Tale voi cugeta și nu voi uita cuvintele Tale. Răsplătește robului Tău! Voi trăi și voi păzi poruncile Tale. Descoperă ochii mei și voi cunoaște minunile din legea Ta. Străin sunt eu pe pământ, să nu ascunzi de la mine poruncile Tale. Aprins e sufletul meu de dorirea judecăților Tale, în toată vremea. Certat-ai pe cei mândri; blestemați sunt cei ce se abat de la poruncile Tale. Ia de la mine ocara și defăimarea, că mărturiile Tale am păzit. Pentru că au șezut căpeteniile și pe mine mă cleveteau, iar robul Tău cugeta la îndreptările Tale. Că mărturiile Tale sunt cugetarea mea, iar îndreptările Tale, sfatul meu. Lipitu-s-a de pământ sufletul meu; viază-mă, după cuvântul Tău. Vestit-am căile mele și m-ai auzit; învață-mă îndreptările Tale. Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și voi cugeta la minunile Tale. Istovitu-s-a sufletul meu de supărare; întărește-mă întru cuvintele Tale. Depărtează de la mine calea nedreptății și cu legea Ta mă miluiește. Calea adevărului am ales și judecățile Tale nu le-am uitat. Lipitu-m-am de mărturiile Tale, Doamne, să nu mă rușinezi. Pe calea poruncilor Tale, am alergat, când ai lărgit inima mea. Lege pune mie, Doamne și calea îndreptărilor Tale o voi păzi pururea. Înțelepțește-mă și voi căuta legea Ta și o voi păzi cu toată inima mea. Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, că aceasta am voit. Pleacă inima mea la mărturiile Tale și nu la lăcomie. Întoarce ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în calea Ta viază-mă. Împlinește robului Tău cuvântul Tău, care este pentru cei ce se tem de Tine. Îndepărtează ocara de care mă tem, căci judecățile Tale sunt bune. Iată, am dorit poruncile Tale; întru dreptatea Ta viază-mă. Să vină peste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cuvântul Tău, și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc că am nădăjduit în cuvintele Tale. Să nu îndepărtezi din gura mea cuvântul adevărului, până în sfârșit, că întru judecățile Tale am nădăjduit, și voi păzi Legea Ta pururea, în veac și în veacul veacului. Am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat. Am grăit despre mărturiile Tale înaintea împăraților, și nu m-am rușinat. Am cugetat la poruncile Tale pe care le-am iubit foarte. Am

ridicat mâinile mele la poruncile Tale, pe care le-am iubit, și am cugetat la îndreptările Tale. Adu-Ți aminte de cuvântul Tău, către robul Tău, întru care mi-ai dat nădejde. Aceasta m-a mângâiat întru smerenia mea, căci cuvântul Tău m-a viat. Cei mândri m-au batjocorit peste măsură, dar de la Legea Ta nu m-am abătut. Adusu-mi-am aminte de judecățile Tale cele din veac, Doamne, și m-am mângâiat. Mâhnire m-a cuprins din pricina păcătoșilor, care părăsesc Legea Ta. Cântate erau de mine îndreptările Tale, în locul pribegiei mele. Adusu-mi-am aminte de numele Tău, Doamne, și am păzit legea Ta. Aceasta s-a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat. Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta. Rugatu-m-am feței Tale, din toată inima mea, miluiește-mă după cuvântul Tău. Cugetat-am la căile Tale și am întors picioarele mele spre mărturiile Tale. Gata am fost și nu m-am tulburat să păzesc poruncile Tale. Funiile păcătoșilor s-au înfășurat împrejurul meu, dar Legea Ta n-am uitat. La miezul nopții m-am sculat ca să Te laud pe Tine pentru judecățile dreptății Tale. Părtaș sunt cu toți cei ce se tem de Tine și păzesc poruncile Tale. De mila Ta, Doamne, este plin tot pământul; îndreptările Tale mă învață. Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, după cuvântul Tău. Învață-mă bunătatea, învățătura și cunoștința, că în poruncile Tale am crezut. Mai înainte de a fi umilit, am greșit; pentru aceasta cuvântul Tău am păzit. Bun ești Tu, Doamne, și întru bunătatea Ta, învață-mă îndreptările Tale. Înmulțitu-s-a asupra mea nedreptatea celor mândri, iar eu cu toată inima mea voi cerceta poruncile Tale. Închegatu-s-a ca grăsimea inima lor, iar eu cu Legea Ta m-am desfătat. Bine este mie că m-ai smerit, ca să învăț îndreptările Tale. Bună-mi este mie Legea gurii Tale, mai mult decât mii de comori de aur și argint.

Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori) cu trei închinăciuni, și în Postul Mare cu metanii. Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum...

Starea a doua:

Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit, înțelepțește-mă și voi învăța poruncile Tale. Cei ce se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că în cuvintele Tale am nădăjduit. Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m-ai smerit. Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâie, după cuvântul Tău, către robul Tău. Să vină peste mine îndurările Tale și voi trăi, că Legea Ta cugetarea mea este. Să se rușineze cei mândri, că pe nedrept m-au nedreptățit; iar eu

voi cugeta la poruncile Tale. Să se întoarcă spre mine cei ce se tem de Tine și cei ce cunosc mărturiile Tale. Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez. Se topește sufletul meu după mântuirea Ta; în cuvântul Tău am nădăjduit. Sfârșitu-s-au ochii mei după cuvântul Tău, zicând: «Când mă vei mângâia?». Că m-am făcut ca un foale la fum, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Câte sunt zilele robului Tău? Când vei judeca pe cei ce mă prigonesc? Spusu-mi-au călcătorii de lege deșertăciuni, dar nu sunt ca Legea Ta, Doamne. Toate poruncile Tale sunt adevăr; pe nedrept m-au prigonit. Ajută-mă! Puțin a fost de nu m-am sfârșit pe pământ, dar eu n-am părăsit poruncile Tale. După mila Ta viază-mă, și voi păzi mărturiile gurii mele. În veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer; în neam și în neam, adevărul Tău. Întemeiat-ai pământul și rămâne. După rânduiala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ție. De n-ar fi fost Legea Ta gândirea mea, atunci aș fi pierit întru necazul meu. În veac nu voi uita îndreptările Tale, că într-însele m-ai viat, Doamne. Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat. Pe mine m-au așteptat păcătoșii ca să mă piardă. Mărturiile Tale am priceput. La tot lucrul desăvârșit am văzut sfârșit, dar porunca Ta este fără de sfârșit. Că am iubit Legea Ta, Doamne, ea toată ziua cugetarea mea este. Mai mult decât pe vrăjmașii mei m-ai înțeleptit cu porunca Ta, că în veac a mea este. Mai mult decât învățătorii mei am priceput, că la mărturiile Tale este gândirea mea. Mai mult decât bătrânii am înțeles, că poruncile Tale am căutat. De la toată calea cea rea mi-am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale. De la judecățile Tale nu m-am abătut, că Tu ai pus mie Lege. Cât sunt de dulci limbii mele cuvintele Tale, mai mult decât mierea, în gura mea! Din poruncile Tale m-am făcut priceput; pentru aceasta am urât toată calea nedreptății. Făclie picioarelor mele este Legea Ta și lumină cărărilor mele. Juratu-m-am și m-am hotărât să păzesc judecățile dreptății Tale. Umilit am fost până în sfârșit; Doamne, viază-mă, după cuvântul Tău. Cele de bunăvoie ale gurii mele binevoiește-le, Doamne, și judecățile Tale mă învață. Sufletul meu în mâinile Tale este pururea și Legea Ta n-am uitat. Pusu-mi-au păcătoșii cursă mie, dar de la poruncile Tale n-am rătăcit. Moștenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt ele. Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac, spre răsplătire. Pe călcătorii de lege am urât și Legea Ta am iubit. Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești Tu, în

cuvântul Tău am nădăjduit. Depărtați-vă de la mine cei ce vicleniți și voi cerceta poruncile Dumnezeului meu. Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu-mi dai de rușine așteptarea mea. Ajută-mă și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale, pururea. Defăimat-ai pe toți cei ce se depărtează de la îndreptările Tale, pentru că nedrept este gândul lor. Socotit-am călcători de lege pe toți păcătoșii pământului; pentru aceasta am iubit mărturiile Tale pururea. Străpunge cu frica Ta trupul meu, că de judecățile Tale m-am temut. Făcut-am judecată și dreptate; nu mă da pe mâna celor ce-mi fac strâmbătate. Primește pe robul Tău în bunătate, ca să nu mă cleveteacă cei mândri. Sfârșitu-s-au ochii mei după mântuirea Ta și după cuvântul dreptății Tale. Fă cu robul Tău după mila Ta și îndreptările Tale mă învață. Robul Tău sunt eu; înțelepțește-mă și voi cunoaște mărturiile Tale. Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat Legea Ta. Pentru aceasta am iubit poruncile Tale mai mult decât aurul și topazul. Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m-am îndreptat, toată calea nedreaptă am urât. Minunate sunt mărturiile Tale, pentru aceasta le-a cercetat pe ele sufletul meu. Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pe prunci. Gura mea am deschis și am aflat, că de poruncile Tale am dorit.

Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei închinăciuni, și în Postul Mare, cu metanii. Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum...

Starea a treia:

Caută spre mine și mă miluiește, după judecata Ta față de cei ce iubesc numele Tău. Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărădelege. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale. Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață poruncile Tale. Izvoare de lacrimi au vărsat ochii mei pentru că n-am păzit Legea Ta. Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale. Poruncit-ai cu dreptate mărturiile Tale și cu tot adevărul. Topitu-m-a râvna casei Tale, că au uitat cuvintele Tale vrăjmașii mei. Lămurit cu foc este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pe el. Tânăr sunt eu și defăimat, dar îndreptările Tale nu le-am uitat. Dreptatea Ta este dreptate în veac și Legea Ta, adevărul. Necazuri și nevoi au dat peste mine, dar poruncile Tale sunt gândirea mea. Drepte sunt mărturiile Tale în veac; înțelepțește-mă și voi fi viu. Strigat-am cu toată inima mea: Auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta. Strigat-am către Tine: «Mântuiește-mă și voi păzi mărturiile Tale». Din zori m-am sculat și am

strigat: «Întru cuvintele Tale am nădăjduit». Deschis-am ochii mei dis-de-dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază. Apropiatu-s-au cei ce mă prigonesc cu fărădelege, dar de la Legea Ta s-au îndepărtat. Aproape ești Tu, Doamne, și toate poruncile Tale sunt adevărul. Din început am cunoscut, din mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele. Vezi smerenia mea și mă scoate, că Legea Ta n-am uitat. Judecă pricina mea și mă izbăvește; după cuvântul Tău, fă-mă viu. Departe de păcătoși este mântuirea, că îndreptările Tale n-au căutat. Îndurările Tale multe sunt, Doamne; după judecata Ta mă viază. Mulți sunt cei ce mă prigonesc și mă necăjesc, dar de la mărturiile Tale nu m-am abătut. Văzut-am pe cei nepricepuți și mă sfârșeam, că n-au păzit cuvintele Tale. Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne; întru mila Ta mă viază. Începutul cuvintelor Tale este adevărul și veșnice sunt toate judecățile dreptății Tale. Căpeteniile m-au prigonit în zadar; iar de cuvintele Tale s-a înfricoșat inima mea. Bucura-mă-voi de cuvintele Tale, ca cel ce a aflat comoară mare. Nedreptatea am urât și am disprețuit, iar legea Ta am iubit. De șapte ori pe zi Te-am lăudat pentru judecățile dreptății Tale. Pace multă au cei ce iubesc legea Ta și nu se smintesc. Așteptat-am mântuirea Ta, Doamne, și poruncile Tale am iubit. Păzit-a sufletul meu mărturiile Tale și le-a iubit foarte. Păzit-am poruncile Tale și mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne. Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește. Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește. Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale. Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte. Mâna Ta să mă mântuiască, că poruncile Tale am ales. Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și Legea Ta cugetarea mea este. Viu va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale îmi vor ajuta mie. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat.

Slavă..., Și acum... și îndată:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumi-

nă, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om;

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin Prooroci;

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică;

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

Sfinte Dumnezeule..., cu trei închinăciuni. Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Ca a Ta este împărăția...

Apoi troparele acestea, glasul al 8-lea:

Iată, Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; dar nevrednică este iarăși pe care o va afla lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuiezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te încui. Ci te deșteaptă, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

La ziua cea înfricoșătoare gândind, suflete al meu, priveghează, aprinzându-ți candela ta, cu untdelemn luminând-o, că nu știi când va veni la tine glasul ce va zice: „Iată Mirele!". Vezi dar, suflete al meu, să nu dormitezi, căci vei rămâne afară, bătând ca și cele cinci fecioare. Ci, în priveghere, așteaptă, ca să întâmpini pe Hristos, cu untdelemn de ungere, și-ți va da ție cămara cea dumnezeiască a slavei Sale.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Tine, zidul cel nebiruit, întărirea mântuirii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, te rugăm: Sfaturile celor potrivnici le risipește, întristarea poporului tău în bucurie o întoarce, țara ta o apără și o ajută, pentru pacea lumii te roagă, că tu ești, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră.

Doamne, miluiește (de 40 ori) și rugăciunea aceasta:

Cel ce, în toată vremea și în tot ceasul, în cer și pe pământ, ești închinat și slăvit, Hristoase Dumnezeule, Îndelung-răbdătorule, Mult-milostive și Mult-milosârde; Care pe cei drepți iubești și pe cei păcătoși miluiești; Care pe toți chemi la mântuire pentru făgăduința bunătăților ce au să fie; Însuți, Doamne, primește și rugăciunile noastre în ceasul acesta și îndreptează viața noastră spre poruncile Tale; sufletele noastre le sfințește, trupurile curățește, cugetele îndreptează, gândurile curățește și ne izbăvește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii. Înconjoară-ne pe noi cu Sfinții Tăi îngeri, ca, prin mijlocirea lor, fiind păziți și povățuiți, să ajungem la unirea credinței și la cunoștința slavei Tale celei neapropiate, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă..., Și acum...

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe Tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, Te mărim.

Strana: Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Preotul:

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește.

Și de este Aliluia sau Postul cel Mare, zicem rugăciunea aceasta a Sfântului Efrem Sirul, în trei stări, cu trei metanii mari:

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al grijii de multe, al iubirii de stăpânie și al grăirii în deșert, nu mi-l da mie (o metanie).

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale (o metanie).

Aşa, Doamne, Împărate, dăruieşte-mi ca să-mi văd greşelile mele şi să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin (o metanie).

Şi, după rugăciunea aceasta, se zic aceste patru stihuri, tot în trei stări, cu 12 închinăciuni:

Dumnezeule, milostiv fii mie păcătosul (o închinăciune).

Dumnezeule, curăţeşte-mă pe mine, păcătosul (o închinăciune).

Cel ce m-ai zidit, Dumnezeule, mântuieşte-mă (o închinăciune).

Fără de număr am greşit, Doamne, iartă-mă (o închinăciune).

Şi, pe urmă, iarăşi rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, toată, cu două închinăciuni, şi la sfârşit cu o metanie mare: Doamne şi Stăpânul vieţii mele... Apoi:

Rugăciunea aceasta a lui Mardarie:

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluieşte-mă pe mine, păcătosul, şi, cu judecăţile care ştii, mântuieşte-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Iar de nu este Aliluia sau Postul cel Mare, se omit rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne şi Stăpânul vieţii mele... şi metaniile şi se zice numai rugăciunea de mai sus: Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice... Apoi se zice: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), şi

Psalmul 120:

Ridicat-am ochii mei la munţi, de unde va veni ajutorul meu. Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul şi pământul. Nu va lăsa să se clatine piciorul tău, nici nu va dormita Cel ce te păzeşte. Iată, nu va dormita, nici nu va adormi Cel ce păzeşte pe Israel. Domnul te va păzi pe tine; Domnul este acoperământul tău, de-a dreapta ta. Ziua soarele nu te va arde, nici luna, noaptea. Domnul te va păzi pe tine de tot răul; păzi-va sufletul tău. Domnul va păzi intrarea ta şi ieşirea ta de acum şi până în veac.

Psalmul 133:

Iată acum binecuvântaţi pe Domnul toate slugile Domnului, care staţi în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru. Noaptea ridicaţi mâinile voastre spre cele sfinte şi binecuvântaţi pe

Domnul. Te va binecuvânta Domnul din Sion, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., trei închinăciuni, Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Apoi troparele acestea, glasul al 2-lea:

Pomenește, Doamne, ca un bun pe robii Tăi și, câte în viață au greșit, iartă-le; că nimeni nu este fără de păcat, fără numai Tu, Cel ce poți și celor adormiți a le da odihnă.

Cel ce, prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chivernisești, și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești, Unule, Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Slavă...

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum... al Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te, pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că întru tine, Cel neîncăput, Hristos Dumnezeul nostru, a binevoit a încăpea. Fericiți suntem și noi, folositoare pe tine avându-te, că ziua și noaptea te rogi pentru noi. Pentru aceasta, lăudându-te, strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Apoi, Doamne, miluiește (de 12 ori) și:

Rugăciunea aceasta:

Pomenește, Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii și a vieții veșnice au adormit, părinții și frații noștri, și pe toți care în cucernicie și în credință s-au săvârșit; și iartă lor toată greșeala, cea de voie și cea fără de voie, cea cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, și-i așează pe dânșii în locuri luminoase, în locuri răcoroase, în locuri de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinul, unde cercetarea feței Tale veselește pe toți sfinții Tăi cei din veac. Dăruiește lor și nouă împărăția Ta și împărtășirea bunătăților Tale celor negrăite și veșnice și desfătarea vieții Tale celei nesfârșite și fericite. Că Tu ești viața și învierea și odihna robilor Tăi celor

adormiți, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preamărită pururea Fecioară, Maica lui Hristos Dumnezeu, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeul nostru și cere ca să mântuiască, pentru tine, sufletele noastre.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

În timpul troparelor de umilință, preotul iese din Sfântul Altar în fața ușilor împărătești și, cu fața către răsărit, zice ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Doamne, miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru ca să se păzească sfânt locașul acesta, țara aceasta și toate orașele și satele: de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de năvălirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să fie nouă Bunul și Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, să îndepărteze și să împrăștie toată mânia care se pornește asupra

noastră și să ne izbăvească pe noi de mustrarea Lui ce dreaptă, care este asupra noastră și să ne miluiască pe noi.

Doamne, miluiește (de 3 ori);

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe și, milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, față de păcatele noastre și ne miluiește pe noi.

Preotul zice ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Preotul:

Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte binecuvintează... Iar preotul, întorcându-se cu fața către credincioși, zice otpustul cel mic:

Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuviosilor și de Dumnezeu purtătorilor, părinților noștri și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi, plecându-se preotul către străni, își cere obișnuita iertare, zicând:

Binecuvântați și mă iertați pe mine, păcătosul!

Iar frații răspund:

Dumnezeu să te ierte și să te miluiască, părinte sfințite.

Apoi Preotul se întoarce către răsărit și zice ectenia acesta:

Să ne rugăm pentru pacea lumii.

Pentru buna sporire și întărirea dreptslăvitorilor creștini.

Pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], și pentru toți frații noștrii cei întru Hristos.

Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste.

Pentru cei ce ne urăsc și pentru cei ce ne iubesc pe noi.

Pentru cei ce ne miluiesc și ne slujesc nouă.

Pentru cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii.

Pentru izbăvirea celor robiți.

Pentru părinții și frații noștri care sunt departe.

Pentru cei ce călătoresc pe uscat, pe ape, și prin aer.

Pentru cei ce zac în neputințe.

Să ne rugăm și pentru îmbelșugarea roadelor pământului.

Pentru arhiereii ortodocși.

Și pentru toți ortodocșii creștini.

Să ne rugăm pentru conducătorii țării.

Pentru ctitorii sfântului locașului acestuia.

Pentru părinții și învățătorii noștri.

Pentru toți cei mai înainte adormiți, părinți și frați ai noștri, dreptcredincioși, care odihnesc aici și pretutindeni. Să zicem și pentru aceștia.

Doamne, miluiește (de 3 ori).

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Se cuvine a ști că așa se citește Miezonoptica din toate zilele peste toată săptămâna, afară de sâmbăta, duminica și când este Priveghere.

RÂNDUIALA MIEZONOPTICII DIN SÂMBETE

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, face începutul, după obicei, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Strana: Amin. Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de 3 ori). Preotul se închină de trei ori și intră în sfântul altar. Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule... (Caută la pag. 11). Și Catisma a noua:

Psalmul 64

Ție Ți se cuvine cântare, Dumnezeule, în Sion și Ție Ți se va împlini făgăduința în Ierusalim. Auzi rugăciunea mea; către Tine tot trupul va veni. Cuvintele celor fărădelege ne-au biruit pe noi și nelegiuirile noastre Tu le vei curăți. Fericit este cel pe care l-ai ales și l-ai primit, locui-va în curțile Tale. Umple-ne-vom de bunătățile casei Tale; sfânt este locașul Tău, minunat în dreptate. Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare, departe. Cel ce gătești munții cu tăria Ta, încins fiind cu putere; Cel ce tulburi adâncul mării și vuietul valurilor ei. Tulbura-se-vor neamurile și se vor spăimânta cei ce locuiesc marginile de semnele Lui; ieșirile dimineții și ale serii le vei veseli. Cercetat-ai pământul și l-ai adăpat pe el, bogățile lui le-ai înmulțit; râul lui Dumnezeu s-a umplut de apă; gătit-ai hrana lor, că așa este gătirea Ta. Adapă brazdele lui, înmulțește roadele lui și se vor bucura de picături

de ploaie, răsărind. Vei binecuvânta cununa anului bunătății Tale și câmpiile Tale se vor umple de roade grase. Îngrășa-se-vor pășunile pustiei și cu bucurie dealurile se vor încinge. Îmbrăcatu-s-au pășunile cu oi și văile vor înmulți grâul; vor striga și vor cânta.

Psalmul 65

Strigați lui Dumnezeu tot pământul. Cântați numelui Lui; dați slavă laudei Lui. Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale! Pentru mulțimea puterii Tale, Te vor lingușі vrăjmașii Tăi. Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție, să cânte numelui Tău. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, Cel înfricoșător în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor. Cel ce preface marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de Dânsul, de Cel ce stăpânește cu puterea Sa veacul. Ochii Lui spre neamuri privesc; cei ce se răzvrătesc să nu se înalțe întru sine. Binecuvântați neamuri pe Dumnezeul nostru și faceți să se audă glasul laudei Lui, care a dat sufletului meu viață și n-a lăsat să se clătine picioarele mele. Că ne-ai cercat pe noi, Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul. Prinsune-ai pe noi în cursă; pus-ai necazuri pe umărul nostru, ridicat-ai oameni pe capetele noastre, trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos la odihnă. Intra-voi în Casa Ta cu arderi de tot, împlini-voi Ție făgăduințele mele, pe care le-au rostit buzele mele și le-a grăit gura mea, întru necazul meu. Arderi de tot grase voi aduce Ție, cu tămâie și berbeci; Îți voi jertfi boi și țapi. Veniți de auziți toți cei ce vă temeți de Dumnezeu și vă voi povesti câte a făcut El sufletului meu. Către Dânsul cu gura mea am strigat și L-am lăudat cu gura mea. Nedreptate de am avut în inima mea, să nu mă audă Domnul. Pentru aceasta m-a auzit Dumnezeu; luat-a aminte la glasul rugăciunii mele. Binecuvântat este Dumnezeu, Care n-a depărtat rugăciunea mea și mila Lui de la mine.

Psalmul 66

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește, ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judeca popoarele cu dreptate și neamurile pe pământ le vei povățui. Lăuda-Te-vor pe Tine popoarele, Dumnezeule, lăuda-Te-vor pe Tine popoarele toate. Pământul și-a dat

rodul său. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru. Binecuvintează-ne pe noi, Dumnezeule, și să se teamă de Tine toate marginile pământului.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), Doamne, miluiește (de 3 ori) Slavă..., Și acum...

Psalmul 67

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii de la fața lui Dumnezeu, iar drepții să se bucure și să se veselească înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie. Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui Lui, gătiți calea Celui ce străbate pustia, Domnul este numele Lui, și vă bucurați înaintea Lui. Să se tulbure de fața Lui, a Părintelui orfanilor și a Judecătorului văduvelor. Dumnezeu este în locul cel sfânt al Lui. Dumnezeu așază pe cei singuratici în casă, scoate cu vitejie pe cei legați în obezi, la fel, pe cei amărâți, pe cei ce locuiesc în morminte. Dumnezeule, când mergeai Tu înaintea poporului Tău, când treceai Tu, prin pustie, pământul s-a cutremurat și cerurile s-au topit și Sinaiul s-a clătinat de la fața Dumnezeului lui Israel. Ploaie de bunăvoie vei osebi, Dumnezeule, moștenirii Tale. Ea a slăbit, dar Tu ai întărit-o. Viețățile Tale locuiesc în ea; întru bunătatea Ta, Dumnezeule, purtat-ai grijă de cel sărac. Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă. Împăratul puterilor, va împărți prăzile poporului iubit. Dacă veți dormi în mijlocul moștenirilor voastre, aripile voastre argintate vor fi ca ale porumbiței și spatele vostru va străluci ca aurul. Când Împăratul cel ceresc va împrăștia pe regi în țara Sa, ei vor fi albi ca zăpada pe Selmon. Munte al lui Dumnezeu este Muntele Vasan, munte de piscuri este Muntele Vasan. Pentru ce, munți cu piscuri, pizmuiți muntele în care a binevoit Dumnezeu să locuiască în el, pentru că va locui în el până la sfârșit? Carele lui Dumnezeu sunt mii de mii; mii sunt cei ce se bucură de ele. Domnul în mijlocul lor, pe Sinai, în locașul Său cel sfânt. Suitu-Te-ai la înălțime, robit-ai mulțime, luat-ai daruri de la oameni, chiar și cu cei răzvrătiți îngăduiți au fost să locuiască. Domnul Dumnezeu este binecuvântat, binecuvântat este Dumnezeu zi de zi; să sporească între noi, Dumnezeul mântuirii noastre. Dumnezeul nostru, este Dumne-

zeul mântuirii și ale Domnului Dumnezeu sunt ieșirile morții. Dar Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor Săi, creștetul părului celor ce umblă întru greșelile lor. Zis-a Domnul: „Din Vasan îi voi întoarce, întoarce-voi pe vrăjmașii tăi din adâncurile mării, pentru ca să se afunde piciorul tău în sângele lor și limba câinilor tăi în sângele vrăjmașilor tăi". Văzut-am, Dumnezeule, intrarea Ta, văzut-am intrarea Dumnezeului și Împăratului meu în locașul cel sfânt: Înainte mergeau căpeteniile, după ei cei ce cântau din strune, în mijloc fecioarele bătând din timpane și zicând: „În adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israel!" Acolo era Veniamin cel mai tânăr, în uimire; căpeteniile lui Iuda, povățuitorii lor, căpeteniile Zabulonului, căpeteniile Neftalimului și ziceau: „Poruncește, Dumnezeule, puterii Tale; întărește, Dumnezeule, această lucrare pe care ai făcut-o nouă. Pentru locașul Tău, din Ierusalim, Îți vor aduce împărații daruri. Ceartă fiarele din trestii, ceartă taurii adunați împotriva juninilor popoarelor, ca să nu fie depărtați cei care au fost încercați ca argintul. Risipește neamurile cele ce voiesc războaie". Veni-vor soli din Egipt; Etiopia va întinde mai înainte la Dumnezeu mâna ei, zicând: „Împărățiile pământului cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului. Cântați Dumnezeului Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit; iată va da glasul Său, glas de putere. Dați slavă lui Dumnezeu! Peste Israel măreția Lui și puterea Lui în nori. Minunat este Dumnezeu întru sfinții Lui, Dumnezeul lui Israel; Însuși va da putere și întărire poporului Său. Binecuvântat este Dumnezeu".

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă..., Și acum...

Psalmul 68

Mântuiește-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care n-are fund. Intrat-am în adâncurile mării și furtuna m-a potopit. Ostenit-am strigând, amorțit-a gâtlejul meu, slăbit-au ochii mei nădăjduind spre Dumnezeul meu. Înmulțitu-s-au, mai mult decât perii capului meu, cei ce mă urăsc pe mine în zadar. Întăritu-s-au vrajmașii mei, cei ce mă prigonesc pe nedrept; cele ce n-am răpit, pe acelea le-am plătit. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea și greșelile mele de la Tine nu s-au ascuns. Să nu fie rușinați, din pricina mea, cei ce Te așteaptă pe Tine, Doamne, Doamne al puterilor, nici înfruntați pentru mine cei ce

Te caută pe Tine, Dumnezeul lui Israel. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a batjocura obrazul meu. Înstrăinat am fost de frații mei și străin fiilor maicii mele, că râvna casei Tale m-a mâncat și ocările celor ce Te ocărăsc pe Tine au căzut asupra mea. Și mi-am smerit cu post sufletul meu și mi-a fost spre ocară mie. Și m-am îmbrăcat cu sac și am ajuns pentru ei de batjocură. Împotriva mea grăiau cei ce ședeau în porți și despre mine cântau cei ce beau vin. Iar eu, întru rugăciunea mea către Tine, Doamne, am strigat la timp bineplăcut. Dumnezeule, întru mulțimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul milei Tale. Mântuiește-mă din noroi, ca să nu mă afund; izbăvește-mă de cei ce mă urăsc și din adâncul apelor, ca să nu mă înece vâltoarea apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-și închidă peste mine adâncul gura lui. Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine. Să nu-ți întorci fața Ta de la credinciosul Tău, când mă necăjesc. Degrab mă auzi. Ia aminte la sufletul meu și-l mântuiește pe el; din mâinile vrăjmașilor mei izbăvește-mă, că Tu cunoști ocara mea și rușinea mea și înfruntarea mea; înaintea Ta sunt toți cei ce mă necăjesc. Zdrobit a fost sufletul meu de ocări și necaz, și am așteptat pe cel ce m-ar milui și nu era, și pe cei ce m-ar mângâia și nu i-am aflat. Și mi-au dat spre mâncarea mea fiere și în setea mea m-au adăpat cu oțet. Facă-se masa lor înaintea lor cursă, răsplătire și sminteală; să se întunece ochii lor, ca să nu vadă, și spinarea lor pururea o gârbovește. Varsă peste dânșii urgia Ta și mânia urgiei Tale să-i cuprindă pe ei. Facă-se curtea lor pustie și în locașurile lor să nu fie locuitori. Că pe care Tu l-ai bătut, ei l-au prigonit, și au înmulțit durerea rănilor lui. Adaugă fărădelege la fărădelegea lor, și să nu intre întru dreptatea Ta. Șterși să fie din cartea celor vii și cu cei drepți să nu fie scriși. Sărac și îndurerat sunt eu; mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească. Lăuda-voi numele Dumnezeului meu cu cântare și-L voi preaslăvi pe El cu laudă. Și-I va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul tânăr, căruia îi cresc coarne și unghii. Să vadă săracii și să se veselească; căutați pe Dumnezeu și viu va fi sufletul vostru! Că a auzit pe cei săraci Domnul, și pe cei ferecați în obezi ai Săi nu i-a urgisit. Să-L laude pe El cerurile și pământul, marea și toate câte se târăsc în ea. Că Dumnezeu va mântui Sionul și se vor zidi cetățile Iudeii, și vor locui acolo și-l vor moșteni pe el. Și seminția credincioșilor Lui îl va stăpâni pe el și cei ce iubesc numele Lui vor locui în el.

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!" Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!" Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

Slavă..., Și acum..., Cred într-unul Dumnezeu..., (caută la pag. 22), Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...

Apoi troparele acestea, glasul al 2-lea:

Nezidită fire, Făcătorule a toate, buzele noastre le deschide ca să vestim lauda Ta, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Urmând pe pământ, puterilor celor de sus, cântare de biruință aducem Ție, Bunule: Sfânt; Sfânt, Sfânt ești Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Și acum...,

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima și buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Doamne, miluiește (de 40 ori). Cel ce în toată vremea... (vezi la pag. 24). Doamne, miluiește (de 3 ori); Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează... Apoi se zice rugăciunea: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... (vezi pag. 25). Și

Rugăciunea Sfântului Eustratie:

Slăvindu-Te, Te slăvesc pe Tine, Doamne, că ai căutat spre smerenia mea și nu m-ai dat în mâinile vrăjmașilor, ci ai mântuit din nevoi sufletul meu. Și acum, Stăpâne, să mă acopere pe mine mâna Ta și să vină peste mine mila Ta, că s-a tulburat sufletul meu și dureros îi este să iasă din acest ticălos și spurcat trup al meu. Ca nu cumva

vicleanul sfat al celui potrivnic să-l întâmpine și să-l împiedice întru întuneric, pentru păcatele cele făcute de mine cu neștiința și cu știința în viața aceasta, milostiv fii mie, Stăpâne, și să nu vadă sufletul meu întunecatul chip al viclenilor diavoli, ci să-l ia îngerii Tăi cei străluciți și luminați. Dă slavă numelui Tău celui sfânt și cu puterea Ta mă ridică la Dumnezeiasca Ta judecată. Când mă vei judeca, să nu mă apuce pe mine mâna stăpânitorului lumii acesteia, ca să mă surpe pe mine, păcătosul, în adâncul iadului; ci stai lângă mine și-mi fii mântuitor și sprijinitor; pentru că muncile acestea trupești veselie sunt robilor Tăi. Miluiește, Doamne, sufletul meu cel întinat cu patimile vieții acesteia și curat pe el, prin pocăință și prin mărturisire, îl primește, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm...(de 3 ori), Psalmul 120: Ridicat-am ochii mei la munți..., Psalmul 133: Iată acum binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului...(caută la pag. 25), Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,Și Troparele acestea: Pomenește, Doamne, ca un bun pe robii Tăi..., Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni..., Slavă..., Cu Sfinții odihnește, Hristoase..., Și acum..., Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu..., Doamne, miluiește(de 12 ori), apoi rugăciunea: Pomenește, Doamne, pe cei ce întru nădejdea învierii și a vieții veșnice...(caută la Miezonoptica din toate zilele, pag 26). Apoi ectenia și otpustul.

RÂNDUIALA MIEZONOPTICII DIN DUMINICI

Preotul, cu epitrhilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, face începutul, după obicei, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... **Strana:** Amin. Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește **(de 12 ori),** Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm **(de 3 ori). Preotul intră în sfântul altar. Psalmul 50:** Miluiește-mă, Dumnezeule... **(caută la pag. 11).**

Și îndată se zice Canonul Treimii (Troieșnicul), al glasului ce va fi de rând. Și, după canon, se cântă Troparele Treimice, glasul al 2-lea:

Cuvine-se, cu adevărat, a lăuda pe Treimea cea întru tot dumnezeiască: pe Tatăl Cel fără de început și a toate lucrător, pe Cuvântul Cel împreună fără de început, Care, din Tatăl, mai înainte de veci, fără stricăciune, S-a născut, și pe Sfântul Duh, Cel ce din Tatăl, fără de ani, purcede.

Cuvine-se, cu adevărat, a Te slăvi pe Tine, Dumnezeu-Cuvântul, de Care se înfricoșează și se cutremură heruvimii și Te slăvesc puterile cerești. Cel ce ai înviat a treia zi din mormânt, Hristoase, Dătătorule de viață, cu frică Te slăvim.

Să lăudăm toți cum se cuvine pe Dumnezeu, cu cântări dumnezeiești: pe Tatăl și pe Fiul și pe Duhul cel dumnezeiesc, Stăpânia cea în trei Ipostasuri, o Împărăție și o Domnie.

Să preaslăvim Unimea cea după fiinţă, pe Cea în trei Ipostasuri, pe Care o laudă toţi pământenii şi o slăvesc puterile cereşti, Căreia toţi cu credinţă I se închină.

Domnească începătorie peste heruvimi şi dumnezeiască Stăpânire, fără de asemănare, peste serafimi, Treimea cea nedespărţită în unire, Ceea ce eşti, după adevăr, dumnezeiască Stăpânire, pe Tine Te slăvim.

Tatălui, Celui fără de început şi Dumnezeu, Cuvântului, Celui împreună fără de început, şi Duhului mă închin. Fiinţa cea nedespărţită, una împreunată, Unimea cea întreit numărată, cu laude să o mărim.

Fulgerele Tale, cele cu raze strălucitoare, străluceşte-le mie, Dumnezeul meu, Cel ce eşti în trei Ipostasuri, Atoatefăcătorule; şi locaş mă arată al slavei Tale celei neapropiate, luminată şi purtătoare de lumină şi neschimbată.

De care se înfricoşează şi se cutremură heruvimii şi-L slăvesc oştile îngereşti, pe Cel ce din Fecioară, în chip negrăit, S-a întrupat, pe Hristos, Dătătorul de viaţă, cu frică să-L slăvim.

Slavă...

Părinte Atotţiitorule, Cuvinte al lui Dumnezeu, întru tot Duhule Sfinte, o Putere şi un Chip, o Împărăţie, o Dumnezeire şi o Stăpânire, miluieşte pe cei ce se închină Ţie.

Şi acum...

Din morţi văzând pe Fiul tău, Preacurată Fecioară, înviat cu cuviinţă dumnezeiască, de bucurie negrăită lumea s-a umplut, pe Acela slăvindu-L şi pe tine mărindu-te.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăţia..., Ipacoi al glasului de rând. Doamne, miluieşte (de 40 ori), Slavă..., Şi acum..., Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi şi ne binecuvintează... Apoi citeşte din faţa uşilor împărăteşti, în genunchi, cu faţa spre apus, această

Rugăciune către Preasfânta Treime
Facere a lui Marcu Monahul

Întru tot puternică și de viață făcătoare și începătoare de lumină Preasfântă Treime, Care, din bunătate, toată făptura lumii și pe cea mai presus de lume dintru neființă ai adus-o și, cu purtarea de grijă, o și stăpânești; Care, după alte nespuse faceri de bine ale Tale față de neamul omenesc, pentru neputința trupească, ne-ai dăruit nouă pocăință, până în clipa morții, nu ne lăsa pe noi, ticăloșii, să murim în faptele noastre cele rele, nici pe începătorul răutății și pizmătărețul și pierzătorul să-și râdă de noi. Că știi, Îndurate, câtă pizmuire și vrajbă are asupra noastră și câtă este și pătimirea și slăbiciunea și nepurtarea noastră de grijă. Ci, Te rugăm, nu ne lipsi de bunătățile Tale pe noi, care Te mâniem în toată ziua și în tot ceasul, prin călcarea cinstitelor și de viață făcătoarelor Tale porunci. Și toate greșelile noastre, pe care le-am făcut în toată viața noastră, până în ceasul de acum, sau cu fapta, sau cu cuvântul, sau cu gândul, ni le lasă și ni le iartă. Și ne învrednicește ca cealaltă viață a noastră să o săvârșim întru pocăință și în umilință și întru paza sfintelor Tale porunci. Și, cu orice fel de dezmierdare înșelându-ne, în multe chipuri am greșit și, cu urâte pofte nefolositoare și vătămătoare amăgindu-ne, ne-am purtat; sau, cu mânie și cu iuțeală, fără socoteală pornindu-ne, am mâhnit pe vreun frate al nostru; sau, cu limbă slobodă și neînfrânată, în tari curse ne-am prins; sau, cu vreuna din simțirile noastre, sau cu toate, de voie sau de nevoie, cu știință ori cu neștiință, sau din înfierbântare, sau din deprindere, nebunește am alunecat; sau, cu gânduri viclene și cu știință deșartă, ne-am întinat; sau, cu orice chip de greșeală, am păcătuit, din aducere aminte și din obiceiul cel rău și cumplit; iartă-ne nouă și lasă toate, întru tot Îndurate, preabunule și Mult-milostive. Și ne dăruiește, Bunule, deșteptare și putere, ca să facem voia Ta cu bună plăcere și în chip desăvârșit. Ca, din răutatea cea din noapte și întunecată, cu vederea luminii, prin pocăință, să ne schimbăm și, în lumină, cu bunăcuviință, să umblăm și, curați față de iubirea Ta de oameni arătându-ne noi, nevrednicii, să Te lăudăm și să Te slăvim în veci. Amin.

După terminarea rugăciunii, sculându-se, preotul zice: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, slavă Ție.

Strana: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește **(de 3 ori),** Părinte, binecuvintează! **Preotul:**

Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale sfinților măriților și întru tot lăudaților Apostoli și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

Apoi preotul își ia cuvenita iertare și, întorcându-se iarăși cu fața spre răsărit, zice ectenia: Să ne rugăm pentru..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 28-29).

RÂNDUIALA UTRENIEI

După ce preotul binecuvintează, din fața Sfintei Mese: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru...,** având epitrahilul pe grumaz, dacă este Postul Mare, se zice: **Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește** (de 12 ori), **Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori). În acest timp cântărețul (citețul) se închină de trei ori.

Iar dacă nu este Postul Mare, după ce binecuvintează preotul, se zice: **Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori) și psalmii 19 și 20. Dacă în biserică nu s-a săvârșit Miezonoptica, se începe cu: **Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție, Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește** (de 12 ori), **Veniți să ne închinăm** (de 3 ori), apoi cei doi psalmi:

Psalmul 19

Auză-te Domnul în ziua necazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ție ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta și arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie. Dea ție Domnul după inima ta și tot sfatul tău să-l plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea ta și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea dreptei Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeului nostru. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat. Doamne, mântuiește pe împăratul și ne auzi pe noi, în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului, veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clătina. Aflã-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi, dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i-vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde și sămânța lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor. Înalță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... Dator este preotul să ia aminte ca să fie în mijlocul bisericii când va zice: Că a Ta este Împărăția... După Sfinte Dumnezeule... și Tatăl nostru..., cântărețul zice aceste tropare:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Slavă...,

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ocrotitoare, neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptmăritorilor creștini. Mântuiește pe cei ce i-ai rânduit să conducă și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Preotul, din fața Sfintei Mese, zice ectenia aceasta, la care se răspunde: Doamne, miluiește (de 3 ori)

Miluiește-ne pe noi Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române [pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)], pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni, pentru cârmuitorii țării noastre, pentru mai marii orașelor și ai satelor și pentru iubitoarea de Hristos oaste, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptmăritorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Ecfonis:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Preotul:

Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Iar cântărețul cel rânduit (sau cel mai mare), cu evlavie și cu frica lui Dumnezeu, zice:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta (de două ori).

(Preotul, cu capul descoperit, citește, în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale dimineții)

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!“ Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și

Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsat-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănile mele, din pricina nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsitu-m-a tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui mustrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când, s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătăi gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că

urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-dimineață. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul cel sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lauda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei, părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat spre Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă..., Și acum..., Aliluia(de 3 ori), fără închinăciune. Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă..., Și acum...

Preotul iese din Sfântul Altar, își descoperă capul și citește în taină ultimele șase rugăciuni de dimineață, înaintea ușilor împărătești.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în

groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din cauza ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătăți dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale. Îndurat și milostiv este Domnul, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv. Nu până în sfârșit se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ,

atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-Și-a aminte că țărână suntem. Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la virtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății.

Slavă..., Și acum..., Aliluia(de 3 ori). Apoi preotul, cu capul descoperit, zice ectenia mare și îndată se cântă:

D umnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.

Dumnezeu este Domnul... se cântă după glasul troparului, cu aceste patru stihuri:

L ăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.

Î nconjurând m-au înconjurat și, în numele Domnului, i-am înfrânt pe ei.

N u voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

P iatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului; de la Domnul s-a făcut aceasta și este minunată întru ochii noștri.

Apoi se cântă troparul sărbătorii care se prăznuiește, sau al sfântului, sau al învierii, pe glasul care va fi de rând.

Iar în Sfântul și Marele Post, se cântă Aliluia(de 3 ori), după glasul de rând, cu aceste patru stihuri:

D e noapte mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ.

D reptate vă învățați, toți cei ce locuiți pe pământ.

P izmuire va cuprinde pe poporul cel neînvățat, și acum focul pe cei potrivnici va mânca.

A daugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor slăviți ai pământului.

Și, după Aliluia, se cântă cântările treimice ale glasului de rând, fiecare câte dată.

Cântările Treimice

GLASUL 1

Cu trupești închipuiri, către mintea cea netrupească și fără materie a Puterilor celor fără de trup ridicându-ne și, prin cântare întreit-sfântă a Dumnezeirii celei în trei ipostasuri, primind strălucire, ca heruvimii să strigăm către Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru, cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Cu toate Puterile cerești, ca heruvimii să strigăm Celui ce este întru cei de sus, întreit-sfântă laudă înălțându-I: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...,

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, și cântare îngerească strigăm Ție, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Să se știe că:

La sfârșitul Cântărilor treimice, în toată săptămâna, se zice:

LUNI

Cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

MARȚI

Pentru rugăciunile Înaintemergătorului, miluiește-ne pe noi.

MIERCURI ȘI VINERI

Cu puterea Crucii Tale, păzește-ne pe noi.

JOI

Pentru rugăciunile Sfinților Apostoli și ale Sfântului Ierarh Nicolae, miluiește-ne pe noi.

Tot așa se zice și la Luminândele Sfântului și Marelui Post.

GLASUL AL 2-LEA

Puterilor celor de sus urmând pe pământ, cântare de biruință aducem Ție, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Nezidită fire, Făcătorul tuturor, buzele noastre le deschide, ca să vestim lauda Ta, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Din pat și din somn m-ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima mea și buzele mele le deschide, ca să Te laud pe Tine, Sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 3-LEA

Treime de o ființă și nedespărțită, Unime în trei ipostasuri și împreună-vecuitoare, Ție, ca unui singur Dumnezeu, cântare îngerească strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Pe Tatăl cel fără de început, pe Fiul cel împreună fără de început, pe Duhul cel împreună-vecuitor, Dumnezeirea cea una, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt, ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Fără de veste Judecătorul va veni și faptele fiecăruia se vor descoperi; deci, cu frică să strigăm în miezul nopții: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 4-LEA

Noi, cei muritori, îndrăznind să aducem cântarea slugilor Tale celor ce sunt duhuri, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Precum cetele îngerilor acum în cer, așa și stările oamenilor pe pământ, cu frică, cântare de biruință aducem Ție, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Pe Părintele Tău cel fără de început și pe Tine, Hristoase Dumnezeule, și pe Duhul cel Preasfânt, ca heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 5-LEA

Vremea cântării este și ceasul rugăciunii. Cu osârdie să strigăm către Unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Îndrăznind a ne asemăna oștilor Tale celor înțelegătoare, Treime, Ceea ce ești fără de început, cu guri nevrednice strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Cel ce în pântece feciorește ai încăput și de sânurile Tatălui nu Te-ai despărțit, Hristoase Dumnezeule, cu îngerii primește-ne și pe noi, care strigăm Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 6-LEA

Heruvimii, stând înainte cu frică, și serafimii, spăimântându-se cu cutremur, întreit sfântă cântare aduc cu glas fără de tăcere. Cu care și noi păcătoșii strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Cu guri fără de trup, cu doxologii fără tăcere, cei cu câte șase aripi cântă Ție întreit sfântă cântare, Dumnezeul nostru; iar noi, cei de pe

pământ, cu buze nevrednice laudă Ție înălțăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Pe Unimea Dumnezeirii în Treime, în unire neamestecată O slăvim și cântare îngerească strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 7-LEA

Cel ce ești lăudat de heruvimi cu putere preaînaltă și cu dumnezeiască slavă de îngeri închinat, primește-ne și pe noi, cei de pe pământ, care, cu buze nevrednice, laudă Ție înălțăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Ca pe un somn lepădând lenea, suflete, îndreptare spre lauda Judecătorului arată și cu frică strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Dumnezeirii celei neapropiate, Treimii celei într-o Unime, întreitsfânta laudă a serafimilor înălțând, cu frică să strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

GLASUL AL 8-LEA

Spre cer inimile având, cetelor îngerești să urmăm și, cu frică la Cel ce nu ia mită, să cădem, laudă de biruință strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Heruvimii, neîndrăznind a privi la Tine, zburând, strigă cu înălțare de vers cântarea dumnezeiască a glasului celui întreit-sfânt; cu care și noi strigăm Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, miluiește-ne pe noi.

Și acum...

Fiind robiți de mulțimea greșelilor noastre și neîndrăznind a privi la înălțimea Ta, plecăm sufletul și trupul și cu îngerii cântare strigăm Ție: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Urmează citirea Catismelor Psaltirii și Sedelnele, după rânduiala lor. Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 11), apoi Cântările lui Moise și Canonul.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

CÂNTAREA ÎNTÎIA

După ce s-a afundat Faraon în Marea Roșie, Moise a zis: „Domnului să-i cântăm căci cu slavă S-a preaslăvit".

(Ieșire cap. 15)

Să cântăm Domnului, căci cu slavă S-a preaslăvit! Pe cal și călăreț în mare i-a aruncat!

2. Tăria mea și mărirea mea este Domnul, căci El m-a izbăvit. Acesta este Dumnezeul meu, și-L voi preaslăvi, Dumnezeul părintelui meu și-L voi preaînălța!

3. Domnul este viteaz în luptă; Domnul este numele Lui.

4. Carele lui Faraon și oștirea lui în mare le-a aruncat; pe căpeteniile cele de seamă ale lui, Marea Roșie le-a înghițit,

5. Adâncul le-a acoperit, în fundul mării ca o piatră s-au pogorât.

6. Dreapta Ta, Doamne, și-a arătat tăria. Mâna Ta cea dreaptă, Doamne, pe vrăjmași a sfărâmat.

7. Cu mulțimea slavei Tale ai surpat pe cei potrivnici. Trims-ai mânia Ta și i-a mistuit ca pe niște paie.

Pe 14

8. La suflarea nărilor Tale s-a despărțit apa; strânsu-s-au la un loc apele ca un perete și s-au închegat valurile în inima mării.

Irmosul:

9. Vrăjmașul zicea: «Alerga-voi după ei și-i voi ajunge; pradă voi împărți și-mi voi sătura sufletul de răzbunare; voi scoate sabia și mâna mea îi va stârpi».

10. Dar ai trimis Tu, Duhul Tău, și marea i-a înghițit; afundatu-s-au ca plumbul în apele cele mari.

11. Doamne, cine este asemenea Ție între dumnezei? Cine este asemenea Ție preaslăvit în sfințenie, minunat întru slavă și făcător de minuni?

12. Întins-ai dreapta Ta și i-a înghițit pământul!

13. Călăuzit-ai cu mila Ta acest popor și l-ai izbăvit; Tu îl povățuiești cu puterea Ta spre locașul sfințeniei Tale.

Pe 8

14. Auzit-au neamurile și s-au cutremurat; frică a cuprins pe cei din Filisteia.

15. Atunci s-au spăimântat căpeteniile Edomului, pe conducătorii Moabului cutremur i-a cuprins, și toți câți trăiesc în Canaan și-au pierdut cumpătul.

Pe 6

16. Frică și groază va cădea peste ei, și de măreția brațului Tău ca pietrele vor încremeni, până va trece poporul Tău, Doamne, până va trece poporul Tău acesta, pe care l-ai câștigat Tu.

17. Tu îl vei duce și-l vei sădi în muntele moștenirii Tale, în locul ce ți l-ai făcut sălășluire, Doamne, în locașul sfânt cel zidit de mâinile Tale, Doamne.

Pe 4

18. Împărăți-va Domnul în veac și în veacul veacului.

19. Căci caii lui Faraon cu carele și călăreții lui au intrat în mare. Întors-a Domnul asupra lor apele mării, iar fiii lui Israel au trecut prin mare, ca pe uscat.

Slavă..., Și acum...

CÂNTAREA A DOUA

Legea scriindu-se iarăși, cântarea lui Moise
(Deuteronom cap. 32)

Ia aminte, cerule, și voi grăi! Ascultă, pământule, cuvintele gurii mele!

2. Ca ploaia să curgă învățătura mea și graiurile mele să se coboare ca rouă, ca bura pe verdeață și ca ploaia repede pe iarbă.

3. Căci numele Domnului voi preaslăvi. Dați slavă Dumnezeului nostru!

4. El este tăria; desăvârșite sunt lucrurile Lui, căci toate căile Lui sunt drepte.

5. Credincios este Dumnezeu și nu este întru El nedreptate; drept și adevărat este El;

6. Iar ei s-au răzvrătit împotriva Lui; ei, după netrebniciile lor, nu sunt fiii Lui, ci neam îndărătnic și ticălos. Cu acestea răsplătiți voi Domnului?

7. Popor nechibzuit și fără de minte, au nu este El Tatăl tău, Cel ce te-a zidit, te-a făcut și te-a întemeiat?

8. Adu-ți aminte de zilele cele de demult, cugetă la anii neamurilor trecute;

9. Întreabă pe tatăl tău și-ți va da de știre, întreabă pe bătrâni și-ți vor spune:

10. Când Cel preaînalt a împărțit moștenire popoarelor, când a împărțit pe fiii lui Adam,

11. Atunci a statornicit hotarele neamurilor după numărul îngerilor lui Dumnezeu; iar partea Domnului este poporul lui Iacob, Israel este partea Lui de moștenire.

12. Găsitu-l-a în pământ pustiu, în pustiu trist și cu urlete sălbatice,

13. Și l-a apărat, l-a îngrijit și l-a păzit, ca lumina ochiului Său.

14. Întocmai ca vulturul care îndeamnă la zbor puii săi și se rotește pe deasupra lor,

15. Întinzându-și aripile, a luat pe Israel și l-a dus pe penele sale.

16. Domnul l-a povățuit și n-a fost cu el dumnezeu străin.

17. El l-a așezat pe înălțimile pământului și l-a hrănit cu roada țarinilor.

18. I-a dat să sugă miere din piatră și cu untdelemn din stâncă vârtoasă l-a hrănit;

19. L-a hrănit cu unt de vacă și cu lapte de oi, cu grăsimea mieilor, a berbecilor de Vasan, a țapilor și cu grâu gras; a băut vin, sângele boabelor de strugure.

20. Și a mâncat Iacob, s-a îngrășat Israel și s-a făcut îndărătnic;

21. Îngrășatu-s-a, îngroșatu-s-a și s-a umplut de grăsime; a părăsit pe Dumnezeu, Cel ce l-a făcut, și a disprețuit cetatea mântuirii sale.

22. Întărâtat-au râvna Lui cu dumnezei străini și cu urâciunile lor L-au mâniat;

23. Adus-au jertfe demonilor și nu lui Dumnezeu, unor dumnezei noi, pe care nu i-au știut, care au venit de la vecinii lor și pe care părinții lor nu i-au cunoscut.

24. Iar pe Apărătorul, Cel ce te-a născut, L-ai uitat și nu ți-ai adus aminte de Dumnezeul, Cel ce te-a zidit.

25. Văzut-a Domnul și S-a mâniat și în mânia Sa a trecut cu vederea pe fiii Săi și pe fiicele Sale

26. Și a zis: Ascunde-Mi-voi fața Mea de la ei și voi vedea cum va fi sfârșitul lor;

27. Că neam ticălos sunt ei și copii în care nu este credincioșie.

28. Ei M-au întărâtat la gelozie prin cei ce nu sunt Dumnezeu și au aprins mânia Mea prin idolii lor;

29. Îi voi întărâta și Eu pe ei printr-un popor care nu e popor, le voi aprinde mânia printr-un neam fără pricepere.

30. Că foc s-a aprins din pricina mâniei Mele; va arde până în fundul locuinței morților,

31. Va mânca pământul și roadele lui și va pârjoli temeliile munților.

32. Voi strânge împotriva lor necazuri și voi ținti asupra lor toate săgețile Mele;

33. Istoviți vor fi de foame și prăpădiți de lingoare și molimă rea;

34. Voi trimite asupra lor dinții fiarelor; veninul târâtoarelor din pulbere voi trimite.

35. De din afară îi va pierde sabia, iar prin case groaza, pierzând pe tânăr și pe tânără, pe copilul de sân și pe bătrânul acoperit de căruntețe.

36. Am zis: Îi voi împrăștia și voi șterge pomenirea lor dintre oameni.

37. Dar am amânat aceasta, pentru răutatea vrăjmașilor, ca să nu se mândrească vrăjmașii lor

38. Și să zică: Mâna noastră este puternică și toate acestea nu le-a făcut Domnul.

39. Căci aceștia sunt oameni, care și-au pierdut judecata și n-au nici o pricepere.

40. O, de ar judeca ei și de s-ar gândi la acestea! De ar pricepe ce are să fie cu ei mai pe urmă:

41 Cum ar putea unul să pună pe fugă o mie, și doi, zece mii,
42 Dacă apărătorul lor nu i-ar vinde și dacă Domnul nu i-ar părăsi!
43 Căci apărătorul lor nu este ca Apărătorul nostru și la aceasta
chiar vrăjmașii noștri sunt martori.
44 Că via lor este din vița de vie a Sodomei și din șesurile Gomorei;
45 Strugurii lor sunt struguri otrăviți și boabele lor amare;
46 Vinul lor este venin de scorpion și otravă pierzătoare de aspidă.
47 Au nu sunt acestea ascunse la Mine? Și nu sunt ele pecetluite în
cămările Mele?
48 A Mea este răzbunarea și răsplătirea,
49 Când se va poticni piciorul lor;
50 Că aproape este ziua pieirii lor și curând vor veni cele gătite
pentru ei.
51 Iar Domnul va judeca pe poporul Său și Se va milostivi asupra
robilor Săi,
52 Când va vedea că a slăbit tăria lor și că nu se mai află nici robi,
nici slobozi.
53 Atunci Domnul a zis: Unde sunt dumnezeii lor și tăria în care
nădăjduiau ei?
54 Unde sunt cei ce au mâncat grăsimea jertfelor lor și au băut
vinul turnărilor lor?
55 Să se scoale, să vă ajute și să vă fie ocrotire !
56 Vedeți, vedeți dar, că Eu sunt și nu este alt Dumnezeu afară de
Mine:
57 Eu omor și înviez, Eu rănesc și Eu tămăduiesc, și nimeni nu
poate scăpa din mâinile Mele.
58 Eu ridic la cer mâna Mea și Mă jur pe dreapta Mea și zic: Viu
sunt Eu în veac!
59 Când voi ascuți sabia Mea cea lucitoare și va începe mâna Mea
a judeca,
60 Mă voi răzbuna pe vrăjmașii Mei și celor ce Mă urăsc le voi răs-
plăti.
61 Adăpa-voi săgețile Mele cu sânge și sabia Mea se va sătura de
carnea
62 Și de sângele celor uciși și robiți și de capetele căpeteniilor vrăj-
mașului.

63. Veseliți-vă, ceruri, împreună cu El și vă închinați Lui toți îngerii lui Dumnezeu!

64. Veseliți-vă, neamuri, împreună cu poporul Lui și să se întărească toți fiii lui Dumnezeu!

65. Căci El va răzbuna sângele robilor Săi și va răsplăti cu răzbunare vrăjmașilor Săi și celor ce-L urăsc le va răsplăti

66. Și va curăți Domnul pământul poporului Său».

CÂNTAREA A TREIA

Rugăciunea Anei, mama Proorocului Samuel

(I Regi cap. 2)

Pe Dumnezeu cinstește stearpa, ceea ce a născut în chip minunat

Bucuratu-s-a inima mea întru Domnul; înălțată a fost fruntea mea de Domnul, Dumnezeul meu, și gura mea s-a deschis larg asupra vrăjmașilor mei, căci m-am bucurat de izbăvirea Ta.

2. Nimeni nu este sfânt ca Domnul, căci nu e altul afară de Tine; și nimeni nu e puternic ca Dumnezeul nostru.

3. Nu vă lăudați și cuvinte trufașe să nu iasă din gura voastră.

4. Că Domnul este Dumnezeul a toată cunoștința și lucrurile la Dânsul sunt cântărite.

Pe 14

5. Arcul celor puternici s-a frânt, iar cei slabi s-au încins cu putere.

Irmosul:

6. Cei sătui vor munci pentru pâine, iar cei flămânzi nu vor mai avea foame.

7. Cea stearpă va naște de șapte ori, iar cea cu copii mulți va fi neputincioasă.

8. Domnul omoară și învie; El coboară în locuința morților și iarăși scoate.

9. Domnul face pe om sărac și tot El îl îmbogățește; El smerește și El înalță; El ridică pe cel sărac din pulbere și din gunoi pe cel lipsit,

10. Punându-i în rând cu cei puternici și dându-le scaunul măririi,

Pe 8

11. Căci ale Domnului sunt temeliile pământului și El întemeiază lumea pe ele.

12. Pașii sfinților Săi El îi păzește, iar nelegiuiții vor pieri întru întuneric, căci omul nu prin putere e tare. Sfânt este Domnul!

Pe 6

13. Să nu se laude cel înțelept cu înțelepciunea sa și cel puternic să nu se laude cu puterea sa, nici cel bogat să nu se fălească cu bogăția sa;
14. Ci, cel ce vrea să se laude, cu aceea să se laude, că știe și cunoaște pe Domnul și face judecată și dreptate în mijlocul pământului.

Pe 4

15. Domnul din înălțimea cerului va tuna peste vrăjmașii Săi, El va judeca marginile pământului, drept fiind,
16. El va da tărie regilor noștri și fruntea Unsului Său o va înălța.

Slavă... Și acum...

CÂNTAREA A PATRA

Rugăciunea Proorocului Avacum

(Cap. 3)

Doamne, auzit-am de faima Ta și m-am temut; înțeles-am lucrurile Tale, Doamne, și m-am spăimântat.
2. Fă să trăiască, în cursul anilor, lucrarea Ta și, în trecerea vremii, fă-o să fie cunoscută. Dar, întru mânia Ta, adu-Ți aminte că ești și milostiv.
3. Dumnezeu vine din Teman și Cel Sfânt din muntele Paran.
4. Slava Lui acoperă cerurile și tot pământul este plin de mărirea Lui.
5. Strălucirea Lui va fi ca lumina soarelui, din mâinile Lui raze vor izvorî; acolo stă tainic ascunsă puterea Lui.
6. Înaintea Lui merge molima, iar prăpădul vine pe urma Lui.
7. Când se va arăta El, se va clătina pământul, iar când va privi, se vor cutremura popoarele.
8. Munții cei din veac se desprind din locurile lor, colinele străvechi se smeresc și pier sub pașii veșniciei Sale.
9. Am văzut corturile lui Cușan (Etiopia) lovite de groază, iar colibele țării Madianului sunt cuprinse de cutremure.
10. Oare împotriva fluviilor aprinsu-și-a Domnul văpaia Sa? Sau asupra marilor râuri mânia Sa? Sau împotriva mării urgia Ta,
11. Când Tu încaleci caii Tăi și Te sui în carele Tale de biruință?

12. Arcul Tău se încordează. Săgețile Tale sunt jurămintele pe care le-ai rostit.

13. Cu șuvoaiele Tale spinteci pământul. Văzutu-Te-au munții și s-au cutremurat;

14. Puhoaie de apă ai trecut. Adâncul și-a slobozit glasul său și mâinile sale în sus le ridică.

15. Soarele și luna s-au oprit în locuința lor;

16. Ca să facă lumină, săgețile Tale pornesc și fulgerele lăncilor Tale fără încetare scapără.

17. Cu mânie Tu pășești pe pământ și întru urgie Tu calci în picioare popoarele.

18. Ieșit-ai ca să dezrobești poporul Tău; ca să izbăvești pe unsul Tău.

Pe 14

19. Doborât-ai acoperișul casei celui fără de lege și temeliile ei le-ai dezvelit până jos la piatră.

Irmosul:

20. Străpuns-ai cu săgețile Tale capul lui Faraon și ale celor care se năpusteau asupra mea, ca să mă sfărâme.

21. Cu caii Tăi tu cutreieri marea, puhoiul întinselor ape.

22. Auzit-am de aceasta și lăuntrul meu s-a zbuciumat la glasul Tău, tremurat-au buzele mele.

23. Putreziciunea a cuprins oasele mele și picioarele mele au șovăit.

24. Liniștit voi aștepta vremea marii îngrijorări care va veni peste poporul care ne asuprește.

Pe 8

25. Smochinul să nu mai înmugurească și via rod să nu mai dea;

26. Înșelătoare să fie rodirea măslinului, și ogoarele nimic să nu rodească.

Pe 6

27. Turme să nu mai fie în țarcuri și vite în staule niciodată!

28. Ci eu voi tresaltă de veselie în Domnul, bucura-mă-voi de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Pe 4

29. **Domnul, Stăpânul meu, este tăria mea; El face picioarele mele ca ale căprioarelor,**

30. **Pe culmi poartă pașii mei!**

Slavă... Și acum...

CÂNTAREA A CINCEA

Rugăciunea Sfântului Prooroc Isaia

(Cap. 26, 9–20)

Sufletul meu Te-a dorit în vreme de noapte, duhul meu năzuiește spre Tine;

2. **Căci, când îndreptările Tale vor fi pe pământ, cei ce locuiesc lumea vor învăța ce este dreptatea.**

3. **Dacă de cel fără de lege ne este milă, el nu mai învață ce este dreptatea, și în pământul celor sfinți va săvârși strâmbătatea.**

Pe 14

4. **Doamne, mâna Ta era ridicată; dar ei n-au văzut-o. Vor vedea râvna Ta pentru poporul Tău și se vor rușina. Și focul hărăzit vrăjmașilor Tăi îi va mânca.**

Irmosul:

5. **Doamne, revarsă pacea peste noi, căci toate lucrurile noastre, pentru noi le-ai făcut.**

6. **Doamne, Dumnezeul nostru, am avut peste noi și alți stăpâni afară de Tine, dar noi ne vom aduce aminte numai de numele Tău.**

7. **Morții nu vor mai trăi și umbrele lor nu vor învia,**

8. **Fiindcă Tu le-ai pedepsit și le-ai nimicit și ai șters până și numele lor.**

9. **Înmulțește poporul, Doamne, înmulțește poporul și arată-Te mare; lărgește din nou toate hotarele țării!**

Pe 8

10. **Doamne, pe Tine Te-au căutat ei în vreme de restriște, către Tine am strigat în scârba noastră, când Tu ne pedepseai.**

11. **Ca femeia însărcinată și gata să nască prunc, care se zvârcolește și strigă în durerea ei, așa am fost noi, Doamne, cu toții în fața Ta.**

12. Pentru frica Ta, Doamne, în pântece am luat.
13. Dureri de facere am avut și am născut vânt.

Pe 4

14. Morții Tăi vor trăi și trupurile lor vor învia! Deșteptați-vă, cântați de bucurie, voi cei ce sălășluiți în pulbere!
15. Căci roua Ta este rouă de lumină și din sânul pământului umbrele lor vor învia. Du-te, poporul meu, intră în cămările tale și închide ușa după tine; ascunde-te puține clipe, până când mânia va fi trecut!

Slavă... Și acum...

CÂNTAREA A ȘASEA

Rugăciunea Proorocului Iona

(Cap. 2, 3–10)

Irmos: Din fiară a strigat Iona zicând...

Strigat-am către Domnul în strâmtorarea mea și El m-a auzit;
2. Din pântecele locuinței morților către El am strigat și El a luat aminte la glasul meu. Tu m-ai aruncat în adânc, în sânul mării și undele m-au înconjurat;
3. Toate talazurile și valurile Tale au trecut peste mine,
4. Și gândeam: Aruncat sunt dinaintea ochilor Tăi. Dar voi vedea din nou templul cel sfânt al Tău.
5. Apele m-au învăluit pe de-a întregul, adâncul m-a împresurat,

Pe 8

6. Iarba mării s-a încolăcit în jurul capului meu; mă coborâsem până la temeliile munților, zăvoarele pământului erau trase asupra mea pentru totdeauna;
7. Dar Tu ai scos din stricăciune viața mea, Doamne Dumnezeul meu!

Pe 6

8. Când se sfârșea în mine duhul meu, de Domnul mi-am adus aminte,
9. Și la Tine a ajuns rugăciunea mea, în Templul Tău cel sfânt.

Pe 4

10. Cei ce slujesc idolilor deșerți disprețuiesc harul Tău.

11. Dar eu îți voi aduce Ție jertfe cu glas de laudă și toate făgăduințele mele le voi împlini, căci mântuirea vine de la Domnul.

Slavă... Și acum...

CÂNTAREA A ȘAPTEA

Rugăciunea sfinților trei tineri

(Cântarea celor trei tineri)

Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preamărit este numele Tău în veci.

2. Căci drept ești Tu în toate câte ai făcut nouă

3. Și toate lucrurile Tale sunt adevărate, și drepte căile Tale și toate judecățile Tale adevărate.

4. Tu ai dat hotărâri drepte în toate relele ce ai făcut să vină asupra noastră și asupra cetății celei sfinte a părinților noștri, Ierusalimul;

5. Că în adevăr și dreptate ai adus acestea peste noi din pricina păcatelor noastre;

6. Că am greșit și fărădelege am făcut, depărtându-ne de la Tine.

7. În toate am păcătuit și poruncile Tale nu le-am ascultat, nici nu le-am păzit, nici nu le-am făcut, precum ne-ai poruncit nouă, ca să ne fie bine.

8. Și câte ai adus și ai făcut nouă cu judecată dreaptă sunt.

9. Tu ne-ai dat în mâinile vrăjmașilor noștri, oameni fără lege și cei mai răi dintre nelegiuiți, unui rege nedrept, cel mai rău care este pe pământ.

10. Și acum nu mai putem deschide gura; ne-am făcut de rușine și ocară robilor Tăi și celor ce Te cinstesc pe Tine.

11. Nu ne părăsi pe noi pentru totdeauna, pentru numele Tău, și nu strica legământul Tău. Nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine, pentru Isaac, robul Tău, și pentru Iacob, sfântul Tău,

12. Cărora le-ai făgăduit, să le înmulțești seminția lor ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării.

13. Căci, Doamne, ne-am împuținat mai mult decât toate popoarele, și suntem umiliți astăzi în tot pământul, pentru păcatele noastre.

14. Și nu mai avem astăzi nici întâistătător, nici prooroc, nici căpetenie, nici ardere de tot, nici jertfă, nici prinos, nici tămâie, nici loc unde să aducem înaintea Ta pârga noastră și să aflăm har la Tine.

15. Ci cu suflet zdrobit și cu duh umilit să fim primiți de Tine.
16. Ca arderile de tot de berbeci și de junci, ca zeci de mii de miei grași, așa să fie jertfa noastră înaintea Ta astăzi, înțelegere să găsească la Tine; că nu este rușine celor ce nădăjduiesc în Tine.
17. Și acum urmăm Ție cu toată inima, și ne temem de Tine, și căutăm fața Ta.
18. Să nu ne rușinezi pe noi, ci fă cu noi după mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale.
19. Izbăvește-ne pe noi cu puterea minunilor Tale și dă slavă numelui Tău, Doamne!
20. Să se rușineze toți cei ce fac rău robilor Tăi; să se rușineze de toată puterea Ta, și tăria lor să se sfărâme!
21. Să știe că Tu ești Domn, Dumnezeu singur și slăvit peste toată lumea.
22. Și n-au încetat slujitorii regelui, care îi aruncaseră în cuptor, să înfierbânte cuptorul cu catran și cu smoală și cu câlți și cu viță.

Pe 14

23. Și vâlvătaia se ridica deasupra cuptorului de patruzeci și nouă de coți.

Irmosul:

24. Și izbucnind afară, ea a ars pe caldeii, care se aflau în jurul cuptorului.
25. Iar îngerul Domnului s-a coborât la Azaria și la cei trei prieteni ai lui în cuptor,
26. Și a stins văpaia.
27. Și le-a suflat în mijlocul cuptorului ca o răcoare de adiere și de rouă, așa că focul nu i-a mai atins; nu le-a mai pricinuit nici dureri, nici teamă.
28. Și acei trei, într-un singur glas, au lăudat, au mărit și au binecuvântat pe Dumnezeu în cuptor, zicând:

CÂNTAREA DE MULȚUMIRE A CELOR TREI TINERI

Pe 8

29. Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preamărit întru toți vecii!
30. Binecuvântat este numele cel sfânt al slavei Tale, și prealăudat și preaînălțat întru toți vecii!

Pe 6

31.Binecuvântat ești Tu în locașul sfintei slavei Tale, lăudat și preamărit în veci!

32.Binecuvântat ești Tu, Cel ce vezi adâncurile și șezi pe heruvimi, și lăudat și preamărit în veci!

Pe 4

33.Binecuvântat ești Tu pe scaunul împărăției Tale și prealăudat și preamărit în veci!

34.Binecuvântat ești Tu pe bolta cerului și prealăudat și preamărit în veci!

Slavă... Și acum...

CÂNTAREA A OPTA

Laudele celor trei sfinți tineri

Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

2.Binecuvântați pe Domnul îngerii Domnului, cerurile Lui, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

3.Binecuvântați pe Domnul toate apele cele mai presus de ceruri, toate puterile Domnului, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci.

4.Binecuvântați pe Domnul soare și lună și voi stele cerești, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

5.Binecuvântați pe Domnul ploaie, rouă și toate vânturile, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

Pe 14

6.Binecuvântați pe Domnul, foc și căldură, frig și arșiță, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

Irmosul:

7.Binecuvântați pe Domnul rouă și zăpadă, gheață și ger, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

8.Binecuvântați pe Domnul brume și zăpezi, fulgere și nori, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

9.Binecuvântați pe Domnul lumină și întuneric, nopți și zile, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

10.Binecuvântați pe Domnul pământ, munți și dealuri și toate cele ce răsăriți pe ele, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

11. Binecuvântați pe Domnul izvoare, mări și râuri, chiți și toate cele ce se mișcă în ape, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

Pe 8

12. Binecuvântați pe Domnul toate păsările cerului, fiarele și toate dobitoacele, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

13. Binecuvântați pe Domnul fiii oamenilor, binecuvintează pe Domnul, Israele, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

Pe 6

14. Binecuvântați preoți pe Domnul, slujitorii Domnului, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

15. Binecuvântați pe Domnul duhurile și sufletele drepților, cei cuvioși și smeriți cu inima, lăudați-L și-L preaînălțați pe El, în veci!

Pe 4

16. Binecuvântați pe Domnul Ananie, Azarie și Misaile, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

17. Binecuvântați pe Domnul apostoli, prooroci și mucenici ai Domnului, lăudați-L și-L preaînălțați pe El în veci!

Slavă...

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii!

Și acum...

Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii!

CÂNTAREA A NOUA

A Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu
din Sfânta Evanghelie de la Luca, cap. 1, 46-55

La Cântarea a 9-a a Canonului cântăm acest Imn

Preotul zice:

Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstind-o, să o mărim.

Strana:

Mărește, suflete al meu, pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.

Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic și sfânt numele Lui și mila Lui în neam și în neam spre cei ce se tem de El.

Făcut-a tărie cu brațul Său Domnul, risipit-a pe cei mândri în cugetul inimii lor.

Coborât-a pe cei puternici de pe scaune și a ridicat pe cei smeriți; pe cei flămânzi i-a umplut de bunătăți, iar pe cei bogați i-a scos afară deșerți.

Luat-a pe Israel, sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac.

După fiecare stih, se cântă: Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii... și se face închinăciune. Apoi Cântarea a 9-a a Canonului. După Canon, se cântă, pe glasul irmoaselor:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

După sfârșitul Canonului, dacă nu este duminică, se cântă: Cuvine-se cu adevărat..., ectenia mică, iar dacă este duminică, după ectenie, se zice:

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru (de două ori), iar a treia oară se zice:

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui (închinăciune), că sfânt este.

Apoi Luminânda Învierii. Iar dacă este Postul Mare, se cântă Luminândele glasului de rând. Sfârșitul Luminândelor se face cu stihurile treimice, precum s-a arătat la tipicul de la începutul Cântărilor treimice, adică:

LUNI

Cu ocrotirile celor fără de trup, miluiește-ne pe noi.

MARȚI

Pentru rugăciunile Înaintemergătorului, miluiește-ne pe noi.

MIERCURI ȘI VINERI

Cu puterea Crucii Tale, păzește-ne pe noi.

JOI

Pentru rugăciunile Sfinților Apostoli și ale Sfântului Ierarh Nicolae, miluiește-ne pe noi.

CÂNTAREA PROOROCULUI ZAHARIA

(Luca I, 68–79)

Irmosul:

Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său;

2. Și ne-a ridicat Mântuitor puternic din casa lui David, slujitorul Său,

3. Precum a grăit prin gura sfinților Săi prooroci, din veac,

4. Ca să ne scape de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor care ne urăsc,

5. Și să facă milă față de părinții noștri, aducându-și aminte de legământul Său cel sfânt;

Pe 8

6. De jurământul cu care S-a jurat lui Avraam, părintelui nostru, ca fiind izbăviți din mâna vrăjmașilor,

7. Să-I slujim Lui în sfințenie și în dreptate, în toate zilele vieții noastre.

Pe 6

8. Și tu, pruncule, prooroc al Celui Preaînalt te vei chema, căci vei merge înaintea feței Domnului, ca să gătești calea Lui,

9. Să dai poporului Său cunoștința mântuirii spre iertarea păcatelor lui, prin bunătatea milei, Dumnezeului nostru,

Pe 4

10. Cu care ne-a cercetat pe noi Răsăritul cel de sus, ca să lumineze pe cei ce ședeau în întuneric și în umbra morții,

11. Și să îndrepte picioarele noastre la calea păcii.

Slavă... Și acum...

Luminândele Postului Mare

Fiecare Luminândă se cântă de trei ori, după glasul care va fi de rând.

GLASUL 1

C el ce răsari lumină, Doamne, curățește sufletul meu de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 2-LEA

L umina Ta cea pururea veșnică trimite-o, Hristoase Dumnezeule, și luminează ochii cei de taină ai inimii mele, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 3-LEA

T rimite lumina Ta, Hristoase Dumnezeule, și luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 4-LEA

C el ce răsari lumină lumii Tale, sufletul meu cel ce este întru întuneric, curățește-l de tot păcatul, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 5-LEA

D ătătorule de lumină, Doamne, trimite lumina Ta și luminează inima mea, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 6-LEA

D oamne, trimite sufletelor noastre lumina Ta cea pururea veșnică, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 7-LEA

R idică-mă, Doamne, spre lauda Ta, și mă învață să fac voia Ta, Sfinte, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

GLASUL AL 8-LEA

L umină fiind, Hristoase, luminează-mă întru Tine, cu ocrotirile celor fără de trup, și mă mântuiește.

Luminândele zilelor de peste toată săptămâna

LUNI

A îngerilor:

Podobie: Femei, auziți...

Arhangheli și Îngeri, Începătorii și Domnii, Puteri, Stăpânii și Scaune, Heruvimi, cei cu ochi mulți, și Serafimi, cei cu câte șase aripi, rugați-vă acum pentru noi, să ne izbăvim din nevoi și de focul cel nestins.

Alta:

Cel ce ai împodobit cerul cu stele, ca un Dumnezeu, și, prin îngerii Tăi, tot pământul luminezi, Făcătorule a toate, mântuiește pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești dulceața îngerilor, bucuria celor necăjiți, folositoarea creștinilor, Fecioară, Maica Domnului, apără-ne pe noi și ne izbăvește de chinurile cele veșnice.

MARȚI

A Înaintemergătorului:

Proorocule preamărite și Înaintemergătorule al harului, cel ce ai propovăduit pocăința mântuirii tuturor și pe Mielușelul, Cel ce a ridicat păcatele lumii L-ai arătat, fericite, pe Acela acum roagă-L să miluiască lumea.

Alta:

Pe Înaintemergătorul Ioan și Botezătorul Mântuitorului, pe cel între prooroci prooroc și pe cel hrănit în pustie, pe cel născut al Elisabetei toți să-l lăudăm.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, pe tine toți proorocii mai înainte te-au vestit. David pe tine munte te numește, chivot și sfeșnic, scară și pod, năstrapă, ceea ce porți mana, și toiag odrăslit. Iar noi, ca pe o Născătoare de Dumnezeu, după vrednicie te cinstim.

MIERCURI

A Crucii:

Cruce dumnezeiască, lauda creștinilor, armă nebiruită și întărire a credinței, cu credință te lăudăm și ne închinăm; păzitoarea dreptmăritorilor creștini și slava mucenicilor, după vrednicie pe tine te lăudăm.

Alta:

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea, podoaba Bisericii, Crucea, stăpânia celor ce conduc, Crucea, întărirea credincioșilor, Crucea, slava îngerilor și diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Lângă Cruce înainte a stat ceea ce Te-a născut mai presus de fire și, tânguindu-se, a strigat: Vai mie, preadulce Fiule, cum ai apus de la ochii mei? Cum între cei morți Te-ai socotit?

JOI

A Sfinților Apostoli:

Pe Petru și pe Pavel, pe Andrei, pe Ioan, pe Iacob, pe Vartolomeu și pe Matei, pe Filip, pe Toma și pe Simon, pe Iacob al lui Alfeu, pe Iuda Tadeul și pe Matia, Apostolii Domnului, și pe sfinții evangheliști Marcu și Luca cu credință toți să-i lăudăm.

Alta:

Apostoli ai Mântuitorului, în toată latura cea de sub soare alergând, ați propovăduit cu adevărat sfânta întrupare a lui Hristos din Fecioară și, din înșelăciune întorcând pe păgâni și luminându-i, pe toți i-ați învățat să cinstească pe Sfânta Treime.

A Sfântului Nicolae:

Pe marele arhipăstor și ierarh și întâiul șezător pe scaunul Mirelor, pe Nicolae, toți să-l lăudăm, că pe mulți bărbați, ce erau să moară fără dreptate, i-a izbăvit și împăratului și lui Avlavie s-a arătat în vis, stricând cu totul hotărârea lor cea nedreaptă.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Marie preacurată, cădelniță de aur, ceea ce ai fost încăpere Dumnezeirii celei neîncăpute, întru care Tatăl a binevoit și Fiul S-a sălășluit

și Duhul cel Preasfânt, umbrindu-te pe tine, Fecioară, te-a arătat de Dumnezeu Născătoare.

VINERI

A Crucii:

Bucură-te, Cruce preasfântă, zidul cel nesurpat al lumii, scăparea scârbiților și a celor ce sunt întru nevoi, biruința celor ce conduc și apărătoarea credincioșilor, surparea barbarilor, cununa Apostolilor și mântuirea credincioșilor.

Alta:

Crucea este păzitoare a toată lumea, Crucea, podoaba Bisericii, Crucea, stăpânia celor ce conduc, Crucea, întărirea credincioșilor, Crucea, slava îngerilor și diavolilor rană.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Cruce răstignit văzându-Te pe Tine Preacurata, plângând și tânguindu-se, striga: Cum ai apus, Soarele slavei, începătorul luminii? Cum pe Cruce ai fost pironit și cu sulița în coastă ai fost împuns, Fiule și Dumnezeul meu, pentru a oamenilor mântuire?

SÂMBĂTA

A tuturor Sfinților:

Prooroci preaslăviți, Apostoli fericiți, drepților, patriarhilor, o dănțuire a ierarhilor și a preacuvioșilor, adunarea sfintelor femei și toți sfinții mucenici, cu Maica lui Dumnezeu rugați-vă Domnului să miluiască pe ai voștri robi.

A morților:

Cel ce stăpânești pe cei morți și pe cei vii, ca un Dumnezeu, și, prin sfinții Tăi, tot pământul luminezi, Ziditorule a toate, mântuiește pe cei ce Te laudă pe Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Noi întru tine ne lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, și folositoare către Dumnezeu te avem; tinde mâna ta cea nebiruită și sfărâmă pe vrăjmașii noștri; trimite robilor tăi ajutor dintru Cel sfânt.

Și îndată

Laudele

Dacă va fi duminică sau praznic împărătesc sau sfânt care are Doxologie mare, laudele se cântă pe glasul ce va fi de rând sau al primei stihiri de la laude.

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

Iar dacă va fi altă zi, peste săptămână, se citesc acești psalmi:

Psalmul 148

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte. Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui. Lăudați-L pe El soarele și luna, lăudați-L pe El toate stelele și lumina. Lăudați-L pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit. Pusu-le-ai pe ele în veac și în veacul veacului; lege le-a pus și nu o vor trece. Lăudați pe Domnul toți cei de pe pământ, balaurii și toate adâncurile, focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvântul Lui; munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii; fiarele și toate animalele, târâtoarele și păsările cele zburătoare; împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului; tinerii și fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude numele Domnului, că numai numele Lui s-a înălțat. Lauda Lui pe pământ și în cer. Și va înălța puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Psalmul 149

Cântați Domnului cântare nouă; lauda Lui în adunarea celor cuvioși. Să se veselească Israel de Cel ce l-a făcut pe el și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor. Să laude numele Lui în horă; în timpane și în psaltire să-I cânte Lui. Că iubește Domnul poporul Său și va învăța pe cei blânzi și-i va izbăvi. Se vor lăuda cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor. Laudele Domnului în gura lor și săbii cu două tăișuri în mâinile lor, ca să se răzbune pe neamuri și să pedepsească pe popoare, ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei slăviți ai lor în cătușe de fier, ca să facă între dânșii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi.

Psalmul 150

Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui; lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui. Lăudați-L pe El întru puterile Lui; lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui. Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță; lăudați-L pe El în psaltire și în alăută. Lăudați-L pe El în timpane și în horă; lăudați-L pe El în strune și în organe. Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare; lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul!

Dacă va fi duminică, se zic aceste stihuri:

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Slavă..., Stihira Evangheliei,

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a liberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta cântând, strigăm: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai binevoit așa, slavă Ție.

(Dacă este Praznic, sfânt cu Doxologie sau sfânt cu Polieleu, se cântă Slavă..., Și acum..., din Minei, Triod sau Penticostar).

Apoi: Preotul sau diaconul zice:

Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana cântă:

Doxologia

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale (de 3 ori).

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de 3 ori).

Slavă..., Și acum..., Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Iar dacă este Postul Mare sau altă zi, ce n-are doxologie mare, după Laude, Slavă... Și acum..., cântărețul cel rânduit zice așa:

Ție slavă se cuvine, Doamne, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina. Cântărețul: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... Și Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă...

Apoi:

Învredniceşte-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, şi lăudat şi preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat eşti, Doamne, învăţă-ne îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Stăpâne, înţelepţeşte-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat eşti, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie slavă se cuvine, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul zice ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineaţă Domnului...

Apoi, dacă nu este praznic, se zice Stihoavna din Octoih, cu aceste stihuri:

Stih 1: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne, şi ne-am bucurat şi ne-am veselit în toate zilele vieţii noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pe noi, pentru anii în care am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pe fiii lor.

Stih 2: Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Slavă..., Şi acum..., dacă are sfântul, dacă nu, din Octoih. Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului şi a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineaţa mila Ta şi adevărul Tău în toată noaptea (fără metanii).

După aceea: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Şi troparul sfântului, Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu.

Preotul zice ectenia: Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta... şi celelalte. Iar după ecfonis: Înţelepciune! Strana: Binecuvintează! Preotul: Cel ce este binecuvântat... Strana: Amin.

Întăreşte, Dumnezeule, sfânta şi dreapta credinţă a dreptmăritorilor creştini, şi Sfântă Biserica Ta o păzeşte în veacul veacului.

Şi îndată: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi se începe Ceasul întâi şi apoi otpustul desăvârşit.

Dacă este Postul Mare, se zice: Bine este a ne mărturisi Domnului... (de 2 ori), cu metanii, apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăţia... şi se citeşte troparul acesta:

În Biserica slavei Tale stând, în cer a sta ni se pare; Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești ușă cerească, deschide nouă ușa milei tale.

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii. Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Preotul, din fața Sfintei Mese:

Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Cântărețul: Amin.

Împărate ceresc, pe binecredinciosul nostru popor ocrotește-l, credința o întărește, pe cei răi îi îmblânzește, lumea o împacă, sfânt locașul acesta bine-l păzește, pe cei mai înainte răposați, părinții și frații noștri, în locașurile drepților îi așază, iar pe noi întru pocăință și mărturisire ne primește, ca un bun și de oameni iubitor.

După aceea se fac trei metanii, zicând fiecare întru sine, la fiecare metanie, rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica de toate zilele (caută la pag. 24). După ce se ridică frații, cel mai mare sau cântărețul rânduit începe: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), cu închinăciuni, și se citește Ceasul întâi.

Dacă este duminică, după sfârșitul doxologiei și Sfinte Dumnezeule..., se cântă troparul Învierii.

La glasurile 1, al 2-lea, al 3-lea și al 4-lea, acest Tropar al Învierii, pe glasul al 4-lea:

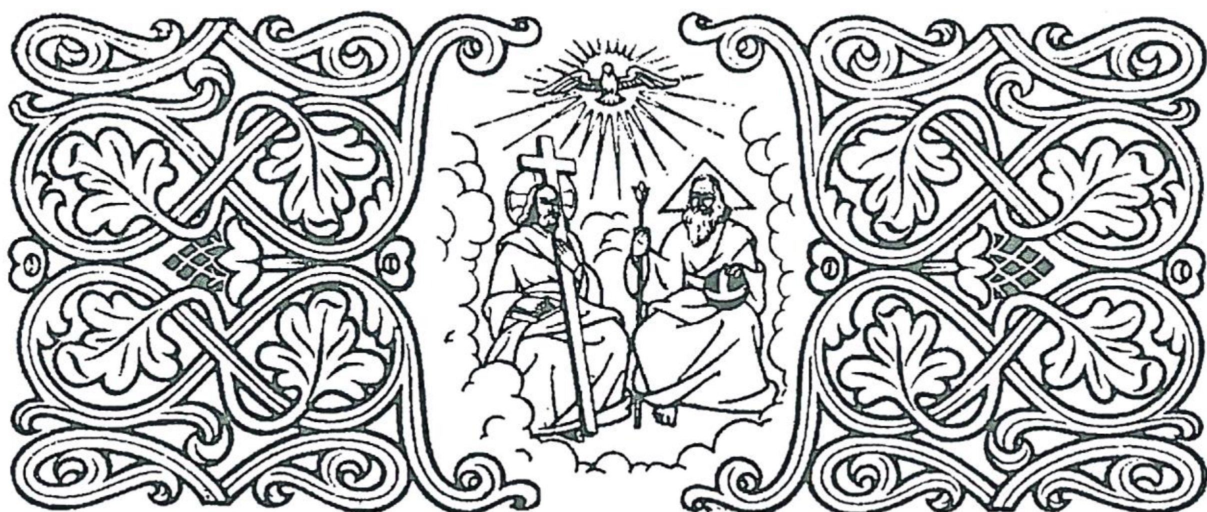
Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt și începătorului vieții noastre; că, stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dăruit nouă și mare milă.

La glasurile al 5-lea, al 6-lea, al 7-lea și al 8-lea, acest Tropar al Învierii, pe glasul al 8-lea:

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului izbăvindu-i. Arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, trimisu-i-ai pe dânșii la propovăduire; și printr-înșii pacea Ta ai dăruit lumii, Unule Mult-milostive.

Apoi ecteniile și otpustul Utreniei.

CEASUL ÎNTÂI

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu... (de 3 ori)

Psalmul 5

Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeul meu, căci către Tine mă voi ruga, Doamne! Dimineața vei auzi glasul meu; dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea. Că Tu ești Dumnezeu, Care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce viclenește. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelege. Pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna; pe ucigaș și pe viclean îl urăște Domnul. Iar eu, întru mulțimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locașul Tău, întru frica Ta. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta, din pricina dușmanilor mei! Îndreptează înaintea mea calea Ta. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile lor viclenesc. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulțimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne, și să se veselească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura și le vei fi lor sălaș, și se vor lăuda cu Tine, toți cei ce iubesc numele Tău. Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu arma buneivoirii ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 89

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Mai înainte de ce s-au făcut munții și s-a zidit pământul și lumea, din veac și până în veac ești Tu. Nu întoarce pe om întru smerenie, Tu, Care ai zis: „Întoarceți-vă, fii ai oamenilor", că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri, care a trecut, și ca straja nopții. Nimicnicie vor fi anii lor; dimineața ca iarba va trece. Dimineața va înflori și va trece, seara va cădea, se va întări și se va usca. Că ne-am sfârșit de urgia Ta și de mânia Ta ne-am tulburat. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, greșelile noastre ascunse, la lumina feței Tale. Că toate zilele noastre s-au împuținat și în mânia Ta ne-am stins. Anii noștri s-au socotit ca pânza unui păianjen; zilele anilor noștri sunt șaptezeci de ani; iar de vor fi în putere optzeci de ani, și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și durere; că trece viața noastră și ne vom duce. Cine cunoaște puterea urgiei Tale și cine măsoară mânia Ta, după temerea de Tine? Învață-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înțelepciune. Întoarce-Te, Doamne! Până când vei sta departe? Mângâie pe robii Tăi! Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele vieții noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele. Caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și îndreptează pe fiii lor. Și să fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, și lucrurile mâinilor noastre le îndreptează.

Psalmul 100

Mila și judecata Ta voi cânta Ție, Doamne. Cânta-voi și voi merge, cu pricepere, în cale fără prihană. Când vei veni la mine? Umblat-am întru nerăutatea inimii mele, în casa mea. N-am pus înaintea ochilor mei lucru nelegiuit; pe călcătorii de lege i-am urât. Nu s-a lipit de mine inima îndărătnică; pe cel rău, care se depărta de mine, nu l-am cunoscut. Pe cel ce clevetea în ascuns pe vecinul său, pe acela l-am izgonit. Cu cel mândru cu ochiul și nesățios cu inima, cu acela n-am mâncat. Ochii mei sunt peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Cel ce umbla pe cale fără prihană, acela îmi slujea. Nu va locui în casa mea cel mândru; cel ce grăiește nedreptăți nu va sta înaintea ochilor mei. În dimineți voi judeca pe toți păcătoșii pământului, ca să nimicesc din cetatea Domnului pe toți cei ce lucrează fărădelegea.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei închinăciuni.

Dacă se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice: Slavă..., Troparul sfântului, Și acum..., Cum te vom numi, ceea ce ești plină de har...? (vezi mai jos).

Iar dacă este Postul Mare, se cântă Troparul acesta, pe glasul al 6-lea:

Dimineața auzi glasul meu, Împăratul meu și Dumnezeul meu.

Cântându-l, se fac metanii cu genunchii la pământ.

Stih 1: Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înțelege strigarea mea.

Stih 2: Către Tine mă voi ruga, Doamne.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cum te vom numi, ceea ce ești plină de har? Cer, că ai răsărit pe Soarele dreptății? Rai, că ai odrăslit floarea nestricăciunii? Fecioară, că ai rămas nestricată? Maică curată, că ai avut în sfintele tale brațe Fiu, pe Dumnezeul tuturor? Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească nici o fărădelege.

Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor și voi păzi poruncile Tale.

Fața Ta arat-o peste robul Tău și mă învață îndreptările Tale.

Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Dacă nu este Postul Mare, se zice Condacul Sfântului, dacă are, sau al Praznicului ce se va întâmpla.

Dacă este Postul Mare, se zic aceste Tropare ale Născătoarei de Dumnezeu:

LUNI, MARȚI ȘI JOI

Pe Mărita Maică a lui Dumnezeu și mai sfântă decât sfinții îngeri, fără încetare, o lăudăm cu inima și cu gura, Născătoare de Dumnezeu pe dânsa mărturisind-o, ca pe ceea ce cu adevărat a născut pe Dumnezeu întrupat și se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

MIERCURI ȘI VINERI

Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmașii Te hulesc pe Tine și ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoas-

că cât poate credința dreptmăritorilor creștini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

SÂMBĂTA

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorule al făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici, pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzește, Mult-milostive.

Duminica, la praznice sau la sfinți cu doxologie sau cu polieleu, se citește condacul glasului de rând, sau al sărbătorii respective.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea și în tot ceasul... (caută la pag. 24). Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi...

Iar dacă este Aliluia sau Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 24). Apoi Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Și

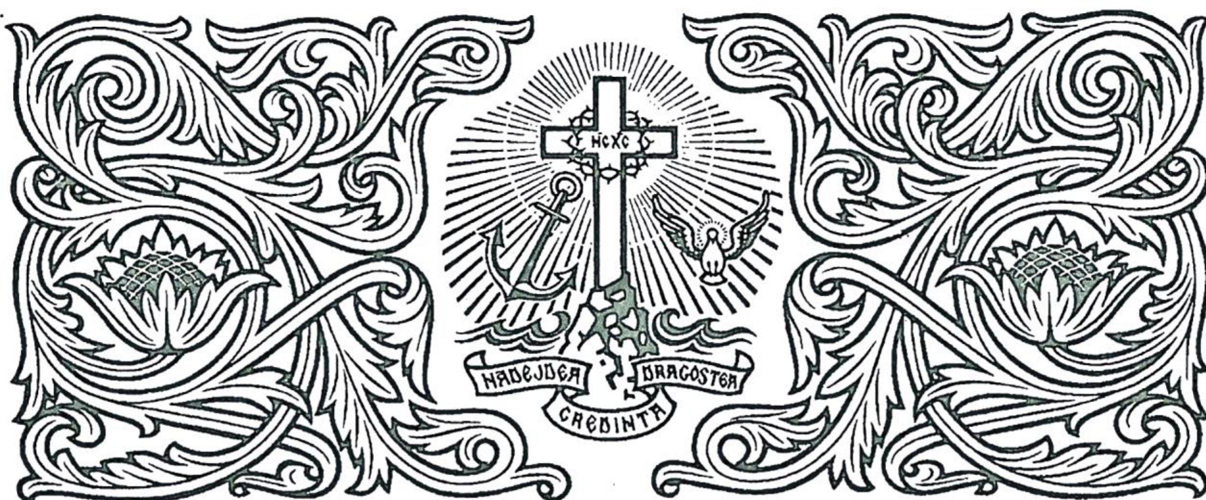
Rugăciunea aceasta

Hristoase, Lumina cea adevărată. Care luminezi și sfințești pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feței Tale, ca într-însa să vedem lumina cea neapropiată. Îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

În zilele de rând se face otpustul desăvârșit, iar Duminica se face otpustul mic.

MIJLOCEASUL ÎNTÂI

După ce preotul binecuvântează, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), și apoi acești psalmi:

Psalmul 45

Dumnezeu este scăparea și puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne împresoară. Pentru aceasta nu ne vom teme când se va cutremura pământul și se vor muta munții în inima mărilor. Venit-au și s-au tulburat apele lor, cutremuratu-s-au munții de tăria Lui. Apele râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu; Cel Preaînalt a sfințit locașul Lui. Dumnezeu e în mijlocul cetății, nu se va clătina; o va ajuta Dumnezeu dis-de-dimineață. Tulburatu-s-au neamurile, plecatu-s-au împărățiile; dat-a Cel Preaînalt glasul Lui, cutremuratu-s-a pământul. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile pe care le-a pus Domnul pe pământ. Pune-va capăt războaielor până la marginile pământului, arcul va sfărâma și va frânge arma, iar pavezele în foc le va arde. Opriți-vă și cunoașteți că Eu sunt Dumnezeu, înălța-Mă-voi pe pământ. Domnul puterilor este cu noi, sprijinitorul nostru, Dumnezeul lui Iacob.

Psalmul 91

Bine este a lăuda pe Domnul și a cânta numele Tău, Preaînalte, a vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea, în psaltire cu zece strune, cu cântece din alăută. Că m-ai veselit, Doamne,

întru făpturile Tale și întru lucrurile mâinilor Tale mă voi bucura. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, adânci cu totul sunt gândurile Tale! Bărbatul nepriceput nu va cunoaște și cel neînțelegător nu va înțelege acestea, când răsar păcătoșii ca iarba și se ivesc toți cei ce fac fărădelegea, ca să piară în veacul veacului. Iar Tu, Preaînalt ești în veac, Doamne. Că iată vrăjmașii Tăi, Doamne, vor pieri și se vor risipi toți cei ce lucrează fărădelegea. Și se va înălța puterea mea ca a inorogului și bătrânețile mele unse din belșug. Și a privit ochiul meu către vrăjmașii mei, și pe cei vicleni, ce se ridică împotriva mea, îi va auzi urechea mea. Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți. Răsădiți fiind în casa Domnului, în curțile Dumnezeului nostru vor înflori. Încă întru bătrânețe unse se vor înmulți și bine-viețuind vor fi, ca să vestească: drept este Domnul Dumnezeul nostru și nu este nedreptate întru Dânsul.

Psalmul 92

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins, pentru că a întărit lumea care nu se va clătina. Gata este scaunul Tău de atunci, din veac ești Tu. Ridicat-au râurile, Doamne, ridicat-au râurile glasurile lor, ridicat-au râurile valurile lor; dar mai mult decât glasul apelor clocotitoare, mai mult decât zbuciumul neasemuit al mării, minunat este, întru cele înalte, Domnul. Mărturiile Tale s-au adeverit foarte. Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Slavă..., Și acum..., fără Aliluia. Sfinte Dumnezeule..., cu trei închinăciuni. Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... și Troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău, toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne, miluiește (de 40 de ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...

Și se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 24). Apoi această

Rugăciune a Marelui Vasile

Dumnezeule cel veșnic și fără de început, Lumină pururea fiitoare, Făcătorule a toată făptura, Izvorule al milei, adâncul bunătăților și noianul cel neurmat al iubirii de oameni, arată peste noi lumina feței Tale; Doamne, strălucește în inimile și în cugetele noastre soarele dreptății și umple de a Ta veselie sufletele noastre, învață-ne pe noi ca să spunem judecățile Tale și să ne mărturisim Ție neîncetat, Stăpânului nostru și Făcătorului de bine. Mâinile noastre le îndreptează spre lucrarea voirii Tale și fă cu noi ca să Te iubim și să sporim bine-făcând cele plăcute Ție, ca și întru noi, nevrednicii, să se slăvească preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; o Dumnezeire și o Împărăție, Căreia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea în vecii vecilor. Amin.

Apoi se zice și această

Rugăciune a Marelui Vasile

Cel ce trimiți lumina și purcezi și răsari soarele peste cei drepți și peste cei nedrepți, peste cei răi și peste cei buni și cu lumina cea de ziuă luminezi toată lumea, luminează și inimile noastre, Stăpâne al tuturor. Dăruiește nouă și în ziua ce vine, să facem cele plăcute Ție. Păzește-ne de tot păcatul și de toată lucrarea cea rea. Izbăvește-ne pe noi de toate săgețile ce zboară ziua și de puterile cele potrivnice, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare, ale cereștilor puteri, slujitorii Tăi cei fără de trup, și ale tuturor sfinților care din veac au bineplăcut Ție. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești pe noi, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Otpustul mic

CEASUL AL TREILEA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de 3 ori).

Psalmul 16

Auzi, Doamne, dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, din buze fără de viclenie. De la fața Ta judecata mea să iasă, ochii mei să vadă cele drepte. Cercetat-ai inima mea, noaptea ai cercetat-o; cu foc m-ai lămurit, dar nu s-a aflat întru mine nedreptate. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești, pentru cuvintele buzelor Tale eu am păzit căi aspre. Îndreptează picioarele mele în cărările Tale, ca să nu se clatine pașii mei. Eu am strigat, că m-ai auzit, Dumnezeule; pleacă urechea Ta către mine și auzi cuvintele mele. Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în Tine de cei ce stau împotriva dreptei Tale. Păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale, acoperă-mă de fața necredincioșilor care mă necăjesc pe mine. Vrăjmașii mei sufletul meu l-au cuprins; cu grăsime inima lor și-au încuiat, gura lor a grăit mândrie. Izgonindu-mă, acum m-au înconjurat; ochii lor și-au ațintit ca să mă plece la pământ. Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuiește în ascunzișuri. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei și împiedică-i. Izbăvește sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta. Doamne, desparte-mă de oamenii acestei lumi, ce-și iau partea în viață, căci s-a umplut pântecele lor de bunătățile Tale; săturatu-s-au

fiii lor și au lăsat rămășițele pruncilor. Iar eu întru dreptate mă voi arăta feței Tale, sătura-mă-voi când se va arăta slava Ta.

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine vrajmașii mei. Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață. Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua. Adu-Ți aminte de îndurările Tale și de milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta, pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, așezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei sunt pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate și cei drepți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule... (caută la pag. 11). Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Dacă se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice Slavă..., Troparul zilei sau al sfântului, Și acum..., Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată... (vezi mai jos).

Iar dacă este Aliluia sau Postul Mare, se cântă Troparul acesta pe glasul al 6-lea:

Doamne, Cel ce pe Preasfântul Tău Duh, în ceasul al treilea, L-ai trimis Apostolilor Tăi, pe Acela, Bunule, nu-L lua de la noi, ci ni-l înnoiește nouă, celor ce ne rugăm Ție.

În acest timp se fac metanii; asemenea și la cele două stihuri ce urmează:

Stih 1: Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.

Stih 2: Nu mă lepăda pe mine de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu Sfinții Apostoli, să se miluiască sufletele noastre.

Domnul Dumnezeu este binecuvântat. Binecuvântat este Domnul ziua, în toate zilele; să facă priincioase cele ale noastre Dumnezeul mântuirii noastre, Dumnezeul nostru, Dumnezeul mântuirii.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... și condacul sfântului.

Iar dacă este Postul Mare, se zic aceste Tropare, pe glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, mărire Ție.

Slavă...,

Grabnică și tare mângâiere dă robilor Tăi, Iisuse, când se mâhnesc duhurile noastre. Nu Te osebi de sufletele noastre întru necazuri; nu Te depărta de gândurile noastre întru primejdii, ci pururea ne întâmpină pe noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te Cel ce ești pretutindeni. Precum și cu Apostolii Tăi ai fost pururea, așa și cu cei ce doresc de Tine Te unește, Îndurate, ca, fiind împreună cu Tine, să Te lăudăm pe Tine și să slăvim pe Duhul Tău cel întru tot Sfânt.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejdea, ocrotirea și scăparea creștinilor, zid nebiruit celor slabi, liman neînviforat tu ești, Născătoare de Dumnezeu, Preacurată. Și precum lumea o mântuiești cu neîncetată rugăciunea ta, pomenește-ne și pe noi, Fecioară, întru tot lăudată.

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea... (caută la pag. 24) Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât

heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi...

Iar dacă este Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 24). Și

Rugăciunea Sfântului Mardarie

Stăpâne Dumnezeule, Părinte Atotputernice, Doamne, Fiule Unule-Născut, Iisuse Hristoase, și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și, cu judecățile care știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

MIJLOCEASUL AL TREILEA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește(de 12 ori) , Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm(de 3 ori) și apoi se citesc acești psalmi:

Psalmul 29

Înălța-Te-voi, Doamne, că m-ai ridicat și n-ai veselit pe vrăjmașii mei împotriva mea. Doamne, Dumnezeul meu, strigat-am către Tine și m-ai vindecat. Doamne, scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m-ai de cei ce se coboară în groapă. Cântați Domnului cei cuvioși ai Lui și lăudați pomenirea sfințeniei Lui. Că iuțime este întru mânia Lui și viață întru voia Lui; seara se va sălășlui plângerea, iar dimineața, bucuria. Iar eu am zis întru îndestularea mea: „Nu mă voi clătina în veac!" Doamne, întru voia Ta, dat-ai frumuseții mele putere; dar când Ți-ai întors fața Ta, eu m-am tulburat. Către Tine, Doamne, voi striga și către Dumnezeul meu mă voi ruga. Ce folos ai de sângele meu, de mă cobor în stricăciune? Oare, Te va lăuda pe Tine țărâna, sau va vesti adevărul Tău? Auzit-a Domnul și m-a miluit; Domnul a fost ajutorul meu! Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu și m-ai încins cu veselie, ca slava mea să-Ți cânte Ție și să nu mă mâhnesc; Doamne, Dumnezeul meu, în veac Te voi lăuda!

Psalmul 31

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele, când strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o împotriva mea. Zis-am: „Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului"; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; ațînti-voi spre tine ochii Mei. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului, iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, drepților, și vă lăudați toți cei drepți la inimă.

Psalmul 60

Auzi, Dumnezeule, cererea mea; ia aminte la rugăciunea mea. De la marginile pământului către Tine am strigat; când s-a mâhnit inima mea, pe piatră m-ai înălțat. Povățuitu-m-ai, că ai fost nădejdea mea, turn de tărie în fața vrăjmașului. Locui-voi în locașul Tău în veci; acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale, că Tu, Dumnezeule, ai auzit rugăciunile mele; dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău. Zile la zilele împăratului adaugă, anii lui din neam în neam. Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu; mila și adevărul va păzi. Așa voi cânta numelui Tău în veacul veacului, ca să împlinesc făgăduințele mele zi de zi.

Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...și se zic troparele acestea, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi, după blândețile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că, având tăria Ta, pe chinuitori

au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

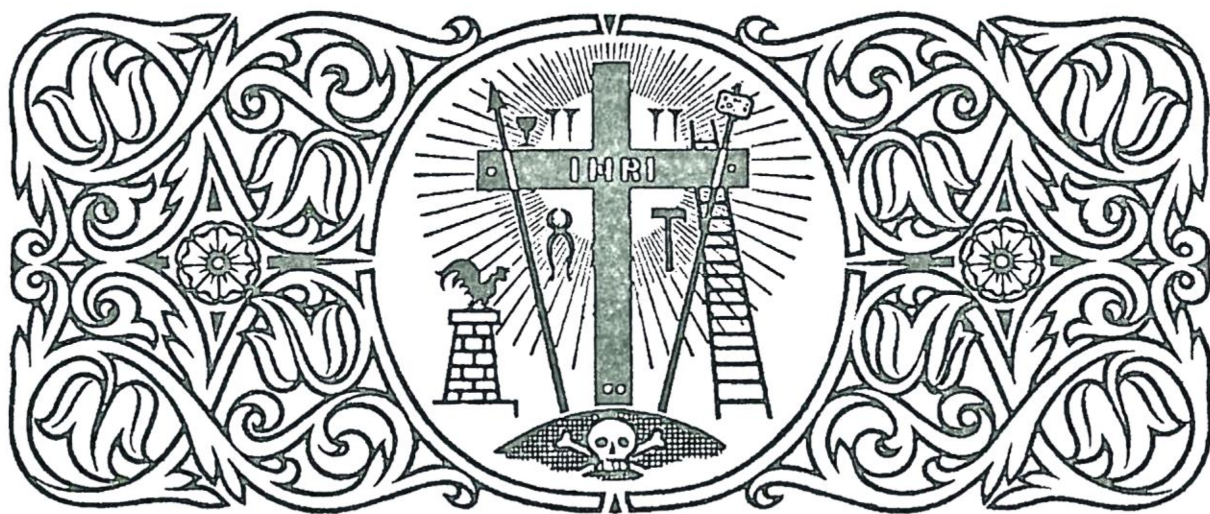
Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceea ce ești zid nesurpat nouă, creștinilor, către tine scăpând, nevătămați rămânem; și iarăși greșind, pe tine te avem rugătoare. Pentru aceea, mulțumind, strigăm ție: Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Domnul este cu tine.

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri... Și se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 24). Apoi aceasta

Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne Dumnezeul nostru, Cel ce dai pacea Ta oamenilor și harul Preasfântului Duh l-ai trimis Ucenicilor și Apostolilor Tăi și prin limbile cele ca de foc, cu puterea Ta, ai deschis gurile lor, deschide și gurile noastre, ale păcătoșilor, și ne învață cum se cuvine a ne ruga pentru toate trebuințele. Îndreptează viața noastră cea cu valuri la liman lin și arată nouă calea pe care vom merge. Duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale noastre și cu duh stăpânitor întărește cugetele noastre ca să nu alunece; ca, în toate zilele, de Duhul Tău cel bun fiind povățuiți către cele de folos, să ne învrednicim a face poruncile Tale și a ne aduce aminte pururea de preaslăvita a doua venire, când vor fi cercetate faptele oamenilor, și să nu fim amăgiți de frumusețile cele stricăcioase ale acestei lumi; ci ne întărește a dori răsplătirea bunătăților ce vor să fie, că binecuvântat ești și lăudat de toți sfinții Tăi, în vecii vecilor. Amin.

CEASUL AL ȘASELEA

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu..(de 3 ori)

Psalmul 53

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă. Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia aminte cuvintele gurii mele. Că străinii s-au ridicat împotriva mea și cei tari au căutat sufletul meu și n-au pus pe Dumnezeu înaintea lor. Că iată, Dumnezeu ajută mie și Domnul este sprijinitorul sufletului meu. Întoarce-va cele rele vrăjmașilor mei; cu adevărul Tău îi vei pierde pe ei. De bunăvoie voi jertfi Ție; lăuda-voi numele Tău, Doamne, că este bun, că din tot necazul m-ai izbăvit și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

Psalmul 54

Auzi, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea. Ia aminte spre mine și mă ascultă; mâhnitu-m-am întru neliniștea mea și m-am tulburat de glasul vrăjmașului și de necazul păcătosului, că a abătut asupra mea fărădelege și întru mânie m-a vrăjmășit. Inima mea s-a tulburat întru mine și frica morții a căzut peste mine; teamă și cutremur au venit asupra mea și m-a acoperit întunericul. Și am zis: „Cine-mi va da mie aripi ca de porumbel, ca să zbor și să mă odihnesc?“ Iată, m-aș îndepărta fugind și m-aș sălășlui în pustie. Așteptat-am pe Dumnezeu, Cel ce mă mântuiește de puținătatea sufletului și de vifor. Risipește-i, Doamne, și împarte limbile lor,

că am văzut fărădelege și dezbinare în cetate. Acestea ziua și noaptea ocolesc zidurile ei, iar în mijlocul ei e răutate și nedreptate; și n-a lipsit din ulițele ei camătă și vicleșug. Că, de m-ar fi ocărât vrăjmașul, aș fi răbdat; și, dacă cel ce mă urăște s-ar fi fălit împotriva mea, m-aș fi ascuns de el. Iar tu, omule, asemenea mie, căpetenia mea și cunoscutul meu, care împreună cu mine te-ai îndulcit de mâncăruri, în casa lui Dumnezeu am umblat în același gând. Să vină moartea peste ei și să se pogoare în iad de vii, că vicleșug este în locașurile lor, în mijlocul lor. Iar eu, către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit pe mine. Seara și dimineața și la amiezi spune-voi, vesti-voi și va auzi glasul meu. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de cei ce se apropie de mine, că mulți erau împotriva mea. Auzi-va Dumnezeu, Cel ce este mai înainte de veci și-i va smeri pe ei. Că nu le este cu putință să se schimbe, și de Dumnezeu nu se tem; că își ridică mâinile asupra prietenilor lor și își calcă legătura ce au făcut cu ei. Întinat-au legământul Lui. Risipiți au fost de mânia feței Lui și s-au apropiat inimile lor; muiatu-s-au cuvintele lor mai mult decât untdelemnul, dar ele sunt săgeți. Aruncă spre Domnul grija ta și El te va hrăni; nu va da în veac clătinare dreptului. Iar Tu, Dumnezeule, îi vei coborî pe ei în groapa stricăciunii. Bărbații vărsători de sânge și vicleni nu vor ajunge la jumătatea zilelor lor; iar eu voi nădăjdui spre Tine, Doamne.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: „Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul“. Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur. „Că spre Mine a nădăjduit

și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea".

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori).

Dacă se cântă: Dumnezeu este Domnul..., se zice Troparul Sfântului ce se va întâmpla. Slavă..., Și acum..., Neavând îndrăzneală... (vezi mai jos). Iar dacă este Aliluia, se cântă Troparul acesta, glasul al 2-lea:

Cel ce, în ziua și în ceasul al șaselea, pe Cruce ai pironit păcatul, cel cu îndrăzneală făcut de Adam în rai, și zapisul greșelilor noastre rupe-l, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește pe noi.

În acest timp, se fac metanii; asemenea și la cele două stihuri care urmează:

Stih 1: Auzi, Dumnezeule, glasul meu și nu trece cu vederea rugăciunea mea.

Stih 2: Eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit pe mine.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neavând îndrăzneală, pentru păcatele noastre cele multe, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată, că milostiv este și poate să mântuiască Cel ce a voit a pătimi pentru noi.

În Postul Mare, aici se cântă, din Triod, Troparul profeției, Slavă..., Și acum..., același Tropar, apoi se citește Paremia, tot de acolo, și se continuă cu Troparul următor:

Degrab să ne întâmpine pe noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău. Doamne, izbăvește-ne pe noi și curățește păcatele noastre, pentru numele Tău.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,

Dacă nu este Postul Mare, se zice condacul sfântului ce se va întâmpla. Iar dacă este Postul Mare, se zic Troparele acestea, pe glasul al 2-lea:

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pe Cruce ai întins preacurate mâinile Tale, adunând toate neamurile cele ce strigă: Doamne, slavă Ție.

Slavă...,

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că, de voie, ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să izbăvești din robia vrăjmașului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceea, cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești izvorul milei, învrednicește-ne pe noi milostivirii, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos și arată, precum de-a pururea puterea ta. Că, întru tine nădăjduind, strigăm ție: „Bucură-te!", ca și oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trupuri.

Troparele de mai sus se zic luni, marți și joi; iar miercuri și vineri se zice acest Tropar al Crucii și al Născătoarei de Dumnezeu, pe același glas:

Preamărită ești, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Lăudămu-te pe tine, că, prin Crucea Fiului tău, s-a surpat iadul și moartea s-a omorât și cei morți au înviat și vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta, mulțumind, slăvim, ca pe Cel puternic, pe Hristos, Dumnezeul nostru și singurul Mult-milostiv.

Apoi: Doamne, miluiește (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea... (caută la pag. 24), Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii.... Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi.

Iar dacă este Postul Mare, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 24). Iar dacă se citesc Mijloceasurile, în loc de rugăciunea de mai jos: Dumnezeule și Doamne al puterilor..., se zice rugăciunea: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... (caută la pag. 25).

Iar când nu este nici Postul Mare și nu se citesc nici Mijloceasurile, se zice această

Rugăciune a Marelui Vasile

Dumnezeule și Doamne al puterilor și Ziditor a toată făptura, Care, pentru milostivirea milei Tale celei neasemănate, pe Unul-Născut, Fiul Tău, pe Domnul nostru Iisus Hristos, L-ai trimis spre mântuirea neamului nostru și, prin cinstită Crucea Lui, zapisul păcatelor noastre l-ai rupt și ai biruit întru Dânsul stăpâniile și puterile întunericului; Însuți Stăpâne, Iubitorule de oameni, primește aceste

rugăciuni de mulțumire și de cerere ale noastre, ale păcătoșilor, și ne izbăvește pe noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare și întunecată și de toți vrăjmașii văzuți și nevăzuți care caută să ne facă rău. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre și nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele, ci, cu dorirea Ta, hrănește sufletele noastre. Ca, spre Tine totdeauna căutând și cu lumina cea de la Tine povățuiți fiind, la Tine, Lumina cea neapropiată și pururea fiitoare privind, neîncetată mărturisire și mulțumire Ție să înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșitul Ceasului al șaselea.

Dacă s-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se citește Obednița.

Iar dacă este Aliluia, aceasta se citește după Ceasul al nouălea.

MIJLOCEASUL AL ȘASELEA

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu...(de 3 ori) și acești psalmi:

Psalmul 55

Miluiește-mă, Doamne, că m-a necăjit omul; toată ziua războindu-se, m-a necăjit. Călcatu-m-au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt cei ce se luptă cu mine, din înălțime. Ziua când mă voi teme, voi nădăjdui în Tine. În Dumnezeu voi lăuda toate cuvintele mele toată ziua; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: ce-mi va face mie omul? Toată ziua cuvintele mele au urât, împotriva mea toate gândurile lor sunt spre rău. Locui-vor lângă mine și se vor ascunde; ei vor păzi călcâiul meu, ca și cum ar căuta sufletul meu. Pentru nimic nu-i vei mântui pe ei; în mânie popoare vei sfărâma, Dumnezeule. Viața mea am spus-o Ție; pune lacrimile mele înaintea Ta, după făgăduința Ta. Întoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi, în orice zi Te voi chema. Iată, am cunoscut că Dumnezeul meu ești Tu. În Dumnezeu voi lăuda graiul, în Dumnezeu voi lăuda cuvântul; în Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voi teme: ce-mi va face mie omul? În mine sunt, Dumnezeule, făgăduințele pe care le voi aduce laudei Tale, că ai izbăvit sufletul meu de la moarte, picioarele mele de alunecare, ca bine să plac înaintea lui Dumnezeu, în lumina celor vii.

Psalmul 56

Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu și în umbra aripilor Tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea. Striga-voi către Dumnezeul cel Preaînalt, Dumnezeul, Care mi-a făcut bine. Trimis-a din cer și m-a mântuit, dat-a spre ocară pe cei ce mă necăjesc pe mine. Trimis-a Dumnezeu mila Sa și adevărul Său și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei. Adormit-am tulburat. Fiii oamenilor, dinții lor sunt arme și săgeți și limba lor sabie ascuțită. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta! Curse au gătit sub picioarele mele și au împilat sufletul meu; săpat-au înaintea mea groapă și au căzut în ea. Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea! Cânta-voi și Te voi lăuda întru slava mea. Deșteaptă-te, slava mea! Deșteaptă-te, psaltire și alăută! Deștepta-mă-voi dimineața. Lăuda-Te-voi între popoare, Doamne, cânta-voi Ție între neamuri, că s-a mărit până la cer mila Ta și până la nori adevărul Tău. Înalță-Te peste ceruri, Dumnezeule, și peste tot pământul slava Ta!

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi vorbesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!“ Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!“ Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi.

Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... și troparele acestea, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău.

Slavă...,

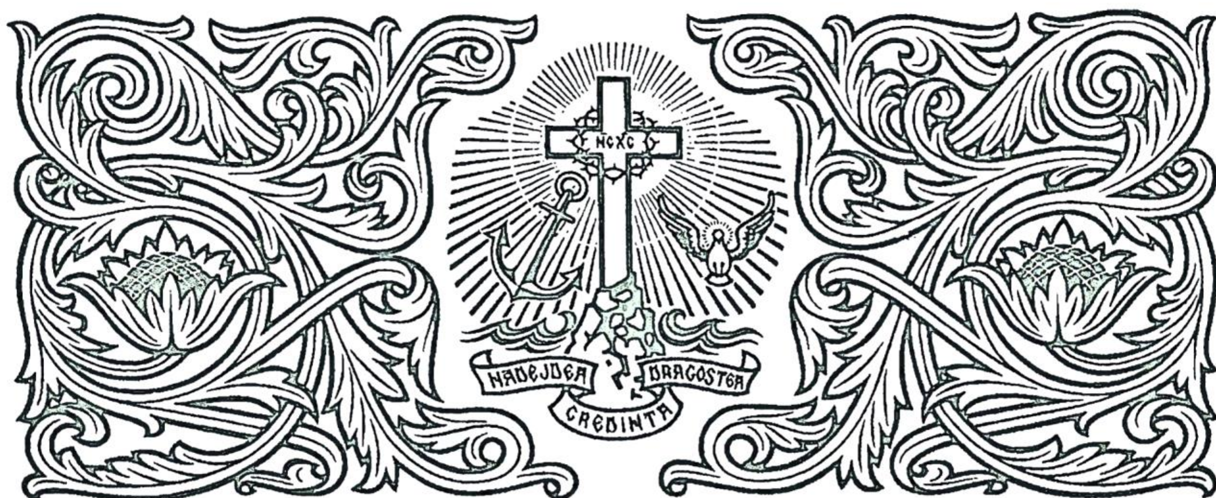
Pentru durerile sfinților, care pentru Tine au pătimit, fii milostiv, Doamne, și toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri... Și se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 24). Apoi rugăciunea Marelui Vasile: Dumnezeule și Doamne al puterilor... (caută la pag. 81).

OBEDNIȚA

Se începe așa:

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate binefacerile Lui.

Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale, pe Cel ce vindecă toate bolile tale;

Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări;

Pe Cel ce umple de bunătăți dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale.

Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate.

Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel voile Sale.

Îndurat și milostiv este Domnul, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv.

Nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia.

Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă.

Ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El.

Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre.

În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul.

Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-Și-a aminte că țărână suntem.

Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori.

Că duh a trecut peste el și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său.

Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul,

Și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui.

Și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește.

Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la virtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui.

Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Strana întâi: Slavă..., Strana a doua: Și acum..., Și iarăși strana întâi:

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele din lăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvântat ești, Doamne.

Strana a doua: Slavă...,

Psalmul 145

Laudă, suflete al meu, pe Domnul.

Lăuda-voi pe Domnul în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi trăi.

Nu vă încredeți în cei puternici, în fiii oamenilor, în care nu este mântuire.

Ieși-va duhul lor și se vor întoarce în pământ. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lor.

Fericit cel ce are ajutor pe Dumnezeul lui Iacob, nădejdea lui, în Domnul Dumnezeul lui,

Cel ce a făcut cerul și pământul, marea și toate cele din ele; Cel ce păzește adevărul în veac;

Cel ce face judecată celor năpăstuiți; Cel ce dă hrană celor flămânzi.

Domnul dezleagă pe cei ferecați în obezi.

Domnul îndreaptă pe cei gârboviți; Domnul înțelepțește orbii; Domnul iubește pe cei drepți;

Domnul păzește pe cei străini; pe orfani și pe văduvă va sprijini și calea păcătoșilor o va pierde.

Împărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul Tău, Sioane, în neam și în neam.

Și acum...

Unule-Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce ești fără de moarte, și ai primit, pentru mântuirea noastră, a Te întrupa din Sfânta Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria; Care, neschimbat, Te-ai întrupat și, răstignindu-Te, Hristoase Dumnezeule, cu moartea pe moarte ai călcat; Unul fiind din Sfânta Treime, împreună slăvit cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, mântuiește-ne pe noi.

Trebuie să se știe că, în Postul Mare, nu se citesc psalmii de la Obedniță, ci, după rugăciunea: Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (de la sfârșitul Ceasului al nouălea, p. 119), strana cea rânduită începe: Întru Împărăția Ta, pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta. Și îndată: Fericiți cei săraci cu duhul... După fiecare fericire, se cântă stihira: Pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta, pe glasul al 8-lea, cu cântare dulce și cu glas lin și rar până după: Slavă..., Și acum...

Întru Împărăția Ta când vei veni, pomenește-ne pe noi Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta.

Fericiți cei săraci cu duhul, că a acelora este Împărăția cerurilor.

Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

Fericiți cei flămânzi și însetați de dreptate, că aceia se vor sătura.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este Împărăția cerurilor.

Fericiți veți fi când vă vor ocărî și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind, pentru Mine.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Și dacă este Postul Mare, amândouă stranele cântă împreună cu umilință: Pomenește-ne pe noi, Doamne...,în trei stări, cu trei metanii mari. Iar dacă nu este Postul Mare, citește degrab așa:

Slavă..., Și acum...

Pomenește-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta.

Pomenește-ne pe noi, Stăpâne, când vei veni întru Împărăția Ta.

Pomenește-ne pe noi, Sfinte, când vei veni întru Împărăția Ta.

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Stih: Apropiați-vă către Dânsul și vă veți lumina, și fețele voastre nu se vor rușina.

Ceata cerească Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Slavă...,

Ceata sfinților îngeri și a arhanghelilor, cu toate cereștile puteri, Te laudă pe Tine și zice: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Și acum..., Cred într-unul Dumnezeu...(caută la pag. 22)

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelile noastre, cele de voie și cele fără de voie, cele cu fapta și cu cuvântul, cele cu știință și cu neștiință, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul, toate le iartă nouă, ca un bun și de oameni iubitor.

Tatăl nostru...Apoi Condacele, după obicei, ce sunt rânduite după zilele săptămânii, și al sfântului al căruia este hramul bisericii. Iar dacă este hramul Domnului Hristos, se zice mai înainte Condacul hramului, apoi al zilei și al sfântului de rând, a căruia este ziua, dacă are.

Slavă...,

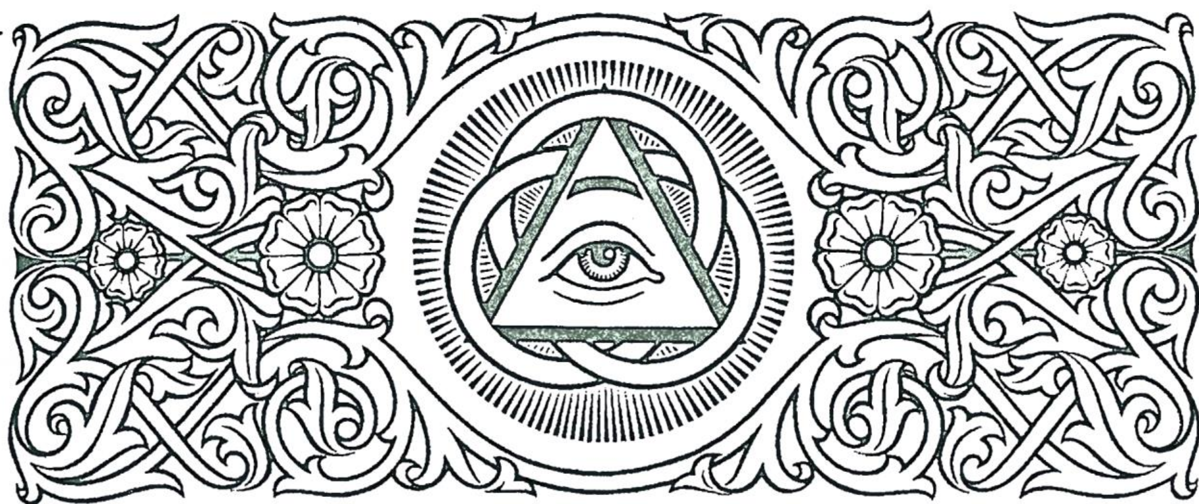
Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Iar unde va fi hramul Născătoarei de Dumnezeu, se sfârșește așa: Și acum..., al hramului.

CONDACELE DE PESTE SĂPTĂMÂNĂ

LUNI

Al îngerilor, pe glasul al 2-lea:

Mai-marilor voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieștii slave, căpeteniile îngerilor și povățuitorii oamenilor, cele de folos cereți nouă și mare milă, ca unii care sunteți mai-marii voievozi ai celor fără de trup.

MARȚI

Al înaintemergătorului, pe glasul al 2-lea:

Proorocule al lui Dumnezeu și Înaintemergătorule al harului, capul tău, ca un trandafir preasfințit din pământ aflându-l, vindecări totdeauna luăm, pentru că iarăși, ca și mai înainte, în lume propovăduiești pocăința.

MIERCURI ȘI VINERI

Al Crucii, pe glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le

lor biruință asupra potrivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

JOI

Al Sfinților Apostoli, pe glasul al 2-lea:

Pe propovăduitorii cei tari și de Dumnezeu vestitori, căpetenia ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăților Tale și în odihnă; că chinurile acelora și moartea ai primit, mai vârtos decât toată roada, Unule, Cel ce știi cele din inimă.

Al Sfântului Nicolae, pe glasul al 3-lea:

În Mira Lichiei, sfinte, sfințitor te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos, cuvioase, plinind-o, ți-ai pus sufletul tău pentru poporul tău; scăpat-ai pe cei nevinovați din moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit ca un mare cunoscător al darului lui Dumnezeu.

SÂMBĂTĂ

Se zice mai întâi Condacul hramului, apoi:

Slavă...,

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum..., al mucenicilor, pe glasul al 8-lea:

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu, o păzește, Mult-milostive.

Iar acest condac se zice în toate zilele, afară de sâmbătă:

Ceea ce ești folositoare creștinilor, neînfruntată mijlocitoare către Făcătorul, neschimbată, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci apucă înainte, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și sârguiește spre îmblânzire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Dacă este Postul Mare: **Doamne, miluiește** (de 40 de ori), **Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!**

Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi... Și se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 24). Și, după ce ne ridicăm, cel mai mare începe: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 103: Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul... (pag. 124).

Iar dacă nu este Postul Mare, după Condace: Doamne, miluiește (de 12 ori) și această

Rugăciune

Preasfântă Treime, Stăpânie de o ființă, împărăție nedespărțită, Ceea ce ești pricina tuturor bunătăților, fii binevoitoare și mie păcătosului; întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinăciunea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc și să Te laud și să mă închin Ție și să zic: Unul Sfânt, Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Iar dacă este Liturghie, se zice:

Să se umple gurile noastre de lauda Ta, Doamne, ca să lăudăm slava Ta, că ne-ai învrednicit pe noi a ne împărtăși cu Sfintele, cele fără de moarte, preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine. Întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta; toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta. Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până-n veac (de 3 ori).

Psalmul 33

Binecuvânta-voi pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. În Domnul se va lăuda sufletul meu; să audă cei blânzi și să se veselească. Slăviți pe Domnul împreună cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiați-vă de El și vă luminați, și fețele voastre să nu se rușineze. Săracul acesta a strigat și Domnul l-a auzit pe el, și din toate necazurile lui l-a izbăvit. Străjui-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El, și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că bun este Domnul; fericit bărbatul care nădăjduiește în El. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că n-au lipsă cei ce se tem de El. Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele. Veniți, fiilor, ascultați-mă pe mine, frica Domnului vă voi învăța pe voi; cine este omul cel ce voiește viața, care iubește să vadă zile bune? Oprește-ți limba de la rău și buzele tale să nu gră-

iască vicleșug. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei drepți și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului spre cei ce fac rele, ca să piară de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au drepții și Domnul i-a auzit, și din toate necazurile lor i-a izbăvit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu duhul îi va mântui. Multe sunt necazurile drepților, și din toate acelea îi va izbăvi pe ei Domnul. Domnul păzește toate oasele lor, nici unul din ele nu se va zdrobi. Moartea păcătoșilor este cumplită, și cei ce urăsc pe cel drept vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc în El.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), **Părinte, binecuvintează,** și otpustul.

RÂNDUIALA MESEI

Mai înainte de masă, fiecare laudă iarăși pe Ziditorul și, venind la masă, se zice:

Psalmul 144

Înălța-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu, și voi binecuvânta numele Tău în veac și în veacul veacului. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului. Mare este Domnul și lăudat foarte, și măreția Lui nu are sfârșit. Neam și neam vor lăuda lucrurile Tale și puterea Ta o vor vesti. Măreția slavei sfințeniei Tale vor grăi și minunile Tale vor istorisi, și puterea lucrurilor Tale înfricoșătoare vor spune și slava Ta vor istorisi. Pomenirea mulțimii bunătății Tale vor vesti și de dreptatea Ta se vor bucura. Îndurat și milostiv este Domnul, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv. Bun este Domnul cu toți și îndurările Lui peste toate lucrurile Lui. Să Te laude pe Tine, Doamne, toate lucrurile Tale și cuvioșii Tăi să Te binecuvinteze. Slava împărăției Tale vor spune și de puterea Ta vor grăi. Ca să facă fiilor oamenilor cunoscută puterea Ta și slava măreției împărăției Tale. Împărăția Ta este împărăția tuturor veacurilor, iar stăpânirea Ta, din neam în neam. Credincios este Domnul în cuvintele Sale și cuvios în toate lucrurile Sale. Domnul sprijină pe toți cei ce cad și îndreaptă pe toți cei gârboviți. Ochii tuturor spre Tine nădăjduiesc și Tu le dai lor hrană la bună vreme. Deschizi Tu mâna Ta și saturi pe toți cei vii de bunăvoință. Drept este Domnul în toate căile Lui și cuvios în toate lucrurile Lui. Aproape este Domnul de toți cei ce-L cheamă pe El, de toți cei ce-L cheamă pe El întru adevăr. Voia celor ce se tem de

El o va face și rugăciunea lor o va auzi și-i va mântui pe dânșii. Domnul păzește pe toți cei ce-L iubesc pe El și pe toți păcătoșii îi va pierde. Lauda Domnului va grăi gura mea și să binecuvânteze tot trupul numele cel sfânt al Lui, în veac și în veacul veacului.

Tatăl nostru..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează! Preotul binecuvintează cele puse înainte, zicând rugăciunea mesei:

Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura robilor Tăi, că sfânt ești totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Citețul: Amin. Și cel rânduit zice îndată titlul cuvântului ce are să citească și, isprăvind titlul, zice: Binecuvintează, părinte, pentru a citi. Iar preotul zice: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri... și citețul zice: Amin. Apoi așteaptă puțin, până când se așază toți frații la masă; iar după ce se așază, preotul lovește în clopoțel și îndată citețul începe a citi cuvântul, ori viața sfântului ce se va întâmpla, până când frații, mâncând, se îndestulează. După aceea, preotul, lovind iarăși în clopoțel, citețul face sfârșitul cuvântului, zicând: Dumnezeului nostru slavă. Iar preotul zice: Aceluia slava și stăpânirea, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Citețul: Amin. Și după ce se scoală de la masă, citețul zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri...

Și îndată zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care ne miluiește și ne hrănește pe noi din tinerețile noastre, Cel ce dă hrană la tot trupul, umple de bucurie și de veselie inimile noastre; ca, totdeauna, toată îndestularea având, să ne prisosească spre tot lucrul bun, întru Iisus Hristos, Domnul nostru, cu Care Ție se cuvine slava, stăpânirea, cinstea și închinăciunea, cu Sfântul Duh, în veci. Amin.

Slavă Ție, Doamne, slavă Ție, Sfinte, slavă Ție, Împărate, că ne-ai dat nouă bucate spre veselie. Umple-ne pe noi și de Duhul Tău cel Sfânt, ca să ne aflăm înaintea Ta bineplăcuți și neînfruntați, când vei răsplăti fiecăruia după lucrurile sale.

Mulțumim Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătățile Tale cele pământești; nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta împărăție, ci, precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Apoi Troparele acestea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu îndepărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și cu vison, Biserica Ta împodobită fiind, printr-înșii strigă către Tine: Hristoase Dumnezeule, poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obștii Tale dăruiește-i și sufletelor noastre mare milă.

Slavă...,

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum...,

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi ca un îndurat.

Cuvine-se cu adevărat..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte, binecuvintează!

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluiește și ne hrănește pe noi din darurile Sale cele bogate, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aceasta este, precum s-a spus, rânduiala mesei de la amiază în mănăstirile cu viață de obște; iar la mesele creștinilor, rânduiala, când este de față preotul, este aceasta: cineva zice la începutul mesei: Tatăl nostru..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Părinte, binecuvintează!

Preotul zice:

Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura robilor Tăi, că sfânt ești totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

La scularea de la masă, cineva zice iarăși:

Mulțumim Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, că ne-ai săturat pe noi de bunătățile Tale cele pământești; nu ne lipsi pe noi nici de cereasca Ta împărăție, ci, precum în mijlocul ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează!

Preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluiește și ne hrănește pe noi din darurile Sale cele bogate, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Dacă nu este preot de față, cineva din cei care au mâncat zice: Mulțumim Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru...

RÂNDUIALA PANAGHIEI ce se face în mănăstiri la zile însemnate

După săvârșirea dumnezeieștii Liturghii, dacă este Priveghere, merge cel mai mare împreună cu toți frații în biserică. Și, luând preotul cel de rând icoana praznicului sau a sfântului în cinstea căruia s-a făcut priveghere, ies împreună cu toții cântând Troparul praznicului sau al sfântului, până ce intră în trapeză. După ce intră, cântărețul cântă: **Slavă..., Și acum...,** condacul. Și, până ce se cântă acestea, preotul ce va fi de rând scoate o parte din prescura pusă în panaghier. După sfârșitul condacului, cântărețul începe îndată: **Tatăl nostru...,** Preotul: **Că a Ta este Împărăția...,** Cântărețul: **Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește** (de 3 ori), **Părinte, binecuvintează!** Preotul, binecuvântând masa, zice: **Hristoase, Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura...**

Iar dacă nu este Priveghere, merge cel mai mare, împreună cu toți frații la trapeză și cântărețul zice Psalmul 144: **Înălța-Te-voi Dumnezeul meu, Împăratul meu...** (caută la pag. 95). Și, după sfârșitul psalmului, se zice: **Tatăl nostru..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește** (de 3 ori), **Părinte, binecuvintează!** Preotul binecuvintează masa zicând: **Hristoase Dumnezeule, binecuvintează mâncarea și băutura...** și celelalte după cum s-a scris mai sus. Și, după ce se scoală de la masă, cântărețul zice: **Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri..., Binecuvântat este Dumnezeu..., Slavă Ție, Doamne, slavă Ție, Sfinte, slavă Ție, Împărate...,** (caută la pag. 110); **Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește** (de 3 ori), **Părinte, binecuvintează!** Și cel rânduit a ridica panaghia zice:

Binecuvântați, părinți sfințiți, și mă iertați pe mine păcătosul.

Și toți răspund:

Dumnezeu să te ierte și să te miluiască.

Și, luând cântărețul panaghia cu amândouă mâinile, cu vârful degetelor, o înalță puțin cu chipul Sfintei Treimi, zicând cu glas mare:

Mare este numele.

Iar cel mai mare sau preotul de rând zice:

Al Preasfintei Treimi.

Și, punând-o pe Icoana Născătoarei de Dumnezeu, însemnează cruciș, zicând:

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă.

Și preotul zice:

Cu ale ei rugăciuni, Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Cântărețul zice apoi Troparul Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine toate neamurile, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că întru tine Cel neîncăput, Hristos Dumnezeul nostru, a binevoit a încăpea. Fericiți suntem și noi, avându-te pe tine folositoare, că ziua și noaptea te rogi pentru noi. Pentru aceasta lăudându-te, strigăm ție; Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine.

Apoi se cântă: Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim...

SĂ SE ȘTIE că, dacă este praznic împărătesc, în loc de: Cuvine-se cu adevărat... se cântă irmosul Cântării a 9-a; și acesta cântându-se, cel ce a înălțat panaghia poartă panaghierul pe la toți frații, care, după rânduială, sărutându-l, gustă din preasfânta parte; și, sfârșindu-se cântarea, preotul zice:

Întru multe rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria.

Iar cântărețul zice:

Pentru rugăciunile ei, Dumnezeule, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi.

Preotul:

Domnul cel milostiv și îndurat a dat hrană celor ce se tem de Dânsul și dreptatea Lui rămâne în veacul veacului.

Apoi cântărețul citește

Psalmul 121

Veselitu-m-am de cei ce mi-au zis mie: „În casa Domnului vom merge“! Stăteau picioarele noastre în curțile tale, Ierusalime! Ierusalimul, cel ce este zidit ca o cetate, ale cărei porți sunt strâns

unite. Că acolo s-au suit semințiile, semințiile Domnului, după Legea lui Israel, ca să laude numele Domnului. Că acolo s-au așezat scaunele la judecată, scaunele pentru casa lui David. Rugați-vă pentru pacea Ierusalimului și pentru îndestularea celor ce te iubesc pe tine. Să fie pace în întăriturile tale și îndestulare în turnurile tale. Pentru frații mei și pentru vecinii mei grăiam despre tine pace. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru am dorit cele bune ție.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Cântărețul: Mulțumim Ție, Doamne, Dumnezeul nostru..., și Condacul praznicului sau al sfântului. Duminica se zice Condacul Învierii, după glasul de rând. Apoi: Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează! Iar cel mai mare sau preotul de rând zice: Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce ne miluiește și ne hrănește pe noi din darurile Sale cele bogate...

Apoi preotul, lovind în clopoțel, zice:

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Cântărețul:

Nădejdea noastră, slavă Ție!

Preotul:

Dumnezeu să-l ierte și să-l mântuiască pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul nostru (N)].

Cântărețul:

Dumnezeu să-l ierte și să-l miluiască pe el.

Preotul:

Dumnezeu să ierte și să miluiască și pe prea cuviosul părintele nostru (N), dimpreună cu toți părinții și frații slujitori ai sfânt locașului acestuia.

Cântărețul:

Dumnezeu să-i ierte și să-i miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să ierte și să miluiască pe cei ce ne miluiesc și ne ajută pe noi.

Cântărețul:

Dumnezeu să-i ierte și să-i miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să ierte și să miluiască pe cei ce se ostenesc și slujesc, părinții și frații noștri.

Cântărețul:

Dumnezeu să-i ierte și să-i miluiască pe ei.

Preotul:

Dumnezeu să odihnească pe fericiții și pururea pomeniții ctitorii sfântului locașului acestuia.

Cântărețul:

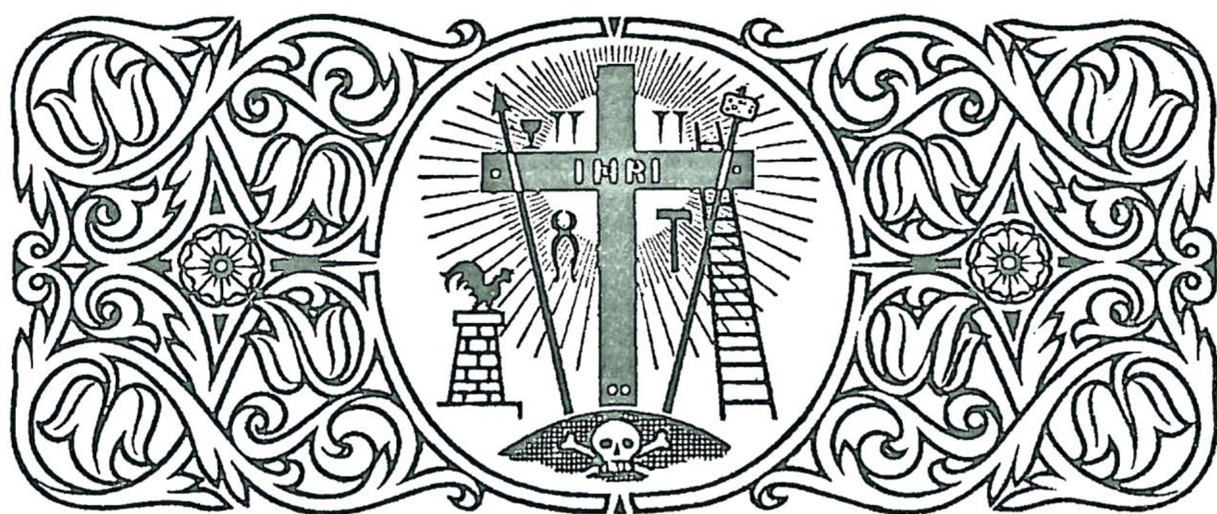
Veșnica lor pomenire.

Preotul:

Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale preacuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi. Amin.

Despre ridicarea panaghiei Cum a fost și pentru ce

După mărita Înviere a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, și după pogorârea Duhului Sfânt, până la despărțirea sfinților apostoli trimiși la predicare, erau toți împreună, și după rugăciune, când ședeau la prânz, lăsau un loc gol, pe care puneau o pernă, și pe pernă o părticică de pâine, din care mâncau, în locul părții lui Hristos. Iar sculându-se de la prânz, și rugându-se, și dând mulțumită, luau părticica cea de pâine, pe care o numeau partea Domnului, și pe aceea înălțând-o ziceau: Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și în loc de: Mare este numele, ziceau: Hristos a înviat, până la înălțare; iar după aceea: Mare este numele Sfintei Treimi. Doamne Iisuse Hristoase ajută-ne nouă. Și acestea le săvârșeau așa, făcându-le fiecare dintr-înșii, unde se întâmplau până la adormirea Născătoarei de Dumnezeu. Iar când a fost adunarea pe nor a Apostolilor cea din toată lumea pentru mutarea Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu și săvârșind cele ce se cădea după îngroparea ei, a treia zi făceau mângâiere. Și după prânz, sculându-se și ridicând după obicei părticica cea de pâine, care era pusă întru numele lui Hristos, să zică: Mare este numele: - (O minune prea mărită!) Cea moartă, ca și cum ar fi fost vie pe un nor în aer s-a arătat, stând înaintea ei îngeri luminați. Și a zis lor: Bucurați-vă că eu cu voi sunt în toate zilele. Această știre de bucurie le-o dă de la Fiul său; iar ucenicii de minune spăimântându-se, în loc de: Doamne Iisuse Hristoase, au strigat: Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-ne nouă. După acea mergând la mormânt neaflând prea curatul ei trup, s-au încredințat cu adevărat, că a înviat cu trupul a treia zi, ca și Fiul ei, din morți, s-a sculat și mutându-se a trecut la ceruri împreună cu Hristos împărățind în vecii vecilor.

CEASUL AL NOUĂLEA

După ce preotul binecuvintează, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), și acești psalmi:

Psalmul 83

Cât de iubite sunt locașurile Tale, Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu după curțile Domnului; inima mea și trupul meu s-au bucurat de Dumnezeul cel viu. Că pasărea și-a aflat casă și turtureaua cuib, unde-și va pune puii săi. Altarele Tale, Doamne al puterilor, Împăratul meu și Dumnezeul meu. Fericiți sunt cei ce locuiesc în casa Ta; în vecii vecilor Te vor lăuda. Fericit este bărbatul al cărui ajutor este de la Tine, Doamne; suișuri în inima sa a pus, în valea plângerii, în locul care i-a fost pus; că binecuvântare va da Cel ce pune Lege; merge-vor din putere în putere, arăta-Se-va Dumnezeul dumnezeilor în Sion. Doamne, Dumnezeul puterilor, auzi rugăciunea mea! Ascultă, Dumnezeul lui Iacob! Apărătorul nostru, vezi, Dumnezeule, și caută spre fața unsului Tău! Că mai bună este o zi în curțile Tale decât mii. Ales-am a fi lepădat în casa lui Dumnezeu, mai vârtos decât a locui în locașurile păcătoșilor. Că mila și adevărul iubește Domnul; Dumnezeu har și slavă va da. Dumnezeu nu va lipsi de bunătăți pe cei ce umblă întru nerăutate. Doamne al puterilor, fericit este omul cel ce nădăjduiește în Tine.

Psalmul 84

Binevoit-ai, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacob. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iuțimea mâniei Tale. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirii noastre, și-Ți întoarce mânia Ta de la noi. Oare, în veci Te vei mânia pe noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? Dumnezeule, Tu, întorcându-Te, ne vei dărui viață, și poporul Tău se va veseli de Tine. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta și mântuirea Ta dă-ne-o nouă. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu; că va grăi pace peste poporul Său și peste cuvioșii Săi și peste cei ce își întorc inima spre Dânsul. Dar mântuirea Lui aproape este de cei ce se tem de Dânsul, ca să se sălășluiască slava în pământul nostru. Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat. Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit. Că Domnul va da bunătate și pământul nostru își va da rodul său; dreptatea înaintea Lui va merge și va pune pe cale pașii Săi.

Psalmul 85

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, că sărac și necăjit sunt eu. Păzește sufletul meu, căci cuvios sunt; mântuiește, Dumnezeul meu, pe robul Tău, pe cel ce nădăjduiește în Tine. Miluiește-mă, Doamne, că spre Tine voi striga toată ziua. Veselește sufletul robului Tău, că spre Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu. Că Tu, Doamne, bun și blând ești și Mult-milostiv tuturor celor ce Te cheamă pe Tine. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea și ia aminte la glasul cererii mele. În ziua necazului meu am strigat către Tine, că m-ai auzit. Nu este asemenea Ție între dumnezei, Doamne, și nici fapte nu sunt ca faptele Tale. Veni-vor toate neamurile pe care le-ai făcut și se vor închina înaintea Ta, Doamne, și vor slăvi numele Tău. Că mare ești Tu, Cel ce faci minuni, Tu ești singurul Dumnezeu. Povățuiește-mă, Doamne, pe calea Ta și voi merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele Tău. Lăuda-Te-voi, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea și voi slăvi numele Tău în veac. Că mare este mila Ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s-au sculat asupra mea și adunarea celor tari a căutat sufletul meu și nu Te-au pus pe Tine înaintea lor. Dar Tu, Doamne, Dumnezeu Îndurat și Milostiv ești; Îndelung-răbdător și Mult-milostiv și adevărat. Caută spre mine și mă miluiește, dă tăria Ta slugii Tale și

mântuiește pe fiul slujnicei Tale. Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Iarăși:

Fă cu mine semn spre bine, ca să vadă cei ce mă urăsc și să se rușineze, că Tu, Doamne, m-ai ajutat și m-ai mângâiat.

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), Doamne, miluiește (de 3 ori).

Dacă s-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se citește Slavă..., Troparul sfântului, Și acum..., Cel ce pentru noi... (vezi mai jos).

Iar dacă este Aliluia, se cântă Troparul acesta, glasul al 8-lea:

Cel ce, în ceasul al nouălea, pentru noi cu trupul moarte ai gustat, omoară cugetul trupului nostru, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește pe noi.

În acest timp se fac metanii; asemenea și la cele două stihuri care urmează:

Stih 1: Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă înțelepțește.

Stih 2: Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvântul Tău mă izbăvește.

Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care, cu moartea pe moarte, ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Nu ne lăsa pe noi până în sfârșit pentru numele Tău cel sfânt și nu strica legătura Ta și nu depărta mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine, și pentru Isaac, robul Tău, și Israel, sfântul Tău.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... Condacul sfântului ce va fi de rând. Iar dacă este Postul Mare, Troparele acestea:

Văzând tâlharul pe Începătorul vieții pe Cruce spânzurat, zicea: De n-ar fi fost Dumnezeu întrupat, Care cu noi a fost răstignit, nu și-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s-ar fi clătinat pământul, cutremurân-

du-se. Ci, Cel ce toate le-ai suferit, pomenește-mă, Doamne, întru Împărăția Ta.

Slavă...,

În mijlocul a doi tâlhari, cumpăna dreptății s-a aflat Crucea Ta; unul adică s-a pogorât în iad, cu îngreuierea hulei; iar celălalt s-a ușurat de greșeli, spre cunoașterea cuvântării de Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Mielușelul și Păstorul și Mântuitorul lumii pe Cruce văzându-L ceea ce L-a născut, a zis, lăcrimând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar inima mea arde văzând răstignirea Ta, pe care pentru toți o rabzi, Fiule și Dumnezeul meu.

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Cel ce în toată vremea... (caută la pag. 24). Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită... Întru numele Domnului binecuvântează, Părinte! Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi...

Și dacă este Post, adică Postul Nașterii lui Hristos și al Sfinților Apostoli, se fac cele 16 metanii obișnuite, pentru că se cântă mijloceasurile. Și, în loc de: Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru... (vezi mai departe), se zice: Stăpâne Dumnezeule, Părinte atotputernice... (caută la pag. 25).

Iar în Sfântul și Marele Post se fac numai trei metanii mari, cu rugăciunea Sfântului Efrem Sirul, și îndată

Rugăciunea Marelui Vasile

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru greșelile noastre și până la acest ceas de acum ne-ai adus pe noi, întru care, pe lemnul cel de viață făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine-cunoscător intrare în rai i-ai făcut și cu moartea pe moarte ai sfărâmat, curățește-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, că am greșit și fărădelegi am făcut și nu suntem vrednici să ridicăm ochii noștri și să privim la înălțimea cerului, pentru că am lăsat calea dreptății Tale și am umblat în voile inimii noastre; ci ne rugăm neasemănatei bunătății Tale, iartă-ne pe noi, Doamne, după mulțimea milei Tale, și ne mântuiește pentru sfânt numele Tău, că s-au stins întru deșertăciuni zilele noastre. Scoate-ne din mâna potrivnicului, iartă nouă păcatele noastre și omoară gândul nostru cel trupesc. Ca, lepădând pe omul cel vechi, întru cel nou să ne îmbrăcăm

și Ție să viețuim Stăpânului nostru și Făcătorului de bine. Și așa, urmând poruncile Tale, la odihna cea veșnică să ajungem, unde este locașul tuturor celor ce se veselesc. Că Tu ești cu adevărat veselia cea adevărată și bucuria celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună cu Părintele Tău cel fară de început și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfârșitul Ceasului al nouălea

Să se știe:

Că, dacă se citește Ceasul al nouălea în pridvorul bisericii, se face și otpustul mic aici; iar dacă se citește în biserică, la strană, nu se face otpust, ci, după rugăciunea: **Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru...,** binecuvântând preotul din Sfântul altar, îndată se începe Vecernia.

MIJLOCEASUL AL NOUĂLEA

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu... (de 3 ori) și acești psalmi:

Psalmul 112

Lăudați, tineri, pe Domnul, lăudați numele Domnului. Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac. De la răsăritul soarelui până la apus, lăudat este numele Domnului. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este slava Lui. Cine este ca Domnul Dumnezeul nostru, Cel ce locuiește întru cele înalte și spre cele smerite privește, în cer și pe pământ? Cel ce scoate din pulbere pe cel sărac și ridică din gunoi pe cel sărman, ca să-l așeze cu cei mari, cu cei mari ai poporului Său. Cel ce face să locuiască cea stearpă în casă, ca o mamă ce se bucură de fii.

Psalmul 137

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, că ai auzit cuvintele gurii mele, și înaintea îngerilor Îți voi cânta. Închina-mă-voi în locașul Tău cel sfânt și voi lăuda numele Tău, pentru mila Ta și adevărul Tău; că ai mărit peste tot numele cel sfânt al Tău. În orice zi Te voi chema, degrab mă auzi! Sporește în sufletul meu puterea. Să Te laude pe Tine, Doamne, toți împărații pământului, când vor auzi toate graiurile gurii Tale, și să cânte în căile Domnului, că mare este slava Domnului. Că înalt este Domnul și spre cele smerite privește și pe cele

înalte de departe le cunoaște. De ajung la necaz, viază-mă! Împotriva vrăjmașilor mei ai întins mâna Ta și m-a izbăvit dreapta Ta. Domnul le va plăti lor pentru mine. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Psalmul 139

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean, și de omul nedrept mă izbăvește, care gândeau nedreptate în inimă, toată ziua îmi duceau război. Ascuțit-au limba lor ca a șarpelui; venin de aspidă sub buzele lor. Păzește-mă, Doamne, de mâna păcătosului; scoate-mă de la oamenii nedrepți, care au gândit să împiedice pașii mei. Pusu-mi-au cei mândri cursă mie și funii; curse au întins picioarelor mele; pe cărare mi-au pus pietre de poticneală. Zis-am Domnului: „Dumnezeul meu ești Tu, ascultă, Doamne, glasul rugăciuni mele". Doamne, Doamne, puterea mântuirii mele, umbrit-ai capul meu în zi de război. Să nu mă dai pe mine, Doamne, din pricina poftei mele, pe mâna păcătosului; viclenit-au împotriva mea; să nu mă părăsești, ca să nu se trufească. Vârful lațului lor, osteneala buzelor lor să-i acopere pe ei! Să cadă peste ei cărbuni aprinși; în foc aruncă-i pe ei, în necazuri pe care să nu le poată răbda. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pe pământ; pe omul nedrept răutatea îl va duce la pieire. Știu că Domnul va face judecată celui sărac și dreptate celor sărmani. Iar drepții vor lăuda numele Tău și vor locui cei drepți în fața Ta.

Slavă..., Și acum..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... și Troparele acestea:

Cel ce ai luminat pe pământeni cu Crucea și ai chemat pe păcătoși la pocăință, să nu mă desparți de turma Ta, Păstorule bun. Ci, Stăpâne, caută-mă pe mine rătăcitul și mă numără cu turma Ta cea sfântă, ca un milostiv și de oameni iubitor.

Slavă...,

Ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție, Bunule: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta și mă însoțește și pe mine cu el, Cel ce de voie ai pătimit pentru noi.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Cel ce pentru noi s-a răstignit, veniți toți să-L lăudăm, că pe Acesta văzându-L Maria pe Cruce, a grăit: Deși rabzi răstignire, dar Tu ești Fiul și Dumnezeul meu.

Doamne, miluiește (de 40 de ori), **Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii...,** și cele trei metanii mari. Apoi se zice rugăciunea aceasta a Marelui Vasile: **Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce îndelung ai răbdat pentru greșelile noastre...** (caută la pag. 119). Iar după sfârșitul rugăciunii se zice: **Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește** (de 3 ori) și otpustul Mijloceasului al nouălea.

VECERNIA

După ce preotul binecuvintează, din fața Sfintei Mese, având epitrahilul pe grumaz, se zice: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Dacă în biserică nu s-a săvârșit Ceasul al nouălea, atunci după binecuvântare, se începe cu: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Veniți să ne închinăm (de 3 ori) apoi

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte! Întru strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă

dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți, adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi; soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este mare și largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți; dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei Duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-I fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Ectenia mare. După Catisma de rând din Psaltire, Doamne, strigat-am..., pe glasul primei stihiri; iar sâmbătă seara se cântă pe glasul de rând.

Psalmul 140

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine, auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

Stihurile care urmează se citesc; iar la sfinți cu doxologie mare, sfinți cu polieleu, praznice, sâmbătă seara și la Sfintele Liturghii unite cu Vecernia, se cântă:

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va mustra; iar untuldelemn al păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele, că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit, și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine, și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: „Tu ești nădejdea mea, partea mea ești Tu în pământul celor vii".

Ia aminte spre rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Aici se începe cântarea stihirilor Vecerniei, pe 10, pe 8, pe 6, sau pe 4, după importanța zilei liturgice sau a sărbătorii prăznuite, combinate cu stihurile care urmează:

(Stih pe 10):

Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.

Pe mine mă așteaptă drepții, până ce-mi vei răsplăti mie.

Psalmul 129 (Stih pe 8):

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne! Doamne, auzi glasul meu!

Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

(Stih pe 6):

De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

(Stih pe 4):

Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israel în Domnul.

Că la Domnul este mila și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Psalmul 116

Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Slavă..., a sfântului, Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, din Minei, Octoih, Triod sau Penticostar.

La sfinții cu doxologie mare, sfinții cu polieleu, praznice, sâmbătă seara și la sfintele Liturghii unite cu Vecernia, acum se face vohod ca cădelnița sau cu Sfânta Evanghelie, dacă este rânduit a se citi pericopă evanghelică, în zilele de rând nu se face vohod.

Apoi această laudă pentru Sfânta Treime, facere a lui Sofronie, patriarhul Ierusalimului:

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, vă-

zând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic ești în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta lumea Te slăvește.

Prochimenele săptămânii

Se cuvine a ști că, dacă se va întâmpla unul din posturi și dacă este, Aliluia, în locul prochimenelor săptămânii, se cântă acestea:

LUNI SEARA

Aliluia (de 3 ori), pe glasul al 6-lea:

Stih: **Doamne, nu cu urgia Ta să mă mustri, nici cu mânia Ta să mă cerți.**

Aliluia.

Stih: **Și în vecii vecilor.**

Iar strana, cu glas mare: Aliluia.

MARȚI ȘI JOI SEARA

Aliluia (de 3 ori), pe glasul al 6-lea:

Stih: **Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.**

Aliluia.

Stih: **Și în vecii vecilor.**

Aliluia.

MIERCURI ȘI VINERI SEARA

Aliluia (de trei ori), pe glasul al 6-lea.

Stih: **În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii graiurile lor.**

Stih: **Și în vecii vecilor.**

Aliluia.

Sâmbătă seara și duminică seara nu se cântă niciodată Aliluia.

Iar dacă s-a cântat: Dumnezeu este Domnul..., se cântă Prochimenele acestea:

SÂMBĂTĂ SEARA

Glasul al, 6-lea:

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti:

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

DUMINICĂ SEARA

Glasul al 8-lea:

Iată, acum binecuvântați pe Domnul toți slujitorii Domnului.

Stih: Cei ce stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

LUNI SEARA

Glasul al 4-lea:

Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul.

Stih: Când Te-am chemat, auzitu-m-ai, Dumnezeul dreptății mele;

MARȚI SEARA

Glasul 1:

Mila Ta, Doamne, mă va urma în toate zilele vieții mele.

Stih: Domnul mă paște și nimic nu-mi va lipsi; la loc cu pășune, acolo m-a sălășluit.

MIERCURI SEARA

Glasul al 5-lea:

Dumnezeule, întru numele Tău mântuiește-mă și întru puterea Ta mă judecă.

Stih: Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, ia aminte graiurile gurii mele.

JOI SEARA

Glasul al 6-lea:

Ajutorul meu de la Domnul, Cel ce a făcut cerul și pământul.

Stih: Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

VINERI SEARA

Glasul al 7-lea:

Dumnezeule, sprijinitorul meu ești Tu și mila Ta mă va întâmpina.

Stih: Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală asupra mea izbăvește-mă.

Și după Prochimen se zice:

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac; lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi stihirile Stihoavnei, la care se zic stihurile acestea deplin, de nu este sărbătoare.

Psalmul 122:

Stih 1: Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei. Iată, precum sunt ochii robilor la mâinile stăpânilor lor, precum sunt ochii slujnicei la mâinile stăpânei sale, așa sunt ochii noștri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce Se va milostivi spre noi.

Stih 2: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că mult ne-am săturat de defăimare, că prea mult s-a săturat sufletul nostru de ocara celor îndestulați și de defăimarea celor mândri.

Dacă e sâmbătă, la Stihoavnă se zic stihurile: Domnul a împărățit... precum s-a scris mai sus.

Dacă este Praznic împărătesc sau se va serba vreun sfânt, se zic stihurile Praznicului sau ale sfântului.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

Apoi rugăciunea Dreptului Simeon, primitorul de Dumnezeu (Luca II, 29-30):

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tutu-

ror popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru.... Apoi Troparul Praznicului ce se va întâmpla, sau al sfântului, sau al zilei, Slavă..., Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu, Ectenia întreită și Otpustul.

Iar dacă este Postul Mare, se cântă troparele acestea, glasul al 5-lea:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre (o metanie).

Botezătorule al lui Hristos, pe noi toți ne pomenește, ca să ne izbăvim de fărădelegile noastre, că ție s-a dat har a te ruga pentru noi (o metanie).

Slavă...,

Rugați-vă pentru noi, Sfinților Apostoli și toți sfinții, ca să ne izbăvim de primejdii și de necazuri; că pe voi calzi folositori către Mântuitorul v-am câștigat (o metanie).

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu. Rugăciunile noastre nu le trece cu vederea în nevoi, ci din primejdii ne izbăvește pe noi, una curată și binecuvântată (aceasta se zice fără metanie).

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte!

Preotul, din fața Sfintei Mese:

Cel ce este binecuvântat, Hristos Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi:

Împărate ceresc, pe credinciosul nostru popor ocrotește-l, credința o întărește, pe cei răi îi îmblânzește, lumea o împacă, sfânt locașul acesta bine-l păzește, pe cei mai înainte răposați, părinții și frații noștri, în locașurile drepților îi așază și pe noi întru mărturisire și pocăință ne primește, ca un bun și de oameni iubitor.

După aceea, se zice rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica de toate zilele (caută la pag. 24).

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Iar dacă este Postul Mare, se zice această

Rugăciune

Preasfântă Treime, Stăpânie de o ființă, împărăție nedespărțită, Ceea ce ești pricina tuturor bunătăților, binevoiește și pentru mine, păcătosul; întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinarea mea. Luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc și să Te laud și să mă închin Ție și să zic: unul Sfânt, unul Domn, Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac (de trei ori), cu trei metanii.

Slavă..., Și acum..., Bine voi cuvânta pe Domnul în toată vremea..., Psalmul 33 (caută la pag. 107), și: Înălța-Te-voi, Dumnezeul meu, Împăratul meu și voi binecuvânta numele Tău... Psalmul 144 (caută la pag. 109). Cuvine-se cu adevărat să te fericim..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Binecuvintează... Apoi se face Otpustul. Acestea se fac când e Postul Mare.

Iar dacă-ți este voia după sfârșitul Vecerniei, și această

Rugăciune a Marelui Vasile

Binecuvântat ești, Stăpâne Atotțiitorule Care ai luminat ziua cu lumină de soare și noaptea ai strălucit-o cu raze de foc; Care ne-ai învrednicit a trece lungimea zilei și a ne apropia de începuturile nopții; ascultă rugăciunea noastră și a tot poporul Tău și ne iartă nouă tuturor păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie. Primește rugăciunile noastre cele de seară și trimite mulțimea milei Tale și a îndurărilor Tale peste moștenirea Ta. Ocrotește-ne cu sfinții Tăi îngeri, întrarmează-ne cu armele dreptății Tale. Îngrădește-ne cu adevărul Tău. Păzește-ne cu puterea Ta. Mântuiește-ne de toată primejdia, de tot vicleșugul celui potrivnic și ne dăruiește și această seară, cu noaptea ce vine și toate zilele vieții noastre desăvârșit, sfântă, cu pace, fără de păcate, fără sminteală și fără nălucire. Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și ale tuturor sfinților, care Ți-au plăcut din veac. Amin.

Apoi: Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii... și otpustul.

RUGĂCIUNEA LA MASA DE SEARĂ

Mergând seara la masă, se zice:

Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda pe Domnul; iar inimile celor ce-L caută pe Dânsul, vii vor fi în veacul veacului.

Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează! Preotul binecuvintează masa.

După scularea de la masă, se zic aceste rugăciuni către Născătoarea de Dumnezeu:

Făcutu-s-a pântecele tău masă sfântă, având cerească pâine pe Hristos Dumnezeul nostru, dintru Care tot cel ce mănâncă nu va muri, precum a zis Hrănitorul tuturor, Născătoare de Dumnezeu.

Darurilor tale fă-ne pe noi vrednici, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, trecând cu vederea greșelile noastre și dăruind vindecare celor ce iau cu credința, binecuvântarea ta, Preacurată.

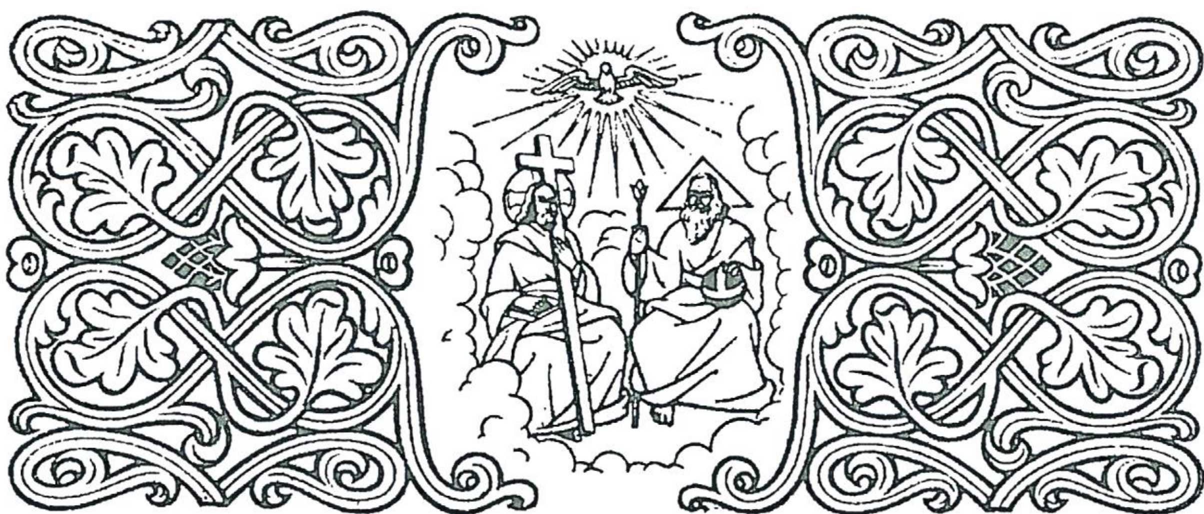
Apoi se zice: Cuvine-se cu adevărat... și:

Veselitu-ne-ai pe noi, Doamne, întru făpturile Tale, și întru lucrurile mâinilor Tale ne-am bucurat. Însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne. Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-au înmulțit. Cu pace ne vom culca și vom adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi, întru nădejde ne-ai așezat.

Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește (de 3 ori), Părinte, binecuvintează!

Preotul:

Cu noi este Dumnezeu, cu al Său har și cu a Sa iubire de oameni, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

PAVECERNIȚA MARE

Preotul, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Iar dacă nu este preot, se zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Și cântărețul cel rânduit începe așa: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție, Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este Împărăția... Cântărețul: Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul intră în sfântul altar.

Dacă este săptămâna întâi a Postului Mare, se citește

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!“ Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!“ Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

După sfârșitul psalmului, se cântă Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul, preotul îmbrăcând în acest scop și felonul, pe care îl dezbracă la sfârșitul lui.

Iar dacă nu este Săptămâna Mare, se începe așa:

Psalmul 4

Când Te-am chemat, m-ai auzit, Dumnezeul dreptății mele! Întru necaz m-ai desfătat! Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea. Fiii oamenilor, până când veți fi grei la inimă? Pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna? Să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său; Domnul mă va auzi când voi striga către Dânsul. Mâniați-vă, dar nu greșiți; de cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre, vă căiți. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul. Mulți zic: „Cine ne va arăta nouă cele bune?" Dar însemnatu-s-a peste noi lumina feței Tale, Doamne! Dat-ai veselie în inima mea, mai mare decât veselia pentru rodul lor de grâu, de vin și de untdelemn ce s-a înmulțit. Cu pace, așa mă voi culca și voi adormi, că Tu, Doamne, îndeosebi întru nădejde m-ai așezat.

Psalmul 6

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Miluiește-mă, Doamne, că neputincios sunt. Vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele; și sufletul meu s-a tulburat foarte, și Tu, Doamne, până când? Întoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru mila Ta. Că nu este întru moarte cel ce Te pomenește pe Tine. Și în iad cine Te va lăuda pe Tine? Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voi în fiecare noapte patul meu, cu lacrimile mele așternutul meu voi uda. Tulburatu-s-a de supărare ochiul meu, îmbătrânit-am între toți vrăjmașii mei. Depărtați-vă de la mine toți cei ce lucrați fărădelegea, că a auzit Domnul glasul plângerii mele. Auzit-a Domnul cererea mea, Domnul rugăciunea mea a primit. Să se rușineze și să se tulbure foarte toți vrajmașii mei; să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Psalmul 12

Până când, Doamne, mă vei uita, până în sfârșit? Până când vei întoarce fața Ta de la mine? Până când voi pune gânduri în sufletul meu, durere în inima mea ziua și noaptea? Până când se va înălța vrăjmașul meu împotriva mea? Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui". Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina. Iar eu spre mila Ta am nădăj-

duit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine, și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt.

Iarăși:

Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui".

Slavă..., Și acum.... Aliluia (de 3 ori) și trei metanii. Doamne, miluiește (de 3 ori), Slavă..., Și acum...

Psalmul 24

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu, Dumnezeul meu. Spre Tine am nădăjduit, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine vrăjmașii mei. Pentru că toți cei ce Te așteaptă pe Tine nu se vor rușina; să se rușineze toți cei ce fac fărădelegi în deșert. Căile Tale, Doamne, arată-mi, și cărările Tale mă învață. Îndreptează-mă spre adevărul Tău și mă învață, că Tu ești Dumnezeu, Mântuitorul meu, și pe Tine Te-am așteptat toată ziua. Adu-Ți aminte de îndurările Tale și de milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne. Bun și drept este Domnul; pentru aceasta lege va pune celor ce greșesc în cale. Îndrepta-va pe cei blânzi la judecată, învăța-va pe cei blânzi căile Sale. Toate căile Domnului sunt milă și adevăr pentru cei ce caută așezământul Lui și mărturiile Lui. Pentru numele Tău, Doamne, curățește păcatul meu, că mult este. Cine este omul cel ce se teme de Domnul? Lege va pune lui în calea pe care a ales-o. Sufletul lui întru bunătăți se va sălășlui și seminția lui va moșteni pământul. Domnul este întărirea celor ce se tem de Dânsul, așezământul Lui îl va arăta lor. Ochii mei pururea spre Domnul, că El va scoate din laț picioarele mele. Caută spre mine și mă miluiește, că părăsit și sărac sunt eu. Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrăjmașii mei, că s-au înmulțit și cu ură nedreaptă m-au urât. Păzește sufletul meu și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez că am nădăjduit în Tine. Cei fără răutate și cei drepți s-au lipit de mine, că Te-am așteptat, Doamne. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israel din toate necazurile lui.

Psalmul 30

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, ca să nu fiu rușinat în veac. Întru îndreptarea Ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă spre mine urechea Ta, grăbește de mă scoate. Fii mie Dumnezeu apărător și casă de scăpare ca să mă mântuiești. Că puterea mea și scăparea mea ești Tu și pentru numele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni. Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care mi-au ascuns-o mie, că Tu ești apărătorul meu. În mâinile Tale îmi voi da duhul meu; izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul adevărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deșertăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am nădăjduit. Bucura-mă-voi și mă voi veseli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu, și nu m-ai lăsat în mâinile vrăjmașului; pus-ai în loc desfătat picioarele mele. Miluiește-mă, Doamne, că mă necăjesc; tulburatu-s-a de mânie ochiul meu, sufletul meu și inima mea. Că s-a stins întru durere viața mea și anii mei în suspinuri; slăbit-a întru sărăcie tăria mea și oasele mele s-au tulburat. La toți vrăjmașii mei m-am făcut de ocară și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei. Cei ce mă vedeau afară fugeau de mine. Uitat am fost ca un mort din inima lor, ajuns-am ca un vas stricat, că am auzit ocara multora din cei ce locuiesc împrejur, când se adunau ei împreună împotriva mea; ca să ia sufletul meu s-au sfătuit. Iar eu către Tine am nădăjduit, Doamne, zis-am: „Tu ești Dumnezeul meu!“ În mâinile Tale soarta mea, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de cei ce mă prigonesc. Arată fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă cu mila Ta! Doamne, să nu fiu rușinat, că Te-am chemat pe Tine; să se rușineze necredincioșii și să se pogoare în iad. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare. Cât este de mare mulțimea bunătății Tale, Doamne, pe care ai gătit-o celor ce se tem de Tine, pe care ai făcut-o celor ce nădăjduiesc în Tine, înaintea fiilor oamenilor. Ascunde-i-vei pe dânșii cu acoperământul feței Tale de tulburarea oamenilor. Acoperi-i-vei pe ei în cortul Tău de împotrivirea limbilor. Binecuvântat este Domnul, că minunată a fost mila Sa în cetate întărită. Iar eu am zis întru uimirea mea: Lepădat sunt de la fața ochilor Tăi. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele când am strigat către Tine. Iubiți pe Domnul toți cuvioșii Lui, că adevărul caută Domnul și răsplătește celor ce se mândresc, cu prisosință. Îmbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți cei ce nădăjduiți în Domnul.

Psalmul 90

Cel ce locuiește în ajutorul Celui Preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălășlui. Va zice Domnului: „Sprijinitorul meu ești și scăparea mea; Dumnezeul meu, voi nădăjdui spre Dânsul". Că El te va izbăvi din cursa vânătorilor și de cuvântul tulburător. Cu spatele te va umbri pe tine și sub aripile Lui vei nădăjdui; ca o armă te va înconjura adevărul Lui. Nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă în întuneric, de molima ce bântuie întru amiază. Cădea-vor dinspre latura ta o mie și zece mii de-a dreapta ta, dar de tine nu se vor apropia. Însă cu ochii tăi vei privi și răsplătirea păcătoșilor vei vedea. Pentru că pe Domnul, nădejdea mea, pe Cel Preaînalt L-ai pus scăpare ție. Nu vor veni către tine rele și bătaie nu se va apropia de locașul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească în toate căile tale. Pe mâini te vor înălța ca nu cumva să împiedici de piatră piciorul tău. Peste aspidă și vasilisc vei păși și vei călca peste leu și peste balaur. „Că spre Mine a nădăjduit și-l voi izbăvi pe el, zice Domnul; îl voi acoperi pe el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine și-l voi auzi pe el; cu dânsul sunt în necaz și-l voi scoate pe el și-l voi slăvi. Cu lungime de zile îl voi umple pe el, și-i voi arăta lui mântuirea Mea".

Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori), cu trei metanii.

Apoi strana întâi începe Cântarea Proorocului Isaia, cu cântare dulce, lin și rar, pe glasul a 7-lea:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu.

Strana a doua cântă iar această cântare toată, apoi amândouă stranele, fiecare câte un stih:

Auziți până la marginile pământului, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei puternici, plecați-vă, căci cu noi este Dumnezeu.

Că iarăși de veți putea și iarăși veți fi biruiți, căci cu noi este Dumnezeu.

Și orice sfat veți sfătui, risipi-l-va Domnul, căci cu noi este Dumnezeu.

Și cuvântul pe care îl veți grăi nu va rămâne întru voi, căci cu noi este Dumnezeu.

De frica voastră nu ne vom teme, nici ne vom tulbura, căci cu noi este Dumnezeu.

Pe Domnul Dumnezeul nostru, pe Acela vom sfinți, și El va fi nouă frică, căci cu noi este Dumnezeu.

Și, de voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul, va fi mie spre sfințire, căci cu noi este Dumnezeu.

Și voi fi nădăjduindu-mă spre Dânsul și mă voi mântui printr-Însul, căci cu noi este Dumnezeu.

Iată eu și pruncii pe care mi i-a dat Dumnezeu, căci cu noi este Dumnezeu.

Poporul cel ce umbla întru întuneric a văzut lumină mare, căci cu noi este Dumnezeu.

Cei ce locuiți în latura și în umbra morții, lumină va străluci peste voi, căci cu noi este Dumnezeu.

Că prunc S-a născut nouă Fiul și S-a dat nouă, căci cu noi este Dumnezeu.

A Cărui stăpânire s-a făcut peste umărul Lui, căci cu noi este Dumnezeu.

Și păcii Lui nu este hotar, căci cu noi este Dumnezeu.

Și se cheamă numele Lui înger de mare sfat, căci cu noi este Dumnezeu.

Sfetnic minunat, căci cu noi este Dumnezeu.

Dumnezeu tare, Stăpânitor, Domn al păcii, căci cu noi este Dumnezeu.

Părinte al veacului ce va să fie, căci cu noi este Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, căci cu noi este Dumnezeu.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Căci cu noi este Dumnezeu.

Apoi amândouă stranele cântă împreună:

Cu noi este Dumnezeu, înțelegeți, neamuri, și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu (de trei ori).

Și îndată Troparele acestea:

Strana întâi:

Ziua trecând, mulțumesc Ție, Doamne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de păcat dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Strana a doua:

Slavă...,

Z iua trecând, slăvescu-Te pe Tine, Stăpâne; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de sminteală dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Strana întâi:

Și acum...

Z iua trecând, cu cântare Te slăvesc pe Tine, Sfinte; seara, rogu-mă, cu noaptea, fără de bântuială dăruiește-o mie, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Amândouă strănile cântă împreună, pe glasul al 2-lea:

F irea cea fără de trup a heruvimilor cu cântări fără încetare pe Tine Te slăvește.

V iețuitorii cei cu câte șase aripi, serafimii, cu neîncetate glasuri pe Tine Te preaînalță.

T oate oștile îngerilor cu cântări întreit sfinte Te laudă.

C ă mai înainte de toate ești, Cel ce ești Părinte, și împreună fără de început ai pe Fiul Tău.

Ș i întocmai cinstit purtând pe Duhul vieții, nedespărțirea Treimii arăți.

P reasfântă Fecioară, Maica lui Dumnezeu, și cei ce ați fost singuri văzători Cuvântului și slujitori,

A le proorocilor și ale mucenicilor toate cetele, ca cei ce aveți viață nemuritoare,

P entru toți rugați-vă cu deadinsul, că toți suntem întru nevoi.

C a, izbăvindu-ne de înșelăciunea celui rău, să cântăm cântare îngerească:

S finte, Sfinte, Sfinte, întreit Sfinte, Doamne miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Și îndată se citește cu glas lin: Cred întru unul Dumnezeu..(caută la pag. 22).

Apoi:

P reasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, roagă-te pentru noi păcătoșii(de trei ori).

Toate puterile cerești, ale sfinților îngeri și ale arhanghelilor, rugați-vă pentru noi, păcătoșii (de două ori).

Sfinte Ioane, Proorocule și Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului nostru Iisus Hristos, roagă-te pentru noi păcătoșii (de două ori).

Sfinților măriților apostoli, proorocilor și mucenicilor și toți sfinții, rugați-vă pentru noi păcătoșii (de două ori).

Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinți ai noștri, păstori și învățători ai lumii, rugați-vă pentru noi păcătoșii (de două ori).

Aici se pomenește și sfântul al cărui hram îl poartă biserica (de două ori).

Cea nebiruită și necuprinsă și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, nu ne lăsa pe noi, păcătoșii (de două ori).

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii.

Dumnezeule, curățește-ne pe noi, păcătoșii, și ne miluiește.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... Și se cântă Troparele acestea (iar de este praznic, Troparul praznicului):

LUNI ȘI MIERCURI SEARA

Se cântă aceste Tropare, pe glasul al 2-lea:

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cândva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmașul meu: întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...,

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse. Izbăvește-mă de ele și mă mântuiește, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Și acum...

Pentru că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pe Cel ce S-a născut din tine, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoșilor, Preacurată, că milostiv este și poate să mântuiască Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

MARȚI ȘI JOI SEARA

Se cântă aceste Tropare, glasul al 8-lea:

Neadormirea nevăzuților mei vrăjmași o știi, Doamne, și slăbiciunea ticălosului meu trup o cunoști, Cel ce m-ai zidit. Pentru aceasta în mâinile Tale voi da duhul meu. Acoperă-mă cu aripile bunătății Tale, ca nu cândva să adorm întru moarte. Și ochii minții mele luminează-i întru desfătarea dumnezeieștilor Tale cuvinte; și mă deșteaptă la vreme potrivită, spre a Ta slăvire, ca un bun și de oameni iubitor.

Stih: Caută și mă auzi, Doamne, Dumnezeul meu.

Cât va fi de înfricoșătoare judecata Ta, Doamne! Îngerii stând înainte, oamenii în mijloc adunându-se, cărțile deschizându-se, faptele cercetându-se, gândurile întrebându-se. Ce judecată va fi mie, celui zămislit în păcate? Cine-mi va stinge văpaia? Cine-mi va lumina întunericul, de nu mă vei milui Tu, Doamne, ca un iubitor de oameni?

Slavă...,

Lacrimi dă-mi mie, Dumnezeule, ca oarecând femeii celei păcătoase, și mă învrednicește să ud picioarele Tale, care, din calea rătăcirii, pe mine m-au izbăvit. Și să aduc Ție mir de bună mireasmă, viață curată, întru pocăință mie agonisită; ca să aud și eu glasul Tău cel dorit: Credința ta te-a mântuit, mergi în pace!

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Neînfruntată nădejdea ta, Născătoare de Dumnezeu, având, mă voi mântui. Folosința ta agonisind, Preacurată, nu mă voi teme. Izgoni-voi pe vrăjmașii mei și-i voi birui pe ei, îmbrăcându-mă numai cu acoperământul tău ca și cu o platoșă; și întru ajutorul tău cel atotputernic rugându-mă, strig către tine: Stăpână, mântuiește-mă cu rugăciunile tale și mă scoală din întunecatul somn, spre a ta slăvire, cu puterea Celui ce S-a întrupat din tine, a Fiului lui Dumnezeu.

Doamne, miluiește (de 40 de ori), Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Apoi se citește aceasta,

Rugăciune a Marelui Vasile

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai izbăvit de toată săgeata ce zboară în zi, izbăvește-ne și de tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primește jertfa cea de seară, ridicările mâinilor noastre, și ne învredni-

ceşte şi măsura nopţii fără de prihană a o trece, neispitiţi de rele, şi ne izbăveşte de toată tulburarea şi îngrozirea care ne vin de la diavol. Dăruieşte sufletelor noastre umilinţă şi gândurilor noastre grijire de întrebarea ce va să fie la înfricoşătoarea şi dreapta Ta judecată. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi omoară mădularele noastre cele pământeşti, ca şi întru liniştea somnului să ne luminăm cu privirea la judecăţile Tale, întoarce de la noi toată nălucirea necuvioasă şi pofta cea vătămătoare şi ne ridică în vreme de rugăciune, întăriţi în credinţă şi sporind întru poruncile Tale, cu bună vrerea şi bunătatea Unuia-Născut Fiului Tău, cu care binecuvântat eşti, împreună cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Duhul Tău, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi îndată: Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori). Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 11).

Psalmul 101

Doamne, auzi rugăciunea mea, şi strigarea mea la Tine să ajungă! Să nu întorci faţa Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc, pleacă spre mine urechea Ta! În orice zi Te voi chema, degrab auzi-mă! Că s-au stins ca fumul zilele mele şi oasele mele ca uscăciunea s-au făcut. Rănită este inima mea şi s-a uscat ca iarba; că am uitat să-mi mănânc pâinea mea. De glasul suspinului meu, osul meu s-a lipit de carnea mea. Asemănatu-m-am cu pelicanul din pustie; ajuns-am ca bufniţa din dărâmături. Privegheat-am şi am ajuns ca o pasăre singuratică pe acoperiş. Toată ziua m-au ocărât vrăjmaşii mei, şi cei ce mă lăudau împotriva mea se jurau. Că cenuşă am mâncat în loc de pâine şi băutura mea cu plângere am amestecat-o din pricina urgiei Tale şi a mâniei Tale; că, ridicându-mă eu, m-ai surpat. Zilele mele ca umbra s-au plecat şi eu ca iarba m-am uscat. Iar Tu, Doamne, în veac rămâi şi pomenirea Ta din neam în neam. Sculându-Te, vei milui Sionul, că vremea este să-l miluieşti pe el, că a venit vremea. Că au iubit robii Tăi pietrele lui şi de ţărâna lui le va fi milă. Şi se vor teme neamurile de numele Domnului şi toţi împăraţii pământului de slava Ta. Că va zidi Domnul Sionul şi Se va arăta întru slava Sa. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriţi şi n-a dispreţuit cererea lor. Să se scrie acestea pentru neamul ce va să vină, şi poporul ce se zideşte va lăuda pe Domnul. Că a privit din înălţimea cea sfântă a Lui, Domnul din cer pe pământ a privit, ca să audă suspinul celor ferecaţi, să dezlege pe fiii celor omorâţi, să

vestească în Sion numele Domnului și lauda Lui în Ierusalim. Când se vor aduna popoarele împreună și împărățiile, ca să slujească Domnului. Zis-am către Dumnezeu în calea tăriei Lui: Vestește-mi puținătatea zilelor mele. Nu mă lua la jumătatea zilelor mele, că anii Tăi, Doamne, sunt din neam în neam. Dintru început Tu, Doamne, pământul l-ai întemeiat, și lucrul mâinilor Tale sunt cerurile. Acelea vor pieri, iar Tu vei rămâne, și toți ca o haină se vor învechi și ca un veșmânt îi vei schimba și se vor schimba. Dar Tu același ești și anii Tăi nu se vor împuțina. Fiii robilor Tăi vor locui pământul lor și seminția lor în veac va propăși.

Rugăciunea lui Manase, regele iudeilor

Doamne, Atotțiitorule, Dumnezeul părinților noștri, al lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacob și al seminției celei drepte a lor, Cel ce ai făcut cerul și pământul cu toată podoaba lor, Care ai legat marea cu cuvântul poruncii Tale, Care ai încuiat adâncul și l-ai pecetluit cu numele Tău cel înfricoșător și slăvit, înaintea Căruia toate se tem și tremură din pricina atotputerniciei Tale, pentru că nimeni nu poate să stea înaintea strălucirii slavei Tale și nesuferită este mânia urgiei Tale asupra celor păcătoși! Însă nemăsurată și neajunsă este și mila făgăduinței Tale, căci Tu ești Domnul Cel Preaînalt, Bun, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv, Căruia îi pare rău de răutățile oamenilor. Tu, Doamne, după mulțimea bunătății Tale, ai făgăduit pocăință și iertare celor ce Ți-au greșit și, după mulțimea îndurărilor Tale, ai hotărât pocăință păcătoșilor spre mântuire. Așadar Tu, Doamne, Dumnezeul celor drepți, n-ai pus pocăința pentru cei drepți: pentru Avraam și Isaac și Iacob, care nu Ți-au greșit Ție, ci ai pus pocăință mie, păcătosului, pentru că am păcătuit mai mult decât nisipul mării. Multe sunt fărădelegile mele și nu sunt vrednic a căuta și a privi înălțimea cerului, din pricina mulțimii nedreptăților mele. Strâns sunt eu cu multe cătușe de fier, încât nu pot să-mi ridic capul meu și nu am nici loc de odihnă, pentru că Te-am mâniat și am făcut rău înaintea Ta; n-am împlinit voia Ta, nici am păzit poruncile Tale, ci am pus urâciuni și am înmulțit smintelile. Dar acum îmi plec genunchii inimii mele, rugând bunătatea Ta: Am păcătuit, Doamne, am păcătuit și fărădelegile mele eu le cunosc. Însă cer, rugându-Te: Iartă-mă, Doamne, iartă-mă și nu mă pierde în fărădelegile mele și nici nu mă osândi la întuneric sub pământ, căci Tu ești, Dumnezeule, Dumnezeul celor ce se pocăiesc. Arată-Ți peste mine buna-

tatea Ta, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul, după mare mila Ta, și Te voi preaslăvi în toate zilele vieții mele. Căci pe Tine Te slăvesc toate puterile cerești și a Ta este slava în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule..., cu trei metanii Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (caută la pag. 27) Doamne, miluiește (de 40 de ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... și aceasta

Rugăciune a lui Mardarie

Stăpâne, Dumnezeule, Părinte atotputernice, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o Putere, miluiește-mă pe mine, păcătosul, și, cu judecățile care știi, mântuiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm... (de 3 ori).

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele: Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!" Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!" Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu; Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea întru credincioșia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit

duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-i nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primește rugăciunea noastră Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se zice Canonul de rând al sfântului sau al Născătoarei de Dumnezeu.

Iar după sfârșitul canonului se cântă: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...

Apoi încep stranele să cânte lin și rar, pe glasul al 7-lea:

Doamne al puterilor, fii cu noi, că pe altul, afară de Tine, ajutor întru necazuri nu avem. Doamne al puterilor, miluiește-ne pe noi (de două ori, fără stih).

Apoi se cântă însoțit de stih.

Stih: Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și alăută.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Doamne al puterilor...

Stih: Lăudați-L pe Domnul întru sfinții Lui, lăudați-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne al puterilor...

Slavă...,

Doamne, de n-am avea pe sfinții Tăi rugători și bunătatea Ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a Te lăuda pe Tine, pe Care Te binecuvintează neîncetat îngerii? Știutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Multe sunt mulțimile greșelilor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, curată, mântuire trebuindu-mi. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, ceea ce ești una binecuvântată.

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, în vremea vieții mele, nu mă lăsa pe mine. Ajutorului omenesc nu mă încredința, ci singură mă sprijinește și mă miluiește.

Și aceasta, a Născătoarei de Dumnezeu:

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Doamne, miluiește (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea și în tot ceasul... (caută la pag. 24). Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului... Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi... Iar fiecare, stând puțin, zice întru sine rugăciunea Sfântului Efrem Sirul: Doamne și Stăpânul vieții mele..., așa cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (caută la pag. 24). Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori). Și această

Rugăciune de cerere către Preasfânta de Dumnezeu Născătoarea

Facere a lui Pavel Monahul din Mănăstirea Făcătoarei de bine.

Nepătată, neîntinată, fără prihană, Preacurată Fecioară, a lui Dumnezeu Mireasă, Stăpână, care pe Dumnezeu-Cuvântul cu oamenii, prin preaslăvită nașterea ta, L-ai unit și firea cea lepădată a neamului nostru cu cele cerești ai împreunat-o; ceea ce ești singură nădejdea celor fără de nădejde și celor biruiți ajutătoare; gata folositoare celor ce aleargă la tine și tuturor creștinilor scăpare; nu te scârbi de mine, cel păcătos și întinat, care, cu urâte gânduri și cu cuvinte și cu fapte, pe mine de tot netrebnic m-am făcut și, prin lene dulceților vieții, cu voia rob m-am făcut; ci, ca ceea ce ești Maica iubitorului de oameni Dumnezeu, cu iubirea de oameni milostivește-te spre mine, păcătosul și întinatul, și primește rugăciunea mea, ce se aduce ție din buze necurate; iar pe Fiul tău și Stăpânul nostru și Domnul, cu îndrăznirea ta ca o Maică cuprinzând, roagă-L să-mi deschidă și mie milostivirile cele iubitoare de oameni ale bunătății Sale! Și, trecând greșelile mele cele nenumărate, să mă întoarcă la pocăință și lucrător poruncilor Sale

iscusit să mă arate. Și fii lângă mine pururea ca o milostivă, milosârdă și iubitoare de bine. Întru această viață de acum, caldă folositoare și ajutătoare, năvălirile potrivnicilor oprindu-le și la pocăință îndreptându-mă. Și, în vremea ieșirii mele, ticălosul meu suflet păzindu-l și întunecatele chipuri ale viclenilor diavoli departe de acesta izgonindu-le. Și, în ziua înfricoșătoarei judecăți, de munca cea veșnică izbăvindu-mă și slavei celei negrăite a Fiului tău și Dumnezeului nostru moștean pe mine arătându-mă. Pe care să o și dobândesc, Stăpâna mea, Preasfântă de Dumnezeu, Născătoare, prin mijlocirea și sprijinul tău. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia Născut Fiului tău, ale Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață făcătorul Duhul Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos

Facere a lui Antioh Monahul Pandectul.

Și ne dă nouă, Stăpâne, celor ce mergem spre somn, odihnă trupului și sufletului; și ne păzește pe noi de întunecatul somn al păcatului și de toată întunecata și cea de noapte patimă a dulceții. Contenește întărâtările patimilor, stinge săgețile vicleanului cele aprinse, cele pornite asupra noastră cu vicleșug. Zburdările trupului nostru le potolește și tot gândul nostru cel pământesc și trupesc adoarme-l. Și ne dăruiește nouă, Dumnezeule, minte deșteaptă, cuget curat, inima trează, somn ușor și de toată nălucirea satanei nestrămutat. Scoală-ne pe noi în vremea rugăciunii, întăriți întru poruncile Tale și pomenirea judecăților Tale întru noi nestricată având-o. Cuvântare de slava Ta în toată noaptea ne dăruiește, ca să cântăm și să binecuvântăm și să slăvim preacinstitul și preaîncuviințatul Tău nume, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preaslăvită pururea Fecioară binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, du rugăciunea noastră la Fiul tău și Dumnezeul nostru și cere să mântuiască prin tine sufletele noastre.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Preotul, numai în primele cinci zile din săptămâna întâi a Postului Mare, îmbracă felonul, deschide sfintele uși și citește Evanghelia rânduită, apoi închide ușile și dezbracă felonul. Urmează otpustul. Preotul, din fața sfintelor uși: Slavă Ție Hristoase Dumnezeule... Cântărețul: Slavă..., Și acum..., Doamne miluiește..., (de 3 ori), Părinte binecuvintează; iar noi, toți, ne plecăm la pământ și preotul, tot în genunchi, cu fața la apus, zice cu glas mare aceasta:

Rugăciune

Stăpâne Mult-milostive, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosințele cinstitelor cereștilor puteri celor fără de trupuri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților Apostoli; ale sfinților, măriților și bunilor biruitori mucenici; ale preacuvioșilor și purtătorilor de Dumnezeu părinților noștri; ale Sfinților și drepților dumnezeiești părinți Ioachim și Ana și ale tuturor sfinților Tăi, bineprimită fă rugăciunea noastră; dăruiește-ne iertare de greșelile noastre; acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale; izgonește de la noi pe tot vrăjmașul și pizmașul; împacă viața noastră; Doamne, miluiește-ne pe noi și lumea Ta și mântuiește sufletele noastre, ca un bun și de oameni iubitor.

Apoi, făcând cel mai mare metanie până la pământ, zice către frați sau către credincioși:

Binecuvântați și mă iertați pe mine, păcătosul.

Iar frații (credincioșii):

Dumnezeu să te ierte, părinte sfințite.

Preotul se întoarce cu fața către Răsărit și zice: Să ne rugăm pentru... și celelalte, după cum s-a arătat la Miezonoptica din toate zilele (pag. 28-29); și după fiecare stih se cântă: Doamne miluiește. Iar la urmă cel mai mare zice: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri...

Și încep frații sau credincioșii, de-a dreapta și de-a stânga, câte doi, pe rând, a face, metanii și a cere iertare de la cel mai mare, zicând fiecare:

Binecuvintează, părinte sfințite, și mă iartă pe mine, păcătosul.

Iar cel mai mare stă în mijlocul bisericii, până ce toți frații termină de a-și lua iertarea de la el.

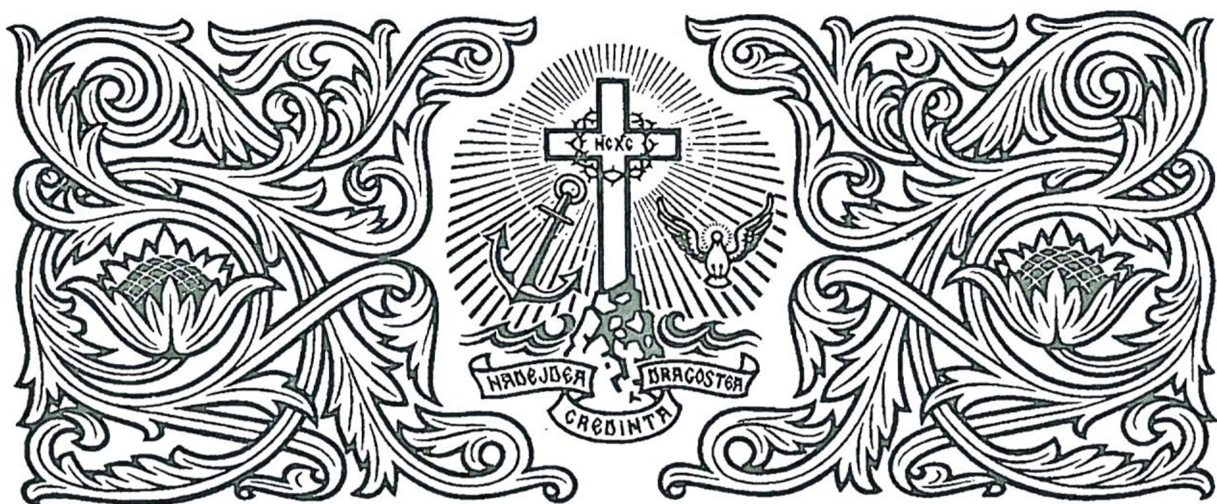
Iar când merg în chilii, monahii (și mirenii mergând acasă) rostesc această

Rugăciune

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelile noastre cele de voie și cele fără de voie, cele cu fapta și cu cuvântul, cele cu știință și cele cu neștiință, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Toate le iartă nouă, ca un bun și de oameni iubitor.

Pe cei ce ne urăsc pe noi și ne fac strâmbătate iartă-i, Doamne. Celor ce ne fac bine fă-le bine. Fraților și rudeniilor noastre dăruiește-le cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pe cei ce sunt întru neputință cercetează-i și vindecare dăruiește-le. Pe cei de pe mare ocârmuiește-i. Cu cei călători împreună călătorește. Pe cei din văzduh ocrotește-i. Celor ce ne slujesc și ne miluiesc pe noi iertare păcatelor dăruiește-le. Pe cei ce ne-au cerut nouă, nevrednicilor, să ne rugăm pentru dânșii miluiește-i, după mare mila Ta. Pomenește, Doamne, pe cei mai dinainte adormiți, părinții și frații noștri, și-i odihnește unde luminează lumina feței Tale. Pomenește Doamne, pe frații noștri cei din necazuri și-i izbăvește de toata primejdia. Pomenește, Doamne, pe cei ce aduc daruri și fac bine în sfintele Tale biserici și le dă lor cererile cele către mântuire și viață veșnică. Pomenește-ne, Doamne, și pe noi, smeriții, păcătoșii și nevrednicii robii Tăi, și luminează mintea noastră cu lumina cunoștinței Tale și ne îndreptează pe calea poruncilor Tale. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, și ale tuturor sfinților Tăi, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

PAVECERNIȚA MICĂ

După ce preotul dă binecuvântarea, cu epitrahilul pe grumaz, din fața ușilor împărătești, cu dvera închisă, se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne, miluiește (de 12 ori), Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori). Preotul intră în sfântul altar. Apoi psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 11).

Psalmul 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte! Doamne, să-mi ajuți mie grăbește-Te! Să se rușineze și să se înfrunte cei ce caută sufletul meu; să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele. Întoarcă-se îndată rușinați cei ce-mi grăiesc mie: „Bine, bine!" Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Dumnezeule, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!" Iar eu sărac sunt și sărman, Dumnezeule, ajută-mă! Ajutorul meu și Izbăvitorul meu ești Tu, Doamne, nu zăbovi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele

mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire. Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție, pentru slava Ta cea mare. Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte. Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatele lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii. Primește rugăciunea noastră Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi. Că Tu ești unul Sfânt, Tu ești unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin. În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție. Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină. Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învrednicește-ne, Doamne, în noaptea aceasta fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-ne cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-ne cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cred într-unul Dumnezeu... (caută la pag. 22)

Apoi Canonul din Canoanele Născătoarei de Dumnezeu, al glasului de rând, sau Canonul sfântului din acea zi. Iar după sfârșitul Canonului, se cântă: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... Apoi se citește Troparul zilei, al hramului sfântului și celelalte.

Iar dacă este hramul lui Hristos sau al Născătoarei de Dumnezeu, se citesc întâi al hramului și al zilei. Apoi aceste Tropare, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Cu sângiurile mucenicilor Tăi, celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și cu vison, Biserica Ta împodobită fiind, printr-înșii strigă către Tine, Hristoase, Dumnezeule: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obștii Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Slavă...,

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne, și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne miluiește pe noi, ca un îndurat.

Vineri seara, troparul Tuturor Sfinților, glasul al 2-lea;

Apostolilor, mucenicilor, proorocilor, ierarhilor, cuvioșilor și drepților, care bine ați săvârșit lupta și credința ați păzit, îndrăznire având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugați-L pentru noi, să mântuiască, rugămu-vă, sufletele noastre.

Slavă...,

Cu sfinții odihnește, Hristoase... (caută mai sus).

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ca o pârga a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici; pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă Biserica Ta, o păzește, pentru Născătoarea de Dumnezeu, Mult-milostive.

Iar Sâmbătă seara, Condacul glasului de rând; la praznicele împărătești (când nu se face priveghere) sau la sfinții mari, se zic Condacele lor. Doamne, miluiește (de 40 de ori). Cel ce în toată vremea și în tot ceasul..., Doamne, miluiește (de 3 ori). Slavă..., Și acum..., Ceea ce ești mai cinstită..., Întru numele Domnului, binecuvintează, Părinte! Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Și îndată rugăciunea de cerere către Sfânta de Dumnezeu Născătoarea: Nepătată, neîntinată, nestricată... (caută la pag. 148).

Și rugăciunea către Domnul nostru Iisus Hristos: Și ne dă nouă, Stăpâne... (caută la pag. 149).

După aceasta, otpustul și obișnuita iertare.

Această Pavecerniță mică se citește peste tot anul neschimbat, iar în Postul Mare, Sâmbătă și Duminică seara, cu excepția Sâmbetei mari. În săptămâna luminată, este înlocuită cu Ceasurile Paștilor.

RUGĂCIUNILE DE SEARĂ

Începutul se face ca și la Rugăciunile dimineții, zicând: Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... **(caută la pag. 9).**

Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău; toți, lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., **al Născătoarei de Dumnezeu:**

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Doamne, miluiește **(de 12 ori). Apoi**

Rugăciunea întâi, a Sfântului Macarie cel Mare, către Dumnezeu-Tatăl

Dumnezeule cel veșnic și Împărate a toată făptura, Cel ce m-ai învrednicit a ajunge până în acest ceas, iartă-mi păcatele ce am făcut în această zi, cu fapta, cu cuvântul și cu gândul; și curățește, Doamne, smeritul meu suflet de toată întinăciunea trupului și a sufletului. Și-mi dă, Doamne, în această noapte, a trece somnul în pace ca, sculându-mă din ticălosul meu așternut, bine să plac preasfântului Tău nume în toate zilele vieții mele și să calc pe vrăjmașii cei ce se luptă cu mine, pe cei trupești și pe cei fără de trup. Și mă izbăvește, Doamne, de gândurile cele deșarte, care mă întinează, și de poftele cele rele. Că a Ta este împărăția, puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Antioh, către Domnul nostru Iisus Hristos

Atotțiitorule Cuvinte al Tatălui, Însuți fiind desăvârșit, Iisuse Hristoase, pentru multă milostivirea Ta, nu Te dezlipi de mine, robul Tău, ci odihnește întru mine pururea, Iisuse, Cel ce ești Păstor bun al oilor Tale. Nu mă da ispitei șarpelui, nici nu mă lăsa în pofta satanei, că sământa putrejunii este întru mine. Tu, Doamne Dumnezeule, Cel căruia ne închinăm, Împărate sfinte, Iisuse Hristoase, păzește-mă în timpul somnului cu lumina cea neîntunecată, cu Duhul Tău cel Sfânt, cu Care ai sfințit pe ucenicii Tăi. Dă-mi, Doamne, și mie, nevrednicului robului Tău, mântuirea Ta în așternutul meu. Luminează mintea mea cu lumina înțelegerii sfintei Tale Evanghelii, sufletul meu cu dragostea Crucii Tale, inima mea cu curăția cuvintelor Tale, trupul meu cu patima Ta cea nebiruită, cugetul meu cu smerenia Ta îl păzește și mă ridică, la vreme cuviincioasă, spre a Ta slăvire, că preaslăvit ești cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu preasfântul Duh în veci. Amin.

Rugăciunea a treia, către Sfântul Duh

Doamne, Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhule adevărate, milostivește-Te spre mine, păcătosul robul Tău, și mă miluiește și-mi iartă mie, nevrednicului, toate câte am greșit Ție astăzi ca un om, și nu numai ca un om, ci și mai rău decât necuvântătoarele, păcatele mele cele de voie și cele fără de voie, cele știute și cele neștiute, care

sunt din tinerețe și din obiceiul cel rău și care sunt din voia cea slobodă și din lene; ori de m-am jurat cu numele Tău, ori de l-am hulit în gândul meu, sau pe cineva am ocărât, sau pe cineva am clevetit în mânia mea, sau am mâhnit, sau de ceva m-am mâniat, sau am mințit, sau fără de vreme am dormit, sau vreun sărac a venit la mine și nu l-am socotit, sau pe fratele meu l-am mâhnit, sau m-am sfădit, sau pe cineva am osândit, sau m-am mărit, sau m-am trufit, sau m-am mâniat, sau, stând la rugăciune, mintea mea s-a îngrijit de vicleniile acestei lumi, sau răzvrătire am cugetat, sau prea m-am săturat, sau m-am îmbătat, sau nebunește am râs, sau ceva rău am cugetat, sau frumusețe străină am văzut și cu dânsa mi-am rănit inima, sau ce nu se cuvine am grăit, sau de păcatul fratelui meu am râs, iar păcatele mele sunt nenumărate, sau de rugăciune nu m-am îngrijit, sau altceva rău am făcut și nu-mi aduc aminte; că acestea toate și mai mari decât acestea am făcut. Miluiește-mă, Stăpâne și Făcătorul meu, pe mine, leneșul și nevrednicul robul Tău, și mă ușurează și mă slobozește și mă iartă, ca un bun și de oameni iubitor. Ca în pace să mă culc și să dorm eu, păcătosul și necuratul și ticălosul, și să mă închin și să cânt și să preaslăvesc preacinstit numele Tău, împreună cu al Tatălui și cu al Unuia-Născut Fiului Lui, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra

Doamne, Dumnezeul nostru, orice am greșit în această zi cu cuvântul, cu fapta și cu gândul, ca un bun și iubitor de oameni, iartă-mi. Somn cu pace și fără mâhnire dăruiește-mi. Pe îngerul Tău cel apărător îl trimite să mă acopere și să mă păzească de tot răul. Că Tu ești păzitorul sufletelor și al trupurilor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea

Doamne, Dumnezeul nostru, în Care am crezut și al Cărui nume mai vârtos decât tot numele îl chemăm, dă-ne nouă iertare sufletului și trupului, celor ce mergem spre somn; păzește-ne de toată nălucirea și, fără întunecată dulceață, potolește pornirea poftelor, stinge aprinderea zburdării trupești și ne dă în curăție a viețui cu lucrurile și cu cuvintele, ca, dobândind viață cu fapte bune, să nu cădem din binele Tău cel făgăduit, că binecuvântat ești în veci. Amin.

Rugăciunea a șasea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată și binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica cea bună a Bunului Împărat, varsă mila Fiului Tău și Dumnezeului nostru spre pătimașul meu suflet și, cu rugăciunile Tale, mă îndreptează spre fapte bune, ca cealaltă vreme a vieții mele fără de prihană să o trec și pentru tine raiul să dobândesc, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ești una curată și binecuvântată.

Rugăciunea a șaptea, către sfântul înger, păzitorul vieții

Îngerul lui Hristos, păzitorul meu cel sfânt și acoperitorul sufletului și al trupului meu, iartă-mi toate câte am greșit în ziua de astăzi, și de toată viclenia vrăjmașului meu celui potrivnic mă izbăvește, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeul meu; și te roagă pentru mine, păcătosul și nevrednicul rob, ca să mă arăți vrednic bunătății și milei Preasfintei Treimi și Maicii Domnului meu Iisus Hristos și tuturor sfinților. Amin.

Condacul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară.

Fecioară, care ești pururea slăvită, de Dumnezeu Născătoare, Marie, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, primește rugăciunile noastre și le du Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să mântuiască și să lumineze, pentru tine, sufletele noastre.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, nu mă trece cu vederea pe mine, păcătosul, cel ce am nevoie de ajutorul tău și de folosința ta, că spre tine nădăjduiește sufletul meu, și mă miluiește.

Rugăciunea Sfântului Ioanichie

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește(de 3 ori). Părinte, binecuvintează! Preotul zice otpustul mic: Hristos, Adevăratul Dumnezeul nostru...(vezi pag. 28); iar dacă nu ești preot, să zici:

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale preacuvioșilor părinților noștri și ale tuturor sfinților, mântuiește-mă pe mine, păcătosul.

Rugăciunea Sfântului Ioan Damaschin

(Aceasta să o zici arătând spre patul tău)

Stăpâne, Iubitorule de oameni, au doară nu-mi va fi acest pat groapă? Sau încă vei mai lumina cu ziua ticălosul meu suflet? Iată, groapa îmi zace înainte și iată, moartea îmi stă înainte. De judecata ta, Doamne, mă tem și de chinul cel fără de sfârșit; iar a face rău nu mai contenesc. Pe Tine, Domnul, Dumnezeul meu, pururea Te mânii și pe Preacurata Maica Ta și pe toate puterile cerești și pe sfântul înger, păzitorul meu. Și știu, Doamne, că nu sunt vrednic de iubirea Ta de oameni, ci vrednic sunt de toată osânda și chinul. Ci, rogu-Te, Doamne, mântuiește-mă după mulțimea bunătății Tale, că, de vei mântui pe cel drept, nu-i lucru mare, iar de vei milui pe cel curat, nu-i nici o minune, că sunt vrednici de mila Ta, ci spre mine, păcătosul, să faci minuni cu mila Ta; întru aceasta să arăți iubirea Ta de oameni, ca să nu biruiască răutatea mea bunătatea și milostivirea Ta cea veșnică, ci, precum voiești, tocmește pentru mine lucrul.

Apoi cu închinăciune până la pământ, zi:

Mă închin Ție, Preasfântă Treime, Care ești o Ființă de viață făcătoare și nedespărțită: Părinte și Fiule și Duhule Sfinte; cred întru Tine și Te mărturisesc și Te slăvesc; Îți mulțumesc și Te laud, Te cinstesc, Te preaînalț și Te rog: Miluiește-mă pe mine, nevrednicul robul Tău, pentru numele Tău(de trei ori).

Mă închin ție, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, care ai arătat nouă lumina cea adevărată cu nașterea ta, Împărăteasa cerului și a pământului, nădejdea celor fără de nădejde, ajutătoarea neputincioșilor și împăcarea cu Dumnezeu a tuturor păcătoșilor. Tu mă acoperă și mă apără de toate nevoile și impresurările sufletești și trupești. Și te rog să-mi fii folositoare cu preaputernicele tale rugăciuni(o închinăciune).

Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primește această puțină rugăciune și o du Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să mântuiască și să lumineze, pentru tine, sufletele noastre(o închinăciune).

Toate puterile cerești: Scaunele, Domniile, Începătoriile, Stăpâniile, Puterile, Heruvimii, Serafimii, Arhanghelii și Îngerii, rugați-vă lui Dumnezeu pentru mine, păcătosul (o închinăciune).

Sfinte și mare Proorocule Ioane, Înaintemergătorule și Botezătorule al Domnului, cel ce ai pătimit pentru Hristos și ai luat îndrăzneală către Stăpânul, roagă-te pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile tale (o închinăciune).

Sfinților ai lui Dumnezeu: Apostolilor, proorocilor, mucenicilor, arhiereilor, postitorilor, temătorilor de Dumnezeu, drepților, locuitorilor în pustie, călugărilor, patriarhilor și toți sfinții, care ați pătimit pentru Hristos și ați câștigat îndrăzneală către Stăpânul, rugați-vă pentru mine, păcătosul, ca să mă mântuiesc cu rugăciunile voastre (o închinăciune).

Sfinte Ioane Gură de Aur, cu Vasile cel Mare, cu Grigorie, de Dumnezeu cuvântătorul, și cu făcătorul de minuni, Nicolae, cu toți sfinții începători ai preoției, ajutați-mi și miluiți-mă cu rugăciunile și ajutorul vostru (o închinăciune).

Toate sfintele femei: mironosițe, mucenice, temătoare de Dumnezeu și fecioare, care ați slujit Mântuitorului Hristos cum se cuvine, rugați pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul (o închinăciune).

Cea nebiruită și dumnezeiască putere a cinstitei și de viață făcătoarei Cruci a Domnului, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, ci mă apără de toată ispita cea trupească și sufletească (o închinăciune).

Preacurată Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nădejdea tuturor creștinilor, pentru că altă îndrăzneală și nădejde nu am, înafară de tine, ceea ce ești cu totul nevinovată, Stăpâna mea și Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, Maica lui Hristos Dumnezeului meu, pentru aceea mă rog: Miluiește-mă și mă izbăvește de toate răutățile mele și roagă pe milostivul tău Fiu și Dumnezeul meu ca să miluiască ticălosul meu suflet și să mă izbăvească de veșnicele chinuri și să mă învrednicească Împărăției Sale (o închinăciune).

Sfinte îngere, păzitorul meu, acoperă-mă cu aripile bunătății tale și izgonește de la mine toată lucrarea cea rea a diavolului și roagă pe Dumnezeu pentru mine, păcătosul.

Şi apoi, vrând să te aşezi pe aşternut, zi aceasta:

Luminează-mi ochii mei, Hristoase Dumnezeule, ca nu cândva să adorm întru moarte, ca nu cândva să zică vrăjmaşul meu: Întăritu-m-am asupra lui.

Slavă...,

Sprijnitor sufletului meu fii, Dumnezeule, că umblu prin mijlocul a multe curse; izbăveşte-mă de dânsele şi mă mântuieşte, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Şi acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Preaslăvită Maică a lui Dumnezeu, care eşti mai sfântă decât sfinţii îngeri, neîncetat te cântăm cu inima şi cu gura, mărturisind că tu eşti de Dumnezeu Născătoare, căci cu adevărat ne-ai născut nouă pe Dumnezeu întrupat şi te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Apoi să-ţi săruţi crucea ta şi să faci semnul Sfintei Cruci pe locul unde vrei să te culci, de la cap până la picioare, deasemenea şi spre toate laturile, rostind

Rugăciunea cinstitei Cruci

Să învie Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui şi să fugă de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Să piară cum piere fumul; cum se topeşte ceara de faţa focului, aşa să piară diavolii de la faţa celor ce iubesc pe Dumnezeu şi se însemnează cu semnul crucii şi zic cu veselie: Bucură-te, preacinstită şi de viaţă făcătoare Crucea Domnului, care alungi pe diavoli cu puterea Celui ce s-a răstignit pe tine, a Domnului nostru Iisus Hristos, şi S-a pogorât la iad şi a călcat puterea diavolului şi te-a dăruit nouă pe Tine, cinstită Crucea Sa, spre alungarea a tot pizmaşului. O, preacinstită şi de viaţă făcătoare Crucea Domnului, ajută-mi cu Sfânta Doamnă Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, şi cu toţi sfinţii în veci. Amin.

Apoi, făcându-ţi semnul Crucii şi cu rugăciunea în minte adormind, gândeşte-te la ziua judecăţii, cum vei sta înaintea lui Dumnezeu.

BINECUVÂNTĂRILE ÎNVIERII

Ce se cântă după: **Fericiți cei fără prihană...**, în toate duminicile de peste an.

Glasul al 5-lea:
La fiecare tropar, se zice:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s-a mirat văzându-Te pe Tine între cei morți socotit fiind, și puterea morții, Mântuitorule, stricând, și împreună cu Tine pe Adam ridicându-l, și din iad pe toți slobozindu-i.

Binecuvântat ești, Doamne...

Pentru ce miruri, din milostivire, cu lacrimi amestecați, o, ucenițelor? Îngerul, cel ce a strălucit la mormânt, a zis mironosițelor: Vedeți, voi, groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Binecuvântat ești, Doamne...

Foarte de dimineață, mironosițele au alergat la mormântul Tău, tânguindu-se; dar înaintea lor a stat îngerul și a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți; ci Apostolilor spuneți învierea.

Binecuvântat ești, Doamne...

Mironosițele femei, cu miruri venind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit, zicând: Pentru ce socotiți pe Cel viu cu cei morți? Căci, ca un Dumnezeu, a înviat din mormânt.

Slavă..., al Treimii:

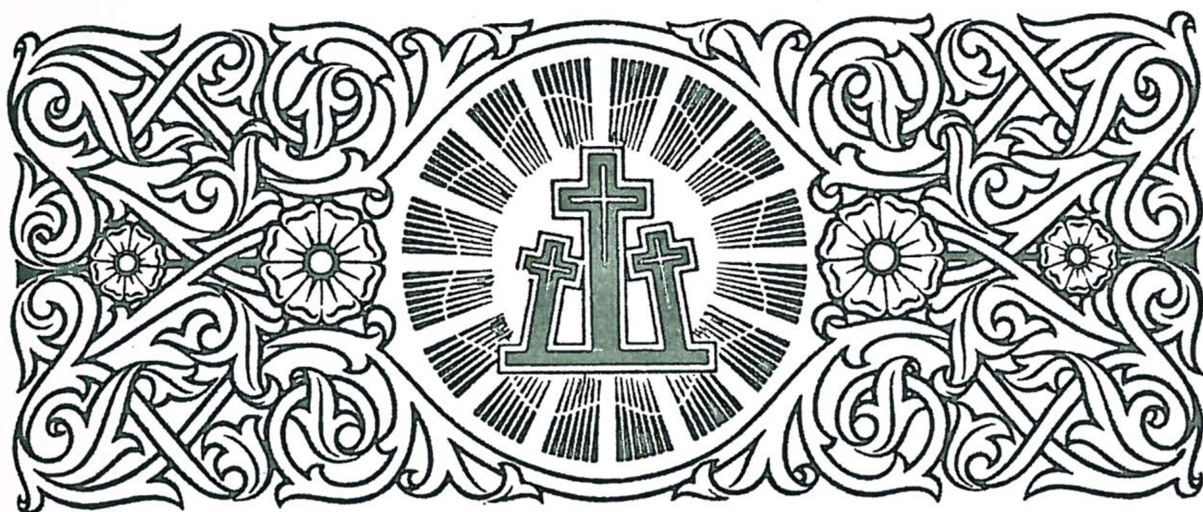
Închinămu-ne Tatălui și Fiului Acestuia și Duhului celui Sfânt, Sfintei Treimi, întru o ființă, cu serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Doamne.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dătătorul de viață născându-L, Fecioară, de păcat pe Adam l-ai mântuit și bucurie Evei, în locul întristării, i-ai dăruit, și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași Cel ce S-a întrupat din tine, Dumnezeu și om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori).

BINECUVÂNTĂRILE MORȚILOR

Ce se cântă sâmbătă după **Fericiți cei fără prihană...**, la înmormântări sau la parastase, glasul al 5-lea:

La fiecare tropar se zice:

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne pe noi îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții și ușa raiului; să aflu și eu calea prin pocăință. Eu sunt oaia cea pierdută, cheamă-mă, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce pe Mielul lui Dumnezeu ați mărturisit și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la viața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților; Aceluia cu de-adinsul, mucenicilor, vă rugați, să ne dăruiască nouă dezlegare datoriilor.

Binecuvântat ești, Doamne...

Cei ce ați umblat pe calea cea strâmtă și cu chinuri, toți, care în viață crucea ca un jug ați luat și Mie Mi-ați urmat cu credință, veniți de luați darurile, care am gătit vouă, și cununile cerești.

Binecuvântat ești, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, deși port rănile păcatelor; miluiește zidirea Ta, Stăpâne, și o curățește cu îndurarea Ta și moște-

nirea cea dorită dăruiește-mi, făcându-mă pe mine iarăși cetățean al raiului.

Binecuvântat ești, Doamne....

Cel ce cu mâna dintru neființă m-ai zidit și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai cinstit, iar, pentru călcarea poruncii, iarăși m-ai întors în pământ, din care am fost luat, la cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă.

Binecuvântat ești, Doamne...

Odihnește, Dumnezeule, pe robii Tăi, și-i așază în rai, unde cetele sfinților, Doamne, și drepții ca luminătorii strălucesc; pe adormiții robii Tăi odihnește-i, trecându-le lor toate greșelile.

Slavă..., al Treimii:

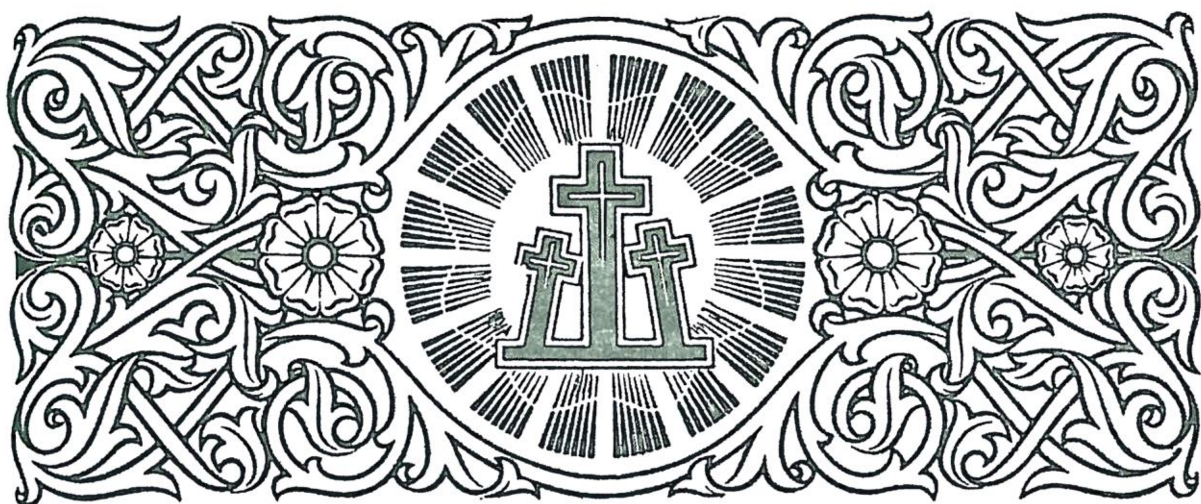
Pe o Dumnezeire în trei străluciri, cu dreaptă credință să O lăudăm, strigând: Sfânt ești, Părinte, fără de început; Fiule, Cel împreună fără de început, și Duhule, cel Dumnezeiesc; luminează-ne pe noi, care cu credință slujim Ție, și ne scoate din focul cel de veci.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, curată, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup, spre mântuirea tuturor, că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine. Și noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, curată și binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule (de trei ori).

TROPARELE ȘI CONDACELE TRIODULUI

În Duminica Vameșului și a Fariseului

Troparul Învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Să fugim de vorbirea cea trufașă a fariseului și să ne învățăm smerenia vameșului, cu suspine strigând către Mântuitorul: Milostivește-Te spre noi, Unule, Îndurate.

În Duminica Fiului risipitor

Troparul învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

De la părinteasca slavă a Ta depărtându-mă neînțelepțește, în răutăți am risipit bogăția ce mi-ai dat. Pentru aceasta glasul desfrânatului aduc Ție: Greșit-am înaintea Ta, Părinte îndurate. Primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, și mă fă ca pe unul din argații Tăi.

În Sâmbăta lăsatului sec de carne

Troparul, glasului al 8-lea:

Cel ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni, toate le chivernisești și ceea ce este de folos tuturor le dăruiești; Unule,

Ziditorule, odihnește, Doamne, sufletele adormiților robilor Tăi, că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletele adormiților robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin, ci viață fără de sfârșit.

În Duminica lăsatului sec de carne

Troparul învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul I:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Când vei veni, Dumnezeule, pe pământ cu slavă și toate se vor cutremura și râul cel de foc înaintea divanului va curge, cărțile se vor deschide și cele ascunse se vor vădi, atunci să mă izbăvești de focul cel nestins și să mă învrednicești a sta de-a dreapta Ta, Judecătorule preadrepte.

În Sâmbăta din săptămâna brânzei

Se face pomenirea tuturor celor ce au strălucit întru sihăstrie, cuvioșilor și de Dumnezeu purtătorilor părinților noștri.

Troparul, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci, prin rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Ca pe niște propovăduitori ai dreptei credințe și înfrânători ai păgânătății ai bucurat, Doamne, ceata purtătorilor de Dumnezeu, care a luminat lumea. Pentru rugăciunile lor, în pace desăvârșită, pe cei ce Te slăvesc pe Tine și Te laudă păzește-i, ca să-Ți cânte Ție: Aliluia.

Să se știe:

În miercurea și vinerea din săptămâna brânzei, după Ceasul al nouălea, se mănâncă brânză și ouă, după Canonul celui între sfinți Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

În Duminica lăsatului sec de brânză

Troparul învierii, al glasului de rând.

Condacul, glasul al 6-lea:

Al înțelepciunii Îndreptătorule și de știință Dătătorule, al celor neînțelepți Învățătorule și al săracilor Sprijinitorule, întărește și înțelepțește inima mea, Stăpâne. Dă-mi cuvânt, Cuvinte al Tatălui, că iată buzele mele nu le opresc a striga către Tine: Îndurate, miluiește-mă pe mine, cel căzut.

În această zi, la Vecernie, se cântă prochimenul, glasul al 8-lea:

Să nu întorci fața de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu și-l mântuiește pe el.

Stih 1: Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta...

Stih 2: Să vadă săracii și să se veselească.

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta...

Stih 3: Căutați pe Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

Și iarăși, cu glas mai înalt:

Să nu întorci fața de la sluga Ta; când mă necăjesc, degrab mă auzi; ia aminte spre sufletul meu și-l mântuiește pe el.

În Sâmbăta din întâia săptămână a Marelui Post

Se face pomenirea minunii ce s-a făcut pentru colive de către Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron.

Troparul, glasul al 2-lea:

Mari sunt isprăvile credinței; în izvorul văpăii, ca într-o apă de odihnă, Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat. Căci, cu foc tot arzându-se, ca niște pâine dulce Sfintei Treimi s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Primind credința lui Hristos ca o pavăză înăuntru în inima ta, puterile cele potrivnice le-ai călcat, mult-pătimitorule, și cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

În Duminica întâi a Marelui Post, a Ortodoxiei

Se face pomenirea Sfinților Prooroci: Moise, Aaron și a celorlalți și înălțarea sfintelor și cinstitelor icoane.

Troparul învierii, al glasului de rând.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase, Dumnezeule. Că de voie ai binevoit a Te sui cu trupul pe Cruce, ca să scapi din robia vrăjmașului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, S-a cuprins, întrupându-Se; și chipul cel întinat la chipul cel dintâi întorcându-l, cu dumnezeiasca podoabă l-a amestecat. Deci, mărturisind mântuirea, îl închipuim cu fapta și cu cuvântul.

În această zi la Vecernie, se cântă acest Prochimen, glasul al 8-lea:

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Stih 1: De la marginile pământului către Tine am strigat.

Dat-ai moștenire...

Stih 2: Acoperi-mă-voi cu acoperământul aripilor Tale.

Dat-ai moștenire...

Stih 3: Așa voi cânta numelui Tău în veci...

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Și iarăși, cu glas mai înalt:

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Și așa, cântând pe rând, unul după altul, până se sfârșesc duminicile Marelui Post.

În Duminica a doua a Marelui Post

Se cântă slujba celui dintre sfinți Părintelui nostru Grigorie Palama, arhiepiscopul Tesalonicului, făcătorul de minuni.

Troparul învierii, al glasului de rând.

Slavă..., Troparul sfântului, glasul a 8-lea:

Luminătorule al dreptei credințe, sprijinul Bisericii și învățătorule, podoaba monahilor, apărătorule cel nebiruit al teologilor; făcătorule de minuni, Grigorie, lauda Tesalonicului, propovăduitorule al harului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Pe tine, organul înțelepciunii cel sfințit și dumnezeiesc, trâmbița cuvântării de Dumnezeu cea strălucită, cu un glas te lăudăm, Grigorie, de Dumnezeu grăitorule. Ci, cel ce stai ca o minte înaintea Minții celei dintâi, către Dânsul îndreptează mintea noastră, Părinte Grigorie, ca să strigăm: Bucură-te, propovăduitorule al harului.

În Duminica a treia a Marelui Post

Se prăznuiește închinarea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.

Troparul învierii, al glasului de rând.

Slavă..., Troparul Crucii, glasul I:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Și acum..., al Născătoarei, de la glasul Troparului Crucii

Condacul, glasul al 7-lea:

Nu mai păzește încă sabia cea de văpaie ușa Edenului, că într-însa a venit minunata legătură, prin lemnul Crucii. Acul morții și biruința iadului s-au alungat, că de față ai stat, Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intrați iarăși în rai.

În Duminica a patra a Marelui Post

Se cântă slujba Preacuviosului Părintelui nostru Ioan Scărarul.

Troparul învierii, al glasului de rând.

Slavă...,troparul sfântului, glasul I:

L ocuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu Purtătorule, Părintele nostru, Ioane; cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile haruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează, prin tine, tuturor tămăduiri.

Sau acesta, glasul al 8-lea:

C u curgerile lacrimilor tale, ai lucrat pustiul cel neroditor și, întru suspinuri din adânc, ai făcut însutit roditoare ostenelile tale; te-ai făcut luminător, strălucind lumii prin minuni, Cuvioase Ioane, părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Și acum...,al Născătoarei-Învierii, glasul I:

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Î ntru înălțimea înfrânării te-a pus pe tine Domnul, ca pe o stea adevărată și nerătăcită, luminând marginile, învățătorule Ioane, părintele nostru.

Joi, în a cincea săptămână a Marelui Post

Se cântă slujba Canonului celui mare.

Condacul, glasul al 6-lea:

S uflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârșitul se apropie și te vei tulbura. Deșteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindeni și toate le plinește.

Sâmbătă, în a cincea săptămână a Marelui Post

Se cântă Acatistul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Troparul, glasul al 8-lea:

P orunca cea cu taină luând-o întru cunoștință, cel fără de trup, în casa lui Iosif, degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu știa de nunta: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe Care și văzându-L în pântecele tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bsucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condacul, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință... (pag. 81)

În Duminica a cincea a Marelui Post

Se cântă slujba Preacuvioasei Maicii noastre Maria Egipteanca.

Troparul învierii, al glasului de rând.

Slavă..., troparul, glasul al 8-lea:

Întru tine, maică, cu osârdie...

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de desfrânări, astăzi te-ai arătat mireasă lui Hristos, prin pocăință urmând vieții îngerești, și cu arma Crucii calci în picioare pe demoni. Pentru aceasta, te-ai arătat mireasă a Împărăției cerului, Marie preacinstită.

Sâmbătă, în a șasea săptămână a Marelui Post

Se cântă slujba Sfântului și Dreptului Lazăr.

Troparul, glasul I:

Învierea cea de obște, mai înainte de patima Ta, încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase, Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție, Biruitorului morții, strigăm: Osana Celui dintru înălțime! Binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele Domnului.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Bucuria tuturor, Hristos, adevărul, lumina, viața și învierea lumii, celor de pe pământ S-a arătat cu a Sa bunătate și S-a făcut chip învierii, dând tuturor dumnezeiască iertare.

În Duminica Stâlpărilor

Troparul, glasul I: Învierea cea de obște... (de 3 ori) (caută mai sus).

Slavă..., Și acum...

Îngropându-ne împreună cu Tine prin Botez, Hristoase, Dumnezeul nostru, vieții celei fără de moarte ne-am învrednicit cu învierea Ta și,

cântând, strigăm: Osana Celui dintru înălțime, binecuvântat ești, Cel ce vii întru numele Domnului.

Ipacoi, glasul al 6-lea:

Cu stâlpări lăudându-L mai înainte, cu lemne mai pe urmă au prins pe Hristos Dumnezeu nemulțumitorii iudei; iar noi, cu credință neschimbată pururea lăudându-L, ca pe un făcător de bine, totdeauna strigăm către Dânsul: Binecuvântat ești, Cel ce ai venit să chemi pe Adam.

Condacul, glasul al 6-lea:

Pe scaun, în cer, și pe mânz, pe pământ, fiind purtat, Hristoase, Dumnezeule, laudă de la îngeri ai primit și cântare de la pruncii cei ce strigau Ție: Binecuvântat ești, Cel ce vii să chemi pe Adam.

În Sfânta și Marea Luni, la Utrenie

Troparul, glasul al 8-lea:

Iată Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar nevrednică este iarăși cea pe care o va afla lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreunezi, ca să nu te dai morții și afară de împărăție să te încui, ci te deșteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești, Dumnezeule; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Iacob plângea pentru lipsa lui Iosif și viteazul ședea în căruță, ca un împărat fiind cinstit; că, plăcerilor egiptencei atunci nefăcându-se rob, s-a mărit în schimb de la Cel ce vede inimile oamenilor și dă cunună nestricăcioasă.

În Sfânta și Marea Marți

Troparul, glasul al 8-lea: Iată Mirele vine în miezul nopții... (caută mai sus).

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

La ceasul sfârșitului, suflete, gândind, și de tăierea smochinului temându-se, talantul cel dat ție cu iubire de osteneală lucrează-l,

ticăloase, priveghind și strigând: Să nu rămânem afară din cămara lui Hristos.

În Sfânta și Marea Miercuri

Troparul, glasul al 8-lea: Iată Mirele vine în miezul nopții...(caută la pag. 174)

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Mai mult decât desfrânata făcând fărădelege, ploi de lacrimi nicicum nu Ți-am adus, Bunule; dar, cu tăcere rugându-mă, cad către Tine, cu dragoste sărutând preacuratele Tale picioare, ca să-mi dai iertare de greșeli ca un Stăpân, mie, celui ce strig: Mântuitorule, de întinăciunea faptelor mele curățește-mă.

În Sfânta și Marea Joi

Troparul, glasul al 8-lea:

Când măriții ucenici la spălarea cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit. Fugi de sufletul nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție.

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Pâinea luând-o în mâini vânzătorul, pe ascuns aceleași le-a întins și a luat prețul Celui ce a zidit cu mâinile Sale pe om; și neîndreptat a rămas Iuda, sluga și înșelătorul.

În Sfânta și Marea Vineri

Troparul, glasul al 8-lea: Când măriții ucenici...(caută mai sus).

Condacul, glasul al 8-lea:

Pe Cel ce S-a răstignit pentru noi, veniți toți să-L lăudăm, că pe Acela L-a văzut Maria pe lemn și a zis: Deși rabzi răstignirea, Tu ești Fiul și Dumnezeul meu.

În Sfânta și Marea Sâmbătă

Troparul, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus.

Slavă...,

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și, când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Și acum...,

Mironosițele femei stând lângă mormânt, îngerul a strigat: Miresmele morților sunt cuviincioase, iar Hristos putreziciunii S-a arătat străin.

Condacul, glasul al 6-lea:

Cel ce a încuiat adâncul s-a văzut mort și, cu smirnă și cu giulgiu înfășurându-se, în mormânt a fost pus ca un mort Cel fără de moarte; și femeile au venit să-L ungă cu mir, plângând cu amar și strigând: Aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată, întru care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

Să se știe:

În Sfânta și Marea Joi, în loc de Heruvic se cântă: Cinei Tale..., iar în loc de Axion se cântă Irmosul Cântării a 9-a: Din ospățul Stăpânului...; în loc de Chinonic se cântă tot Cinei Tale...

În Sfânta și Marea Sâmbătă, în loc de Heruvic se cântă acest Tropar, pe glasul al 5-lea:

Să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur și nimic pământesc întru sine să nu gândească; că Împăratul împăraților și Domnul domnilor merge să se junghie și să Se dea spre mâncare credincioșilor. Și merg înaintea Lui cetele îngerești cu toată căpetenia și puterea, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, fețele acoperindu-și și strigând cântarea: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și în loc de Axion, Irmosul: Nu te tângui, Maică...

Chinonicul

Sculatu-S-a ca din somn Domnul și a înviat, mântuindu-ne pe noi.

TROPARELE ȘI CONDACELE PENTICOSTARULUI

În Duminica Paștilor și în Săptămâna Luminată

SĂ SE ȘTIE că, din această Sfântă și Mare zi a Duminicii Paștilor până la Duminica Tomii, Miezonoptica, Ceasurile și Pavecernița se citesc în acest chip:

După ce binecuvintează preotul, se zice:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le (de trei ori).

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm Sfintei Învierii lui Hristos, că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că, răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a călcat (de trei ori).

Ipacoi, glasul al 4-lea:

Venind mai înainte de zori cele ce au fost cu Maria și găsind piatra răsturnată de pe mormânt, auzit-au de la înger: Pentru ce căutați printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este întru lumina cea pururea fiitoare? Vedeți giulgiurile cele de îngropare! Alergați și propovăduiți că S-a sculat Domnul, omorând moartea, că este Fiul lui Dumnezeu, Cel ce mântuiește neamul omenesc.

Condacul, glasul al 8-lea:

Deși Te-ai pogorât în mormânt, Cel ce ești fără de moarte, dar puterea iadului ai zdrobit și ai înviat ca un biruitor, Hristoase, Dumnezeule, zicând femeilor mironosițe: Bucurați-vă!, și Apostolilor Tăi pace dăruindu-le, Cel ce dai celor căzuți înviere.

Și aceste tropare, același glas:

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

Slavă...,

Ca un purtător de viață, mai înfrumusețat decât raiul cu adevărat și mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat, Hristoase, mormântul Tău, izvorul învierii noastre.

Și acum...,al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești locaș sfințit dumnezeiesc al Celui Preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată ești tu între femei, stăpână, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Doamne, miluiește(de 40 de ori), Slavă..., Și acum,.., Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Întru numele Domnului binecuvintează, Părinte!Preotul: Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri... Cântărețul: Amin. Hristos a înviat din morți...(de 3 ori), Slavă..., Și acum..., Doamne, miluiește(de 3 ori). Părinte, binecuvintează...Și otpustul.

Așa se cântă la Ceasurile 3, 6, 9, la Pavecerniță și Miezonoptică, până la Duminica Tomii.

La sfârșitul Pavecerniței, rugăciunea: Binecuvântat ești, Stăpâne Atotțiitorule... (caută la pag. 132).

Vineri în Săptămâna Luminată

Se face pomenirea Izvorului Maicii Domnului

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Din izvorul tău cel nesecat, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, îmi dăruiești mie, izvorând pururea, curgerile harului tău mai presus de cuvânt. Căci, ca pe ceea ce ai născut, mai presus de cuget, pe

Cuvântul, te rog să mă rourezi cu darul tău, ca să strig: Bucură-te, apă izbăvitoare!

În Duminica Sfântului Apostol Toma

Troparul, glasul al 7-lea:

Pecetluit fiind mormântul, viață din mormânt ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; și ușile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, duh drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Condacul, glasul al 8-lea:

Toma, cu dreapta lui cea iubitoare de încredințare, a cercat coasta Ta cea de viață dătătoare, Hristoase Dumnezeule; că, dacă ai intrat, ușile fiind încuiate, dimpreună cu ceilalți Apostoli, a strigat către Tine: Domnul meu ești și Dumnezeul meu.

În Duminica Mironosițelor

Troparul, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii, iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Slavă...

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Și acum....

Stând lângă mormânt, îngerul a strigat mironosițelor femei! Mirurile se cuvin morților; dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii. Ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Condacul, glasul al 2-lea:

Zicând purtătoarele de mir: Bucurați-vă!, plângerea strămoașei Eva o ai potolit cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule; iar Apostolilor Tăi le-ai poruncit a binevesti că Mântuitorul a înviat din mormânt.

În Duminica Slăbănogului

Troparul Învierii, glasul al 3-lea:

Condacul, glasul al 3-lea:

Podobie: Fecioara astăzi...

Ridică, Doamne, cu dumnezeiescul Tău ajutor, sufletul meu cel slăbănogit prin păcate de tot felul și prin fapte netrebnice, precum de demult ai ridicat pe slăbănogul, ca, mântuit fiind, să strig Ție: Slavă puterii Tale, Hristoase Îndurate.

Miercuri, la Înjumătățirea Praznicului Cincizecimii

Troparul, glasul al 8-lea:

Înjumătățindu-se Praznicul, sufletul meu cel însetat adapă-l cu apele dreptei cinstiri de Dumnezeu, Mântuitorule; că tuturor ai strigat: Cel însetat să vină la Mine și să bea. Izvorule al vieții noastre, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Înjumătățindu-se Praznicul Legii, Făcătorule a toate și Stăpâne, ai zis către cei ce erau de față, Hristoase Dumnezeule: Veniți și scoateți apa nemuririi. Pentru aceasta la Tine cădem și cu credință strigăm: Dăruiește nouă îndurările Tale, că Tu ești Izvorul vieții noastre.

În Duminica Samarinencei

Troparul învierii, glasul al 4-lea:

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Cu credință venind la fântână samarineanca, Te-a văzut pe Tine, apa înțelepciunii, din care, bând din destul, cea în veci vrednică de laudă a moștenit Împărăția cea de sus.

În Duminica Orbului

Troparul învierii, glasul al 5-lea:

Condacul, glasul al 5-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Orbit fiind cu ochii sufletului, vin la Tine, Hristoase, ca orbul cel din naștere, cu pocăință strigând Ție: Tu ești lumina cea preastrălucitoare a celor din întuneric.

În Joia Înălțării

Troparul, glasul al 4-lea:

Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase Dumnezeul nostru, bucurie făcând Ucenicilor cu făgăduința Sfântului Duh; încredințându-se ei, prin binecuvântare, că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.

Condacul, glasul al 6-lea:

Plinind rânduiala cea pentru noi și pe cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeul nostru, de unde nicicum nu Te-ai despărțit, ci, rămânând nedepărtat, strigi celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

În Duminica Sfinților și purtătorilor de Dumnezeu Părinților celor de la Niceea

Troparul, glasul al 8-lea:

Prea proslăvit ești, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai așezat pe Părinții noștri luminători pe pământ; și printr-înșii pe noi toți ne-ai îndreptat la adevărata credință, Mult-îndurate, slavă Ție.

Condacul, glasul al 8-lea:

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Propovăduirea Apostolilor și dogmele Părinților au întărit Bisericii o singură credință, care, purtând haina adevăratului, cea țesută din Teologia cea de sus, drept îndreptează și slăvește taina cea mare a dreptei cinstiri de Dumnezeu.

În Sâmbăta cea dintâi a Pogorârii Sfântului Duh

Se face pomenirea tuturor celor din veac adormiți, părinților și fraților noștri.

Troparul și Condacul din Sâmbăta lăsatului sec de carne (caută la pag. 167).

În Duminica Pogorârii Sfântului Duh

Troparul, glasul al 8-lea:

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce prea înțelepți pe pescari ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.

Condacul, glasul al 8-lea:

Când Cel Preaînalt, coborându-Se, a amestecat limbile, atunci a despărțit neamurile; iar când a împărțit limbile cele de foc, atunci a

chemat pe toți la o unire; și cu toți, ca într-un glas, slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

În Duminica Tuturor Sfinților

Troparul Învierii și al Sfinților, glasul al 4-lea:

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca și cu o porfiră și vison împodobită fiind Biserica Ta, printr-înșii strigă către Tine, Hristoase, Dumnezeule: Poporului Tău trimite-i îndurările Tale, pace obștii Tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Condacul, glasul al 8-lea:

Ca o pârgă a firii, Ție, Săditorului făpturii, lumea Îți aduce, Doamne, pe purtătorii de Dumnezeu mucenici. Pentru ale căror rugăciuni, în pace adâncă păzește, Mult-milostive, Biserica Ta, pentru Născătoarea de Dumnezeu.

TROPARELE ÎNVIERII

Pe cele opt glasuri cu ipacoi și condacele lor

GLASUL I

Troparul:

Piatra fiind pecetluită de iudei și ostașii străjuind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viață. Pentru aceasta, Puterile cerurilor strigau Ție, Dătătorule de viață: Slavă Învierii Tale, Hristoase; slavă Împărăției Tale; slavă iconomiei Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Gavriil zicând ție: Fecioară, bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine, slavă Celui ce a ieșit din tine; slavă Celui ce ne-a izbăvit pe noi, prin nașterea ta.

Ipacoi:

Pocăința tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea mironosițelor bucuria a vestit; că ai înviat, Hristoase, Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru mărire și lumea împreună o ai înviat și firea oamenilor Te laudă, ca pe Cel ce ești Dumnezeu. Moartea a pierit și Adam dănțuiește, Stăpâne, iar Eva acum, izbăvită fiind din legături, se bucură, strigând: Tu ești, Hristoase, Cel ce dai tuturor învierea.

GLASUL AL 2-LEA

Troparul:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; și, când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Ipacoi:

După patimă, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase, Dumnezeule, văzut-au îngeri în mormânt și s-au spăimântat; că glas au auzit de la dânșii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviat-ai din mormânt, Mântuitorule Atotputernice, și iadul, văzând minunea, s-a spăimântat, și morții s-au sculat, și făptura, văzând, se bucură de Tine, și Adam împreună se veselește, și lumea, Mântuitorul meu, Te laudă pururea.

GLASUL AL 3-LEA

Troparul:

Să se veselească cele cerești și să se bucure cele pământești. Că a făcut biruință cu brațul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte. Cel Întâi-Născut din morți S-a făcut, din pântecele iadului ne-a izbăvit pe noi și a dat lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce răbdând patimă, ne-a izbăvit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

Ipacoi:

Spăimântând cu vederea, liniștind cu graiurile, îngerul cel strălucitor a zis mironosițelor: Ce căutați pe Cel viu în mormânt? Sculatu-S-a, deșertând mormintele. Cunoașteți pe Cel neschimbat, ca schimbător al stricăciunii. Ziceți lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoșătoare lucrurile Tale, că ai mântuit neamul omenesc.

Condacul:

Podobie: Fecioara astăzi...

Înviat-ai astăzi din mormânt, Îndurate, și pe noi ne-ai scos din porțile morții. Astăzi Adam dănțuiește și Eva se bucură, iar proorocii, împreună cu patriarhii, laudă neîncetat puterea cea dumnezeiască a stăpânirii Tale.

GLASUL AL 4-LEA

Troparul:..

Propovăduirea Învierii celei luminate înțelegând-o de la înger ucenițele Domnului și lepădând osândirea cea strămoșească, Apostolilor, lăudându-se, au zis: Jefuitu-s-a moartea, sculatu-S-a Hristos, Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat: Dumnezeu întrupându-Se, întru unire neamestecată, și Crucea, de bunăvoie, pentru noi luând; prin care, înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Ipacoi:

Cele despre minunată scularea Ta, mai înainte alergând, mironosițele le-au vestit Apostolilor, Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii...

Mântuitorul și Izbăvitorul meu, din mormânt, ca un Dumnezeu, a sculat din legături pe pământeni și porțile iadului a zdrobit și, ca un Stăpân, a înviat a treia zi.

GLASUL AL 5-LEA

Troparul:

Pe Cuvântul, cel împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Care S-a născut din Fecioară, spre mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioșii și să I ne închinăm; că a binevoit a Se sui cu trupul pe Cruce și moarte a răbda și a scula pe cei morți, întru slăvită învierea Sa.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată. Bucură-te, zidul și acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, limanul cel neînviforat și neispitit de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu. Nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă și se închină nașterii tale.

Ipacoi:

De îngereasca vedere spăimântându-se cu mintea mironosițele, și, prin dumnezeiasca sculare, luminându-și sufletul, Apostolilor au binevestit: Vestiți între neamuri învierea Domnului, Cel ce împreună-lucrează prin minuni și dăruiește nouă mare milă.

Condacul:

La iad, Mântuitorul meu, Te-ai pogorât și, porțile sfărâmând, ca un Atotputernic, pe cei morți, ca un ziditor, împreună i-ai înviat și boldul morții, Hristoase, l-ai zdrobit, și Adam din blestem s-a izbăvit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta toți strigăm către Tine: Mântuiește-ne pe noi, Doamne;

GLASUL AL 6-LEA

Troparul:

Puterile îngerești, la mormântul Tău, și străjerii au adormit și sta Maria la mormânt, căutând preacurat trupul Tău. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul; întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viață. Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pe cea binecuvântată ai numit-o Maică a Ta, venit-ai la patimă prin hotărâre de bunăvoie; strălucit-ai pe Cruce, vrând să cauți pe Adam, grăind îngerilor: Bucurați-vă împreună cu Mine, că s-a aflat drahma cea pierdută. Cel ce pe toate cu înțelepciune le-ai rânduit. Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Ipacoi:

Cu moartea Ta cea de bunăvoie și de viață făcătoare, Hristoase, porțile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă raiul cel de demult și, înviind din morți, ai izbăvit din stricăciune viața noastră.

Condacul:

Cu palma cea începătoare de viață, pe cei morți din adâncurile cele întunecoase înviindu-i pe toți, Dătătorul de viață, Hristos, Dumnezeu, înviere a dăruit neamului omenesc; că este Mântuitorul tuturor, învierea și viața și Dumnezeu a toate.

GLASUL AL 7-LEA

Troparul:

Stricat-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul. Plângerea mironosițelor o ai schimbat și Apostolilor a propovădui le-ai poruncit, că ai înviat, Hristoase, Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești vistieria învierii noastre, pe cei ce nădăjduiesc în tine, Prealăudată, scoate-i din groapă și din adâncul greșelilor. Că tu, născând Mântuirea, pe cei vinovați păcatului i-ai mântuit, ceea ce mai înainte de naștere ai fost fecioară, și în naștere fecioară, și după naștere iarăși ai rămas fecioară.

Ipacoi:

Cel ce chipul nostru ai luat și ai răbdat Crucea trupește, mântuiește-mă cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Condacul:

Nu va mai putea încă stăpânia morții cu puterea să țină pe oameni, că Hristos S-a pogorât, sfărâmând și stricând puterile ei. Legat este

iadul. Proorocii cu un glas se bucură, zicând celor ce erau în credință: Sosit-a Mântuitorul! Ieșiți, credincioșilor, la înviere.

GLASUL AL 8-LEA

Troparul:

Dintru înălțime Te-ai pogorât, Milostive, îngropare ai luat de trei zile, ca să ne izbăvești pe noi din patimi. Cel ce ești viața și învierea noastră, Doamne, slavă Ție.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care, cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut și se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorule, pe poporul cel deznădăjduit.

Ipacoi:

Mironosițele, stând înaintea mormântului Dătătorului de viață, pe Stăpânul cel fără de moarte Îl căutau între cei morți și, bunele vestiri de bucurie de la înger primind, Apostolilor au vestit că a înviat Hristos Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Condacul:

Înviind din mormânt, pe cei morți i-ai ridicat și pe Adam l-ai înviat; Eva dănțuiește întru Învierea Ta, și marginile lumii prăznuiesc întru sculare Ta cea din morți, Mult-milostive.

TROPARELE NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Pe fiecare glas, care se cântă peste tot anul la Vecernie, la Utrenie, după **Dumnezeu este Domnul...**, și la sfârșitul Utreniei.

GLASUL I

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...**

Minunea minunilor văzând-o întru tine, ceea ce ești plină de har, făptura se bucură; că ai zămislit fără sămânță și ai născut, în chip de negrăit, pe Cel pe Care căpeteniile cetelor îngerești a-L vedea nu pot. Pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, ceea ce ești binecuvântată în ceruri și pe pământ mărită, bucură-te, Mireasă nenuntită!

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...**

Ceea ce ai zămislit fără de ardere focul Dumnezeirii și ai născut fără de sămânță pe Domnul, Izvorul vieții, ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu, mântuiește pe cei ce te măresc pe tine.

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică, pe pământ L-ai născut fără de tată, mai presus de înțeles și de auz; pe Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...**

A ta folosință agonisind, Preacurată, și, cu rugăciunile tale, din nevoi izbăvindu-ne, pretutindenea fiind păziți cu Crucea Fiului tău, după datorie toți cu cucernicie pe tine te mărim.

La sfârșitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu Născătoare... (vezi la pag. 189).

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...**

Ceea ce ai zămislit fără de ardere... (vezi mai sus).

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică... (vezi mai sus).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...**

A ta folosință agonisind... (vezi mai sus).

La sfârșitul Utreniei:

Preacurată de Dumnezeu... (vezi pag. 189).

VINERI SEARA.

Și sâmbătă dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...**

Gavriil zicând ție, Fecioară: Bucură-te!, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălășluit întru tine; slavă Celui ce a ieșit din tine; slavă Celui ce ne-a mântuit pe noi, prin nașterea ta.

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce este în cer fără de maică... (vezi mai sus).

GLASUL AL 2-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...**

Ceea ce ești izvorul milei, învrednicește-ne pe noi milostivirii, Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos; arată precum de-a pururea puterea ta; că, întru tine nădăjduind, strigăm ție: Bucură-te, ca și oarecând Gavriil, mai-marele voievod al celor fără de trupuri.

La sfârșitul Utreniei:

Maică Sfântă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine cu îngerești cântări, cu bună-credință te mărim.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...**

Firii celei dumnezeiești ne-am făcut părtași prin tine, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară; că pe Dumnezeu întrupat L-ai născut nouă. Pentru aceasta, după datorie, pe tine toți cu bună-credință te mărim.

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te, norul Luminii celei neapuse, care ai purtat în brațe pe însuși Domnul slavei.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...,**

Preamărită ești tu, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pe tine te lăudăm; că, prin Crucea Fiului tău, iadul s-a prădat, moartea s-a omorât și noi, cei morți, ne-am sculat și vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta, mulțumind, slăvim ca pe un puternic pe Hristos, Dumnezeul nostru, Cel unul Mult-milostiv.

La sfârșitul Utreniei:

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, strigând: Bucură-te, toiagul din care Dumnezeu, odrăslind fără de sământă, a pierdut prin lemn moartea.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...**

Firii celei dumnezeiești ne-am făcut părtași... (vezi pag. 191).

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 191).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...**

Preamărită ești tu, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 191)

La Sfârșitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 191).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la **Dumnezeu este Domnul...**

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu. Curăția fiindu-ți pecetluită și fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Maică sfântă a Luminii celei negrăite, cinstindu-te pe tine, cu îngerești cântări, cu dreaptă credință te mărim.

Iar dacă se va întâmpla **Aliluia**, la fiecare glas, se zic aceste tropare:

Apostolilor, mucenicilor și proorocilor, ierarhilor, cuvioșilor și drepților, care bine ați săvârșit lupta și credința ați păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pe Acela, ca pe un bun, rugați-L pentru noi să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., al morților:

Pomenește, Doamne, ca un bun pe robii Tăi și câte în viață au greșit, iartă-le; că nu este nimeni fără păcat, afară de Tine, Cel ce poți a da odihnă și celor răposați.

Și acum...,

Maică sfântă a Luminii celei negrăite... (vezi mai sus).

GLASUL AL 3-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

De frumusețea fecioriei tale și de prealuminată curăția ta Gavriil, mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep și mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har.

La sfârșitul Utreniei:

Fiecare, unde se mântuiește, acolo după dreptate și aleargă; și care altă scăpare de felul acesta poate fi, Născătoare de Dumnezeu, în afară de tine, ceea ce acoperi sufletele noastre?

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul..,

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră, de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea cea tare a lumii, acoperă-ne cu rugăciunile tale pe noi, robii tăi, de toată nevoia, una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei:

Fiecare, unde se mântuiește... (vezi mai sus).

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmașilor noștri, cei ce cu dragoste neîncetat pe tine te mărim.

La sfârșitul Utreniei:

Ceea ce ești scăparea și puterea noastră... (vezi mai sus)

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Proorocii mai înainte au propovăduit, Apostolii au învățat, mucenicii au mărturisit și noi am crezut că tu ești cu adevărat de Dumnezeu Născătoare; pentru aceasta și mărim nașterea ta cea de negrăit.

La sfârșitul Utreniei:

Fiecare, unde se mântuiește... (vezi pag. 193).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul..

Toiag de putere câștigând Crucea Fiului tău... (vezi pag. 193).

La sfârșitul Utreniei:

Ceea ce ești scăparea... (vezi pag. 193).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Căci, cu trupul cel luat din tine, Fiul tău și Dumnezeul nostru, prin Cruce primind patimă, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

La sfârșitul Utreniei:

Proorocii mai înainte au propovăduit... (vezi pag. 193).

GLASUL AL 4-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Celei ce a fost hrănită în Templu, în Sfânta Sfintelor, celei îmbrăcate cu credința și cu înțelepciunea și cu neîntinata feciorie, arhanghelul Gavriil i-a adus din cer închinare și strigarea: Bucură-te! Bucură-te, cea binecuvântată. Bucură-te, preamărită, Domnul este cu tine.

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine, cea mai înaltă decât făptura, a te lăuda după vrednicie nepricepându-ne, de Dumnezeu Născătoare, te rugăm, în dar, miluiește-ne pe noi.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...,

Către Născătoarea de Dumnezeu acum să alergăm cu osârdie noi, păcătoșii și smeriții, și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul

sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; sârguiește, că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Tu ești rugul în care, fără de ardere, Moise a văzut focul Dumnezeirii, ca o flacără.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos, sabie a străbătut prin sfânt sufletul tău când ai văzut răstignit de voie pe Fiul și Dumnezeul tău; pe Care, binecuvântată, nu înceta rugându-L să ne dăruiască nouă iertare de greșeli.

La sfârșitul Utreniei:

Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim, strigând: Tu ești muntele din care în chip negrăit S-a tăiat Piatra, de Care porțile iadului s-au sfărâmat.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Cuvântul Tatălui, Hristos Dumnezeul nostru, întrupat din tine, L-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ceea ce ești singură binecuvântată; pentru aceasta neîncetat lăudându-te, pe tine te mărim.

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine, cea mai înaltă decât făptura... (vezi pag. 194).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Fecioară cu totul fără prihană... (vezi mai sus).

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întrupându-Se întru unire neamestecată și crucea de bunăvoie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel dintâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Pe tine te mărim, Născătoare de Dumnezeu... (vezi pag. 195).

GLASUL AL 5-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cu îngerii, cele cerești, cu oamenii, cele pământești strigăm cu glas de bucurie, Născătoare de Dumnezeu, către tine: Bucură-te, poarta cea mai desfătată decât cerurile. Bucură-te, singura mântuire a pământenilor. Bucură-te, curată, ceea ce ești plină de har, care ai născut pe Dumnezeu cel întrupat.

La sfârșitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, și fii ai luminii printr-însa ne-ai arătat, miluiește-ne pe noi.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Acoperământul tău cel grabnic și ajutorul și mila arată-le spre robii tăi; și valurile deșartelor gânduri le liniștește, curată, de Dumnezeu Născătoare, și sufletul meu cel căzut ridică-l; că știu, Fecioară, că poți toate câte le voiești.

La sfârșitul Utreniei:

Maică a lui Dumnezeu, Preasfântă, cetatea creștinilor, mântuiește ca totdeauna pe poporul tău, care se roagă către tine cu osârdie. Stai împotriva gândurilor celor rușinoase și mândre ca să strigăm către tine: Bucură-te, pururea Fecioară.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cu Crucea Fiului tău, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, înșelăciunea idolilor toată s-a surpat și tăria demonilor s-a călcat; pentru aceasta,

credincioșii după datorie pururea te lăudăm și te binecuvântăm și, Născătoare de Dumnezeu întru adevăr mărturisindu-te, te mărim.

La sfârșitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi pag. 196).

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Taina cea minunată a Fecioarei lumii s-a arătat mântuire; că dintr-însa Te-ai născut fără sământă și cu trup fără stricăciune Te-ai arătat, bucuria tuturor, Doamne, slavă Ție.

La sfârșitul Utreniei:

Maică a lui Dumnezeu, Preasfântă... (vezi pag. 196):

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cu Crucea Fiului tău... (vezi pag. 196).

La sfârșitul Utreniei;

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi pag. 196).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te, ușa Domnului cea neumblată; bucură-te, scutul și acoperământul celor ce aleargă la tine; bucură-te, limanul cel neînviforat. Ceea ce, neispitită de nuntă, ai născut cu trup pe Făcătorul tău și Dumnezeu, nu lipsi a te ruga pentru cei ce laudă și se închină nașterii tale.

La sfârșitul Utreniei:

Cel ce ai răsărit lumii din Fecioară... (vezi pag. 196).

GLASUL AL 6-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Începătură a mântuirii s-a făcut vestirea lui Gavriil către Fecioara, că a auzit: Bucură-te!, și n-a fugit de închinare, nici s-a îndoit ca Sara în cort, ci așa a zis: Iată, roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău.

La sfârșitul Utreniei:

Arhanghelicesc cuvânt ai primit și tron de heruvimi te-ai arătat și în brațele tale ai purtat, de Dumnezeu Născătoare, pe Nădejdea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...,

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură și tare solire cerem: Îndură-te spre poporul cel fără de ajutor, roagă-L pe înduratul Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre de toată amenințarea, ceea ce ești una binecuvântată.

La sfârșitul Utreniei:

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, curată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare; ci cere milă și ia dar spre folosul cererii.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L pe Fiul tău, Cel ce s-a pironit de bunăvoie pe Cruce și lumea din înșelăciune a izbăvit, pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce S-a născut mai înainte de veci din Tată fără de maică, pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu, în anii cei de apoi L-ai născut întrupat, din curate sângiurile tale, fără bărbat, de Dumnezeu Născătoare; pe Acela roagă-L să ne dăruiască nouă iertare de păcate, mai înainte de sfârșit.

MIERCURI SEARĂ

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Sfântă Stăpână, Curată, Maica Dumnezeului nostru, care ai născut în chip negrăit pe Făcătorul tuturor, roagă-te totdeauna bunătății Lui, împreună cu Sfinții Apostoli, să ne izbăvească de patimi și să ne dea nouă iertare de păcate.

La sfârșitul Utreniei:

De mari haruri, curată Fecioară, Maica lui Dumnezeu, te-ai învrednicit; că ai născut cu trup pe Unul din Treime, pe Hristos, Dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

De Dumnezeu Născătoare Fecioară, roagă-L...(vezi pag. 198).

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce S-a născut...(vezi pag. 198).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

M ai înainte a spus Ghedeon zămislirea și a tâlcuit David nașterea ta, Născătoare de Dumnezeu; că S-a pogorât ca ploaia pe lână Cuvântul în pântecele tău și ai odrăslit fără de sămânță, pământule sfinte, lumii mântuire, pe Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce ești plină de har.

La sfârșitul Utreniei:

Pe Cel ce s-a născut mai înainte de veci...(vezi pag. 198).

GLASUL AL 7-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

D e Dumnezeu Născătoare, Fecioară neîntinată, pe Fiul tău roagă-L, cu puterile cele de sus, iertare de greșeli mai înainte de sfârșit să ne dăruiască nouă, celor ce cu credință pe tine te slăvim.

La sfârșitul Utreniei:

C ovârșit-ai puterile cerești, pentru că biserică dumnezeiască te-ai arătat, binecuvântată, de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ț ie, Născătoare de Dumnezeu, aducem strigare: Bucură-te!, că decât îngerii mai înaltă te-ai arătat, pe Dumnezeu născând.

La sfârșitul Utreniei:

Î mpacă, cu rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, viața noastră, a celor ce strigăm către Tine: Milostive Doamne, slavă Ție!

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce s-a răstignit pentru noi și a stricat puterea morții, roagă-L neîncetat, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Izbăvește-ne, Născătoare de Dumnezeu, de păcatele ce ne cuprind pe noi, că altă nădejde nu avem credincioșii, fără numai pe tine și pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintru tine.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a Legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință mărindu-te, cu cucernicie te lăudăm.

La sfârșitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău, dumnezeiacă Mireasă, oamenilor S-a arătat Mijlocitor de mântuire; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, cu cugetul și cu graiul mărindu-te, credincioșii te lăudăm.

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Hristos Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit... (vezi mai sus).

La sfârșitul Utreniei:

Izbăvește-ne, Născătoare de Dumnezeu... (vezi mai sus).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Ceea ce ești vistieria învierii noastre, pe cei ce se încred în tine, Prealăudată, scoate-i din groapă și din adâncul greșelilor, că tu ai mântuit pe cei vinovați de păcate, ceea ce ai născut Mântuirea; care, mai înainte de naștere, ai fost fecioară și în naștere fecioară, și după naștere iarăși ai rămas fecioară.

La sfârșitul Utreniei:

Bucură-te, ceea ce ai încăput în pântecele tău pe Cel neîncăput în ceruri. Bucură-te, Fecioară, propovăduirea proorocilor, prin care a strălucit Emmanuel. Bucură-te, maica lui Hristos Dumnezeu.

GLASUL AL 8-LEA

DUMINICĂ SEARA

Și luni dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Bucură-te, ceea ce prin îngeri ai primit bucuria lumii. Bucură-te, ceea ce ai născut pe Făcătorul tău și Domnul. Bucură-te, ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica lui Hristos Dumnezeu.

La sfârșitul Utreniei:

Bucura-te, ușa Împăratului slavei, prin care singur Cel Preaînalt a trecut și pe tine singură pecetluită te-a păzit, spre mântuirea sufletelor noastre.

LUNI SEARA

Și marți dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Întărirea credinței cea neclintită și cinstitul dar al sufletelor noastre, pe Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o mărim credincioșii. Bucură-te, ceea ce pe Piatra vieții în pântecele tău ai încăput-o. Bucură-te, nădejdea marginilor, sprijinitoarea celor întristați. Bucură-te, Mireasă, pururea fecioară.

La sfârșitul Utreniei:

Fecioară Preacurată, mântuiește-ne pe noi cu rugăciunile tale, mișcând cu milostivirea cea de maică pe Fiul tău și Dumnezeul nostru.

MARȚI SEARA

Și miercuri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul și Păstorul și Mântuitorul lumii văzându-l pe Cruce, ceea ce L-a născut a zis, lăcrimând: Lumea se bucură luând izbăvire, iar cele dinlăuntru ale mele ard văzând răstignirea Ta, pe care pentru toți o rabzi, Fiul și Dumnezeul meu.

La sfârșitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău, Preacurată, este plinirea proorocilor și a Legii; pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, întru cunoștință lăudându-te, cu cucernicie te mărim.

MIERCURI SEARA

Și joi dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Poarta vieții cea înțelegătoare, Preacurată, de Dumnezeu Născătoare, pe cei ce aleargă la tine cu credință, izbăvește-i din nevoi, ca să mărim preasfântă nașterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La sfârșitul Utreniei:

Fecioară preacurată, mântuiește-ne... (vezi pag. 201).

JOI SEARA

Și vineri dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Pe Mielul și Păstorul și Mântuitorul... (vezi pag. 201).

La sfârșitul Utreniei:

Rodul pântecelui tău... (vezi pag. 201).

VINERI SEARA

Și sâmbătă dimineața, la Dumnezeu este Domnul...

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat și învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

La sfârșitul Utreniei:

Fecioară Preacurată, mântuiește-ne... (vezi pag. 201).

TROPARELE DE PESTE TOATĂ SĂPTĂMÂNA

LUNI

Troparul, glasul al 4-lea:

Mai-marilor Voievozi ai oștilor cerești, rugămu-vă pe voi, noi, nevrednicii, să ne acoperiți pe noi, prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupești, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul și strigăm: Izbăviți-ne din nevoi, ca niște mai-mari peste oștile puterilor celor de sus.

MARȚI

Troparul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului cu laude, iar ție destul îți este mărturia Domnului, Înaintemergătorule; că te-ai arătat cu adevărat și decât proorocii mai cinstit, că te-ai învrednicit a boteza în repejuni pe Cel propovăduit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

MIERCURI ȘI VINERI

Troparul, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău... (vezi pag. 42).

JOI

Troparul, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de păcate sufletelor noastre.

Alt tropar, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia, cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

SÂMBĂTĂ

Troparul, glasul al 2-lea:

Apostolilor, mucenicilor... (vezi pag. 154).

Alt tropar, glasul al 2-lea:

Pomenește, Doamne, ca un bun... (vezi pag. 192).

ACATISTUL DOMNULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Preotul dă obișnuita binecuvântare zicând:

B inecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Apoi, strana zice:

S lavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Î mpărate Ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, care pretutindeni ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată necurăția și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

S finte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!(de 3 ori)

S lavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

P reasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre pentru Numele Tău.

Doamne, miluiește(de 3 ori) . Slavă... Și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se Numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi troparele acestea, glasul al 6-lea:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi păcătoșii robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluiește-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum ca un milostiv și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri, că Tu ești Dumnezeul nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine din nevoi, căci tu ești mântuirea neamului creștinesc.

Apoi:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pătimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin Prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie. Amin.

La: Doamne, strigat-am...,se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Iisuse preadulce, mângâierea sufletului meu; Iisuse, curățirea minții mele, Stăpâne Mult-milostive, Iisuse, mântuiește-mă; Iisuse, Mântuitorul meu, Iisuse al meu atotputernice, nu mă lăsa pe mine, Mântuitorule, ci mă miluiește și mă izbăvește de toată chinuirea; de partea celor mântuiți, Iisuse al meu, mă învrednicește și fă-mă părtaș cetei aleșilor Tăi, Iisuse, Iubitorule de oameni.

Iisuse preadulce, slava Apostolilor; Iisuse al meu, lauda mucenicilor; Stăpâne atotputernice, Iisuse, mântuiește-mă pe mine, cel ce alerg la Tine; Iisuse, Mântuitorul meu, Iisuse al meu preaînfrumusețate, Mântuitorule, Iisuse, miluiește-mă, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut și ale tuturor sfinților Tăi, Iisuse, și ale tuturor proorocilor, Mântuitorul meu, Iisuse, și mă învrednicește desfătării raiului, Iisuse, Iubitorule de oameni.

Iisuse preadulce, lauda monahilor; Iisuse Îndelung-răbdătorule, desfătarea și podoaba pustnicilor; Iisuse, mântuiește-mă, Iisuse Mântuitorul meu; Iisuse al meu preabunule, scoate-mă din mâna balaurului, Mântuitorule Iisuse, și mă slobozește acum, Mântuitorule Iisuse, din lațurile acestuia; și din groapa cea prea adâncă mă scoate, Mântuitorul meu, Iisuse, și mă numără împreună cu oile cele de-a dreapta, Iisuse.

Slavă... Și acum...,al Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 2-lea:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Iisus cel preadulce, pe Iisus cel atotîndurat și Dumnezeu iubitor de oameni, pe Iisus cel singur bun și îndurător, pe Acela roagă-L, Stăpâna lumii întru tot nevinovată, să mă miluiască pe mine, păcătosul, și de șederea cea de-a

stânga să mă scape și stării celei de-a dreapta să mă învrednicească, atunci când va ședea să judece lumea, precum este scris.

La Stihoavnă se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea

Mântuitorul meu Iisuse, Cel ce ai mântuit pe desfrânatul; Mântuitorul meu, Iisuse, Care ai primit pe desfrânata, miluiește-mă și pe mine acum; Iisuse Mult-milostive, mântuiește-mă și îndură-Te de mine, o, Iisuse, Dătătorule de bine, precum Te-ai îndurat de Manase, Milostive Iisuse al meu, ca Unul care ești Însuți iubitor de oameni.

Stih: Ascultă, Dumnezeule, rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea.

Nici o poruncă a Ta n-am împlinit pe pământ. Cum mă voi arăta Ție, Celui ce șezi pe tron, să dau răspuns și să fiu judecat pentru toate câte am făcut cu știință și cu neștiință, Hristoase al meu, Iisuse? Drept aceea, strig Ție: Pentru rugăciunile slujitorilor Tăi, Iisuse, mântuiește-mă pe mine, păcătosul.

Stih: Eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m-a auzit.

Cine nu mă va plânge pe mine, care am călcat porunca Ta, Iisuse, cu neînfrânarea, și în locul raiului în iad m-am sălășluit, Iisuse? Cu vederea celor dulci la gustare, moarte mi-am agonisit, și de slava Ta, Mântuitorul meu, Iisuse, și de viață m-am arătat străin. Ci mă primește pe mine, care mă pocăiesc, ca un milostiv și de oameni iubitor, Iisuse al meu, pentru mare mila Ta.

Slavă..., Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată Fecioară, care singură ai născut pe Iisus, izbăvește-mă de păcatele cele sufletești și te rog să mă miluiești pe mine cel mort; că tu ești nădejdea celor fără de nădejde și ajutătoarea lumii; că poți a-mi ajuta, Fecioară, ca o Maică a Domnului; nu trece rugăciunea mea, nici nu mă lăsa, întru tot curată Stăpână, ci, ca o iubitoare de oameni, miluiește-mă.

Apoi: Doamne miluiește(de 12 ori), Slavă..., Și acum...,

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru!(cu trei închinăciuni)

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum..., Aliluia(de 3 ori) și îndată se cântă:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului.(de 3 ori).

Apoi troparul acesta, glasul al 2-lea:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești viața cea fără de moarte, atunci iadul ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție(de două ori).

Slavă..., Și acum...,al Născătoarei de Dumnezeu:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget; toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu; cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Doamne miluiește(de 3 ori). Slavă..., Și acum...,

Psalmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Canonul de umilință către Domnul nostru Iisus Hristos

Facerea a Sfântului Teoctist Studitul.

Cântarea 1, glasul al 2-lea:

Irmosul:

În adânc a așternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea prea-întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a pierdut păcatul «cel prea rău, Domnul cel preaslăvit, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Stih: Iisuse preadulce, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă.

Iisuse, preadulce Hristoase, Iisuse, Îndelung-răbdătorule, vindecă rănile sufletului meu, Iisuse, și îndulcește, Te rog, inima mea, Mult-milostive, ca, fiind mântuit, să te slăvesc pe Tine, Iisuse, Mântuitorul meu.

Iisuse preadulce Hristoase, Iisuse, deschide-mi ușile pocăinței, Iubitorule de oameni Iisuse, și mă primește pe mine, cel ce cad la Tine și fierbinte Te rog, Iisuse Mântuitorul meu, Cel ce ești iertarea păcatelor.

Slavă...

Iisuse, preadulce Hristoase, Iisuse, scoate-mă din mâna lui Veliar cel înșelător, Iisuse, și mă fă stătător de-a dreapta slavei Tale; Iisuse, Mântuitorul meu, izbăvește-mă de partea cea de-a stânga.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpână, care ai născut pe Iisus Dumnezeu, roagă-L pentru noi netrebnicii robii tăi, Preacurată, ca să ne izbăvim de munci cu rugăciunile tale, noi cei întinați, ceea ce ești fără de întinăciune, primind întru tine slava cea de-a pururea.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe piatra credinței întărindu-mă, Tu ai deschis gura mea asupra vrăjmașilor mei; că s-a veselit duhul meu a cânta Ție: Nu este «sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept afară de Tine, Doamne».

Auzi, Iubitorule de oameni, Iisuse al meu, pe robul Tău, care strigă cu umilință, și mă izbăvește de osândă și de chinuri, Iisuse al meu, Cel ce ești singurul Îndelung-răbdător, Iisuse preadulce, Mult-milostive.

Ridică-mă, Iisuse, pe mine, robul Tău, cel ce cad cu lacrimi, Iisuse al meu, și mă mântuiește, Iisuse al meu, pe mine, cel ce mă întorc, și mă izbăvește, Stăpâne, de gheenă, Iisuse preadulce, Mult-milostive.

Slavă...

Vremea, Iisuse al meu, pe care mi-ai dat-o, în patimi am cheltuit-o, Iisuse al meu; drept aceea, nu mă lepăda pe mine, Iisuse al meu, ci mă cheamă, Te rog, Stăpâne, Iisuse preadulce, și mă mântuiește.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, care ai născut pe Iisus al meu, roagă-L să mă izbăvească de gheenă, căci tu singură ești rugătoare pentru cei scârbiți, ceea ce

ești de Dumnezeu dăruită, și mă învrednicește de viața cea veșnică, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Catavasie:

Păzește-ne de nevoi pe noi, robii Tăi, Milostive, că noi cu deadinsul către Tine scăpăm ca la izbăvitorul cel milostiv, Stăpânul a toate, Domnul Iisus.

Sedealna, glasul al 3-lea:

Cele cerești și cele pământești cu cuvântul Tău le-ai adus întru ființă, ca un atotputernic; iar cetele îngerilor, cu cutremur stând înaintea Ta, neîncetat laudă Îți aduc Ție, Stăpâne, Celui ce pe toate marginile le-ai strălucit cu lumina Ta. Pentru aceasta și noi cu credință ne rugăm Ție: Mântuiește-ne pe noi cu milostivirea Ta.

Slavă...

Iisuse preadulce, lumina lumii, luminează ochii sufletului meu, Fiul lui Dumnezeu, cu lumina Ta cea dumnezeiește strălucitoare, ca să Te laud pe Tine, lumina cea neînserată.

Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

Ata folosință agonisind, Preacurată, și cu rugăciunile tale de nevoi izbăvindu-ne, cu Crucea Fiului tău pretutindeni fiind păziți, după datorie pe tine toți cu bună credință te mărim.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Ai venit din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu însuți, Doamne, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine, omul; pentru aceasta «strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne».

Vindecă, Iisuse al meu, rănile sufletului meu, Iisuse al meu, și mă scoate, Te rog, din mâna lui Veliar cel stricător de suflete, Iisuse al meu, Milostive, și mă mântuiește.

Am greșit, Iisuse al meu preadulce, Îndurate Iisuse al meu, mântuiește-mă pe mine, cel ce scap sub acoperământul Tău, Iisuse Îndelungrăbdătorule, și mă învrednicește de împărăția Ta.

Slavă...

N-a greșit, Iisuse al meu, nimeni precum am greșit eu, ticălosul; ci cad, rugându-mă: Iisuse al meu, mântuiește-mă și-mi dăruiește moștenirea vieții, Iisuse al meu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu totul lăudată, ceea ce ai născut pe Iisus Domnul, pe Acela roagă-L să izbăvească de chinuri pe toți cei ce te laudă pe tine și te numesc, după adevăr, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Luminarea celor ce zăceau întru întuneric și mântuirea celor deznădăjduiți Tu ești, Hristoase, Mântuitorul meu, și la Tine «mânec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu știu alt dumnezeu afară de Tine».

Tu ești lumina minții mele, Iisuse al meu; Tu ești mâtuirea sufletului meu celui deznădăjduit, Mântuitorule; Tu, Iisuse al meu, de chinuri și de gheenă mă izbăvește pe mine, cel ce strig: Mântuiește-mă, Iisuse al meu, Hristoase, pe mine, ticălosul.

Cu totul fiind surpat de patimi de ocară, Iisuse al meu, acum strig: Tu, Iisuse al meu, trimite-mi mână de ajutor și mă scoate pe mine, cel ce strig: Mântuiește-mă, Iisuse al meu, pe mine, ticălosul.

Slavă...

Minte întinată având, Iisuse al meu, strig către Tine: Curățește-mă de întinăciunea căderilor în păcate și mă izbăvește pe mine cel care am alunecat din neștiință în adâncurile răutății, Mântuitorule, și, Te rog, Iisuse al meu, mântuiește-mă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care ai născut pe Iisus, pe Acela roagă-L, Curată, să mântuiască pe toți drept-credincioșii, pe călugări și pe mireni, și să izbăvească de gheenă pe cei ce strigă: Nu știm altă ajutătoare tare afară de tine.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul cel nepătruns al milostivirii Tale: Scoate-mă din stricăciune, Dumne«zeule».

Iisuse al meu, Hristoase Mult-milostive, primește-mă pe mine cel ce mă mărturisesc Ție, o, Iisuse, și mă mântuiește și mă scoate din stricăciune, Iisuse al meu.

Iisuse al meu, n-a fost nici un alt desfrânat precum sunt eu, ticălosul, o, Iisuse, iubitorule de oameni; dar Tu, Iisuse, mântuiește-mă.

Slavă...

Iisuse al meu, pe desfrânata și pe desfrânatul și pe Manase și pe vameșul am covârșit cu patimile, o, Iisuse al meu, și pe tâlharul, Iisuse, și pe niniviteni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară Preacurată, ceea ce ai născut pe Iisus, Hristosul meu, tu, care singură ești neîntinată, curățește-mă acum cu isopul rugăciunilor tale pe mine cel întinat.

Catavasie:

Păzește-ne de nevoi pe noi robii Tăi, Milostive, că noi cu deadinsul către Tine scăpăm, ca la izbăvitorul cel preamilostiv, Stăpânul a toate, Domnul Iisus.

Apoi înaintea de Condace și Icoase, citește rugăciunea aceasta către Domnul nostru Iisus Hristos, făcută de Sfântul Isaac Sirul:

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, Care cercetezi făptura Ta, Căruia Îi sunt arătate patimile mele și neputința firii noastre omenești și tăria pizmașului nostru, Tu însuți mă acoperă de răutatea lui, pentru că puterea lui este tare, iar firea noastră pătimașă și tăria, neputincioasă. Tu, dar, o, Bunule, Cel ce știi neputința noastră, Care și porți greutatea neputinței noastre, păzește-mă de tulburarea cugetelor și de potopul patimilor și fă-mă vrednic acestei slujbe sfinte a Ta, ca nu cumva, în poftele mele cele întinate, să pierd dulceața ei și să mă aflu fără de rușine și fără frică înaintea Ta. Ci, Doamne, preadulcele meu Iisuse, miluiește-mă și mă mântuiește.

Apoi se zic:

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Apărătorule cel mai mare și Doamne, Biruitorul iadului, izbăvindu-ne de moartea cea veșnică, cele de laudă aducem Ție noi, robii Tăi și zidirea Ta. Ci, ca Unul care ai îndurări nenumărate, de

toate nevoile ne izbăvește pe noi, care-Ți cântăm Ție: Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Icosul 1:

Făcătorule al îngerilor și Doamne al puterilor, deschide-mi mie, nepriceputului, mintea și limba, spre lauda preacuratului Tău nume, precum ai deschis auzul și limba celui surd și gângav de demult, ca să grăiesc și eu acestea:

Iisuse, preaminunate, mirarea îngerilor;
Iisuse, preaputernice, izbăvirea strămoșilor;
Iisuse, preadulce, slava patriarhilor;
Iisuse, preaslăvite, tăria ocârmuitorilor;
Iisuse, preaiubite, plinirea proorocilor;
Iisuse, preaminunate, întărirea mucenicilor;
Iisuse, prealine, bucuria călugărilor;
Iisuse, preamilostive, dulceața preoților;
Iisuse, preaîndurate, înfrânarea pustnicilor;
Iisuse, preadulce, bucuria preacuvioșilor;
Iisuse, preacurate, mintea cea întreagă a celor curați cu fecioria;
Iisuse, Cel mai înainte de veci, mântuirea păcătoșilor;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 2-lea:

Văzând, Doamne, pe văduva care plângea foarte și, precum atunci, milostivindu-Te, ai înviat pe fiul ei, pe care îl ducea să-l îngroape, așa înviază și sufletul meu cel omort cu păcatele, Iubitorule de oameni, și Te milostivește spre mine, care-Ți cântă Ție: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înțelegerea cea neînțeleasă, căutând Filip să o înțeleagă, grăia: Doamne, arată nouă pe Tatăl. Iar Tu ai zis către dânsul: Atâta vreme fiind cu Mine, au n-ai cunoscut că Tatăl este întru Mine și Eu întru Tatăl? De aceea, Ție, Celui ce ești necuprins, cu frică Îți grăim:

Iisuse, Dumnezeule cel mai înainte de veci;
Iisuse, Împăratule cel puternic;
Iisuse, Stăpâne cel Îndelung-răbdător;
Iisuse, Mântuitorule cel preamilostiv;
Iisuse, păzitorul meu cel preabun;
Iisuse, curățește păcatele mele;

Iisuse, ridică fărădelegile mele;
Iisuse, iartă nedreptățile mele;
Iisuse, nădejdea mea, nu mă lăsa pe mine;
Iisuse, ajutorul meu, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Ziditorul meu, nu mă uita pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, nu mă pierde pe mine;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 3-lea:

Iisuse, Care ai îmbrăcat cu putere de sus pe Apostolii Tăi care ședeau în Ierusalim, îmbracă-mă și pe mine cel golit de toate faptele cele bune, cu căldura Duhului Tău celui Sfânt, și-mi dă mie să cânt Ție cu dragoste: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Iisuse, Cel ce ai mulțime de îndurări, Care ai chemat pe vameși și pe păcătoși și pe cei necredincioși, nu mă trece cu vederea acum pe mine cel asemenea lor; ci, ca niște mir de mult preț, primește cântarea aceasta:

Iisuse, puterea cea nebiruită;
Iisuse, mila cea fără de sfârșit;
Iisuse, frumusețea cea prealuminată;
Iisuse, dragostea cea nebiruită;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu celui viu;
Iisuse, miluiește-mă pe mine, păcătosul;
Iisuse, auzi-mă pe mine, cel zămislit întru fărădelegi;
Iisuse, curățește-mă pe mine, cel născut în păcate;
Iisuse, învață-mă pe mine, netrebnicul;
Iisuse, luminează-mă pe mine întunecatul;
Iisuse, curățește-mă pe mine, întinatul;
Iisuse, scoate-mă pe mine, desfrânatul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri îndoielnice având înăuntru, Petru se afunda; iar văzându-Te pe Tine, Iisuse, fiind cu trup și umblând pe apă, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu adevărat și, primind mâna Ta cea mântuitoare, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-a orbul, Doamne, că Tu treci pe cale și a strigat: Iisuse, Fiul lui David, miluiește-mă; și chemându-l i-ai deschis ochii lui. Luminează cu mila Ta și ochii cei cugetători ai inimii mele, ai celui ce strig și grăiesc:

Iisuse, ziditorul celor de sus;
Iisuse, răscumpărătorul celor de jos;
Iisuse, pierzătorul celor de dedesubt;
Iisuse, înfrumusețătorul făpturilor;
Iisuse, mângâierea sufletului meu;
Iisuse, luminătorul minții mele;
Iisuse, veselia inimii mele;
Iisuse, sănătatea trupului meu;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, luminătorul meu, luminează-mă;
Iisuse, izbăvește-mă de tot chinul;
Iisuse mântuiește-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 5-lea:

Precum ne-ai răscumpărat pe noi de demult din blestemul legii cu sângele cel izvorâtor din Dumnezeu, Iisuse, așa ne scoate pe noi din lanțurile cu care șarpele ne-a împiedicat pe noi, prin patimile cele trupești și prin îndemnările spre desfrânare și prin trândăvirea cea rea, pe cei ce-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând pruncii evreilor în chip omenesc pe Cel ce a zidit pe om cu mâinile și cunoscându-L pe El a fi Stăpânul, s-au nevoit cu stâlpări a-I plăcea Lui, strigând: Osana! Iar noi aducem Ție cântare, grăind:

Iisuse, Dumnezeul cel adevărat;
Iisuse, Fiul lui David;
Iisuse, Împăratul cel preaslăvit;
Iisuse, Mielul cel nevinovat;
Iisuse, Păstorul cel prealuminat;
Iisuse, păzitorul pruncieі mele;
Iisuse, îndreptătorul tinereților mele;
Iisuse, lauda bătrâneților mele;

Iisuse, nădejdea cea de la moartea mea;
Iisuse, viața mea de după moarte;
Iisuse, liniștea mea la judecata Ta;
Iisuse, dorirea mea, nu mă rușina pe mine atuncea;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 6-lea:

Vestirea și graiurile propovăduitorilor celor de Dumnezeu purtători plinind-o, Iisuse, pe pământ Te-ai arătat și cu oamenii ai viețuit, Cel ce ești neajuns, și durerile noastre le-ai ridicat, de unde, cu rănile Tale noi tămăduindu-ne, ne-am deprins a cânta: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Răsărit-a în lume luminarea adevărului Tău și s-a izgonit înșelăciunea cea diavolească, Mântuitorul nostru, că idolii nerăbdând tăria Ta au căzut, iar noi, dobândind mântuire, mulțumire Îți aducem, cântând așa:

Iisuse, adevărul Cel ce izgonești înșelăciunea;
Iisuse, lumina cea mai presus de toate luminile;
Iisuse, Împărate, întăritorul tuturor tăriilor;
Iisuse, Dumnezeule, Cel ce petreci întru milă;
Iisuse, pâinea vieții, satură-mă pe mine, cel flămând;
Iisuse, izvorul înțelepciunii, adapă-mă pe mine, cel însetat;
Iisuse, veșmântul cel de veselie, îmbracă-mă pe mine, cel întinat;
Iisuse, acoperământul cel de bucurie, acoperă-mă pe mine, nevrednicul;
Iisuse, dătătorul celor ce cer, dă-mi să plâng pentru păcatele mele.
Iisuse, Cel ce afli pe cei ce Te caută, află și sufletul meu;
Iisuse, deschizătorul celor ce bat, deschide inima mea cea ticăloasă;
Iisuse, răscumpărătorul păcătoșilor, curățește fărădelegile mele;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 7-lea:

Vrând să descoperi taina cea din veac ascunsă, ca un miel spre junghiere Te-ai adus, Iisuse, și ca o oaie fără de glas înaintea celor ce o tund, și ca un Dumnezeu din morți ai înviat și cu slavă la ceruri Te-ai înălțat și ne-ai ridicat pe noi, care-Ți cântăm Ție: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură minunată, arătându-Se nouă, Făcătorul; că din Fecioară, mai presus de fire S-a întrupat și din mormânt a înviat, nestricând pecețile, și la apostoli prin ușile încuiate a intrat cu trupul. Drept aceea, minunându-ne, cu credință, grăim acestea:

Iisuse, Cuvântul cel necuprins;
Iisuse, Cuvântul cel nevăzut;
Iisuse, puterea cea neajunsă;
Iisuse, înțelepciunea cea mai presus de cuget;
Iisuse, Dumnezeirea cea de necuprins în scris;
Iisuse, domnia cea nenumărată cu anii;
Iisuse, împărăția cea nebiruită;
Iisuse, stăpânirea cea fără de sfârșit;
Iisuse, tăria cea preaînaltă;
Iisuse, puterea cea veșnică;
Iisuse, Făcătorul meu, miluiește-mă;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 8-lea:

Văzând străină întruparea lui Dumnezeu, să ne înstrăinăm din lumea cea deșartă și mintea spre cele dumnezeiești să o suim, că pentru aceasta Dumnezeu pe pământ S-a pogorât, ca să ne ridice la ceruri pe noi, cei ce-I cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul era între cei de jos, și dintre cei de sus nicicum nu S-a despărțit Cel negrăit, când, de voie, pentru noi a pătimit și, cu moartea Sa, moartea noastră a omorât-o și cu învierea Sa, a dăruit viață celor ce-I cântă:

Iisuse, bucuria inimii;
Iisuse, tăria trupului;
Iisuse, lumina sufletului;
Iisuse, repejunea minții;
Iisuse, bucuria cunoștinței;
Iisuse, nădejdea cea aleasă;
Iisuse, pomenirea cea preaveșnică;
Iisuse, lauda cea mai presus de ceruri;
Iisuse, slava mea cea preaînaltă;

Iisuse, dorirea mea, nu mă lepăda pe mine;
Iisuse, Păstorul meu, caută-mă pe mine;
Iisuse, Mântuitorul meu, mântuiește-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească, Iisuse, fără de încetare slăvește preasfânt numele Tău în ceruri, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt; iar noi păcătoșii pe pământ, cu buze de tină, cântăm: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei mult-grăitori îi vedem tăcând ca niște pești fără de glas despre Tine, Iisuse, Mântuitorul meu; că nu se pricep să spună cum Dumnezeu cel neschimbat ești și viețuiești ca om deplin. Iar noi, minunându-ne de o taină ca aceasta, cu credință grăim acestea:

Iisuse, Dumnezeul cel preaveșnic;
Iisuse, Împăratul împăraților;
Iisuse, Stăpânul stăpânilor;
Iisuse, Judecătorul celor vii și al celor morți;
Iisuse, nădejdea celor fără de nădejde;
Iisuse, mângâierea celor ce plâng;
Iisuse, slava săracilor;
Iisuse, nu mă judeca pe mine după faptele mele;
Iisuse, curățește-mă după mare mila Ta;
Iisuse, izgonește de la mine trândăvirea;
Iisuse, luminează-mi gândul cel tainic al inimii;
Iisuse, dă-mi aducere aminte de moarte;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuiești lumea, Răsăritule al răsăriturilor, venind către apus, la firea noastră cea întunecată, Te-ai smerit până la moarte; drept aceea s-a preaînălțat numele Tău mai mult decât tot numele, și de la toate făpturile cerești și pământești auzi: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Împărate cel preaveșnic, Mângâietorule cel adevărat, Hristoase, curățește-ne pe noi de toată întinăciunea, precum ai curățit pe cei zece leproși și ne tămăduiește pe noi, precum ai tămăduit sufletul cel iubitor de argint al lui Zaheu vameșul, ca să cântăm Ție cu umilință, acestea:

Iisuse, vistierul cel nestricat;
Iisuse, bogăția cea neîmpuținată;
Iisuse, hrana cea tare;
Iisuse, băutura cea nesecată;
Iisuse, îmbrăcămintea săracilor;
Iisuse, folositorul văduvelor;
Iisuse, apărătorul celor lipsiți;
Iisuse, ajutătorul celor osteniți;
Iisuse, îndreptătorul celor străini;
Iisuse, cârmaciul celor ce înoată pe mare;
Iisuse, liniștea celor învăluiți;
Iisuse, Dumnezeule, ridică-mă pe mine, cel căzut.
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 11-lea:

Cântare cu totul de umilință aduc Ție, eu, nevrednicul, și strig Ție ca și canaaneanca: Iisuse, miluiește-mă, că nu am fiică, ci trup, care cumplit este stăpânit de diavolul și cu patimi și cu urgie este aprins, și dă-mi tămăduire mie celui ce-Ți strig: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Luminătorul cel primitor de lumină al celor dintru întunericul necunoștinței, Pavel, care mai înainte Te izgonea pe Tine, socotind puterea glasului celui de Dumnezeu înțeleptitor, și-a limpezit pornirea cea rea a sufletului. Așa și mie luminează-mi luminile cele întunecate ale sufletului, ale celui ce grăiesc Ție:

Iisuse, Împăratul meu cel preatare;
Iisuse, Dumnezeul meu cel preaputernic;
Iisuse, Domnul meu cel fără de moarte;
Iisuse, Ziditorul meu cel preaslăvit;
Iisuse, Îndreptătorul meu cel preabun;
Iisuse, Păstorul meu cel preaîndurat;

Iisuse, Stăpânul meu cel preamilosârd;
Iisuse, Mântuitorul meu cel preamilosârd;
Iisuse, luminează-mi mintea cea întunecată cu patimile;
Iisuse, tămăduiește-mi trupul cel rănit cu păcatele;
Iisuse, curățește-mi mintea de gândurile cele deșarte;
Iisuse, păzește-mi inima de poftele cele viclene;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 12-lea:

Dăruiește-mi har, Dezlegătorule al tuturor datoriilor, Iisuse, și mă primește pe mine, cel ce mă pocăiesc, precum ai primit pe Petru, care s-a lepădat de Tine, și mă cheamă pe mine trândavul, precum de demult pe Pavel, care Te prigonea pe Tine, și mă auzi pe mine, cel ce-Ți cânt Ție: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Slăvind învierea Ta, Te lăudăm toți și credem cu Toma că Domn și Dumnezeu ești, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui și va să judeci viii și morții. Atunci adică mă învrednicește șederii de-a dreapta pe mine, cel ce zic:

Iisuse, Împăratul cel mai înainte de veci, mântuiește-mă;
Iisuse, floarea cea cu bun miros, bine înmiresmează-mă;
Iisuse, căldura cea iubită, încălzește-mă;
Iisuse, acoperământul cel mai înainte de veci, acoperă-mă;
Iisuse, veșmântul cel luminat, înfrumusețează-mă;
Iisuse, mărgăritarul cel cinstit, luminează-mă;
Iisuse, piatra cea scumpă, strălucește peste mine;
Iisuse, soarele dreptății, luminează-mă;
Iisuse, lumina cea sfântă, strălucește peste mine;
Iisuse, de durerile cele sufletești și trupești izbăvește-mă;
Iisuse, scoate-mă din mâna potrivnicului;
Iisuse, izbăvește-mă de focul cel nestins și de alte chinuri veșnice;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Condacul al 13-lea:

O, preadulce și întru-tot-îndurate Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, primește acum această puțină rugăciune a noastră, precum ai primit cei doi bani ai văduvei, și păzește moștenirea Ta de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, de venirea altor neamuri asupra

noastră, de neputințe și de foamete, de toate necazurile și rănile cele aducătoare de moarte, și din chinurile cele viitoare scoate-ne pe toți, care cântăm Ție: Aliluia (acest Condac se zice de trei ori.)

După aceasta se zice iarăși Icosul întâi: Făcătorul îngerilor și Doamne al puterilor... Condacul întâi: Apărătorule cel mai mare și Doamne...

Apoi se citește această

Rugăciune către Domnul nostru Iisus Hristos:
Făcută de Sfântul Isaac Sirul

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care ai plâns pentru Lazăr și lacrimi de întristare și de milostivire ai vărsat pentru dânsul, primește lacrimile mele. Cu patimile Tale, vindecă patimile mele. Cu rănile Tale, tămăduiește rănile mele. Cu sângele Tău, curățește sângele meu și amestecă în trupul meu mireasma trupului Tău cel de viață făcător. Fierea, cu care vrăjmașii Te-au adăpat, să îndulcească amărăciunea cu care potrivnicul m-a adăpat. Trupul Tău întins pe Cruce să întindă către Tine mintea mea cea trasă jos de diavoli. Capul Tău, pe care l-ai aplecat pe Cruce, să înalțe capul meu cel pălmuit de potrivnici. Preasfintele Tale mâini, pironite de cei fără de lege pe Cruce, să mă tragă spre Tine din prăpastia pierzării, precum a făgăduit preasfântă gura Ta. Fața Ta, cea batjocorită cu pălmuiri și cu scuipări, să umple de strălucire fața mea cea întinată în fărădelegi. Duhul Tău, pe Care L-ai încredințat Tatălui când erai pe Cruce, să mă povățuiască spre Tine, prin harul Tău. Nu am inimă plină de durere ca să Te caut. Nu am pocăința, nici umilința care întorc pe fii la moștenirea lor. Nu am lacrimi mângâietoare, Stăpâne. S-a întunecat mintea mea cu cele lumești și nu poate să caute spre Tine cu durere. S-a răcit inima mea de atâtea ispite și nu poate să se înfierbânte cu lacrimile dragostei celei pentru Tine. Ci Tu, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeule, vistierul bunătăților, dăruiește-mi pocăință neștirbită și inimă îndurerată, ca să pornesc cu tot sufletul în căutarea Ta; căci fără de Tine mă voi înstrăina de tot binele. Dă-mi așadar, Bunule, harul Tău. Tatăl, Care Te-a născut din sânurile Sale fără de ani și mai înainte de veci, să înnoiască în mine închipuirea icoanei Tale. Te-am părăsit, Doamne; să nu mă părăsești. Am ieșit de la Tine; ieși în căutarea mea. Du-mă

la pășunea Ta cea duhovnicească. Numără-mă între oile turmei Tale preaalese. Hrănește-mă împreună cu ele din verdeața dumnezeieștilor Tale Taine. Căci inima lor curată este sălașul Tău și se vede într-însa strălucirea descoperirilor Tale. Strălucirea Ta este mângâierea și odihna celor ce s-au ostenit pentru Tine în necazuri și în toate felurile de chinuri. Acestei străluciri mă învrednicește și pe mine, nevrednicul, cu harul și cu iubirea de oameni a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul

Cei trei tineri au călcat porunca potrivnică lui Dumnezeu de a se închina chipului de aur din câmpul Deira și, fiind aruncați în «mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.»

Hristoase Iisuse, nimeni n-a greșit pe pământ din veac, o, Iisuse al meu; precum am greșit eu, ticălosul și rătăcitul. Pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: Milostivește-Te spre mine, cel ce cânt: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Hristoase Iisuse, străbate-mă cu frica Ta, strig către Tine, o, Iisuse al meu, și mă îndreptează acum la limanul cel liniștit, ca, mântuindu-mă, Iisuse al meu îndurate, să-Ți cânt Ție, strigând: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Hristoase Iisuse, de mii de ori eu, ticălosul, o, Iisuse al meu, am făgăduit Ție a mea pocăință, dar am mințit, pătimașul; pentru aceasta, Iisuse al meu, strig către Tine: Luminează sufletul meu care petrece fără de înțelegere, Hristoase, Dumnezeule al părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe Hristos Iisus, în chip minunat și mai presus de fire, pe Acela roagă-L, ceea ce ești cu totul fără de prihană, să ierte toate păcatele mele cele mai presus de fire, Fecioară, ca, mântuindu-mă, să strig: Binecuvântată ești, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii cei de demult, și văpaia în răcoreală a prefăcut-o, lăudați-L făp«turi ca pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii».

Pe Tine, Iisuse al meu, Te rog: Precum ai izbăvit pe desfrânata, Iisuse al meu, de multe greșeli, așa și pe mine, Iisuse Hristoase al meu, izbăvește-mă și curățește sufletul meu cel întinat, Iisuse al meu.

La dulcețile celor necuvântătoare m-am plecat, Iisuse, și necuvântător m-am făcut; și lor, o, Iisuse al meu, Mântuitorule, cu adevărat m-am asemănat eu, ticălosul, ca un pătimaș; pentru aceasta, Iisuse, izbăvește-mă de toată josnicia.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Am căzut, Iisuse, între tâlharii cei stricători de suflet și sunt dezbrăcat acum de haina cea țesută de Dumnezeu, Iisuse al meu, și zac plin de răni grele; toarnă peste ele untdelemn și vin, Hristoase al meu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai purtat, mai presus de cuvânt, pe Iisus Hristos, Dumnezeul meu, Născătoare de Dumnezeu Marie, pe Acela roagă-L pururea să mântuiască de nevoi pe robii și cântăreții tăi, Fecioară, ceea ce nu știi de bărbat.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cuvântul, Care, cu înțelepciune mai presus de cuvânt, de la Dumnezeu a venit ca să înnoiască pe Adam cel că«zut cumplit în stricăciune, din pricina mâncării; pe Cel ce din Sfânta Fecioară, în chip de negrăit S-a întrupat pentru noi, credincioșii, cu un gând în cântări să-L slăvim.»

Pe Manase, Iisuse al meu, pe vameșul, pe desfrânata, pe desfrânatul, Milostive Iisuse, și pe tâlharul am întrecut, Iisuse al meu, cu fapte de rușine și de ocară, Iisuse. Ci Tu, Iisuse al meu, întâmpinându-mă, mântuiește-mă.

Pe toți cei ce au greșit de la Adam, Iisuse al meu, mai înainte de Lege și în Lege, Iisuse, și după Lege și în Legea harului, Iisuse al meu, i-am covârșit cu patimile, eu ticălosul, ca un pătimaș; ci Tu, Iisuse al

meu, cu judecățile Tale, mântuiește-mă.

Slavă...

Să nu fiu depărtat, Iisuse al meu, de slava Ta cea negrăită; să nu dobândesc, Iisuse, șederea cea de-a stânga, preadulce Iisuse; ci Tu, împărtășindu-mă oilor Tale celor de-a dreapta, Hristoase Iisuse al meu, fă-mi odihnă, ca un îndurat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Iisus, Născătoare de Dumnezeu, pe Care L-ai purtat, Marie, Fecioară curată, ceea ce singură nu știi de bărbat, roagă-L ca pe Fiul tău și Făcătorul să izbăvească pe cei ce aleargă la tine, de ispite și de nevoi și de focul ce va să fie.

LUMINÂNDA:

Iisuse, dătătorul înțelepciunii și al gândului, îndreptătorul celor săraci, folositorul celor lipsiți, doctorul celor bolnavi tămăduiește și luminează, Iisuse, inima mea cea acoperită cu rănile păcatelor și cu stricăciunea patimilor, Iisuse, și mă mântuiește.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu strălucirea Celui ce a răsărit din tine, Fecioară, mintea mea o strălucește, inima o luminează, întunericul păcatelor îl izgonește și pierde ceața lenei mele.

La Laude se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Numele Tău cel minunat, Iisuse, Mântuitorul nostru, îngerii îl laudă în ceruri, și noi păcătoșii pe pământ, cu buze de tină, îl cântăm, pentru care miluiește-ne pe noi.

Numele Tău cel preamare, Mântuitorule cel șezător de-a dreapta Tatălui, în ceruri se cinstește; iar pe pământ negrăită întruparea Ta se slăvește și pogorârea Ta în iad înfricoșează pe diavolii, de care și pe noi ne izbăvește, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuiește.

Avacum, ca într-o ghicitură mai înainte cunoscând lucrurile Tale cele minunate, cu frică s-a mirat. Și apropiindu-se anii, ai fost cunoscut desfrânaților și tâlharilor, Iisuse, iar eu, ticălosul, petrec întru nebăgare de seamă; ci măcar de acum înainte dă-mi mie înțelepciunea și

frica Ta, Îndurate, și mare milă.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izbăvitoare tare celor ce nădăjduiesc în tine, îndreptează-ne la liniștea cea lină a dumnezeieștii voiri, cu îndrăznirea ta cea de Maică, pe care o ai către Fiul tău, Mireasă dumnezeiască.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Troparul: Când Te-ai pogorât la moarte..., Slavă..., Și acum..., Toate tainele tale..., Doamne, miluiește (de 40 de ori). Ceea ce ești mai cinstită..., Slavă..., Și acum..., și otpustul zilei.

CANONUL ȘI ACATISTUL DE VIAȚĂ PURTĂTOAREI CRUCI

Compus de Cesarie Daponte

Începutul se face ca la Acatistul Domnului Iisus Hristos (vezi la pag. 205-206): Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă.... Doamne, miluiește (de 12 ori).

Numai că după: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 209), apoi:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori).

Troparul glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și, cu Crucea Ta, păzește pe poporul Tău. (de 3 ori.)

După aceea: Doamne miluiește (de 3 ori.), Slavă..., Și acum..., Psalmul 50 (caută la pag. 210), apoi:

Canonul Sfintei Cruci

Cântarea 1-a:

Irmosul, glasul al 4-lea:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul și cuvânt răspunde-voi de viață purtătoarei Cruci și mă voi arăta luminat «prăznuind și voi cânta minunile ei bucurându-mă.»

Stih: De viață făcătoare Cruce, mântuiește-mă...

Sceptru sfânt al lui Hristos, însuflețit de Duhul, Cruce preacinstită, Sfânta Elena văzându-te, a strigat ție: Bucură-te, mărire a lui Hristos, prin care toți cu slavă ne-am îmbrăcat.

Neînvinsă putere a credincioșilor care se roagă ție: Bucură-te, Cruce întreit fericită, bucură-te sabie, care tai coarnele demonilor, bucură-te, preasfânt pom cu frumoase roade.

Slavă...

Toiag ce ai odrăslit pe fântâna vieții, Hristos, bucură-te, rod, din care mâncând noi, viață câștigăm, bucură-te, semn mărit al Stăpânului, de care se vor clăti pământul și cele cerești.

Și acum...

Veselia îngerilor, bucură-te, mântuirea oamenilor, rană demonilor de mult suspin, prealăudată de viață purtătoare Cruce, tu ești mântuirea și sprijinirea celor osteniți.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe ai tăi cântăreți, de viață dătătoare Cruce, îndestulat izvor de tămăduiri, care s-au adunat în ceată duhovnicească întărește-i, «și întru dumnezeiasca ta înălțare, cununilor măririi învrednicește-i.»

Cruce începutul mântuirii, Cruce bucuria mucenicilor, predica Apostolilor, unirea Bisericilor, acoperă, apără și îngrădește pe cei ce se laudă întru tăria ta.

Legiunile diavolilor se înving cu însemnarea ta puternică, pentru care, bucură-te, strigăm ție: bucură-te, prin care s-a unit pământul cu cerul și omul s-a îndumnezeit.

Slavă...

Bucură-te, calea care duci la locașurile cele cerești, bucură-te, arma lui Iisus al meu cea strălucită, bucură-te, coroana împăraților, bucură-te, mântuirea a toată lumea, bucură-te, toiagul îndreptării.

Și acum...

Bucură-te, toiagul împărăției și al puterii, bucură-te, toiagul lui Hristos, pe care l-a trimis Domnul din Sion, bucură-te, pom nemuritor, sub care toți se adăpostesc.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Cel ce șade în slavă pe tronul dumnezeirii, pe lemnul Crucii a venit, Iisus Dumnezeu Cel Preaînalt, și a mântuit pe cei ce «strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale.»

Bine te cuvântăm din inimă, numindu-te scaun picioarelor Domnului, întru care ne închinăm, preasfântă Cruce, și înălțăm pe Cel ce a înălțat firea cea căzută, prin mâncarea strămoșului.

Iordanul mărturisește dumnezeiască puterea ta cea înfricoșată, Cruce a Domnului, oprindu-se mai presus de înțeles și loc Patriarhului ce trecea dând, și securea lui Elisei ridicând-o.

Bucură-te, ceea ce pe șerpi ucideai în pustie, fiind privită, bucură-te, lumina Domnului care luminezi toate marginile, bucură-te, boldul barbarilor, surparea idolilor și pierderea iudeilor.

Slavă...

Insulele și tot uscatul cu scump numele tău se laudă, o, lauda lumii, Cruce de viață purtătoare, înalță fruntea tuturor celor numiți cu numele lui Hristos și înfrânge întărâtarea potrivnicilor.

Și acum...

Strigăm ție, ca unui însuflețit: bucură-te, lemn întreit fericit, bucură-te, lemn de viață, bucură-te, pururea închinată de îngeri și de oameni, bucură-te, lauda cerului și a pământului, mântuiește-ne cu puterea ta.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, o, de trei ori fericite lemn, ai avut în înălțime pe Dumnezeu, cel ce «este mai presus de toate și ne-ai arătat pe Cel fără de ani tuturor, «celor ce te laudă, mântuire dăruind.»

Armă de Dumnezeu făurită, pavăza credinței, puterea cea neclintită de război, Crucea Domnului, bucură-te, sabia creștinilor, cea cu două tăișuri, bucură-te, prin care agarenii se înfrâng și semne de biruință se ridică.

Tărie și întărirea oamenilor, Cruce preascumpă, scară ce ai avut pe Dumnezeu rezemat pe tine, bucură-te, prevestirea tuturor profeților, bucură-te, prin care lumea s-a sfințit și satana s-a răpus.

Cruce preamărită, bucură-te, culmea patimilor Domnului, ce de voie a pătimit, și din care dumnezeiască băutură a izvorât tuturor, preacuratul sângele Său și am băut noi oamenii însetați.

Slavă...

Cu curgerile dumnezeiescului sânge udându-te, preasfântă Cruce de Dumnezeu cinstită, mântuiește de nevoi, de ciumă și de foamete pe cei ce cu credință strigă ție: bucură-te, fântână, care adăpi pe toți cu apele cele mântuitoare.

Și acum...

Binecuvintează, Doamne, cu harul crucii Tale pe preoți și pe împărați, oastea și tot alesul tău popor, care cu credință se închină Crucii Tale celei în forma luminii.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Înțelepții lui Dumnezeu, care săvârșiți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Crucii celei primitoare de Dumnezeu, veniți «să ne bucurăm, mărind pe Dumnezeu, Cel ce s-a întins pe dânsa.»

Tot pământul ne închinăm și cântăm sfânt numele tău, Cruce preaînaltă, fiind cinstit îngerilor și înfricoșat chiar și căpeteniilor diavolilor.

Sfânta Elena cunoscând că din pământ a strălucit sceptrul cel preavestit al împărăției creștinești, bucură-te, striga ție, bucură-te, slava noastră și întărirea.

Slavă...

Iată și noi strigăm ție, bucură-te, Crucea Domnului cea preamărită, bucură-te, nădejdea noastră, bucură-te, că pe toți ne înalți cu dumnezeiască înălțarea ta cea de acum în toată lumea.

Și acum...

Pricina bucuriei fiind, ne bucurăm credincioșii de puterea ta, și ne închinăm ție, bucură-te, luminător prealuminos, bucură-te, păzitoarea pruncilor și prealăudată.

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

O, de trei ori fericită și preacinstită Cruce, ție ne închinăm credincioșii și te mărim, veselindu-ne de dumnezeiasca ta înălțare; ci ca o pavăză și armă nebiruită, ocrotește și acoperă cu darul tău, pe cei ce cântă: Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Icosul 1:

Îngerii din cer în chip nevăzut înconjoară cu frică Crucea cea de viață purtătoare și, văzând-o că dă credincioșilor acum har de lumină dătător, cu strălucire, se spăimântează și stau zicând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a lumii;
Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, că izvorăști tămăduiri cu îndestulare;
Bucură-te, că luminezi marginile lumii;
Bucură-te, lemn de viață mirositor și vistieria minunilor;
Bucură-te, preafericită și de daruri dătătoare;
Bucură-te, că ești dumnezeiesc așternut picioarelor;
Bucură-te, că te-ai așezat spre închinarea tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
Bucură-te, luminător al strălucirii celei de sus;
Bucură-te, prin care se binecuvintează zidirea;
Bucură-te, prin care este închinat Ziditorul;
Bucură-te, cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 2-lea:

Văzându-se Elena pe sineși întru dorire, a zis împăratului cu îndrăznire: lucrul cel preadorit sufletului tău se arată prea de bucurie osârdiei mele; căutând însă arma cea biruitoare pentru tine, precum zici, cântă: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Cunoștința cea necunoscută mai înainte, împărăteasa, cunoscând-o, a strigat către cei ce slujeau: din sânurile pământului siliți-vă în grabă a afla și Crucea a mi-o da, către care privind cu frică a zis, cântând așa:

Bucură-te, semnul adevăratei bucurii;
Bucură-te, izbăvirea vechiului blestem;
Bucură-te, comoară, pentru zavistie în pământ ascunsă;
Bucură-te, ceea ce te-ai arătat cu stele închipuită;
Bucură-te, Cinstită Cruce cu împătrite raze în chipul focului;
Bucură-te, scară pe înălțime rezemată, mai înainte oarecând arătată;
Bucură-te, lumina îngerilor cea cu alinare închipuită;
Bucură-te, rana diavolilor cea mult suspinată;
Bucură-te, odor veselitor al Cuvântului;
Bucură-te, stingătoarea focului rătăcirii;
Bucură-te, Cinstită Cruce, apărătoare a deznădăjduiților;
Bucură-te, tare apărătoare a celor ce bine călătoresc;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 3-lea:

Puterea Lemnului s-a arătat atunci, spre adevărata încredințare a tuturor, și pe cea fără de glas și moartă, spre viață o a sculat; înfricoșătoare privire celor ce vor a culege mântuire, când cântă așa: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având Elena arma cea nebiruită, a alergat către fiul său; iar el, tare săltând îndată, Crucea cea prea mare cunoscând-o, se bucura, și cu săltările ca și cu niște cântări, zicea către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Cinstită Cruce, vasul luminii;
Bucură-te, Cinstită Cruce, vistierul vieții;
Bucură-te, dătătoarea darurilor Duhului;
Bucură-te, limanul cel neînviforat al celor ce călătoresc pe mare;
Bucură-te, masa care ții ca pe o Jertfă pe Hristos;
Bucură-te, viță care porți Strugurele cel copt care dă vinul cel tainic:
Bucură-te, că păzești sceptrurile împăraților;
Bucură-te, că zdrobești capetele balaurilor;

Bucură-te, strălucită cunoștință a credinței;
Bucură-te, păzitoarea a toată lumea.
Bucură-te, binecuvântarea lui Dumnezeu către muritori;
Bucură-te, mijlocirea către Dumnezeu a celor muritori;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 4-lea:

Dumnezeiasca râvnă întru sineși luând Elena, cu osârdie a căutat și a aflat Crucea care în pământ era ascunsă și pe cer împăratului se arătase, pe care lăudând-o a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

În chipul soarelui s-a arătat Crucea în lume, și toți de luminare umplându-se, și ca și către o stea alergând, o văd pe aceasta ca pe o pricinuitoare de bunătăți, în mâinile cele sfinte, înălțată, pe care lăudând-o au zis:

Bucură-te, raza Soarelui celui gândit;
Bucură-te, izvorul Mirului celui nedeșertat;
Bucură-te, chemarea lui Adam și a Evei;
Bucură-te, omorârea stăpânitorilor iadului;
Bucură-te, că înălțându-te împreună acum, pe noi ne înalți;
Bucură-te, că închinându-te pe suflete le sfințești;
Bucură-te, lauda apostolilor cea în lume propovăduită;
Bucură-te, tăria nevoitorilor cea preaiubită;
Bucură-te, Cinstită Cruce, mustrarea evreilor;
Bucură-te, lauda credincioșilor;
Bucură-te, prin care s-a surpat iadul;
Bucură-te, prin care a răsărit Darul;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 5-lea:

Lemnul cel de Dumnezeu dăruit, privindu-l toți, la acoperământul lui acum să alergăm, și ca pe o armă ținându-l, printr-însul să biruim taberele vrăjmașilor și, pipăind pe Cel nepipăit, cu bucurie să cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzut-a lumină din cer marele Constantin, arătându-se semnul Crucii cu stele, întru care și biruind mulțimea vrăjmașilor, s-a sârguit de a descoperit lemnul Crucii și a zis către dânsul unele ca acestea:

Bucură-te, marginea sfatului celui negrăit;
Bucură-te, tăria poporului celui binecuvântat;
Bucură-te, cel ce înfrângi taberele vrăjmașilor;
Bucură-te, cel ce arzi cu văpaia pe demoni;
Bucură-te, sceptrul ceresc al împărăteștii oști;
Bucură-te, armă nebiruită a iubitoarei de Hristos oști;
Bucură-te, ceea ce dobori sprânceana barbarilor;
Bucură-te, ceea ce ocârmuiești sufletele oamenilor;
Bucură-te, izbăvitoarea multor răutăți;
Bucură-te, dăruitoarea multor bunătăți;
Bucură-te, prin care saltă purtătorii de Hristos;
Bucură-te, prin care iudeii se tânguiesc;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 6-lea:

Scară până la cer s-a făcut Crucea Domnului, pe toți suindu-i de la pământ către înălțimea cerului, ca să locuiască împreună și totdeauna cu cetele îngerilor, lăsând pe cele ce sunt acum ca pe cele ce nu sunt și știind ei a cânta: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Lumină, Mântuitorule, strălucind peste toți cei din iad, ai luminat pe cei ce zăceau jos; iar portarii iadului, nesuferind raza Ta, ca niște morți au căzut, și cei ce s-au izbăvit de dânșii, acum, văzând Crucea, cântă așa:

Bucură-te, învierea celor omorâți;
Bucură-te, izbăvirea celor ce se tânguiesc;
Bucură-te, deșertarea vistieriilor iadului;
Bucură-te, câștigarea desfătării raiului;
Bucură-te, toiag care pe oastea egipteană o ai afundat;
Bucură-te, că iarăși pe poporul israelitean l-ai adăpat;
Bucură-te, lemn însuflețit, a tâlharului mântuire;
Bucură-te, trandafir bine mirositor, a binecredincioșilor mirosire;
Bucură-te, hrana celor ce flămânzesc întru Duhul;
Bucură-te, pecetea pe care oamenii o au luat;
Bucură-te, Cinstită Cruce, ușa tainelor;
Bucură-te, prin care se revarsă râuri dumnezeiești;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 7-lea:

Moise, vrând preamult truditul neam a-l mântui din stricăciune, te-ai dat lui ca un toiag, dar te-ai cunoscut lui și semn dumnezeiesc. Pentru aceea s-a spăimântat, Cruce cinstită, de tăria ta, cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Cel ce de demult a dat lege văzătorului de Dumnezeu în Sinai, de voie pe Cruce s-a pironit pentru cei fără de lege, de bărbații cei fără de lege și blestemul cel vechi al legii l-a dezlegat, ca puterea Crucii văzând-o toți acum să cânte:

Bucură-te, ridicarea celor căzuți;
Bucură-te, îndreptarea celor robiți de patimile lumești;
Bucură-te, înnoirea învierii lui Hristos;
Bucură-te, dumnezeiască desfătare a monahilor;
Bucură-te, copac bine înfrunzit sub care se adăpostesc credincioșii;
Bucură-te, Lemn de prooroci grăit a fi pe pământ sădit;
Bucură-te, ajutorul împărăției împotriva vrăjmașilor;
Bucură-te, apărare tare a cetății;
Bucură-te, a Dreptului Judecător arătare;
Bucură-te, a greșiților osândire;
Bucură-te, Cinstită Cruce, sprijinirea sărmanilor;
Bucură-te, Cinstită Cruce, îmbogățirea săracilor;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor;

Condacul al 8-lea:

Străină minune văzând, străină viață să viețuim, mintea la cer înălțând-o; că pentru aceasta Hristos pe Cruce s-a pironit și cu trupul a pătimit, vrând a-i trage la Sine pe cei ce cântă Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Tot a venit din înălțime, avându-și Dumnezeirea, singur Cuvântul cel mai înainte de veacuri și, născându-Se din Fecioară Maică și lumii arătându-Se om smerit și Crucea primind, a făcut vii pe cei ce cântă Lui:

Bucură-te, Cinstită Cruce, arma păcii;
Bucură-te, semnul călătorilor;
Bucură-te, înțelepciunea și întărirea celor ce se mântuiesc;
Bucură-te, nebunia și sfărâmarea celor ce dosădesc;

Bucură-te, sad bine rodit, nemuritor și de viață purtător;
Bucură-te, floare, care ai înflorit mântuirea noastră;
Bucură-te, că împreunezi pe cele de pe pământ cu cele de sus;
Bucură-te, că luminezi inimile celor de jos;
Bucură-te, prin care stricăciunea s-a stricat;
Bucură-te, prin care mâhnirea s-a pierdut;
Bucură-te, bogăția bunătăților celor înmiite;
Bucură-te, lauda credincioșilor cea de mii de ori numită;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 9-lea:

A căzut tabăra demonilor cea cu tot felul de săgeți întrarmată și neamul evreilor s-a rușinat, văzând ei că de către toți cu dor Crucea este închinată și că de-a pururea izvorăște tămăduiri celor ce cântă: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Râurile cugetelor celor de rea credință s-au oprit, fiind pironit pe lemn Tu, Hristoase; căci, cu adevărat, nu se pricep cum și cruce ai suferit și de stricăciune ai scăpat; iar noi, învierea slăvind-o, cântăm:

Bucură-te, înălțimea înțelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, adâncimea Proniei Lui;
Bucură-te, necunoștința necuvântătorilor bârfitori;
Bucură-te, pierderea nebunilor de stele vrăjitori;
Bucură-te, că arăți învierea lui Hristos;
Bucură-te, că pătimirile Lui le înnoiești;
Bucură-te, ceea ce călcarea de poruncă a celor dintâi zidiți o ai dezlegat;
Bucură-te, ceea ce intrările raiului le-ai deschis;
Bucură-te, Cinstită Cruce, cea de toți cei dreptcredincioși cinstită;
Bucură-te, a neamurilor celor necredincioase potrivnică;
Bucură-te, Cinstită Cruce, doctorul celor ce bolesc;
Bucură-te, de-a pururea ajutătoare a celor ce se roagă ție;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 10-lea:

Lumea vrând a o mântui, Împodobitorul lumii la dânsa S-a pogorât în chip de negrăit și, întrupat fiind, Crucea a suferit, și pentru noi pe toate ca noi le primește; pentru aceea și izbăvindu-ne pe noi, de la toți aude: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid nebiruit și dumnezeiesc al lumii te înțelegem, o, purtătoare de viață Cruce; că Făcătorul cerului și al pământului pe tine gătindu-te, își întinde mâinile - străină auzire - și pe toți învață a cânta:

Bucură-te, temeiul dreptei credințe;
Bucură-te, biruința creștinilor;
Bucură-te, că pe Amalec cel gândit l-ai înfrânt;
Bucură-te, că de mâinile lui Iacov mai înainte te-ai închipuit;
Bucură-te, că tu umbrele cele prea vechi le-ai înnoit;
Bucură-te, că tu glasurile cele de prooroci grăite le-ai împlinit;
Bucură-te, că ai purtat pe Mântuitorul tuturor;
Bucură-te, că ai stricat pe stricătorul sufletelor;
Bucură-te, prin care cu îngerii ne-am unit;
Bucură-te, prin care cu lumina ne-am strălucit;
Bucură-te, că cinstindu-te, ție ne închinăm;
Bucură-te, că strigând, ție glăsuim;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 11-lea:

Cântarea toată se micșorează, vrând a urma mulțimii minunilor tale, fiindcă de-ți vom aduce ție, o preacinstită Cruce, mulțime de laude, nimic vrednic nu împlinim, față de cele ce ai dat nouă, dar cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Strălucire de lumină dătătoare, celor ce sunt întru întuneric se dăruiește Crucea aceasta de viață dătătoare; că lumina cea nematerialnică a primit-o și spre dumnezeiască cunoștință pe toți povățuiește și, înălțându-se acum, pe mintea noastră o înalță a cânta acestea:

Bucură-te, luminătorul cel ce te arăți celor ce sunt întru întuneric;
Bucură-te, stea, care strălucești lumea;
Bucură-te, fulger, care orbești pe ucigașii lui Hristos;
Bucură-te, trăsnet, care slăbănogești pe cei necredincioși;
Bucură-te, că ai strălucit cetele dreptmăritorilor;
Bucură-te, că ai risipit capiștele idolilor;
Bucură-te, al căreia chip din cer s-a arătat;
Bucură-te, al căreia dar pe vicleșuguri le-a gonit;
Bucură-te, ceea ce însemnezi omorârea trupului;

Bucură-te, ceea ce omori pornirea patimilor;
Bucură-te, pe care Hristos s-a răstignit;
Bucură-te, prin care toată lumea s-a mântuit;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 12-lea:

Har voind Hristos a da oamenilor, mâinile pe lemn își întinde și neamurile toate împreună le cheamă, și împărăția cerurilor o dă tuturor celor ce cu vrednicie și cu credință cântă cântare: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând cântarea ta, te lăudăm cu dor pe tine lemnul Domnului ca pe un însuflețit; că pe tine pironindu-se cu trupul Cel ce stăpânește peste puterile cele de sus, ne-a sfințit, ne-a mărit și ne-a învățat a zice acestea:
Bucură-te, Cinstită Cruce, arma cea înțelegătoare;
Bucură-te, sfânta privire a sfinților;
Bucură-te, înainte-propovăduirea proorocilor și a drepților;
Bucură-te, purtătoare de lumină, meșteșugire a lui Hristos;
Bucură-te, frumusețea și cununa dreptcredincioșilor ocârmuitori;
Bucură-te, stăpânirea și întărirea cuvioșilor preoți;
Bucură-te, podoaba cea prealăudată a adevărului;
Bucură-te, începutul cel preabun al mântuirii;
Bucură-te, strălucirea cea luminată a tuturor;
Bucură-te, izgonirea agarenilor;
Bucură-te, făclie a luminii celei nestricate;
Bucură-te, veselia sufletului meu;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Condacul al 13-lea:

O, întru tot cântat Lemn pe care a fost răstignit Hristos, Cuvântul cel mai sfânt decât toți sfinții, primind rugăciunile noastre, de toată primejdia pe toți izbăvește-ne și de chinurile veșnice scapă pe cei ce cântă lui Dumnezeu: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi: Îngerii din cer... și Condacul întâi: O, de trei ori fericită... După aceea se citește această

Rugăciune

Doamne Iisuse Hristoase, dulce Mântuitorul sufletului meu, mărturisesc înaintea Ta, întru această zi a răstignirii Tale, în care ai pătimit și ai luat moarte pe Cruce pentru păcatele noastre, că eu sunt cel ce Te-am răstignit cu păcatele mele cele multe și cu fărădelegile mele cele rele. De aceea mă rog bunătății Tale celei nemărginite, ca să mă faci și pe mine părtaș sfintelor Tale Patimi, cinstitelor răni și morții Tale celei de viață făcătoare, pentru ca să mă învrednicesc, prin darul Tău, să câștig și eu asemenea Ție, pentru dragostea Ta, precum Tu cel milostiv le-ai răbdat pentru mântuirea mea, întărindu-mă pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut când Te-au răstignit nemulțumitorii evrei.

De aceea întărește-mă, Doamne, ca să pot ridica cu bucurie de astăzi înainte Crucea Ta cu deplină pocăință. Întristarea morții Tale să o simt, precum au simțit-o Preasfânta Ta Maică, ucenicii Tăi și mironosițele femei. Și-mi înviază simțirile mele cele sufletești, ca să cunoască moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut și zidirile cele neînsuflețite, care s-au mișcat la răstignirea Ta; cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios și, rugându-Ți-se, l-ai primit în rai.

Dă-mi, Doamne, și mie, tâlharului celui rău, darul Tău, precum ai dat atunci aceluia, și iartă păcatele mele pentru sfintele Tale Patimi, și mă primește prin pocăință împreună cu el în rai, ca un Dumnezeu și ziditor ce-mi ești. Asemenea fă cu toți creștinii, vii și morți, precum se roagă Ție în toate zilele Sfânta Biserică, și le lasă lor toate păcatele și-i învrednicește pe ei de împărăția Ta și să vadă lumina Ta și să mărească slava Ta. Mă închin Crucii Tale, Hristoase, și zic către dânsa: mărire ei pentru dragostea Ta.

Bucură-te, preacinstită Cruce a lui Hristos, că prin tine s-a mântuit lumea, ridicând asupra ta pe Iisus țintuit. Bucură-te, pom preamărit, pentru că Tu ai ținut rodul vieții ce ne-a mântuit din moartea păcatului.

Bucură-te toiagul cel tare ce ai sfărâmat ușile iadului. Bucură-te cheia împărătească ce ai deschis ușa raiului. Mă bucur și eu, pentru că văd pe vrăjmașii Tăi surpați jos, iar pe prietenii Tăi că împărățesc în ceruri. Pe vrăjmașii Tăi biruiți de puterea Ta, iar pe creștinii ce Ți se închină înarmați cu puterea Ta. O, Răstignitul meu Hristoase, câte ai pătimit pentru noi, câte răni, câte scuipări, câte batjocuri și necinste ai răbdat pentru păcatele noastre, pentru ca să ne dai pildă de adevărată răbdare! De aceea cum pot eu să fug de Cruce, văzând pe Hristos

că este ridicat pe ea? Cum să-mi pară grele chinurile văzând pe Stăpânul meu că le iubește și le cere și le socotește Lui de mare cinste? Rușine-mi este, cu adevărat, de mă voi întrista de relele ce-mi pricinuiesc oamenii, sau de ispitele ce-mi aduc diavolii, trupul și gândul meu cel rău, sau pentru sărăcia și bolile ce-mi vin din voia lui Dumnezeu pentru păcatele mele, deoarece acestea toate le trimite pentru ca să mă apropie mai mult de El; pentru ca să-L slăvesc și să mă pedepsesc în această viață pentru binele meu, pentru ca să mă odihnesc cu mai multă mărire întru împărăția Lui cea veșnică. Și de vreme ce este așa, înmulțește-mi, Doamne, ostenelile, ispitele și durerile, dar să-mi înmulțești împreună și să-mi prisosești și răbdarea și puterea, ca să pot răbda toate câte mi s-ar întâmpla. Pentru că recunosc că sunt neputincios de nu mă vei întări, orb de nu mă vei lumina, legat de nu mă vei dezlega, fricos de nu mă vei face îndrăzneți, rău de nu mă vei preface în bun, pierdut de nu mă vei ierta, rob de nu mă vei răscumpăra cu bogata și dumnezeiasca Ta putere și cu darul Sfintei Tale Cruci, căreia mă închin și o măresc acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii înțelepții lui Dmnezeu, fără numai Făcătorului, ci groaza focului bărbătește înfruntându-o, se bucurau «cântând: Prealăudate, Doamne al părinților și Dumnezeule, bine ești «cuvântat.»

Punte care duci de la pământ la cele cerești, bucură-te, bucură-te semnul, prin care arma cea de foc s-a depărtat, și tâlharul în rai a intrat bucurându-se, deci laud și eu puterea ta.

Izvorâtoare de viață, Cruce, frumusețea preoților, bucură-te, temeiul Bisericii noastre, liniștea a toată lumea, bucură-te, rechemarea lui Adam, păzirea pocăinței și a fecioriei, bucură-te, lemnul nestricăciunii.

Trandafir mirositor, bucură-te, floare nevestejită, toiag care ai înverzit mântuirea noastră, bucură-te, masa vieții, care ai pâinea cea înainte pusă, bucură-te, hrana celor flămânzi, și limanul celor din furtună.

Slavă...

Te laudă marginile fericindu-te și strigă ție: Bucură-te, carul în care,

ca un uriaș, Dumnezeu bucurându-se a cutreierat adâncul și cerul până la marginile Cerurilor.

Și acum...

Curățitoarea tuturor, bucură-te Sfântă Cruce, bucură-te întărirea a toată lumea, prin care, înălțându-te, împreună ne înălțăm și diavolul cade în prăpastia iadului cea gătită lui.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioși în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atuncea închipuindu-se, iar acum înde-«plinindu-se, pe toată lumea o ridică a cânta ție, pe Domnul lăudați-L «lucruri și-L preaînălțați întru toți vecii.»

Între cer și pământ te-ai întărit, ca o scară, Crucea Domnului, prea frumoasă, ca noi oamenii să alergăm pe suișul tău la cele cerești, cântând: Pe preacinstita Cruce o lăudăm și o preaînălțăm întru toți vecii.

Tu ești locul pe care picioarele Domnului cele sfinte au stătut, pentru aceea ne închinăm ție, Cruce, cea în chipul soarelui, desfătarea sihaștrilor, steagul cel strălucit al învingerii Atotțiitorului asupra lui Veliar, patul cel primitor de Dumnezeu.

Binecuvântăm pe Tată, pe Fiul, și pe Sfântul Duh, Domnul.

Morții prin tine înviază, că ai purtat pe omorâtorul morții, orbii iarăși văd, urechile se deschid, demonii se alungă, patimile se depărtează, vistierie a mii de bunătăți, Crucea Mântuitorului, Cheia Raiului.

Și acum...

Arătatu-te-ai Sfântului Constantin cel Mare, împăratul bunei credințe. O, preacinstită Cruce, de Dumnezeu dăruită și cu totul preaminunată și decât razele soarelui mai strălucitoare, pentru aceea pe tine, Doamne, care ai dat-o, Te lăudăm și Te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Tot neamul pământesc să salte cu duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, lăudând sfintele mi-«nuni ale Maicii lui Dumnezeu și să strige: Bucură-te cu totul preaferi-«cită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea fecioară.»

Îndreptează viața noastră, a celor ce cântăm ție, Cruce preafericită,

spre poruncile lui Hristos, ca bucurându-ne să strigăm ție: bucură-te, dezlegare de blestem, căci s-a întins pe tine Domnul, Care blestemul a dezlegat și în locu-i binecuvântare ne-a adus.

Înălțatu-s-a peste tot pământul, slava ta, Cruce, și a umplut și cele cerești, pentru aceea pururea bucură-te, strigăm ție, bucură-te, prin care toate neamurile ne-am mântuit, închinându-ne nedespărțitei Treimi: Tatălui și Fiului și Duhului.

Tu ești Crucea cu care de demult marea s-a despărțit, tu ești toiagul lui Aaron care a odrăslit nucile, tu ești lemnul ce a îndulcit apele mării, ție strigăm: Bucură-te, cea vestită de profeți, făcătoare de minuni în toată vremea.

Din tot sufletul, bucură-te, strigăm ție, Cruce preasfântă, cu tine ne pecetluim pe noi, pe cetăți, corăbii, veșminte și toate lucrurile cu sfânt chipul tău le însemnăm, și în tine încrezându-ne învingem.

Slavă...

Înalță Hristoase, obștea noastră, a celor ce slujim Ție și ne închinăm făcătoarei de viață Cruci, înfricoșatelor și sfintelor Tale patimi și răpune pe cei împotrivitori ca toți să cunoască neînvinsa putere a Sfintei Crucii Tale.

Și acum...

Mântuiește-mă cu harul Prea Curatei Maicii Tale, rogu-mă și cu dumnezeiasca putere a de viață dătătoarei Cruci, ce ai răbdat, o Iisuse, Îndelung-răbdătorule și Mult-îndurate, ca să mântuiești făptura cea stricată, care poartă chipul Tău.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., troparul: Mântuiește, Doamne, poporul Tău..., Doamne, miluiește (de 40 ori). Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Slavă..., Și acum... și otpustul zilei.

ACATISTUL BUNEIVESTIRI

a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria

Începutul se face ca la Acatistul Domnului Iisus Hristos (vezi la pag. 205-206): Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Crezul, Doamne, miluiește (de 12 ori).

La Vecernie, se cântă la Doamne strigat-am..., stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Sfatul cel mai înainte de veci, descoperindu-l ție, Fecioară, Gavriil a stat înaintea ta, închinându-se ție și zicând: Bucură-te, pământul cel nesemănat; bucură-te, rugul cel nears; bucură-te, adâncul cel ce cu anevoie poate fi văzut; bucură-te, podul care ne treci pe noi la ceruri și scara cea înaltă pe care a văzut-o Iacob; bucură-te, năstrapă dumnezeiască cu mană; bucură-te, dezlegarea blestemului; bucură-te, chemarea lui Adam, Domnul este cu tine.

Te arăți mie ca un om, zis-a curata Fecioară către arhistrateg, și cum vestești graiuri mai presus de om? Zis-ai că Dumnezeu va fi cu mine și Se va sălășlui în pântecele meu? Și cum voi fi sălaș desfătat, spune-mi, și loc sfințirii Celui ce este mai presus de heruvimi? Nu mă

amăgi pe mine cu înșelăciune, că n-am cunoscut dulceață, de nuntă nu m-am împărtășit, deci prunc cum voi naște?

Dumnezeu unde voiește se biruiește rânduiala firii, zis-a cel fără de trup, și se lucrează cele ce sunt mai presus de om. Crede cuvintelor mele celor adevărate, Ceea ce ești cu totul sfântă și fără de prihană. Iar ea a strigat: Fie mie acum după cuvântul tău și voi naște pe Cel fără de trup, Care va lua din mine trup, pentru ca să ridice, cu împreunarea, ca un puternic, pe om la cinstea cea dintâi.

Slavă... Și acum..., glasul al 2-lea:

Taina cea din veac se descoperă astăzi și Fiul lui Dumnezeu fiu al omului se face, ca, luând ce este mai rău, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s-a de demult Adam și poftind să fie Dumnezeu, nu a fost; iar Dumnezeu Se face om, ca să facă pe Adam Dumnezeu. Să se veselească făptura și să salte firea, că arhanghelul stă cu frică înaintea Fecioarei și-i aduce bucurie în locul întristării. Cel ce Te-ai făcut om pentru milostivirea milei, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

La Stihoavnă se cântă stihirile acestea, glasul 1:

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Din crugurile cerești zburând Gavriil în Nazaret, a stat înaintea Fecioarei Maria, zicând către dânsa: Bucură-te că ai să zămislești Fiu, pe Cel mai de demult decât Adam, pe Făcătorul veacurilor și izbăvitorul celor ce-ți cântă ție: Bucură-te, Curată.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Gavriil, aducând veste bună din cer Fecioarei, a zis: Bucură-te, că ai să zămislești în pântecele tău pe Cel ce va încăpea în tine, dar în toate este neîncăput; și ai să te arăți Născătoare Celui ce a răsărit din Tatăl, mai înainte de luceafăr.

Stih: Feței tale se vor ruga mai-marii poporului.

Cuvântul Cel ce este împreună veșnic cu Tatăl Cel fără de început, nedespărțindu-Se de Cel de sus, acum a venit la cei de jos, pentru preamarea Sa milostivire, făcându-I-se milă de alunecarea noastră și, luând sărăcia lui Adam, S-a închipuit în cel străin.

Stih: Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție.

Cuvântul cel mai presus de fiinţă, Care este din Tatăl din veci, şi din Maică sub vremi, arătându-Se lumii, chipul robului primeşte şi Se face trup, neosebindu-Se de Dumnezeire, şi zideşte pe Adam în pântecele aceleia, care L-a zămislit pe Dânsul fără de sământă.

Slavă... Şi acum...,glasul al 2-lea:

Astăzi binevesteşte Gavriil celei pline de har: Bucură-te, Maică, Ceea ce eşti fecioară şi nu ştii de nuntă. Nu te mira de chipul meu cel străin, nici nu te spăimânta, că arhanghel sunt. Şarpele a înşelat pe Eva oarecând, iar eu acum binevestesc ţie bucurie: Vei rămâne fecioară, dar vei naşte pe Domnul, Preacurată.

Apoi: Doamne miluieşte(de 12 ori), Slavă.., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea...(caută pag. 209), Slavă..., Şi acum..., Aliluia(de 3 ori). Şi îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul...(de 3 ori), pe glasul al 8-lea, şi troparul acesta:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stat înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat, cu pogorârea, cerurile, încape fără schimbare tot întru tine; pe Care şi văzându-L în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Apoi: Doamne miluieşte(de 3 ori), Slavă..., Şi acum...,Psalmul 50: Miluieşte-mă, Dumnezeule...(caută la pag. 210).

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Facere a lui Iosif

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe tine, cartea lui Hristos cea însufleţită, pecetluită cu Duhul, văzându-te marele arhanghel, Curată, a strigat către tine: Bucură-te, ceea ce eşti locaşul bucuriei prin care se strică blestemul strămoaşei.

Bucură-te, Fecioară, Mireasă dumnezeiască, îndreptarea lui Adam şi omorârea iadului; bucură-te, palatul Împăratului tuturor, cea cu

totul fără de prihană; bucură-te, scaunul cel de foc al Aceluia ce este atottiitor.

Slavă...

Bucură-te, floarea cea neveştejită, singura care ai crescut Mărul cel cu miros bun; bucură-te, ceea ce ai născut mirosul cel bun al Împăratului tuturor; bucură-te, cea prin care a venit mântuirea lumii, ceea ce nu ştii de nuntă.

Şi acum...

Bucură-te, comoara curăţiei, prin care ne-am sculat din căderea noastră; bucură-te, Stăpână, ceea ce eşti crin cu dulce miros, care umpli de bună mireasmă pe cei credincioşi, tămâia cea cu miros bun şi mirul cel de mult preţ.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, în«tăreşte-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învredni«cindu-i».

Ceea ce ai răsărit spicul cel dumnezeiesc cu adevărat, ca o ţarină nearată, bucură-te; bucură-te, masa cea însufleţită, întru care a încăput Pâinea vieţii; bucură-te, Stăpână, care eşti izvorul apei vieţii cel nedeşertat.

Bucură-te, ceea ce ai născut credincioşilor pe Cel fără de prihană; bucură-te, mieluşeaua, care ai născut pe Mieluşelul lui Dumnezeu, Cel ce a ridicat păcatele a toată lumea; bucură-te, curăţitoare caldă.

Slavă...

Bucură-te, luceafărul dimineţii cel prealuminat, care singură ai purtat pe Soarele Hristos; bucură-te, ceea ce eşti locaşul Luminii, care ai stricat întunericul şi ai izgonit de pretutindeni pe diavolii cei întunecaţi.

Şi acum...

Bucură-te, ceea ce eşti singură uşă prin care a trecut singur Cuvântul, Stăpână, care ai sfărâmat cu naşterea ta încuietorile şi uşile iadului; bucură-te, dumnezeiască intrare a celor ce se mântuiesc, Ceea ce eşti cu totul lăudată.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Cel ce șade întru slavă, pe scaunul Dumnezeirii, pe nor ușor a venit Iisus, Dumnezeul cel Preaînalt, și a mântuit pe cei ce «strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale».

Întru glasuri de cântări, cu crediță strigăm către tine, Ceea ce ești cu totul lăudată: Bucură-te, munte gras și închegat cu Duhul; bucură-te, sfeșnic și năstrapă, ceea ce porți mana, care îndulcești simțurile tuturor credincioșilor.

Bucură-te, Preacurată Stăpână, care ești curățirea lumii; bucură-te, scară care ai înălțat cu harul pe toți de pe pământ; bucură-te, pod care cu adevărat treci din moarte la viață pe toți cei ce te laudă pe tine.

Bucură-te, Preacurată, ceea ce ești mai înaltă decât cerurile, care fără de osteneală ai purtat în pântecele tău temelia pământului; bucură-te, roșeală, care ai vopsit din sângele tău veșmântul cel dumnezeiesc al Împăratului puterilor.

Slavă...

Bucură-te, Stăpână, care ai născut cu adevărat pe Dătătorul de lege, Care curățește în dar fărădelegile tuturor, adâncimea cea necuprinsă cu mintea, înălțimea cea nespusă, ceea ce nu știi de nuntă, prin care noi toți ne-am îndumnezeit.

Și acum...,

Pe tine, ceea ce ai împletit lumii cununa cea neîmpletită de mână, te lăudăm strigând către tine: Bucură-te, Fecioară, păzitoarea și îngrădirea tuturor, întărirea, întărirea și scăparea cea sfințită.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară, care nu știi de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu, «Cel ce este peste toate, și ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăru«iește pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Bucură-te, prea nevinovată, care ai născut Calea vieții și ai mântuit lumea din potopul păcatului; bucură-te, Mireasă dumnezeiască, ceea ce ești auzire și grai înfricoșător; bucură-te, locașul Stăpânului fărturii!

Bucură-te, Preacurată, ceea ce ești tăria și întărirea oamenilor, loc de sfințire a slavei, omorâre a iadului, cămară de mire cu totul luminoasă; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ajutătoarea celor ce se roagă ție cu credință!

Bucură-te, Stăpână, căruța Cuvântului cea în chipul focului; raiule cel însuflețit, care ai în mijloc Pomul vieții, pe Domnul, a Cărui dulceață înviază pe cei ce se împărtășesc cu credință și au fost supuși stricăciunii.

Slavă...

Întăriți fiind cu puterea ta, cu credință strigăm ție: Bucură-te, cetatea Împăratului tuturor, de care s-au grăit luminat cele preamărite și vrednice a se auzi, muntele cel netăiat; bucură-te, adâncul cel nemăsurat!

Și acum...

Ceea ce ești sălaș desfătat al Cuvântului, bucură-te; bucură-te, Preacurată, vasul care ai scos mărgăritarul cel dumnezeiesc; bucură-te, împăcarea cea către Dumnezeu, cu totul minunată, a tuturor celor ce pururea te fericesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cântare a 6-a:

Irmosul:

Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să ne bucurăm, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Ceea ce ești cămară neîntinată a Cuvântului și pricină îndumnezeirii tuturor, bucură-te, Preacurată, chemarea proorocilor; bucură-te, podoaba Apostolilor.

Dintru tine a căzut roua care a stins văpaia mulțimii idolilor; pentru aceea grăim ție: Bucură-te, lâna cea plină de rouă, pe care, Fecioară, Ghedeon mai înainte a văzut-o.

Slavă...

Iată, Fecioară: Bucură-te, grăim ție; fii adăpostire și liniște celor ce ne învăluim întru adâncul necazurilor și al tuturor smintelilor potrivnicului.

Și acum...

Ceea ce ești pricina bucuriei, umple de har gândul nostru, ca să strigăm ție: Bucură-te, rugul cel nears și norul cel cu totul luminos, care neîncetat umbrești pe cei credincioși.

Catavasie: Înțelepții lui Dumnezeu... (vezi irmosul la Cântarea a 6-a). Apoi acestă

Rugăciune

O, Preasfântă Stăpână, Preacurară Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, Maica Domnului Dumnezeului meu Iisus Hristos! Cad și mă rog ție, ca Maicii Împăratului aceluia ce împărățește cerul și pământul, ca să primești această nevrednică rugăciune a mea, și să o duci la Fiul și Dumnezeul tău, la Împăratul împăraților și Domnul tuturor, și să-i ceri Lui iertare pentru toate păcatele mele, vieții mele să-i dăruiască îndreptare și la sfârșit trecere neîngrozită de vrăjmașii cei din văzduh. Fii mie povățuitoare spre dumnezeiasca intrare a Împărăției celei de sus și acolo să mă îndulcesc de desfătarea raiului și de veselia acelei cetăți a Ierusalimului celui ceresc, de strălucirile Treimii celei cu trei străluciri și de dulcele glas al cântărilor îngerești. Cărei măriri și bucurii mă fă părtaș cu toți sfinții, că toate le poți ca Maica Împăratului Celui Atotputernic. Și acum, mai ales întru acest ceas, mă auzi pe mine cel ce stau înaintea ta, Stăpână cu totul milostivă. Ia aminte, Doamnă Împărătească, spre mine care aduc ție cântare de rugăciune așa:

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăvește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Icosul 1:

Îngerul cel mai întâi stătător din cer a fost trimis să-i zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! și, împreună cu glasul lui cel netrupesc, văzându-Te, Doamne, întrupat, s-a spăimântat și i-a stat înainte grăindu-i unele ca acestea:

Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;
Bucură-te, cea prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;

Bucură-te, ștergerea lacrimilor Evei;
Bucură-te, înălțime, întru care cu anevoie se suie gândurile omenești;
Bucură-te, adâncime, care nu te poți lesne vedea nici cu ochii îngerești.
Bucură-te, că ești scaun Împăratului;
Bucură-te, că porți pe Cel ce pe toate le poartă;
Bucură-te, steaua care arăți Soarele;
Bucură-te, pântecele dumnezeieștii întrupări.
Bucură-te, prin care se înnoiește făptura.
Bucură-te, prin care prunc se face Făcătorul.
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 2-lea:

Știindu-se pe sine Sfânta întru curăție, a zis lui Gavriil cu îndrăznire: Preaslăvitul tău glas cu anevoie se arată a fi primit sufletului meu; că naștere cu zămislire fără sământă, cum îmi spui? Cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înțelegerea cea neînțeleasă căutând Fecioara să o înțeleagă, a grăit către cel ce slujea: Din pântece curat, cum este cu putință să se nască fiu, spune-mi? Către care el a zis cu frică, însă grăind așa:
Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus;
Bucură-te, încredințarea celor ce au trebuință de tăcere;
Bucură-te, începutul minunilor lui Hristos;
Bucură-te, capul poruncilor Lui;
Bucură-te, scara cerească, pe care S-a pogorât Dumnezeu;
Bucură-te, podul care treci la cer pe cei de pe pământ;
Bucură-te, minunea mult slăvită de îngeri;
Bucură-te, ceea ce le ești diavolilor rană de mult plâns;
Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina cea neapusă;
Bucură-te, ceea ce n-ai învățat pe nimeni în ce chip s-a petrecut;
Bucură-te, ceea ce întreci mintea înțelepților;
Bucură-te, ceea ce luminezi gândul credincioșilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 3-lea:

Puterea Celui de sus a umbrit-o atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu știa de nuntă; și pântecele ei cel cu bună roadă, ca o țarină dulce l-a arătat tuturor celor ce vor fi să secere mântuire, când vor cânta așa: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având Fecioara în pântece pe Dumnezeu primit, a alergat la Elisabeta; iar pruncul acesteia, îndată cunoscându-i închinarea, s-a bucurat și, cu săltări în pântece, ca și cum ar fi cântat, a grăit către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, vița mlădiței celei neveștejite;
Bucură-te, câștigarea rodului celui fără de moarte;
Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul iubirii de oameni;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieții noastre;
Bucură-te, brazdă care ai crescut înmulțirea milelor;
Bucură-te, masă care porți îndestularea milostivirilor;
Bucură-te, ceea ce înflorești ca raiul desfătării;
Bucură-te, ceea ce gătești adăpostire sufletelor;
Bucură-te, tămâia rugăciunii cea bine primită;
Bucură-te, curăția a toată lumea;
Bucură-te, bunăvoirea lui Dumnezeu către noi, cei muritori;
Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al- 4-lea:

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine înțeleptul Iosif, s-a tulburat uitându-se la tine, cea neamestecată cu nunta, gândind că ești furată de nuntă, tu, ceea ce ești fără de prihană; iar când a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-au păstorii pe îngeri lăudând venirea cu trupul a lui Hristos și, alergând spre Acesta ca spre un păstor, văzutu-L-au ca pe un miel fără prihană hrănindu-Se în pântecele Mariei, pe care lăudând-o, au zis:

Bucură-te, Maica Mielului și a Păstorului.
Bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare;
Bucură-te, chinuirea vrăjmașilor celor nevăzuți;
Bucură-te, deschizătoarea ușilor raiului.
Bucură-te, că cele cerești împreună se bucură cu cele pământești;
Bucură-te, că cele pământești împreună dănțuiesc cu cele cerești;
Bucură-te, gura apostolilor cea netăcută;
Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;

Bucură-te, temeiul cel tare al credinței;
Bucură-te, cunoștința cea luminoasă a darului;
Bucură-te, prin care s-a golit iadul;
Bucură-te, prin care ne-am îmbrăcat cu slavă;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 5-lea:

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o înțelepții, mers-au pe urma luminii ei; și, ținând-o ca pe o făclie, cu ea căutau pe puternicul Împărat; și, ajungând la Cel neajuns, s-au bucurat, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzut-au pruncii haldeilor în brațele Fecioarei pe Cel ce a zidit pe om cu mâna; și, cunoscându-L a le fi Stăpân, deși luase chip de rob, s-au nevoit cu daruri a-L sluji și a-i cânta celei binecuvântate:
Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;
Bucură-te, raza zilei celei de taină;
Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înșelăciunii;
Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;
Bucură-te, ceea ce ai aruncat din dregătorie pe chinuitorul cel fără de omenie;
Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, iubitorul de oameni;
Bucură-te, ceea ce ne-ai mântuit din slujba păgânească;
Bucură-te, ceea ce ne curățești de lucrurile cele întinate;
Bucură-te, ceea ce ai stins închinarea la foc;
Bucură-te, ceea ce ne-ai potolit văpaia chinurilor;
Bucură-te, îndreptătoarea înțelepciunii celor credincioși;
Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 6-lea:

Mărturisitori, purtători de Dumnezeu fiind filozofii, s-au întors în Babilon, împlinindu-Ți proorocia; și tuturor mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase, lăsatu-l-au pe Irod ca pe un mincinos, că nu știa să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Strălucind în Egipt Tu, Lumina adevărului, gonit-ai întunericul minciunii. Că idolii lui, nerăbdând tăria Ta, Mântuitorule, au căzut; iar cei ce de ei au scăpat îi cântau Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;
Bucură-te, căderea diavolilor;
Bucură-te, ceea ce ai zdrobit stăpânia înșelăciunii;
Bucură-te, ceea ce ai vădit înșelăciunea idolească;
Bucură-te, mare care ai înecat pe netrupescul faraon;
Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei însetați de viață;
Bucură-te, stâlp de foc care călăuzești pe cei ce sunt întru întuneric;
Bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat decât norul;
Bucură-te, hrană și năstrapă cu mană;
Bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte;
Bucură-te, pământul făgăduinței;
Bucură-te, izvorâtore de miere și lapte;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 7-lea:

Vrând Simeon să se mute din veacul acesta înșelător, Te-ai dat lui ca un prunc; dar Te-ai făcut lui cunoscut și ca Dumnezeu desăvârșit. Pentru aceea, s-a mirat de înțelepciunea Ta cea nespusă, cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură nouă arătându-Se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuți de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de sământă și păzindu-l întreg, precum a fost; ca noi, văzând minunea, să o lăudăm grăind:

Bucură-te, floarea nestricăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, ceea ce ai luminat chipul învierii;
Bucură-te, ceea ce ai arătat viața îngerească;
Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioșii;
Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care mulți se adumbresc;
Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Îndreptătorul celor rătăciți;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Mântuitorul celor robiți;
Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;
Bucură-te, iertarea multor greșiți;
Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;
Bucură-te, dragostea care biruiește toată dorirea;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 8-lea:

Văzând naștere minunată, să ne înstrăinăm de lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Preaînaltul Dumnezeu pe pământ S-a arătat om plecat, vrând să tragă la înălțime pe cei ce-I cântă: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, și naștere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu celui neîncăput;
Bucură-te, ușa tainei celei de cinste;
Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere pentru cei necredincioși;
Bucură-te, lauda cea fără de îndoială a celor credincioși;
Bucură-te, purtătoarea cea preasfântă a Celui ce este pe heruvimi;
Bucură-te, sălașul cel preamărit al Celui ce este pe serafimi;
Bucură-te, ceea ce ai adunat lucruri potrivnice întru una;
Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria și nașterea;
Bucură-te, prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;
Bucură-te, prin care s-a deschis raiul;
Bucură-te, cheia împărăției lui Hristos;
Bucură-te, nădejdea bunătăților celor veșnice;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării Tale; că pe Cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-au văzut om apropiat tuturor, viețuind împreună cu noi și auzind de la toți așa: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei mult-vorbitori îi vedem, Născătoare de Dumnezeu, că-ți stau înainte ca niște pești fără de glas; că nu se pricep să spună în ce chip și fecioară ai rămas și ai putut naște. Iar noi, de o taină ca aceasta minunându-ne, cu credință cântăm:

Bucură-te, sălașul înțelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, comoara rânduielii Lui;
Bucură-te, ceea pe filozofi îi arăți neînțelepți;
Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meșteri la cuvânt a fi necuvântători;
Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliți;
Bucură-te, că s-au veștejit făcătorii de basme;
Bucură-te, ceea ce ai risipit vorbele cele încâlcite ale atenienilor.
Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;
Bucură-te, ceea ce ne-ai ridicat dintru adâncul necunoștinței;
Bucură-te, ceea ce pe mulți i-ai luminat la minte;
Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieți;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 10-lea:

Vrând Împodobitorul tuturor să mântuiască lumea, la ea a venit precum i se făgăduise și, Păstor fiind, ca un Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi. Căci, cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid ești fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, și tuturor celor ce aleargă la tine: că Făcătorul cerului și al pământului te-a gătit pe tine, curată, sălășluindu-Se în pântecele tău și învățându-i pe toți să cânte ție:

Bucură-te, turnul feciorie;
Bucură-te, ușa mântuirii;
Bucură-te, începătoarea prefacerii celei pline de-nțeles;
Bucură-te, dătătoarea darului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliți întru rușine;
Bucură-te, că tu ai învățat pe cei lipsiți de minte;
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;

Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăției;
Bucură-te, cămara nunții celei fără de sămânță;
Bucură-te, ceea ce ai împreunat Domnului pe cei credincioși;
Bucură-te, ceea ce între fecioare ai fost unică hrănitoare de prunc;
Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 11-lea:

Împărate Sfinte, de Ți-am aduce cântări și psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, că se biruiește toată cântarea care va să tindă spre mulțimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ți cântă: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că, aprinzând în sine focul cel netrupesc, pe toți îi îndreptează spre cunoștința cea dumnezeiască, ce luminează mintea cu raza ei și se cinstește cu chemarea aceasta:
Bucură-te, raza Soarelui celui înțelegător;
Bucură-te, raza Luminii celei neapuse;
Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;
Bucură-te, ceea ce pe vrăjmași îi îngrozești ca un tunet;
Bucură-te, că din tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;
Bucură-te, că ai izvorât râul cel ce curge cu ape multe;
Bucură-te, ceea ce ne-ai arătat chipul cristelniței;
Bucură-te, ceea ce curățești întinăciunea păcatului;
Bucură-te, baie care speli conștiința;
Bucură-te, pahar care dai gust bucuriei;
Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos;
Bucură-te, viața veseliei celei de taină;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 12-lea:

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, Dezlegătorul tuturor datoriilor omenești venit-a singur la cei ce se îndepărtaseră de harul Lui și, rupând zapisul, aude de la toți așa: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând naşterea ta, te lăudăm toţi ca pe o Biserică însufleţită, Născătoare de Dumnezeu, că locuind în pântecele tău Domnul, Care ţine toate cu mâna, a sfinţit, a slăvit şi a învăţat pe toţi să-ţi cânte:

Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu-Cuvântul;
Bucură-te, sfântă care eşti mai mare decât sfinţii;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara vieţii cea nedeşertată;
Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraţilor celor credincioşi;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoţilor celor cuvioşi;
Bucură-te, stâlpul Bisericii cel neclintit;
Bucură-te, zidul împărăţiei cel nebiruit;
Bucură-te, prin care se ridică biruinţele;
Bucură-te, prin care se surpă vrăjmaşii;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, mântuirea sufletului meu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 13-lea:

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toţi sfinţii, primind acest dar de acum, mântuieşte de toată ispita şi scoate din chinul ce va să fie pe toţi cei ce-ţi cântă: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori)

Şi iarăşi Icosul I: *Îngerul cel mai întâi stătător...* şi Condacul 1: *Apărătoare Doamnă...*

Apoi

Rugăciunea
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Stăpână, ceea ce eşti mai înaltă şi mai presus decât îngerii şi arhanghelii şi mai cinstită decât toată făptura; mirarea cea mare a îngerilor, propovăduirea proorocilor, podoaba cea aleasă a arhanghelilor, întărirea cea tare a mucenicilor, lauda cea preamărită a apostolilor, povăţuitoarea cea tare a călugărilor, înfrânarea cea tare a postitorilor, curăţia şi mărirea fecioarelor, veselia cea lină a maicilor, înţelepciunea şi învăţătura pruncilor, cârmuitoarea săracilor şi a văduvelor; îmbrăcămintea celor goi, sănătate celor bolnavi, izbăvire celor robiţi; linişte celor de pe mare, liman bun celor înviforaţi, povăţuitoare neostenită celor ră-

tăciți, mergere ușoară celor călători, odihnă bună celor osteniți, acoperământ și scăpare celor asupriți; nădejde celor fără de nădejde, ajutătoare celor lipsiți; celor săraci bogăție neîmpuținată, celor întristați de-a pururea mângâiere, celor pe care nu-i iubește nimeni iubire cu smerenie; celor păcătoși mântuire către Dumnezeu; tuturor creștinilor ocrotire tare, ajutătoare nebiruită și folositoare. Prin tine Cel nevăzut S-a făcut văzut, pentru care aducem rugăciune ție, noi robii tăi, Doamna noastră. O, preamilostivă Împărăteasa Luminii celei înțelegătoare și preamărită, care ai născut pe Împăratul nostru, Hristos Dumnezeu, Cel ce dă viață tuturor, ceea ce ești mărită de cele cerești, minte îngerească, stea cu totul luminoasă și mai sfântă decât toți sfinții; Împărăteasa împăraților, Stăpâna tuturor făpturilor, Fecioară încuviințată de Dumnezeu, Mireasă nestricată, palat al Preasfântului Duh, scaun de foc al nevăzutului Împărat, chivot ceresc, purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, căruța cea în chipul focului; odihna Dumnezeului celui viu, zămislirea negrăită a trupului lui Hristos, cuibul Vulturului ceresc, turtureaua cea cu bună glăsuire, porumbița cea preabună, lină și fără de răutate; Maică iubitoare de fii, adâncul milelor, picătura care risipește mânia lui Dumnezeu, adâncimea cea nemăsurată, taina cea negrăită, minunea cea neștiută, minune nespusă; Biserică nefăcută de mână omenească a Însuși Împăratului tuturor veacurilor; tămâia cea cu bun miros, veșmânt cinstit, porfiră de Dumnezeu țesută, rai sufletesc, odrasla pomului celui de viață purtător, floarea cea preafrumoasă, care ai înflorit nouă veselia cerească, strugurele mântuirii noastre, paharul Împăratului ceresc, întru care s-a dres de la Duhul Sfânt vinul harului Celui neîmpuținat; solitoarea legii, începătura credinței celei adevărate a lui Hristos, turnul cel neclintit, pieirea ereticilor, sabia mâniei lui Dumnezeu împotriva tuturor celor nelegiuiți; îngrozire diavolilor, biruință în războie, păzitoare adevărată tuturor creștinilor și lumii încredințată mântuire. O, întru tot milostivă Doamnă Fecioară, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ție și arată mila ta poporului dreptcredincios; roagă pe Fiul tău să ne izbăvească de tot răul. Și păzește locașul acesta și toate orașele și satele și părțile creștinești și tot poporul cel binecredincios, care scapă și cheamă numele tău cel sfânt de toate năpăstuirile, de boală, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi, de toate durerile și de toată îm-

bulzeala. Ca să nu fie împuținați robii tăi nici cu răni, nici cu îngrozire, nici cu moarte, nici cu dreapta mânie a lui Dumnezeu; ci îi păzește și îi mântuiește cu mila ta, Doamnă, ceea ce te rogi pentru noi și pentru buna întocmire a văzduhului, spre vremi aducătoare de roadele cele de folos, pe care nouă le dăruiești. Ușurează, ridică și miluiește, Stăpână preamilostivă, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, de toate nevoile pe cei ce sunt în primejdii. Adu-ți aminte de robii tăi și nu trece cu vederea lacrimile și suspinarea lor; ci ne înnoiește pe noi cu bunătatea ta, ca să ne mângâiem cu mulțumire, aflându-te pe tine ajutătoare. Milostivește-te, Doamnă preacurată, spre ajutorul poporului celui binecredincios. Nădejdea noastră, adună pe cele risipite: pe cei rătăciți pe cale povățuiește-i, pe cei căzuți de la dreapta credință iarăși la credință întoarce-i, pe cei bătrâni sprijinește-i, pe cei tineri îi învață, pe prunci hrănește-i și preamărește pe cei ce te preamăresc; dar mai ales păzește Sfântă Biserica Fiului tău și o ferește întru lungime de zile. O, milostivă și preaîndurată Împărăteasă a cerului și a pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, miluiește cu mijlocirea ta poporul dreptcredincios și toată dreptcredincioasa creștinătate. Păzește-o sub acoperământul milei tale, apăr-o pe ea cu cinstitul tău acoperământ și roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care mai presus de fire L-ai întrupat, să ne încingă pe noi cu putere de sus, ca să ne putem apăra împotriva vrăjmașilor noștri văzuți și nevăzuți ce se ostesc asupra noastră. Miluiește și mântuiește cu rugăciunile tale, Maică, pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (Înalt) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N)] și pe toți ortodocșii arhierei, părinți arhimandriți, preoți și diaconi și pe tot clerul bisericesc și pe tot poporul dreptcredincios care se închină icoanei tale. Caută spre noi toți cu folosința ta cea preamilostivă, ridică-ne pe noi din adâncul păcatelor și ne luminează ochii inimii spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, iar la înfricoșătoarea judecată, pe Fiul tău pentru noi roagă-L. Pe cei ce s-au mutat întru dreapta credință din această viață în cea veșnică, împreună cu îngerii, cu arhanghelii și cu toți sfinții, împărtășește-i ca să stea de-a dreapta Fiului tău și Dumnezeu; și cu rugăciunea ta învrednicește pe toți ortodocșii creștini să viețuiască cu Hristos, și cu bucurie în locașurile îngerești să se desfăteze. Că tu ești, Doamnă, mărirea celor cerești și ajutătoarea pământenilor; tu ești nădejdea și folosi-

toarea tuturor celor ce aleargă la tine și cer ajutorul tău cel sfânt; tu ești rugătoarea cea fierbinte către Fiul tău și Dumnezeul nostru, că rugăciunile Maicii mult pot spre îmblânzirea Stăpânului. Și, cu a ta mijlocire, îndrăznim să ne apropiem de sfântul altar, de harul preasfintelor și de viață făcătoarelor Taine, deși suntem nevrednici. Pentru aceea, și pe icoană văzând chipul tău cel întru tot cinstit și pe Cel atotțiitor cu mâna ținând, ne bucurăm noi păcătoșii și, cu umilință căzând, pe acesta cu dragoste și cu frică îl sărutăm, așteptând, Doamnă, prin sfintele și de Dumnezeu primitele tale rugăciuni, să ajungem la cele cerești ale vieții celei fără de sfârșit, și să stăm fără de rușine în ziua judecății de-a dreapta Fiului tău și Dumnezeului nostru, slăvindu-L pe El împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Lui Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi această rugăciune de umilință și folositoare de suflet, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, bucură-te ceea ce ești cu bun dar dăruită, Marie, că ai zămislit cu trup pe Fiul lui Dumnezeu. Bucură-te, că pe El în pântecele tău l-ai purtat. Bucură-te, că pe El L-ai născut. Bucură-te, că pe El cu lapte L-ai hrănit. Bucură-te, că Lui filozofii I s-au închinat. Bucură-te, că pe Hristos în biserică, după trei zile, L-ai aflat. Bucură-te, că Hristos a Înviat din morți și s-a înălțat la ceruri. Bucură-te, că și tu singură la cer ești luată. Bucură-te, că tu, cu fecioria pe îngeri și cu mărirea pe sfinți i-ai întrecut. Bucură-te, că tu pe pământ faci pace. Bucură-te, că ție toți viețuitorii cerești îți sunt ascultători. Bucură-te, că tu poți cere ce voiești de la Fiul tău, Hristos Dumnezeul nostru. Bucură-te, că te-ai învrednicit a ședea aproape de Preasfânta Treime. Bucură-te, că ești maica oamenilor celor supărați care aleargă la tine cu credință. Bucură-te, că a ta bucurie în veci nu se sfârșește. Bucură-te, ceea ce ești cu bun dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine.

Altă rugăciune

O, Preasfântă Doamnă, Stăpână, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, primește nevrednica mea rugăciune și mă păzește de moarte năprasnică și-mi dăruiește pocăință înaintea sfârșitului meu. Amin. (de 3 ori)

Altă rugăciune
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Preacurată, Doamnă și Stăpână, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, care poți face tot binele, primește aceste cinstite daruri, care se cuvin numai ție, de la noi nevrednicii robii tăi, ceea ce ești aleasă din toate neamurile și te-ai arătat mai înaltă decât toate făpturile cerești și pământești. Căci pentru tine a fost cu noi Domnul puterilor și prin tine am cunoscut pe Fiul lui Dumnezeu și ne-am învrednicit de Sfântul Trup și de preacuratul Lui Sânge. Pentru aceasta fericită ești în neamurile neamurilor, ceea ce ești de Dumnezeu fericită, mai luminată decât heruvimii și mai cinstită decât serafimii. Și acum, Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, întru-tot-lăudată, nu înceta a te ruga pentru nevrednicii robii tăi, ca să ne izbăvim de sfatul celui înșelător și de toată primejdia; și să fim păziți nevătămați de toată lovirea cea înveninată a diavolului; ci până în sfârșit cu rugăciunile tale păzește-ne pe noi neosândiți. Ca prin paza și cu ajutorul Tău fiind mântuiți, slavă, laudă, mulțumită și închinăciune, pentru toate să înălțăm Unuia în Treime Dumnezeu, Ziditorul tuturor, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau cântând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești «cuvântat».

Pe tine te lăudăm, grăind: Bucură-te, căruța Soarelui celui înțelegător și vița cea adevărată, care ai crescut Strugurele cel copt, din care curge vinul cel ce veselește sufletele celor ce te slăvesc pe tine cu credință.

Ceea ce ai născut pe Vindecătorul tuturor oamenilor, bucură-te, Mireasă dumnezeiască, toiagul cel de taină, care ai înflorit floarea cea neveștejită; bucură-te, Stăpână, prin care ne umplem de bucurie și moștenim viața.

Nu poate, Stăpână, limba cea cu podoabă vorbitoare să te laude pe tine; că te-ai înălțat mai presus de serafimi, născând pe Împăratul Hristos, pe Care roagă-L să ne izbăvească din toată nevoia pe noi, cei ce ne închinăm ție cu credință.

Slavă...

Marginile lumii te laudă pe tine și te fericesc și cu dragoste cântă ție: Bucură-te, cartea în care s-a scris Cuvântul cu puterea Tatălui, Ceea ce ești curată, pe Care roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să scrie în cartea vieții pe robii tăi.

Și acum...

Plecăm genunchii inimii noastre noi, robii tăi, și ne rugăm ție: Pleacă urechea ta, Ceea ce ești curată, și ne miluiește pe noi, cei ce suntem cufundați pururea în necazuri, și apără-ne de toată robia vrăjmașului, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmosul: Pe tinerii cei binecredincioși...

În pântece ai primit pe Cuvântul și ai purtat pe Cel ce poartă toate și ai hrănit cu lapte, Ceea ce ești curată, pe Cel ce hrănește pe toată lumea cu bunăvoire, Căruia cântăm, curată: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Moise a cunoscut în rug taina cea mare a nașterii tale, Preasfântă, curată Fecioară; iar tinerii mai înainte au închipuit aceasta, mai luminat, în mijlocul focului stând și fiind nearși; pentru aceea te lăudăm pe tine întru toți vecii.

Noi, cei care mai înainte, pentru înșelăciune, eram dezbrăcați, acum ne-am îmbrăcat în haina nestricăciunii prin nașterea ta; iar cei ce ședeam în întunericul păcatelor am văzut lumină, Fecioară, ceea ce ești locaș luminii; pentru aceea te lăudăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cei morți prin tine înviază, că ai născut Viața cea într-un Ipostas. Cei ce mai înainte erau muți acum grăiesc bine; cei întinați se curățesc, bolile se izgonesc și mulțimea duhurilor celor din văzduh se biruiește, Fecioară, ceea ce ești mântuirea oamenilor.

Și acum...

Ceea ce ai născut mântuirea lumii, prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălțime, bucură-te, cea cu totul binecuvântată, care ești acoperământ și putere, zid și tărie celor ce cântă, Curată: Pe Domnul, lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Irmosul:

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridic-o să-Ți cânte Ție: Pe Domnul, lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Tot neamul pământesc să salte, cu duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să cânte: Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară.

Izbăvește-ne pe noi, Fecioară, de ispitele păcatelor și de orice pedeapsă, care vine asupra oamenilor, pentru mulțimea greșelilor lor, ca să strigăm ție noi, credincioșii: Bucură-te, prin care noi ne facem părtași bucuriei celei de-a pururea.

Te-ai arătat luminarea și întărirea noastră, pentru aceasta cântăm ție: Bucură-te, steaua cea neapusă, care ai adus în lume pe Soarele cel mare; bucură-te, Curată, ceea ce ai deschis raiul cel încuiat; bucură-te, stâlpul cel de foc, care povățuiește firea omenească la viața cea de sus.

Să stăm cu cuvioasă temere în casa Dumnezeului nostru și să strigăm: Bucură-te, Stăpâna lumii; bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor; bucură-te, ceea ce singură între femei ești fără de prihană și bună; bucură-te, vasul care ai primit mirul cel neîmpuținat, ce s-a vărsat asupra ta.

Slavă...

Porumbiță, care ai născut pe Cel milostiv, bucură-te, pururea Fecioară. Bucură-te, lauda tuturor cuvioșilor; bucură-te, cununa mucenicilor; bucură-te, frumusețea cea dumnezeiască a tuturor drepților și mântuirea noastră a credincioșilor.

Și acum...,

Fie-ți milă, Doamne, de moștenirea Ta, și treci cu vederea acum păcatele noastre, având rugătoare spre aceasta către Tine pe ceea ce Te-a născut pe pământ mai presus de fire pe Tine, Hristoase, Care ai binevoit a lua firea omenească, pentru mare mila Ta.

LUMINÂNDA

Podobie: Femei, auziți...

Săltați, dănțuind, cu veselie cântați. Gavriil, bucurie Fecioarei aducând, i-a stat înainte în cetatea Nazaretului, zicând: Acum sunt bunele vestiri cele de bucurie; bucură-te, Curată și fără prihană, folositoarea lumii; bucură-te, scaun ceresc.

Slavă... Și acum...

Taina cea din veci se cunoaște astăzi, că Dumnezeu-Cuvântul Se face Fiul Fecioarei Maria pentru milostivire și Gavriil vestește bucuria vestirii celei bune, cu care dimpreună să cântăm toți: Bucură-te, Maica Domnului!

LA LAUDE

Se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Taina cea ascunsă și de îngeri neștiută, Arhanghelului Gavriil i se încredințează și către tine acum vine, Ceea ce ești bună și porumbiță curată și chemarea neamului nostru, și strigă către tine, Preasfântă: Bucură-te și te gătește, prin cuvântul acesta, să primești pe Dumnezeu-Cuvântul în pântecele tău (de două ori).

Palat purtător de lumină s-a gătit Ție, Stăpâne, pântecele cel curat al dumnezeieștii Fiice; pogoară-Te și vino la dânsul și miluiește făptura Ta, împotriva căreia a dus război pizmașul, care a fost ținută în robie de cel viclean și a pierdut frumusețea cea dintâi și așteaptă pogorârea ta cea mântuitoare.

Gavriil, arhanghelul, de față vine către tine și zice ție, Ceea ce ești cu totul nevinovată: Bucură-te, dezlegarea blestemului și scularea celor căzuți; bucură-te, ceea ce singură ai fost aleasă lui Dumnezeu; bucură-te, norul cel însuflețit al Soarelui și primește în pântece pe cel neîncăput, Care se va sălășlui în pântecele tău.

Slavă... Și acum...

A auzit Născătoarea de Dumnezeu limba pe care nu o știa, că grăia către dânsa arhanghelul graiurile vestirii celei bune. Deci, primind vestirea cu credință, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeule cel mai înainte de veci. Pentru aceea și noi, bucurându-ne, grăim Ție: Dumnezeule, Cel

ce Te-ai întrupat dintr-însa fără schimbare, dăruiește lumii pace și sufletelor noastre mare milă.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., **troparul:** Porunca cea cu taină..., Doamne, miluiește (de 40 ori), Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Slavă..., Și acum... și otpustul zilei.

ACATISTUL ADORMIRII PREA SFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Începutul se face ca la Acatistul Domnului Iisus Hristos (vezi la pag. 205-206): Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., **apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea:** Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Crezul, Doamne, miluiește **(de 12 ori).**

La Vecernie, punem stihirile de la Doamne strigat-am..., **pe 8, glasul 1. Însăși Podobia:**

O, prea slăvită minune! Izvorul vieții în mormânt se pune și scară către cer mormântul se face, veselește-te Ghetsimani, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă, să strigăm credincioșii, având pe Gavriil de începător cetelor: cea plină de dar, bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii, prin tine, mare milă.

Minunate sunt tainele tale, Preacurată, Celui de sus tron te-ai arătat, Stăpână, și de pe pământ la cer te-ai mutat astăzi, slava ta este încuviințată, cu daruri de lumini dumnezeiești strălucind. Fecioare, cu Maica Împăratului la înălțime suiți-vă, cea plină de dar, bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

A ta Adormire o măresc Stăpâniile, Tronurile, Domniile, Căpeteniile, Puterile, Heruvimii și înfricoșații Serafimi. Se bucură pământenii, înfrumusețându-se cu dumnezeiască mărirea ta, înaintea ta cad împărații cu Arhanghelii, cu Îngerii și cântă: cea plină de dar, bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Slavă... Și acum..., se cântă pe 8 glasuri, începând cu glasul 1:

Cu voia cea dumnezeiește stăpânitoare, de pretutindeni purtătorii de Dumnezeu Apostoli au fost ridicați pe nori și aduși pe sus. (glasul al 5-lea) Ajungând la preacuratul și de viață purtătorul tău trup, cu dragoste l-au sărutat. (glasul al 2-lea) Iar puterile cerești, cele mai înalte, cu al lor Stăpân au venit. (glasul al 6-lea) De Dumnezeu primitorul și preacuratul trup petrecându-l, de spaimă fiind cuprinse, frumos mergeau înainte și în chip nevăzut strigau mai-marilor cetelor celor mai de sus: Iată Împărăteasa tuturor, dumnezeiasca Fiică a venit. (glasul al 3-lea) Ridicați porțile și în chip frumos primiți pe aceasta, pe Maica luminii celei pururea fiitoare. (glasul al 7-lea) Că printr-însa, spre care a căuta nu putem, s-a făcut mântuire la tot neamul omenesc. (glasul al 4-lea) Și acesteia a-i da cinstire după vrednicie cu neputință este, căci slava ei covârșește toată mintea. (glasul al 8-lea) Pentru aceasta, Preacurată de Dumnezeu Născătoare, pururea cu purtătorul de viață Împărat și Cel născut al tău viețuind, roagă-te neîncetat să păzească și să mântuiască de toată asuprirea cea potrivnică pe poporul tău cel nou. (glasul 1) Că în veci în chip luminat te fericim.

La Stihoavnă, Stihirile, glasul al 4-lea:

Veniți să lăudăm popoare pe Preasfânta Curata Fecioara, din care în chip de negrăit a ieșit întrupat Cuvântul Tatălui. Și să strigând, grăind: Binecuvântată ești tu între femei, fericit este pântecele care a încăput pe Hristos. Ceea ce ți-ai dat sufletul în sfintele Lui mâini, roagă-te, Preacurată, să mântuiască sufletele noastre.

Stih: Scoală-te, Doamne, întru odihna Ta, tu și chivotul sfințirii Tale.

Preacinstită Adormirea ta, Preasfântă Fecioară Curată, mulțimile îngerilor în cer și neamul omenesc pe pământ o fericim. Că Maică ai fost lui Hristos Dumnezeu, Făcătorul tuturor. Pe Acesta nu înceta a-L ruga pentru noi, care, după Dumnezeu ne-am pus nădejdile spre tine, Născătoare de Dumnezeu Prealăudată, ceea ce nu știi de nuntă.

Stih: Juratu-s-a Domnul lui David adevărul și nu-l va lepăda.

C ântarea lui David să cântăm astăzi popoare, lui Hristos Dumnezeu, că zice: Aduce-se-vor Împăratului fecioare în urma ei, aduce-se-vor întru veselie și bucurie, că cea care este din sămânța lui David, și prin care noi ne-am îndumnezeit, în mâinile Fiului și Stăpânului său s-a dat, cu preamărire și mai presus de cuvânt. Pe aceasta, ca pe Maica lui Dumnezeu, lăudând-o, strigăm și zicem: Izbăvește-ne pe noi, cei ce te mărturisim pe tine, de Dumnezeu Născătoare, de toată primejdia și izbăvește de nevoi sufletele noastre.

Slavă..., Și acum..., același glas

C ând te-ai dus, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, la Cel ce S-a născut din tine în chip de negrăit, fost-au de față Iacov, fratele Domnului, și întâiul ierarh, și Petru, cel mai de cinste între Apostoli și vârful cuvântătorilor de Dumnezeu și toată dumnezeiasca adunare a Apostolilor, cu adevărate învățături lăudând dumnezeiasca și minunata taină a rânduielii lui Hristos Dumnezeu. Și îngropând trupul tău cel de Viață începător și de Dumnezeu primitor, s-au bucurat, Prealăudată. Iar de sus preasfintele și mai-marile puteri îngerești spăimântându-se, privind unii la alții, ziceau: Ridicați porțile voastre și primiți pe ceea ce a născut pe Făcătorul cerului și al pământului, și cu doxologii să lăudăm cinstitul și sfântul trup care a încăput pe Cel nevăzut de noi și Domnul. Pentru aceasta și noi prăznuind pomenirea ta, strigăm către tine, Prealăudată: Înalță fruntea creștinilor și izbăvește sufletele noastre.

Tropar, glasul 1

Î ntru naștere fecioria ai păzit, întru adormire lumea nu o ai părăsit de Dumnezeu Născătoare, mutatu-te-ai la viață, fiind Maica vieții și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre.

La Utrenie, troparul acesta de trei ori.

După întâia stihologie, Sedealna, glasul al 4-lea.

Podobia: Spăimântatu-s-a Iosif...

S trigă, Davide, ce sărbătoare este aceasta? Că pe ceea ce ai lăudat-o oarecând în cartea psalmilor ca pe o fiică, Maică a lui Dumnezeu și Fecioară, pe aceasta a mutat-o la locașurile cele de acolo, Hristos, Cel ce S-a născut dintr-însa fără sămânță, pentru aceasta se bucură maicile, fecioarele și miresele lui Hristos, zicând: Bucură-te ceea ce te-ai mutat la împărăția cea de sus.

Slavă..., Și acum..., aceeași. După a doua stihologie, Sedealna, glasul 1,

Podobia: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Preacinstită ceata înțelepților Apostoli, s-a adunat minunat, să îngroape cu măreție trupul tău cel preacurat, de Dumnezeu Născătoare, Prealăudată. Cu aceea împreună au cântat și mulțimile îngerilor cu cinste lăudând mutarea ta, care cu credință o serbăm.

Slavă..., Și acum... tot aceasta. După Polileu, Sedealna, glasul al 3-lea,

Podobia: De frumusețea fecioriei tale...

Întru nașterea ta, zămislirea a fost fără sămânță; întru Adormirea ta, moartea fără stricăciune; minune îndoită întru minune s-a adunat, de Dumnezeu Născătoare. Că în ce chip, neștiind de bărbat, ai fost hrănitoare de prunc, fecioară fiind, și cum Maică lui Dumnezeu fiind, ca o purtătoare de moarte, miresme răspândești. Pentru aceasta cu îngerii grăim către tine: Bucură-te, ceea ce ești plină de har.

Slavă..., Și acum...: tot aceasta. Antifonul 1 al glasului al 4-lea. Prochimen, glasul al 4-lea: Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul. Stih: Ascultă fiică și vezi... Apoi: Toată suflarea..., și după Psalmul 50, Slavă..., Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu... Și acum..., aceeași, apoi Stihira glasul al 6-lea:

Când mutarea preacuratului tău trup se gătea, atunci Apostolii, stând împrejurul patului, cu cutremur te priveau. Și unii, căutând spre trup, de spaimă erau cuprinși, iar Petru cu lacrimi a grăit către tine: O, Fecioară! Te văd cu adevărat întinsă pe pat pe tine viața tuturor, în care S-a sălășluit îndulcirea vieții celei ce va să fie și mă minunez. Ci o, Preacurată, roagă-te cu deadinsul Fiului și Dumnezeu tău să păzească cetatea ta nevătămată.

Canon, glasul 1,

Cântarea 1:

Irmosul:

Ccea împodobită cu dumnezeiască slavă, sfințita și lăudata pomenirea ta Fecioară, pe toți credincioșii la veselie i-a adu«nat; și începând Mariam, cu timpane și cu hore, cântă Unuia-Născut «al tău, căci cu slavă s-a preaslăvit».

Petrecut-au cetele celor fără de trup în Sion, dumnezeiescul trup cel ce mergea la cer. Și fără de veste adunându-se mulțimea Apostolilor de la margini, a stat îndată înaintea ta, Născătoare de Dumnezeu. Cu aceia, Preacurată Fecioară, cinstită pomenirea ta prăznuim.

Răsplătiri de biruință ai luat asupra firii, Curată, pe Dumnezeu născând. Însă urmând Făcătorului și Fiului tău, mai presus de fire te-ai supus legilor firii. Pentru aceasta după ce ai murit, te-ai sculat și cu Fiul tău în veci viețuind.

Slavă...

Fecioare tinere, cu Mariam proorocița, cântare de petrecere acum cântați. Că Fecioara și singura de Dumnezeu Născătoarea la odihna cerească se mută.

Și acum...

După vrednicie, pe tine, ca pe un cer însuflețit, te-au primit cereștile și dumnezeieștile locașuri, Preacurată. Și ai stat luminos înfrumusețată, ca o mireasă cu totul neprihănită, înaintea Împăratului și Dumnezeu.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Cel ce ești făcător și cuprinzător a toate, Înțelepciunea și Puterea lui Dumnezeu, Hristoase, neclătită și nemișcată, întărește Biserica, Cel ce Însuți ești Sfânt și întru sfinți Te odihnești».

Pe tine, femeie moartă, însă mai presus de fire, și Maică a lui Dumnezeu, văzându-te măriții Apostoli, ceea ce ești cu totul fără prihană, cu frică te-au atins cu mâinile pe tine, cea strălucită cu mărire, ca pe o sălășluire, în care Dumnezeu a locuit, văzându-te.

Apucat-a înainte judecata lui Dumnezeu, aducând tăierea mâinilor batjocoritoare ale celui îndrăzneț, păzind în slava Dumnezeirii cinstea sicriului celui însuflețit, întru care Cuvântul trup S-a făcut.

Slavă...

Din coapse muritoare ieșind, Curată, ai luat sfârșit, cuvenit firii, dar ca ceea ce ai născut viața cea adevărată, te-ai mutat la viața cea dumnezeiască și ipostatnică.

Și acum...

Adunarea cuvântătorilor de Dumnezeu de la margini, și mulțimea îngerilor de sus au mers la Sion cu voința cea atotputernică, după vrednica datorie slujind, Stăpână, îngropării tale.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Graiurile proorocilor și preînchipuirile au proorocit întruparea Ta cea din Fecioară, Hristoase. Lumina strălucirii Tale întru «luminarea neamurilor va ieși și va striga Ție adâncul cu veselie: Slavă «puterii Tale, Iubitorule de oameni».

Vedeți popoare și vă mirați, că muntele cel sfânt și prea vădit al lui Dumnezeu, la locașurile cele cerești de sus se ridică; cerul cel pământesc în locașul cel ceresc și nestricăcios se sălășluiește.

La viața cea pururea veșnică și mai bună, moartea ta a fost trecere, Curată, din cea vremelnică, la cea dumnezeiască cu adevărat și netrecătoare mutându-te, Preacurată, vezi întru veselie pe Fiul și Domnul tău.

Slavă...

Ridicatu-s-au porțile cerești, îngerii au lăudat și a primit Hristos vistieria feciorei Maicii Sale. Heruvimii te-au ridicat cu veselie și Serafimii te slăvesc, bucurându-se.

Și acum...

Minune era a vedea cerul cel însuflețit al Împăratului tuturor, trecând din deșertăciunile pământului. Cât sunt de minunate lucrurile Tale! Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dumnezeiasca și nespusa frumusețe a bunătăților Tale, Hristoase, voi spune. Că din veșnica slavă strălucire împreună-vecuitoare «și ipostatnică luând, din pântece feciorese întrupându-Te, celor din «întuneric și din umbră le-ai răsărit ca un soare.»

Ca pe nor adunarea Apostolilor, Fecioară, fiind purtată, s-a adunat în Sion de la margini, ca să slujească ție, norului celui ușor, din care Dumnezeu cel Preaînalt, celor din întuneric și din umbră, le-a răsărit Soare al dreptății.

Limbile cele de Dumnezeu primite, ale trâmbițelor dumnezeieștilor bărbați, cu glas bine răsunător, Născătoarei de Dumnezeu au strigat cântare de petrecere, cu Duhul glăsuind: Bucură-Te, izvorul cel ne-

stricăcios al întrupării lui Dumnezeu, Celui de viață începător și Mântuitorul tuturor.

Slavă...

Să glăsuiască trâmbițele cuvântătorilor de Dumnezeu astăzi, limbile omenești cele mult-grăitoare acum să laude; și să strige toată suflarea, cu lumină nemăsurată strălucind; îngerii să cânte Adormirea Fecioarei.

Și acum...

Se cuvenea, Fecioară, ca vasul alegerii, locașul de petrecere cel minunat și cu totul sfințit lui Dumnezeu, să fie primit dumnezeiește și cu cântări să fie cu adevărat mărit, de Dumnezeu Născătoare, Prealăudată.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Focul cel dinlăuntru al chitului născut în luciul mării, a fost închipuire a îngropării Tale celei de trei zile, al căreia prooroc «Iona s-a arătat. Că fiind izbăvit precum s-a și spus mai înainte, nevă«tămat striga: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne».

Datu-ți-a ție cele mai presus de fire Împăratul, Dumnezeul tuturor; că precum în naștere Fecioră te-a păzit, așa și în groapă trupul ți-a ferit fără stricăciune; și împreună te-a preamărit în dumnezeiasca mutare, cinste ție, Maicii, ca un Fiu, dăruindu-ți.

Cu adevărat pe tine ca o făclie luminoasă a focului celui nematerial, ca pe o cădelniță de aur a cărbunelui celui dumnezeiesc întru sfintele sfinților te-a sălășluit, ca pe o năstrapă și toiag, și lespede de Dumnezeu scrisă, ca pe un sicriu sfânt și masă a pâinei vieții, te-a arătat, Fecioară, cel născut al Tău.

Slavă...

Din tine a răsărit viața, cheile fecioriei nestricând; deci cum ar fi fost Preacuratul și de viață începătorul Tău trup împărtășit de ispita morții?

Și acum:

Locaș fiind Vieții, ai dobândit viața cea pururea fiitoare; că prin moarte ai trecut la viață; ceea ce ai născut Viața cea ipostatnică.

Condacele și Icoasele

Condacul 1, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Celei alese dintre toate neamurile, Maicii lui Dumnezeu, împărătesei, celei ce te sui de la pămînt la cer, cântare cu cucernicie, pentru preacinstita ta Adormire, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu. Iar tu, ca ceea ce ai biruință peste moarte, de toate întâmplările aducătoare de moarte ne păzește pe noi, ca să-ți cântăm ție: bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Icosul 1:

Îngerul întâistătător, din cer a fost trimis, să spună Născătoarei de Dumnezeu, mutarea ei la cer, fără de grijă și mai înainte să vestească venirea la ea a Fiului lui Dumnezeu. Și luminat strălucind înaintea ei stând, a zis așa:

Bucură-te, preaveselă Maică a Împăratului;
Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, Împărăteasa cerului și a pământului;
Bucură-te, preamărită, că vine cu slavă la tine Fiul lui Dumnezeu să te ia la cer;
Bucură-te, ceea ce ești preamărită, prin vestirea ducerii tale către Fiul tău și Dumnezeu;
Bucută-te, cea aleasă de Dumnezeu din toate neamurile;
Bucură-te, sfântă încăpere a Cuvântului lui Dumnezeu;
Bucură-te, plinirea vestirii profeților;
Bucură-te, preacinstită cunună a apostolilor;
Bucură-te, podoaba și stăpânirea ocârmuitorilor;
Bucură-te, înfrumusețarea arhiereilor și podoaba preoților;
Bucură-te, povățuitoarea monahiilor, celor înțelepțite de Dumnezeu, către împărăția cea de sus;
Bucură-te, ceea ce deschizi ușile raiului neamului creștinesc, care pururea te fericește pe tine;
Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Condacul al 2-lea:

Marii ierarhi, Dionisie, tainicul ceresc, Irotei cel minunat și Timotei, cel încuviințat cu dumnezeiască arhierie, văzând ceata apostolilor, adusă cu voia ta de față pe nori, de la marginea lumii, la preacinstită Adormirea ta, preanevinovați cântau lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Toată făptura cea înțelegătoare, împreună cu căpeteniile cetelor cerești, au venit cu Împăratul lor, Care, în mâinile cele începătoare de viață, a luat sufletul Mamei Sale. Iar Petru, cel cu credință fierbinte, cu multe lacrimi a zis către ea așa:

Bucură-te, Maica Făcătorului lumii, care te-ai suit la cele fără de grijă;
Bucură-te, ceea ce te-ai mutat la lărgimile cele mari ale cerului;
Bucură-te, că prin suirea ta, ai sfințit cele patru stihii;
Bucură-te, că prin mergerea ta, ai veselit cele cerești;
Bucură-te, ceea ce ai fost primită în frumosul Ierusalim de sus;
Bucură-te, ceea ce cu bucurie ai intrat în locașurile cele nefăcute de mâini omenești;
Bucură-te, împărăteasa heruvimilor și a serafimilor;
Bucură-te, stăpâna îngerilor și a arhanghelilor;
Bucură-te, mângâierea și izbăvirea credincioșilor;
Bucură-te, ajutorul și sprijinirea moștenirii tale,
Bucură-te, solitoarea către Dumnezeu, pentru tot neamul creștinesc;
Bucură-te, întru tot bună și dătătoarea tuturor bunătăților;
Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Condacul al 3-lea:

Puterea celui de sus a răpit din India pe Toma, care prin oarecare voire a lui Dumnezeu nu s-a întâmplat la preacinstită Adormirea Maicii lui Dumnezeu, și a fost dus la mormântul cel primitor de viață. Deci pentru Toma, fiind desfăcut mormântul, plecându-se să o vadă acolo, a cunoscut că este înălțată la cer și crezând vedeniei sale celei din călătorie prin văduh, a cântat: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

A înțeles astfel ucenicul, că din iconomia lui Dumnezeu i-a fost rânduit să nu se întâmple la înmormântarea Maicii Domnului împreună cu ceilalți. Pentru aceea, bucurându-se pentru Adormirea ei cea fără de moarte, a zis așa:

Bucură-te, că ai fost luată de la pământ de Fiul tău;
Bucură-te, că te-ai suit la cele înalte, spre a te îndulci de slava lui Hristos;

Bucură-te, că te-ai suit la cele de sus, înconjurată de toate căpeteniile îngerești și i-ai aruncat lui Toma omoforul tău în văzduh, ca o adeverire, spre mărturie;
Bucură-te, că ai fost purtată de heruvimi, la cele mai presus de ceruri;
Bucură-te, că ai fost înălțată cu cântări de mare cuviință prin porțile cerești, de mai-marii puterilor îngerești;
Bucură-te, că ești înconjurată și fericită de toți locuitorii cerurilor;
Bucură-te, cer pământesc, care ești înălțată la locuința Celui de sus;
Bucură-te, tronul Domnului, care ești înălțată de la pământ la Împărăția cerească;
Bucură-te, solitoarea noastră și tare sprijinire la Fiul tău;
Bucură-te, chezășia noastră către Dumnezeu, spre mântuire;
Bucură-te, Împărăteasa creștinilor și ajutătoare pentru dobândirea Împărăției cerești;
Bucură-te, Maica Vieții, și, după Dumnezeu, nădejdea vieții noastre celei veșnice;
Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta nu ne lași pe noi!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri netrebnice și necredincioase, având în sine evreul Atonie, și văzând pe purtătorii de Dumnezeu apostoli, ducând la mormânt cu mare cinste trupul cel preacurat al Maicii lui Dumnezeu, s-a pornit ca să-l răstoarne. Dar fără de veste, odată cu orbirea, i s-au tăiat și mâinile, ce au rămas lipite de pat. Acela apoi, prin credință, Mamă a lui Dumnezeu te-a mărturisit pe tine, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzind tainicii apostoli și singurii văzători ai Cuvântului pe îngeri cântând înalte cântări, la înmormântarea trupului celui de Dumnezeu purtător, și vrând să-i dea cinstea cea plăcută lui Dumnezeu, s-au nevoit cu un glas a cânta așa:
Bucură-te, ceea ce ai luat bunăvestire, pentru mergerea ta la Împărăția cea de sus;
Bucură-te, ceea ce de la binevestitorul Gavriil ai primit ramura cea de bucurie a raiului;

Bucură-te, că ai luminat mulțimea heruvimilor cea preacinstită;
Bucură-te, că ai luminat firea serafimilor cea preamărită;
Bucură-te, ceea ce ai fost de patriarhii Avraam, Isaac și Iacob mai înainte închipuită;
Bucură-te, ceea ce ai fost de profeți mai înainte vestită;
Bucură-te, că ai înfrânt semeția cea rea a evreului;
Bucură-te, că ai dat lui vindecare.
Bucură-te, ceea ce ai întors necredința lui Atonie la credință;
Bucură-te, ceea ce ai primit pocăința lui;
Bucură-te, că înalți la cer pe cei ce au iubire și credință către tine:
Bucură-te, că ești izbăvitoarea celor ce cu credință tare cheamă numele tău în ajutor;
Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Condacul al 5-lea:

Sfinții Apostoli, ca niște stele conduse de Dumnezeu fiind în lume împrăștiați pentru predicarea Evangheliei, răpiți au fost pe nori prin văzduh și aduși spre înmormântarea Maicii Domnului, pe care cu laude și cu cântări petrecând-o, împreună cu îngerii cântau: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzând văzătorii de Dumnezeu pe Stăpânul lor, luând în mâini sufletul Maicii Sale și cunoscând că El este Domnul, s-au nevoit cu cântări sfințite a lăuda pe cea binecuvântată și au cântat ei așa:
Bucură-te, Împărăteasă, care ai purtat pe Cel ce împărățește peste toate;
Bucură-te, ceea ce și tu însăți ești purtată de mâinile Fiului tău;
Bucură-te, sceptru împărătesc, din dreapta lui Hristos;
Bucură-te, stâlparea porumbiței, cea din mâna lui Noe;
Bucură-te, toiagul lui Aaron, care a odrăslit neputreziciunea;
Bucură-te, crinul cel nevestejit, care a înflorit nemurirea;
Bucură-te, chivotul însuflețit de Dumnezeu, al dumnezeiescului părinte David;
Bucură-te, psaltire și alăută preafrumoasă, ce ai ridicat mărirea profeției;
Bucură-te, chivot însuflețit, al sfințeniei Domnului;
Bucură-te, viață care ne-ai adus pe noi întru bucurie Domnului;

Bucură-te, cortul cel umbrit de heruvimi;
Bucură-te, Sfânta Sfintelor, cea grăită de serafimi;
Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Condacul al 6-lea:

Apostolii, purtători ai cuvântului lui Dumnezeu în lume, după aducerea Maicii Domnului la cele de sus, fiind așezați la obișnuita masă comună și luând o parte de pâine și înălțând-o în numele Domnului, deodată au văzut de sus pe Împărăteasa, Născătoarea de Dumnezeu, împreună cu îngerii purtători de lumină și auzind-o, dându-le lor pace de la Fiul ei și Dumnezeu, au cântat: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Strălucit-a nouă de voie Hristos, Soarele dreptății, din preacuratele tale coapse și prin buna înțelepciune a predicii apostolilor lumea s-a luminat, iar pe tine, Maica Lui, din neam în neam te-a preamărit. Pentru aceasta și noi te fericim cântând ție:

Bucură-te, pururea Fecioară, că de toate neamurile în veci ești mărită;
Bucură-te, preabună și preaîndurată, asupra oamenilor mare ajutătoare;
Bucură-te, că ai împlinit făgăduința cetei ucenicilor;
Bucură-te, că, prin mijlocirea ta, dai pace lumii de la Fiul tău și Dumnezeu;
Bucură-te, privire preadorită și dulce a sfinților;
Bucură-te, bucuria cea întru tot veselitoare, a preacuvioaselor maici și a sfintelor fecioare;
Bucură-te, că treci peste corturile drepților din rai;
Bucură-te, că îndreptezi pe toți spre dumnezeiasca slavă cerească;
Bucură-te, plinirea doririi tuturor lucrurilor celor bune;
Bucură-te, începutul mântuirii omenești;
Bucură-te, Împărăteasa celor ce împărățesc, după Dumnezeu, pe pământ;
Bucură-te, Doamna și Stăpâna celor ce domnesc după Domnul și Stăpânul cerului;
Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Condacul al 7-lea:

Pe toți, cei ce vor să intre cu credință în sfânta ta biserică, Născătoare de Dumnezeu, pururea îi miluiești, iar pe cei ce te măresc, de toate asupririle și supărările îi izbăvești. Pentru aceea, și binecredinciosului nostru popor, care pururea te fericește, învingere asupra potrivnicului îi dăruiește și toate cele de mântuire ne dă nouă, care ne rugăm ție, cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a faptură nouă, arătându-Se nouă Domnul, Făcătorul tutuor, prin tine Născătoare de Dumnezeu; iar tu, având purtare de grijă pentru noi, rudenia ta, care cu cinste serbăm Adormirea ta, primește să cântăm ție unele ca acestea:

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, cea aleasă dintre pământeni;
Bucură-te, ceea ce ești mai presus de cele pământești și de cele cerești;
Bucură-te, că te-ai suit mai sus de heruvimi și de serafimi;
Bucură-te, că ai adunat prin nori ceata apostolilor la înmormântarea ta;
Bucură-te, căci cu puterea lui Dumnezeu, dovedire învederată, după înmormântarea ta, înaintea lui Toma te-ai arătat în văzduh, când venea pe nori;
Bucură-te, că prin acesta ai adeverit mutarea ta cu trupul la cer;
Bucură-te, că ai dat lui Toma omoforul tău, ca o podoabă de încredințare a mutării tale;
Bucură-te, ceea ce ești împodobită cu frumusețea tuturor virtuților;
Bucură-te, ceea ce ai primit în pântecele tău pe Fiul lui Dumnezeu spre mântuirea oamenilor;
Bucură-te, ceea ce ai înflorit ca un finic cu trupul;
Bucură-te, că te-ai înălțat ca un cedru în slava cea cerească;
Bucură-te, pomul vieții, cel sădit în mijlocul raiului celui de sus;
Bucură-te, corabia cea înțelegătoare, ce te-ai înălțat din potopul morții, la cele de sus;
Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Condacul al 8-lea:

Ca pe un soare întru cele de sus, știindu-te pe tine, Stăpână aleasă, suită de Fiul tău înăuntrul frumuseților celor mai presus de fire și a bunătăților celor nespuse din ceruri, fiind ținută cu plăcere în mâinile Lui și cu bucurie stând la dreapta Lui cea începătoare de viață, pururea cântăm Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul fiind ridicată la cele cerești, iar pe cele pământești nelăsându-le Maica lui Dumnezeu, de mâinile Fiului tău ai fost purtată întru cele nepătrunse, la Ierusalimul cel de sus, la cetatea cea frumoasă și cu totul luminată ai intrat, de heruvimi și de toate puterile cerești fiind înconjurată și cântându-ți-se unele ca acestea:

Bucură-te, al cărei sfânt suflet se sălășluiește în Sionul cel de sus și prealuminat;

Bucură-te, al cărui trup nestricăcios se preamărește, împreună cu sufletul;

Bucură-te, ceea ce ai intrat în cetatea cea împărătească a Atotțiitorului;

Bucură-te, ceea ce te-ai înălțat în raiul cel frumos, sădit sus în ceruri;

Bucură-te, ceea ce te-ai mutat în cetatea împodobită cu pietre strălucitoare;

Bucură-te, ceea ce ești dusă în cetatea cea înconjurată de oștile cele prea înalte;

Bucură-te, că ești luată mai presus de ceruri de Fiul tău, cu bună cuviință dumnezeiască;

Bucură-te, că ești mai cinstită decât toate mințile cele nematerialnice ale îngerilor;

Bucură-te, ceea ce duci rugăciunea celor credincioși, la Fiul tău și Dumnezeu;

Bucură-te, ceea ce te rogi neîncetat pentru noi la scaunul Fiului tău și Dumnezeu;

Bucură-te, solitoarea către Dumnezeu, pentru mântuirea lumii;

Bucură-te, apărătoarea neamului creștinesc, dăruită de Dumnezeu;

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească te înalță pe tine, Născătoare de Dumnezeu, iar neamurile omenești te măresc, ca pe o Maică a lui Dumnezeu și serbează preacinstită Adormirea ta, Împărăteasă. Căci pământenii prin tine se împreună cu cele cerești, iar noi într-un glas cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Cuvintele înaripate ale profeților, cele de Dumnezeu însuflate, acum le vedem împlinite întru tine, Născătoare de Dumnezeu. Căci, cu adevărat, ai născut nouă pe Dumnezeu cu trup. Pentru aceea, crezând taina cuvântului lui Dumnezeu, cântăm ție unele ca acestea:

Bucură-te, începutul cel deplin al legii și al profeților;
Bucură-te, steaua lui Iacob, cea preavestită de Varlaam;
Bucură-te, patul marelui Împărat, cel vestit de Solomon;
Bucură-te, lâna cea rourată de Iisus, preînchipuită de Ghedeon;
Bucură-te, rugul cel nears, mai înainte văzut de primitorul legii, Moise;
Bucură-te, munte sfânt, privit de bărbatul doririlor;
Bucură-te, scară cerească, văzută de Iacov;
Bucură-te, ușă pecetluită și neumblată, mai înainte văzută de Iezechiel;
Bucură-te, soarele locuirii lui Hristos, cel mai înainte arătat de psalmistul David;
Bucură-te, taina ce s-a prezis de profeți în multe chipuri;
Bucură-te, că întru tine s-au închipuit cuvintele prezise, ale tuturor profeților;
Bucură-te, că ai primit toată iconomia Celui de sus, pentru mântuirea lumii;
Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Condacul al 10-lea:

Vrând să mântuiască lumea, Domnul tuturor, din neamul pământenilor te-a ales pe tine Maică pentru Sine. Făcându-Se om pentru noi, S-a suit la cer, de unde Se pogorâse și cu Sine te-a ridicat și pe tine, spre a petrece în slava cea veșnică și a împărăției, împreună cu Dânsul fără de sfârșit. Pentru aceea, ca un Dumnezeu, aude de la toți: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid ești credincioșilor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară. Și apărătoare tuturor celor ce aleargă, la tine, Preacurată, căci tu te-ai mutat la ceruri, ca să fii solitoarea cea mai de aproape, pentru toți care cântă ție:

Bucură-te, cetatea marelui Împărat, așezată deasupra munților cerești;

Bucură-te, zid și acoperământ, ce nu te ascunzi de la a noastră stăruință;

Bucură-te, că ajuți pe cei credincioși să biruiască uneltirile dușmanilor.

Bucură-te, că ai înfrânt mulțimea agarenilor;

Bucură-te, păzitoarea cea neclintită a ortodocșilor;

Bucură-te, împrăștierea ereticilor.

Bucură-te, că ne ești pace și bucurie;

Bucură-te, că ai călcat iadul cel atotpierzător;

Bucură-te, cunună aleasă a celor ce cu minte întreagă luptă împotriva pornirilor trupului;

Bucură-te, preamărirea cea mult prețuită a nevoitorilor mucenici;

Bucură-te, solitoarea odihnei celei fericite a ostenitorilor cuvioși;

Bucură-te, dătătoarea bucuriei celei veșnice a monahilor celor ce bine au viețuit;

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Condacul al 11-lea:

Toată cântarea cetelor îngerești celor însuflețite de Dumnezeu laudă Adormirea ta cea preacinstită, ceea ce ești cu totul lăudată, Stăpână Împărătească, de Dumnezeu Născătoare. Iar noi din inimă aducem ție, care ești Maica tuturor, smerita noastră rugăciune, împreună cu oștile cerești, cântând unuia Dumnezeu, Celui ce după vrednicie, te-a preamărit pe tine: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumina cea adevărată te-ai arătat nouă celor de pe pământ. Căci tu luminezi sufletele și le îndreptezi spre cunoștința de Dumnezeu, ale celor ce serbează mutarea ta cea cu totul cinstită. Pentru aceasta cântăm ție unele ca acestea:

Bucură-te, făclia cea nestricată, a focului celui nematerialnic;
Bucură-te, aurora cea netrecătoare, a luminii celei neînserate.
Bucură-te, lună strălucitoare din Soarele dreptății;
Bucură-te, lumină ce luminezi și în întuneric;
Bucură-te, făclie pusă în sfeșnicul cel preaînalt;
Bucură-te, izvorul vieții, cel răsărit din mormânt la lumină;
Bucură-te, maica luminii, care călăuzești sufletele celor evlavioși;
Bucură-te, Maica Dumnezeului tuturor, care mângâi sufletele celor întristați;
Bucură-te, ceea ce dăruiești sfârșit bun celor ce nădăjduiesc spre tine;
Bucură-te, ceea ce la judecata Fiului tău gătești credincioșilor tăi moștenirea celor din dreapta Lui;
Bucură-te, preafericită, că prin tine vom fi și noi fericiți, avându-te pe tine ajutătoare și sprijinitoare în rugăciuni;
Bucură-te, preabinecuvântată din neam în neam, că Domnul este cu tine, și prin tine cu noi;
Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi;

Condacul al 12-lea:

Văzând mulțimile îngerești harul măririi, în slăvitul Tron ceresc, dăruit Maicii lui Dumnezeu celei cinstite, cu șederea de-a dreapta Fiului ei și Dumnezeu, i s-au închinat ei scaunele și puterile, au înconjurat-o începătoriile și căpeteniile, i s-au plecat înfricoșați heruvimii, serafimii și domniile, împreună cu arhanghelii și îngerii, care smeriți, preamăreau cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând întru tot cinstita ta Adormire, lăudăm toți înălțarea ta la ceruri, Împărătească Maică a lui Dumnezeu. Iar tu, sfințește, mărește și miluiește pe toți cei ce cu dragoste te laudă așa:
Bucură-te, ceea ce ai curățit pământul, cu pașii preacuratelor tale picioare;
Bucură-te, ceea ce ai sfințit văzduhul cu suirea ta la cer;
Bucură-te, ceea ce te-ai suit la înălțimea cerească;
Bucură-te, ceea ce privești toată frumusețea cea negrăită;
Bucură-te, că șezi întru slava Fiului tău și Dumnezeu;

Bucură-te, că te bucuri în veci cu Fiul tău și Dumnezeu;
Bucură-te, frumusețea din dreapta Domnului, care înfrumusețezi pe toți cei ce în ceruri te fericesc pe tine;
Bucură-te, bucuria tuturor pământenilor care nădăjduiesc spre tine;
Bucură-te, ceea ce ești îmbrăcată în soare, care strălucești cu harul și cu mărirea toată lumea;
Bucură-te, ceea ce te-ai făgăduit a păzi și a mântui pe toți care te cheamă din toată inima:
Bucură-te, Maica lui Dumnezeu, ceea ce ești mai cinstită și «de Dumnezeu Născătoare» numită;
Bucură-te, care de la răsărit și până la apus, ești preamărită de toți credincioșii ortodocși;
Bucură-te, ceea ce ești plină de har, care întru Adormirea ta, nu ne lași pe noi!

Condacul al 13-lea:

O, Maică prealăudată a Împăratului cerului și a pământului, a lui Hristos Dumnezeul nostru, Celui nemuritor, Care viețuiește și după moarte, primește de la noi, la cinstită Adormirea ta, această rugăciune de acum și în viața aceasta și, la vremea morții noastre, scapă-ne de toată nenorocirea și chinul și împărăției celei cerești ne învrednicește, Împărăteasă, pe noi cei care cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!(acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi: Îngerul întâistătător...și Condacul întâi: Celei alese dintre toate neamurile...

Cântarea a 7-a:

Irmos:

Mâniei celei fără de rușine și focului, dumnezeiasca dragoste împotrivindu-se, focul l-a răcorit, iar de mânie și-a râs; prin vioa«ra cea cuvântătoare și de Dumnezeu însuflețită care cu cele trei cântări «ale sfinților, împotriva organelor de cântare în mijlocul văpăii a răsu«nat: Preamărite, Dumnezeul părinților și al nostru bine ești cuvântat».

Tablele cele de Dumnezeu lucrate și scrise cu dumnezeiescul Duh, Moise cu mânie le-a sfărâmat; iar Stăpânul aceluia păzind nevătămată pe ceea ce L-a născut, în locașurile cerești acum a așezat-o. Cu aceia săltând grăim lui Hristos: Preamărite, Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

În bine slăvita și aleasa zi a mutării curatei Fecioare, cu mâini iscusite să cântăm în chimvale și în lăuta inimii, și cu buze curate să dăm glas gândului înalt în trâmbiță și să grăim: Preaslăvite, Dumnezeul părinților și al nostru, bine ești cuvântat.

Slavă...

Doamne și fecioare, cinstiți pomenirea Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu; bătrâni și domni, împărați și judecători cântați: Domnul părinților și Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Și acum...

Să trâmbițeze cu trâmbiță duhovnicească munții cei cerești, să se bucure acum dealurile și să salte dumnezeieștii Apostoli; că Împărăteasa se mută la Fiul său, să împărățească cu Dânsul în veci.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Îngerul lui Dumnezeu cel prea puternic a arătat tinerilor văpaia răcorind pe cuvioși, iar pe cei necredincioși arzând; și pe Născă- «toarea de Dumnezeu a făcut-o izvor de viață începător, stricare a mor- «ții și viață izvorând celor ce cântă: Pe Făcătorul singur să-L lăudăm «cei mântuiți, și să-L preaînălțăm întru toți vecii».

Cu cuvinte au urmat dumnezeiescului sicriu celui de sfințenie, toată mulțimea cuvântătorilor de Dumnezeu în Sion strigând: Unde te duci acum cortul Dumnezeului celui viu? Nu înceta privind la cei ce cântă cu credință: Pe Făcătorul singur să-L lăudăm cei mântuiți și să-L prea înălțăm în veci.

Înălțându-ți mâinile cu care ai îmbrățișat pe Dumnezeu trupește, ceea ce ești cu totul fără prihană, ca o Maică ai zis cu îndrăzneală către Cel pe Care L-ai născut: Pe cei pe care mi i-ai dat mie, în veci îi păzește, că strigă către Tine: Pe Făcătorul singur să-L lăudăm cei mântuiți și să-L preaînălțăm în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Pomenirea ta, Fecioară Preacurată, o măresc Căpeteniile și Stăpâniile și Puterile, Îngerii, Arhanghelii, Scaunele, Domniile, Heruvimii și Serafimii, iar neamul omenesc o lăudăm și o preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

O, minuni mai presus de minte, ale pururea Fecioarei și Maicii lui Dumnezeu! Că în groapă sălășluindu-se, a arătat groapa rai. Acesteia stând înainte astăzi, bucurându-ne, cântăm: Pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul

Se biruiesc hotarele firii întru tine, Curată Fecioară, că nașterea fecioreşte, și moartea arvuneşte viață. Ceea ce ești după naș-«tere fecioară și după moarte vie, izbăvește, pururea Născătoare de «Dumnezeu, moștenirea ta».

Spăimântatu-s-au puterile îngerești, văzând în Sion pe Stăpânul lor, luând pe mâini suflet de femeie. Căci către ceea ce L-a născut întru curăție, El ca un Fiu a strigat: Vino, Curată, și cu Fiul și Dumnezeul tău împreună te preaslăvește.

Așezat-a ceata Apostolilor trupul tău cel de Dumnezeu primitor, cu frică văzându-l, și cu glas mare vestind: Și în cereștile cămări, la Fiul tău, mergând, izbăvești pururea, Fecioară, moștenirea ta.

Slavă...

Veniți în Sion, în muntele cel dumnezeiesc și glasul lui Dumnezeu cel viu auzind, să ne bucurăm văzând că pe Născătoarea de Dumnezeu la cortul cel foarte bun și dumnezeiesc, în sfintele sfintelor, ca pe Maica Sa, Hristos a mutat-o.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Primește de la noi cântare de petrecere, Maica Dumnezeului celui viu. Și cu darul tău, cel dumnezeiesc și de lumină purtător, ne umbrește. Conducătorilor celor dreptcredincioși biruință le dăruiește; poporului iubitor de Hristos pace; celor ce cântă iertare și sufletelor noastre mântuire.

Luminânda

Apostoli de la margini adunându-vă aicea, în satul Ghetsimani, îngropați trupul meu și Tu, Fiule și Dumnezeul meu, primește duhul meu.

La laude, Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobia: Ca pe un viteaz...

De mărită Adormirea ta cerurile se bucură și oștile îngerești se veselesc; și tot pământul se bucură, cântare de îngropare glăsuind ție, Maicii Stăpânului tuturor, ceea ce nu știi de nuntă, Preasfântă Fecioară, care ai izbăvit neamul omenesc de osândirea strămoșilor. (de două ori)

De la margini s-au adunat cei mai aleși dintre Apostoli, cu dumnezeiască voie, să te îngroape. Și de pe pământ la înălțime ridicată văzându-te, glasul lui Gavriil cu bucurie a strigat ție: Bucură-te, vasul a toată dumnezeirea; bucură-te singura care ai împreunat cu nașterea ta cele de pe pământ cu cele de sus.

Ceea ce ai născut Viața, la viața cea fără de moarte ai trecut, prin cinstită Adormirea ta, înconjurându-te Îngerii, Domniile și Puterile, Apostolii și Proorocii și toată făptura. Iar Fiul tău primind cu preacuratele mâinile Sale sufletul tău cel neprihănit, Fecioară Maică, Mireasă dumnezeiască.

Slavă..., Și acum..., glasul al 6-lea.

La Adormirea ta cea fără de moarte, Născătoare de Dumnezeu, Maica Vieții, norii au purtat pe Apostoli prin văzduh și pe cei împrăștiați prin lume, i-a adunat la un loc, înaintea preacuratului tău trup. Aceștia îngropând cu cinste trupul tău, au auzit glasul lui Gavriil cântând: Bucură-te cea plină de dar, Fecioară-Maică, ceea ce nu știi de mire, Domnul este cu tine. Cu aceia împreună, ca pe Fiul tău și Dumnezeul nostru, roagă-L, să mântuiască sufletele noastre.

Rugăciune
către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Împărăteasa mea cea preabună și nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor și ajutătoarea străinilor, bucuria celor mâhniți și acoperitoarea celor necăjiți, vezi-mi nevoia, vezi-mi necazul; ajută-mă ca pe un neputincios, hrănește-mă ca pe un străin. Necazul meu îl știi; ci-l dezleagă precum voiești, că n-am alt ajutor fără de tine, nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună, ci numai pe tine, o Maica lui Dumnezeu, ca să mă păzești și să mă acoperi în vecii vecilor. Amin.

Altă rugăciune către Maica Domnului pentru surparea gândurilor celor rele (din Apanthisma)

Preasfântă Stăpâna mea de Dumnezeu Născătoare depărtează de la mine păcătosul și nevrednicul robul tău: trândăvirea, uitarea, necunoștința, lenevirea și toate gândurile cele rele, urâte și defăimătoare. Alungă-le de la inima mea cea ticăloasă și de la sufletul meu cel întinat și de la mintea mea cea întunecată. Stinge văpaia patimilor mele și mă miluiește, și-mi ajută, că neputincios sunt eu. Și mă ferește de aducerile aminte și de deprinderile cele viclene ce năvălesc asupra mea, și de toate faptele rele, cele din noapte și din zi, liberează-mă. Că preabinecuvântată ești și mărit este numele tău cel sfânt, în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., troparul: Întru naștere fecioria ai păzit..., Doamne miluiește (de 40 ori), Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Slavă..., Și acum... și otpustul zilei.

ACATISTUL SFÂNTULUI MĂRITULUI PROOROC IOAN ÎNAINTEMERGĂTORUL ȘI BOTEZĂTORUL DOMNULUI

Începutul se face ca la Acatistul Domnului Iisus Hristos (vezi la pag. 205-206): Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Crezul, Doamne, miluiește (de 12 ori).

La Vecernie, se cântă la Doamne strigat-am..., stihirile acestea, glasul al 8-lea:

Podobie: O prea slăvită minune...

Fericite Ioane, Înaintemergătorule și de aproape prieten Stăpânului, care cu palma te-ai atins de creștetul Lui cel preacurat în apele Iordanului, sufletul meu cel totdeauna umilit, întoarce-l la dragostea Stăpânului prin sfintele tale mijlociri, stingând focul necazurilor mele și povățuindu-mă spre plinirea dumnezeieștilor porunci, simțirea inimii mele o limpezește, ca să te măresc pe Tine. (de două ori.)

Vlăstarul celei sterpe și sadul cel curat al Stăpânului, frumusețea oamenilor, Botezătorule al Domnului, păzitorule cel dumnezeiesc al umilitului meu suflet, prealăudate Ioane, prin rugăciunile tale dă-mi

răspuns bun ca să scap de măiestriile balaurului și de bârfele și năvălirile lui.

Cu totul ești dulceață și plin de miros dumnezeiesc, proorocule, pururea mărite, care veselești pe toți cei ce vin cu credință către tine și îndulcești simțurile lor, iar neputințele sufletești și trupești le vindeci, înmulțirile necazurilor și relele năvăliri, poftele cele stricătoare de suflet, toate le împrăștii și îndulcești toate amărăciunile.

Slavă..., glasul al 4-lea.

Arătatu-s-a astăzi marele Mergător înainte! Din pântecele cel sterp al Elisabetei ieșind cel mai mare între profeți; nu este alt prooroc, nici s-a sculat ca dânsul, că sfeșnicul Înaintemergător a urmat lumina cea prea luminoasă și glasul cuvântului și prietenului Mirele. El pregătește Domnului popor preaales și mai înainte îl curățește cu apă pentru a primi Duh. Vlăstarul Zahariei și al Elisabetei, oaie bună a pustiului, vestitorul pocăinței, curățirea celor păcătoși și celor din iad bună vestire, fii rugător pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Proorocul David, care pentru tine este părintele lui Dumnezeu, cu cântări mai înainte pentru tine, Născătoare de Dumnezeu, a glăsuit, către cel ce ți-a făcut ție mărire; stătut-a Împărăteasa de-a dreapta ta, că pe tine Maică solitoare a vieții te-a arătat Dumnezeu, care fără tată din tine a se face om a binevoit, ca iarăși să plăsmuiască chipul său cel stricat de patimi și oaia cea rătăcită prin munți aflându-o și pe umeri ridicându-o, la Tatăl să o aducă, și după voia sa cu puterile cerești să o împreuneze și să mântuiască lumea, Hristos, Cel ce are mare și bogată milă.

Prochimenul zilei

La Stihoavnă, Stihirile, glasul al 2-lea.

Propropvăduitorule al lui Hristos și botezătorule, îngere, apostole, prietenul cel de aproape, pecetea profeților, cel mai cinstit dintre cei născuți din femei, mijlocitor celor vechi și harului celui nou, glasule răsunător al cuvântului, cu sfintele tale mijlociri îndreptează, bunule, facerea rugăciunii celei către Domnul.

Stih: Binecuvântat este Domnul Dumnezeul lui Israel...

„Iată mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii", fericite Înaintemergătorule ai strigat, când ai văzut pe Hristos umblând pe pământ. Pe Acela, dar, roagă-L, să dăruiască iertare de păcate celor ce te cinstesc pe tine, căci cu adevărat ai către dânsul mare îndrăzneală, botezătorule, ca un mijlocitor al legii harului.

Stih: Și tu, pruncule, prooroc celui Preaînalt te vei chema...

Rogu-mă ție, grăbește de mă scoate din ispite, măritule prooroc al Domnului, că toți viclenii diavoli s-au pornit cu luptă asupra mea, căutând să răpească nevrednicul meu suflet, ca pe o pasăre. Nu mă lăsa până în sfârșit, spre a se cunoaște mai vârtos din fapte, că tu ești scăparea mea.

Slavă..., glasul al 4-lea

Glasul cel de Dumnezeu insuflat, sfeșnicul luminii, Mergătorule înaintea Domnului, cel mărturisit de Hristos, cel întâi între profeți, care faci rugăciune pentru lume, adu-ți aminte de turma ta cea aleasă, ca să se mântuiască nevătămată.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Caută spre rugăciunile robilor tăi, cea cu totul fără prihană, liniștind pornirile răutăților noastre, de tot necazul izbăvindu-ne, că pe tine singură te avem ancoră tare și nemișcată și a ta solire am dobândit. Să nu ne rușinăm, Stăpână, noi cei ce te chemăm pe tine, grăbește spre rugăciune celor ce strigă către tine cu credință: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria și acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Apoi: Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă.., Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea... (caută pag. 209), Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Și îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori) și troparul acesta:

Tropar, glasul al 2-lea

Pomenirea dreptului cu laude, iar ție destul îți este mărturia Domnului, Înaintemergătorule, că te-ai arătat cu adevărat și de cât proorocii mai cinstit. Că și a boteza pe cel propovăduit te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr luptându-te, cu bucurie ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu cel ce s-a arătat în trup, care a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit mare milă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preamărite, Născătoare de Dumnezeu, cu curăția fiind pecetluită și cu fecioria păzită; Maică te-ai cunoscut cu adevărat, născând pe Dumnezeu cel adevărat, pe care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Apoi: Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum... Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 210).

CANONUL

Cântarea 1-a, glasul al 2-lea.

Irmosul:

Întru adânc a așternut de demult pe toată oastea lui Faraon, puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul întrupându-se a șters pă«catul cel prea rău; Domnul cel preamărit, căci cu slavă s-a preaslăvit».

Stih: Sfinte Ioane Botezătorule și Înaintemergătorule al Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

În adâncul bătrâneților și al sterpiei, preoțind marele Zaharia, la rândul săptămânii lui, pentru popor aducea rugăciune lui Dumnezeu și îndurat făcând pe stăpânul robilor, a auzit pe înger zicând lui: „Auzite s-au făcut rugăciunile tale și vei naște fiu."

În pântece sterp, ca în adânc ai săltat Sfinte Ioane, cel numit cu nume îngeresc, văzând mai înainte pe Iisus în pântecele Fecioarei. Pentru aceea cad la tine, eu, mișelul robul tău, pe Iisus, pe Care l-ai propovăduit că a ridicat păcatul lumii, roagă-L, sfinte, să mă ierte și pe mine.

Slavă...

În adâncul greșelilor celor nenumărate mă înnec, întru tot cinstite Sfinte Ioane Înaintemergătorule, apucă-mă, dar, cu dreapta ta, cu care te-ai atins de creștetul Mântuitorului meu Iisus, botezându-L în Iordan; și primește această puțină rugăciune de la mine nevrednicul, care ca un rob cad la tine.

Și acum..., a Născătoarei.

În adâncul pântecelui fecioresc zămislind, ai născut pe Dumnezeu, Fiul cel unul născut de la Dumnezeu Tatăl mai înainte de toți vecii, pe care roagă-L să ne mântuiască pe noi robii tăi.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Întărește-ne pe noi întru Tine, Doamne, cel ce ai omorât păcatul cu lemnul, și frica Ta o înrădăcinează în inimile noastre, ale «celor ce te lăudăm pe Tine».

Înflorit-a deșertul Iordanului având-u-te pe tine vestitor al pocăinței, pentru aceea te rog, cinstite Înaintemergătorule, du această puțină rugăciune a ticălosului tău rob, către dulcele Iisus, pe care l-ai propovăduit, că a ridicat păcatul lumii; ca să spele și întinăciunea mea.

Înflorit-ai, atotfericite Ioane, între fiii preoților, că tatăl tău a fost solitor către Dumnezeu pentru popor și rugător pentru greșeli, iar tu luminat propovăduindu-L pe Hristos poporului, L-ai și arătat zicând: „Iată mielul lui Dumnezeu cel ce ridică păcatul lumii"; pentru aceea te rog pe tine, fericite Ioane, roagă-te pentru mine, să ierte și ale mele păcate și să-mi ușureze supărarea.

Slavă...

Înflorit-ai între cei născuți din femei, ca cel mai înalt între profeți, sfinte Ioane, și cu nume de înger, mărturisit fiind chiar de Stăpânul a fi mai mare; pentru aceea te rog, eu, robul tău, ca unul ce ai îndrăznire către Domnul, primind această puțină rugăciune, roagă-te și pentru mine către dulcele Iisus.

Și acum..., a Născătoarei:

Înflorit-ai una preabinecuvântată între fiicele omenești, Marie, întru tot curată, care ai născut rod pe Cel mai înainte de veci; pentru aceea cad, ca un rob, la tine Stăpână, împreună cu Botezătorul, ca sufletul meu să-l faci roditor de virtuți, și supărarea să mi-o prefaci în bucurie.

Catavasia:

Botezătorul lui Hristos păzește pe robii tăi, ce aduc ție această puțină rugăciune, de potopul patimilor, și de toată năvălirea potrivnicului apără-ne pe noi, că după Dumnezeu și după Născătoarea de Dumnezeu către tine, sfinte, cădem, alină viforul păcatelor și supărarea o prefă în bucurie.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Glasul celui ce strigă în pustie a auzit, Doamne, glasul tău, ce ai grăit când ai tunat peste ape multe, mărturisind pe Fiul Tău și «cu totul umplându-se de Duhul cel de față a strigat: „Tu ești, Hristoase, «înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu».

Venit-ai din deșertul Iordanului, atotfericite, botezătorule Ioane, arătând pe Iisus și zicând către poporul ce voia a se boteza: Eu vă botez cu apa pocăinței, pentru aceea, rogu-te, sfinte, eu, mișelul robul tău, aceste puține lacrimi prefă-le în apa pocăinței și cu isopul bucuriei mă curățește.

Venit-ai la râuri și ai vestit zicând popoarelor ce voiau a se boteza: pocăiți-vă că s-a apropiat împărăția cerurilor, pentru aceea cădem la tine, sfinte cel mărturisit de Domnul și ne rugăm ție, noi păcătoșii, această puțină suspinare și întristare arat-o lui Hristos, să o înscrie drept căință.

Slavă...

Venit-ai înaintea feței Domnului, întru tot sfinte Ioane Botezătorule, și ai strigat cu îndrăznire zicând celor ce voiau a se boteza: Faceți roduri vrednice de pocăință, pentru aceea mă rog ție, eu robul tău, tu, care te-ai atins de creștetul Stăpânului, atinge-te și de sufletul meu acest nepocăit și mă miluiește.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Venit-ai în Vifleem în feciorie purtând rodul nașterii și te-ai plecat poruncii Cezarului, a tot cinstită Marie, și ai născut pe Cel ce ne-a scăpat pe noi de toată robia, pentru aceea cădem la tine, Maica lui Dumnezeu, să faceți împreună cu Botezătorul rugăciune, Doamnă, ca să mă liberez din robia celui viclean.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Cărbunele care s-a arătat mai înainte lui Isaia, soare din pântece fecioresc a strălucit celor rătăciți întru întuneric, dăruind lumi«nare de cunoștință dumnezeiască».

Ca un mijlocitor către Dumnezeu, sfințitul Zaharia, pentru feciorii lui Israil rugăciune a făcut și îndurat făcând pe Cel Preaînalt, te-a năs-

cut fiu pe tine, Sfinte Ioane, care aveai a vesti zicând: pocăiți-vă, pentru aceea cad la tine, Botezătorule al lui Hristos, scrie această a mea puțină suspinare și picături de lacrimi drept căință.

Ca un mijlocitor către Dumnezeu, ca dintru deșert ai ieșit, din pântecele Elisabetei, întru care ai săltat văzând în pântecele Fecioarei, adus chiar pe Iisus, pentru aceea cad la tine, eu, robul tău, sfinte Ioane, fă rugăciune pentru mine, către Domnul, ca să primească această puțină rugăciune a mea de la sufletul meu cel gol.

Slavă...

Ca un mijlocitor de mântuire fiind, ai învățat pe Irod cel ce se stăpânea de patimi, dar nu te-a ascultat, că îmbătându-se și făcând joc desfrânat, ți-a tăiat cinstitul tău cap, pentru aceea cad la tine, sfinte, scapă-mă de deprinderea beției celei rele.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca o mijlocitoare către Dumnezeu pentru neamul omenesc, te rugăm, cu totul Curată Fecioară, scrie această neînsemnată cântare, având milostivire pentru noi, să ne îndreptăm pe calea cea de mântuire, prefăcând, Stăpână, supărarea noastră în bucurie.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind cuprins, chem adâncul îndurării tale cel neurmat, scoate din stricăciune viața mea Mult-milostive, «Dumnezeule».

Celor în adâncul păcatelor învăluiți ai strigat, Botezătorule al lui Hristos: pocăiți-vă și faceți roduri vrednice de pocăință, pentru aceea te rog, sfinte Ioane, eu robul tău, ridică-mă pe mine, cel cufundat în adâncul păcatelor, și pe calea pocăinței îndreptează-mă și mă învață a face roduri bune.

În adâncul iubirii de păcat am voit din tinerețe a trăi și deprindere vicleană înrădăcinată foarte s-a sădit în inima mea, pentru aceea cad la tine, sfinte Ioane Botezătorule, cu secera mijlocirilor tale pentru mine, taie rădăcina păcatelor mele.

Slavă...:

În adâncul trândăvirii și al lenei tot cursul zilelor vieții mele l-am petrecut și nicicum nu gândesc la ceasul, în care vor despărți ticălosul

meu suflet, pentru aceea cad la tine, Sfinte Ioane Botezătorule, ridică-mă din adâncul trândăvirii și mă arată veghetor la pocăință.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

În adâncul păcatelor sunt cuprins din tinerețe cu buna mea voință, și nicicum nu pot a mă îndrepta la limanul pocăinței, pentru aceasta acum cad la tine, întrutot sfântă Stăpână, fă rugăciune împreună cu Botezătorul pentru mine, ca să mă ridic spre pocăință.

Condacele și Icoasele

Alcătuire a sfințitului Patriarh Isidor al Constantinopolului

Condacul 1:

Prin tine izbăvindu-ne de tot necazul, după datorita mulțumire, pe tine apărătorul și fierbinte sprijinitorul nostru te rugăm, cel ce ai îndrăznire către Domnul, din toate nevoile ne slobozește pe noi, ca să-ți cântăm: Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Icosul 1:

Înger înaintestătător, al cetelor drepților, tu ești Ioane proorocule, că strălucind cu dumnezeiasca lumină, luminezi pe toți cei ce laudă dumnezeiască pomenirea ta, și cu fierbințeală și dragoste te măresc și zic către tine așa:

Bucură-te, stea de lumină purtătoare lumii;
Bucură-te, făclie strălucitoare a toată făptura;
Bucură-te, cădere de pierire diavolilor;
Bucură-te, ridicarea pământenilor celor căzuți;
Bucură-te, lumină necuprinsă de ochii omenești;
Bucură-te, adânc mare văzut de gândurile credincioșilor;
Bucură-te, că tu ești povățuitorul mântuirii;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioșilor;
Bucură-te, dătătorule de bucurie al creștinilor;
Bucură-te, pierzătorul blestemului pământenilor;
Bucură-te, prin care se luminează făptura;
Bucură-te, prin care se gonește necazul;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 2-lea:

Văzând toți prealuminată vedenia ta, proorocule, și noi zicem că preamăritul tău chip cu nepricepută înstrăinare nouă se arată, căci, atingându-te cu mâna de creștetul Stăpânului, ai grăit așa: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înțelegere din buze întinate, cum este cu putință a lăuda numele tău, dumnezeiescule Ioane proorocule și cel mai întâi tuturor cetelor drepților? Ci rugăciune cu cântare aducem ție așa:
Bucură-te, luminătorul vedeniei celei neobișnuite;
Bucură-te, plinirea a multă lumină;
Bucură-te, laudă dumnezeiască a sfinților lui Hristos;
Bucură-te, cer cinstit al drepților lui Dumnezeu;
Bucură-te, cunoștință fără de număr ce o dăruiești cântăreților tăi;
Bucură-te, sănătate preaminunată împărțită credicioșilor;
Bucură-te, minune mult mărită de îngeri;
Bucură-te, cel ce ești rană diavolilor de mult plâns;
Bucură-te, lumină mai strălucită decât soarele;
Bucură-te, zarea focului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, luminarea și dulceața credincioșilor;
Bucură-te, povață și lumină orbilor;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 3-lea:

Putere din cer, Ioane proorocule, dăruiește nouă celor ce lăudăm înfricoșătoarea și uimitoarea ta minune cea purtătoare de lumină și ca aurul strălucitoare și preamărită, că luminezi inimile credicioșilor, celor ce cu credință cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Toată lumea te are pe tine mare apărător și bun ajutor întru nevoi; pentru aceea ca pe un apărător al credincioșilor, și grabnic izbăvitor, te cinstim pe tine, și întru pomenirea ta daruri ca acestea aducem ție:
Bucură-te, făcătorule de multe minuni;
Bucură-te, înțelepte dătător de poruncă nouă;
Bucură-te, fierbinte risipitor de vrăjmași;
Bucură-te, mângâietor al firilor celor necăjite;
Bucură-te, că te rogi pentru noi către Domnul;

Bucură-te, că tu pe tiranul îl gonești de la noi;
Bucură-te, că luminezi inimile credincioșilor;
Bucură-te, că îndepărtezi gândurile cele pline de răutate;
Bucură-te, fierbinte folositor al bolnavilor;
Bucură-te, mărgăritarul cel luminat al lui Hristos;
Bucură-te, prin care se luminează lumea;
Bucură-te, prin care s-a gonit vicleșugul;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 4-lea:

Din toate necazurile slobozești pe toți, care cu dragoste și bucurie săvârșesc pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Sfinte Ioane proorocule și botezătorule; căci, ca o făclie purtătoare de strălucire, luminezi pe cei ce laudă pe Dumnezeu cu cântarea: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Soare purtător de lumină, sfeșnic cu strălucire de aur, sfințește, curățește pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta cea dumnezeiască, că se înfricoșează toți, grăind ție așa:
Bucură-te, sfeșnicul luminii celei neapuse;
Bucură-te, scaun de nematerialnic foc;
Bucură-te, mângâierea sufletească a pământenilor celor necăjiți;
Bucură-te, sănătate trupească a oamenilor celor bolnavi;
Bucură-te, stâlpul de bucurie cel în chip de foc al drepților;
Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită, și frumusețea oamenilor;
Bucură-te, cârmaci prealuminat celor ce înoată;
Bucură-te, hrănitor preamărit al celor flămânzi;
Bucură-te, stea mai luminată decât soarele;
Bucură-te, sfeșnic strălucitor cu raze de aur;
Bucură-te, dătătorule de daruri înțelepților;
Bucură-te, ajutătorul celor lipsiți;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 5-lea:

Proorocule, vrând să mântuiască Domnul pe pământeni din înșelăciune, ai ieșit din pustie ca un Înaintemergător al Domnului și ai înmulțit pe pământ darul din destul, sfinte, și toate le-ai luminat cu dumnezeiască cunoștință; pentru aceea cântăm lui Dumnezeu așa: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzut-au fiii oamenilor, proorocule, cinstită mâna ta, când s-a atins să boteze pe Domnul și s-au înfricoșat, și cântare dumnezeiască cu bună alcătuire s-au nevoit a cânta ție așa:

Bucură-te, slujitorul cel prealuminat al lui Hristos;
Bucură-te, înțelepciunea tuturor neamurilor;
Bucură-te, doctore luminat al bolnavilor;
Bucură-te, gonitorul cel înfricoșător al diavolilor;
Bucură-te, frumusețea cea prealuminată a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, loc preacinstit cu bun miros al lui Dumnezeu;
Bucură-te, minunea minunilor cu multă mărire;
Bucură-te, dare cinstită cu multă dăruire;
Bucură-te, vas duhovnicesc prealuminat;
Bucură-te, comoara darului cea preacinstită;
Bucură-te, luminătorule al măriților mucenici;
Bucură-te, podoaba cea cinstită a preoților;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 6-lea:

Capul tău cel dumnezeiesc tăindu-ți-se, Ioane proorocule, Irodiada purtându-l se minuna, că n-a cunoscut de ce se mustra; și acum ca un înger petreci și cu oamenii vorbești, iar ucenicii, văzând tăierea ta, tânguindu-se, au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Proorocule, când ai zis: nu sunt vrednic a dezlega curelele de la picioarele Celui ce vine după mine, s-au înfricoșat toți auzind acestea, până când au văzut pe Acela botezat, și cântând au grăit către tine unele ca acestea:

Bucură-te, mărgăritar de mult preț;
Bucură-te, gura cântărilor celor cinstite;
Bucură-te, lauda cea dulce a proorocilor;
Bucură-te, arma cea nebiruită a credincioșilor;
Bucură-te, graiul cel frumos al pustnicilor;
Bucură-te, mirul cel cu bun miros al cucernicilor preoți;
Bucură-te, turnul cel nebiruit al credincioșilor;
Bucură-te, făclia cea prealuminată a Bisericii;
Bucură-te, hrănitorul săracilor și al străinilor;

Bucură-te, vindecătorul orbilor și al șchiopilor;
Bucură-te, piatră scumpă de mult preț;
Bucură-te, făclie mult-luminoasă;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 7-lea:

Mare acoperitor și folositor, ca pe un turn de tărie, te-a aflat pe tine Ioane lumea, cel ce ești mai cinstit decât toți pământenii, și de cât toți drepții și preacuvioșii și arhiereii, că se spăimântează toți cunoscându-ți viața ta cea nematerialnică și de aceea cântă lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, prin tine, Ioane, căci, fiind atins creștetul Stăpânului de mâna ta care tremura, ne-a sfințit pe noi, și a luminat pe cei ce grăiesc către tine unele ca acestea:

Bucură-te, dătătorul bucuriei celei dumnezeiești;
Bucură-te, pierzătorul blestemului înșelăciunii celei diavolești;
Bucură-te, luminarea și lauda sfinților;
Bucură-te, desfătarea și bucuria dreptcredincioșilor;
Bucură-te, trandafir cu frumoase vopsele ale mirosului celui de taină;
Bucură-te, crin cu bun miros;
Bucură-te, vedenie înfricoșătoare;
Bucură-te, că umpli de bună mireasmă sufletele;
Bucură-te, păzitorul cel nebiruit al pământenilor;
Bucură-te, scara cea cu bună-suire a credincioșilor;
Bucură-te, prin care se înnoiesc cele de jos;
Bucură-te, prin care se închină cele de sus;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 8-lea:

Vedenie străină dacă a văzut Zaharia, pentru tine, fiul lui, Ioane proorocule, s-a spăimântat când a văzut pe Gavriil, de a cărui frică a rămas mut până când te-ai născut, și îndată a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul ești tu celor din nevoi strajă tare, și ocârmuitorilor slavă și stăpânie, că prin tine, Ioane, credincioșii biruiesc toate semințiile vrăjmașilor și, lăudându-te, te măresc cu tocmită cântare așa:

Bucură-te, izbăvirea și curățirea păcatelor;
Bucură-te, vas cinstit al Domnului;
Bucură-te, cântare înfrumusețată a Stăpânului;
Bucură-te, cetate de Dumnezeu sădită și rai de hrană;
Bucură-te, loc de Dumnezeu umblat și lumina vieții;
Bucură-te, că ai înflorit rodul curăției;
Bucură-te, că izvorăști râul înțelepciunii;
Bucură-te, săditorul livezii celor fără de materie;
Bucură-te, lucrătorul odraslei celei nestricăcioase;
Bucură-te, prin care ne-am luminat toți;
Bucură-te, prin care s-au mântuit credincioșii;
Bucură-te, că izvorăști luminarea dreptei credințe;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 9-lea:

Înfricoșatu-s-a Elisabeta, dacă a văzut pe Maica lui Iisus, venind către dânsa la închinare, și pruncul în pântecele ei cu bucurie a grăit: Cel ce luminezi toate, luminează-ne și pe noi care cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Dacă au intrat în urechile lui Zaharia graiurile Elisabetei, înțelegând dezlegarea celor nevăzute ce vor să fie, toți s-au minunat și au grăit așa:

Bucura-te, tăinuitorule al celor negrăite,
Bucură-te, dezlegătorule al stricăciunii celui întâi-zidit;
Bucură-te, dătătorul cunoștinței de cele ce vor să fie;
Bucură-te, surpătorul mândriei celor potrivnici;
Bucură-te, reazem și tărie drept-măritorilor ocârmuitori;
Bucură-te, tărie și folositor credincioșilor domni;
Bucură-te, că luminezi ochii inimilor;
Bucură-te, că întuneci gândurile cele rele;
Bucură-te, cântare frumoasă și cu bun miros;
Bucură-te, suflet cinstit al sufletelor celor bune;

Bucură-te, doctorul sufletelor și al trupurilor;
Bucură-te, arătătorul minunilor celor multe;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 10-lea:

Sfinte, izbăvește de toate nevoile pe toți cei ce aleargă către tine, la dumnezeiască pomenirea ta cea purtătoare de lumină și cu raze strălucitoare; că ai îndrăznire către Dumnezeu, și poți să izbăvești din nevoi pe cei ce cu dragoste Îi cântă Lui: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid ești oamenilor, Sfinte Ioane, și turn nebiruit întru războaie, că, prin folosirea ta cea nebiruită, se biruiesc taberele vrăjmașilor; iar noi, fiind mântuiți, grăim către tine unele ca acestea:
Bucură-te, folositorul cel tare al pământenilor;
Bucură-te, alungătorul cel tare al dușmanilor;
Bucură-te, cel ce biruiești tabere în zile de război;
Bucură-te, cel ce dăruiești sfaturi de taină;
Bucură-te, crin iubitor de mir al mirosului celui de taină;
Bucură-te, trandafirul cel neveștejit al mirosului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că izvorăști râul vindecării;
Bucură-te, că din tine curg pâraie minunate;
Bucură-te, steaua care luminezi lumea;
Bucură-te, lumina care luminezi cele întunecate;
Bucură-te, umblarea și tăria șchiopilor;
Bucură-te, povața și lumina orbilor;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 11-lea:

Proorocule sfinte botezătorule, pentru mulțimea minunilor tale celor vrednice de laudă, de ți-am aduce cântări și glasuri care să minuneze tot neamul omenesc, nimic nu săvârșim cu vrednicie, față de darurile tale, pe care le dăruiești nouă celor ce cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Purtătorule de lumină și dumnezeiescule Ioane proorocule, cu înfricoșătoarele și luminatele tale minuni, luminează și strălucește inima noastră a celor ce cu dragoste aducem ție rugăciuni și graiuri ca acestea:

Bucură-te, folositorul săracilor și al văduvelor;
Bucură-te, vindecătorule al multor neputincioși și bolnavi;
Bucură-te, lauda cea dulce a celor necăjiți;
Bucură-te, mângâierea frumoasă a celor osteniți;
Bucură-te, întărirea cea preamărită și minunată a credincioșilor;
Bucură-te, proorocia și îngrădirea de apărare a Bisericilor;
Bucură-te, că celor ce înoată tu le ești povățuitor;
Bucură-te, că te-ai arătat doctor celor bolnavi;
Bucură-te, locul hranei celei fără de moarte;
Bucură-te, pacea vieții celei nestricăcioase;
Bucură-te, țarină a pomilor celor înfloriți;
Bucură-te, rădăcină din odraslă pururea vie;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 12-lea:

Sfinte botezătorule, dă dar dumnezeiesc din cer cântăreților tăi, că luminezi ca o făclie prealuminată pe cei credincioși, și arzi pe cei ce nu cântă cinstitei tale biserici și lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Se luminează credincioșii de a ta vedere, lăudându-te cu cântări prea mărite, căci ca un rai frumos dumnezeiesc și stăpânesc, botezătorule sfinte, înmiresmezi, sfințind pe cei ce te laudă pe tine cu fierbințeală și-ți cântă așa:
Bucură-te, mărgăritarul cel frumos și de mult preț;
Bucură-te, izvorul cel preafrumos și preabogat;
Bucură-te, vasul cel iubitor de mir îngerilor și oamenilor;
Bucură-te, numele cel scump al proorocilor și al apostolilor;
Bucură-te, sabie înfricoșătoare asupra ereticilor;
Bucură-te, pecetea celor două Testamente;
Bucură-te, că izbăvești din nevoi pe cei robiți;
Bucură-te, că biruiești pe cei potrivnici credincioșilor;
Bucură-te, floarea cea preafrumoasă a dreptei credințe;
Bucură-te, mirul celor cu bun dar;
Bucură-te, Sfinte Ioane, preacinstite Înaintemergătorule!

Condacul al 13-lea:

Sfinte Ioane proorocule, dulceața lumii, frumusețea cerului cea împătrit luminată, primind această rugăciune de acum, izbăvește pe toți din toate nevoile, și-i scoate din chinul cel ce va să fie pe cei ce te laudă cu credință, cântând lui Dumnezeu: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori.)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi: Înger înaintestătător.. și Condacul întâi: Prin tine izbăvindu-ne...

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat, iar Hristos a tins cinstitorilor de «Dumnezeu tineri, roua Duhului, Cel ce este binecuvântat și prea mărit».

Poporul cel potrivnic lui Dumnezeu, zicea ție, că diavol având nu te-ai împărtășit din mesele lor, Botezătorule al lui Hristos, iar eu, mișelul robul tău cad la tine, sfinte, rugându-mă: solește pentru mine, ca să mă fac părtaș mesei celei nemuritoare.

Sfinte Ioane, evreii cei potrivnici, pe Iisus cel botezat de tine, om simplu îl socoteau și ca pe un om îl cleveteau pentru că mânca cu vameșii și vorbea cu desfrânatele, întrucât căuta să-i mântuiască pe toți. Pentru aceea te rog pe tine, Înaintemergătorule, roagă pe cel ce a miluit pe vameșul și pe desfrânata să mă mântuiască și pe mine.

Slavă...

Irod cel potrivnic lui Dumnezeu, nesuferind de la tine mustrare dreaptă, Botezătorule al Domnului, te-a dat să ți se taie cinstitul cap pentru joc, iar noi cădem la tine, sărutăm cinstitele tale moaște și te rugăm, sfinte, deși cu puține cuvinte, îndreptează-ne la pocăință și de necazuri ne mântuiește.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Evreii cei potrivnici lui Dumnezeu au îndrăznit a înjunghia pe preasfințitul Zaharia, că a mărturisit fecioria ta cea vrednică de laudă, cu totul curată Fecioară, Marie. Pentru aceasta cad la tine, Maica lui Dumnezeu, eu nevrednicul robul tău și te rog, nu întoarce rușinată această rugăciune, ci, de necazuri mă mântuiește.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările și-a împărțit cu dumnezeească poruncă, pe Haldei arzând, iar pe credincioși răcorind, care cântau: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul».

Strămoșescul păcat al popoarelor, ce se botezau de tine, l-ai ars în Iordan, cuptorul cel de foc, Sfinte Ioane, și rănile le speli, apoi și alifie de învățătură punându-le, le ziceai: cel ce are două haine, să dea una celui ce nu are, de asemenea și din bucate le-ai poruncit să facă la fel.

Cuptor de foc a fost atunci Iordanul, când ai botezat într-însul pe mielul Iisus, Fiul lui Dumnezeu, care a binevoit a arde spurcăciunea păcatelor omenești. Pentru aceea te rog, Botezătorule, fii mijlocitor la Hristos, să ardă și spurcăciunea păcatelor mele, prin îndurarea Lui.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh Domnul.

Cuptorul cel înfocat nu a ars oarecând pe cei trei tineri în Babilon, care cu trei guri lăudau Treimea, binecuvântând pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh. Iar după acestea, sfinte Ioane, tu însuți în Iordan ai slujit Treimii, glasul Părintelui auzind și cu mâna atingându-te de Fiul, ai văzut pe Duhul Sfânt în chip de porumbel.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Cuptor de foc ardea oarecând în Babilon pentru tineri, dar nu i-a ars pe dânșii; mai înainte închipuind sfânta ta naștere, Fecioară cu totul curată, Maica lui Dumnezeu, că născând tu focul dumnezeirii, nu te-a ars nici te-a vătămat Dumnezeul nostru, care, precum a zis, este foc mistuitor.

Cântarea a 9-a:

Irmos.

Fiul Părintelui celui neînceput, Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din Fecioară s-a arătat nouă spre a lumina cele întunecate «și a aduna cele risipite; pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu «cea prealăudată o mărim».

Iisus Fiul cel neînceput, care este împreună cu Părintele cel fără de început, venit-a la Iordan cerând de la tine a fi botezat; că așa a binevoit, a plini toată dreptatea. Pentru aceea cad la tine, Botezătorule

al Domnului, milos mijlocitor să fii mie către Dumnezeu, rugându-L să nu mă depărteze de la dumnezeieștile îndreptări.

De Fiul Părintelui celui neînceput se apăra zicând: „Eu trebuie să mă botez de la Tine, iar Tu vii către mine, însă Domnul cel iubitor de oameni a zis: „Lasă acum, că așa se cuvine nouă a plini toată dreptatea". Pentru aceea te rog, Botezătorule al Domnului, roagă-te, să nu mă lipsească pe mine de plinirea cea mântuitoare de suflet.

Slavă...

Ca un voievod al Împăratului celui neînceput, ai ieșit Sfinte Ioane, Botezătorule, poruncind ostașilor ca pe nimeni să nu asuprească. Pentru aceea cad la tine, eu robul tău, apără-mă de vrășmașii ce se luptă și uneltesc rele împotriva mea, și mă golesc pe mine primejduitul, și prefă-mi întristarea în bucurie.

Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu

Fiului celui neînceput al Părintelui neînceput, Mamă aleasă fiind, cea cu totul frumoasă, preacurată Fiica lui Dumnezeu, Marie. Într-un glas cu Botezătorul faceți rugăciune către Cel ce s-a născut din tine, pentru cei ce te laudă pe tine și șterge păcatul lor și întristarea lor prefă-o în bucurie.

La Laude, Stihirile, glasul al 4-lea.

Având îndrăznire către Dumnezeu, Înaintemergătorule, cel mai mare dintre cei născuți, roagă-L totdeauna pentru cei ce te cheamă cu credință, să ne dea întoarcere și gând de căință, ca fiind mântuiți pururea să te lăudăm.

Numit ai fost din pântece Prooroc, Înaintemergător și Apostol. Deci, rob fiind eu diavolilor și păcatului celui mult stricător, rogu-te pe tine, sfinte, de amândouă mă scapă, ca un ostaș prea tare, pentru ca să vestesc curând, folosirea ta.

Lopată dumnezeiescului Duh fiind, plevele năravurilor de la inima mea le vântură, iar dumnezeieștile fapte, ca pe niște grâu, de la mine alege-le în jitnița lui Dumnezeu, fericite, înavuțindu-mă prin mijlocirea ta, Botezătorule al lui Hristos.

Slavă...,glasul al 8-lea

Se cuvine lui Ioan bun miros, se cuvine Botezătorului înfrumusețare de cântări, că el a propovăduit începătura mântuirii noastre:

săltând în pântece și strigând în pustiu „Pocăiți-vă"; ostașule al Împăratului, Înaintemergătorule al harului, care ai vestit pe mielul, Mântuitorul lumii, roagă-l neîncetat pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Stăpână primește rugăciunile nevrednicilor robilor tăi, și ne mântuiește din toată nevoia și întristarea.

Rugăciune către Sfântul Ioan Înaintemergătorul

Botezătorule al lui Hristos, vestitorule al pocăinței, nu mă trece cu vederea pe mine, cel ce mă pocăiesc, ci împreunându-mă cu oștile cerești, roagă-te către Stăpânul pentru mine nevrednicul, leneșul, netrebnicul și întristatul, care am căzut în multe întâmplări, și sunt tulburat de furtunile gândurilor minții mele. Că eu sunt peștera faptelor rele, și nici cum nu pun capăt păcătoasei mele deprinderi. Că pironită-mi este mintea la lucruri pământești. Ce voi face? Nu știu. Și la cine voi alerga, ca să fie mântuit sufletul meu? Fără numai la tine, sfinte Ioane, cel numit cu numele harului; că pe tine înaintea Domnului, după Născătoarea de Dumnezeu, te știm mai mare decât toți cei născuți din oameni. Că tu te-ai învrednicit a te atinge de creștetul Împăratului Hristos, mielul lui Dumnezeu, care a ridicat păcatul lumii. Pe acesta roagă-l pentru păcătosul meu suflet, ca măcar de acum, în ceasul al unsprezecelea să ridic sarcina cea bună, și să primesc plată cu cei din urmă. Așa, Botezătorule al lui Hristos, cinstite Înaintemergătorule, cel din urmă proorocule, întâiule (în har) mucenice, al postitorilor și al asceților îndreptătorule, al curăției învățătorule și de aproape prieten al lui Hristos, pe tine te rog, la tine alerg, nu mă lepăda de la ocrotirea ta, ci mă ridică pe mine, cel căzut în multe păcate, înnoiește sufletul meu cu pocăință, ca un al doilea botez, pentru că tu amândurora începător ești, cu botezul spălând strămoșescul păcat, iar cu pocăința curățind faptele spurcate ale fiecăruia. Curățește-mă pe mine cel spurcat cu păcatele, și mă învrednicește a intra unde nimic spurcat nu intră, întru Împărăția cerească. Amin.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., troparul: Pomenirea dreptului, cu laude..., Doamne miluiește (de 40 ori), Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Slavă.... Și acum... și otpustul zilei.

ACATISTUL SFÂNTULUI IERARH NICOLAE

Arhiepiscopul Mirelor Lichiei

Începutul se face ca la Acatistul Domnului Iisus Hristos (vezi la pag. 205-206): Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Crezul, Doamne, miluiește (de 12 ori).

La Vecernie, se cântă la Doamne strigat-am..., stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi...

Cu ce cununi de laudă vom încununa pe Arhiereul? Pe cel ce a fost cu trupul în Mira și duhovnicește la toți a ajuns, la cei ce curat îl iubesc pe dânsul, pe mângâietorul tuturor celor necăjiți și tuturor celor din primejdii scăpare, turnul creștinătății, creștinilor apărător, prin care mândria vrăjmașilor Hristos a surpat-o, Cel ce are mare milă.

Cu ce cântări de laudă vom lăuda pe Arhiereul? Pe luptătorul împotriva păgânătății și ajutorul creștinătății, pe folositorul Bisericii și marele sprijinitor, învățătorul și apărătorul cel cald, care pe toți cei rău slăvitori i-a rușinat, pierzătorul lui Arie, prin care, a lui mândrie, Hristos a surpat-o, Cel ce are mare milă.

Cu ce cântări prooroceşti vom lăuda pe Arhiereul, care, cele ce sunt departe mai înainte le vede, şi cele ce nu sunt de faţă, ca şi cum ar fi de faţă mai înainte le spune? Cel ce toată lumea înconjoară şi pe toţi celor ce li se face strâmbătate îi izbăveşte; cel ce în visuri s-a arătat împăratului celui de Dumnezeu înţeleptit, şi pe cei mai înainte legaţi, de junghierea cea nedreaptă i-a izbăvit, care din destul dăruieşte mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea

Pe cel ce este podoaba arhiereilor şi lauda părinţilor, izvor de minuni şi credincioşilor folositor mare, adunându-ne, o, iubitorilor de praznic, cu laude de cântări să-l lăudăm, zicând: Bucură-te, păzitorul celor din Mira şi mai-nainte şezătorule cinstite şi stâlpul cel neclintit. Bucură-te, luminătorule prealuminat, care luminezi marginile lumii cu minunile. Bucură-te, a celor necăjiţi dumnezeiască bucurie şi folositorul cel prea cald al celor ce li se face strâmbătate. Şi acum, preafericite Nicolae, nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce cu credinţă şi cu dragoste cinstesc pururea pomenirea ta cea de bucurie şi întru tot prăznuită.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Cine nu te va ferici pe tine, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda Preacurată naşterea Ta? Că cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Acelaş din tine, Preacurată, a ieşit negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-Se, pentru noi. Nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi neamestecat fiind cunoscut; pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să miluiască sufletele noastre.

La Stihoavnă, Stihirile, glasul al 5-lea:

Bucură-te cap sfinţit, locaş curat al faptelor bune, dumnezeiescul îndreptător al prea îndumnezeitei sfinţenii, marele păstor, prealuminate luminătorule, care porţi nume de biruinţă, cel ce te pleci către cei ce se roagă cu umilinţă, uitându-te la rugăciunile celor neputincioşi, izbăvitorule prea gata, păzitorule de mântuire al tuturor, celor ce săvârşesc cu credinţă preaslăvită pomenirea ta, pe Hristos roagă-l, preafericite, să trimită nouă mare milă.

Stih: Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Bucură-te, sfinţită minte! Al Treimii cinstit vas, stâlpul Bisericii, întărirea credincioşilor, ajutătorul celor slabi, steaua, care, cu strălu-

cirile rugăciunilor bine primite, risipești întunerecul ispitelor și al necazurilor totdeauna, Ierarhe Nicolae, limanul cel prea lin, la care scăpând, cei cuprinși de valurile vieții se mântuiesc. Pe Dumnezeu roagă-L, să dăruească sufletelor noastre mare milă.

Stih: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Bucură-te, cela ce te-ai umplut de râvnă dumnezeiască și de răspunsul cel rău ai izbăvit pe cei ce erau să moară cu nedreptate, cu starea ta de față cea înfricoșată și cu venirile prin visuri. Izvorule, care ai izvorât în Mira, Sfinte Nicolae, miruri de prisosit, care și sufletele adapă și împuțiciunile patimilor izgonesc; sabie care tai neghinile înșelăciunii; lopată, care vânturi învățăturile lui Arie cele ca pleava, pe Hristos roagă-l, să trimită sufletelor noastre mare milă.

Slavă..., glasul al 6-lea

Omule al lui Dumnezeu și credincioasă slugă, sluga Domnului, bărbatul doririlor, vasul alegerii, stâlpul și întărirea Bisericii, al împărăției moștenitorule, nu tăcea a striga pentru noi către Domnul.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată care ai odrăslit rodul vieții, ție ne rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu sfinții Apostoli și cu ierarhul Nicolae, să se mântuiască sufletele noastre.

Apoi: Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă.., Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea... (caută pag. 209), Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Și îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori), apoi:

Toparul, glasul al 4-lea

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă... (același tropar), Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupându-Se, și crucea de bună voie pentru noi luând; prin care înviind pe cel dintâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Apoi: Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum... Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 210).

Canonul Sfântului Nicolae

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul, și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici, și mă voi arăta luminat prăznu«ind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: Sfinte ierarhe Nicolae, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Păstorul cel bun al turmei lui Hristos, bucură-te, Sfinte Nicolae, că ai fost Mirelor cinstit părinte și apărător, și mie-mi dă ca să-ți aduc ție: Bucură-te.

Dimpreună alergați, neamuri pământești; bucură-te, aduceți ierarhului, că bucurie neîmpuținată aduce la toată lumea.

Slavă...

Celui ce a izbăvit trei voievozi de moartea cea nedreaptă, strigăm ție: Bucură-te, Sfinte Nicolae, folositorul celor ce aleargă sub acoperământul tău.

Și acum.... a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te ceea ce ai primit bucurie de la înger și mântuiești pe cei ce te slăvesc pe tine.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe ai tăi cântăreți, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești izvor viu și îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, «întărește-i întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi în«vrednicindu-i».

Nimenea din cei ce aleargă sub acoperământul nădejdii tale, Părinte, nu iese de la tine în deșert; ci, bucură-te, aduce ție, luând ajutor, Sfinte Nicolae, pe care și mie mi-l dăruiește, întru tot fericite.

Îngerii se minunează, preacuvioase, de folosința ta cea caldă, iar oamenii se bucură, primind cu rugăciunile tale mântuire de toate nă-

vălirile drăcești. Pentru aceea, bucură-te, aducem ție, Sfinte Nicolae, prealăudate.

Slavă...

Platoșă și armă nebiruită asupra diavolului tu ești, iar creștinilor întărire. Podoabă ierarhilor, Sfinte Nicolae preaminunate, bucură-te; mare făcător de minuni, celor înviforați liman de liniște.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Zămislind, Născătoare de Dumnezeu, pe Ziditorul tău, ai născut pe Făcătorul tuturor și Domnul, pe Care roagă-L să ne izbăvească pe noi de asupreli, căci câte le voiești, toate le poți, ca o bună și Născătoarea celui bun.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Cel ce șade întru slavă, pe scaunul Dumnezeirii, pe nor ușor a venit Iisus, Dumnezeul cel preaînalt, și a mântuit pe cei ce «strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale».

Cu Apostolii împreună șezătorule pe scaun, bucură-te Sfinte Nicolae, că pe eresul lui Arie l-ai rușinat și mândria lui veliar ai surpat-o. Cu rugăciunile tale nu înceta a te ruga pentru robii tăi.

Pe tânărul acela din mâinile lui Amira al Saracinilor l-ai izbăvit și părinților lui întru bucurie l-ai dăruit; pentru aceea, dimpreună cu dânșii și noi, bucură-te, aducem, Sfinte Nicolae, preacuvioase.

Slavă...

Pe cei trei voievozi de moartea cea nedreptă, făcătorule de minuni, i-ai mântuit. Arătatu-te-ai în vis împăratului celui credincios și l-ai îngrozit pe el; iar de la aceia ai auzit: „Bucură-te“! Sfinte Nicolae, întărește-mă și pe mine cu rugăciunile tale.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, bucură-te! Că tu ești scaun Împăratului tuturor, mai presus de Heruvimi și nu zăbovi a ruga pe Fiul tău și Dumnezeul nostru, pentru cei ce te cinstesc pe tine pururea, cu fericitul Nicolae.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu, Fecioară, care nu știi de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu, «Cel ce este peste toate, și ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruiește pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Apostole numite, cel ce asemenea cu îngerii stai neîncetat lângă scaunul Stăpânului, pe Arie cel nebun l-ai rușinat. Pentru aceea strigăm ție: Sfinte Nicolae, bucură-te podoaba ierarhilor și stâlpul Bisericii.

Dă-mi mie mână de ajutor, Sfinte Nicolae, rugându-te către Domnul, pentru că viforul păcatelor mă îneacă; și mă du către limanul cel lin al pocăinței, cu rugăciunile tale, Părinte.

Slavă...

Deși am făcut multe fărădelegi, Sfinte Nicolae, minunate, dar nu mă depărtez de la nădejdea acoperământului tău; ca totdeauna, bucură-te, să strig ție; tu mă izbăvești de tot necazul și nevoia, căci câte le voiești, pe toate le și poți.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu...

Nor, ceea ce ești mai presus de ceruri, bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, care ai picat nouă picătura, ceea ce ești una întru tot binecuvântată. Cere de la Dumnezeu, poporului nostru, biruință asupra vrăjmașilor, cu ierarhul Nicolae, pe Acela rugându-L.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Înțelepții de Dumnezeu, care faceți acest praznic dumnezeiesc și cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniți să ne bucurăm, «slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Însoțitor lui Hristos și al doilea Petru te-ai arătat, Părinte. Bucură-te, că tu ești stâlpul Bisericii și minunat organ, prin Duhul Sfânt, făcând minuni și răsunând. Pentru aceea, Sfinte Nicolae, bucură-te, aducem ție totdeauna.

Auzind preabunul creștin, împăratul Constantin, prin vis, a ta îngrozire, cu Avlavie eparhul, pentru bărbații aceia ce aveau să se piardă cu nedreptate, degrabă a poruncit ca să-i sloboadă pe dânșii, iar ție a strigat: Bucură-te, Sfinte Nicolae.

Slavă...

Corabiei care era să se înece în mare, tu, Părinte, te-ai făcut ocârmuitor; dă-mi și mie ancora bunei înțelegeri în minte și în inimă, celui ce rău mă învăluiesc cu gânduri drăcești, ca totdeauna să-ți aduc: Bucură-te, prea lăudate Nicolae.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, prea lăudată Fecioară; bucură-te, întărirea luminii; bucură-te, că ai născut pe Fiul, Dumnezeu a toate. Pe Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, prea fără prihană, să se mântuiască sufletele noastre.

Tropar:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Cel ce verși mir de mult preț la toată lumea și mie celui nevrednic și mai mult decât toți păcătos, dăruiește-mi ca să-ți aduc ție cântare, Părinte Nicolae. Tu, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, slobozește-mă din toate necazurile ca să strig ție: Bucură-te, Sfinte Nicolae, mare făcător de minuni!

Icosul 1:

Arătatu-te-ai în vis împăratului celui cinstitor de Dumnezeu și pentru moartea voievozilor acelora l-ai îngrozit pe el și degrab ascultând de porunca ta, Sfinte Nicolae, a poruncit ca să-i slobozească pe dânșii. Pentru aceea, ei au fost cuprinși de bucurie și de frică; iar eu cu dânșii grăiesc ție, Sfinte Nicolae:

Bucură-te, capul cel sfințit;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat capul cel diavolesc cu rugăciunile tale;
Bucură-te, slujitorule al Împăratului tuturor;
Bucură-te, ajutătorul celor credincioși;
Bucură-te, întărirea Ortodoxiei;

Bucură-te, pierzătorul celor fărădelege;
Bucură-te, cel ce ești insuflat cu suflarea Duhului Sfânt;
Bucură-te, cel ce ai pierdut viforul mulțimii zeilor;
Bucură-te, cel ce ești dimpreună vorbitor cu Îngerii;
Bucură-te, izgonitorul diavolilor;
Bucură-te, graiule al dumnezeieștilor cuvinte;
Bucură-te, cel ce ai astupat gurile ereticilor;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 2-lea:

Pe pământ, al doilea Înaintemergător te-ai arătat, Sfinte Nicolae, spre mustrarea fărădelegilor; că acela a mustrat pe Irod, săvârșitorul fărădelegii, iar tu ai rușinat pe Arie cel orbit cu eresul; și toată lumea ai voit să o curățești de învățăturile lui cele nedrepte, și turma ta a o lumina, ca un părinte și învățător. Pentru aceea cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Vrând dimineața, Avlavie, după porunca împăratului, să scoată pe cei legați din temniță la tăiere, tu, cu minunile tale, mai înainte ai apucat prin vis și, îngrozindu-l pe el, ai zis: Nimic să nu faci bărbaților acestora, că nevinovați sunt spre tăiere; pentru aceea și noi cu dânșii grăim ție, Sfinte Nicolae mărite:

Bucură-te, mare făcătorule de minuni;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, cald folositorule;
Bucură-te, cercetătorul celor necăjiți;
Bucură-te, limanul cel lin al celor înviforați;
Bucură-te, mângâierea celor ce plâng;
Bucură-te, hrănitorul celor flămânzi;
Bucură-te, povățuitorul celor orbi;
Bucură-te, bogăția săracilor;
Bucură-te, toiagul cel tare al bătrâneților;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, părintele săracilor și bun dăruitorule;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 3-lea:

Am auzit, Sfinte Nicolae, de minunile tale și m-am spăimântat, că de bucurie și de frică fiind cuprins, ce am a răspunde, nu mă pricep. Ci tu, cu rugăciunile tale cele treze, luminează-mi mintea ca să cânt lui Dumnezeu dimpreună cu tine: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Arhanghelii cu îngerii se minunează, Părinte, de credința ta cea tare către Dumnezeu; apostolii cu proorocii se laudă cu tine; oamenii cei dreptcredincioși spre tine au nădejde. Pentru aceasta și eu, deși sunt nevrednic, grăiesc ție, Sfinte Nicolae:

Bucură-te, cel ce ești împreună-locuitor cu Îngerii;
Bucură-te, cel ce aduci întristare diavolilor;
Bucură-te, cel ce ești slujitor asemenea lui Grigore Teologul în preoție;
Bucură-te, cu Ioan Gură de Aur dimpreună vorbitorule.
Bucură-te, prietenul marelui Vasile;
Bucură-te, că dimpreună cu dânșii tai eresurile;
Bucură-te, cel ce porți o credință cu dânșii;
Bucură-te, că faci minuni spre împăcare;
Bucură-te, că tu cureți lumea de mulțimea zeilor;
Bucură-te, cel ce ai vorbit mai dinainte despre cinstirea Născătoarei de Dumnezeu în Biserică;
Bucură-te, că rușinând pe Arie înșelătorul la sobor l-ai învins;
Bucură-te, că pe fecioarele acelea le-ai oprit de la împreunarea cea desfrânată, cu ajutorul tău;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 4-lea:

O, mare făcătorule de minuni Nicolae, deși pe fecioarele acelea vrea tatăl lor să le dea, pentru sărăcie, la desfrânare, tu, Părinte, mai înainte apucând, aur din destul tatălui lor ai dat. Pentru aceea, nepricepând ei de unde se făcea aceasta, minunându-se, au strigat lui Dumnezeu cântarea: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ca să arăți a ta mare milostivire către cei săraci, preafericite, bătrânului noaptea întru ascuns trei legături de galbeni de aur ai dat, izbăvindu-l pe el și pe fetele lui de la căderea în păcat. Pentru aceea auzi de la toți:

Bucură-te, vistieria milei lui Dumnezeu;
Bucură-te, primirea mai înainte a cunoștinței Lui;
Bucură-te, dătătorule al bunătăților lui Dumnezeu;
Bucură-te, hrana și bucuria celor ce aleargă către tine;
Bucură-te, pâine de hrană neîmpuținată celor lipsiți;
Bucură-te, bogăție de Dumnezeu dăruită celor ce viețuiesc în lipsă pe pământ;
Bucură-te, ridicarea grabnică a săracilor;
Bucură-te, limpede cugetare celor necăjiți;
Bucură-te, că ești blând ascultător celor neputincioși;
Bucură-te, dulceața a toată lumea;
Bucură-te, mirele celor trei fete;
Bucură-te, izbăvitorul necazurilor mele cu rugăciunile tale;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 5-lea:

Către biserica ta mergând oarecând Vasile, sârguindu-se să-ți aducă dar, a fost răpit de agareni și l-au dat pe el ostașii lui Amira stăpânului lor spre slujbă; iar părinții lui, deși erau întristați, însă n-au încetat a îndrepta către tine rugăciuni și, trecând ziua praznicului tău, de către seară, l-ai pus pe el înaintea lor și, văzând ei această minune, cu tine cântare de bucurie lui Dumnezeu cântau: Aliluia:

Icosul al 5-lea:

Mergând fiul lui Agricola să dea un pahar lui Amira, a stat înaintea lui cu frică; iar tu, Părinte, rugat fiind de părinții lui, l-ai izbăvit pe el din mâinile lui Amira în acel ceas; pentru aceea cu dânșii strigăm ție, Sfinte Nicolae, ca unui bun păstor:
Bucură-te, Ierarhul Domnului;
Bucură-te, luminată propovăduire a creștinătății;
Bucură-te, cel ce porți nume de biruință;
Bucură-te, stârpirea patimilor celor neroditoare;
Bucură-te, aducerea de roadă a pomilor celor duhovnicești;
Bucură-te, îndreptătorul dreptcredincioșilor;
Bucură-te, prădarea păgânătății;
Bucură-te, doctorul cel fără de plată;
Bucură-te, că în dar ai luat și în dar împarți tămăduiri;
Bucură-te, al celor neputincioși bun păstor;

Bucură-te, cel ce izgonești dintre noi pe slujitorii cei diavolești;
Bucură-te, desfătarea a toată lumea;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 6-lea:

Minunată s-a arătat nașterea ta, Sfinte Nicolae, credincios fiind tu pe pământ, din vremea nașterii tale; că ai supt numai din sânul cel drept și de la sânul maicii tale te-ai cunoscut făcător de minuni; pentru aceea și acum cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

De împresurările diavolești izbăvește pe oameni, părinte, cu rugăciunile tale, cel ce cu râurile sudorilor tale ai stins mulțimea zeilor celor păgâni; pentru aceea și acum dăruiește vindecări neputințelor mele, Ierarhe, ca să te laud pe tine zicând:

Bucură-te, Sfinte Nicolae;
Bucură-te, făcătorule de minuni;
Bucură-te, ierarhe;
Bucură-te, preacuvioase;
Bucură-te, preafericite;
Bucură-te, cel ce ești cu nume mare;
Bucură-te, preamărite;
Bucură-te, hrănitorul postitorilor;
Bucură-te, învățătorul înfrânării;
Bucură-te, îndreptarea celor rătăciți;
Bucură-te, că altceva nu știu să grăiesc fără numai: bucură-te!
Bucură-te, că prin tine ne îndestulăm de lumină;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni.

Condacul al 7-lea:

Având vicleană cunoștință, Arie a început a învăța eresurile cele fără de Dumnezeu și a intrat în turma ta, ca un lup, vrând ca o fiară să o apuce; dar tu, Prealăudate, degrab alergând către Stăpânul, cu rugăciunile tale ai izgonit toată nebunia lui și ca pe o fiară cumplită l-ai surpat. Pentru aceea cu tine, Sfinte Nicolae, cântăm lui Dumnezeu, Celui ce ți-a dat ție această putere: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Mai înainte împotrivindu-te eresului lui Arie, cel de trei ori blestemat, ai rușinat a lui fără de Dumnezeu învățătură și ca pe un al doilea Iudă surpându-l, l-ai lăsat. Pentru aceea și eu grăiesc ție neîncetat:

Bucură-te, întâistătătorule pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, mare Ierarhe al Lichiei;
Bucură-te, cale nerătăcită a celor ce înoată pe mare;
Bucură-te, timpan, care dai sunet de dumnezeiască glăsuire;
Bucură-te, chimval bine răsunător;
Bucură-te, trâmbița Sfintei Treimi;
Bucură-te, că ai stricat trâmbița eresurilor lui Arie;
Bucură-te, striga ție Constantin;
Bucură-te, a grăit ție Avlavie;
Bucură-te, a adus ție tatăl cu fetele;
Bucură-te, au grăit Agricola cu Vasile;
Bucură-te, că prin tine de mânia potopului izbăvindu-ne, pace cu Dumnezeu aflăm;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 8-lea:

Minune dumnezeiască te-ai arătat, fericite, celor ce alergau la biserica ta, de Dumnezeu purtătorule, de multe feluri de necazuri și năvăliri izbăvindu-i, Părinte, pe cei ce după Dumnezeu, spre tine cu credință și-au pus nădejdea, cântând Lui: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Ca cel ce ai îndrăznire către Hristos, Sfinte Nicolae, că turma Lui păzești de lupii cei văzuți și nevăzuți și de către cei ce scapă sub acoperământul tău nu te întorci, și mie, celui ce mă învăluiesc de gânduri și de lucruri viclene, dă-mi mână de ajutor, Părinte, ca să te laud pe tine zicând:

Bucură-te, Sfinte Nicolae prelăudate;
Bucură-te, întărirea Mirelor;
Bucură-te, podoaba Lichiei;
Bucură-te, cârmuitorule cel bun;
Bucură-te, că dimpreună cu îngerii salți;
Bucură-te, căci cu arhanghelii te veselești;

Bucură-te, că fără materie cu heruvimii slujești Făcătorului;
Bucură-te, că pe Arie, diavolul cel întrupat, l-ai surpat;
Bucură-te, cel ce dăruiești bun miros;
Bucură-te, cel ce respingi mirosul cel rău;
Bucură-te, albeală, care speli patimile;
Bucură-te, roșeală, care acoperi păcatele;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 9-lea:

Nu pricep de unde voi începe a-ți aduce laudă, părinte. Care cântare îți voi cânta? Sau cu ce cununi te voi încununa? Că, de-mi voi aduce aminte de voievozi, mă minunez; de Vasile, mă mir; despre fecioarele acelea, nu mă pricep ce să grăiesc; de toți numai mă minunez și împreună cu tine lui Dumnezeu, Celui ce ți-a dat ție cele preamărite, laudă Îi trimit, cântând cântarea: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Văzând Stăpânul a toate neamul omenesc pierzându-se cu eresul nebuniei lui Arie, pe tine te-a dat mustrător nebuniei lui. Dar tu, părinte, de la masa învățăturii dumnezeiești, ca pe un urât, l-ai lepădat; iar pe mine cu fărâmiturile Ortodoxiei mă miluiește, ca să cânt ție:
Bucură-te, Sfinte Nicolae, Israelul cel nou;
Bucură-te, sabie ascuțită care tai nedumnezeirea;
Bucură-te, întărirea credincioșilor;
Bucură-te, omorârea celor fărădelege;
Bucură-te, cel ce ai luat Duhul Sfânt ca un porumbel;
Bucură-te, cel ce îneci duhurile cele viclene, în marea cea de foc;
Bucură-te, porumbelul Domnului;
Bucură-te, cursă prinzătoare asupra celui viclean;
Bucură-te, cel ce dăruiești celor legați slobozire;
Bucură-te, că ai legat eresurile cele fără de Dumnezeu;
Bucură-te, că deschizi gurile ortodocșilor;
Bucură-te, că legi limbile celor vicleni;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 10-lea:

Auzit-am pe Vasile, acela, grăind și înaintea tuturor spunând minunile tale, pe care le-ai făcut cu dânsul, Părinte; și minunându-mă, am preamărit puterea ta cea dată ție de Dumnezeu; că tu, ca

un bun păstor, degrab alergi către cei ce te roagă pe tine și pentru toți te rogi lui Dumnezeu și Stăpânului, cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Izbăvește-mă, Părinte, cu rugăciunile tale, ca și pe Vasile acela. Auzi-mă, Preacuvioase, cu auzul tău, precum ai auzit pe voievozii cei legați. Dă-mi mână de ajutor, Sfinte Nicolae, precum ai dat celor ce fuseseră învăluiți în mare, ca să grăiesc ție acestea:

Bucură-te, al doilea Moise;
Bucură-te, tablă duhovnicească;
Bucură-te, haina preoției;
Bucură-te, mai înainte arătătorul dreptății;
Bucură-te, întunecătorul nedreptății;
Bucură-te, de Dumnezeu încununate ierarhe;
Bucură-te, cel ce îngrădești gurile celor hulitori de Dumnezeu;
Bucură-te, lumina cea aprinsă cu dumnezeiască văpaie;
Bucură-te, că ai stins văpaia cea diavolească;
Bucură-te, aur de Dumnezeu lămurit;
Bucură-te, că ai afundat pe satana, ca plumbul, în adânc;
Bucură-te, mărgăritar mult luminos;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 11-lea:

Tu ești păstorul cel bun, Sfinte Nicolae, că pe turma ta o povățuiești către pășunea cea duhovnicească și din izvorul raiului o adăpi pe ea. Pentru aceea împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Pom al raiului fiind, fericite, că ai stâlpări de rugăciuni neîncetate către Dumnezeu, dă-mi mie sub umbra acelora totdeauna a mă umbri, ca să grăiesc ție:

Bucură-te, viețuitorule al locașului Celui Preaînalt;
Bucură-te, cel ce ai înecat pe fiii diavolești;
Bucură-te, păzitorul rânduielii tale;
Bucură-te, mitropolite;
Bucură-te, că ai rușinat basmul eresurilor lui Arie;
Bucură-te, maica mulțimii popoarelor pământești;
Bucură-te, rana mulțimii diavolilor;

Bucură-te, părinte și învățătorule;
Bucură-te, că pe dascălul eresurilor l-ai rușinat;
Bucură-te, cel ce ai cinstit căruntețile, înfrumusețându-le cu înțelepciune duhovnicească;
Bucură-te, cel ce ai rușinat căruntețile lui Arie cele urâte;
Bucură-te, că prin tine ne-am învățat a ne închina Ziditorului în Treime;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 12-lea:

Înțelepciunea ta cea întru tot cinstită pe Arie cel rătăcit l-a rușinat, și mintea ta a stricat mulțimea zeilor; mântuiește și sufletul meu cel rătăcit și mă învață a cânta cu tine lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cu inima m-am spăimântat, cu sufletul m-am tulburat, cu limba nu pricep ce să grăiesc, fără numai acestea:
Bucură-te, cel ce ești mai mare între preoți;
Bucură-te, cel ce ești întâistătător pe scaunul Mirelor;
Bucură-te, împreună-șezătorule pe scaun cu Apostolii;
Bucură-te, cel ce ești lumină înaltă;
Bucură-te, cel ce ai surpat înălțările gândurilor celor diavolești ale lui Arie celui bârfitor;
Bucură-te, rădăcina dumnezeiescului pom;
Bucură-te, că ai tăiat rădăcina eresurilor satanei;
Bucură-te, pomul cel sădit de îngeri;
Bucură-te, cel ce ai încuiat pe îngerul satanei întru adânc;
Bucură-te, liman lin al celor învăluiți;
Bucură-te, bunule cârmuitor al corăbiei celei duhovnicești;
Bucură-te, că prin tine ne învrednicim de viața cea fără de sfârșit;
Bucură-te, Sfinte Ierarhe Nicolae, mare făcător de minuni!

Condacul al 13-lea:

O, preaminunate Părinte Nicolae, plâng și alerg către al tău sprijin, aducând ție acum această puțină rugăciune, ca să mă izbăvești de chinul cel de veci cu rugăciunile tale, Ierarhe prealăudate, și mă învrednicește veșnicei împărății; ca dimpreună cu tine să cânt cântarea lui Dumnezeu: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice Icosul 1: Arătatu-te-ai în vis împăratului... și Condacul 1: Cel ce verși mir de mult preț...

Cântarea 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii înțelepții lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbătește călcând-o, se bucurau cân-«tând: Prealăudate Dumnezeul părinților noștri și Doamne, bine ești «cuvântat».

Sfinte ierarhe al lui Hristos, Nicolae, bucură-te, că tu ești bucuria cea nespusă a tuturor; dă-mi și mie mână de ajutor, ca să strig ție: Bucură-te, întru tot fericite.

Când au auzit voievozii de scoaterea cea din temniță, prin porunca ta, luând sfeșnice cu făclii, au adus ție cu mare glas, zicând: Bucură-te, Părinte preacuvioase, izbăvirea noastră.

Slavă...

Precum oarecând ai auzit pe cei ce erau legați în temniță, auzi-mă și pe mine, Nicolae, aducând ție: Bucură-te! Și mă scoate din focul gheenei.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpână Marie, Maica Izbăvitorului, primește-mă pe mine cel ce mă căiesc și scap sub acoperemântul tău, ca să-ți strig ție neîncetat: Bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, de Dumnezeu Născătoare, pururea Fecioară.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, «pe toată lumea ridic-o să-Ți cânte Ție: Pe Domnul, lucrurile lăudați-L «și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cu Apostolii împreună șezător pe scaun, cu îngerii împreună slujitor Sfintei Treimi, bucură-te, prea lăudate Nicolae. Dăruiește-mi și mie bucurie, cu rugăciunile tale.

Bucură-te ocârmuitorul celor înviforați, Sfinte Nicolae, alinează viforul patimilor mele, care este din smintelile drăcești, că nu mai pot de acum înainte a suferi, ci strig: Bucură-te, ajutătorul meu și cald folositorule.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

O, cu câtă nevoie sunt cuprins de săgetăturile drăcești, și de răni nu mai pot răbda și nu am doctor să mă lecuiască; ci tu-mi dăruiește lecuire și cu untdelemnul rugăciunilor tale, Sfinte Nicolae, vindecă-mă, ca să strig ție: Bucură-te, Părinte preacuvioase.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Bucură-te, rugul cel nears pe care Moise l-a văzut în Sinai și scară pe care o a văzut Iacob, prea binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Tot neamul pământesc să salte, cu duhul fiind luminat, și să prăznuiască firea minților celor fără de trup, cinstind sfânta «prăznuire a Maicii lui Dumnezeu și să cânte: Bucură-te, preafericită «Născătoare de Dumnezeu, Curată, pururea Fecioară».

Săgetăturile celui viclean m-au cuprins și pornirile păcatelor; ci nădăjduindu-mă acoperământului tău, către tine scap, Părinte, ca să izgonești de la mine toate înșelăciunile celui viclean, ca să strig ție: Bucură-te, Sfinte Nicolae.

Tu, cel ce ai rușinat pe Arie, cel ce se înnebunea și ai stins văpaia eresurilor lui, pe voievozii cei legați în temniță i-ai auzit, și de la dânșii, Bucură-te! ai luat; și noi îți strigăm ție: Bucură-te, Sfinte Nicolae, întru tot fericite.

Slavă...

Cel ce ai auzit pe Agricola acela și pe Vasile, fiul lui, de la Amira l-ai răpit și l-ai pus înaintea părinților lui sănătos într-un ceas, și mie celui ce mă rog, scoate sufletul meu cel ce bolește și cu păcate înfășurat, din focul gheenei, Sfinte Nicolae.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Împărăteasă, ceea ce ai născut pe Împăratul tuturor; și ai purtat pe Cel ce poartă toată făptura, mântuiește, Preasfântă Stăpână, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Luminânda:

Pe marele arhipăstor și ierarhul mai întâiul șezător al celor din Mira, pe Sfântul Nicolae, toți să-l lăudăm, că pe mulți bărbați a mân-

tuit, care cu nedreptate erau să moară și împăratului s-a arătat și lui Avlavie prin vis, stricând cu totul răspunsul cel nedrept...

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce pe înțelepciunea cea ipostatică și Cuvântul cel mai presus de ființă și doctorul tuturor, pe Hristos L-ai născut, Fecioară, bubele și rănile sufletului meu cele cumplite și de peste ani, vindecă-le și potolește necuvioasele gânduri ale inimii mele.

La Laude, Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Bucură-te cămara...

Bucură-te, luceafăr prealuminat al luminii Stăpânului, celui de trei ori fără de început; bucură-te, raza luminii celei de taină, Ierarhe al lui Hristos, Nicolae; apucă mai înainte și ridică, preacinstite, rugăciunile tale pentru mine către Domnul, și mă izbăvește de toate asuprelile și de bolile cele potrivnice să mă curățești, părinte; că pe tine te am sprijinitor și cu umilință și cu credință strig ție: Roagă-te lui Hristos ca să-mi dăruiască mie mare milă (de două ori).

Plâng și mă tânguiesc cu amar și-mi aduc aminte de cuvântul cel înfricoșat; punere de fapte bune nicicum n-am agonisit din veac, eu ticălosul; pentru aceea mă rog ție, mai înainte până nu mă ajunge sfârșitul cel neștiut, și mai înainte de secera morții, și mai înainte de judecată, și mai înainte până a nu-mi face mie întrebare, și a nu ajunge unde este focul cel nestins și întunericul cel mai din afară, și viermii cei neadormiți, părinte Nicolae, risipește întunericul păcatelor mele, pe Hristos rugându-L.

Bucură-te, cap preasfințit, cinstit locaș al bunătăților, Dumnezeiască îndreptare a preoției celei fără prihană; păstorul cel bun, prealuminat și prea mare, cel ce porți nume asemenea luminii: celor lipsiți cu milostivire împarți, cel ce te pleci către rugăciunea celor ce se roagă ție, izbăvitorul cel prea gata al celor bolnavi, cetate de mântuire tuturor celor ce laudă cu credință pomenirea ta.

Slavă..., aceeași podobie

Bucură-te, îndreptarea Ierarhilor, adâncul cel neajuns al dumnezeieștilor minuni, frumusețea Bisericii, luceafărul cel prealuminat, preafericite; cu strălucirile preoției tale, luminează-ne pe noi, prea sfințite, ca prin strălucirile fulgerelor Tale, să ne luminăm; stâlpule

cel nesurpat, treapta credinței celor ce săvârșesc cu dragoste, cinstită pomenirea ta, pe Hristos roagă-L, ca să dăruiască sufletelor noastre mare milă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, pecetea proorocilor și propovăduirea grăitorilor de Dumnezeu Apostoli, căci cu adevărat mai presus de minte și de cuvânt ai născut pe Dumnezeu cel adevărat, cu trup, Curată, prin care s-a ridicat neamul cel bun de demult, îndulcindu-se din hrana Raiului; pe tine, ceea ce ești folositoare, întru cântări te lăudăm, și rugătoare către Dumnezeu bine primită, prin tine îmbogățindu-ne, Preacurată, dobândind viața cea pururea fiitoare a Fiului tău, Celui ce dăruiește din destul mare milă.

După aceea se citește această

Rugăciune către Sfântul Ierarh Nicolae

O, preabunule Părinte Nicolae, păstorul și învățătorul celor ce aleargă cu credință către a ta folosire și cu fierbinte rugăciune te cheamă pe tine, sârguiește degrab a le ajuta; izbăvește turma lui Hristos de lupii cei ce o răpesc pe ea, și toate părțile creștinești le îngrădește și le păzește prin sfintele tale rugăciuni, de gâlcevile lumești, de cutremur, de venirea altor neamuri, de robie și de războiul cel dintre noi, de foamete, de potop, de sabie, de ciumă și de moarte grabnică; și precum ai miluit pe cei trei bărbați ce ședeau în temniță, și i-ai izbăvit pe ei de mânia împăratului și de tăierea sabiei, așa mă miluiește și pe mine, pe cel ce cu mintea, cu cuvântul și cu lucrul sunt întru întunerecul păcatelor, și de mânia lui Dumnezeu și de munca cea veșnică mă izbăvește, ca, prin solirea ta, cu ajutorul și cu mila și cu harul lui Hristos Dumnezeu, viață lină și fără de păcat să-mi dea mie, ca să viețuiesc în veacul acesta, și din partea stării de-a stânga să mă izbăvesc, și în partea de-a dreapta, împreună cu toți sfinții, să mă învrednicesc. Amin.

ACATISTUL
SFINTEI MARE MUCENIȚE VARVARA

Începutul se face ca la Acatistul Domnului Iisus Hristos (vezi la pag. 205-206): Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Crezul, Doamne, miluiește (de 12 ori).

La Vecernie, punem stihirile de la Doamne strigat-am..., pe 8, glasul 1. Însăși Podobia:

După aceea Stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Cu purpura sângelui pe tine înfrumusețându-te, cinstită, mare mucenițǎ Varvara, cu Hristos Dumnezeul nostru cel frumos, prin bunătate te-ai unit, ca tânără fecioară fără prihană; căci El păzește fecioria ta cea curată, în locașurile cerești, în cămara cea nefăcută de mână, mucenițǎ. (de două ori)

Cu trupul nefiind de vârstă, dar cu mintea desăvârșită, pe șarpele cel vechi cu puterea duhului biruindu-l, mărită, ai sfărâmat capul lui, și tăria lui neputincioasă o ai arătat; pentru aceea ți s-a dat ție cunună nebiruită Varvara, cea cu nume mare, apărătoarea Treimii.

Cu picăturile sângelui înfrumusețându-te, mare muceniță Varvara, ai strălucit întru tot lăudată, și luminând ca soarele, întunericul păgânătății părintești l-ai înlăturat și de întinăciunea lui cu harul lui Hristos te-ai spălat; pentru aceea mântuiește pe cei ce laudă luptele tale vitejești, și pomenirea ta cea luminată sărbătorește o săvârșesc.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Cu lumina cea duhovnicească fiind luminată din destul, bogăția cea stricăcioasă o ai urât, numai pe cea cerească iubind și cu vitejie muceniceească arătat îmbrăcându-te, de bunăvoie grumajii ți-ai plecat sub sabie; prin acesta pe vrăjmașul tată care te-a tăiat, rușinându-l, cu cunună de biruință te-ai încununat prealăudată, mare muceniță Varvara; pentru aceea roagă-te să ne mântuim noi toți.

Și acum...., a Născătoarei de Dumnezeu

Întru tine ne-am pus nădejdea, Născătoare de Dumnezeu, ca să nu cădem din credință; mântuiește-ne pe noi din primejdii, ajutătoarea celor nepricepuți, și risipește sfaturile celor potrivnici, că tu ești mântuirea noastră, ceea ce ești binecuvântată.

La Stihoavnă, Stihirile glasul 1:

Pe păgânul tată și pe mamă urând, Varvara, pe Dumnezeu și Ierusalimul cel de sus ai iubit, în care acum viețuind, roagă pe Stăpânul Hristos, să fim și noi împreună cu tine.

Stih:Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israel.

Nici mângâierea părinților, nici desfătarea, nici frumusețea trupească, nici bogăția, nici muncile, nu te-au întors de la dragostea Creatorului, pe care fă-l nouă milostiv, mare muceniță.

Stih:Sfinților care sunt pe pământ, miunate a făcut Domnul toate voile Sale într-înșii.

În Treime un Dumnezeu, cu îndrăznire mărturisind Varvara, ți s-a tăiat capul, luând cununa biruinței de sus de la Hristos, cu care acum împărățești, cerând pace tuturor.

Slavă..., glasul al 2-lea

Ca un mir de mult preț, sângele tău l-ai adus mirelui Hristos, Varvara, nebiruită muceniță, și drept plată de la Dânsul ai luat cunună nestricăcioasă; pentru aceea și după patima ta, de la cinstitele tale

moaște, bogăție de vindecări izvorăsc celor ce vin cu credință și te laudă; pe acestea și nouă nelipsit le izvorăște și te roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu

Toată nădejdea mea, spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzește-ne sub acoperământul tău.

Apoi: Doamne miluiește(de 12 ori), Slavă.., Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea...(caută pag. 209), Slavă..., Și acum..., Aliluia(de 3 ori). Și îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul..(de 3 ori) și apoi:

Troparul, glasul al 4-lea:

Întru tot fericită, muceniță Varvara, luminându-te cu dumnezeiasca lumină a Sfintei Treimi, celei cu trei străluciri și cu Sfântul Botez întărindu-te, spre a birui înșelăciunea părintească, pe Hristos cu tărie l-ai mărturisit. Pentru aceea întru tot cinstită, Dumnezeu ți-a dăruit ție har de sus, a tămădui toate neputințele și bolile. Pe Dânsul, dar, roagă-L, mare muceniță, să mântuiască sufletele noastre(de două ori).

Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine Născătoare de Dumnezeu celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu într-o unire neamestecată întrupându-se și crucea de bună voie pentru noi luând, prin care înviind pe cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

Doamne miluiește(de 3 ori). Slavă..., Și acum...,Psalmul 50: Miluiește-mă Dumnezeule...(caută la pag. 210)

CANONUL

Cântarea 1, glasul al 8-lea,

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând israeliteanul, striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I «cântăm».

Stih: Sfântă mare muceniță Varvara, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Lăsând apa cea tulbure a păgânătății, Varvara, ai alergat la apa cea limpede, pentru aceea curățește și inimile noastre, ca în curăție să lăudăm patimile tale.

Cu apa botezului curățindu-te, mare muceniță, te-ai lipit de Hristos, mirele tău cel curat, de care și pe noi curați ne apropie prin rugăciunile tale.

Slavă...

Asemănându-te celui ce a înecat în ape pe șarpele cel viclean, cu sângele muceniciei tale, ai înecat puterea vrăjmașului, muceniță, de care, roagă pe Mântuitorul să fim scăpați și noi.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Preacurată de Dumnezeu Născătoare, dă-mi mie apa lacrimilor cea curățitoare și curățește-mă de noroiul fărădelegilor, curat punându-mă înaintea Fiului Tău și Dumnezeu.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta; că «Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, unule Iubitorule «de oameni».

Privind la frumusețea mulțimilor cerești, prea înțeleaptă Varvara, ai cunoscut pe Făcătorul celor ce sunt deasupra, pe care și iubindu-L, bine ai voit a-i sluji Lui. Rugămu-te, întărește-ne și pe noi întru dragostea Lui.

Firea cea prea luminată a Făcătorului, în Treime închipuind-o, ai poruncit trei ferestre să fie în baia ce ți se făcea, învățând prin aceasta a se închina dumnezeieștii Treimi, căreia și pe noi ne învrednicește a ne închina în veci.

Slavă...

Dorind cămara cea cerească, curăția fecioriei tale mirelui celui ceresc o ai păzit, urând pe cel pământesc. Pentru aceea întărește-mă și pe mine, muceniță, a-i sluji Lui întru curăție.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu, născând pe Făcătorul cerului, te-ai arătat mai desfătată decât cerurile. Îndreptează-mă,

rogu-te, și pe mine, la calea cea cerească, abătându-mă de la calea cea largă, care duce la pieire.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale și am proaslăvit Dumnezeirea Ta».

Auzind, Varvara, cerurile spunând slava lui Dumnezeu, ai dorit a lăuda pe Dumnezeu pe pământ, de a cărui slavă și pe noi ne învrednicește.

Auzindu-te pe tine tatăl tău, mărturisind pe cerescul Părinte, te alunga spre ucidere, dar nu a putut a te întoarce de la Dumnezeul cel adevărat.

Slavă...

Auzind, Varvara, amenințările tatălui tău și răbdând munci de la dânsul, ai rămas neclintită. Pentru aceea îndreptează-mă și pe mine neclintit în fapte bune.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Auzi rugăciunea mea, Preacurată Stăpână și ferindu-mă de răutăți, învrednicește-mă a auzi și eu glasul care cheamă pe cei binecuvântați la Împărăție.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni».

Luminând, muceniță, făclia ta prin credință, ți-ai dat trupul tău să se ardă de făclii, dorind să intre luminat în cămara cea cerească.

Se lumina prin credință, poporul cel întunecat cu necredința, văzându-te pe tine muceniță, răbdând vitejește arderea, bătaia și tăierea.

Slavă...,

Luminează-mă, o, Varvara, pe mine cel întunecat cu negura păcatelor, și mă rog, luminată fecioară, fă-mă ca să mă luminez cu lumina cea neînserată.

Și acum...,

Luminat-ai firea cea întunecată, Născătoare de Dumnezeu, născând pe lumina cea adevărată. Pentru aceea luminându-mă și pe mine cu lumină, scapă-mă de vrăjmașii cei întunecați.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă».

Auzind Hristos rugăciunea ta, fiind închisă în temniță, mucenița Varvara, te-a cercetat, dându-ți vindecare rănilor și la luptă te-a întărit. Rogu-mă muceniță, tămăduiește și tu rănile păcatelor mele.

Cu ruga, cu răbdarea cea mucenicească și cu vindecările cele minunate, trăgând pe Iuliana de la credința cea rea, o ai făcut ca să pătimească împreună cu tine pentru Hristos. Trage-mă, dar, și pe mine către înțelepciunea celui de sus, răbdătoare de chinuri.

Slavă...,

Tot cel ce se roagă ție cu credință și aleargă către Sfintele tale moaște, degrab ia vindecare patimilor trupești și sufletești. Rugămu-ne, dar, ca să ne dai și nouă vindecare dindestul.

Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

Primește rugăciunea noastră, Preacurată și cu rugăciunea ta cea întru tot puternică, roagă pe iubitorul de oameni Dumnezeu, pe care l-ai născut, să ne scape pe noi de vrăjmașii cei văzuți și de cei nevăzuți, de păcate, și de toată munca.

Condace și icoase
de laudă către Sfânta Mare Muceniță Varvara

Condacul 1:

Ție, celei alese de Dumnezeu din neamul slujitorilor de idoli, și chemată în limbă sfântă ca să ajungi mireasa lui Hristos, noi, cei ce ne izbăvim prin tine din multe feluri de răutăți și neputințe, cântări de mulțumire și de laudă aducem ție, noi rugătorii tăi, sfântă

și întru tot lăudată mare muceniță; iar tu având îndrăzneală către Domnul, din toate nevoile ne slobozește, ca neîncetat să cântăm ție: Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Icosul 1:

Curăția cea cinstită și întru tot iubită de îngeri, fără prihană păzind-o, cinstită Varvara, te-ai învrednicit a fi viețuitoare împreună cu îngerii, cu care când cânți în cer cântarea cea întreită lui Dumnezeu, auzi-ne și pe noi care cântăm ție pe pământ aceste cântări de laudă:

Bucură-te, ceea ce ești mai înainte rânduită de la Dumnezeu Tatăl, a închipui patimile Fiului Său;

Bucură-te, ceea ce ești chemată dintru întuneric la lumina cea adevărată a credinței și a darului, de Fiul lui Dumnezeu, care este Lumină din Lumină;

Bucură-te, ceea ce ești sfințită cu trupul și cu sufletul de Preasfântul Duh, Cel ce te-a chemat pe tine;

Bucură-te, că de întinăciunea trupului și a sufletului te-ai păzit fără prihană;

Bucură-te, ceea ce te-ai logodit pe tine fecioară curată Mirelui Hristos cel născut din Fecioara Maria;

Bucură-te, ceea ce n-ai voit a cunoaște pe logodnicul cel pământesc pentru că te-ai făgăduit Celui ceresc;

Bucură-te, crinul fecioriei care ai fost crescută în mijlocul spinilor idolești;

Bucură-te, floarea curăției care ai înflorit sus întru mărirea cea neveștejită;

Bucură-te, ceea ce te îndulcești de bună mireasmă în grădina lui Hristos;

Bucură-te, ceea ce te mângâi acolo de vederea Celui mai frumos decât fiii omenești;

Bucură-te, ceea ce ai albit hainele tale pe pământ în sângele Mielului;

Bucură-te, ceea ce în cer în hora fecioarelor urmezi Mielului lui Dumnezeu;

Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 2-lea:

Văzându-se pe sine Sfânta Varvara așezată de tatăl său într-un turn înalt, a cugetat întru sine a fi ridicată în cer de puterea lui Dumnezeu; și punând întru inima sa suire înțelegătoare, adică trecerea de la întuneric la Lumină, și de la înșelăciunea idolească la Dumnezeu cel adevărat, a cântat Lui: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Căutând Sfânta fecioară Varvara să înțeleagă ceea ce era de înțeles numai pentru Însuși Făcătorul a toată făptura, vorbea cu mintea sa, zicând: idolii cei întunecați cum ar putea să zidească luminătorii cei luminați ai cerului, spune-mi? La care prin psalmistul a răspuns așa: toți zeii neamurilor sunt diavoli; iar Dumnezeu și Domn, Unul este, Care a făcut cerurile și toată lumina lor. Deci, minunându-ne de mintea ta, înțeleaptă fecioară, grăim ție unele ca acestea:

Bucură-te, ceea ce ești cunoscătoare mai mult decât bătrânii slujitorilor idolești;

Bucură-te, ceea ce ești mai înțeleaptă decât înțelepții lumii acesteia;

Bucură-te, că Dumnezeu ți-a dat ție cele neștiute și cele ascunse ale înțelepciunii Sale;

Bucură-te, că Însuși Dumnezeu-Cuvântul te-a învățat pe tine adevărata teologie;

Bucură-te, ceea ce cu mintea lui Hristos ai covârșit pe toți cititorii în stele;

Bucură-te, ceea ce ai văzut cu adevărat crugul cel ceresc mai înainte decât aceia;

Bucură-te, că ai cunoscut în făptură ca într-o oglindă pe Însuși Făcătorul;

Bucură-te, că în luminătorii cei zidiți ai văzut pe Lumina cea nezidită;

Bucură-te, că acum de față privești în cer lumina feței lui Dumnezeu;

Bucură-te, ceea ce în chip de nepovestit te veselești de Lumina Lui;

Bucură-te, stea înțelegătoare, prin ale cărei raze fața lui Dumnezeu luminat ca soarele se arată nouă;

Bucură-te, lună înțelegătoare, prin care noaptea rătăcirii se luminează ca ziua;

Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 3-lea:

Puterea Celui de sus a fost dată atunci Sfintei Varvara, ca și oarecând de demult proorocului Iezechiel: față de diamant, puternică față de toți închinătorii la idoli, ca să nu se teamă de fața lor cea sălbatică, nici să se spăimânte de îngrozirea celui cumplit: Pentru aceea cu îndrăzneală striga fecioara cea cu înțelepciune bărbătească: pe Treimea cea întru o Dumnezeire cinstesc și Acesteia cu credință închinându-mă, grăiesc cu mare glas: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având Sfânta Varvara înțelepciune dată ei de sus, a alergat către lucrătorii băii ce i se zidea și, arătând lor taina Sfintei Treimi a poruncit să se facă trei ferestre în baie, zicând: de vreme ce închinătorii la idoli gură au și nu grăiesc măririle lui Dumnezeu celui adevărat, măcar pereții cei de piatră ai acestei băi cu aceste trei ferestre, ca prin trei guri să mărturisească pe Dumnezeul Unul în Sfânta Treime, Cel închinat și slăvit de toată făptura. De aceea pentru înțelepciunea aceasta, Sfântă Varvara, primește unele ca acestea:

Bucură-te, ceea ce ai închipuit în baia cea cu trei ferestre taina Sfântului Botez, în numele Preasfintei Treimi;

Bucură-te, ceea ce te-ai spălat pe tine prin apa botezului și a Duhului și după aceea și cu sângele tău cel mucenicesc;

Bucură-te, că prin trei ferestre ai gonit întunericul mulțimii de zei, cel potrivnic Sfintei Treimi;

Bucură-te, că prin trei ferestre ai văzut lumina Sfintei Treimi;

Bucură-te, că prin acele trei ferestre a privit spre tine Soarele dreptății, Care a strălucit a treia zi din mormânt;

Bucură-te, că prin acelea a răsărit ție de la Sfânta Treime zi de mântuire;

Bucură-te, ceea ce întotdeauna ai inima ta deschisă către Dumnezeu, Sfânta Treime;

Bucură-te, ceea ce tare ai închis firea ta înaintea celor trei războinici vrăjmași: împotriva trupului, a lumii și a diavolului;

Bucură-te, că ai așezat în sufletul tău trei ferestre înțelegătoare: a credinței, a nădejdii și a dragostei;

Bucură-te, că tu prin cele trei ferestre aproape de Dumnezeiasca Treime ești, privind la Biserica trupului lui Hristos cea ridicată în trei zile;

Bucură-te, că ție ți s-au deschis cerurile de către trei ierarhi îngerești;
Bucură-te, că pe tine locașurile cele de sus ale Preasfintei Treimi cu bucurie te-au primit;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 4-lea:

Vifor de urgie mare al tatălui tău, ce sufla cu îngrozire și cu ucidere, s-a pornit asupra casei sufletului tău, Sfântă Varvara, dar n-a putut să-l clintească, pentru că era întemeiat pe piatra credinței lui Hristos. Pe care, înțeleaptă fecioară, tu nemișcată stând, lui Hristos celui ce te întărea pe tine ai cântat: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Graiuri nepovestite auzind tatăl tău Dioscor pentru Sfânta Treime, de la tine fiica cea înțeleaptă, ca o aspidă surdă și-a astupat urechile sale; și după asemănarea șarpelui celui cu limba înveninată, cu sabie ascuțită s-a pornit ca să te ucidă; dar tu, Varvara, mireasa lui Hristos, urmând Mirelui tău Iisus, Care a fugit de sabia lui Irod, ai fugit de sabia lui Dioscor, dorind să întorci întru dragoste părintească mânia inimii lui cea de fiară. Iar noi cu aceste cântări cinstim fuga ta cea cu înțelepciune:

Bucură-te, fericită, ceea ce ai fost izgonită din casa cea pământească pentru dreptate;
Bucură-te, cea îmbogățită întru Dumnezeu, ceea ce te-ai lipsit de bogății pentru Hristos;
Bucură-te, că sărăcia ta este împărăția cerului;
Bucură-te, că ți s-a gătit ție comoara veșnicelor bunătăți;
Bucură-te, mielușea cuvântătoare, care ai scăpat de cumplita mânie a tiranului lup, alergând către Hristos, Păstorul cel bun;
Bucură-te, ceea ce ai intrat în staulul oilor celor drepte care stau de-a dreapta Lui;
Bucură-te, porumbiță fără de răutate, care ai zburat de la pământescul corb sub acoperământul cerescului Vultur;
Bucură-te, ceea ce ai aflat ție acoperământ bun sub acoperământul aripilor Lui;
Bucură-te, preacinstită mireasă a Împăratului ceresc, care ai fost gonită spre moarte de ocară de tatăl tău cel pământesc;

Bucură-te, ceea ce cu mărire ești primită de Domnul slavei cel fără de moarte;
Bucură-te, solitoarea vieții care și nouă de-a pururea ne dorești asemenea;
Bucură-te, cea cu totul sârguitoare spre rugăciune pentru noi către Dumnezeu;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 5-lea:

Stelei celei cu dumnezeiască mergere te-ai asemănat, sfântă mare muceniță Varvara, că fugind înaintea tatălui tău, cu taină l-ai povățuit pe el spre calea ce duce către Soarele dreptății Hristos-Dumnezeu, Care a răsărit din Fecioară. Însă el, orb fiind cu ochii cei sufletești, îndată și cu cei trupești, nu te vedea pe tine fugind înaintea sa, și tu fugind prin muntele cel de piatră ce se desfăcuse din porunca lui Dumnezeu te-ai ascuns de la ochii lui într-o peșteră de piatră, ca din mijlocul pietrelor ca o pasăre să dai glas lui Dumnezeu cântând: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzându-te pe tine păstorii cei ce pășteau oile pe deasupra muntelui ascunzându-te în stâncă, se minunau zicând: această mielușiță cuvântătoare, de ce lup fuge? Și numaidecât iată Dioscor cel mai cumplit decât lupul alerga la munte; și aflându-te pe tine acolo ascunsă, apucându-te de feciorescul tău păr, te trăgea pe cale aspră spre casa lui; pentru aceasta noi credincioșii te întâmpinăm cu laude ca acestea:

Bucură-te, ceea ce te-ai asemănat tânără în munții Aromatelor;
Bucură-te, ceea ce ai iubit cele de sus mai mult decât cele de jos, punând suișurile întru inima ta;
Bucură-te, ceea ce ai scăpat din groapa cea pierzătoare a închinătorilor la idoli;
Bucură-te, ceea ce ai alergat la muntele închinării Sfintei Treimi;
Bucură-te, ceea ce ai trecut prin piatră fugind de urma celui cu inima de piatră;
Bucură-te, ceea ce ai aflat în mijlocul pietrelor pe Hristos, Piatra care te-a întărit pe tine;
Bucură-te, ceea ce ai intrat în peștera cea de piatră, ca să vezi pe Iisus, Cel ce a fost pus în mormânt de piatră;

Bucură-te, ceea ce acum vezi pe Acela șezând pe Scaunul slavei;
Bucură-te, că perii capului tău sunt rupți pe pământ pentru Hristos, Cel care păzește și perii capului omului ca să nu piară;
Bucură-te, că perii aceia numărați sunt de Hristos spre încununarea ta în cer;
Bucură-te, ceea ce ți-ai vopsit părul cu sângele tău ca și cu niște flori;
Bucură-te, că împletirea părului tău cel însângerat s-a întors ție întru cunună de aur;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 6-lea:

Râvnind propovăduitorilor purtătorilor de Dumnezeu apostoli ai lui Hristos, înaintea tiranilor ai propovăduit pe Hristos, Dumnezeul adevărat; și pentru Dânsul chinuri cumplite, adică ruperea cărnurilor, scrijelirea cu unghii de fier, vitejește ai răbdat, Sfântă Varvara. Și în temniță fiind închisă, într-însa ca într-o cămară pentru Hristos ai săltat, cântând: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Hristos Domnul, Care a strălucit în inima ta lumina cea adevărată a cunoștinței de Dumnezeu, ca un Mire iubit al tău, la miezul nopții a venit către tine, mireasa Sa cea fără prihană, și cu dragoste te-a cercetat, tămăduindu-te de răni, și cu strălucirea feței Sale a veselit sufletul tău în chip de negrăit; iar pe noi credincioșii ne-a învățat a cânta ție unele ca acestea:

Bucură-te, ceea ce ai fost bătută fără milă pentru Hristos, Cel ce a răbdat bătaie;
Bucură-te, ceea ce ai bătut pe vrăjmașul cel nevăzut prin răbdarea bătăilor;
Bucură-te, ceea ce ai purtat rănile Domnului tău pe trupul tău;
Bucură-te, ceea ce te-ai vindecat de toate rănile trupului tău prin Însuși Domnul;
Bucură-te, că Însuși Domnul, Lumina lumii, fiind tu în temniță ți S-a arătat;
Bucură-te, că Însuși Domnul, Doctorul sufletelor și al trupurilor, fiind tu bolnavă te-a cercetat;
Bucură-te, ceea ce prin temnița cea pământească ai intrat luminată în cămara cea cerească;

Bucură-te, ceea ce din sângiuirile tale ai țesut ție haină de nuntă;
Bucură-te, că prin tine păcătoșii de multe răni se vindecă;
Bucură-te, că prin tine de toate bolile se însănătoșează cei ce te cheamă pe tine cu credință;
Bucură-te, dezlegătoare grabnică a celor încurcați de păcate;
Bucură-te, vindecarea cea bună a celor foarte răniți;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 7-lea:

Vrând nebunul tiran să dobândească dorirea sa, s-a ispitit ca prin cuvinte amăgitoare să te întoarcă pe tine, Sfântă Varvara, de la Dumnezeul cel adevărat către înșelăciunea idolilor; iar tu, ca o înțeleaptă fecioară, ai răspuns lui zicând: mai lesne vei face diamantul moale ca ceara, decât a mă întoarce pe mine de la Hristos Dumnezeul meu, că pe Dânsul împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh, un Dumnezeu adevărat Îl mărturisesc, Îl slăvesc, Îl laud și cânt Lui: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a cumplită mânie tiranul cel fără de omenie și cu chipul de fiară, Sfântă mare muceniță Varvara, când a poruncit să te spânzure pe lemn, și cu unghii de fier să sfâșie trupul tău, și cu făclii aprinse să ardă coastele tale, încă și cu ciocan să te lovească peste cap; de răbdarea ta minunându-ne, cu bună cucernicie te fericim cu laude ca acestea:

Bucură-te, că pentru Hristos cel răstignit pe Cruce ai fost spânzurată pe lemn;
Bucură-te, că ai fost scrijelită peste coaste pentru Iisus cel împuns cu sulița în coastă;
Bucură-te, că ai aprins în inima ta focul dragostei către Dumnezeu;
Bucură-te, că pentru Dânsul ai fost arsă cu făclii;
Bucură-te, ceea ce ești întru răbdare mai tare decât diamantul;
Bucură-te, ceea ce ești întru vitejie neclintită mai vârtos decât un turn de piatră;
Bucură-te, că prin bătaia cu ciocanul peste cap, cununa împărăției ți s-a lucrat;
Bucură-te, că prin acel ciocan s-a sfărâmat capul vrăjmașului tău;
Bucură-te, că pentru Hristos ai pătimit pe pământ;
Bucură-te, că pentru Dânsul în cer ești preamărită;

Bucură-te, biruitoare tare a tuturor vrăjmașilor noștri;
Bucură-te, ajutătoare grabnică la toate primejdiile noastre;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 8-lea:

Văzând pătimirea străină și înfricoșătoare a Sfintei Varvara, Iuliana cea dreptcredincioasă între femei s-a mirat foarte, zicând: cum o fecioară tânără în trupul său cel tinerel rabdă vitejește pentru Hristos chinuri ca acestea? Deci umplându-se de jale a plâns și cu mulțumire a cântat lui Hristos Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Iisus S-a făcut pentru tine dulceața cea dulce, după care doreai cu tărie, Sfântă Varvara, că pentru dulceața Lui ai răbdat chinuri amare, zicând: paharul patimilor pe care mi l-a dat mie Mirele meu cel iubit, au nu-l voi bea? Pentru aceea și tu însăți te-ai arătat pahar, care varsă dulceață de minunate vindecări, tuturor celor ce grăiesc ție așa:

Bucură-te, ceea ce ai aruncat în iadul cel amar amărăciunea idolească;
Bucură-te, ceea ce ai iubit dulceața cea cerească a lui Iisus;
Bucură-te, năstrapa cea înțelegătoare care are întru sine mana, adică mâncarea celor ce fac voia lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce umpli de bunătăți pe cei credincioși;
Bucură-te, râul cel plin de apele darului lui Dumnezeu;
Bucură-te, izvorul cel ce izvorăște izvoare de minuni;
Bucură-te, ceea ce ai zburat ca o albină din fumul cel urât mirositor al jertfelor idolești;
Bucură-te, ceea ce ai alergat cu dulceață la mirosul Mirelui Hristos cel cu bun miros;
Bucură-te, că rănile tale cele de peste tot trupul te-au făcut asemenea fagurelui;
Bucură-te, ceea ce cu picăturile sângelui tău, preadulcelui Iisus te-ai făcut mult mai dulce decât mierea;
Bucură-te, că pomenirea ta s-a făcut preadulce tuturor credincioșilor;
Bucură-te, că întru toată Biserica lui Hristos numele tău s-a făcut preacinstit;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească la vitejia ta cea cu multă bărbăție, sfântă și nebiruită muceniță Varvara, cu mare bucurie s-a bucurat; și văzând pe vechiul vrăjmaș, pe domnul cel trufaș al întunericului, împreună cu toate cetele lui diavolești și idolești rușinat de tine, de o fecioară tânără, biruit și aruncat sub picioarele tale, cu glas mare către Dumnezeu au cântat: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Ritorii cei pricepuți la vorbire nu pot să spună cu limbile lor cele ritoricești durerea patimilor tale, o, Varvara, că în ce chip va putea spune cineva durerea ta când ți s-au tăiat sânii? Sau cum va spune rușinea fecioreștii tale fețe, când ai fost purtată goală prin toată cetatea de tiranii cei fără de lege? Deci de pătimirea aceasta și de ocara ce ți s-a făcut, numai aducându-ne aminte, tremurăm și cu umilință grăim așa:

Bucură-te, mlădița cea bună a sădirii lui Hristos;
Bucură-te, vița cea adevărată a viei lui Hristos;
Bucură-te, că tăindu-ți-se amândoi sânii, ca doi struguri întru cinste i-ai adus Domnului tău;
Bucură-te, că sângele tău din acei ciorchini a curs ca niște vin de umilință;
Bucură-te, că pentru Hristos cel ce a fost dezgolit, și tu de hainele tale ai fost dezbrăcată;
Bucură-te, că pentru Cel ce a fost purtat cu batjocură în Ierusalim, și tu prin cetate spre batjocură ai fost purtată;
Bucură-te, ceea ce ai fost de îngeri îmbrăcată cu veșmânt luminat întru a ta goliciune;
Bucură-te, că Acela în chip nevăzut te-a acoperit de către ochii celor fără de rușine;
Bucură-te, ceea ce ai fost priveliște îngerilor și oamenilor;
Bucură-te, că și înșiși tiranii s-au mirat de răbdarea ta;
Bucură-te, că Însuși Domnul de sus a căutat spre patimile tale;
Bucură-te, că Însuși Puitorul de nevoințe a lăudat nevoințele tale;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 10-lea:

Vrând să-ți mântuiești sufletul tău, n-ai purtat nici o grijă pentru toate cele ale trupului tău, Sfântă Varvara. Căci când a ieșit împotriva ta judecata spre tăierea cu sabie, tu sub sabie ascuțită ca sub o cunună frumoasă, cu bucurie mergând, lui Dumnezeu celui ce te-a întărit pe tine la lupta mucenicească, I-ai cântat cântare: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Mai împietrită decât zidurile cele de piatră a fost inima lui Dioscor, Sfântă Varvara, care s-a arătat pentru tine nu tată, ci tiran cumplit; că el dacă a auzit de judecarea ta spre moarte prin sabie, nu numai că n-a suferit pentru moartea ta, ci însuși cu sabia sa la locul osândirii sfântul tău cap a tăiat. Și așa după cum a proorocit Domnul, ticălosul tată a dat pe fiica sa spre moarte. Deci întru acest fericit sfârșit al tău, primește de la noi cântarea aceasta:

Bucură-te, că pentru Hristos, capul Bisericii, sub sabie capul tău ți-ai plecat;

Bucură-te, că pentru dragostea cea către cerescul și iubitorul de oameni Părintele cel fără de moarte, de părintele pământesc stricăcios și fără de omenie ai fost dată spre moarte;

Bucură-te, ceea ce ai săvârșit curgerea cea bună a călătoriei celei mucenicești;

Bucură-te, ceea ce, cu priveghere până la moarte, ai păzit credința către Hristos logodnicul tău cel fără de moarte;

Bucură-te, ceea ce ești încinsă cu putere de sus asupra războiului împotriva puterilor celor de dedesubt;

Bucură-te, ceea ce ești îmbrăcată întru cele înalte cu mărire, purtătoare de biruință, de la biruitorul Hristos;

Bucură-te, ceea ce ești încununată pe pământ cu arma buneivoiri a lui Dumnezeu;

Bucură-te, ceea ce ești înfrumusețată în cer, cu floarea nestricăciunii;

Bucură-te, podoaba și lauda fecioarelor;

Bucură-te, frumusețea și bucuria mucenicilor;

Bucură-te, apărătoare tare a creștinilor;

Bucură-te, folositoarea credincioșilor;

Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 11-lea:

Cântarea noastră cea de laudă, de ar fi adusă de mulțime fără de număr, știm că nu este din destul după vrednicie a te lăuda pe tine, sfântă și întru tot lăudată muceniță Varvara. Însă noi, mulțumiți fiind pentru darurile lui Dumnezeu cele ce prin tine ni se dăruiesc nouă de ajuns, cu buze de mulțumire lăudăm pe Dumnezeu cel ce te-a preamărit pe tine pentru faptele tale cele bune, zicând: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină în sfeșnicul ceresc pusă înaintea tronului Sfintei Treimi, cu ochii minții te vedem pe tine, Sfântă fecioară Varvara, de unde cu rugăciunile tale asemenea cu niște raze luminezi negura nopții păcatelor noastre și ne povățuiești pe noi pe cărarea cea luminată a mântuirii. De aceea după datorie vrednică ești a fi cinstită de noi cu chemări ca acestea:

Bucură-te, raza Luminii celei înțelegătoare, care te afli în lumina cea neîntunecată;

Bucură-te, smirna cea cu bun miros, care dai bună mireasmă Bisericii lui Hristos;

Bucură-te, cădelniță de aur care duci pentru noi tămâia rugăciunii către Dumnezeu;

Bucură-te, vas de mir neîmpuținat de vindecări;

Bucură-te, comoară necheltuită a dumnezeieștilor daruri;

Bucură-te, paharul cel ce dregi bucurie din îndestularea casei lui Dumnezeu;

Bucură-te, vasul care primești dulceața tuturor bunătăților cerești din plinirea lui Hristos;

Bucură-te, diamant ce ai împodobit inelul logodirii lui Hristos;

Bucură-te, cununa bunătății pe care o ține Domnul în mână;

Bucură-te, că pe tine a așezat Împăratul slavei, Domnul puterilor, mărire și mare cuviință;

Bucură-te, că ție ți-a dăruit Împăratul împăraților, și Domnul Domnilor, împărăția și domnia Sa;

Bucură-te, că prin chinurile tale pentru dreapta credință ai dobândit cununa măririi;

Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 12-lea:

Dar de la Dumnezeu s-a dat ție, preabună fecioară Varvara, a feri și a păzi de boli năpraznice și de moarte grabnică pe tot omul ce pomenește și cinstește cu credință și cu dragoste și cu bună cucernicie cinstitele tale patimi. Pentru aceea de acel dar nu ne lipsi și pe noi, ci sănătoși fiind cu sufletul și cu trupul, întru această viață de acum, și în ceea ce va să fie, să cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Lăudăm nevoințele tale, cinstim patimile, mărim îndelungă răbdarea ta, fericim sfântul tău sfârșit, lăudăm bărbăția ta cea nebiruită, ce s-a arătat în trupul tău cel neputincios, cu care te-ai preamărit în cer și pe pământ, sfântă și bună biruitoare, mare muceniță Varvara; și întru cinstea patimilor și ale nevoințelor tale cele purtătoare de biruință, grăim către tine acestea:

Bucură-te, ceea ce ești primită cu dragoste de cetele îngerești a petrece împreună cu ele;
Bucură-te, ceea ce ești dusă cu bucurie în cămara cea cerească de cetele fecioreşti;
Bucură-te, ceea ce ești petrecută de cetele mucenicești cu cununa măririi în glas de bucurie;
Bucură-te, ceea ce pentru Domnul ai fost primită cu dragoste de toți locuitorii cerești;
Bucură-te, că plata ta multă este în ceruri;
Bucură-te, că bucuria ta este veșnică întru strălucirile sfinților;
Bucură-te, ceea ce ești nouă prea tare folositoare împotriva vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți;
Bucură-te, solitoarea bucuriei noastre și a darului și a măririi celei veșnice;
Bucură-te, vindecătoarea neputințelor noastre celor trupești și sufletești;
Bucură-te, ceea ce ești câștigare a bunătăților celor pământești și cerești;
Bucură-te, că prin tine nădăjduim a fi păziți de moartea cea fără de veste și veșnică;
Bucură-te, că prin tine așteptăm cu bună nădejde a câștiga viața cea veșnică;
Bucură-te, Varvara, mireasa cea preaînțeleaptă a lui Hristos!

Condacul al 13-lea:

O, mult-pătimitoare și întru-tot-lăudată Sfântă mare muceniță Varvara, primind rugăciunea noastră aceasta de acum, izbăvește-ne pe noi de toate durerile sufletești și trupești și de vrăjmașii văzuți și nevăzuți; iar cu solirile tale cele primite de Dumnezeu păzește-ne și de chinurile cele veșnice, ca împreună cu tine în pământul celor vii să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori.)

După aceasta, se zice iarăși Icosul întâi: Curăția cea cinstită... și Condacul întâi: Ție, celei alese de Dumnezeu...

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul «părinților noștri, bine ești cuvântat».

Îngerul, care a păzit pe tinerii evrei nearși în foc și pe tine, Varvara, te-a acoperit, îmbrăcându-te cu haină de sus. De aceea ai cântat: Binecuvântat ești, Dumnezeule, în veci.

Jucării copilărești socotind muncile, n-ai crutat trupul tău, a fi strujit pentru Hristos și cumplit rupându-se, mare muceniță, ai cântat: Binecuvântat ești, Dumnezeule, în veci.

Slavă...

Tinerilor evrei și eu râvnind, Varvara, laud pe Hristos, cel ce ți-a dat virtute, iar tu întărindu-mă la lupta faptelor bune, învrednicește-mă a mă îmbrăca cu haina cerească în veci.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născând prunc și după naștere fecioară rămânând, mă minunez, Născătoare de Dumnezeu, minunată dar fă și spre mine mila Fiului tău, ca fiind miluit prin tine să laud; Binecuvântat este Dumnezeu cel ce te-a binecuvântat pe tine, Maica Sa, în veci.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngerești, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Credința Ta cea nebiruită, se nevoia tiranul a o învinge fără cruțare tăindu-ți sânii, iar tu cu tărie răbdând ai adăpat cu laptele învățăturii dumnezeiești pe cei ce stăteau privindu-te.

Biruit-ai cu bărbăția ta mucenița Varvara, toate măiestriile tiranilor; rugămu-te dar pe tine, roagă pe stăpânul Hristos, ca să dea biruință asupra vrăjmașilor tuturor creștinilor, care cântăm: Binecuvântați toate făpturile Domnului pe Domnul și-l preaînălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Arătatu-te-ai muceniță, biruitoare tatălui tău celui tiran, iar tu în cer te-ai suit; de aceea și mie fii mijlocitoare, ca să mă scapi de focul cel veșnic.

Și acum...

Biruiește Preacurată, pe vrăjmași cei văzuți și nevăzuți, care se nevoiesc asupra noastră ca să ne surpe și din toate patimile ne mântuiește, ca sărbătorește să cântăm: Binecuvântați toate făpturile Domnului pe Domnul, și-l preaînălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele «celor fără de trup».

Cu adevărat s-a împlinit în tine proorocia lui Hristos, Varvara: că va da tată pe fecior spre moarte; pentru care ai aflat viață veșnică.

Cu adevărat, muceniță, mărturisind pe Dumnezeu, cămara cea cerească ai moștenit, de care și pe noi ne învrednicește, ca împreună cu tine să mărim pe Hristos în veci.

Slavă...

Cu adevărat, din cei ce aleargă la tine, răbdătoarea de chinuri, nimeni nu este lipsit de darul tău, căruia și pe mine mă fă părtaș, rogu-mă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, ai născut cu trup pe Dumnezeu cel adevărat, pe care fă-l nouă milostiv în ziua judecății, ca fără de sfârșit împreună cu dânsul să te mărim.

Luminânda

Ca un trandafir prea frumos, din rădăcina spinilor ai crescut, Varvara fecioară, vopsindu-te cu sângele tău cel vărsat pentru Hristos, iar acum pe cei ce săvârșesc cu dragoste pomenirea ta cea dumnezeiască, mântuiește-i din primejdii cu rugăciunile tale.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat, Stăpână, te mărturisim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, prin tine fiind mântuiți; că tu ai născut negrăit pe Dumnezeu, care a stricat moartea prin cruce, și a tras către sine adunarea drepților, cu care, fecioară, te lăudăm.

La Laude, stihirile pe 4, glasul 1

Dulceața desfătării pământești, trecându-o cu vederea și bogăția părintească împreună cu slava urând, pe cerescul mire ai iubit, Varvara prea mărită; căci cu sabie capul tăindu-ți-se, cu fecioarele cele înțelepte ai intrat la mirele Hristos. Pentru aceasta și boala cea vătămătoare gonind, pe credincioși tămăduiești cu puterea duhului și te rogi neîncetat pentru sufletele noastre.

Glasul al 2-lea

Rușinatu-s-a vrăjmașul cel pizmaș, de femeie fiind biruit, căci el pe strămoașă a avut-o părtașă păcatului; iar Cel ce s-a întrupat din Fecioară, Cuvântul Tatălui, neschimbat și neamestecat, blestemul lui Adam și al Evei l-a stricat, Hristos cel ce a încununat după vrednicie pe mucenița Varvara și printr-însa dăruiește lumii curățire și mare milă.

Cea de Dumnezeu chemată, mucenița Varvara, în priveliște pătimind a zis: „Cumplite sunt muncile acestea de acum, o judecătorule, dar nu voi căuta mai mult cele pământești decât cele cerești; pentru aceasta tăiați-mă, strujiți-mi cărnurile și focului mă dați, căci bucurându-mă mă voi duce la mirele meu Hristos. Pentru ale cărei rugăciuni, Mântuitorule, milele tale trimite-le nouă și ne mântuiește pe noi, cei care cinstim patimile ei cu credință.

Pomenirea de astăzi a mult răbdătoarei de chinuri Varvara, veniți popoare să o lăudăm, că pe aceasta nici sabia, nici focul, nici altă muncă, nici lațurile cele mult împleticite ale lui Veliar n-au biruit-o. Pe Hristos roagă-l bună muceniță, prea lăudată, să ne dăruiască nouă mare milă.

Slavă..., glasul al 2-lea, facere a lui Ioan Monahul.

Pe calea chinuirii călătorind, de sfatul părintesc ai fugit, Varvara, prea lăudată, și ca o fecioară înțeleaptă făclie purtând, ai intrat în curțile Domnului tău, și ca o muceniță vitează ai luat dar, a vindeca patimile cele trupești. Ci și pe noi, care te lăudăm, mântuiește-ne de durerile sufletești, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dumnezeu cel ce s-a întrupat din tine, l-am cunoscut, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; pe Acela roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Apoi se zice această:

Rugăciune către Sfânta Mare Muceniță Varvara

Către tine ca la un adevărat izvor de vindecări și grabnică tămăduitoare și mult-minunată, Sfântă fecioară mare muceniță Varvara, eu ticălosul scap, și către sfântul tău chip cu nevoință căzând, mă rog: vezi rănile păcatelor mele cele de peste tot trupul meu; vezi neputința sufletului meu și pe acesta cu obișnuita învățătură a milosârdiei tale și cu bună silință vindecă-l degrab.

Ia aminte la glasul rugăciunii mele, nu trece cu vederea suspinul ce aduc din ticăloasa mea inimă și ascultă strigarea mea, ca ceea ce ești singura mea scăpare, care ai închipuit prin trei ferestre pe Preasfânta cea de o ființă și nedespărțită Treime în baia părintească ce ți se zidea; pe Aceea roag-o pentru mine păcătosul și netrebnicul robul tău, ca să mă miluiască acum și în ziua morții mele. Închină-te Părintelui ceresc, ca pe mine cel căzut sub povara păcatelor să mă ridice spre cuvântarea slavei Sale și să mă îndrepteze ca întotdeauna să am sus inima, să gândesc la cele de sus, iar nu la cele pământești. Roagă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care în temniță ruga ta cea mucenicească a auzit, ca și pe mine leneșul, cel ce șed în trândăvie ca într-o temniță, degrab să mă întoarcă spre rugăciune și spre alergarea la poruncile lui Dumnezeu; și să-mi dea inimă ca să doresc a mă ruga neîncetat.

Cheamă și pe Sfântul Duh, Izvorul care te-a întărit pe tine, fecioară curată, la lupta muceniciei și te-a acoperit de rușine cu aripile Sale, ca și mie rușinatului și necuratului să-mi zidească inimă curată și duh drept să înnoiască întru cele dinlăuntru ale mele; și mai vârtos să mă cheme și să-mi dea osârdie, ca să mă nevoiesc în viață curată și să mă întărească spre facerea faptelor bune. Cred, Sfântă mare muceniță

Varvara, că la toate acestea poți să-mi ajuți mie, și de vei vrea, puternică ești să mijlocești la Sfânta Treime ca ceea ce ai proslăvit pe Dumnezeu întru mădularele tale cele mucenicești. Și știu, sfântă fecioară, că nimic nu este cu neputință ție, de aceea nu trece cu vederea lacrimile și suspinurile mele. Pentru aceasta cad către cinstita raclă a sfintelor tale moaște cele făcătoare de minuni, și ție, celei ce petreci în cer cu sufletul, mă închin, îndrăznind prin rugăciuni a grăi, ca să fie urechile tale luând-aminte la glasul rugăciunii mele; trupul tău cel mult chinuit să tămăduiască patimile cele multe ale sufletului și ale trupului meu; capul tău cel plecat sabiei să dea capului meu apa curăției păcatelor; părul tău cel rupt fără milă să mă lege de dragostea lui Dumnezeu; buzele tale cele cinstite să împiedice gura mea de a grăi în deșert și să o deschidă ca să vestească totdeauna lauda Domnului; ochii tăi cei ce văd Lumina Treimii să vadă și a mea bună dorire, ca și eu să-mi întorc ochii mei ca să nu vadă deșertăciuni, ci totdeauna să caut spre fericirea cea cerească; mâna ta cea tăiată să mă scrie în cartea vieții și să mă învrednicească să ridic totdeauna mâinile către Cel de sus și să nu împletesc cu dânsele înșelăciuni; sânii tăi, cei tăiați fără milă, să-mi fie mie turn tare în fața vrăjmașului; picioarele tale, cele ca niște făclii luminoase, degrab alergând către Mirele ceresc în cămara cea dumnezeiască, să mă facă să călătoresc și eu cu picioarele mele către tot lucrul bun, ca Legea Domnului să fie făclie picioarelor mele și lumină cărărilor mele. Rănile tale să mă slobozească din rănile păcatelor; sângele tău, cel ce de multe ori în chinuri s-a vărsat, să curețe sufletul și trupul meu de toată spurcăciunea; moartea ta să nu-mi dea mie să mor fără de spovedanie și fără de pocăință, căci în fiecare facere de bine ești preamărită, și mai vârtos întru aceasta, că tot cel ce are nădejde la tine și pururea te cheamă spre ajutor, de moartea cea grabnică scapă; de care și pe mine, ticălosul, mă izbăvește fecioară curată, mare muceniță Varvara; și cu rugăciunile tale cele întrutotputernice învrednicește-mă a sta de-a dreapta lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și să aud glasul ce va zice: „Slugă bună și credincioasă, intră întru bucuria Domnului tău". Amin.

CINSTITUL PARACLIS AL PREACUVIOASEI MAICII NOASTRE PARASCHEVA

Preotul face începutul obișnuit: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate Ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...,** Apoi: **Doamne miluiește** (de 12 ori), **Slavă.., Și acum... Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori) și Psalmul 142: **Doamne, auzi rugăciunea...** (caută pag. 209), **Slavă..., Și acum..., Aliluia** (de 3 ori). Și îndată se cântă: **Dumnezeu este Domnul...** (de 3 ori), apoi:

Troparele acestea, glasul al 4-lea:

Pe Parascheva cea preacinstită, mireasa cerescului Mire, cu bucurie să alergăm toți credincioșii a o lăuda, căci ea, apărătoare de la Dumnezeu s-a dăruit tuturor celor ce măresc puterea ei și izvorăște izvor de tămăduiri celor ce cu credință cinstesc sfinte moaștele ei.

Slavă..., (același tropar), **Și acum...** (al Născătoarei de Dumnezeu)

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stătut tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi: **Doamne miluiește** (de 3 ori), **Slavă... Și acum...** Psalmul 50: **Miluiește-mă, Dumnezeule...** (caută la pag. 210).

CANONUL

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând israeliteanul, striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I «cântăm».

Stih: **Preacuvioasă Maică Parascheva, milostivește-te și ajută la cererea robilor tăi.**

Aproape de scaunul Atotfăcătorului stând, o Maică, rugăciuni pentru noi adu Acestuia, ca să dea tuturor iertare de păcate.

Otrava șarpelui bând, la ușa iadului m-am apropiat cu adevărat, ci tu, ceea ce te desfătezi cu izvorul vieții, cu rugăciunile tale înviază-mă, prea mărită.

Slavă...

Nestatornicia minții mele și viforul necuviincioaselor mele cugetări așază-le Cuvioasă și mă mântuiește cu rugăciunile tale, ca să nu mă duc în fundul iadului.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Viața mea toată în dulceți și vicleșuguri am petrecut-o, ci tu, care ai născut pe Mântuitorul, mai înainte de ieșirea mea, mântuiește-mă cu rugăciunile tale.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta; că «Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, unule Iubitorule «de oameni».

Valuri de tot felul de boli și scârbe cu dureri cumplite înălțându-se, afundă pe ticălosul meu suflet în peștera iadului, ci tu, cu solirile tale, Maică, întinde-mi mână de ajutor.

Picături de lacrimi să scot din adâncul inimii mele, prin care să-mi spăl necuratele patimi ale sufletului și ale trupului, cu solirile tale dăruiește-mi, o, Maică! pururea pomenită.

Slavă...

Cunoscând în mine însumi multe păcate, fără de pârâș și mai înainte de judecată, osândit stau eu, ticălosul, ci Ție, ca Mântuitorului tuturor strig, fie-Ți milă de mine, pentru solirile Preacuvioasei Parascheva.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară plină de dar, care ai născut bucuria, întunericul întristării pe care vrăjmașul îl aduce asupra noastră ca să ne piardă, degrab îl risipește.

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm ca și către un zid nestricat și folositor.

Mântuiește din ispita vrăjmașului pe robii tăi, că Ziditorul te-a arătat, o, preafrumoasă fecioară, apărătoare și păzitoare turmei Sale.

Cercetează bolile noastre cu milostiv ochiul tău, căci pe tine te avem, Preacuvioasă, adevărată doctorie de mântuire.

Sedealna, glasul al 2-lea

Cu rugăciunea ta către Domnul tămăduiești bolile noastre cele sufletești și trupești, pururea pomenită și de toată primejdia ne izbăvești, mântuind pe cei ce te roagă, de nevoi și de stricăciunea cea pieritoare.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale și am proslăvit Dumnezeirea Ta».

De tânguirea cea veșnică cu mijlocirea ta, o, preafrumoasă fecioară, mântuiește pe robii tăi, pe cei ce au lucrat fapte vrednice de pocăință.

Ceea ce din toată inima ta ai iubit pe Domnul, pe mine, care pentru faptele mele rele sunt cu totul urgisit, prin solirile tale iarăși tu cu Acesta mă împacă.

Slavă...

Fiind rănit prin cumplite săgeți înveninate ale potrivnicului, plâng ticăloasa soartă a sufletului meu, ci Tu, Hristoase mă mântuiește.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe doctorul care a tămăduit rana cea mare a oamenilor, nu trece cu vederea inima mea, care este chinuită cu boli grele.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni».

Fiind căzut în groapa spurcăciunilor și zăcând cumplit, prin rugăciune strig către tine, o, Preacuvioasă Maică, nu mă lăsa să pier.

Preafrumoasă mireasă a lui Hristos cea neîntinată, cu rugăciunile tale mântuiește-mă pe mine cel rănit cu rănile poftelor, ștergând greșelile mele.

Slavă...

Nu mă lepăda, Iisuse, de la fața Ta, pentru mulțimea îndurărilor Tale, ci în dar mă mântuiește, prin solirile Cuvioasei tale Parascheva.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tămăduiește, curată, neputința sufletului meu, cercetării tale învrednicește-mă și-mi dăruiește sănătate cu rugăciunile tale.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă».

Ticălosul meu suflet s-a făcut ca pământul neplouat, neavând putere a da roduri bune, ci picurând roua milei Tale, de toată greutatea, Stăpâne, îl vei mântui pe el, prin rugăciunile Cuvioasei Tale Parascheva.

Întinând, o, suflete, veșmântul nunții, cum vom cuteza să intrăm împreună cu robii cei aleși în cămara cea cerească a lui Hristos? Cum nu vom fi urgisiți de Dumnezeu? Ci, o, Preacuvioasă, cu rugăciunile tale mântuiește-mă.

Slavă...

Nu primi, Stăpâne, a intra la judecată cu sluga ta, căci dacă nimeni viețuind în această lume nu se va îndrepta înaintea Ta, dar eu care am întrecut pe toți cu păcate multe, cum mă voi arăta?

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stinsu-s-a viața mea, Stăpână, în dureri și anii mei toți întru suspinuri; virtutea mea, Fecioară, de multă lipsă a slăbit, căci am mâniat pe Dumnezeu, pe care cu rugăciunile tale îmblânzește-L spre mine.

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestricat și folositor.

Mântuiește de ispita vrăjmașului pe robii tăi, căci Ziditorul te-a arătat, o, preafrumoasă fecioară, apărătoarea și păzitoarea turmei Sale.

Cercetează bolile noastre cu milostiv ochiul tău, căci pe tine te avem, Preacuvioasă, adevărată doctorie de mântuire.

Condac glasul al 2-lea: Cele de sus căutând...

Cu multe posturi chinuindu-ți trupul, gândul către Dumnezeu sus l-ai înălțat și viață netrupească ai viețuit, pururea pomenită, lăsând tulburarea lumii, pentru aceea acum te veselești împreună cu cetele îngerești.

Prochimen:

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Evanghelia de la Matei:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Aveți credință în Dumnezeu; că adevărat zic vouă, că acela care ar zice muntelui acestuia: ridică-te și te aruncă în mare! și nu se va îndoi întru inima sa, ci va crede că ce va zice va fi, fi-va lui orice va zice. Pentru aceasta zic vouă: toate câte cereți rugându-vă, să credeți că veți lua și va fi vouă. Și când stați de vă rugați, iertați orice aveți asupra cuiva, ca și Tatăl vostru cel din ceruri să ierte vouă greșelile voastre. Cereți și vi se va da vouă, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide vouă. Că tot cel ce cere, va lua, cel ce caută, va afla și celuia ce bate, i se va deschide.

Slavă...

Pentru rugăciunile Cuvioasei Parascheva, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stihira glasul al 6-lea:

Miluește-ne Dumnezeule după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

La tine, preafrumoasă fecioară, Parascheva, aduc rugăciunile mele, pe acestea ascultă-le și le du înaintea Ziditorului, căci toată îndrăzneala de la mine s-a îndepărtat, cunoscând răutatea necuvioaselor mele fapte și a cumplitelor cugete și cuvinte, cu care milele Acestuia spre mânie le-am întărâtat și acum trebuindu-mi ajutorul Lui, a-l cere nu îndrăznesc, ci tu, Preacuvioasă, fii mijlocitoare.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat».

Cu statornicie în gând, s-a socotit de tine, o, Maică, aurul ca pământul, pentru aceasta pleacă inima mea cu rugăciunile tale la curată mărturisire către Dumnezeu, ca să nu cad în cumplit adâncul lăcomiei.

Cu frica Domnului îngrădește, o Maică, pornirile trupului meu, care năzuiesc fără de cale ca să surpe pe ticălosul meu suflet, în adâncul iadului.

Slavă...

Cine mă va mântui de focul gheenei și de întuneric, pe mine cel ce am făcut păcate vrednice de toată pedeapsa, fără numai tu, apărătoarea mea. Mântuiește sufletul meu cel amărât, Cuvioasă Maică Parascheva.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu puterea ta, fecioară, pe cel cumplit slăbănogit, pe ticălosul meu suflet întărește-l, căci m-a părăsit virtutea mea nepovățuindu-mă la căile Domnului.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Cela ce înfrumusețezi cetele Cuvioșilor cu străluciri îngerești, Mântuitorul meu, primește rugăciunea aceasta care se aduce Ție pentru noi.

Sufletul meu cel cuprins de spinii poftelor, umple-l Preacuvioasă de dorul Stăpânului și-l arată pe dânsul aducător de roadă.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cei ce ne închinăm Ție cu credință, Sfântă Treime, în singură ființa-Dumnezeirii, cu despărțirea Fețelor, toți să ne mântuim.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Grijile cele deșarte depărtează-le de la sufletul meu totdeauna Fecioară, pentru ca să laud pe Fiul tău cu osârdie.

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul:

«Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngerești, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele celor fără de trup».

Greșit-am, Mântuitorul meu, și în fărădelegi toată petrecerea vieții am cheltuit, mărturisim, Hristoase, ci fie-Ți milă de robii tăi, cu solirile Preacuvioasei Tale.

Pe apărătorii credinței, împărații și Domnii noștri, pe preoți și pe tot poporul, Preacuvioasă Parascheva, în pace îi păzește.

Slavă...

De reaua credință a ereticilor și de mânia vrăjmașilor care ne asupresc, păzește pe robii tăi cu rugăciunile tale, Preacuvioasă Parascheva.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul, mântuiește-mă pe mine Fecioară, care am viețuit în fapte rele, că nu am altă nădejde de mântuire afară de Tine.

Luminânda:

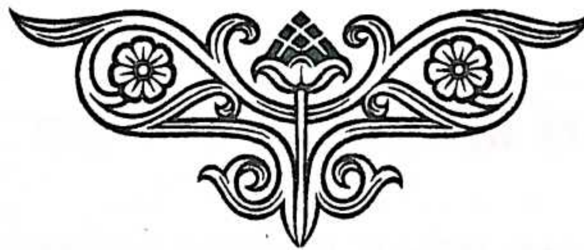
Lacrimile și ostenelile Preacuvioasei Parascheva, care a pătimit pentru Tine, le aducem Ție Puternice și ne rugăm împreună cu dânsa, iartă pe robii tăi, care sunt lipsiți de toată bunătatea și ne mântuiește pe noi din toate necazurile.

Megalinaria:

Pilda înfrânării și nesecatul izvor al Moldovei, din care izvorăște noianuri de vindecări, pe dumnezeiasca Parascheva cu cucernicie să o cinstim.

Apoi:

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi troparele acestea, glasul al 6-lea: **Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă....**(vezi la pag. 205-206). Apoi preotul zice ectenia în care se pomenesc cei ce fac paraclisul.

ACATISTUL
CUVIOASEI MAICII NOASTRE PARASCHEVA

Dacă nu se citește canonul (Paraclisul Cuvioasei Paraschiva), se face începutul ca la Acatistul Domnului Iisus Hristos (vezi la pag. 205-206): Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă...., Crezul, Doamne, miluiește (de 12 ori) .

Iar dacă se face canonul mai înainte, acatistul se citește în continuarea acestuia fără a mai face început

Troparul, glasul al 8-lea:

Întru tine, Maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând Crucea, ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Parascheva, duhul tău.

Slavă... Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care, cu moartea pe moarte, ai prădat și Învierea ai arătat, ca

un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Apoi: Doamne miluiește(de 3 ori), Slavă... Și acum...Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule...(caută la pag. 210).

Condacele și Icoasele

Codacul 1:

Preacuvioasei noastre maici, mult-milostivei Parascheva, prinos de umilință îi aducem noi nevrednicii păcătoși pentru mijlocirile sale. Că mari daruri ne-am învrednicit a dobândi, de la izvorul cel pururea curgător de bunătăți al Mântuitorului nostru, și să-i cântăm: Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare:

Icosul 1:

Îngerii din cer cu laude primind duhul tău cel fecioresc din pământeștile locașuri, de bucurie te-au încununat pentru vredniciile tale; căci femeiesc trup purtând și fire slăbănoagă, ai știut a birui toate puterile vrăjmașilor prin buna înțelepciune; pentru aceasta-ți cântăm:

Bucură-te, înțeleaptă fecioară;
Bucură-te, porumbiță cuvântătoare;
Bucură-te, suflet îngeresc în trup fecioresc;
Bucură-te, vrednică mijlocitoare către Domnul;
Bucură-te, mângâierea oamenilor;
Bucură-te, alinarea de suferință;
Bucură-te, nădejdea noastră cea tare;
Bucură-te, întărirea credincioșilor;
Bucură-te, liman lin și neînviforat;
Bucură-te, pilda bunei cucernicii;
Bucură-te, luminarea celor nepricepuți;
Bucură-te, scăparea celor deznădăjduiți;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 2-lea:

Așa Împăratul tuturor răsplătește biruințele. Așa mâna Proniei cea nevăzută întărește neamul omenesc, îmbrățișând cu credință cele de dânsa rânduite spre mântuire. Pentru aceasta să ne depărtăm de nelegiuiri; până când vom petrece în păcate? Doamne, întărește inima mea ca să-Ți cânt în fapte bune cântarea cea îngerească: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Preacinstită fecioară, către tine am năzuit, către tine care de multe ori și tu ai luat pe Sfinți și pe Îngeri în ajutor la pământeștile ispite; fii acum și pentru noi grabnic folositoare, căci te-ai învrednicit a intra înăuntrul casei Mirelui cu candela luminoasă, precum ne-a povățuit Mântuitorul Hristos, și primește cântarea aceasta:

Bucură-te, mărgăritar neprețuit al vistieriei noastre;
Bucură-te, floare neveștejită a Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, temelie neclintită a creștinătății;
Bucură-te, a fecioarelor înzestrătoare și rugătoare către Maica lui Dumnezeu;
Bucură-te, ascultătoare a preoților cucernici;
Bucură-te, grabnic ajutătoare a străinilor;
Bucură-te, fierbinte mângâietoare a prigoniților;
Bucură-te, milostivă povățuitoare a văduvelor;
Bucură-te, învingătoarea dușmanilor;
Bucură-te, izbăvitoarea tuturor celor ce te cheamă spre ajutor;
Bucură-te, mare folositoare a sufletelor;
Bucură-te, vindecătoarea de răni a trupurilor;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 3-lea:

Spre tine pururea nădăjduind, de multe boli și primejdii s-a izbăvit țara aceasta, alinând și prefăcând mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră de la Dumnezeu, în bună și milostivă îndurare, prin ale tale rugăciuni; dar și acum îngrozindu-ne marile nenorociri, la tine năzuim cu lacrimi, să ne ajuți, ca să scăpăm din primejdie și să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Epivata, văzând lauda pământului ei, răsărind dintru ale sale, cu bucurie te-a întâmpinat, Preacuvioasă, mărturisindu-te cu mare cucernicie; iar noi, care în urmă ne-am învrednicit a dobândi moaștele tale, cum vom putea îndestul a propovădui minunile pe care le-ai făcut, de nu cântăm acestea:

Bucură-te, luminătoarea Moldovei;
Bucură-te, sprijinitoarea Epivatei;
Bucură-te, învățătoarea părinților tăi;
Bucură-te, ceea ce n-ai adunat averi pământești;
Bucură-te, adunătoarea cereștilor daruri;
Bucură-te, ceea ce n-ai primit hainele cele scumpe;
Bucură-te, cinstitoarea hainei smereniei;
Bucură-te, îndreptătoarea mândriei;
Bucură-te, cinstitoarea fecioriei;
Bucură-te, sprijinitoarea bătrânilor;
Bucură-te, osânditoarea dușmanilor;
Bucură-te, miluitoarea săracilor;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 4-lea:

Preacurată Fecioară Marie, Maica lui Dumnezeu, primește și ale noastre datornice rugăciuni de la noi nevrednicii, pe care prin mijlocitoarea noastră sfântă ți le aducem spre iertarea păcatelor și ne dă nouă pace și mare milă de la Fiul tău, Căruia neîncetat îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Celei după vrednicie și cu credință următoare a cuvântului lui Dumnezeu, care pentru buna cucernicie a primit darul vindecărilor și plată cerească, prin glasul Mântuitorului zicând: slugă bună și credincioasă, intră întru bucuria Domnului tău, îi aducem cântarea aceasta:

Bucură-te, sămânță nerătăcită;
Bucură-te, trup neobosit;
Bucură-te, hrană duhovnicească;
Bucură-te, aur lămurit;
Bucură-te, foc arzător plevilor;

Bucură-te, pământ de îndestulare;
Bucură-te, rodul pocăinței;
Bucură-te, alinarea relelor cugetări;
Bucură-te, risipitoare de furtuni;
Bucură-te, aducătoare de mană;
Bucură-te, dătătoare de mângâieri;
Bucură-te, mijlocitoarea tuturor creștinilor către Domnul;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 5-lea:

Obosit de truda gândurilor lumești m-am deșteptat acum, ticălosul, lăcrimând, că nu am încotro întinde nădejdile după faptele mele spre a mă liniști, nefăcând nici un lucru vrednic de mântuire, și temându-mă de tăiere ca smochinul neroditor, cad înaintea ta plângând, Sfântă Paraschevo, și strig: miluiește-mă, ca dimpreună cu tine să cânt lui Dumnezeu cântarea de mântuire: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Cine nu te va ferici pe tine, Cuvioasă, că te-ai învrednicit a potoli prin nevoințele tale zburdălnicia trupului și a dobândi mântuirea sufletească cu cinstea cea neluată de mâini omenești a cereștii măriri? Sau cine nu te va ferici iarăși că ai străbătut prin viteazul tău cuget împletiturile vicleanului cele amăgitoare, și l-ai rușinat? Pentru aceasta primește următoarea cântare:

Bucură-te, turnul biruinței;
Bucură-te, ușa mântuirii;
Bucură-te, pavăza credinței;
Bucură-te, locașul statorniciei;
Bucură-te, chipul bunătăților;
Bucură-te, apărarea cinstitei cruci;
Bucură-te, închinătoarea ei vrednică;
Bucură-te, că prin al ei ajutor ai fost izbânditoare;
Bucură-te, că printr-însa te-ai făcut lui Hristos următoare;
Bucură-te, a biruinței frumoasă stâlpare;
Bucură-te, învingătoare a stăpânirii iadului;
Bucură-te, moștenitoarea cereștii măriri;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 6-lea:

Dar cum vom cânta mai cu vrednicie sau cu ce cuvinte vom lăuda mărirea faptelor tale, noi nevrednicii? Că nici faptele, nici credința nu ne apropie de preacinstitele tale lucrări; dar, mărturisind slăbiciunea noastră, ne rugăm ție a ne ajuta și a mijloci către Dumnezeu să primească cântarea: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

M-au cuprins acum dureri ce nu sunt spuse, nici un ajutor omenesc de la nimeni nu aștept, toți m-au părăsit deodată, până și plăcerile ce odinioară mă desfătau acum se luptă cu mine; vai de ticăloșia mea, nu am altă nădejde decât în mila lui Dumnezeu și al tău ajutor sfânt. Pentru aceasta mă rog ție, grăbește a mă asculta, vindecându-mă, ca să cânt ție:

Bucură-te, leacul durerii;
Bucură-te, mâna vindecării;
Bucură-te, casa ocrotirii;
Bucură-te, raza mângâierii;
Bucură-te, cortul îndestulării;
Bucură-te, roua fierbințelii;
Bucură-te, mântuirea de boli;
Bucură-te, scăparea celor înspăimântați;
Bucură-te, izgonitoare de pagube;
Bucură-te, privighetoare neadormită;
Bucură-te, stea luminătoare;
Bucură-te, scară izbăvitoare;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 7-lea:

Doamne, cercetează și vindecă pe robii tăi cei cuprinși de durere, zice Preacuvioasa, rugându-se neîncetat, că nu au reazem, nici mângâiere. Iar zilele grele sunt, și pentru că ne-am mântuit, să ne bucurăm și să cădem la Dumnezeu, pocăindu-ne și cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Nelegiuirile mele și mulțimea strâmbătăților pe care le-am pricinuit aproapelui meu, astăzi mă osândesc și nu știu ce voi răspunde mergând la judecată, unde toți mă prigonesc, toți se ridică asupra mea să mă împileze; tu însă, o, preabună Maică, care asculți mărturi-

sirea mea, mijlocește către Domnul, să prefacă soarta osândirii mele în bunătăți, scoțând din inimile vrăjmașilor mei toată urâciunea și te voi preamări cu laude ca acestea:

Bucură-te, mijlocitoarea celor greșiți;
Bucură-te, folositoarea celor asupriți;
Bucură-te, îndreptătoarea judecătorilor răi;
Bucură-te, doveditoarea celor clevetiți;
Bucură-te, scăparea celor judecați și osândiți;
Bucură-te, contenire a patimilor;
Bucură-te, nesprijinitoarea celor ce caută numai folosul lor;
Bucură-te, neizbândire a mijlocitorilor celor vicleni;
Bucură-te, domolire a celor puternici;
Bucură-te, înlesnire a slăbănogilor;
Bucură-te, stârpitoare a răutăților;
Bucură-te, izvorâtoare a milostivirii;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 8-lea:

Acestea grăind, mă liniștesc, mă veselesc și mă bucur, saltă sufletul meu că nu-și vor râde de mine vrăjmașii mei. Nu mă va părăsi Dumnezeul meu până în sfârșit, pentru rugăciunile tale, Preacuvioasă; ci trimițând mila Lui asupra poporului, precum este obișnuit, și eu, nevrednicul, mă voi împărtăși cu el de ale Sale bunătăți, cu care dimpreună vom cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

La toți voi spune minunile tale, în glas voi cânta prăznuirea ta, după datoria obștii care ți-aduce spre mulțumire: slavă laudei tale, slavă îndelung-răbdării cu care te-ai încununat, nevoindu-te prin credință, slavă faptei celei cu statornicie urmată după pilda Iubitorului de oameni: pentru acestea grăiesc către tine:

Bucură-te, mireasă duhovnicească;
Bucură-te, cununa adevărului;
Bucură-te, toiagul biruinței;
Bucură-te, slava monahilor;
Bucură-te, povățuitoare a obștii;
Bucură-te, cinstitoare a cuvioaselor;
Bucură-te, păzitoare a sihaștrilor;

Bucură-te, pomenitoare a veacurilor;
Bucură-te, propovăduitoare a dreptei credințe;
Bucură-te, surpătoarea eresurilor;
Bucură-te, dobândirea slavei dumnezeiești;
Bucură-te, următoarea Cuvântului ceresc;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 9-lea:

Pe sfânta folositoare celor ce sunt întru nevoi, toți cu bucurie să o lăudăm, pe cinstita Parascheva, că aceasta viață nestricăcioasă a luat în veci; pentru aceasta mărire a aflat, și darul de minuni, cu porunca lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Rău-cugetătorii prin tine mustrându-se, se înspăimântă văzând slava lui Dumnezeu, cea gătită omului depărtat de păcate, în tine luminând, văzând taina cea necuprinsă a chipului măririi, asupra ta Cuvioasă, că astăzi strălucește aducând credincioșilor daruri de vindecări; pentru aceasta ei s-au rușinat pocăindu-se și noi ne-am veselit cântându-ți ție:

Bucură-te, izbăvitoarea noastră;
Bucură-te, povățuitoare;
Bucură-te, îndreptătoare;
Bucură-te, izgonitoare de rele;
Bucură-te, aducătoare de bun miros;
Bucură-te, otrăvitoarea jivinelor;
Bucură-te, stârpitoarea insectelor;
Bucură-te, feritoarea de năluciri;
Bucură-te, risipitoarea de grindină;
Bucură-te, aducătoarea de ploi mănoase;
Bucură-te, îmbelșugătoarea de roade bune;
Bucură-te, veselitoarea plugarilor;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 10-lea:

Niciodată nu vom înceta a vesti minunile tale, Preacuvioasă, că de n-ai fi stat tu, rugându-te pentru țara aceasta pe care o păzești cu preacuratele tale moaște, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi ușurat de bolile care au venit asupra noastră,

pentru păcatele noastre cele multe? Deci împreună cu tine cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zidurile casei părinților tăi n-au fost puternice, nici îndestulătoare spre a te opri de la mărimea hotărârii ce ai luat, de a te făgădui să îmbrățișezi viața monahicească; pentru aceasta și depărtându-te de toată dezmierdarea și plăcerile lumești, haina cea scumpă cu a cerșetorului, venind de la biserică, ai schimbat-o, părăsindu-ți părinții care te certau cu mustrări pentru asemenea plecare. Deci, cu smerenie dobândind cele preaînalte, de la toți auzi:

Bucură-te, trandafir neatins de viermele trufiei;
Bucură-te, crin răsădit în grădina cea de sus;
Bucură-te, patul nevinovăției;
Bucură-te, scaunul domniilor;
Bucură-te, sceptrul celor ce conduc;
Bucură-te, ocrotitoare neobosită;
Bucură-te, apărătoare neînfruntată;
Bucură-te, prigonitoare a celor ce ne ispitesc;
Bucură-te, cinstitoare a celor ce ne miluiesc;
Bucură-te, întăritoare a celor ce ne slujesc;
Bucură-te, luminătoare a celor ce ne mângâie;
Bucură-te, împreună-lucrătoare cu cei ce ne hrănesc;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 11-lea:

Sunt plin de păcate, îndurate Doamne, și greu se luptă sufletul meu gândind la judecată, căci ce voi face eu păcătosul, năpădindu-mă deodată neprevăzutul sfârșit? Milă cer, Doamne, milă, Hristoase al meu, căci nu am chip de îndreptare; nu trece cu vederea rugăciunea și pocăința mea, care în tot ceasul după păcate m-a cuprins și primește, ca chezășuitoare a bunei mele voințe și a temerii de Tine, rugăciunea aceasta, pe lângă care-Ți aduc mijlocitoare și pe maica noastră Parascheva, cântând cu dânsa împreună: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Mulți păcătoși mai înainte de mine și-au dobândit mântuirea umilindu-se. Cum dar și eu mă voi depărta de această nădejde? Către tine însă năzuiesc, preacuvioasă maică, și nu voi fi rușinat,

nedepărtându-te de mine ca de păcătosul acela, care lângă tine a fost înmormântat fără a i se cunoaște nevrednicia sa și pentru care ai cerut prin vedenie, să i se mute trupul cel împuțit, de lângă moaștele tale. Deci mă rog, primește rugăciunile și lacrimile mele, mijlocind iertarea păcatelor mele, pentru că îți cânt:

Bucură-te, smerenie înaltă;
Bucură-te, fecioară neîntinată;
Bucură-te, comoară nedeșertată;
Bucură-te, maică prealăudată;
Bucură-te, mântuirea cea smerită;
Bucură-te, lauda celor cinstiți;
Bucură-te, mângâierea celor nefericiți;
Bucură-te, povățuitoarea celor rătăciți;
Bucură-te, buna mea sfătuitoare;
Bucură-te, preablândă îndreptătoare;
Bucură-te, sufletească veselitoare;
Bucură-te, grabnică ajutătoare;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 12-lea:

Nespusă este mângâierea noastră privindu-te, cu noi petrecând, ca un dar al lui Dumnezeu ce s-a trimis țării acesteia, că de ce boli am fost cuprinși și nu ne-ai vindecat; în care scârbe și nu ne-ai bucurat; de câte ori lipsiți, prigoniți și în războaie și tu ne-ai ajutat nouă, în totul plinind cuvântul Mântuitorului din Evanghelia Sa! Pentru aceasta cu smerenie dobândind dreapta cea preaînaltă la scaunul măririi, îți cântăm ție: bucură-te! și lui Dumnezeu lauda cea cerească: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Izbăvește-ne pe noi, maică, de toată boala, de ciumă, de holeră și de vrăjmași; izbăvește-ne pe noi, maică, de lăcuste, de gândaci și de toată răutatea; izbăvește-ne pe noi, maică, de foc, de grindină și de fulger; izbăvește-ne pe noi, maică, de chinul cel de veci și de ceasul osândirii și ne învrednicește a dobândi prin rugăciunile tale starea cea de-a dreapta, în ziua judecății, prin mântuirea sufletelor noastre, ocrotindu-ne și hrănindu-ne în pace până la răsuflarea cea mai de pe urmă, ca să-ți cântăm:

Bucură-te, alăută duhovnicească;
Bucură-te, trâmbiță apostolească;
Bucură-te, făclie luminoasă;
Bucură-te, rază cerească;
Bucură-te, nădejdea oamenilor;
Bucură-te, izgonitoarea diavolilor;
Bucură-te, tămăduirea rănilor;
Bucură-te, feritoarea de răutăți;
Bucură-te, aducătoarea de bunătăți;
Bucură-te, luminătoarea casnică a Moldovei;
Bucură-te, izbăvitoarea lui Vasile Voievod și a altor miluitori;
Bucură-te, sprijinitoarea și a mea, a smeritului păcătos;
Bucură-te, Paraschevo, mult folositoare!

Condacul al 13-lea:

Ne închinăm lui Dumnezeu și cinstim moaștele tale, Cuvioasă Maică Paraschevo, propovăduind cu mărire și cântări toate minunile tale care prin darul lui Dumnezeu și pentru a noastră mântuire am dobândit; bineprimită fă rugăciunea noastră, Sfântă, și grăbește totdeauna a ne ajuta ca să cântăm cu bucurie isprăvile tale și slava lui Dumnezeu: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăși Icosul 1: **Îngerii din cer cu laude...** și Condacul 1: **Preacuvioasei noastre Maici...** După aceea se citește aceasta:

Rugăciune:

Doamne, Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce ai zis și s-a făcut toată făptura, nu întoarce fața Ta de la noi păcătoșii ca să nu vină asupră-ne mânia cea groaznică și înfricoșătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre, ce în toată ziua, nenumărate, cu nesocotință dobitocească le săvârșim. Noi suntem păcătoși, netrebnici și plini de răutate; iar Tu ești izvorul vieții și al milostivirii. Nu ne lăsa, Doamne! Nu trece rugăciunea noastră a păcătoșilor, nici nu ne răsplăti nouă după nelegiuirile noastre, ci pentru că nu suntem vrednici a câștiga milostivirea prin sârguința cea de toate zilele, dăruiește-ne-o Tu ca un îndurat și mult-Milostiv.

Doamne, pentru rugăciunile Cuvioasei Maicii noastre Parascheva, dăruiește-ne nouă sănătate și viață ferită de toată răutatea și ne întă-

rește cu Duhul Tău cel stăpânitor, ca din adâncul inimilor, cu bucurie, să slăvim preasfânt numele Tău în veci. Amin.

Apoi: **Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...,** troparul: **Întru tine Maică cu osârdie..., Doamne miluiește** (de 40 ori). **Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii..., Slavă..., Și acum...** și otpustul zilei.

PARACLISUL
PREASFINTEI NĂCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Facere a lui Teostirict Monahul; după alții, a lui Teofan
Acest paraclis se cântă la întristarea sufletului și la vreme de nevoie.

Preotul face începutul obișnuit: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate Ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește**(de 12 ori). **Slavă... Și acum...,**

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeul nostru! (Cu trei închinăciuni)

Apoi:

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioșia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să

locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu, ca un pământ însetoșat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori).

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Năcătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește-te că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarece pe robii tăi deșerți, că pe tine, singură nădejde te-am câștigat.

Slavă... (același tropar), Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit, și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru

cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit, și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I «cântăm».

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe întristări se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, Ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă...

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog Fecioară, izbăvește-mă din nevoi, că la tine scăpând acum îmi tind și sufletul și gândul meu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învrednicește-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ca ceea ce ești bună și Născătoarea Celui bun.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta; că «Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule «de oameni».

Folositoare și acoperământ vieții mele te am pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Te rog, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul necazurilor mele, că tu, Mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștei ai născut, Ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă...

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, că toate le poți ca ceea ce ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, una Preacurată.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fiind cuprins de neputințe cumplite și de chinurile bolilor, tu, Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul tău Fecioară, că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmpuținată și necheltuită, Ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Următoarele stihiri se zic după Cântarea a 3-a și a 6-a:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm ca și către un zid nestricat și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule... la care pomenește pe cei pentru care se face paraclisul: Doamne miluiește (de 12 ori). Apoi Preotul zice ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni... Și îndată sedelna, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu deadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singura grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta».

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, Ceea ce ai născut pe Domnul, Îndreptătorul, dumnezeiască Mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, Ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...

Îndulcindu-ne, Preacurată, cu darurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejde și întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni».

Umple, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Izbăvește-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, Curată, ceea ce ai născut izbăvirea cea veșnică și pacea care covârșește toată mintea.

Slavă...

Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască Mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tămăduiește, Curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănătate, cu rugăciunile tale, dăruiește-mi.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă».

Cum a mântuit de moarte și de putrejune firea mea care era ținută de moarte și de putrejune, pe Sine Însuși dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mă izbăvească și de răutățile vrăjmașului.

Pe tine te știu folositoare și păzitoare prea tare vieții mele, Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor și izgonești asupririle diavolilor; ci mă rog totdeauna: Izbăvește-mă de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă...

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare și sufletelor mântuire desăvârșită și desfătare întru scârbe; de lumina ta pururea ne bucurăm, o, Stăpână; și acum ne izbăvește din nevoi și din chinuri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Acum zac în puțul durerilor și nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii și tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Preotul pomenește pe cei pentru care se face paraclisul, așa cum s-a arătat după Cântarea a 3-a. Apoi ecfonisul și condacul, glasul al 6-lea:

Ceea ce ești păzitoarea creștinilor nebiruită, și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință ne rugăm ție: grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Citețul: Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VII, 7-17)

Fraților, fără de nici o îndoiala, cel mai mic ia binecuvântare de la cel mai mare. Și aici iau zeciuială niște oameni muritori, pe când dincolo, Unul care e dovedit că este viu. Și ca să spun așa, prin Avraam, a dat zeciuială și Levi, cel ce lua zeciuială, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam, când l-a întâmpinat Melchisedec. Dacă deci desăvârșirea ar fi fost prin preoția leviților, căci Legea s-a dat poporului pe temeiul preoției lor, ce nevoie mai era să se ridice un alt preot după rânduiala lui Melchisedec, și să nu se zică după rânduiala lui Aaron? Iar dacă preoția s-a schimbat, urmează numaidecât și schimbarea Legii. Căci Acela, despre Care se spun acestea, își ia obârșia dintr-o alta seminție, de unde nimeni n-a slujit altarului, știut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminția acestora, cu privire la preoți, Moise n-a vorbit nimic. Apoi este lucru și mai lămurit că, dacă se ridică un alt preot după asemanarea lui Melchisedec, El s-a făcut nu după legea unei porunci trupești, ci cu puterea unei vieți nepieritoare, căci se mărturisește: „Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec“.

Preotul: Pace ție. Citețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 8-lea.

Prochimen:

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(1, 39-49, 56)

În zilele acelea, sculându-se Maria, s-a dus în grabă la munte, într-un oraș al lui Iuda, și a intrat în casa lui Zaharia și a salutat pe Elisabeta. Iar cînd a auzit Elisabeta salutarea Mariei, a săltat pruncul în pântecele ei și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt și cu glas mare a

strigat și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău. Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini întocmai cele spuse ei de la Domnul. Atunci a zis Maria: Mărește, sufletul meu, pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că iată, de acum mă vor ferici toate neamurile, pentru că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta, ca la trei luni. Apoi s-a înapoiat la casa sa.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește toate fărădelegile noastre.

Și stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor scârbiți, izbăvirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Preotul zice:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Cercetează lumea Ta cu milă și cu îndurări. Înalță fruntea dreptmăritorilor creștini și trimite peste noi milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosințele cinstitelor, cereștilor, netrupești puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale sfinților, măriților și întru tot lăudaților apostoli; ale celor între sfinți, părinții noștri, mari dascăli ai lumii și ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Atanasie cel Mare, Chiril, Nicolae al Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni; ale sfinților, măriților, bunilor biruitori mucenici; ale Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinții noștri: Grigorie Decapolitul, Nicodim cel sfințit și Dimitrie cel Nou; ale sfinților și drepților dumnezeiești părinți: Ioachim și Ana; ale sfântului(N), a cărui pomenire o săvârșim astăzi, și pentru ale tuturor sfinților, rugămu-ne, Mult-milostive, Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoșii, și ne miluiește pe noi.

Doamne miluiește (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni...

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul «părinților noștri, bine ești cuvântat».

Când ai vrut să, rânduiești mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălășluit în pântecele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Maică preacurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate și de întinăciune sufletească pe cei ce cântă cu credință: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință, pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

De neputințele trupești și de păcatele sufletești pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să fie tămăduiți, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a:

Irmosul: Pe Împăratul ceresc...

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuință de ajutor de la tine, Fecioară, pe cei care cântă și te preaînalță întru toți vecii.

Tămăduiește neputința sufletului meu și durerile trupului meu, Fecioară, ca să Te slăvesc, Curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăție de tămăduiri verși, Fecioară, celor ce te laudă cu credință și preaînalță nașterea ta cea de negrăit.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu izgonești asuprirea și năvălirea patimilor, Fecioară; pentru ceea te lăudăm întru toți vecii.

Stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul:

«Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngerești, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele «celor fără de trup».

Să nu întorci fața ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut grija păcatului.

Slavă...

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neștiinței și o izgonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce din boală în sănătate.

Catavasia:

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, și celor ce sunt în necazuri le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește și dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită, decât heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pentru toți care scapă cu credință sub acoperământul tău cel puternic te rogi, ceea ce ești bună; că noi, păcătoșii, nu avem altă izbăvire către Dumnezeu în nevoi și în necazuri, pururea fiind încărcați cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta să ne izbăvești pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul...

Tuturor scârbiților bucurie și asupriților folositoare și flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluiți adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și sprijinire, toiag bătrâneților, tu ești, Preacurată, Maica Dumnezeului celui de sus; pentru aceea ție ne rugăm: Grăbește și miluiește pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cinstitul sceptru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut strugurele cel de taină;

bucură-te, ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, Stăpână.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te, Preacurată, care ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

În timp ce Preotul cădește Sfântul Altar și poporul, se cântă aceste tropare ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe Stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se bolnăvește trupul și slăbește sufletul meu; la tine scap, ceea ce ești plină de daruri; nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpâna și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, Stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Înaintemergătorul și cu toți sfinții, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu știu eu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (vezi la pag. 205).

Preotul zice ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire și chivernisire a robilor lui Dumnezeu (N) și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Strana: Doamne miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm ca să fie păzit sfânt locașul acesta, țara aceasta, orașul acesta și toate orașele și satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să ne fie nouă Bunul și Iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, și să-Și întoarcă toată mânia, care se pornește asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de îngrozirea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne miluiește (de 40 ori).

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe și, Milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi.

Strana: Doamne miluiește (de 3 ori), iar preotul zice ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul cel mic.

AL DOILEA PARACLIS AL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

Acest Paraclis se cântă la întristare sufletească și la orice întâmplare grea, fiind foarte folositor pentru tot creștinul.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum... Apoi: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), Apoi: Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 370).

La Vecernie, se cântă stihirile pe 4, galsul al 8-lea:

Stih: Sfințit-a locașul Său cel preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul lui și nu se va clătina.

Ceea ce ești mai cinstită, Maică prealăudată, nu ne pricepem noi, păcătoșii, a te lăuda cum se cuvine, însă, nepricepându-ne, grăim ție: Bucură-te, Maica Soarelui celui neapus, a Ziditorului tuturor.

Stih: Și va dori Împăratul frumusețea ta că El este Domnul tău.

Ne rugăm ție, ceea ce ești cu totul lăudată, Stăpână a lumii, să ne izbăvești pe noi din primejdiile noastre, precum ai izbăvit din surparea casei pe pruncul femeii, celei ce te cinstea pe tine.

Stih: Voi pomeni numele tău în tot neamul și neamul.

Înviază-mă, Maica lui Dumnezeu, pe mine cel mort pentru fărădelegile mele, precum ai înviat pe pruncul evreicei, celei ce te-a chemat pe tine în ajutor.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Roagă pe Fiul tău și Dumnezeul nostru, pe Care L-ai născut, neștiind de nuntă; pentru o taină ca aceasta, care s-a săvârșit întru tine, minunându-ne, grăim: Bucură-te, Maică pururea fecioară.

Slavă... Și acum... glasul al 5-lea:

Pe Unul din Treime, Care S-a născut din Tatăl mai înainte de veci, pe Acela L-ai născut, Maică prealăudată, cu nespusă minune prin umbrirea Sfântului Duh. Pentru aceasta, cu glasul lui Gavriil grăim ție: Bucură-te, prin care răsare bucuria; bucură-te, prin care piere blestemul, Domnul este cu tine.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori).

Apoi troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să alergăm noi, păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivește-te spre noi; grăbește, că pierim sub mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine, singură nădejde te-am câștigat.

Slavă..., acelaș tropar; Și acum...

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că de n-ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi:

Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum... Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 210).

Canonul de rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I «cântăm».

Pe moartea ce se sălbăticise de demult, prin nașterea ta, Stăpână, o ai surpat; pentru aceasta grăim ție: Bucură-te, mântuirea celor robiți; bucură-te, înnoirea tuturor, Stăpână.

Noi întru tine ne lăudăm și prin mijlocirea ta scăpăm din cursele cele de multe feluri ale diavolului; pentru aceasta grăim către tine, Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, căderea diavolilor și întărirea noastră a credincioșilor.

Slavă...

Tatăl a binevoit, și Fiul S-a pogorât prin umbrirea Sfântului Duh în pântecele tău, preanevinovată Stăpână a lumii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, grăim ție, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești folositoare tuturor celor ce sunt în nevoi și a tuturor celor ce scapă sub acoperământul tău, Stăpână.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta; că «Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule «de oameni».

Moise, proorocul de demult, te-a închipuit pe tine, zicând: Rug însuflețit și nears ești, Fecioară, ceea ce ai în pântece focul Dumnezeirii.

Fiul tău ascultând rugăciunea ta, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, Se milostivește spre sufletele noastre, ca un iubitor de oameni.

Slavă...,

Pe Unul din Treime ai născut, Maică prealăudată, cu nespusă minune, pe Care L-a lăudat adunarea pruncilor, strigând: Osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Știindu-te pe tine a fi Maică lui Dumnezeu, ne rugăm ție să ne izbăvești pe noi de greșelile noastre cele de voie și cele fără de voie.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta».

Cu strigare fără încetare striga către tine bolnavul cel slăbănogit în boala cea fără de vindecare, pe care, auzindu-l, l-ai vindecat, preanevinovată Stăpână.

Zapisul boierului celui ce scrisese cu sângele său l-ai scos din mâna diavolului cu puterea ta cea atotstăpânitoare.

Slavă...

Auzind puterea ta, cu care ai izbăvit pe mulți din primejdii, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, grăim către tine: Ceea ce ai născut pe Cel slăvit în Treime, roagă-te să ne mântuiască de partea cea de-a stânga.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, tu ești scăparea noastră din amărâtul păcat al lui Adam cel întâi zidit.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni».

Miluiește-mă, Maica lui Dumnezeu, precum ai miluit pe femeia aceea, căreia i se umflase tot trupul, că nu am altă nădejde sau ajutor afară de tine.

Să știi, Doamna mea, că pentru păcatele mele te supăr și, pentru că S-a întrupat Fiul lui Dumnezeu întru tine și pentru noi făcându-Se om, pentru aceea am năzuit la tine, eu, ticălosul, să mă miluiești.

Slavă...,

Stăpâna îngerilor, Maica săracilor și ajutorul celor străini, la cunoștința ta, la ajutorul tău și la acoperământul tău scap, ca să mă miluiești.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Milostivește-te spre mine, Maica lui Dumnezeu, precum te-ai milostivit spre cele două fecioare curate, trimițându-le lor cununi din cer.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apro- «piat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă».

Bucură-te, ceea ce ești plină de bucurie, Marie, Domnul este cu tine, a strigat Aglaida și a izgonit pe diavolul, care-i făcea supărare în tot ceasul.

Cu deadinsul mă rog ție, Maica lui Dumnezeu, să mă miluiești și să mă acoperi sub acoperământul tău, când va ședea Fiul tău pe scaunul cel înfricoșător.

Slavă...,

Cu cântări întreite cântăm ție: Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina lumii; bucură-te, ceea ce ne mântuiești de primejdiile noastre; bucură-te, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cum te vom lăuda, Maica lui Dumnezeu, și cu ce buze te vom săruta, sau cu ce ochi vom căuta la chipul tău cel zugrăvit, fiind împilați cu necurățiile noastre? Ci numai grăim ție: Miluiește-ne, Maica milostivirii.

Condacul, glasul al 3-lea:

Partenie, pustnicul, cel ce mergea la Muntele Sinai de se închina sfântului rug, aducându-și aminte de minunea nașterii tale, cea întru tot lăudată, striga către tine: Bucură-te, minunea cea de îngeri mult lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

Icosul:

Spre nevoință să ne sârguim și dezmierdările lumești toate să le urâm și la Domnul pururea să gândim și de Dânsul să ne lipim, ca să ne deschidă nouă ușa milostivirii Sale, precum a făcut de demult și cu

alți păcătoși: a dat iertare tuturor păcatelor lor, slăbănogului pe care l-a vindecat sufletește și trupește, vameșului căruia i-a dat iertare de păcate, și altora mulți. Deci să ne sârguim și noi să-I aducem lacrimi vrednice de pocăință și să ne rugăm Lui: Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, care se roagă pentru noi, pe care o laudă îngerii din cer, și noi pe pământ cu buze de tină grăim către dânsa: Bucură-te, minunea cea de îngeri mult lăudată, Maica Făcătorului tuturor.

Prochimen, glasul al 8-lea:

Mărește, sufletul meu, pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Stih: Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

APOSTOLUL

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(IX, 1–7)

Fraților, adevărat este că și cel dintâi Așezământ avea orânduieli pentru slujba dumnezeiască și un altar pământesc, căci s-a pregătit cortul mărturiei. În el se aflau, mai întâi, sfeșnicul și masa și pâinile punerii înainte; partea aceasta se numește Sfânta. Apoi, după catapeteasma a doua, era locul numit Sfânta Sfintelor, având altarul tămâierii de aur și chivotul așezământului ferecat peste tot cu aur, în care era năstrapa de aur, care avea mana, era toiagul lui Aaron ce odrăslise și tablele Legii. Deasupra chivotului erau heruvimii slavei, care umbreau altarul împăcării; despre acestea nu putem acum să vorbim cu de-amănuntul. Astfel fiind întocmite aceste încăperi, preoții intrau totdeauna în cortul cel dintâi, săvârșind slujbele dumnezeiești; în cel de-al doilea însă, numai arhiereul, o dată pe an, și nu fără de sânge, pe care îl aducea pentru sine însuși și pentru greșelile poporului.

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia, glasul al 8-lea.

Prochimen:

Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Stih: Fețel tale se vor ruga mai-marii poporului.

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(X, 38-42; XI, 27-28)

În vremea aceea a intrat Iisus într-un sat, iar o femeie cu numele Marta L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră ce se numea Maria, care, așezându-se la picioarele Domnului, asculta cuvântul Lui. Marta însă se silea să facă ospăț mare și, apropiindu-se, a zis: Doamne, au nu socotești că sora mea m-a lăsat singură să slujesc? Spune-i deci să-mi ajute. Și răspunzând, Iisus i-a zis: Marto, Marto, te îngrijești și pentru multe te silești; dar un lucru trebuie: căci Maria partea cea bună și-a ales, care nu se va lua de la ea. Iar când zicea Dânsul acestea, o femeie din popor, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecele care Te-a purtat și fericiți sunt sânii pe care i-ai supt! Dar Iisus a zis: Așa este, dar fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc.

Slavă..., glasul al 2-lea

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește toate fărădelegile noastre.

Apoi stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că nevoile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, Stăpâna lumii. Nădejdea și ajutătoarea credincioșilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; ci, cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor mâhniți izbăvirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a creștinilor.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul «părinților noștri, bine ești cuvântat».

Pe Mângâietorul tuturor născând, Maică prealăudată, curată ai rămas ca și înainte de naștere; pentru aceasta grăim: Bucură-te, Maică, care nu știi de mire; pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Fecioară ai fost mai înainte de naștere și întru naștere iarăși ai fost fecioară și după naștere iarăși fecioară ai rămas; pentru aceasta pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Slavă...

Învăluindu-ne întru această lume și căzând în noroiul păcatelor noastre, scăpând către tine, Stăpână, grăim ție: Vino degrab și ne scoate pe noi din adâncul răutăților noastre, că pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

La tine este scăparea noastră și întru tine ne-am pus nădejdea; tu ne ajută nouă, că poți toate câte le voiești, Maica Făcătorului tuturor, și pe tine te binecuvântăm întru toți vecii.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngerești, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Pe împărăteasa cerului și a pământului, care a născut neispitită de nuntă pe Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și pe care o laudă oștile îngerești, lăudați-o și preaînălțați-o întru toți vecii.

Daniel proorocul de demult a închipuit nașterea ta; Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat în pântecele tău pe Făcătorul cerului și al pământului, pe Care, născându-L, ai rămas nestricată; pe tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, Care S-a pogorât în pântecele tău prin umbrirea Sfântului Duh, L-ai născut fără de stricăciune; pe tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum...a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, folositoare te-am câștigat; ajutătoare te avem întru primejdiile noastre pe tine și mântuire desăvârșită sufletelor; pe tine te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele «celor fără de trup».

Isaia, de demult, dănțuind a grăit: Iată, Fecioara în pântece va lua și va naște Fiu. Pentru aceasta grăim ție: Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântecele tău pe Cel mai înainte de toți vecii; pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Proorocul David te-a lăudat oarecând în cartea Psalmilor, arătându-te Maica Făcătorului tuturor, pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă...

Ce limbă omenească te va lăuda pe tine după vrednicie, ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii? Pentru aceasta cu guri și fără de tăcere grăim ție: Bucură-te, ceea ce de îngeri ești mult lăudată, Domnul este cu tine.

Și acum...a Născătoarei de Dumnezeu:

Roagă-te cu deadinsul către Milostivul Dumnezeu pentru noi păcătoșii, care greșim în tot ceasul, ca să ne fie nouă milostiv în ziua judecății.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită, fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Luminânda:

S-a rugat, de demult, către tine, Preacurată, Maria Egipteanca, pe care, auzind-o, ai învrednicit-o a vedea și a săruta Crucea Fiului tău; pentru aceasta, strigăm către tine: roagă-te Fiului tău și Dumnezeului nostru, ca să se milostivească spre noi, să nu ne osândească după păcatele noastre, ci să ne miluiască pe noi ca un iubitor de oameni (de trei ori).

La Laude se cântă stihirile pe 6, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laude...

Cu ce cununi de laude vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scaun cerescului Împărat, care se roagă pentru noi către milostivul Dumnezeu și ne izbăvește din fărădelegile noastre? Deci către dânsa să grăim: Bucură-te, Preacurată, că prin tine a fost cu noi Domnul puterilor; roagă-te cu deadinsul să se mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Cu ce podoabe de cântări vom lăuda pe Maica lui Dumnezeu, pe ceea ce s-a învrednicit a fi Împărăteasă a toate, care s-a arătat mai înaltă decât cerurile și mai sfântă decât toți sfinții? Deci către dânsa să grăim: Roagă-te, Preacurată, cu toți sfinții, să se mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Cu ce flori duhovnicești vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, care s-a arătat scară cerească, prin care am aflat lesne-suirea către Dumnezeu? Deci toți să ne adunăm și să o lăudăm, grăind: bucură-te, Preacurată, prin care am aflat har; bucură-te, că prin tine s-a dat tuturor bucurie; bucură-te, nădejdea sufletelor noastre, prin care noi toți ne mântuim.

Cu ce mângâietoare cântări vom încununa pe Maica lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii în ceruri cu cântări fără încetare, strigând: bucură-te, mărirea noastră; bucură-te, mântuirea pământenilor; bucură-te, ceea ce ești scaun Împăratului nostru? Deci, și noi, păcătoșii, către dânsa să grăim: Roagă-te, Preacurată, către Cel pe care L-ai născut fără stricăciune, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă... Și acum..., glasul al 8-lea:

Veniți, toți pământenii, să facem prăznuire Maicii lui Dumnezeu, cea care ne izbăvește pe noi din mâinile diavolului cel ce urăște binele, precum a izbăvit pe femeia care se ruga ei și a înviat-o de și-a spovedit

păcatul. Vezi, dar, suflete al meu, pentru ce te lenevești și nu strigi către Maica lui Dumnezeu: Doamnă atotstăpânitoare, ceea ce ai născut cu nespusă minune pe Domnul cel iubitor de oameni, pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe noi.

Apoi doxologia și troparele Născătoarei de Dumnezeu, după care Preotul citește această

Rugăciune către Preacurata Născătoare de Dumnezeu

O, preamilostivă Stăpâna mea, nu mă lepăda pe mine, nevrednicul, ci primește această puțină rugăciune a mea din buzele mele cele întinate, și o du Fiului tău și Dumnezeului nostru, Care S-a născut cu trupul din tine spre mântuirea noastră; Care, pentru noi, păcătoșii, s-a răstignit și S-a îngropat și a înviat a treia zi. Deși fărădelegea mea este mai grea decât toate fărădelegile, totuși tâlharii și desfrânații pe care Iubitorul de oameni, pentru nemăsurata Lui milostivire, i-a primit și i-a miluit, îmi dau îndrăznire; și, cu toate că nu te aveau pe tine mijlocitoare bună, nu le-a închis ușa milostivirii Sale. Cum să nu mă primească, dar, și pe mine, care nădăjduiesc în ajutorul tău? Milostivește-te, deci, spre mine, Doamna mea, căci poți toate câte le voiești, iar pe care le ceri de la Fiul tău le și iau fără îndoială, deoarece pe tine te-a făcut mijlocitoare creștinilor. Pentru aceasta pe tine te binecuvântăm și te preaînălțăm în vecii vecilor. Amin.

PARACLISUL
SFINTEI MUCENIȚE FILOTEEA FECIOARA

Preotul face începutul obișnuit: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... Doamne miluiește** (de 12 ori), **Slavă... Și acum...** Apoi: **Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori), Apoi: Psalmul 142: **Doamne, auzi rugăciunea mea...** (caută la pag. 370).
Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori).

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Pe faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul crucii lovind și des«părțind marea și pe Israel cel ce mergea pedestru l-a mântuit, pe cel «ce cântă cântare lui Dumnezeu».

Mie, celui ce voiesc a lăuda nevoințele tale cele de biruință purtătoare, cere de la Hristos, mirele tău, să-mi dea dar de cuvânt și luminare și lățime minții și lăsare de greșeli, ca să laud vitejiile tale, Filotee de-a pururea pomenită, cu rugăciunile tale cele către Domnul.

Din pruncie, la fapta bună deprinzându-te și cu nevoințe plăcute lui Dumnezeu obișnuindu-te, prin care te-ai îmbogățit fericită fecioară, cu untdelemnul facerii de bine și cu curăția te-ai strălucit, pentru aceasta

ai intrat în cămara nunții celei veșnice și cu fecioarele cele înțelepte te veselești.

Slavă...

Socotind vrăjmașul cel prea măestru că va slăbănogi tăria răbdării tale, a adus asupra ta râuri de necazuri și de ispite de multe feluri, dar lovindu-se de turnul răbdării tale, cel întemeiat pe piatra cea din capul unghiului, întru spume și-a risipit valurile sale.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dă-mi biruință Preasfântă Stăpână, ceea ce ești cu totul neîntinată, mie celui ce alerg sub acoperământul tău, din ispite și din primejdii scoțându-mă, de-a pururea cu rugăciunile tale, că tu ne-ai născut nouă pe Cuvântul, Cel ce este de-o ființă cu Tatăl și cu Duhul și împreună de-a pururea fiitor și de un scaun.

Catavasia: Hristos se naște...

Cântarea a 3-a:

Irmosul :

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că «Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubito-«rule de oameni».

Cu faptele și viața ta cea fără prihană, pe numirea ta, cea de Dumnezeu iubitoare încredințându-o, daruri împărtășești celor ce au trebuință, că tu cu darul cel desăvârșit, care de sus se pogoară, de la mirele tău primindu-l, pe toți cei ce te cinstesc îi îmbogățești.

Cel ce prin tiranii cei de demult a adus asupra sfinților mucenici munci și cazne de multe feluri, acela nesuferind să vadă viața ta cea plăcută lui Dumnezeu, a pornit pe părinții tăi să aducă asupra ta ispite, necazuri și bătăi, mai pe urmă și moarte mucenicească, prin care ai zburat la cămara cea cerească.

Slavă...

Cu tărie de la Dumnezeu din pruncie încingându-te și cu pricepere îmbogățindu-te, pe toate patimile trupului mai întâi, cu bărbăție le-ai supus, iar mai pe urmă și pe semeția vrăjmașilor draci, fericită fecioară, o ai surpat și nebiruită ai rămas, cu ajutorul Sfântului Duh.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Carte nouă pe tine mai înainte te-a văzut proorocul, având întru sineși pe Cuvântul lui Dumnezeu scris, fără de condei omenesc, care a rupt, Fecioară fără prihană, zapisul păcatului strămoșilor și a mântuit din blestemul cel de demult tot neamul omenesc.

Catavasia: Fiului celui mai înainte...

După a treia cântare, Sedealna, glasul al 3-lea.

Podobie: De frumusețea fecioriei tale...

Cu faptele bune ale milostivirii te-ai îmbogățit și cu fecioria ai strălucit, patimile trupului le-ai biruit, ca o pătimitoare a lui Hristos și pâlcul dracilor l-ai rușinat, purtătoare de biruință făcându-te, Filotee prea mărită, lui Hristos Dumnezeu roagă-te, să ne dăruiască nouă mare milă. (de două ori)

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Minune prea mare, cum în brațele tale ai purtat, Maică Fecioară, pe Cel ce în palma Sa pe toate le ține și din sânii tăi cu lapte ai hrănit pe Hrănitorul și Ziditorul a toată făptura, Fecioară Preacurată, Aceluia cu deadinsul roagă-te, să ne dăruiască nouă mare milă.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu ești Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui și a «noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, «strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni».

Tu ești odrasla Târnovului cea prea frumoasă, și lauda României și ocrotirea cea tare de toate primejdiile și către Dumnezeu caldă mijlocitoare, tu părtinitoarea cea grabnică a celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceea pe tine toți te fericim, ca pe o mireasă prea de aproape a lui Hristos Dumnezeu, Filotee de Dumnezeu prea iubită.

Tu cu fecioria înjugând pe milostenie, cu aceste două fapte bune, ca și cu două aripi prea ușoare ai zburat la înălțimea faptelor bune și la desăvârșirea vârstei lui Hristos pe cât este cu putere firii omenești ai ajuns, pentru aceea și ușile cămării celei de nuntă, ca unei fecioare

înțelepte ție ți s-au deschis; și la nunta cea nestricăcioasă și veșnică, bucurându-te ai intrat.

Slavă...

Ocârmuitoare a vieții mele te pun pe tine, mireasa lui Hristos, Filotee prea lăudată, tu pe mine mă ocârmuiește cu rugăciunile tale și la limanul mântuirii îndreptează-mă și cu dumnezeieștile suflări ale vânturilor celor subțiri ale rugăciunilor tale, prea fericită și din învăluirile patimilor mântuiește-mă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe Dumnezeu, Cel ce s-a întrupat din tine, Curată, fără schimbare rămânând, după fire întocmai cu Tatăl fiind, și cu tine ceea ce fără de sământă L-ai născut, de o ființă făcându-se, roagă-L să dăruiască iertare de greșeli, și mântuire sufletelor, celor ce cu credință te laudă pe tine.

Catavasia: Toiag din rădăcina lui Iesei...

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine ticălosul? Ci Te «rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Cu arma crucii întrarmându-te ai ieșit la luptă împotriva vrăjmașului și pe tot pâlcul dracilor l-ai înfrânt și cu totul l-ai biruit și din cursele lor te-ai mântuit și acum stai înaintea lui Hristos, mirele tău, împreună cu mucenițele, ca o muceniță purtătoare de biruință, cu care roagă-te să mântuiască pe cei ce săvârșesc cu dragoste, sfântă pomenirea ta.

Arzând cu dragoste fierbinte după Dumnezeu, ai urât lumea și pe toate ale ei cele frumoase și pe toate cele pământești gunoaie le-ai socotit ca pe bunătățile din ceruri să le dobândești, pentru aceasta și lovitura bardei celei părintești o ai suferit și moartea din mâinile celui ce te-a născut, bucurându-te, ai primit.

Slavă...

Sfântă muceniță Filotee, ai biruit, dar nu te-ai biruit, că ai biruit pe dracii cei ce se sârguiau despre fapta bună a te împiedica. Iar tu, fericită fecioară, întărită fiind cu puterea lui Hristos, pe aceștia departe de

la picioarele tale i-ai izgonit și după mirele tău ai alergat ca să-l ajungi, de a cărui dragoste te-ai și aprins și acum, cu Dânsul împărățești.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Noi, cei ce te-am câștigat pe tine zid, și cu ocrotirea ta suntem păziți și cu slava ta cea dumnezeiască ne lăudăm, cu credință te fericim pe tine, că tu, Prea Sfântă Fecioară, pe Ziditorul tuturor făpturilor l-ai născut cu trup, care ne-a dăruit nouă veselie și bucurie și veșnică mântuire.

Catavasia: Dumnezeu fiind păcii...

Cântarea a 6-a,

Irmosul:

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică din adâncul răutăților, rogu-mă; căci către Tine am «strigat; și mă auzi Dumnezeul mântuirii mele».

Nici năvălirile dracilor, nici bătăile maicii tale celei vitrege nici chinurile ce le-ai răbdat de la tatăl tău, nu te-au putut opri pe tine fericită, de la lucrarea faptei bune, până ce cu sfârșit mucenicesc pentru dânsa te-ai săvârșit și la mirele tău te-ai dus, înaintea căruia stând fă pomenire pentru cei ce te laudă pe tine.

De dulceața mirosului mirurilor lui Hristos, Mirele tău, uimindu-te, ai uitat pe toate cele frumoase ale lumii, desfătarea tinereților, săltările trupului și pe sineți toată lui Hristos te-ai afierosit și împărăției cerurilor moștenitoare te-ai făcut, întru care desfătându-te, roagă-te pentru cei ce săvârșesc pomenirea ta și laudă nevoințele tale.

Slavă...

Porumbiță curată cu aripi aurite te-ai arătat, ale feciorie și ale milosteniei, cu care în cămara cea de nuntă prea ușor ai zburat și mireasă de aproape a Împăratului ceresc te-ai făcut, căruia acum, înainte stându-i și de vederea lui îndulcindu-te, roagă-te să dea pace lumii ce se află în război.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Sălășluindu-te în Fecioară trupește, Doamne, te-ai arătat oamenilor, pe cât puteau să Te vadă pe Tine, pe care și Născătoare de Dumnezeu și Maică Fecioară cu adevărat o ai arătat și ajutătoare credincioșilor și sprijinitoare întru primejdii, Unule Iubitorule de oameni.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii evreiești, cu îndrăzneală au călcat în picioare văpaia cuptorului și focul în rouă l-au schimbat, cântând: Binecuvântat «ești, Doamne Dumnezeule, în veci».

Împreună cu cetele cele fără de trupuri și împreună cu oștile mucenicilor stând înaintea scaunului lui Dumnezeu, prea lăudată, și de mărire, și de dar, și de luminare plină fiind, dezleagă-mi întunericul greșelilor mele, cu rugăciunile tale, ca să cânt: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Lumină neapropiată și dumnezeiască a luminat, Filotee, după vrednicie, sufletul tău, și negrăit te-a strălucit pe tine, Mirele tău, și către viața plăcută lui Dumnezeu te-a povățuit și a cânta te-a învățat: Binecuvântat ești Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Ridicatu-te-ai la înălțimea cea cu adevărat dumnezeiască, că gândul tău prea înalt l-ai avut prea fericită, pentru aceasta și în cămara de nuntă cea strălucită, împreună cu fecioarele cele înțelepte te-ai sălășluit, zicând: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Mireasă adevărată a Stăpânului te-ai arătat, Filotee, de Dumenzeu purtătoare, și moarte din mâinile celui ce te-a născut, ca o muceniță nebiruită, bucurându-te, ai suferit. Pentru aceea, împreună cu mucenițele, strigi: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Iată acum Domn din Iuda nu a lipsit și stăpânitor din coapsele lui că din tine cea Curată, Stăpânul a toate cela ce este așteptarea neamurilor, după profeție negrăit a răsărit, pe carele bine-l cuvintează toate neamurile, semințiile și limbile în veci.

Catavasia: Tinerii în buna credință...

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De șapte ori cuptorul, tiranul haldeilor, l-a ars nebunește, cinstitorilor de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceștia mântuiți de o «putere mai mare, Făcătorului și Mântuitorului, a strigat: Tineri, bine«cuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

Cu fecioria luminându-te, și cu milostenia îmbogățindu-te, și cu mucenicia strălucindu-te, te-ai făcut mireasă de aproape a lui Hristos Împăratul tuturor, Celui ce a iubit frumusețea curăției tale, pentru aceasta te-a băgat pe tine în cămara sa și împreună cu fecioarele și cu mucenițele lui te-a sălășluit pe tine, ceea ce cântai: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Văzând popoarele dumnezeiasca strălucire cea împrejurul trupului tău vărsată și îngreunarea cea mai presus de fire, au cunoscut că întru străinătate voiești a te sălășlui, pentru Hristos mirele tău, Cela ce pentru mântuirea noastră s-a înstrăinat și au preamărit pe Dumenzeu cântând: Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Necunoscând tatăl tău cel prost la minte, buna faptă a ta cea plăcută lui Dumnezeu, mai înainte a chinuit cu bătăi trupul tău cel feciorește și cu ocări și cu dosădiri a necăjit sufletul tău, iar mai pe urmă și prin sfârșit mucenicesc te-a trimis la Hristos, mirele tău cel nestricăcios, pe tine, ceea ce cântai: Tineri binecuvântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Slavă...

Dacă s-a înștiințat stăpânitorul României că voiești a te sălășlui împreună cu dânșii, cu făclii, cu tămâie și cu alai domnesc te-a întâmpinat și cu vrednică cinste și evlavie, precum ți se cădea, ca un binecredincios te-a primit și întru ale sale, ca pe o muceniță adevărată spre folosul poporului său celui binecredincios te-a așezat, cântând: Tineri, bine-L cuvântați, preoți lăudați, popoare preaînălțați-L întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Scară gândită ajungând până la cer, te cunoaștem pe tine, Fecioară, prin care, Cel Preaînalt pogorându-Se, prin trup cu oamenii împreună a petrecut și pe cei smeriți i-a înălțat și către înalta petrecere a cerurilor i-a povățuit. Pentru aceea, ca pe o mai înaltă decât cerurile și mai mărită decâ îngerii și mai cinstită decât toată făptura, te mărim pe tine, Preasfințită Fecioară, întru toți vecii.

Catavasia: Cuptorul cel răcorit...

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat. Că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupește; și pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea, pe tine Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te slăvim».

Mintea și cuvântul omenesc nu pot a povesti cinstea cea mai presus de fire și slava cea cerească, muceniță, pe care acum o ai luat de la Hristos, mirele tău, împreună cu dânsul împărățind și de vederea feței Lui îndulcindu-te, pentru aceasta, îndrăzneală multă către dânsul câștigând, roagă-l pentru cei ce săvârșesc sfântă pomenirea ta, să dobândească milă în ziua judecății.

Scoală, vino cea de aproape a mea! a zis către tine, Hristos, mirele tău, frumoasa mea porumbiță, că iată, iarna a trecut, ploaia s-a dus, scârbele, ispitele și bătăile cele pentru fapta bună s-au sfârșit. Acum florile s-au arătat, glas de turturică s-a auzit în pământul nostru, via s-a copt și a dat mirosul său. Deci scoală, vino cea de aproape a mea, sălășluindu-te întru odihna și bucuria pe care am gătit-o ție.

Ca o pătimitoare prea frumoasă, ca o fecioară prea vitează, cununa dreptății, după lege ți-ai împletit, călcând cu trupul pe cel fără de trup și purtătoare de biruință făcându-te, roagă-te mirelui tău să ne mântuiască de ispite și de primejdii, pe noi, cei ce cu credință și cu dragoste săvârșim cinstită și sfântă pomenirea ta.

Slavă...

Pentru rugăciunile cinstitei Filoteea, fecioara și mucenița Ta, Doamne, împacă lumea întru războaie și binecredincioșilor împărați și domni dă-le biruință, năvălirile barbarilor oprește-le, pe poporul tău cel binecredincios apără-l, credința nevătămată de eretici o păzește, și mântuiește sufletele noastre ca un bun și de oameni iubitor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cântările și rugăciunile noastre cele proaste primește-le, Stăpână, și risipește norul primejdiilor celor amare care năvălesc asupra noastră, viforul cel asupra Bisericii potolește-l, Preacurată, taberile barbarilor risipește-le și din munca ceea ce va să fie, mântuiește pe robii tăi, cei ce cu dragoste te măresc pe tine.

ACATISTUL SFINTEI MUCENIȚE FILOTEEA

Dacă se face canonul (Paraclisul Sfintei Mucenițe Filoteea), mai înainte, acatistul se citește în continuarea acestuia fără a mai face început

Iar dacă nu se citește canonul, se face începutul ca la Acatistul Domnului Iisus Hristos (vezi la pag. 205-206): Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: **Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...,** apoi troparele acestea, glasul al 6-lea: **Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Crezul, Doamne, miluiește** (de 12 ori), **Dumnezeu este Domnul...** (de 3 ori) pe glasul al 8-lea, și îndată:

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Podobie: **Apărătoare Doamnă...**

Ca ceea ce din pruncie jertfă fără prihană te-ai adus lui Dumnezeu, prin fapta bună, Filotee preafericită, Celui ce din pântecele maicii tale te cunoștea pe tine, ceea ce te-ai arătat podoaba fecioarelor și locuitoarea cămării celei de nuntă, vrednică ești de laudă! Pentru aceasta cântăm ție: Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Icosul 1:

Plecând acum genunchii înaintea Făcătorului tuturor și mâinile tinzându-mi către Cuvântul Cel mai înainte de veci, iertare greșelilor mele cer, putere de cuvânt, luminare și pricepere minții mele, ca să lăudăm nevoințele și vitejiile fericitei Filoteea și către dânsa să grăiesc cu căldură unele ca acestea:

Bucură-te, Filotee, cea din rău tată născută;
Bucură-te, că de mamă credincioasă ai fost crescută;
Bucură-te, trandafirul răsărit din mărăcine;
Bucură-te, că tot timpul bun miros reverși din tine;
Bucură-te, că în lume ai fost blândă mielușiță;
Bucură-te, că a ta mamă ți-a fost bună păstoriță;
Bucură-te, pruncă sfântă, cu desăvârșită minte;
Bucură-te, că de mică ai mers pe căile sfinte;
Bucură-te, că în chinuri ți-a fost totdeauna traiul;
Bucură-te, că răbdarea te-a făcut să câștigi raiul;
Bucură-te, că necazuri suferit-ai multe foarte;
Bucură-te, că de Domnul te-ai preamărit după moarte;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 2-lea:

Mutându-se din viața aceasta vremelnică, binecredincioasa maica ta, te-a lăsat pe tine la toată lipsa plinitoare și moștenitoare faptelor ei celor bune, pe care urmându-le, ai cântat lui Dumnezeu neîncetată cântarea: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Frică și cutremur mă cuprinde pe mine, cel întunecat la minte, că nu mă pricep de unde voi începe a-ți aduce ție laude, fecioară, sau care cântare îți voi cânta, sau cu ce cununi te voi încununa; dar îndrăznind, pentru rugăciunile tale cele către Dumnezeu, cu inimă umilită cânt ție acestea:

Bucură-te, odrăslirea cea în Târnov răsărită;
Bucură-te, cea de Domnul în rai acum răsădită;
Bucură-te, auroră cu raze strălucitoare;
Bucură-te, stea cerească ce luminezi ca un soare;
Bucură-te, că în lume te-a hrănit cereasca rază;
Bucură-te, că prin tine creștinii se luminează;

Bucură-te, că pe tine te-am câștigat bogăție;
Bucură-te, că povață ne-ai dat cum să urmăm ție;
Bucură-te, că prin tine am primit hrană cerească;
Bucură-te, pilda celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, călăuza sufletelor celor drepte;
Bucură-te, îndreptarul fecioarelor înțelepte;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 3-lea:

Auzind tu, fericito, glasul Evangheliei Domnului, care fericește pe cei milostivi, tare l-ai întipărit în inima ta și cu atâta credință l-ai primit și atâta l-ai iubit, încât cu înfocată și dumnezeiască râvnă aprinzându-te, cu însutite osteneli și cu sârguință multă ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Multă purtare de grijă ai avut în cugetul tău pentru săraci, fericită Filotee, pentru că râvneai ca să nu rămână nici unul nemiluit din cei ce așteptau de la tine milostenie, nici un flămând să nu se ducă nesăturat, nici un gol neîmbrăcat, nici un mâhnit nemângâiat; pentru care, lăudându-te, cântăm ție acestea:

Bucură-te, comoara milei, cea-n veci nedeșertată;
Bucură-te, îmbrăcarea celor goi, fără de plată;
Bucură-te, celor flămânzi pâine bună, hrănitoare;
Bucură-te, celor străini casă adăpostitoare;
Bucură-te, izbăvitoare a celor primejduiți;
Bucură-te, alinare a rănii celor scârbiți;
Bucură-te, celor căzuți grabnică sprijinitoare;
Bucură-te, la nevoie fierbinte folositoare;
Bucură-te, feciorie, cu milostenie-nsoțită;
Bucură-te, tinerețe, cu viață-mbunătățită;
Bucură-te, mângâierea celor ce se roagă ție;
Bucură-te, că prin moarte ai rămas de-a pururi vie;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 4-lea:

Văzându-te pe tine vrăjmașul firii omenești că te-ai apucat de lucrarea și săvârșirea faptei celei bune și mai vârtos de fapta care fi-va lăudată în ziua Judecății, a socotit să te împiedice pe tine ca

oarecând pe Eva în rai, dar n-a putut, căci neîncetat cântai lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ca viforul s-au pornit asupra ta urâții și spurcații diavoli și ispitiri fără de număr ți-au adus, ca prin mulțimea și greutatea ispitelor să te întoarcă pe tine de la o lucrare ca aceasta. Dar tu, fericită, fiind întemeiată pe Hristos, Piatra cea din capul unghiului, tare i-ai sfărâmat pe ei; drept aceea vrednică ești a te cinsti cu acestea:

Bucură-te, fericito, cea de fapte bune plină;
Bucură-te, că prin chinuri te-ai îmbrăcat cu lumină;
Bucură-te, desfătarea maicii tale iubitoare;
Bucură-te, diademă a-nțeleptelor fecioare;
Bucură-te, pruncă sfântă, a Domnului următoare;
Bucură-te, milostivă, cea de săraci iubitoare;
Bucură-te, că pe diavol tu l-ai umplut de rușine;
Bucură-te, că satana a fost biruit prin tine;
Bucură-te, că credință ai avut în Hristos, tare;
Bucură-te, că răsplată dobândit-ai prin răbdare;
Bucură-te, vitejie, în trup de copil lucrată;
Bucură-te, biruință, de Duhul Sfânt însuflată;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 5-lea:

Vifor de urgie mare a pornit tatăl tău cel întunecat la minte și împietrit la inimă, suflând cu îngroziri și cu chinuri asupra ta, fericită Filotee; dar n-a putut să te clintească, pentru că întemeiată erai pe Piatra credinței, Hristos, pe care tu, preaînțeleaptă fecioară, stând, lui Hristos, Celui ce te întărea pe tine, ai cântat: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Cine din pământeni poate să spună cu deamănuntul chinurile tale câte ai suferit de la tatăl tău cel întunecat la cuget, și de la mama ta vitregă? Și ce minte poate să priceapă răbdarea ta, întru toate câte ai pătimit? Drept aceea, minunându-ne de viața ta cea mai presus de fire, te lăudăm cu fericiri ca acestea:

Bucură-te, cea de Domnul pentru milă rânduită;
Bucură-te, că mult fost-ai de tatăl tău chinuită;
Bucură-te, că adesea fost-ai și crunt biciuită;

Bucură-te, că pe spate și pe obraz ai fost lovită;
Bucură-te, căci chinuri grele și bătăi ai îndurat;
Bucură-te, că pe toate cu tărie le-ai răbdat;
Bucură-te, că-n trup răni, ca Hristos ai suferit;
Bucură-te, că din cale nimica nu te-a clintit;
Bucură-te, că în toate bucuroasă ai pătimit;
Bucură-te, că și viața pentru Domnul ți-ai jertfit;
Bucură-te, că de Dânsul ești acum în cer mărită;
Bucură-te, că luat-ai cunună neveștejită;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 6-lea:

Când tu, preafericită Filotee, împărțeai hrană săracilor, atunci satana, ca și la Iuda, a pus în mintea tatălui tău gând rău și ucigaș; că pândindu-te pe tine din loc ascuns și văzându-te hrănind flămânzii, îndată s-a umplut de drăcească mânie și a zvârlit în tine cu barda cea plugărească; și rănindu-ți piciorul îndată ți-ai dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, de Care bucurându-te tare, ai cântat: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Înger s-a trimis atunci din cer ca să lumineze trupul tău cel fecioresc, muceniță Filotee; și venind, a stat nevăzut și a început a grăi către tine:

Bucură-te, muceniță, cea de tatăl tău ucisă;
Bucură-te, că dând milă, către Domnul ești trimisă;
Bucură-te, că răbdarea te-a suit la înălțime;
Bucură-te, că de-aproape vezi pe Preasfânta Treime;
Bucură-te, că de Domnul ești aleasă și primită;
Bucură-te, că de Dânsul ești în rai sălășluită;
Bucură-te, că de-a pururi porți luminată cunună;
Bucură-te, că în ceruri stai cu drepții împreună;
Bucură-te, că ai parte între sfintele fecioare;
Bucură-te, că de slavă te-ai făcut moștenitoare;
Bucură-te, că în ceruri ești de-a pururi desfătată;
Bucură-te, că-n tot timpul de noi ești binecuvântată;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 7-lea:

Zăcând trupușorul tău cel curat pe pământ și încă sânge din piciorul tău cel tăiat curgând, cu strălucire cerească a fost înconjurat, încât și locul cel dimprejur s-a umplut de lumină; și aceasta văzând ticălosul și ucigașul tău tată, cu spaimă înfricoșându-se, a alergat în cetate și a spus cele ce a văzut, că nu știa întunecatul să cânte: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Alergând fecioarele dimpreună cu mamele lor la locul unde erai ucisă, ca să te vadă pe tine, fericită Filotee, și văzând cu ochii lor strălucirea luminii care te înconjura, minunându-se întru sine, au început a te lăuda, zicând:

Bucură-te, Filotee, înțeleaptă și preabună;
Bucură-te, că ești nouă soră scumpă și cunună;
Bucură-te, că în ceruri s-a proslăvit al tău nume;
Bucură-te, că lumină ești fecioarelor în lume;
Bucură-te, că la Domnul ți-a fost inima de mică;
Bucură-te, că iubindu-L, de chinuri nu ți-a fost frică;
Bucură-te, că spre bine mult ai fost sârguitoare;
Bucură-te, că în toate întreci pe alte fecioare;
Bucură-te, că pe Domnul L-ai câștigat acum mire;
Bucură-te, că guști de-acum a raiului îndulcire;
Bucură-te, că în ceruri te avem mijlocitoare;
Bucură-te, că la Domnul ne ești caldă rugătoare;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 8-lea:

Auzind arhiepiscopul Târnovei cele spuse de tatăl tău, îndată, cu dregătorii cetății și cu tot clerul și poporul a venit la tine; și văzând trupul tău strălucind de lumină, cu frică au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Tot orașul Târnovei și satele dimprejur au alergat la locul ce strălucea, fecioară Filotee; și văzând minunea care s-a săvârșit întru tine, dimpreună cu arhiepiscopul ți-au împletit cântări, zicând unele ca acestea:

Bucură-te, a Târnovei laudă nestricăcioasă;
Bucură-te, sfânt vlăstar din maică binecredincioasă;
Bucură-te, crinul fraged din grădina lui Hristos;
Bucură-te, floare albă cu neveștejit miros;
Bucură-te, chip al milei și al dragostei creștine;
Bucură-te, viață scurtă înveșnicită prin mult bine;
Bucură-te, că prin trude ești mutată între sfinte;
Bucură-te, că guști raiul care l-ai dorit fierbinte;
Bucură-te, că acolo ți-ai găsit pe maica bună;
Bucură-te, că te veselești cu dânsa împreună;
Bucură-te, că podoabă Biserica te câștigă;
Bucură-te, că tot omul te laudă și îți strigă:
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 9-lea:

Strânsă fiind toată mulțimea popoarelor împrejurul tău, cu frică s-au apropiat de tine, vrând să te ridice de la pământ; dar văzând greutatea cea mai presus de fire a trupului tău, toți s-au umplut de mirare și cu spaimă au cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul a 9-lea:

Înțelegând popoarele că nu-ți este voia să te ridice de la pământ, cu nedumerire se uitau unii la alții; apoi, luminați fiind de sus, au început să numească toate mânăstirile și văzând că vrei să mergi la biserica din Curtea de Argeș, au început a grăi ție:
Bucură-te, că tu însăți ți-ai hotărât locuința;
Bucură-te, că prin Domnul ți s-a împlinit dorința;
Bucură-te, că departe s-a vestit al tău sfânt nume;
Bucură-te, că viața ți s-a cunoscut în lume;
Bucură-te, fericito, tu preascump al nostru rod;
Bucură-te, că te-așteaptă Radu Negru Voievod;
Bucură-te, că mergi astăzi să lucrezi în România;
Bucură-te, că departe ți-ai întins apostolia;
Bucură-te, că poporul vine voia să-ți plinească;
Bucură-te, iubitoare de țara cea românească;
Bucură-te, că românii te-au câștigat bogăție;
Bucură-te, că de-a pururi și noi îți vom cânta ție:
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 10-lea:

Dacă s-a dat știre lui Radu Negru Vodă că vrei să vii în Țara Românească, cu lacrimi de bucurie a lăudat pe Dumnezeu și luând mulțime de popoare a alergat către Dunăre întru întâmpinarea ta; și văzându-te de mult popor petrecută, a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Primit-a Domnul Țării Românești, Radu Negru Vodă, cu mare bucurie și evlavie cinstitele și sfintele tale moaște și lăudând pe Dumnezeu, a grăit către tine așa:

Bucură-te, Filotee, mucenită preacinstită;
Bucură-te, cea de Domnul țării noastre dăruită;
Bucură-te, voitoarea noastră cea de prea mult bine;
Bucură-te, că pământul ni s-a luminat prin tine;
Bucură-te, că noi astăzi te primim ca pe un soare;
Bucură-te, că în juru-ți verși raze mângâietoare;
Bucură-te, că la Argeș ți-ai ales locaș în lume;
Bucură-te, că poporul îți cinstește al tău nume;
Bucură-te, că podoabă fi-vei Bisericii veșnic;
Bucură-te, frumusețea și stâlpul ei cel puternic;
Bucură-te, păzitoare a credinței strămoșești;
Bucură-te, mândră floare a grădinii românești;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 11-lea:

Făclie purtătoare de lumină te avem pe tine, fecioară Filotee, că luminezi toată Biserica din țara Românească și izvorând bună mireasmă, neîncetat reverși tămăduiri celor ce aleargă cu credință la racla sfintelor tale moaște! Pentru aceasta lui Dumnezeu, Celui ce Te-a preamărit pe tine, cu neîncetate mulțumiri cântăm: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Având noi sfintele tale moaște pe pământul nostru ca pe o comoară neprețuită, ne umplem de sfințenie și privind la dânsele ca la o lumină cerească, cu frică și cu cutremur cântăm ție acestea:

Bucură-te, că tu însăți ți-ai ales această țară;
Bucură-te, că la Argeș moaștele ți se așezară;
Bucură-te, Filotee, sfânta noastră bogăție;
Bucură-te, că mari daruri ți-a hărăzit Hristos ție;

Bucură-te, strălucirea credinței celei creștine;
Bucură-te, îndulcirea celor ce vin către tine;
Bucură-te, lecuirea bolilor nenumărate;
Bucură-te, dătătoare de puteri și sănătate;
Bucură-te, rugătoarea cea pentru noi cu căldură;
Bucură-te, că prin tine spre noi Domnul se îndură;
Bucură-te, că tot omul din ajutoru-ți apucă;
Bucură-te, că pe nimeni nu-l lași mâhnit să se ducă;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

Condacul al 12-lea:

Auzit-am, fecioară Filotee, viața ta cea dumnezeiască, văzut-am și minunile tale și îndulcindu-ne de facerile tale de bine ce arăți nouă în toate zilele, credem și îndrăznirii tale către Dumnezeu. Drept aceea, lui Hristos, Celui ce te-a mărit pe tine, din inimă îi cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Lăudăm nevoințele tale, Filotee fecioară, cinstim patimile, mărim îndelungă-răbdarea ta, fericim sfântul tău sfârșit, cântăm bărbăția ta cea neînvinsă ce s-a arătat în trupul tău cel tinerel și crud; și privind toate ostenelile vieții tale care te-au preamărit pe pământ și în cer, unde acum locuiești, te rugăm, fă pomenire și de noi, cei ce alergăm la racla sfintelor tale moaște, ca, izbăvindu-ne de toată nevoia și împărăției cerurilor făcându-ne părtași, să te lăudăm pe tine, grăind unele ca acestea:

Bucură-te, cea la Târnov în Bulgaria sfințită;
Bucură-te, cea de ceruri românilor dăruită;
Bucură-te, că acum locuiești la înălțime;
Bucură-te, că în lume săvârșești minuni mulțime;
Bucură-te, că stai veșnic între cetele mărite;
Bucură-te, că prin tine milă Domnul ne trimite;
Bucură-te, că vezi fața Ziditorului a toate;
Bucură-te, că prin tine din primejdii El ne scoate;
Bucură-te, că solia-ți are trecere la Domnul;
Bucură-te, că-ți ascultă rugile pentru tot omul;
Bucură-te, că ești nouă ajutor întru primejdii;
Bucură-te, că pe tine te avem stâlp al nădejdii;
Bucură-te, Filotee, fecioară prealăudată!

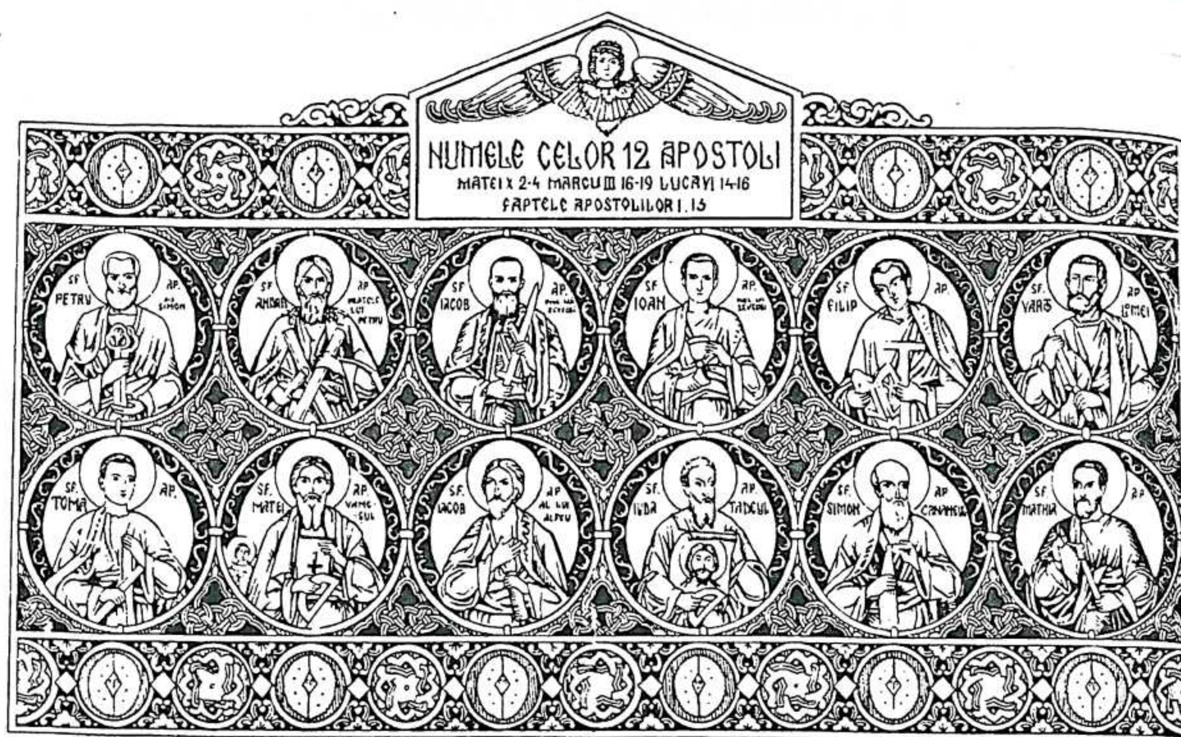
Condacul al 13-lea:

O, întru tot lăudată și mult-milostivă muceniță Filotee, primind mulțumirea noastră cea săracă și această puțină rugăciune de acum, de toate relele ne păzește, pace lumii mijlocește, de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți ne mântuiește și ne apără pe noi de veșnica osândă, ca dimpreună cu tine, lui Hristos Dumnezeu să-I cântăm: Aliluia!

(acest condac se zice de trei ori.)

Apoi, se zice iarăși Icosul cel dintâi: Plecând acum genunchii... și Condacul întâi: Ca ceea ce din pruncie... și se face otpustul.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE CEI DOISPREZECE APOSTOLI

Compunerea lui Nicodim Aghioritul

De la Cântarea I-a și până la a VI-a, cuprinde explicarea numelor fiecărui Apostol, iar de la a VI-a până la a IX-a, cuprinde locurile unde fiecare a propovăduit și ce sfârșit a luat, împreună cu rugăciunea cuvenită.

Preotul face începutul obișnuit: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., Împărate Ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...,** Apoi: **Doamne, miluiește** (de 12 ori), **Slavă.., Și acum... Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori) și Psalmul 142: **Doamne auzi rugăciunea...** (caută pag. 209), **Slavă..., Și acum..., Aliluia** (de 3 ori). Și îndată se cântă: **Dumnezeu este Domnul...** (de 3 ori).

Apoi zicem aceste tropare, glasul al 4-lea:

La Biserica Apostolilor acum să alergăm și icoanei acestora să ne închinăm, din adâncul inimii strigând către dânșii: De toată ispita și vătămarea tuturor vrăjmașilor văzuți și nevăzuți, feriți-ne pe noi, care cu dragoste alergăm sub acoperământul vostru măriților Apostoli.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Către Născătoarea de Dumnezeu acum cu osârdie să alergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul

sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivește-te spre noi, grăbește că pierim de mulțimea păcatelor, nu întoarce pe robii tăi deșerți, că pe tine singură nădejde te-am câștigat.

Cântarea I-a, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Pe faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul crucii lovind și despărțind marea și pe Israel cel ce mergea pedestru l-a mântuit, pe cel «ce cântă cântare lui Dumnezeu».

Petre, care te înfrumusețezi cu purtarea numelui, piatră nesfărâmată a credinței, inima mea ce se clătește totdeauna de furtunile vieții, roagă pe piatra, Iisus cel iubitor de oameni, să o întoarcă pe piatra răbdării.

Pavele, alinarea și repaosul cel desfătat al Bisericii lui Hristos, putere și întărire sfințită fii mie, care mă clătesc de valul cel necuvios, și cu sfintele tale rugăciuni, fă ca să înceteze toate gândurile mele cele rele.

Slavă...

Andree, dumnezeiescule Apostol al lui Hristos, al cărui nume pe limba elinească înseamnă bărbăție încuviințată, întărește-mă pe mine, cel ce cu multe greșeli m-am făcut neputincios și necuviincios, și cu dumnezeiască podoabă îmbracă-mă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Car purtător de foc al dumnezeiescului cărbune arătându-te, curată, din care sfinții Apostoli ca niște alți cărbuni s-au aprins; arde, stăpână, Maică Fecioară, în focul tău cel nematerial, materia sufletului meu.

Cântarea a 3-a:

Irmosul :

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta, că «Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni».

Dumnezeiescule Iacove, te-ai arătat netemător de patimă, măritule fiu al lui Zevedeu și al tunetului având numire potrivită, pentru aceea întărește-mă și pe mine, ca să biruiesc toate patimile trupului.

Dar dumnezeiesc însemnează sfântul tău nume, fericite Ioane, pe care cu îndestulare l-ai câștigat de sus, ca un teolog al Domnului, pentru aceea arată-mă locuință a dumnezeiescului dar.

Slavă...

Filipe, de trei ori fericite, sfințitul tău nume tâlcuindu-se, însemnează cu adevărat gură de candelă; pentru aceea, preamărite, roagă-te pururrea ca eu, cu candelă luminoasă, să intru în cămara lui Hristos cea de mire.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Tu, Curată, ai născut izvorul nepătimirii, iar Apostolii l-au propovăduit lumii; pentru aceea, Fecioară, scapă-mă de al trupului neastâmpăr, de ale sufletului dorinți deșarte și de ale minții rătăcite cugetări.

Catavasie.

O aleasă ceată de doisprezece Apostoli, mântuiește-ne de toată nevoia și răutatea, pe noi, care cu dragoste și cu credință te lăudăm pe tine.

Caută cu milostivire, cea cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Sedealna, glasul al 2-lea

Podobie: Ceea ce ești rugătoare caldă...

Rugăciune fierbinte faceți Domnului, ucenici ai lui Hristos și Apostoli măriți, ca să luăm iertare de cele ce am greșit aici în viață, și Împărăția cea din cer să o dobândim acolo, noi robii voștri.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu ești Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui și a «noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, «strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni».

Numele tău, Toma, se tâlcuiește geamăn, căci de Învierea lui Hristos te-ai îndoit cu sufletul; pentru aceea întărește în semnul cuielor sufletul meu, cel ce se îndoiește de Învierea cuvântului, prin aducere aminte numai de relele mele cele închipuite.

Numele tău însemnează vărsător de ape, Vartolomee Apostole, căci cu adevărat curgerile Dumnezeiescului Dar de sus le-ai izvorât celor

muritori, pentru aceea pe mine cel ce însetoșez de apele cele de sus, adapă-mă cu roua darului tău.

Slavă...

De Dumnezeu dăruit însemnează, Matee, numele tău cel cinstit de toți oamenii; pentru aceea la Hristos du-mă pe mine, cu totul dăruit; cu sufletul, cu duhul și cu trupul, ca să serbez cu dragoste pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce ai născut pe Făcătorul cerului, care ca pe alte ceruri, a întins pe ucenicii săi în tot pământul, fă mintea mea, Maică Fecioară, senină ca cerul, pentru ca prin rugăciunea cea nematerială să fie scutită de închipuirile cele materiale.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine ticălosul? Ci Te «rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Fiu al învățăturii, adică al vieții, te numesc Iacove al lui Alfeu; pentru aceea te rog, învrednicește-mă a învăța și a primi dumnezeieștile și sfintele învățături ale vieții.

Ascultare însemnează numele tău, o Simone, râvnitorule Apostole, căci fără a te îndoi ai ascultat pe Stăpânul Hristos; pentru aceea cu totul fericite, întărește-mă și pe mine a mă supune tuturor poruncilor Domnului.

Slavă...

Iuda, fiul lui Iacov, care însemnează mărturisire, întărește-mă și pe mine cu rugăciunile tale, a mă mărturisi Domnului, a mă căi din suflet și din inimă, cu suspinuri, rugăciuni și lacrimi.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

De neîmpătimirea cea împătrită care se zărește în trup, în suflet, în poftire și gândire, precum învață dumnezeieștii Părinți, pe mine mă învrednicește, fecioară, prin solirile cele puternice ale Apostolilor.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică din adâncul răutăţilor, rogu-mă; căci către Tine am «strigat; şi mă auzi Dumnezeul mântuirii mele».

Luminat-ai, cu lumina credinţei, Antiohia şi Roma, o, Petre, şi pe cruce cu capul în jos ai fost răstignit; luminează, dar, şi întunericul meu şi învredniceşte trupul meu a se răstigni împreună cu patimile tale, prin osteneală.

Ai propovăduit dumnezeiasca Evanghelie de la Ierusalim şi până la Iliria, iar în Roma, o, Pavele, capul ţi s-a tăiat; deci, taie îngâmfarea cea rea a sufletului meu, capul cel fără de cap al satanei.

Slavă...

Cutreierat-ai, o, Andree mărite, Bizanţul şi tot Epirul, propovăduind până la sciţi, şi în Elada, unde răstignit fiind, te-ai sfârşit; pentru aceea fă-mă şi pe mine părtaş patimilor şi măririi tale.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Preacurată, ceea ce mai presus de minte şi curat ai născut pe Sămănătorul curăţiei, dezrădăcinează cugetele minţii mele, care sunt vicleni semănători ai neastâmpărării, şi sădeşte pe cele curate prin sfintele rugăciuni ale Apostolilor.

Catavasie

O, aleasă ceată de doisprezece Apostoli, mântuieşte-ne de toată nevoia şi răutatea, pe noi, care cu dragoste şi cu credinţă te lăudăm pe tine.

Caută cu milostivire, cea cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu şi vindecă durerea sufletului meu.

Condac, glasul al 2-lea, asemenea cu:

Ceea ce eşti folositoare creştinilor...

Ca cei ce aţi fost lumină şi soare dulce al lumii, plugarii şi păstorii Domnului, Apostolilor, luminaţi-ne mintea, uscând putrejunile patimilor noastre şi smulgând cu totul din rădăcină spinul păcatului, hrăniţi-ne pe noi pururea cu păşunile faptelor bune.

Prochimen, glasul al 8-lea:

În tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Stih: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și faptele mâinilor Lui le vestește tăria.

EVANGHELIA DE LA MATEI:

În vremea aceea văzând Iisus mulțime de oameni, i s-a făcut milă de dânșii, că erau obosiți și răspândiți ca oile ce nu au păstor. Atunci a zis ucenicilor Lui: Iată secerișul este mult iar lucrătorii puțini; deci rugați pe Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul său. Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai săi, le-a dat lor putere asupra duhurilor celor necurate, ca să le scoată pe ele și să tămăduiască toată boala și toată neputința. Iar numele celor doisprezece Apostoli sunt acestea: Cel dintâi Simon, ce se numește Petru, și Andrei fratele lui; Iacov al lui Zevedeu și Ioan fratele lui; Filip și Vartolomeu; Toma și Matei vameșul; Iacov al lui Alfeu și Levi, ce s-a numit Tadeu. Simon Canaanitul și Iuda Iscarioteanul, care l-a și vândut pe Dânsul. Pe acești doisprezece i-a trimis Iisus, poruncindu-le lor și grăind: În calea păgânilor să nu mergeți și în cetatea Samarinenilor să nu intrați; ci mai vârtos mergeți către oile cele pierdute ale casei lui Israel. Și umblând binevestiți zicând: Că s-a apropiat Împărăția cerurilor. Pe cei bolnavi vindecați, pe cei leproși curățiți, pe cei morți îi înviați, dracii scoateți; în dar ați luat, în dar dați.

Slavă...

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stihira glasul al 6-lea

Miluiește-ne Dumnezeule după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Podobie: Nu ne încredința...

Prea lăudaților, doisprezece Apostoli, când veți ședea pe douăsprezece scaune, judecând cele douăsprezece seminții, atunci arătați-ne pe

noi pe toți locuitori cereștii Împărății, ce are douăsprezece temelii din douăsprezece pietre, și douăsprezece porți din douăsprezece mărgăritare. Cu rugăciunile voastre învredniciți-ne pe noi a dobândi rodul cel cu număr de douăsprezece al pomului vieții.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii evreiești, cu îndrăzneală au călcat în picioare văpaia cuptorului și focul în rouă l-au schimbat, cântând: Binecuvântat «ești, Doamne Dumnezeule, în veci».

Toată Iudeea învățând, o Iacove a lui Zevedeu, prin sabie bei paharul lui Hristos. Pentru aceasta, întărește-mă a primi paharul încercărilor.

Semințele bunei credințe semănând în Patmos și în Asia propovăduind, adormire minunată ai avut, Ioane. Pentru aceea, adoarme patimile cele sălbatice ale trupului meu.

Slavă...

Aducând la credința Treimii părțile cele depărtate ale Asiei, cu sfârșit de cruce ai adormit, Filipe. Pentru aceea și pe mine mă învrednicește a-mi răstigni poftele cele lumești.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce ai născut lumina cea neapropiată, Născătoare de Dumnezeu, pe care cu zel au propovăduit-o în toată lumea dumnezeieștii Apostoli, luminează-ne mintea cea întunecată de păcate.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Domnul cel ce s-a prea mărit...

Curățind cu dumnezeiescul botez pe cei din Partia, Midia, India, Siria și împuns fiind cu sulița, Toma, cunună ai luat. Rogu-mă, dar, ție, curățește și sufletul meu cel întinat.

Biserici cinstite arătând Domnului pe Armeni, dumnezeiescule Vartolomee, ți-ai săvârșit chemarea prin răstignire. Drept aceea și pe mine mă arată biserică sfințită a Duhului Sfânt.

Binecuvântăm pe Tatăl pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Fețele Etiopenilor le albești cu razele credinței, Matee, și prin foc te duci către Domnul. Rogu-mă, dar, ție, încălzește-mă pe mine cu focul dragostei lui Hristos.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Cel neîncăput a încăput în pântecele Tău deplin și a lui plinătate ucenicii au propovăduit-o până la marginile lumii. Pentru aceea pe mine cel golit arată-mă plin de darul acestora, Fecioară.

Stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul:

«Pe Domnul cel ce S-a mărit în muntele cel sfânt și în rug, prin foc, «a arătat lui Moise taina nașterii din pururea Fecioara, lăudați-L și-L «preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupești și sânul «tău, Fecioară, s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceea pe «tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și ome- «nești, te mărim».

Pe cei din Ierusalim și Chesaria, mărite Iacove a lui Alfeu, prin botez făcându-i fiii lui Dumnezeu și răstignit fiind, ai alergat ca să împărătești împreună cu Hristos. Pentru aceea mijlocește ca și eu să văd iarăși pe Fiul lui Dumnezeu cel propovăduit.

Ca o sare aruncând înțelepciunea ta în Africa și în Persia, ai uscat rătăcirea lor, Simon Canaanite și răstignit fiind te-ai mutat, unde sunt cetele îngerilor; pentru aceea, rogu-te pe tine, usucă toate putrejunile sufletului meu.

Răcorind pământul cel uscat al Arabiei, Apostole Iuda a lui Iacov, cu roua cea de viață făcătoare a dumnezeieștii cunoștințe și săgetat fiind te-ai mutat spre a fi împreună cu Hristos, Împăratul tuturor. Pentru aceea și pe mine, cel ars de uscăciune, rourează-mă cu picăturile dumnezeieștii tale rugăciunii.

Slavă...

Ceată formată din doisprezece ucenici, cerescule cerc cu douăsprezece lumini în chipul planetei, liră cu douăsprezece corzi armonioase, izvor cu douăsprezece curgeri, vie bine înverzită și prea dulce cu douăsprezece vițe, primește cântarea aceasta și de mântuire mă învrednicește.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Izvor al tuturor darurilor este Fiul tău, și tu, Maica lui Dumnezeu, ești marea acestora, iar lăudații tainici și Apostoli sunt cu adevărat râuri și pâraie pururea curgătoare de daruri. Pentru aceea unde sunt izvorul, marea și râurile acestea, acolo învrednicește-mă a locui.

Apoi aceste mărimuri:

Să lăudăm pe Petru, pe Pavel, pe Toma, pe Filip, pe Andrei și pe măritul Ioan, pe Simon, pe Matei, pe Iuda al lui Iacov, pe Vartolomeu, împreună și pe Iacov.

Trâmbițele cele bine răsunătoare ale lui Hristos, pe dumnezeieștii Apostoli să-i lăudăm credincioșii, căci ei cu mare glas au propovăduit în lume întruparea Cuvântului și Învierea.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Iar la închinarea sfintelor icoane ale Apostolilor, se cântă acestea:

Glasul al 2-lea.

Pe toți cei ce sărută sfânta și cinstita icoană a voastră, Apostolilor, scăpați-i de toată urgia și necazul, de năvălirea celor de alt neam, de foc, de cutremur, de foamete, de ciumă, de ucidere și de orice altă răutate, ca în liniște și în pace viețuind, de-a pururea să lăudăm darul vostru.

Turma ce vă serbează pe voi și pururea vă cinstește cu dragoste, dumnezeieștilor Apostoli: Petre, Pavele, Filipe, Toma, Andree, Iacove și Vartolomee, Matee, Iacove fiul lui Alfeu, Simone, Iacove, Iuda, împreună cu cei șaptezeci, mântuiți-o de tot necazul și vătămarea.

A Născătoarei de Dumnezeu

De toate primejdiile păzește pe robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să te lăudăm pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

Tropare care se cântă la Vecernia Sfinților Apostoli.

Glasul 1. Podobie: Ceea ce ești bucuria cetelor...

Veniți iubitorilor de prăznuire, să alergăm împreună, la pomenirea măriților și cinstiților Apostoli; căci Petru și Pavel pe noi pe toți ne-au chemat astăzi, la ospăț nemuritor, punându-ne înainte luptele lor.

Ca doi luminători astăzi strălucesc biserica lui Hristos, cu razele bunei credințe, Petru și Pavel; unul întorcând la credință pe Iudei,

iar altul pe necredincioși și neamuri, și amândoi pe Hristos propovăduind.

Petru și Pavel, doimea cea sfântă și întru tot cinstită, ridicându-se mai presus de doimea cea materială, ca nemateriali au cuprins în sine în chip nematerial, nemateriala rază singuratică a Treimii, pe care cu căldură pentru lume o roagă.

În Petru se află Pavel, și în Pavel, Petru; căci prin dragostea lui Hristos legați fiind unul cu altul, o inimă și un suflet în toate au avut; deci, ca în dragoste să ne păzim și noi, rugați-vă ucenicilor ai lui Hristos.

ACATISTUL SFINȚILOR APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

Începutul se face ca la Acatistul Domnului Iisus Hristos (vezi la pag. 205-206): Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Crezul, Doamne, miluiește (de 12 ori).

Troparul, glasul al 4-lea:

Cei ce sunteți între Apostoli mai întâi pe scaun șezători și lumii învățători, Stăpânului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască, și sufletelor noastre mare milă.

Condacele și Icoasele

Condacul 1, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă...

Pe cei ce împreună cu oamenii s-au arătat mai înainte îngerește cugetând, și acum cu îngerii fiind, cu cântări îngerești și lui Dumnezeu cuviincioase, să lăudăm pe întâistătătorii apostolilor, ca pe cei ce sunt izbăvitorii sufletelor noastre, cântând: Bucurați-vă, Petre și Pavele, apostolilor!

Icosul 1:

Fără de început fiind cu vremea, început de vreme a luat Făcătorul vremurilor Dumnezeu-Cuvântul și trimis fiind la noi de la Tatăl, apostol preaales te-a arătat pe tine, Petre. Pentru aceea cântăm ție:
Bucură-te, al cetei ucenicilor începătorule;
Bucură-te, al tainelor lui Hristos tăinuitorule;
Bucură-te, decât toți cuvântătorii de Dumnezeu mai înaltule;
Bucură-te, decât iconomii duhului mai întâiule;
Bucură-te, că pe Hristos ție Tatăl L-a descoperit;
Bucură-te, că pe Acesta adevărat Dumnezeu L-ai propovăduit;
Bucură-te, piatră a Bisericii prea nesfărâmată;
Bucură-te, temelie a mărturisirii prea întemeiată;
Bucură-te, începătura cea puternică a credinței;
Bucură-te, luminătorul cereștii cunoștințe;
Bucură-te, prin care Hristos s-a slăvit;
Bucură-te, prin care satana s-a rușinat;
Bucură-te, Petre, apostole!

Condacul al 2-lea:

Vederea ta cea înțelegătoare curățind-o, ai intrat în sânurile părintești, o, minune, și într-însele ai văzut, fără ochi, Petre, pe Hristos Dumnezeu împreună fără de început cu Tatăl și cu Duhul, propovăduindu-L pe Dânsul și cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Luminat fiind de fulgerări neapropiate înțelegerii, când ți s-a arătat din cer lumină, care biruia lumina soarelui, tras ai fost Pavele, spre credință îndumnezeită, și vas alegerii te-ai făcut. Pentru aceea auzi:
Bucură-te, privitorule al luminii celei nemărginite;
Bucură-te, tăinuitorule al tainelor lui Hristos;
Bucură-te, ritorul cel bine-grăitor al Bisericii;
Bucură-te, preaînțelepte propovăduitor al lumii;
Bucură-te, că întru tine viețuiește Hristos, Care pentru lume s-a răstignit;
Bucură-te, că până la al treilea cer te-ai suit;
Bucură-te, că la lățimea raiului ai fost răpit;
Bucură-te, marele învățător al neamurilor;
Bucură-te, al credincioșilor prin duhul născător;

Bucură-te, prin care lumea s-a luminat;
Bucură-te, prin care întunericul s-a alungat;
Bucură-te, Pavele, apostole!

Condacul al 3-lea:

Trecând toată firea celor ce sunt, o, Pavele, te-ai lipit de Hristos cel iubit al tău și te-ai arătat împreună cu Dânsul un duh, numai lui Hristos viețuind, pe Hristos îndrăgind, pe Hristos socotindu-L răsuflare, lumină și dragoste și cântându-I: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Intrând în norul cel mai presus de lumină al privirii, ți-ai muiat buzele tale, Petre; și umplându-te întâi de Dumnezeire, ne-ai împărtășit pe noi de Dumnezeiescul dar, cu graiurile tale cele de Dumnezeu scrise; pentru aceea glăsuim ție acestea:

Bucură-te, îndumnezeitule, cu Dumnezeu unitule;
Bucură-te, născutule, al luminii celei neînserate;
Bucură-te, pescarule, al pescarilor mai întâiule;
Bucură-te, cerule, decât cerurile mai înaltule;
Bucură-te, că te-ai arătat al dumnezeieștii firi părtaș;
Bucură-te, că pe fiii oamenilor i-ai unit cu Dumnezeu;
Bucură-te, sfătuitorule de trebuință al Bisericii;
Bucură-te, bătrân folositorule al turmei lui Hristos;
Bucură-te, îndulcire preadesfătată a minților;
Bucură-te, dumnezeiască desfătare a oamenilor;
Bucură-te, prin care credința s-a lățit;
Bucură-te, prin care rătăcirea s-a zădărnicit;
Bucură-te, Petre, apostole!

Condacul al 4-lea:

Graiuri de viață veșnică a rostit Petru către Piatra Vieții, zicând: la cine, afară de Tine, vom merge și să fim vii? Arătând astfel dragostea cea către Stăpânul, a grăit către El cântând: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ai fost răpit la înălțimile cele veșnice și ai trăit, Pavele, în afară de cele simțite și gândite, nu cu gândul ci întru Duhul care era unit cu trupul, sau era fără de trup, Dumnezeu știe; pentru aceea glăsuim ție acestea:

Bucură-te, îndrăgirea lui Hristos cea neoprită;
Bucură-te, prietenul lui Dumnezeu cel curat;
Bucură-te, cel ce ai cunoscut taina răpirii;
Bucură-te, cămara tăcerii celei înțelegătoare;
Bucură-te, că, pentru Hristos, pe toate gunoaie le-ai socotit;
Bucură-te, că toate le-ai făcut ca pe cei mulți să-i mântuiești;
Bucură-te, al înțelepciunii lui Dumnezeu vas mult încăpător;
Bucură-te, apostole al darului celui din lege arătător;
Bucură-te, al lui Hristos deasă îndeletnicire;
Bucură-te, a lui Iisus dulce gândire;
Bucură-te, miros de viață purtător pentru unii;
Bucură-te, miros omorâtor pentru alții;
Bucură-te, Pavele, apostole!

Condacul al 5-lea:

Luminile cinstitelor tale trimiteri, în toate zilele îndumnezeiește pe oameni, o, Pavele, prin care cei înțelegători cu adevărat ajung la îndumnezeire și oglindesc slava lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Nu ai câștigat la brâu aur sau argint al tău, pe pământ, o, Simone Petre, ci având înfricoșător numele lui Iisus, ai împărtășit zestre fericită și printr-Însul minunile lucrai celor ce grăiesc acestea:
Bucură-te, străină hrană a sufletului;
Bucură-te, preadulce băutură a trupului;
Bucură-te, dumnezeiască alifie a celor orbiți;
Bucură-te, neauzită doctorie a celor ce bolesc;
Bucură-te, că pe Tavita, ceea ce murise, vie ai ridicat-o;
Bucură-te, că pe Safira dintr-odată moartă ai arătat-o;
Bucură-te, cel ce pe Anania, dintr-odată mort l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce numai cu un cuvânt, pe slăbănog l-ai îndreptat;
Bucură-te, izvor care revarsă sănătate;
Bucură-te, fântână odrăslitoare de vindecări;
Bucură-te, cel ce ai gonit cu umbra bolile;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunea pe Simon ai omorât;
Bucură-te, Petre, apostole!

Condacul al 6-lea:

Tras ai fost Petre, de frumusețea Dumnezeirii lui Hristos, care a fulgerat în munte. Pentru aceea văzând-o împodobită ca pe o cămară de nuntă cu strălucirile luminii celei nemărginite, bine este a petrece aici înspăimântat ai grăit, cântând: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Cuvintele cele ascunse ale dogmelor celor preaînalte ale iconomiei lui Hristos, o Pavele, scoțându-le din cele neapuse, le tâlcuiești mai presus de fire, ridicând pe cei credincioși cu minune a grăi ție:

Bucură-te, minunea apostolilor cea lăudată;
Bucură-te, frumusețea cea încuviințată a scripturii celei noi;
Bucură-te, adâncimea cuvintelor celor însuflate de Dumnezeu;
Bucură-te, noianul înțelegerilor celor înțelepțite de Dumnezeu;
Bucură-te, înaltule tâlcuitor al Dumnezeieștii întrupări;
Bucură-te, carte închipuită de Dumnezeu, minții la vedere înspăimântătoare;
Bucură-te, cămară dumnezeiască a cereștilor comori;
Bucură-te, materia cea trebuincioasă a celor învățători;
Bucură-te, cel ce ai luat spre propovăduire neamurile;
Bucură-te, cel ce săvârșești minuni dese;
Bucură-te, cel ce numele lui Hristos ai purtat;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat mare meșter al cortului nou;
Bucură-te, Pavele, apostole!

Condacul al 7-lea:

Minune mare s-a văzut la sfârșitul vieții tale celei dumnezeiești, o, fericite Pavele; căci, tăiat fiind capul tău, de trei ori la înălțime de la pământ a săltat cu săltările ca și cu niște cântări, lăudând Treimea așa: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Popor nou ai făcut, prin Dumnezeiescul Duh, pe poporul cel vechi al iudeilor, cu baia nașterii de Dumnezeu înnoindu-i pe ei, pururea pomenite Petre, și locașuri darului arătându-i, așa grăind:

Bucură-te, surpătorule al umbrei legii;
Bucură-te, stâlp întăritor al adevărului;
Bucură-te, cel ce pe Israel din mărire l-ai schimbat;
Bucură-te, cel ce întru duhul pe acesta cu Hristos l-ai legat;
Bucură-te, că în Tabor lumina Dumnezeirii ai văzut;

Bucură-te, că alt soare cu totul luminos te-ai făcut;
Bucură-te, cel ce ai intrat înăuntrul luminii norului;
Bucură-te, că ai fost auzitor al glasului părintesc;
Bucură-te, cel ce legea duhului ai luat;
Bucură-te, cel ce ai fost numit fericit de Hristos;
Bucură-te, cel ce în cuvinte te-ai îmbogățit de stăpânire;
Bucură-te, cel ce pe credincioși în răbdare i-ai mântuit;
Bucură-te, Petre, apostole!

Condacul al 8-lea:

Străin pe munte, îndoită patimă ai pătimit, după simțire și gândire, Petre; căci biruite fiind de asupreala luminii cele firești ale tale, singur Dumnezeu se vedea prin suflet și prin trup, Căruia și căzând jos îndumnezeit ai cântat: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cer înțelegător te-ai arătat, tuturor istorisind, Pavele, slava lui Dumnezeu; și vestirea ta a ieșit în tot pământul, propovăduind pe Treimea cea nezidită și pe Hristos, Fiu al lui Dumnezeu, neamurilor celor ce glăsuiesc așa:

Bucură-te, cel ce cu adâncurile duhului te îmbogățești;
Bucură-te, cel ce cu cunoștința cea nejefuită te fălești;
Bucură-te, casa cea preacinstită a Treimii;
Bucură-te, Biserica firilor doimii;
Bucură-te, necuprinsă lățime a dragostei celei îndoite;
Bucură-te, lungime a Dumnezeieștii rânduieli celei mai înainte de veci;
Bucură-te, neapropiată înălțime a teologiei;
Bucură-te, nevăzută adâncime a iconomiei;
Bucură-te, văzătorule al sfaturilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, minte ascuțită a descoperirilor;
Bucură-te, focul atotvederii de Dumnezeu;
Bucură-te, fântână adâncă a înțelepciunii de Dumnezeu;
Bucură-te, Pavele, apostole!

Condacul al 9-lea:

Cu dor pipăind ascunsurile cele nemăsurate ale adâncului celui preaînalt, o, Pavele, ai aflat în acestea mărgăritare, tăcere înțelegătoare, spaimă și uimire, odihnă și bucurie, împreună a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei zadarnici în cuvinte și înțelepți, ca pe niște neînțelepți i-a arătat Petru cel simplu, luând grai al înțelepțirii de Dumnezeu și limbă de foc a Dumnezeiescului Duh, și ridicând pe cei ce cred, a cântat Lui din inimă:

Bucură-te, a Mângâietorului gură cinstită;
Bucură-te, limbă cu foc îngrădită;
Bucură-te, doborârea înțelepciunii celor înțelepți;
Bucură-te, lepădarea priceperii celor pricepuți;
Bucură-te, Petre, porumbița cea albă a bucuriei;
Bucură-te, de Dumnezeu închipuită tăblița tuturor fericiților;
Bucură-te, primitorule al cheilor Împărăției cerurilor;
Bucură-te, vistierul tainelor lui Hristos;
Bucură-te, cugetarea cea veche a credincioșilor;
Bucură-te, podoaba darului cea preamărită;
Bucură-te, sărătură a focului ceresc;
Bucură-te, învățătură a luminii celei neasemnate;
Bucură-te, Petre, apostole!

Condacul al 10-lea.

Semn al dragostei Sale arătând Hristos pașterea oilor, dacă Mă iubești Petre, ți-a zis ție, paște cu osârdie oile Mele! Pe care le-ai și păscut, bucurându-te pentru dumnezeiasca îndrăgire și cântând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Ce-mi este mie bogăția și slava și desfătarea, care se strică, Biserica lui Hristos grăiește. A mea bogăție și slavă și desfătare este Pavel, dulce grăind și preaînalt ritoricind; pe care și sărutându-l glăsuim unele ca acestea:

Bucură-te, trâmbița adevărului;
Bucură-te, chitara teologiei;
Bucură-te, privighetoarea cerului cea dulce grăitoare;
Bucură-te, rânduneaua lui Hristos, cea mult glăsuitoare;
Bucură-te, vioară care ai viersuit Evanghelia lui Luca;
Bucură-te, organ însuflat de suflările Mângâietorului;
Bucură-te, limbă de foc suflătoare care faci să răsune cele dumnezeiești;

Bucură-te, canon, alăută și muză a duhului;
Bucură-te, îndulcire încuviințată a urechilor mele;
Bucură-te, odihnă a tâmplelor mele;
Bucură-te, prin care de idoli m-am slobozit;
Bucură-te, prin care lui Hristos m-am logodit;
Bucură-te, Pavele, apostole!

Condacul al 11-lea:

Covârșind pe doimea materiei ceea ce este cu nerânduială, ai cunoscut pe doimea firii lui Hristos. Și curățindu-te la cele trei părți ale sufletului, singur văzător, nematerialnic al Treimii te-ai văzut, fără materie unindu-te, și Acesteia din inimă cântând, Pavele: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Lumina cea întâi, care din Fecioară a strălucit, lumină a doua, pe tine Petre, te-a arătat lumii, cu fulgerările cele prea luminoase ale cunoștinței de Dumnezeu luminând pe toți și deșteptând cu laude mulțumitoare a cânta ție:

Bucură-te, lumina celor întunecați;
Bucură-te, calea celor rătăciți;
Bucură-te, al minunilor lui Hristos mai întâiule propovăduitor;
Bucură-te, al patimilor Lui preaalesule mărturisitor;
Bucură-te, că tu singur lămurești a iadului pogorâre;
Bucură-te, că tu întâi ai vestit popoarelor Învierea;
Bucură-te, cel ce ai cuvântat revărsarea Mângâietorului la popoare;
Bucură-te, cel ce ai învățat Evanghelia pe Marcu;
Bucură-te, cel întâi luminător al neamurilor;
Bucură-te, calul lui Hristos cel preaales alergător;
Bucură-te, disc luminos al soarelui;
Bucură-te, urmare a neurmăritului Dumnezeu;
Bucură-te, Petre, apostole!

Condacul al 12-lea:

Te bucuri în chip de negrăit întru cele înalte, o, Petre, cu Hristos iubitul învățător ca un Dumnezeu, fără mijlocire cu Dumnezeu cel din fire, care cu punerea acum stai, și de slava cea dumnezeiește începătoare te umpli cântând neîncetat: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cânți lui Dumnezeu-Treimii, cu preadulce viersuire, cântarea cea întreit sfântă, Pavele, și cu duhul, cu cuvântul și cu mintea, unite fiind, vezi pe minte, pe cuvânt și pe duh prin închipuire pe cel întâi chip, Dumnezeu spre Dumnezeu; pentru aceea auzi:

Bucură-te, icoană a frumuseții celei întâi închipuite;
Bucură-te, stăpânirea dogmelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, descoperirea din nou a lumii celei gândite;
Bucură-te, arătare a celor gândite;
Bucură-te, gura cea grăitoare de Hristos, răsuflarea lui Gură de Aur;
Bucură-te, preaîndumnezeită zare a minții lui Dionisie;
Bucură-te, privitorule al vederilor celor nevăzute;
Bucură-te, auzitorule al graiurilor celor neauzite;
Bucură-te, cel plin de roadele Duhului;
Bucură-te, îndestulatule de darurile Lui;
Bucură-te, prin care Treimea a fost propovăduită;
Bucură-te, prin care Unimea a fost preaslăvită;
Bucură-te, Pavele, apostole!

Condacul al 13-lea:

O, preadulce Petre și preaiubite Pavele, părinții cucerniciei noastre, primiți această scurtă cântare, ca pe o gângurire de prunci mici, și slavei celei veșnice învredniciți pe cei ce viersuiesc: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori.)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi: Fără de început fiind... și Condacul întâi: Pe cei ce împreună cu oamenii...; și se face otpustul.

ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC GHEORGHE PURTĂTORUL DE BIRUINȚĂ

Începutul se face ca la Acatistul Domnului Iisus Hristos (vezi la pag. 205-206): Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Crezul, Doamne, miluiește (de 12 ori).

Apoi: Slavă.., Și acum..., Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne auzi rugăciunea... (caută pag. 209), Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Și îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori), și troparele acestea, glasul al 4-lea:

Cu luptă bună te-ai luptat prin credință, purtătorule de chinuri al lui Hristos, păgânătatea muncitorului ai mustrat și jertfă bine primită lui Dumnezeu te-ai adus, pentru aceea și cunună de biruință ai luat și cu rugăciunile tale, sfinte, tuturor le dai iertare de greșeli.

Slavă...

Ca un izbăvitor al celor robiți, celor săraci folositor, neputincioșilor doctor și împăraților ajutător, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, că Dumnezeu, în unire neamestecată întrupându-se, crucea de voie pentru noi luând, prin care înviind pe Cel Întâi plăsmuit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Apoi: Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum... Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 210).

Canonul

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I «cântăm».

Stih: Sfinte mare Mucenice Gheorghe, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu râvnă dumnezeiască luptându-te, mucenice al lui Hristos, slăvite Gheorghe, te-ai învrednicit împărăției cerești, totdeauna pentru lume rugându-te.

Cu darul cel dumnezeiesc ai călcat porunca tiranului, de aceea te rog, răbdătorule de chinuri, cu rugăciunile tale, miluiește-mă pe mine, cel ce sunt totdeauna înviforat de răutăți.

Slavă...

Fiind întărit cu dar dumnezeiesc, de nimic n-ai ținut seamă, pentru aceea te punem solitor, mărite Gheorghe și mare rugător către Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Pe mine, care sunt în supărări și în necazuri, cu cercetarea cea dumnezeiască învrednicește-mă purtării tale de grijă, ca ceea ce ești Maica lui Dumnezeu și Născătoarea celui bun.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta; că «Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule «de oameni».

De neamuri și de slavă lepădându-te, te-ai luptat Mucenice Gheorghe, a pătimi pentru Hristos, ca să afli viața cea veșnică.

Dă-ne ajutor prin rugăciunile tale, sfinte, nouă, celor ce ne primejduim pururea de cursele celui potrivnic.

Slavă...

Pe tiranul, cel ce lăuda cu multă mândrie, că va cuprinde pământul și marea, cu răbdarea muncilor l-ai rușinat Sfinte Gheorghe.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

De boli cumplite și de chinuri, pline de dureri, fiind cuprins, ajută-mi Fecioară, că știu că ești comoară de tămăduiri neîmpuținată și necheltuită, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Următoarele catavasii se zic după cântarea a 3-a și a 6-a

Mântuiește din nevoi pe robii tăi, răbdătorule de chinuri, că noi toți pe tine către Dumnezeu te avem ajutor, ca pe un ostaș nebiruit.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Sedealna, glasul al 2-lea:

Stea luminoasă și neamăgitoare vestind pe soarele Hristos cu razele tale, Gheorghe, și toată înșelăciunea stingând, ne dai nouă lumină și te rogi neîncetat pentru noi toți.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, vino degrab și ne mântuiește pe noi din nevoi, ceea ce ești una grabnică ajutătoare.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta».

Cu strălucire, ca soarele luminezi inimile noastre a celor ce cu cântări te cinstim pe tine, ca pe un cald ajutător, înțelepte Gheorghe.

Patimile tale, fericite, ca niște biruințe nouă credincișilor s-au dăruit, prin care și noi vrăjmașilor totdeauna ne împotrivim.

Slavă...

În ceasul cea cumplit al înfricoșatei judecăți, fii nouă luminat ajutător, Gheorghe.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mie, celui ce zac în patul neputinței și al durerii, ajută-mi ca o iubitoare de oameni, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni».

Stând înaintea lui Dumnezeu, împreună cu puterile cerești, roagă-te în pace, sfinte, pentru cei ce de-a pururea te lăudăm în biserica ta.

Tămăduiește patimile sufletului meu, cele de mulți ani, mărite Gheorghe, rugând pe Cel milostiv.

Slavă...

Pătimind pentru lege, întărește-ne pe noi, fericite Gheorghe, ca să păzim legea celui Atotțiitor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tămăduiește Preacurată, chinurile mele cele grele, învrednicește-mă cercetării tale și-mi dăruiește sănătate cu rugăciunea ta.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apro«piat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă».

Strălucind întru tine, fericite, lumina cea neînserată, care ți-a strălucit ție din patimi, lăcașurile cele mai presus de fire te-au primit, totdeauna rugându-te, adu-ți aminte de noi, cei ce te mărim pe tine pe pământ.

Mare voievod, asemenea ești în patimi Celui mult îndurat, către care faci rugăciune pentru cei ce cu credință și cu dragoste te laudă pe tine, Gheorghe.

Slavă...

Nu mă trece cu vederea, nici mă lepăda, mucenice, pe mine, cel ce scap cu credință din suflet curat la sfântul tău acoperământ, ci-mi dă mână de ajutor, mântuindu-mă de toată încercarea și necazul.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire sufletului meu, mă rog dar, ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii și tămăduitorul bolilor, ridică-mă din patul durerilor.

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Mult-nevoitorului al lui Hristos, Marelui Mucenic Gheorghe, acum toți din suflet să-i cântăm, lăudându-l pe el în sfințitele locașuri, ca pe un preastrălucit mare soare al mucenicilor; și ca unui apărător al credincioșilor și ajutător, cu credință să-i cântăm: Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Icosul 1:

Înger întru nevoință cu adevărat te-ai arătat, purtătorule de biruință al lui Hristos Gheorghe; că materialnic și cu trup fiind, vitejește pentru credință ca un nematerialnic și fără de trup te-ai nevoit; pentru aceasta grăim ție unele ca acestea:

Bucură-te, că te-ai arătat fire mai presus de fire;
Bucură-te, că te-ai arătat materie mai presus de materie;
Bucură-te, tânărule, veselule și preafrumosule;
Bucură-te, începătorule de nevoință al lui Hristos prea-alesule;
Bucură-te, înger întrupat, care covârșești pe cei muritori;
Bucură-te, lumescule om, mai presus de lume cu mintea;

Bucură-te, că întru nevoință în chipul soarelui te-ai arătat;
Bucură-te, că, după fel, ca un înger te-ai înfățișat;
Bucură-te, adevărata lucrare a darului;
Bucură-te, curată nelucrare a firii;
Bucură-te, prin care credința s-a înălțat;
Bucură-te, prin care rătăcirea s-a stricat;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 2-lea:

Vederile minții având-le curățite, ai ales mai mult a pătimi pentru Ziditorul și împreună a muri cu El, decât a trăi și a avea vremelnică câștigare; căci ai dorit a te încununa cu cununa mucenicilor și a cânta Domnului: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Gheorghe, de trei ori fericite, plugar al cinstirii de Dumnezeu teai arătat după numire; iar necinstirii dezrădăcinător, toată înșelăciunea idolilor din rădăcină smulgând-o. Pentru aceasta, vrednic ești a auzi de la toți acestea:

Bucură-te, semănătorul copacilor dreptei credințe;
Bucură-te, tăietorul neghinelor înșelăciunii;
Bucură-te, că ai smuls spinii idolilor;
Bucură-te, că ai semănat holda credinței;
Bucură-te, că pomi cu veselitoare roade ai adus lui Hristos;
Bucură-te, că pe mulți ai adus mântuiți lui Dumnezeu;
Bucură-te, purtătorule de grijă al sadurilor slujirii Treimii;
Bucură-te, tăietorul rădăcinilor credinței păgâne;
Bucură-te, cel ce ai arat pământul cel neroditor;
Bucură-te, cel ce l-ai arătat lui Dumnezeu roditor;
Bucură-te, prin care nedumnezeirea s-a pierdut;
Bucură-te, prin care cunoștința de Dumnezeu a răsărit;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 3-lea:

Din înălțime putere primind, te-ai arătat viteaz oștean, nevoitorule, al nestricatului Împărat Iisus, de stricăciosul împărat netemându-te, ci, de Dumnezeu luminat fiind, Domnului cânți așa: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având, o, purtătorule de biruință, ca o mare pavăză credința lui Hristos în inimă, ca un leu râvnind, în mijlocul nevoinței bărbătește ai stat cu îndrăzneață cugetare. Pentru aceasta te binecuvântăm, zicând:

Bucură-te, începătorule de toată biruința al lui Dumnezeu;
Bucură-te, voievodule al lui Hristos;
Bucură-te, luptătorule nebiruit al credinței;
Bucură-te, de biruință purtătorule, mare nevoitorule al Duhului;
Bucură-te, prea tare David, care ai omorât pe Goliat;
Bucură-te, prea viteazule Samson, care ai biruit pe cei de alt neam;
Bucură-te, al dreptei credințe în lupte biruitorule;
Bucură-te, al relei credințe puternic cioplitorule;
Bucură-te, că ești îmbogățit cu inimă de fier;
Bucură-te, că te lauzi cu piept de diamant;
Bucură-te, viteazul Crucii cel biruitor;
Bucură-te, uriașul credincioșilor cel de cunună purtător;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 4-lea:

Ziditorului cu râvnă râvnind, ca Ilie de demult, de sineți chemat, întru nevoințe ai intrat; că n-ai suferit a unge capul tău, sfinte, cu untdelemnul păcătoșilor. Pentru aceea, vrednicia de voievod o ai aruncat lor, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Ale slujitorilor de idoli defăimătoare porunci cele scrise împotriva creștinilor și a lui Hristos auzindu-le, purtătorule de lupte, cu sufletul te-ai rănit ca un următor al lui Hristos; pentru aceea lumea și trupul disprețuind, auzi acestea:

Bucură-te, că pe stricăcioasa bogăție ai urât;
Bucură-te, că pe aceasta săracilor o ai împărțit;
Bucură-te, împotriva îndulcirilor pământești, războitorule;
Bucură-te, decât bunătățile cele materialnice mai înaltule;
Bucură-te, că pe toată lumea cu picioarele o ai călcat;
Bucură-te, că mărirea cea trecătoare o ai disprețuit;
Bucură-te, că floarea tinereții cu vederea o ai trecut;
Bucură-te, că de frumusețea trupului nu te-ai milostivit;

Bucură-te, că viața întru nimic nu ți-ai crutat;
Bucură-te, al trupului vrăjmaș neîmpăcat;
Bucură-te, că ai avut neîmpătimirea de către toate;
Bucură-te, că ai luat biruința peste patimile tale;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 5-lea:

Dumnezeiască iubire ai avut în inima ta, mucenice, și foc al dragostei celei către Hristos; de care, înfierbântându-ți-se mintea, îndumnezeit cu totul și înfocat te-ai făcut; și pe toate acestea de față ca un vis le-ai socotit, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Către închinătorul de idoli, Dioclețian, zicea nevoitorul Gheorghe: Pentru ce întârzii, judecătorule, și nu-mi gătești în grabă toate chinurile? căci pe toate sunt gata a le primi pentru Ziditorul meu! De aceea auzi:

Bucură-te, nemăsurată iubire către Dumnezeu;
Bucură-te, înfocată dorință către Hristos;
Bucură-te, foc nestins al dragostei celei dumnezeiești;
Bucură-te, iubirea cea neîncetată a Stăpânului;
Bucură-te, că pe toate le-ai dat și pe Hristos L-ai cumpărat;
Bucură-te, că, pentru Dumnezeu, pe toate cele dureroase, desfătări le-ai socotit;
Bucură-te, că prin dor, dorul trupului ai biruit;
Bucură-te, că văpaia prin văpaie o ai stins;
Bucură-te, primitorul bunei desfătări;
Bucură-te, cel ce duhovnicește iubeai și împreună asemenea erai iubit;
Bucură-te, cel ce de sineți cu totul te-ai înstrăinat;
Bucură-te, că de Hristos, cu totul te-ai apropiat;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 6-lea:

Cu totul s-a spăimântat tiranul de preaminunata bărbăție a ta, Mucenice Gheorghe, și de cuvintele tale detunându-se, peste uimit și fără de glas s-a făcut, căci nu avea ce să zică, nici nu știa să cânte Domnului: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Luminat, o mucenice, în auzul tuturor în mijlocul luptei ai strigat: Unul este Dumnezeu-Treimea: Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt; și Hristos este Dumnezeu; pentru aceea te binecuvântăm pe tine zicând:

Bucură-te, strălucite al Treimii propovăduitorule;
Bucură-te, al credinței vesel trâmbițătorule;
Bucură-te, privighetoare cu dulce glas și mult viersuitoare;
Bucură-te, rândunea cântătoare și răsunătoare;
Bucură-te, buze în cer tunătoare a Dumnezeirii lui Hristos;
Bucură-te, limbă de miere curgătoare a iconomiei lui Hristos;
Bucură-te, al cuvântării de Dumnezeu, propovăduitorule;
Bucură-te, ritor al credinței împodobitorule;
Bucură-te, a Părintelui sirenă strigătoare;
Bucură-te, psaltire a Duhului bine răsunătoare;
Bucură-te, prin care adevărul s-a arătat;
Bucură-te, prin care minciuna s-a înfruntat;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 7-lea:

Mari, după tot chipul, sunt felurile chinurilor pe care le-ai suferit, mucenice; căci, numai cugetând cineva la ele, i se frânge chiar inima. Dar tu pe acestea le-ai suferit, cu bucurie cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Tânăr cu vârsta, dar bătrân cu mintea te-ai arătat, o Mucenice Gheorghe; pentru aceea și chinurile cu bărbăție, ca și cum altul le-ar fi pătimit, le-ai suferit cu vitează cugetare; de aceea cântăm ție unele ca acestea:

Bucură-te, că pântecele cu ascuțișul suliței ți-a fost împuns;
Bucură-te, că trupul cu vine de bou ți-a fost lovit;
Bucură-te, că peste gură cu multe toiege ai fost bătut;
Bucură-te, că mâinile cu lanțuri ți s-au legat;
Bucură-te, că pe roata cea cu ascuțișuri ai fost tras;
Bucură-te, că pieptul tău cu pietre a fost strivit;
Bucură-te, că încălțăminte înroșită în foc ai purtat;
Bucură-te, că în groapa cu var trei zile ai petrecut;
Bucură-te, că înveninătoare băuturi ai băut;

Bucură-te, că adeseori în temniță ai locuit;
Bucură-te, că ai fost pus în sulițe prea ascuțite;
Bucură-te, că ai luat sfârșitul prin sabie;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 8-lea:

Cu totul străine și preamărite sunt toate minu-nile câte le-ai făcut, Mucenice Gheorghe, în luptele tale, și, după suferințe nenumărate, cu bărbăție mare și cu putere, dând laudă lui Dumnezeu, ai cântat: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Purtătorule de chinuri, având în pieptul tău întreg pe Hristos, Cel ce este minunat între sfinți, prin Acesta lucrai minunile cele înfricoșătoare și mai presus de minte; de care noi, înspăimântându-ne, cu mirare grăim:

Bucură-te, cel ce vârfurile sulițelor ai nesocotit;
Bucură-te, cel ce chinul roții l-ai biruit;
Bucură-te, că te-ai arătat mai tare decât varul;
Bucură-te, că ai învins puterea veninului;
Bucură-te, că pe un mort de demult din mormânt l-ai ridicat;
Bucură-te, că pe boul lui Glicherie l-ai înviat;
Bucură-te, cel ce ai izbăvit un copil din Bulgaria;
Bucură-te, cel ce ai scăpat un copil din Creta;
Bucură-te, prin care copilul a biruit;
Bucură-te, de care negutătorii s-au oprit;
Bucură-te, că stâlpul văduvei l-ai primit;
Bucură-te, că pe zeii elinilor i-ai surpat;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 9-lea:

Pe tine toată firea îngerilor văzându-te stând în mijlocul luptei, tânăr și puternic prin Hristos, singur luptându-te, plesnind cu mâinile te lăuda; și bucurându-se, pe Domnul slăvea, cântând: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Ritor al dogmelor credinței fiind, de trei ori fericite, și minuni multe săvârșind, pe tine văzându-te popoarele pe pământ, către dumnezeiasca credință a lui Hristos se îndemnau, și se bucurau cu duhul, grăind ție unele ca acestea:

Bucură-te, priveliștea îngerilor;
Bucură-te, privirea oamenilor;
Bucură-te, îndulcirea puterilor cerești;
Bucură-te, veselia oamenilor pământești;
Bucură-te, că te-ai făcut mărire cerului și pământului;
Bucură-te, că bucurie ai adus îngerilor și oamenilor;
Bucură-te, desfătare frumoasă a lumii celei de sus;
Bucură-te, laudă dumnezeiască a lumii celei de jos;
Bucură-te, dulce strălucire a minților;
Bucură-te, dulce înfrumusețare a sufletelor;
Bucură-te, prin care Biserica se veselește;
Bucură-te, prin care toată lumea dănțuiește;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 10-lea:

Ceata diavolilor, văzându-te pe tine, mucenice, că i-ai biruit pe ei prin luptă, căderea lor cu suspin amar o plângeau și acestea ziceau: Cum purtătorul de trup pe cei fără de trup i-a biruit și lui Dumnezeu cântă: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Toiag de biruință mare și atotputernic ai ridicat asupra amăgirii elinilor; pentru aceasta și purtător de biruință te numești, Mucenice Gheorghe; de care noi, minunându-ne spre laudă grăim ție unele ca acestea:

Bucură-te, pierzătorul diavolilor;
Bucură-te, surpătorul elinilor;
Bucură-te, cel ce ai sfărâmat pe idolii cei neînsuflețiți;
Bucură-te, cel ce ai vădit meșteșugirile lor;
Bucură-te, că stăpâniri și începătorii ai înfruntat;
Bucură-te, căci cu vărsarea sângelui tău pe Leviatan l-ai înecat;
Bucură-te, cel ce focul amăgirii l-ai stins;
Bucură-te, cel ce lățirea politeismului ai stins;
Bucură-te, înfricoșătorule arzător al capiștilor;
Bucură-te, prea puternicule sfărâmător al idolilor;
Bucură-te, prin care satana suspină;
Bucură-te, prin care păgânismul oftează;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 11-lea:

Cetele tuturor sfinților întâmpinau, o mucenice, sfânt sufletul tău, când se suia la ceruri, și cu îngerii cântare de biruință lui Dumnezeu strigau, întru bucurie cântând împreună: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Lumina cea neapusă a Preasfintei Treimi o vezi nemijlocit, o, Gheorghe mucenice, și te bucuri acum de bucuria cea adevărată, nesfârșită și negrăită, pentru chinurile ce le-ai suferit; pentru aceasta grăim ție:

Bucură-te, că te desfătezi în viața cea fără de moarte;
Bucură-te, că te împărtășești de Lumina cea negrăită;
Bucură-te, vorbitorule cu nematerialnicii îngeri;
Bucură-te, cu toți sfinții împreună-petrecătorule;
Bucură-te, că împreună cu Hristos, Cel ce a pătimit mai înainte, ai pătimit;
Bucură-te, că împreună cu Cel ce S-a preaslăvit acum te-ai mărit;
Bucură-te, cel ce împărăția cerurilor ai dobândit;
Bucură-te, cel ce de veșnica mărire te-ai împărtășit;
Bucură-te, cel ce porți cununa cea neveștejită;
Bucură-te, cel ce ai luat după har îndumnezeirea;
Bucură-te, neîncetat-văzătorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, dumnezeiescule împreună-moștenitor al lui Hristos;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 12-lea:

Daruri ai luat, mucenicule, de la Dumnezeu, a vindeca patimile sufletelor și ale trupurilor; pentru aceasta, dă-le pe acestea și nouă slujitorilor Bisericii lui Hristos, celor ce de amândouă acestea suntem lipsiți, dar care cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cu cântări de psalmi serbând amintirea și luptele tale, mucenice, te lăudăm pe tine și te binecuvântăm din suflet, ca pe un fierbinte apărător al lumii, și cu cântările, ca și cu buzele, toți sărutându-te, grăim către tine:

Bucură-te, comoara cea nefurată a săracilor;
Bucură-te, al văduvelor mare apărătorule;
Bucură-te, în felurite împrejurări al credincioșilor binefăcătorule;

Bucură-te, al bolnavilor fără de plată doctorule;
Bucură-te, că tuturor toate, pentru Hristos te faci;
Bucură-te, că pe toată lumea din nevoi o scapi;
Bucură-te, grabnic al celor în nevoi ajutătorule;
Bucură-te, al întristărilor dulce mângâietorule;
Bucură-te, izvorule nesecat al minunilor;
Bucură-te, curgere neîncetată a darurilor;
Bucură-te, minunea Bisericii celei din Lida;
Bucură-te, rugătorule și mijlocitorule al tuturor;
Bucură-te, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe!

Condacul al 13-lea:

O, Mucenice Gheorghe, nume dulce și scump tuturor credincioșilor, această scurtă laudă, ce o aducem ție, cu blândețe primește-o, și de tot felul de întâmplări ferește pe cei ce cântă lui Dumnezeu: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi: Înger întru nevoință... și Condacul întâi: Multnevoitorului...

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul «părinților noștri, bine ești cuvântat».

De toată patima, defăimarea și de tot necazul, răbdătorule de chinuri, Gheorghe, mântuindu-ne pe noi, învață-ne a cânta: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Îndreptătorul meu cel prea bun, pe mine cel învăluit în răutățile lumești, nu mă trece cu vederea, ci mă mântuiește pe mine cel ce cânt: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă...

Pe mine, cel ce dormitez în lenevire și sunt întunecat de păcate, prea fericite Gheorghe, alergând către sfântul tău ajutor, mântuiește-mă pe mine cel ce strig: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe mine, cel ce zac în boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă Fecioară și mă reîntoarce din nesănătate în sănătate.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngerești, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

În foc și în munci, ca aurul te-ai lămurit, Gheorghe, și în patimi lui Hristos te-ai asemănat strigând: Lăudați pe Domnul și-L prea înălțați întru toți vecii.

De războiul altor neamuri apără-ne pe noi cu ajutorul tău, mărite Gheorghe, și mântuiește pe cei ce strigă: Binecuvântați toate făpturile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Sfărâmă tăria celor potrivnici, purtătorule de chinuri, prea lăudate Gheorghe, și ne ferește de orice încercare pe noi, cei ce cu credință strigăm: Popoare lăudați pe Domnul și-L preaînălțați întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu depărtezi asupririle încercărilor și năvălirea patimilor, Fecioară, pentru aceea te lăudăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele celor fără de trup».

De vitejia și de biruința ta cea dumnezeiască se minunează îngerii, iar tu te desfătezi, ca un plăcut Domnului tău, sfinte, pe care mărindu-L, pe tine te lăudăm.

Cu frumusețea bunei credințe strălucind și cu cunună de biruință Stăpânului tău pururea slujind, mare rugător pentru lume ești, pentru aceea cu credință și cu dragoste te mărim.

Slavă...

Ca o auroră, ca un luceafăr ai strălucit, Gheorghe, ca un soare luminos ai luminat marginile lumii, ca un plăcut împărățești cu Treimea, pentru aceasta, ca pe un folositor, prea mărite, te fericim.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neștiinței și o depărtează de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie:

O, prea luminate turn al Împărăției lui Hristos, pe cei ce ne biruiesc pe noi, biruiește-i cu dreapta ta cea atotstăpânitoare și atotputernică, și celor ce sunt în întristare le ajută, pe cei neîndreptați îi îndreptează și-i dezleagă de păcate cu rugăciunile tale, că poți toate câte le voiești.

Apoi cântăm îndată Stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Fiind cu totul desăvârșit, prea fericite, celui ce ți-a dat ție viață, pe tine te-ai adus însuți, ca un dar viu și însuflețit și jertfă bine primită și curată, pentru aceasta te-ai făcut rugător călduros, din tulburare scoțând pe toți, cei ce te laudă cu credință, mucenice și te cheamă pe tine, Gheorghe.

Stih: Dreptul, ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

Sămânța cuvântului cea semănată în curatul tău suflet, îngrijind-o cu dinadinsul, o ai înmulțit cu durerile chinurilor, și înțelepțește fiind pus în cereștile cămări, ai luat netrecătoare desfătare, de care acum, săturându-te, fericite, cu rugăciunle tale cele către Dumnezeu pe cei ce te laudă pe tine mântuiește-i.

Stih: Sădit fiind în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

Mucenice al lui Hristos, purtătorule de chinuri, pe cei ce sunt în tot felul de nevoi, mântuiește-i cu rugăciunile tale de toată primejdia, ferindu-i și depărtând de la ei mâhnirea cea stricătoare de suflet, cerându-ne și nouă dar și milă, ca prin rugăciunile tale mântuindu-ne, cu bucurie să lăudăm cinstitele tale vitejii, Gheorghe.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Veniți credincioși, să ne îndulcim de luptele prea luminatului voievod al Împăratului ceresc și cu mulțumită strigând, să zicem: Bucură-te, ostaș preaales și fericit, Gheorghe, bucură-te tărie neclătită a credinței ortodoxe, bucură-te călduros ajutător robilor tăi și podoaba bunei cuviințe a bisericii. Pentru aceea, cu îngerii stând înaintea lui Hristos,

împreună cu dânșii te roagă, ca noi toți să ne mântuim de toată nevoia și necazul.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrit; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te, Preacurată, că ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, Biserică; bucură-te, cupă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția... și troparul sfântului, glasul al 4-lea: Cu luptă bună te-ai luptat..., Slavă..., Ca un izbăvitor al celor robiți..., Și acum..., Taina cea din veac ascunsă.... Apoi ectenia: Mântuiește-ne pe noi, Dumnezeule...

Și otpustul cel mic.

ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC IOAN CEL NOU DE LA SUCEAVA

Începutul se face ca la Acatistul Domnului Iisus Hristos (vezi la pag. 205-206): Preotul dă obișnuita binecuvântare și strana zice: Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă..., Crezul, Doamne, miluiește (de 12 ori).

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea

Podobie: Cu ce cununi de laude...

Cu ce cântări de laude vom lăuda pe Ioan, ostașul cel adevărat al marelui împărat, îndrăznețul cel minunat, mucenicul cel ales al lui Hristos, întăritorul credinței, răbdătorul în năpaste, netemătorul de munci, pedepsitorul aspru al celor necurați și ajutătorul fierbinte al credincioșilor, prin care Hristos ne dăruiește nouă mare milă. (de două ori).

Cu ce cununi de laudă vom încununa pe Ioan, pe înnoitorul mucenicilor, luptătorul cel ager care cu bună credință a surpat pe vrăjmași, pe cel ce a sfințit pământul cu sângele său, și pe diavoli i-a înfricoșat și cu îngerii în ceruri s-a însoțit, stâlpul cel cu totul de aur, prin care

se întărește creștinătatea, prin care Hristos, cel ce are mare milă, pe vrăjmași îi biruiește.

Cu ce glasuri armonioase vom preamări pe Ioan, pe vulturul cel înalt zburător și înțelept în cuvinte ale cărui aripi între umeri sunt aurite, trâmbița bunei credințe care a răsunat cuvântul lui Dumnezeu cel tainic, sabia cea ascuțită a cuvintelor proorocești, prin care trufia Perșilor a surpat-o Hristos, cel ce are mare milă.

Slavă..., glasul al 8-lea:

Astăzi, cu mare serbare prăznuiesc cetele cerești, chemând pe pământeni la bucurie întru pomenirea viteazului luptător, a lui Ioan cel mai tare decât diamantul. Că au slăbit mâinile celor ce-l munceau și judecătorul scornind chinuri, a ostenit, iar el mai presus de toate petrecea, stând ca un leu în mijlocul luptei, și pe tiranul înspăimântându-l cu mărturisirea lui Hristos, cu multă îndrăznire striga: O, tirane, iată trupul meu spre chinuri, tu, dar, adaugă răni destule, că mie, cununi nestricăcioase îmi va dărui Hristos, pe care-L mărturisesc împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu.

Podobie: O, prea slăvită minune...

Bucură-te, scaunul lui Dumnezeu cel în chipul focului, bucură-te, Fecioară, locașul Împăratului, patul cel cu porfiră așternut, cămara cea cu aur împodobită, hlamida cea cu roșu vopsită, Biserica cea prea cinstită, nor purtător de fulger, candelabru mult luminos, bucură-te, de Dumnezeu Născătoare, cetatea cu douăsprezece ziduri, ușa cea cu aur ferecată, porticul cel luminos, masa cea strălucitoare ca aurul, cortul cel împodobit al lui Dumnezeu, bucură-te lăudată mireasă, din care soarele a răsărit, bucură-te ceea ce una ești frumusețea sufletului meu.

La Stihoavnă, Stihirile, glasul al 4-lea.

Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Ca un berbec ales, luciul mării ai înotat, mărite, și jertfă vie și însuflețită, te-ai adus mielului lui Dumnezeu, celui ce s-a junghiat pentru noi, de la care luând plata ostenelilor tale, roagă-L, din nevoi și din stricăciune să scăpăm noi, care cu credință și cu dragoste serbăm cinstită pomenirea ta.

Stih: Dreptul, ca finicul va înflori, și ca cedrul cel din Liban se va înmulți.

Nici cruzimea tiranilor, nici bătaia toiegelor, nici zdrobirea trupului, nici curgerea sângelui, lăudate, n-au putut să abată de la Hristos tăria ta, ci mai vârtos ai strigat către muncitori: Lămuriți-mă cu munci ca aurul în topitoare, ca să mă arăt aur lămurit, Celui ce m-a creat.

Stih: Sădit fiind în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

Nici greutatea lanțurilor, nici temnița cea întunecoasă, nici neomenia celor ce te munceau, alipirea ta cea strânsă de Stăpânul tău, n-au clătit-o, o, fericite, ci temnița, cămară luminoasă și lanțurile, preț de aur și târâturile cele iuți car împărătesc pentru Hristos le-ai socotit.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Răsărind razele zilei de serbare a răbdătorului de chinuri, îndulciți-vă fraților, că din cer către noi, nevăzut s-a pogorât, Ioan, ostașul cel ales al lui Hristos, și masă duhovnicească înainte punând, pe toți din destul îi ospătează, după cererea fiecăruia. Deci, să cădem cu credință sărutând sfintele lui moaște și cu rugăciune să-i zicem: Mult pătimitorule, și de trei ori fericite, întărește Biserica pe care o ai iubit, în care sfintele tale moaște a sta bine ai voit, împreună cu cei de Dumnezeu încoronați, binecredincioșii domnii noștri, cei ce te iubesc și-ți aduc ție daruri, păzește-i și acoperă-i, cu îndrăzneala ta cea către Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

De la Dumnezeiescul Duh, și cu sfatul Tatălui, ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, cel ce este din Tatăl fără de maică mai înainte de veci și pentru noi din tine, fără tată fiind, cu trup L-ai născut și prunc cu lapte L-ai hrănit. Pentru aceasta nu înceta a-L ruga, să mântuiască din nevoi sufletele noastre.

Apoi: Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă.., Și acum... Veniți să ne închinăm... (de 3 ori) și Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea... (caută pag. 209), Slavă..., Și acum..., Aliluia (de 3 ori). Și îndată se cântă: Dumnezeu este Domnul... (de 3 ori), pe glasul al 8-lea, și troparul acesta, glasul al 4-lea:

Viața ta pe pământ, bine îndreptând, pătimitorule, cu milostenii și cu neîncetate rugăciuni și lacrimi și iarăși către pătimire, bărbătește

pornindu-te, necredința Perșilor ai mustrat. Drept aceea bisericii te-ai făcut întărire și credincioșilor laudă, o, Ioane, pururea pomenite.

Slavă..., (același tropar), Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor ce de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu în unire neamestecată întrupându-se și crucea de voie pentru noi luând, prin care înviind pe cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Apoi:

Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum... Psalmul 50:. Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 210).

Canonul

Cântarea 1, glasul al 2-lea.

Irmosul:

Întru adânc a așternut de demult pe toată oastea lui Faraon, puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul întrupându-se a șters păcatul cel prea rău; Domnul cel preamărit, căci cu slavă s-a preaslăvit».

Stih: Sfinte mare mucenice Ioane, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Stând cu totul luminos înaintea scaunului Stăpânului, noule mucenice al lui Hristos, Ioane, roagă-L pe El, ca prin mijlocirea ta să-mi dea cuvânt dindestul spre a lăuda, după cuviință luptele tale, cele cu multă suferință.

Ostașule al lui Hristos, minunate Ioane, pe noi cei ce, cu smerenie, sărutăm cinstitele și sfintele tale moaște, păzește-ne nevătămați, cu rugăciunile tale, de toate săgețile vicleanului, cele de moarte aducătoare, ca neîncetat să lăudăm luptele tale.

Slavă...

Fericită viețuire petrecând, mărite, și mai înainte de chinuire, cu milostenii și cu lacrimi, acum, după pătimire dă-ne cu solirile tale, și nouă, scăpare de patimi și izbăvire, iar în ceasul morții ajutorare.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Liman de mântuire, cunosându-te, Stăpână, înotând noi în marea vieții, cea cu multe griji, te chemăm ca să fi îndreptătoare sufletelor noastre.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Înflorit-a pustiul ca și crinul, Doamne, prin venirea ta, Biserica păgânilor cea stearpă, întru care s-a întărit inima mea».

Încununat fiind de dreapta lui Hristos, cu strălucită cunună a pătimirii, slăvite mare mucenice Ioane, nouă celor ce ne învăluim în noianul vieții, dă-ne mână de ajutor și la liman lin ne scoate, ca să lăudăm pătimirile tale.

Jertfă vie, însuflețită, aducându-te Mielului lui Dumnezeu, celui ce s-a junghiat pentru noi de bună voie, iar acum plată pentru suferințe luând, roagă-te Lui să ne scape și pe noi de primejdiile vieții, ca neîncetat să te mărim pe tine.

Slavă...

Împodobit fiind mai înainte, cu multe alte fapte bune, acum te-ai arătat și cu cununa muceniciei încununat, de-a dreapta Celui Prea Înalt, înaintea scaunului Stăpânului stând și rugăciune pentru lume aducând, mare mucenice al lui Hristos slăvite.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Curățitoare te-am agonisit pe tine totdeauna și ajutătoare către Domnul, în toate cele grele, pentru aceea, Curată, roagă-te să ne izbăvim de toate înfricoșatele munci, cele de acolo, noi, cei ce cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, din inimă te mărturisim.

Catavasia:

Înflorit-a pustiul ca și crinul, Doamne, prin venirea ta, Biserica păgânilor cea stearpă, întru care s-a întărit inima mea.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobie: Pe înțelepciunea și Cuvântul...

Buna credință, vitejește ținându-o și păgânătatea de tot surpându-o, mucenice, vrednicule de laudă, ai supus sub picioarele tale pe vrăjmașul, scornitorul răutăților, căci cu râvnă dumnezeiască înfocat fiind, ai înfruntat pe tiranul înaintea tuturor și cumplite munci ai suferit,

plată după vrednicie din dreapta puitorului de cunună luând și nenumărate minuni și tămăduiri, cinstite moaștele tale săvârșind, pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, ca și noi, cu solirile tale, să dobândim milă în ziua judecății și iertare de păcate, noi, care ne închinăm sfintelor tale moaște.

Slavă..., (tot aceasta)

Pe cei lipsiți aici miluindu-i, bogăție neîmpuținată în ceruri ai dobândit, lăudate mucenice. Căci, cu Crucea lui Hristos, ca și cu o platoșă îmbrăcându-te, ai înfruntat cruzimea și mânia cea de fier a tiranului. Pentru aceasta, cu rugăciunile tale, cere, celor ce cu credință năzuiesc la tine, de la Hristos Dumnezeu, iertare de greșelile și sufletelor mântuire și mare milă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Celor ce, în noianuri cumplit se primejduiesc, Stăpână, adăpostire și liman de mântuire, tu singură le ești, Fecioară, deci, și pe mine, cel ce mă primejduiesc în valurile cugetării gândurilor, primește-mă și mă mântuiește, ceea ce ești limanul celor ce se înviforesc cu asupririle diavolilor, că tu ești sprijinire și acoperământ și părtinire.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Venit-ai din Fecioară nu sol, nici înger, ci Însuți Domnul, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine, omul; pentru aceasta strig ție: «Slavă puterii Tale, Doamne».

Încercându-se mai întâi păgânul tiran, cu momiri să înșele sufletul tău cel tare, nimic n-a izbutit, după aceea cu bătăi și cu schingiuiri cumplite, asupra sfântului tău trup s-a pornit, dar și așa te-ai arătat mucenic al lui Hristos nebiruit.

Bărbătește împotrivindu-se păgânului cadiu, ostașul lui Hristos, Ioan, a stricat măiestriile vrăjmașului cele de multe feluri și credința, până în sfârșit păzindu-o nevătămată, acum cunună nevestejită a luat în ceruri, rugându-se pentru cei ce cu dragoste serbează lăudata-i pomenire.

Slavă...

Ca un ritor preaiscusit te-ai arătat, mucenice al lui Hristos, împotrivindu-te tiranului pentru credință, și cumplite munci primind ai

rămas nerănit de săgețile cele înveninate ale împotrivă-luptătorului și din cursele acestuia scăpând, jertfă Sfintei Treimi te-ai adus.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Adevărată de Dumnezeu Născătoare te mărturisesc, Stăpână, pe tine ceea ce ai sfărâmat tăria morții. Căci, ca ceea ce ai răsărit viața, din legăturile iadului la viață m-ai scos, pe mine, cel ce cu totul eram împilat la pământ.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Luminarea celor ce zăceau întru întuneric și mântuirea celor deznădăjduiți Tu ești, Hristoase, Mântuitorul meu, și la Tine «mânec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu știu «alt dumnezeu afară de Tine».

Fără de cruțare cumplit fiind bătut, viteazule, și cărnurile de pe oase cu totul sfâșiindu-ți-se, cu tărie ai suferit, fericite, priveliște făcându-te îngerilor și oamenilor, pentru aceea îndrăzneală câștigând către Stăpânul, cere mântuire de neputințele sufletești, celor ce te laudă pe tine.

Văzând înșelăciunea persană, dumnezeiescule Ioane, ai disprețuit nebuneasca poruncă a Eparhului celui rău-credincios, zicând: Nu mă voi închina soarelui, făptură fiind, ci mai ales lui Dumnezeu, celui ce a plăsmuit pe oameni cu mâna și pe toate cum voiește le ocârmuiește.

Slavă...

Ca o stea luminoasă ai strălucit din cetatea Trapezunda, frumusețea mucenicilor, o, Ioane, de trei ori fericite, al lui Hristos mucenice, și pe toți îi luminezi, cei ce cu evlavie te laudă și te măresc pe tine, cere-mi și mie de la Hristos dezlegare de păcate, prin mijlocirile tale.

Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

Primește rugăciunea noastră, Preacurată, și roagă pe iubitorul de oameni, Dumnezeu, pe care L-ai născut, să ne scape de toți vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, de păcate și de toată munca.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul greșelilor find înconjurat, chem adâncul milostivirii tale, cel neurmat, din stricăciune, Dumnezeule scoate-mă».

Dorind a sluji adevăratului Dumnezeu, nicidecum nu te-ai speriat de schingiuiri, ci, împotriva tiranului celui fără de omenie tare mărturisind, ai luat cunună în ceruri, și în veci, ca un soare strălucești, raze din lumina ta trimițând spre cei ce te măresc pe tine.

În temniță, fiind închis și cu lanțuri de fier înfășurat, mucenicule al lui Hristos, preaalesule Ioane, lanțurile, brățări de aur le socoteai, căci răsplătire pentru acelea așteptai, pe care o ai și luat din mâna Celui Preaînalt, în veci, în ceruri veselindu-te.

Slavă...

Ca un mir de mult preț, sângele tău l-ai adus lui Hristos, nebiruitule mucenice Ioane, și de la Dânsul plată ai luat, cunună nepieritoare, pentru aceea și după pătimirea ta, din sfintele tale moaște, bogăție de vindecări izvorăște celor ce merg la dânsele și cu credință și cu dragoste le sărută.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut pe Făcătorul cerului, mai desfătată decât cerurile arătându-te, te rog, îndreptează-mă la calea cea cerească, abătându-mă de la calea cea largă, care duce la pieire.

Catavasia:

De adâncul greșelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii tale, cel neurmat, din stricăciune, Dumnezeule scoate-mă.

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Apărătorului și sprijinitorului creștinătății, împotrivitorului și surpătorului păgânătății, mucenicului celui de curând arătat, ostașului lui Hristos celui adevărat, care, ca un soare, Bisericii răsăritului a strălucit și pe credincioși de veselie i-a umplut, toți, acum, din suflet cântări de mulțumire și de laudă să-i aducem, și cu dorire să-i cântăm: Bucură-te, Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Icosul 1:

Îngerilor iubită și plăcută a fost și mai înainte de pătimire, viețuirea ta, purtătorule de chinuri al lui Hristos, Ioane. Căci cu trup material îmbrăcat fiind, viață îngerească pe pământ ai viețuit, cu

milostenii și cu neîncetate rugăciuni, apoi și cu chinuri. Pentru aceasta noi, după vrednicie, aceste laude aducem ție:

Bucură-te, că prin postirile și rugăciunile tale cele necontenite, îngerilor te-ai asemănat;
Bucură-te, că prin milosteniile și lacrimile tale pe demoni i-ai înfricoșat;
Bucură-te, că pe cei întristați i-ai mângâiat;
Bucură-te, că pe cei bolnavi i-ai ajutat;
Bucură-te, că în trup muritor te-ai arătat înger pământesc;
Bucură-te, căci cu mintea ai fost om ceresc;
Bucură-te, că din părinți binecredincioși ai răsărit;
Bucură-te, că dreapta credință până în sfârșit ai păzit;
Bucură-te, că din cetatea vestită Trapezunda ai ieșit;
Bucură-te, că prin toate faptele bune desăvârșit te-ai împodobit;
Bucură-te, că pe mare, negutător iscusit ai fost;
Bucură-te, că negutătoria sufletului bine ai chibzuit;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 2-lea:

Văzând, mucenice al lui Hristos, viclenia diavolului cea măiestrită asupra ta, prin cel de altă credință, ca să te depărteze de la dreapta credință, și cu înțelepciunea dată ție de la Dumnezeu, pricepând măiestriile lui, neprins de dânsele ai rămas cu harul Celui Preaînalt; pentru aceea ai și cântat: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Cunoscând clevetirea ereticului Reiz, de trei ori fericite, adusă asupra ta la eparhul Cetății Albe, cel de credință otomană, cum că te-ai lepădat de adevărata credință creștinească, măcar că acela a te ademeni la aceasta în tot chipul s-a silit, tu nicidecum nu te-ai lăsat a fi biruit; pentru aceea după cuviință auzi de la noi acestea:

Bucură-te, că pe Reiz de mincinos l-ai vădit;
Bucură-te, că tu ca un turn ai rămas neclintit;
Bucură-te, că momirile eparhului întru nimic le-ai socotit;
Bucură-te, că toți cei ce au văzut acestea, folos au câștigat;
Bucura-te, că soarelui și luceafărului a jertfi nu ai voit;
Bucură-te, căci cu aceasta pe păgânul cadiu l-ai disprețuit;

Bucură-te, căci creator al acestora pe singurul Dumnezeu cel în Treime L-ai mărturisit;
Bucură-te, că n-ai primit a defăima;
Bucură-te, că pe acestea le-ai numit planete, iar nu Dumnezeu;
Bucură-te, că de aici s-a pornit tiranul spre a te chinui;
Bucură-te, că ai mustrat pe eparhul înaintea tuturor;
Bucură-te, că pe el mai vârtos a se pleca ție l-ai îndemnat;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 3-lea:

De puterea harului Sfântului Duh fiind întărit, cu multă îndrăzneală către ighemonul ai grăit, viteazule ostaș al lui Iisus: «Nu crede, o tirane, că eu mă voi lepăda vreodată de Hristosul meu, și că mă voi închina făpturii mai degrabă decât Creatorului; să nu-mi fie mie aceasta cât timp voi respira aerul acesta; pentru care și cu mare glas ai cântat: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Erai, o purtătorule de chinuri al lui Hristos, când acestea le ziceai către eparhul, vesel la față, și fără de sfială sau frică; iar el, nemaiputând răbda și de mânie aprinzându-se, a poruncit să fie aduse înaintea lui toiege multe, și de haine să fii dezbrăcat; dar tu, ca și cum altul ar fi fost, așa te aflai; pentru aceasta și noi unele ca acestea grăim către tine:

Bucură-te, că, văzând toiegele acelea, nicidecum nu te-ai temut;
Bucură-te, că din vederea acelora mai tare te-ai împotrivit tiranului;
Bucură-te, că te-ai dezbrăcat de haine stricăcioase;
Bucură-te, că te-ai îmbrăcat în porfiră nepieritoare în ceruri;
Bucură-te, că ai fost amenințat cu chinuri de moarte;
Bucură-te, că tiranul mai cumplit s-a întărâtat, pentru că tu nu ai băgat în seamă acestea;
Bucură-te, că ai înfruntat pe acesta înaintea tuturor celor ce erau de față;
Bucură-te, că pe tine te-ai mărturisit rob adevărat al lui Dumnezeu;
Bucură-te, că bine ai ținut așezămintele, pe care le-ai învățat de la părinții tăi;
Bucură-te, că n-ai primit a aduce jertfă zeilor ighemonului;
Bucură-te, că ai zis păgânului să nu întârzie de a te chinui;

Bucură-te, căci cu aceasta te-a trimis mai degrabă la împărăția cerurilor;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 4-lea:

Creatorului mai ales decât creaturii ai zis, cu suflet vitejesc, o mult-pătimitorule, că te vei închina; pentru aceasta tiranul cel păgân, auzind astfel de cuvinte de la tine și pierzând nădejdea a te îndupleca la voia sa, nebunește s-a aprins de mânie sălbatică și a început să te chinuiască. Iar tu, mucenice al lui Hristos, bărbătește răbdând, cu veselie Celui ce te întărea pe tine ai cântat: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Inimă de diamant având, când ai pătimit pentru dragostea Celui dorit de tine, fericite al lui Hristos mucenice, întru nimic ai socotit chinurile, cu harul Lui fiind întărit; pentru aceea, ca peste o aspidă înveninată ai călcat, și ai alergat spre mai cumplite chinuri cu bucurie; pentru care și de la noi auzi acestea:
Bucură-te, că ai fost așternut gol pe pământ spre chinuire;
Bucură-te, că ai avut ochii minții sus la cer;
Bucură-te, căci cu toiege noduroase fără milă fiind bătut, n-ai slăbit;
Bucură-te, că chinuitorii, cumplit bătându-te, au obosit;
Bucură-te, că vitejește ai răbdat să-ți fie trupul zdrobit în bucăți;
Bucură-te, căci cu aceasta și mai mult la mânie ai întărâtat pe tiranul;
Bucură-te, că de multe bătăi, cărnurile lipite pe toiege au fost aruncate sus în aer;
Bucură-te, căci cu aceasta ai adunat pe îngeri spre a se minuna;
Bucură-te, că ai roșit cu sângele tău pământul;
Bucură-te, căci cu aceasta a strivit pe satana sub picioarele tale;
Bucură-te, că pentru aceasta I-ai mulțumit stăpânului Hristos;
Bucură-te, că El te-a întărit a suferi alte chinuri mai cumplite;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 5-lea:

Auzindu-te cei ce te chinuiau, fiii pierzării, pe tine, mucenice, rugându-te lui Dumnezeu, s-au umplut de mai multă mânie și mai cumplit te-au schingiuit încât și glasul ți-a lipsit; iar tu, răbdătorule de chinuri, suferind cu bărbăție chinul acesta, lui Hristos Celui ce te-a împuternicit, din adâncul inimii ai cântat: Aliluia!

Icosul al 5-lea;

Cu lanțuri de fier din porunca ighemonului fiind legat, ostașule al lui Hristos, Ioane, ai fost aruncat în temniță, și păstrat spre mai cumplite chinuri; și tot trupul tău de bătăi fiind sfărâmat, a doua zi iarăși la judecată ai fost adus; dar, stând înaintea tiranului cu fața veselă, păgânul cadiu s-a mirat foarte și s-a spăimântat. Pentru aceea și noi cu laude ca acestea te întâmpinăm:

Bucură-te, că pentru Hristos ai fost legat cu lanțuri de fier;
Bucură-te, căci cu acelea ai înfricoșat de tot pe diavolul;
Bucură-te, că ai locuit în temniță întunecoasă, închis fiind acolo;
Bucură-te, că după aceea te-ai sălășluit în raiul cel luminos;
Bucură-te, căci cu răni cumplite peste tot trupul fiind rănit, vesel te-ai arătat;
Bucură-te, că de aceasta păgânul tiran s-a minunat foarte;
Bucură-te, că nu ai purtat grijă de vindecarea rănilor trupului tău;
Bucură-te, că prin aceasta sufletul tău mai frumos a înflorit;
Bucură-te, că omul tău cel din afară s-a stricat;
Bucură-te, că omul tău cel dinăuntru a luat acum mai bună înnoire:
Bucură-te, că tiranul a pregătit și alte chinuri mai cumplite împotriva ta;
Bucură-te, că și pe acelea tu le-ai primit cu dragoste;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 6-lea:

Având în minte bunătățile, pe care vrei să le dobândești, mucenice al lui Hristos, vrednicule de laudă, înțelepțește ai răbdat toate schingiuirile, ruperile și sfâșierea cărnurilor; pentru aceea tiranul, umplându-se nebunește de și mai multă mânie, și răcnind ca o fiară sălbatică, a poruncit ca iarăși să fii chinuit mai cu asprime și fără de cruțare să fii bătut. Iar când se făceau acestea, tu cântai lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Atât de cumplit și fără de cruțare ai fost bătut, răbdătorule de chinuri al lui Hristos, mucenice, încât și cele dinăuntru ale tale s-au rupt; iar cei ce te chinuiau pe tine, obosind de atâta cruntă bătaie, se schimbau unii după alții; dar tu, viteazule ostaș al lui Hristos, nicidecum nu ți-ai schimbat gândul de la doritul tău Iisus; ci te rugai

Lui mai cu dinadinsul în adâncul inimii tale, ca să-ți dea răbdare până la sfârșit. Pentru aceasta și noi, ajutați fiind de rugăciunile tale, glăsuim unele ca acestea:

Bucură-te, că tu nu ai pierdut răbdarea, cu cruzime fiind bătut pentru Hristos;
Bucură-te, că au obosit chinuitorii, cei ce te băteau;
Bucură-te, că aceia, ostenind, se schimbau unii după alții;
Bucură-te, că mintea ta sta la Dumnezeu, Cel ce te întărea;
Bucură-te, că trupul tău a fost rănit și sfâșiat până la cele dinăuntru;
Bucură-te, că Hristos cu harul Sfântului Duh te-a cercetat din înălțime;
Bucură-te, că toți cei adunați la acea priveliște, au înfruntat pe judecător, pentru o cruzime ca aceea;
Bucură-te, că din cer ți-ai țesut ție haină nefăcută de mână;
Bucură-te, căci chinuitorii s-au săturat de a mai bate cinstitul tău trup;
Bucură-te, căci credincioșii s-au umplut de multă jale, văzându-te pe tine;
Bucură-te, că ai simțit pe trupul tău rănile lui Hristos;
Bucură-te, că și El ți-a gătit ție cunună neveștejită în ceruri;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 7-lea:

Nemaiavând păgânul tiran nici un fel de chin, o de trei ori fericite mucenice, a poruncit să fie adus un cal neînvățat și sirep, și sfintele tale picioare să fie legate tare de coada lui și să te poarte și să te târască pe toate străzile cetății; iar tu, ostașule al lui Hristos, așa fiind târât, te-ai făcut priveliște îngerilor și oamenilor și cântai lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Străin cu adevărat și neobișnuit chin ți-a născocit ție, pătimitorule al lui Hristos, păgânul Cadiu. Că târât fiind tu de cal în fuga mare pe la locurile cele aspre ale cetății, bucăți de carne din trupul tău pe pietre rămâneau, capul ți se zdrobea și credincioșii cei ce te priveau s-au umplut de multă jale. Iar tu, având mintea ridicată către Dumnezeu, în taină te rugai Lui; de acestea și noi robii tăi minunându-ne, laude ca acestea aducem ție:

Bucură-te, că prin chinuirea ta cea cumplită te-ai făcut mărturisitor al Sfintei Treimi;
Bucură-te, că prin răbdarea ta cea cu tărie te-ai arătat întemeietor al dreptei credințe;
Bucură-te, că aprins ai fost de focul dragostei celei negrăite către Dumnezeu;
Bucură-te, că pentru Dânsul ai suferit sfărâmarea trupului tău;
Bucură-te, că te-ai făcut pricină de veselie îngerilor;
Bucură-te, că ai fost tristă privire credincioșilor;
Bucură-te, că trântit fiind pe pietre capul tău cel sfânt s-a zdrobit pentru Hristos;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale s-a strivit de tot capul balaurului cel nevăzut;
Bucură-te, că pământul ca o boia s-a vopsit cu sângele cel curs din tine;
Bucură-te, că în împărăția cerurilor Hristos cunună acum ți-a dăruit;
Bucură-te, că pentru Dânsul pe pământ ai pătimit;
Bucură-te, că împreună cu Dânsul în împărăția Lui te-ai sălășluit;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 8-lea:

Văzându-te, mucenice al lui Hristos, neamul cel rău credincios, când erai târât de cal pe străzile lor, unii te luau în batjocură, alții își strâmbau fețele lor și aruncau în tine cu ce aveau în mână, alții făceau râs și lucruri necuviincioase. Iar tu, viteazule ostaș, toate acestea cu bucurie și cu mulțumită le răbdai, pentru Cel ce te întărea pe tine, cântând neîncetat: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul având pe Iisus în sufletul și mintea ta, purtătorule de chinuri, și luptele tale fiind acum spre sfârșit, unul din cei ce te batjocoreau, în casa sa alergând și o sabie goală apucând, cu dânsa a tăiat cinstitul și sfântul tău cap, și astfel luminat ți-ai dat sufletul în mâinile Celui dorit de tine; pentru care sfârșit auzi și de la noi acestea:

Bucură-te, că ai luat de la oameni înfruntare și defăimare pentru Hristos;
Bucură-te, căci cu acestea ai urmat lui Iisus, Cel defăimat de ei;

Bucură-te, că ai fost lovit de ei, cu orice li se întâmplase a avea în mâini;
Bucură-te, că și Hristos tot așa a pătimit pentru noi păcătoșii;
Bucură-te, că neamul cel rău credincios cu sabia a tăiat cinstitul tău cap;
Bucură-te, că și Iisus a încununat cu strălucită coroană sfântul tău creștet;
Bucură-te, că nevoința ta cea mucenicească acum s-a săvârșit;
Bucură-te, că ești preamărit împreună cu mucenicii în locașurile cele cerești;
Bucură-te, că acum noi credincioșii te avem pe tine mijlocitor prea fierbinte către Dumnezeu;
Bucură-te, că rugăciunile tale către Dânsul sunt bineprimite;
Bucură-te, că amintirea ta se serbează în toată Biserica;
Bucură-te, că numele tău este mărit de toți cei dreptcredincioși;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 9-lea:

După tăierea cinstitului tău cap, și după despărțirea sfântului tău suflet de trup, mucenice prealăudate, trupul tău zăcea împreună cu capul cel tăiat, neîngropat și în seamă nebăgat. Iar noapte făcându-se, o minune preamărită s-a văzut: asupra moaștelor tale ardeau făclii în chip de stâlp până la cer și bărbați îmbrăcați în veșminte albe cădeau împrejurul trupului tău și cântau cuvinte de negrăit, cu care împreună și tu cântai lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Ritori cu frumoase cuvinte nu pot spune cântările pe care le cântau îngerii împrejurul moaștelor tale, mucenice de trei ori fericite; iar un oarecare iudeu, auzindu-i și părându-i-se că sunt oameni pământești, a luat un arc și a încercat a săgeta într-înșii; dar nimic n-a izbutit, ci mai vârtos s-a făcut vrednic de plâns în vederea tuturor. Pentru aceasta și noi de o minune ca aceea, spăimântându-ne, grăim ție unele ca acestea:

Bucură-te, că de îngeri te-ai învrednicit a fi petrecut;
Bucură-te, că Hristos a privit din cer spre moaștele tale;
Bucură-te, că deasupra moaștelor tale s-a văzut stâlp de foc până la cer;

Bucură-te, că minunea aceasta a înspăimântat pe mulți;
Bucură-te, că iudeul acela a fost pedepsit de puterea dumnezeiască;
Bucură-te, că aceasta s-a făcut spre mai multă laudă a moaștelor tale;
Bucură-te, că tot poporul a alergat să privească pe iudeul acela;
Bucură-te, că după mărturisirea lui, înaintea tuturor, a fost dezlegat de pedeapsă;
Bucură-te, că tiranul, fiind înștiințat de această minune, s-a temut foarte;
Bucură-te, că din această pricină a poruncit creștinilor să te înmormânteze;
Bucură-te, că, îngropat fiind, Biserica a primit cinstitul tău trup;
Bucură-te, că sfântul tău suflet s-a odihnit în locașurile cele cerești;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 10-lea:

O, mucenice mult-pătimitorule, pârâșul și vânzătorul tău, vrând într-una din nopți să fure cinstitul și prea chinuitul tău trup, și la patria sa să-l ducă, tu ostașule al lui Hristos, te-ai arătat degrabă în somn preotului bisericii aceleia și de aceasta l-ai înștiințat; iar el îndată a alergat la biserică și cinstitele tale moaște din mâinile lui le-a apucat; pentru care, bucurându-se, a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Prețioasele și sfintele tale moaște, prin purtarea ta de grijă, mucenice al lui Hristos, scăpând neluate de cei de alt neam, înăuntrul altarului au fost duse și așezate lângă sfânta masă, unde totdeauna pentru mântuirea noastră se jertfește Mielul lui Dumnezeu, Căruia și tu te-ai adus jertfă; credincioșii fiind înștiințați de aceasta au lăudat pe atotputernicul Dumnezeu, Cel ce mărește pe sfinții Săi, cu care și noi cântări de laude ca acestea îți aducem ție:
Bucură-te, că cinstitele tale moaște au scăpat nefurate și nevătămate;
Bucură-te, că cei de alt neam au fost alungați cu rușine și deșerți;
Bucură-te, că înăuntrul altarului moaștele tale au fost așezate de preoții Bisericii;
Bucură-te, căci credincioșii s-au bucurat de aceasta;
Bucură-te, că acolo au fost săvârșite neîncetate minuni printr-însele;
Bucură-te, că și demonii au fost alungați din mulți oameni:
Bucură-te, că uneori s-a arătat stâlp de foc din cer deasupra lor;

Bucură-te, că alte ori și îngerii s-au pogorât spre dânsele;
Bucură-te, că uneori din ele a ieșit bună mireasmă de negrăit;
Bucură-te, că prin ele s-au tămăduit toate felurile de boli;
Bucură-te, că pretutindeni a străbătut vestea minunii ce s-a făcut;
Bucură-te, că Dumnezeu bine a voit ca vestirea ta să ajungă și până la marginile pământului;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 11-lea:

Împodobite fiind cu harul de tot felul de minuni cinstitele și sfintele tale moaște, mucenice al lui Hristos, vrednicule de laudă, toți dreptcredincioșii le cinstesc și le sărută. Pentru aceea tu, având îndrăzneală către Dumnezeu, Stăpânul tuturor, mijlocește acestora, de la Dânsul în viața aceasta sănătate trupească și în veacul ce va să fie mântuire sufletească, cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie cu totul luminoasă fiind cinstitele tale moaște, mucenice mult-chinuite, pusă în sfeșnicul Bisericii și luminând mult timp partea locului unde ai pătimit, după aceea, prin vrerea lui Dumnezeu și prin stăruința unui drept credincios domn, în țara Moldovei adusă fiind, neîncetat luminează și raze de minuni, spre toți cei ce aleargă la ele cu credință, revarsă. Pentru aceea și noi, de același dar împărtășindu-ne, grăim ție:

Bucură-te, rază a luminii celei neînserate și gânditoare:
Bucură-te, că peste toate părțile cele de sub cer ești luminător;
Bucură-te, luceafăr prealuminos al zilei celei neînserate;
Bucură-te, că și la noi prin oarecare iconomie ai fost adus din altă parte;
Bucură-te, că și acolo multă vreme razele ți-au strălucit;
Bucură-te, că iarăși înapoi ai venit prin vrerea lui Dumnezeu;
Bucură-te, smirnă totdeauna binemirositoare în Biserica lui Hristos;
Bucură-te, că împărtășești de bună mireasmă pe toți cei ce aleargă la tine;
Bucură-te, vas de mir neîmpuținat și de nenumărate vindecări încăpător;
Bucură-te, că împarți îndeajuns tuturor celor ce au trebuință;

Bucură-te, că Împăratul cerurilor a vărsat peste tine slavă și mare cuviință;
Bucură-te, că ne-ai îndestulat și pe noi de darul tămăduirilor a tot felul de neputințe;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 12-lea:

Dar luând de la Dumnezeu, întru tot lăudate și mult-pătimitorule mucenice, vindeci pe toți de tot felul de boli, nu numai trupești, ci și sufletești; iar acum, stând înaintea lui Hristos, Celui ce te-a întărit pe tine spre pătimire, nu înceta mijlocindu-ne mântuire sufletească și nouă celor ce cu dragoste și cu multă cucernicie serbăm amintirea ta și cântăm neîncetat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Lăudând, cântând și fericind chinurile tale cele cu multă durere, răbdarea cea până în sfârșit, vitejia și bărbăția cea nebiruită ce ai arătat în trupul cel ca de diamant, pe care Hristos puitorul de nevoință l-a preaslăvit în cer și pe pământ, și nouă, nevrednicilor, ni l-a dăruit, sfinte mare mucenice Ioane, grăim ție acestea:

Bucură-te, că ești împreună-locuitor și petrecător cu oștile îngerești;
Bucură-te, că ești dus și cu dragoste petrecut la locașurile cele cerești de cetele mucenicești;
Bucură-te, că ești încununat cu mărire de însăși mâna Împăratului Hristos;
Bucură-te, că Însuși Domnul te-a luat pe tine la repaosul cel veșnic după multele pătimiri;
Bucură-te, că ți-ai adunat comoară nejefuită în ceruri;
Bucură-te, că ai agonisit plată multă acum întru strălucirile sfinților;
Bucură-te, că în încercări și nevoi ești nouă tare ajutător;
Bucură-te, că ești fierbinte solitor bucuriei și slavei celei veșnice;
Bucură-te, că ești izvor nedeșertat de vindecări neputincioșilor;
Bucură-te, că ești o curgere neîncetată de mângâieri celor întristați;
Bucură-te, că prin tine avem nădejde a fi scăpați de toate relele întâmplări vătămătoare și nefolositoare;
Bucură-te, că prin tine așteptăm a dobândi bunătățile cele de-a pururea fiitoare;
Bucură-te, Sfinte Ioane, mare mucenice al lui Hristos!

Condacul al 13-lea:

O, mult-pătimitorule al lui Hristos, sfinte și mare mucenice Ioane, primind această umilită rugăciune a noastră, ce se aduce ție acum din inimă, ne izbăvește pe noi de toate vătămările sufletești și trupești, de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți și de chinul cel veșnic, cu rugăciunile tale cele bine-primite de Dumnezeu, ca împreună cu tine în veacul ce va să fie, în locașurile sfinților, să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia. (acest condac se zice de trei ori.)

Apoi iarăși se zice Icosul întâi: Îngerilor iubită și plăcută a fost și mai înainte... Condacul întâi: Apărătorului și sprijinitorului creștinătății...

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui călcător de lege, înaltă văpaie a ridicat, iar Hristos a tins cinstitorilor de «Dumnezeu tineri, roua Duhului, Cel ce este binecuvântat și preamărit».

Urmând Stăpânului Hristos, Celui ce a pătimit pentru noi, de bună voie ai alergat la pătimire, mucenice prealăudate, pentru aceea roagă-te lui ca să scăpăm de primejdii, noi, cei ce cu credință săvârșim sfântă și dumnezeiasca ta pomenire.

Nu este loc pe pământ cu adevărat unde să nu se reverse izvoarele minunilor tale, mucenice, că numele tău peste tot pământul a străbătut, pentru aceea mă rog ție, fă-mă și pe mine părtaș harului tău, ca să te laud pe tine.

Slavă...

Oștile cerești s-au spăimântat de răbdarea ta întru pătimire, mucenice, iar Hristos, Împăratul îngerilor, foarte a iubit frumusețea sufletului tău, pentru aceasta, pururea împreună cu Dânsul a împărăți te-ai învrednicit, rugătorule pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară ai rămas și după naștere, că ai născut pe Dumnezeu, Cel ce hrănește toată făptura, care pentru mila cea negrăită și pentru îndurarea cea multă S-a făcut om, Curată, pe Care roagă-L acum să ne mântuiască pe noi.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Jertfă bine primită lui Dumnezeu și cu bun miros s-a arătat, cinstitul și mult chinuitul tău trup, fericite mucenice, tămăduiri de «boli, amânduror părților dând, sufletului și trupului, celor ce cu credin«ță năzuiesc la dânsul și cu dragoste slăvesc dumnezeiasca ta pomenire».

Pe tine te fericesc împărații, te binecuvintează Arhiereii, auzind de a ta vitejească răbdare și către Hristos mijlocitor câștigându-te, venind se închină și cu evlavie sărută cinstitele, sfintele și de tot folosul aducătoarele tale moaște.

Slavă...

Jertfă vie te-ai adus lui Hristos, prin durerile pe care până la sfârșit le-ai suferit, pentru dreapta credință, iar acum, cu cunună duhovnicească, în multe feluri împletită și cu coroană împărătească în ceruri ești încununat, prea lăudate mucenice, rugându-te pentru sufletele noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe cel ce s-a născut din Tatăl fără de ani, și mai înainte de veci a strălucit și toate cele văzute și nevăzute a făcut, Fecioară Maică, cu trup L-ai născut. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, toate neamurile te slăvesc.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Fiul Părintelui celui neînceput, Dumnezeu și Domnul, întrupându-se din Fecioară s-a arătat nouă spre a lumina cele întunecate «și a aduna cele risipite; pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu «cea prealăudată o mărim».

Ca să vedem și noi frumusețea lui Hristos cea adevărată, în vremea cea rânduită și cu raza și strălucirea Lui cea dulce să ne desfătăm, roagă-te neîncetat, fericite mucenice, ca cel ce ai biruit pe tiranul și duhurile cele viclene le depărtezi, și ai îndrăzneală a te ruga pentru noi, cei ce te lăudăm pe tine.

Luptându-te vitejește după dreptate, ai primit de la Hristos răsplătire, întru tot lăudate, căci pe muncitorul păgân de tot surpându-l,

daruri de la Stăpânul tuturor pentru aceasta ai luat, Căruia stându-I înainte, roagă-te pentru cei ce te cheamă pe tine în ajutor.

Slavă...

Roagă-te Domnului, de trei ori fericite mucenice, pentru noi cei ce cu credință săvârșim pomenirea ta, ca scăpând de primejdii și de rele întâmplări, cu un glas să strigăm: Bucură-te apărătorul credincioșilor, bucură-te lauda purtătorilor de chinuri, prea minunate.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată, Maica lui Hristos Dumnezeu, lauda, frumusețea și podoaba credincioșilor, veselia îngerilor și mântuirea lumii, pe cei ce aleargă la acoperământul tău păzește-i, Stăpâna mea.

Luminânda

Podobie: Lumina cea neschimbată...

Cu strălucirile tale cele minunate, ca un soare purtător de lumină, toată lumea o luminezi, Ioane, purtătorule de chinuri. Pentru aceasta, săvârșind pomenirea ta, lăudăm pe cel ce te-a preamărit pe tine.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, ceea ce ai purtat în pântece lumina cea neapusă care luminează pe cei ce șed întru întunericul necunoștinței, luminează-ne și pe noi, păcătoșii, cu lumina Fiului tău.

La Laude, Stihirile pe 4, glasul al 2-lea.

Podobie: Când de pe lemn...

Veniți, pe viteazul luptător, pe mucenicul lui Hristos, Ioan, să-l lăudăm, veniți toți cei de un nume cu el și toți credincioșii, cu cucernicie și cu multă evlavie închinându-ne icoanei acestuia, cu dor și cu dragoste să o sărutăm, mărind pe acesta cu laude și cu cântări duhovnicești. Căci el, cu adevărat, neîncetat se roagă înaintea Stăpânului, pentru pacea lumii și mântuirea sufletelor noastre.

Cu laude și cu cântări duhovnicești, mucenice al Domnului Ioane, vrednicule de minuni, pomenirea cea de peste an a pătimirii tale, împreună cu toți credincioșii adunându-ne, totdeauna o facem, luminat prăznuind și cu mult dor sărutând cinstitele și dumnezeieștile tale moaște, care izvorăsc tămăduiri, tuturor celor ce cu credință năzuiesc și aleargă la dânsele.

Glasul 1

Podobie: Prea lăudaților mucenici...

Pe noul Ioan, cel prealuminat, pe mucenicul Domnului cel prea viteaz cu adevărat, pe odrasla Trapezundei, care s-a luptat în Cetatea Albă, pe steaua cea prea strălucită, pe frumusețea mucenicilor, toți cei iubitori de mucenici, cu stăruință să-l lăudăm, că acesta neîncetat se roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Asemenea te-ai făcut cu mucenicii, în anii cei de pe urmă, mucenice cel de bun neam. Că aprinzându-te cu râvna sufletului celui iubitor de Dumnezeu, cu pătimirile tale ai câștigat slava cea prea îndestulată și lui Hristos te rogi, să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Veniți, iubitorilor de mucenici, să ne îndulcim înțelepțește astăzi, din masa cea duhovnicească, pe care ne-a pus-o nouă înainte mucenicul Ioan, de care și îngerii se îndulcesc, precum a zis proorocul: Pâine îngerească a mâncat. Căci cu sufletul împreună cu dânșii se desfătează și nouă celor ce cu cinste săvârșim pomenirea lui, ne cere de la Mântuitorul Hristos iertare păcatelor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Toată viața mea în răutăți am cheltuit-o, nefericitul, și acum am rămas, Curată, cu totul lipsit de toată fapta bună și văzând că se apropie moartea, vai mie! tremur de judecata Fiului tău și Dumnezeu, de la care scapă-mă, Fecioară, și mai înainte de nevoia aceea, Stăpână, întoarce-mă și mă mântuiește.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Troparul: Viața pe pământ bine îndreptându-ți..., Slavă..., Și acum..., Taina cea din veac ascunsă..., Doamne, miluiește (de 40 de ori). Ceea ce ești mai cinstită..., Slavă..., Și acum..., și otpustul zilei.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE ÎNGERUL PĂZITOR AL VIEȚII OMULUI

Facerea lui Ioan Monahul

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor scăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și Dumnezeului nostru să-I «cântăm».

Stih: Sfinte îngere, păzitorul vieții mele, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru mine, păcătosul.

Pe tine, păzitorul sufletului meu, cel neadormit, și folositorul și îndreptătorul vieții mele, pe care te-am dobândit de la Dumnezeu, te laud, dumnezeiescule înger al lui Dumnezeu, Cel atotstăpânitor.

Vrând ca toți oamenii să se mântuiască, Cuvinte, ai pus pe sfinții îngeri îndreptători și luminați povățuitori oamenilor, care ne povățuiesc pe noi la frica Ta.

De noaptea cea întunecată fiind cuprins și cu negura cea deasă a patimilor fiind acoperit, cu lumina pocăinței luminează-mă, îndreptătorule, folositorule și păzitorul meu.

Slavă...

Potop cu tină și întuneric de gânduri rușinoase întru mine izvorăsc, despărțind de la Dumnezeu mintea mea, pe care usucă-le, ajutătorul meu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu :

Tu ești, Stăpână, liniștea și adăpostirea celor învăluiți în marea păcatelor. Pentru aceasta alerg către a ta adăpostire, fiind învăluit cu viforul a multe feluri de patimi.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește întru dragostea Ta; că «Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule Iubitorule «de oameni».

Ființă am din amestecătură de pământ, de tină și țărână, pentru aceasta de pământ m-am lipit. Ci, o, folositorul meu, îndreptătorul și izbăvitorul meu, întoarce dorirea mea către cele cerești.

Ziua și noaptea, cu faptele mele cele rele, te amăgesc, te mâhnesc și te întărât; dar, te rog, nu sta departe de mine, ci ajută-mă spre a mă îndrepta.

Supus sunt grijii și mâhnirii, că nepocăit și neîndreptat petrec. Pentru aceasta dăruiește-mi să mă pocăiesc cu adevărat și să te bucur pe tine, păzitorul meu.

Slavă...

Cel ce vezi fața cea de nevăzut a lui Dumnezeu, Care șade în ceruri și Se uită pe pământ cu gândul și-l face pe el de se cutremură, pe Acela roagă-L să mă mântuiască, sfinte îngere.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Minte, cuget și cuvânt, harul lui Dumnezeu am luat, ca, pe Stăpânul cunoscând, cu fapte bune să-L cinstesc; iar cu patimile ocărând harul, pe Stăpânul am defăimat, Stăpână, miluiește-mă.

Sedealna, glasul al 4-lea

Podobie: Cel ce Te-ai înălțat...

Păzitorul sufletului și al trupului meu, cel ales mie de la Dumnezeu, dumnezeiescule înger, urmând lui Dumnezeu, treci cu vederea, preasfinte, toate greșelile sufletului meu celui ticălos și mă izbăvește

de cursele cele de multe feluri ale înșelătorului și fă milostiv pe Dumnezeul tuturor, ca să-mi dea iertare la judecată.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu ești Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui și a «noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, «strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni».

Neaducându-mi aminte, Mântuitorule, de înfricoșătoarea judecată la care am să stau înainte și să dau răspuns pentru tot lucrul și cuvântul, nici gândindu-mă la moartea cea fără de veste, sunt neîndreptat; dar tu, îndreptătorul meu, nu mă lăsa pe mine.

Cu deadinsul toată răutatea am plinit din tinerețe și n-am încetat a te amărî pe tine, apărătorul meu, cu cuvinte și cu fapte fără de lege; nu te mânia dar, ci mai așteaptă, înțelepțindu-mă, luminându-mă și întărindu-mă.

Urmând îndelung-răbdării Cuvântului lui Dumnezeu, Care a venit ca să cheme pe toți păcătoșii la pocăință și așteaptă îndreptare de bunăvoie și nu face silă, și tu, îndreptătorul meu, spre mine cu îndelungă-răbdare petreci.

Slavă...

Departe de la Dumnezeu păcatul m-a lepădat pe mine, netrebnicul rob; dar Stăpânul meu, Iisus, m-a primit cu milostivire și m-a făcut al Său; iar eu, lepădând atâta har al Lui, te scârbesc încă pe tine, îngerul lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu adevărat Domnul S-a făcut Împărat, cu împărăție care nu cade, și precum psalmistul grăiește, S-a îmbrăcat din tine, Maica lui Dumnezeu, întru preafrumoasă podoabă, în trup sfânt, cu care a luat moarte și a surpat împărăția ei.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine ticălosul? Ci Te «rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Pe tine păzitor câștigându-te, împreună-petrecător și împreună-vorbitor, sfinte îngere, păzindu-mă, cu mine călătorind, împreună-locuind și cele de mântuire înainte pururea punându-le, ce iertare voi lua, necunoscător fiind?

Cu multă îndrăznire stând înaintea scaunului Atotstăpânitorului și împreună dănțuind, la Împăratul făpturii roagă-te, ajutătorul meu, să-mi dea iertare de răutățile mele cele multe.

Muncile și chinurile care mă așteaptă mai înainte văzându-le și de împietrirea, nebunia și orbirea mea făcându-ți-se milă, suspini și te tânguiești și te întristezi, fiind plin de mâhnire, izbăvitorul meu.

Slavă...

Nici într-un ceas, nici într-o clipă sau și mai puțin decât aceea, nu te-am lăsat pe tine, păzitorul și făcătorul meu de bine, să te bucuri de mine și să te veselești și să salți, fiind eu pururea stricat cu păcatele.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Prunc nou S-a arătat Cel necuprins cu mintea, din tine, ceea ce ești cu totul fără prihană, Cel ce a pus pădurile cu hotar și munții cu așezământul cunoștinței, Cel ce numără mulțimea stelelor și picăturile de rouă și schimbă suflările vânturilor.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și lui voi spune scârbele mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă».

Păzindu-mă și oștindu-te împrejurul meu și întorcând înapoi pornirile diavolilor și năvălirile lor cele în chipurile fiarelor, nu înceta, păzitorul meu, pururea a le depărta de la mine, că pe tine te am cald folositor.

Cel ce ești mir scump și cu bună mireasmă, nu te scârbi de întinăciunea mea, nu te depărta de la mine până la sfârșit, ci fii mie păzitor pururea nedepărtat, că și soarele, trecând peste locurile cele întinate, nu se întinează.

Pe cel ce a acoperit cu ape prin cuvânt cele mai pe deasupra ale Lui, roagă-L, folositorul meu, ca să-mi dea har a izvorî picături izvorâtoare

de lacrimi, ca prin acelea să se curățească inima mea și să vadă pe Dumnezeu.

Netrupește, ca cel ce ești curat și fără de materie, stând înaintea Celui curat și fără materie, și câștigând multă îndrăznire și apropiere către Dânsul, pe Acela roagă-L cu deadinsul să dăruiască sufletului meu mântuire.

Slavă...

Înfruntarea și rușinea să acopere fețele vrăjmașilor cele întunecate, rușinoase și întinate, când se va despărți de trup sufletul meu cel smerit, și să-l acoperi, îndreptătorul meu, cu aripile tale cele luminate și preasfinte.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești mai sfântă decât sfinții îngeri și mai presus de heruvimi și de serafimi, mintea mea cea târâtoare pe pământ și de cele pământești râvnitoare, mai presus decât pofta cea pământească și trupească o arată, ridicând-o de la pământ către dragostea cea cerească.

CONDACUL, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Slujitorul lui Dumnezeu și păzitorul meu cel preaales, petrece pururea împreună cu mine, păcătosul, izbăvindu-mă de toată facerea de rău a diavolilor; dar te rog, îndreptează-mă la cărările cele dumnezeiești, silindu-mă spre viața cea nestricăcioasă.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul «părinților noștri, bine ești cuvântat».

Mulțimile cele întunecate ale tâlharilor celor nevăzuți, ce cad împrejur asupra mea, care caută să atragă și să răpească sufletul meu, nu lipsi izgonindu-le cu sabia ta cea de foc, ca un puternic, ajutătorul meu.

Când va vrea să mă judece Judecătorul și Dumnezeul meu și să mă osândească pe mine, cel osândit de conștiința mea, mai înainte de judecata aceea, nu mă uita pe mine, povățuitorul meu.

Avându-mi eu trupul mamă, iar tina, tată și țărâna strămoș, prin înrudirea cu acestea, la pământ neîncetat caut; ci dă-mi, ajutătorul meu, ca fără frică să mă uit vreodată și în sus la frumusețea cerului.

Ca cel ce ești frumos prin frumusețea dulce, plăcut și cu minte strălucitoare ca soarele, luminat să-mi stai înainte cu veselă față și cu privire lină, când mă vei lua de pe pământ, îndreptătorul meu.

Slavă...

Pentru milostivirea milei și pentru multa mulțime a iubirii de oameni, să mă acoperi pe mine cu acoperământul aripilor tale când voi ieși din trup, păzitorul meu, ca să nu văd fețele cele urâte ale diavolilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești poartă cerească și ușă de mântuire și scară înțelegătoare, pe care Dumnezeu S-a pogorât și om S-a suit, cu îndurările tale, curată, învrednicește-mă de împărăția cerurilor pe mine, robul tău.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De șapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor l-a ars nebunește pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia mântuiți «de o putere mai mare, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat: Tineri bine«cuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

După Dumnezeu pe tine te-am luat de la Dumnezeu folositor, povățuitor, ajutător și apărător, preasfinte îngere. Pentru aceasta nu înceta, te rog, povățuindu-mă, îndreptându-mă și învățându-mă să fac cele cuvioase și să-mi luminezi mintea până ce mă vei înfățișa mântuit înaintea lui Hristos.

Când se vor pune scaunele și cărțile se vor deschide și Cel vechi de zile va ședea și oamenii vor fi judecați și îngerii vor sta înainte și pământul se va clătina și toate se vor înfricoșa și se vor cutremura, atunci arată spre mine iubirea ta de oameni și mă izbăvește de gheenă, pe Hristos îmblânzindu-L.

Acum în chip nevăzut mă înconjură, ca niște albine fagurele, urâtorii de Dumnezeu și pierzătorii diavoli, ca niște păsări răpitoare, ca niște vulpi viclene și ca niște mâncători de cruzime; ca păsările cele mâncătoare de stârv, împrejurul meu zboară; acoperă-mă, păzitorul meu, precum își acoperă vulturul puii săi.

Dă-mi izvoare de lacrimi, ca să curgă neîncetat din ochi din destul, care să mă spele pe mine tot, din creștet până la picioare, ca, îmbrăcându-mă în haina pocăinței, cea mai albă decât zăpada, să intru în cămara lui Dumnezeu, pe tine cinstindu-te, apărătorul meu.

Casă lui Hristos fiind inima mea, prin patimi, viață de ființe necuvântătoare am urmat. Ci mă întărește, ajutătorul sufletului meu, curățește viața mea, tămâiaz-o și stropește-o cu miresme și cu miruri de rugăciuni și de curăție, ca să fie iarăși casă lui Hristos cu bun miros.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Îndreptătorule, păzitorul meu, folositorul și izbăvitorul meu, păzitorul ticălosului meu suflet, când mă va scula din pământ la judecată înfricoșătorul glasul al trâmbiței, atunci aproape de mine să stai, blând și vesel, cu nădejdea mântuirii depărtând de la mine frica.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cu nemărginirea bunătății în dar mă miluiește, ceea ce ai născut Izvorul milostivirii, că vrednic de milă sunt, dar nu am ce să-ți aduc ție, că bunurile mele nicicum nu-ți trebuie, ca ceea ce ai zămislit nespus pe Dătătorul de bine și Mântuitorul lumii, ceea ce ești plină de har.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Înfricoșatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre; cum Cel Preaînalt de bunăvoie S-a pogorât până la trup, din pântecele «Fecioarei făcându-Se om. Pentru aceasta, pe Preacurata Născătoare de «Dumnezeu, credincioșii o mărim».

De-a dreapta sufletului meu celui ticălos să te văd stând, luminat și blând, pe tine, ajutătorul și folositorul meu, când va ieși din mine cu anevoie sufletul meu, și izgonind pe amarii vrăjmași care caută să mă apuce.

Ca un dumnezeiesc slujitor al lui Dumnezeu, care faci vrerile Lui cele dumnezeiești, ai multă îndrăznire către Dânsul, sfinte îngere. Pentru aceasta, cu căldură roagă-L pentru mine, ca, mântuindu-mă prin tine, să te laud folosind și acoperământul tău.

În toată viața mea, prin multă deșertăciune trecând, de sfârșit m-am apropiat; ci te rog, păzitorul meu, fii mie ajutător și apărător nebiruit, când voi trece vămile judecății.

Greșelile minții mele, rătăcirile, jefuirile, răutățile și cugetele cele de rușine ale gândurilor celor necurate și spurcate, nu înceta, ajutătorul meu, a le întoarce în gânduri bune și în cugete roditoare de focul umilinței.

Iisuse, Unule-Născut, Preabunule, biruiește cu milostivirea Ta mulțimea cea nemăsurată a răutăților mele, cu rugăciunile cele dumnezeiești ale slujitorului Tău cel fără de trup, pe care l-ai pus mie păzitor din pruncie, ca un iubitor de oameni.

Slavă...

Toată nădejdea mea de mântuire, după Dumnezeu, spre tine am pus-o, păzitorul și purtătorul meu de grijă și apărătorule; fă rugăciune neîncetată la Dumnezeu pentru mine, luând împreună-rugători și ajutători cetele îngerilor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Înalță fruntea creștinilor și surpă întărâtările păgânilor, Născătoare de Dumnezeu, mântuind nebiruită turma ta aceasta, întru care numele tău cel mare și mult cinstit este lăudat și mărit cu credință.

Stihirile ale aceluiași, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratului...

Îngere al lui Dumnezeu, cel ce stai fără mijlocire înaintea Sfintei Treimi, nu înceta a te ruga pentru mine, robul tău.

Ca unul care ai luat tărie de la Dumnezeu a păzi sufletul meu, nu înceta, cu acoperământul aripilor tale, a-l acoperi pe el pururea.

Har fie lui Iisus, Cel ce te-a dat pe tine mie, mare păzitor sufletului meu și armă asupra vrăjmașilor mei, de Dumnezeu cinstitule înger.

Învrednicește-mă și pe mine să dobândesc Împărăția cea de sus a lui Dumnezeu, ca împreună cu tine să cânt cântarea Sfintei Treimi.

Slavă...

A doua lumină tu ești, după Dumnezeu, o, păzitorul meu; nu înceta a-mi ajuta ca să văd și eu lumina Dumnezeirii cea în trei străluciri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpâna îngerilor și a oamenilor, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta a ruga, Fecioară, pe Fiul tău pentru mine, robul tău.

Rugăciune către sfântul înger păzitor

Sfinte îngere, cel ce stai înaintea pătimașului meu suflet și al vieții mele celei ticăloase, nu mă lăsa pe mine, păcătosul, nici nu te depărta de mine pentru neînfrânarea mea. Nu da loc diavolului celui viclean, ca să-mi stăpânească cu silnicie acest trup muritor. Întărește mâna mea cea slabă și neputincioasă și mă îndreptează la calea mântuirii. Așa, sfinte îngere al lui Dumnezeu, păzitorul și acoperitorul sufletului și al trupului meu celui ticălos, iartă-mi toate cu câte te-am scârbit în toate zilele vieții mele și orice am greșit în această zi. Acoperă-mă în această noapte și mă păzește de toată ispita celui potrivnic, ca să nu mânii cu nici un păcat pe Dumnezeu; și te roagă pentru mine către Domnul, ca să mă întărească întru frica Sa și vrednic să mă arate pe mine, robul Său, bunătății Sale. Amin.

ACATISTUL
SFINȚILOR ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIIL

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește **(de 12 ori)**, Slavă..., Și acum..., **Apoi:** Veniți să ne închinăm... **(de 3 ori), Apoi: Psalmul 142:** Doamne, auzi rugăciunea mea... **(caută la pag. 370).** Dumnezeu este Domnul..., **(de 3 ori) și troparele acestea, glasul al 4-lea:**

Mai-marilor voievozi ai oștilor cerești, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii; cu rugăciunile voastre să ne acoperiți pe noi, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupești păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: Izbăviți-ne din nevoi, ca niște mai-mari peste cetele puterilor celor de sus.

Slavă..., **(același tropar)** Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat. Dumnezeu, în unire neamestecată întrupându-se și crucea de bună voie pentru noi luând, prin care înviind pe cel întâi zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

După aceea: Doamne miluiește **(de 3 ori.)**, Slavă..., Și acum..., **Psalmul 50 (caută la pag. 210), apoi:**

Canonul Arhanghelilor

Compunerea lui Ioan monahul.

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea,

Irmosul:

Cântare să înălțăm popoare, minunatului, Dumnezeului nostru, Cel ce a scăpat din robie pe Israel, care cânta cântare de biru-«ință și striga: Să cântăm Ție unuia, Stăpânului».

Bucură-te Gavriile, de taină vestitorule al întrupării lui Dumnezeu; bucură-te Mihaile, mai-marele cetelor celor fără de trup, care neîncetat strigați: Sfânt, Sfânt, Sfânt, ești Dumnezeule atotțiitorule!

Voievozii îngerilor și cei mai aleși și căpeteniile cetelor cei luminați, mințile cele fără de trup, astăzi le ridică spre săvârșirea de praznic a pomenirii lor celei strălucite; cu care împreună se bucură oamenii, cântare Treimii aducând.

Slavă...

Să ne veselim împreună cu îngerii noi, oamenii, duhovnicește întru bucurie; că Gavriil iarăși binevestește acum unirea Bisericilor și surparea a tot eresului celui potrivnic, întru venirea pomenirii lor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născut-ai pe Cuvântul Tatălui, cel mai presus de fire, Preacurată, Care întru tine S-a sălășluit, în Duhul Sfânt, pe Cel ce este cu două firi și cu două voințe într-un Ipostas neschimbat; al Cărui chip îl sărutăm.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Tu ești Tăria celor ce aleargă la Tine, Doamne; Tu ești Lumina celor întunecați și pe Tine Te laudă duhul meu».

Între îngeri cel dintâi și al Treimii a doua lumină te-ai arătat, Mihaile Arhanghele, nouă, celor ce cu credință te lăudăm.

Gavriil, cu raza dumnezeiescului har, într-adevăr a umplut tot pământul, vestind pogorârea cea în trup a lui Dumnezeu.

Slavă...

Pereche pururea slăvită și însoțire luminoasă fără materie, arătați-ne părtași luminii dumnezeiești pe noi, cei ce săvârșim cu credință pomenirea voastră.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cântat-a Isaia nașterea ta cea mai presus de minte, Curată, pe care o mărturisesc și o cânt și eu ca să dobândesc curăția aceluia.

Sedealna, glasul al 8-lea.

Podobia: Porunca cea cu taină...

Cetele celor fără de trup dorind a le lăuda noi cei de pe pământ, să urmăm cât se poate a lor sfințenie, omorându-ne toate patimile trupului, rugându-i ca pe niște apărători și păzitori, să ne izbăvească de toată înșelăciunea nevăzutului vrăjmaș pe noi, cei ce-i lăudăm pe dânșii, ca să aflăm milă.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mulțumim ție pururea, Născătoare de Dumnezeu, și te mărim pe tine, Curată, și ne închinăm ție, lăudând pe cel născut al tău, ceea ce ești plină de har, strigând neîncetat: Mântuiește-ne pe noi, Fecioară prea milostivă, ca o bună, și de la demoni ne scoate și din răspunsul cel înfricoșător la ceasul judecăți, ca să nu ne rușinăm noi, robii tăi.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu ești Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui și a «noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, «strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni».

În Ierihon s-a arătat, mai-marele voievod al puterii, oștindu-se demult Isus al lui Navi, biruință făcând și izbândind, Mihaile, mai-marele voievod al celor fără de trup; de la care luând putere sluga Domnului, prin armă robi a luat pe cei potrivnici.

Gavriil, dumnezeiescul cu adevărat Arhanghel, mai-marele puterilor celor fără de trupuri, oarecând s-a arătat aducând bunele vestiri de fiu lui Zaharia, preotul; pentru aceasta, Ioan, glasul cuvântului, născându-se, părintelui său glas i-a dat.

Slavă...

Să se bucure cu bucurie toate marginile astăzi, prăznuind sfântă pomenirea Arhanghelilor Tăi, Dumnezeule, a dumnezeiescului Mihail

și a lui Gavriil, de Dumnezeu înțeleptitul. Împreună se bucură și toată ceata îngerească, căci se mântuiește lumea prin acoperământul lor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Numai tu una ai fost curată și după naștere, numai tu te-ai arătat fără de bărbat, cu lapte hrănind pe Cuvântul cel adevărat al Tatălui, Care prin Duhul Sfânt a luat chip de rob precum suntem noi, Fecioară Născătoare de Dumnezeu. Pe Care Îl lăudăm cinstind dumnezeiasca asemănare a chipului Lui.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine, ticălosul? Ci Te «rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Neplecându-se Valaam vrăjitorul, de demult cuvintelor lui Dumnezeu celor negrăite și dumnezeiești, s-a arătat asinului îngerul la răspântii, și mustrându-l cu asprime și făcând cuvântător pe dobitoc, a schimbat lui Valaam cunoștința firii.

Prins fiind Petru și în temniță rămânând, i s-a arătat îngerul lui Dumnezeu, scăpându-l din mâinile lui Irod, din legături și din moarte. Pentru aceasta veniți toți, ca pe niște dumnezeiești păzitori ai sufletelor, pe înțelepții arhangheli să-i cinstim.

Slavă...

Îngeri, arhangheli dumnezeiești, puteri ale lui Dumnezeu, stricați cu rugăciunile voastre cele de-a pururea către Dumnezeu, tulburările războaielor, eresurile Bisericii și toate smintelile, și pe noi în pace ne păziți.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine te știm singurul Dumnezeu făpturii, în două firi, în amândouă lucrările și voile fiind neamestecat, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai luat trup din Fecioară, al cărei chip pe icoane îl cinstim.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Cu frică în cântări să cinstim cu buze de lut pe cei fără de materie, din stricăciunea cea trupească ridicându-ne mintea la cei «fără de trup, care sunt ca focul, ca văpaia și ca lumina».

Încetați viforul patimilor, Arhangheli, și potoliți împreună cu acelea toate smintelile de credință, Sfinților mai-marilor voievozi ai Treimii, cei ce sunteți în chipul focului.

Slavă...

Arhanghelii lui Dumnezeu, căpeteniile celor fără de trup, cu îndrăznirea voastră, de tot eresul izbăviți-ne pe noi, Mihaile voievodule și Gavriile, mai-marii Puterilor îngerești.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Din pântecele celei ce nu știe de bărbat, Te-ai arătat de bună voie întrupat, Cel ce ești fără de trup ca un Dumnezeu, Hristoase, și purtător de trup, ca un om ai fost; a cărui chip pe icoană credincioșii îl mărim.

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Pe căpeteniile îngerilor Treimii, pe Mihail și Gavriil, să-i lăudăm noi toți, iubitorii de praznic, care ne acoperim cu aripile amândurora și din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim; unuia grăind: bucură-te, slujitorule al Legii, iar altuia zicând: bucură-te, îngere al darului!

Icosul 1:

Arhanghele Mihaile, mai-marele cetei îngerilor celor fără de trup, creat ai fost de Dumnezeu, Ziditorul tuturor; de aceea cu bucurie laude de acest fel aducem ție:

Bucură-te, făptură a Minții celei ce a făcut lumea;
Bucură-te, revărsarea luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel ca focul, care stai aproape de Dumnezeire;
Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;
Bucură-te, Duh înfocat și nematerial după asemănarea lui Dumnezeu;
Bucură-te, ființă nemuritoare, lăudătoare de Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule de foc al cerului;
Bucură-te, căpetenia oștii celei nematerialnice;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine mulțumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulțumitor;
Bucură-te, prin care firea îngerilor s-a întărit;

Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 2-lea:

Pe îngerii cei nemulțumitori văzându-i trufindu-se și din cerul cel înfocat căzând, o dumnezeiescule Mihaile, ca un rob mulțumitor stând, ai strigat: «Să stăm bine și să luăm aminte», cântând Sfintei Treimi: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Gavriil, al minților celor ascunse și al tainelor Celui Preaînalt părtaș te-ai arătat, făcând mai înainte cunoscute cele ce aveau să fie și bunele vestiri de bucurie oamenilor spunându-le. Pentru aceasta, cu dorință mă grăbesc a-ți cânta ție:

Bucură-te, văzătorule al luminii celei necunoscute;
Bucură-te, părtașule al tainelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce descoperi cele ascunse ale voinței;
Bucură-te, vestitorule de cele negrăite ale lui Dumnezeu;
Bucură-te, că strălucești cu mintea în știința cea ascunsă;
Bucură-te, că întru această știință înveți pe față pe oameni;
Bucură-te, slujitorule al bunelor vestiri dumnezeiești;
Bucură-te, vestitorul lucrurilor celor îmbucurătoare;
Bucură-te, arătarea multor neștiințe;
Bucură-te, că mai înainte ai cunoscut cele ce aveau să fie;
Bucură-te, prin care în lume s-a adus bucuria;
Bucură-te, prin care întristarea a fost îndepărtată afară;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 3-lea:

Proorocului Daniel mai mult decât tuturor proorocilor ai arătat taina cea străină a venirii celei înfricoșătoare a lui Hristos și a iconomiei, preamare Gavriile; și pe el l-ai înțeleptit a cânta cu bucurie lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având numirea de putere de la Dumnezeu, Mihaile, cu dumnezeiască minte puternic în războaie pururea te-ai arătat; și pe Iacov în luptă l-ai întărit ca să biruiască neamurile străine; pentru aceea măresc puterea ta, zicând:

Bucură-te, cel ce ești mai puternic decât focul;
Bucură-te, cel ce ești mai ascuțit decât văpaia;
Bucură-te, cel ce ai înecat oștile egiptenilor;
Bucură-te, cel ce ai învins cetele canaanenilor;
Bucură-te, că pe Moise și Aaron i-ai întărit;
Bucură-te, că pe Isus al lui Navi îndrăzneț l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce deodată oștirea asirienilor ai tăiat;
Bucură-te, cel ce pe Simion al amoreilor l-ai lovit;
Bucură-te, pierzarea lui Og, împăratul Vasanului;
Bucură-te, pază a marelui Moise;
Bucură-te, prin care se pierd cei răucredincioși;
Bucură-te, prin care dreptcredincioșii se înalță;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 4-lea:

Mihaile, căpetenie a îngerilor, roagă cu solirile tale pe Dumnezeu pentru noi care prealăudatul tău praznic cu dragoste îl cinstim, ca zilele noastre în fapte bune să le petrecem, și ne învrednicește ca, viața cea mai bună dobândind, lui Dumnezeu împreună cu tine să-I cântăm: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Venit-ai de la Cel Preaînalt, Gavriile, minte dumnezeiască, aducând Anei și lui Ioachim bunele vestiri de bucurie cu dezlegarea sterpiciunii lor; pentru care, bucurându-ne, ție cu credință îți grăim:
Bucură-te, aducătorule al știrilor frumoase;
Bucură-te, cel care celor doritoare de prunci le aduci bucurie;
Bucură-te, cel ce ești rodire dată de Dumnezeu celor neroditori;
Bucură-te, naștere plăcută a lui Dumnezeu, a celor fără de copii;
Bucură-te, că fericitului strămoș i-ai adus naștere mărită;
Bucură-te, că fericitei strămoașe i-ai dat odraslă pântecelui;
Bucură-te, cel ce dezlegi legăturile nașterii de prunci;
Bucură-te, cel care povățuiești darul celor ce se nasc;
Bucură-te, laudă a multor părinți;
Bucură-te, mângâierea maicilor celor bune;
Bucură-te, prin care crește neamul omenesc;
Bucură-te, prin care nașterea mai înainte se vestește;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 5-lea:

Maria, Născătoarea de Dumnezeu și Doamna lumii, venind în biserica Domnului, trimis ai fost, o Gavriile, să-i aduci cu îngrijire hrană cerească și totdeauna ai deșteptat-o spre a cânta lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Pe strămoșii cei de demult, care se rugau lui Dumnezeu, i-ai mântuit din multe rele, o Mihaile, iar poporului ales pururea i-ai fost înaintemergător; de aceea într-acest fel grăim ție:

Bucură-te, cel ce pe Isaac de junghiere l-ai scăpat;
Bucură-te, cel ce pe Avraam de bucurie l-ai umplut;
Bucură-te, cel ce pe însetatul Ismail l-ai răcorit;
Bucură-te, străină mângâiere a Agarei celei ce plângea;
Bucură-te, stâlpul cel în chip de foc care pe Israel l-ai condus;
Bucură-te, norul cel aurit, care pe Israel în cale îl acopereai;
Bucură-te, că pe cei întâi-născuți ai evreilor i-ai păzit;
Bucură-te, că pe cei întâi-născuți ai egiptenilor i-ai omorât;
Bucură-te, laudă strălucită a evreilor;
Bucură-te, îngrădire tare a Legii;
Bucură-te, că pe popor din Egipt ai scos;
Bucură-te, că pe el la pământ bun l-ai adus;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 6-lea:

Când S-a pogorât în muntele Sinai Marele Dumnezeu, vrând să dea Lege evreilor, prin slujirea și mijlocirea ta, mare Mihaile, pe aceasta lui Moise o ai descoperit și l-ai învățat să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Lui Zaharia celui sfințit, care odinioară – în locașul lui Dumnezeu – cerea scăpare și mântuire pentru popor, i-ai vestit, o Gavriile, nașterea dumnezeiescului Înaintemergător. De aceea de bunele tale vestiri spăimântându-mă, grăiesc ție acestea:

Bucură-te, cel ce ai vestit omenirii lucruri preaminunate;
Bucură-te, cel ce pe îngerul Tatălui l-ai arătat;
Bucură-te, grăire îmbucurătoare către Zaharia;
Bucură-te, dulce auzire pentru Elisabeta;
Bucură-te, că pe Botezătorul lui Hristos l-ai binevestit;

Bucură-te, că pe el al doilea Ilie, mai înainte l-ai vestit;
Bucură-te, cel ce ai prevestit pe propovăduitorul pocăinței;
Bucură-te, trâmbița cea tare răsunătoare a candelabrului luminii;
Bucură-te, vestitorul începerii Darului;
Bucură-te, vestirea zorilor zilei;
Bucură-te, semnul mântuirii oamenilor;
Bucură-te, temelia Împărăției cerurilor;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 7-lea:

Dumnezeu Cuvântul, vrând mai înainte a Se întrupa pentru noi, taina aceasta numai ție, o Gavriile, a încredințat-o și slujitor al acesteia te-a ales pe tine; iar tu cugetând în sineți la minunea aceasta cântai așa: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Pe cei trei tineri de demult, din văpaia cuptorului i-ai scăpat, Mihaile arhanghele, arătându-te preamărit și luminat cu chipul și asemănarea lui Dumnezeu, încât de minunea aceasta tiranul s-a înspăimântat; de aceea grăim ție:
Bucură-te, stingerea focului celui nepotolit;
Bucură-te, ațâțarea văpăii celei pururea vii;
Bucură-te, scăparea tinerilor feciori;
Bucură-te, păzire a trupurilor celor neîntinate;
Bucură-te, că tu, cu înfățișarea ta, pe tiranul ai înfricoșat foarte;
Bucură-te, că tu pe Daniel proorocul, l-ai împuternicit;
Bucură-te, cel ce ai răpit pe Avacum proorocul;
Bucură-te, că pe el în grabă l-ai dus la Babilon;
Bucură-te, învingerea cea tare a lui Ghedeon;
Bucură-te, înfrângerea cea strălucită a lui Madiam;
Bucură-te, prin care se întăresc credincioșii;
Bucură-te, prin care se înfricoșează tiranii;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 8-lea:

Străină minune, văzându-te pe tine Balaam vrăjitorul, și în urmă David proorocul, ție, o fericite Mihaile în grabă căzând, s-au închinat: unul de frică încremenind, iar celălalt lui Dumnezeu grăind: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Ca un purtător de fulger atotstrălucit și atotvoios ai venit către cea plină de dar, Gavriile, aducându-i bunele vestiri de bucurie. Pentru aceasta și eu, bucurându-mă, te fericesc pe tine, cântându-ți:

Bucură-te, vestitorule al bucuriei celei nesfârșite;
Bucură-te, dezlegătorule al blestemului celui de demult;
Bucură-te, ridicarea lui Avraam celui căzut;
Bucură-te, mângâierea Evei celei întristate;
Bucură-te, înalt lămuritorule al întrupării Cuvântului;
Bucură-te, mărite cunoscător al pogorârii lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce, bucurându-te, ai zis celei pline de dar: «Bucură-te»;
Bucură-te, cel ce ai dezlegat cu «Bucură-te» toată întristarea;
Bucură-te, stea care ai vestit Soarele;
Bucură-te, luminătorule care ne-ai arătat lumina cea neapropiată;
Bucură-te, prin care lumea s-a luminat;
Bucură-te, prin care întunericul s-a desființat;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 9-lea:

Nașterea Mântuitorului o ai vestit cu bucurie păstorilor celor ce privegheau, Gavriile, bucurându-te; și la închinarea Lui pe magi, ca o stea luminoasă, i-ai condus și pe toți i-ai înțeleptit a cânta Celui născut așa: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Râvnitor și puternic apărător al Tesalonicului celui nou te-ai arătat, Mihaile, purtătorule de lumină; și ajutător mare ești pururea popoarelor creștine, de multe nevoi scăpându-le și îndemnându-le a cânta ție:

Bucură-te, cetatea poporului celui nou;
Bucură-te, tăria neamurilor creștine;
Bucură-te, cel ce pe apostoli de multe ori i-ai întărit;
Bucură-te, cel ce pe martiri tari i-ai făcut;
Bucură-te, că pe Petru din legături și din închisoare l-ai slobozit;
Bucură-te, că tu pe Irod îndată l-ai omorât;
Bucură-te, al Bisericii păzitor neînvins;
Bucură-te, cel ce ești asupra ereticilor secure cu două ascuțișuri;
Bucură-te, întărire puternică a cuvioșilor;
Bucură-te, sprijin luminat al ierarhilor;

Bucură-te, prin care se lățește credința;
Bucură-te, prin care se micșorează rătăcirea;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 10-lea:

Sfârșitul a toată lumea când se va face, Mihaile, trâmbița cea mai de pe urmă vei trâmbița, după care morții din pământ, sculându-se, cu frică vor sta înaintea judecătorului nepărtinitor, cântând împreună cu tine cântarea: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Totdeauna numele tău, o Gavriile, purtătorule de lumină, arată luminat înălțimea rânduielii tale, căci, după chemarea lui Dumnezeu, te-ai arătat cu cuviință slujitor vrednic al Cuvântului, Dumnezeu-Omului; de aceea cu laude te fericim, grăind:
Bucură-te, prin care logodnicul în taină s-a învățat;
Bucură-te, prin care Fecioara de dânsul a fost luată;
Bucură-te, cel ce numele lui Iisus mai înainte l-ai spus;
Bucură-te, cel ce ai vestit mântuirea lumii;
Bucură-te, că lui Iosif, logodnicului, i-ai descoperit taina;
Bucură-te, că pe Iisus în Egipt L-ai scăpat;
Bucură-te, cel ce pe Hristos din Egipt înapoi L-ai chemat;
Bucură-te, cel ce ai vestit că El va locui în cetatea Nazaret;
Bucură-te, cel ce pe credincioșii magi, taina i-ai învățat;
Bucură-te, că pe dânșii de Irod i-ai scăpat;
Bucură-te, prin care Iisus a fost păzit;
Bucură-te, prin care Irod a fost luat în râs;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 11-lea:

Deasupra pietrei mormântului celui primitor de Viață, șezând îmbrăcat în alb și ca fulgerul strălucind, Gavriile, Învierea lui Hristos ai binevestit femeilor, zicând lor «nu plângeți» și cântând cântarea: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie lumii ești, Mihaile arhanghele, strălucind mințile credincioșilor și povățuindu-le către cunoștința cea dumnezeiască și către mântuire, luminând și mântuind de răutățile amăgitoare pe toți care grăiesc:

Bucură-te, apărătorule al tuturor credincioșilor;
Bucură-te, făcătorule a feluri de minuni;
Bucură-te, neîmpuținată tămăduire a bolnavilor;
Bucură-te, grabnică scăpare a celor din robie;
Bucură-te, cel ce ai apărat Mănăstirea Dochiarului;
Bucură-te, că pe aceasta o ai izbăvit de năvălirea saracinilor;
Bucură-te, scăparea tânărului celui afundat;
Bucură-te, arătarea aurului celui ascuns;
Bucură-te, cel ce ai făcut să izvorască izvor de agheasmă;
Bucură-te, cel ce pe apă faci minuni;
Bucură-te, înfrumusețătorul Bisericii creștine;
Bucură-te, ajutătorul Bisericii acesteia;
Bucură-te, Mihaile, slujitorule al Legii!

Condacul al 12-lea:

Dar dumnezeiesc dăruiește celor ce serbează cu dragoste ziua amintirii tale, Mihaile, și celor ce te cheamă pe tine la ieșirea lor din viață arată-te ajutător și mai ales păzește-ne pe noi cei ce în biserica ta cântăm: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

De la tine, o îngere al darului, învățându-ne a cânta în psalmi laude de bucurie dumnezeieștii întrupări, ție cele de mulțumire cu dor cântăm și ca unui bun vestitor, mărindu-te, așa-ți grăim:
Bucură-te, bucuria celor întristați;
Bucură-te, păzitorul celor asupriți;
Bucură-te, bogăția nefurată a săracilor;
Bucură-te, liman de mântuire al celor ce înoată;
Bucură-te, arma prea puternică a credincioșilor;
Bucură-te, laudă preamărită a preoților evlavioși;
Bucură-te, întăritorule al mănăstirilor;
Bucură-te, îngrijitorule minunat al bisericii acesteia;
Bucură-te, apărătorule al celor ce pe tine te măresc;
Bucură-te, preabunule aducătorule de bucurie al sufletelor;
Bucură-te, binecuvântare dumnezeiască a credincioșilor;
Bucură-te, bună povățuire a călugărilor;
Bucură-te, Gavriile, îngere al darului!

Condacul al 13-lea:

O, dumnezeieștilor căpetenii ale îngerilor, Mihaile și Gavriile, care stați aproape de scaunul lui Dumnezeu, laudele acestea ale noastre, ca banul văduvei primindu-le, de gheenă ne izbăviți pe noi, ca împreună cu voi să cântăm: Aliluia! (acest condac se zice de trei ori.)

Apoi se zice iarăși Icosul întâi: Arhanghele Mihaile, mai-marele... și Condacul întâi: Pe căpeteniile îngerilor...;

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul «părinților noștri, bine ești cuvântat».

Cu cetele celor fără de trup și neamul omenesc veniți să ne veselim în această vestită zi, săvârșind pomenirea înțelepților Arhangheli ai lui Hristos, cântând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeul părinților noștri.

Ca niște iubitori de străini de demult, Avraam, de Dumnezeu văzătorul și Lot lăudatul, au ospătat pe îngeri și au aflat împărtășire cu îngerii, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Lui Manoe viteazului și lui Tovit preaînțeleptului, s-au arătat îngerii, răsplătindu-le nevoințele vieții după vrednicie; iar tinerilor celor ce erau în cuptorul cu foc, îngerul oarecând le-a stins văpaia.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Toată firea noastră din Fecioară o ai purtat fără schimbare, Iisuse, cu firile îndoit, dar unul în Ipostas, ca părinții pe Tine Te mărturisim. Al cărui și chipul cu credință îl cinstim, zugrăvindu-Te.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De șapte ori cuptorul, tiranul haldeilor, l-a ars nebunește, cinstitorilor de Dumnezeu; iar văzându-i pe aceștia mântuiți de o putere mai mare, Făcătorului și Mântuitorului, a strigat: Tineri, binecu«vântați, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru toți vecii».

M ai mare al îngerilor este Mihail Arhanghelul. Dar se preamărește după vrednicie împreună cu dânsul prealuminatul Gavriil, tăinuitorul harului, și vestitorul cel cinstit al Fecioarei, voievodul celor fără de trup, mai înainte bucurie vestind celor ce strigă: Popoare preaînălțați pe Hristos în veci.

C etele îngerilor în multe feluri de chipuri văzându-le Iezechiel, mai înainte grăind, a propovăduit. Întru care Serafimii cei cu câte șase aripi stau înainte, și Heruvimii cei cu ochi mulți înconjurau, cu care au văzut pe Arhanghelii cei prea luminați pe Hristos preaînălțându-L întru toți vecii.

Slavă...

O crotitori tuturor arătându-vă, Mihaile și Gavriile, cercetați pe cei ce din dragoste cinstesc întru tot lăudată pomenirea voastră, și pe cei ce cântă cu credință izbăviți-i de toată nenorocirea, mai-marilor voievozi.

Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

P e Cuvântul cel fără de început, Cel ce a voit să înnoiască firea mea, pe Acesta L-ai primit și în trup L-ai născut, Fecioară. Pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, neîncetat te mărim.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

C u adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele «celor fără de trup».

C elor ce sunt bolnavi și celor ce umblă pe apă, și celor din nevoi, ajutători spre mântuire v-ați arătat, mai-marilor voievozi ai celor fără de trup, Mihaile și Gavriile.

Î mpreună cu cetele Heruvimilor și ale Serafimilor dănțuind, ca un voievod al îngerilor și tăinuitor al lui Dumnezeu, roagă-te pentru noi Mântuitorului, Mihaile.

Slavă...

C a niște păzitori ai lumii și ai Bisericii și mai-marii cetelor puterilor celor de sus, rugați-vă pentru noi, Mântuitorului.

Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

C u un glas, de Dumnezeu Născătoare, pe tine te preamărim: că din patimi și din primejdii ne izbăvești pe noi, și rugăciunile noastre spre cele bune le plinești.

Luminânda:

Podobia: Cu ucenicii să ne suim...

Întâi stătător al Puterilor, Arhanghelilor, Îngerilor, Domniilor, Tronurilor și Căpeteniilor de la Dumenzeu ai fost pus, dumnezeiescule voievod, Mihaile preastrălucite. Deci, stând înaintea tronului celui dumnezeiesc, acoperă, apără, păzește, mântuiește pe toți cei ce cu credință te cinstesc pe tine, ocrotitorul lumii.

Slavă..., Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu

Mai cinstită ești decât măriții Heruvimi și înfricoșații Serafimi, Prealăudată, și fără de asemănare mai slăvită, și decât toți sfinții îngeri mai sfântă, Preacurată; că pe Ziditorul tuturor în chip de negrăit cu trup L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu. Pe Acela roagă-L să dăruiască robilor tăi mântuire.

La Laude, Stihirile pe 4, glasul 1.

Podobie: Ceea ce ești bucuria...

Ca pe un povățuitor al cetelor cerești, și al oamenilor celor de pe pământ ocrotitor tare, păzitor și izbăvitor, pe tine te lăudăm cu credință, Mihaile, Arhanghele, rugându-te a ne scăpa de toată durerea aducătoare de moarte.

Mai-marele cetelor dumnezeieștilor puteri celor de sus astăzi împreună cheamă cetele omenești să facă împreună cu îngerii o prăznuire luminată soborului celui dumnezeiesc și împreună să cânte lui Dumnezeu cântarea cea întreit-sfântă.

Sub acoperământul dumnezeieștilor tale aripi, păzește-ne pe noi cei ce cu credință alergăm, Mihaile, dumnezeiască minte, și ne acoperă în toată viața și în ceasul morții, Arhanghele, tu ne fii ajutor milostiv nouă tuturor.

Slavă..., glasul al 5-lea:

Unde umbrește darul tău, Arhanghele, de acolo se alungă puterea diavolului. Că nu poate să rabde lumina ta luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm, săgețile lui cele de foc purtătoare pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, apărându-ne pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă, Mihaile Arhanghele.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară și te slăvim credincioșii după datorie, ca pe o cetate neclătită, zid nesurpat, folositoare tare și scăparea sufletelor noastre.

Apoi: **Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...** și troparul, glasul al 4-lea: **Arhistrategi ai oștilor cerești..., Slavă..., Și acum..., Taina cea din veac ascunsă... .** Apoi ectenia: **Mântuiește-ne pe noi, Dumnezeule...** (caută la pag. 382), și otpustul cel mic.

CANON DE RUGĂCIUNE CĂTRE PUTERILE CEREȘTI ȘI CĂTRE TOȚI SFINȚII

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Pe faraon, cel ce era purtat în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul crucii lovind și des-«părțind marea și pe Israel cel ce mergea pedestru l-a mântuit, pe cel «ce cântă cântare lui Dumnezeu».

Cuvinte cel fără de început, pentru sfințitele rugăciuni ale Heruvimilor, Serafimilor, ale Stăpâniilor, Scaunelor, ale Puterilor celor dumnezeiești, ale Îngerilor, Arhanghelilor, ale Căpeteniilor și Domniilor, dăruiește-ne milele Tale cele mari, ca un iubitor de oameni.

Ajută-mi, Înaintemergătorule al Domnului, rugând pe Hristos; și voi, ceata proorocilor, adunarea Apostolilor, mulțimea mucenicilor, rugați pe Stăpânul tuturor să mă mântuiască pe mine, cel cuprins de multe păcate.

Slavă...

Dumnezeieștilor femei care bine ați pătimit și ați postit, soborul arhiereilor, cuvioșilor și drepților, cinstiților, sfinților mucenici,

rugați-vă ca să dobândim bunătățile cele veșnice, cei ce cu credință vă fericim.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mintea mea fiind robită de dezmierdările trupești, cu totul o izbăvește, Stăpână, ceea ce ești una bună, și credincios mai adevărat prin fapte bune mă arată Fiului tău, ca după datorie să te măresc.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea și ai întemeiat pământul peste ape, întărește-mă pe piatra Bisericii Tale, Hris-
«toase, că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni»

Rogu-mă, Serafimi, Stăpânii, Heruvimi, izbăviți-mă de smintelile vrăjmașilor; voi, Domnii, Căpetenii, Scaune și Arhangheli, împreună cu toți îngerii, rugați pe Izbăvitorul pentru mine, păcătosul.

Înaintemergătorule, roagă pe Hristos să dobândesc viața cea făcătoare de bine mie pururea; proorocilor și cetele mucenicilor, ale Sfinților Apostoli, ale arhiereilor și ale cuvioșilor și ale sfinților mucenici, care v-ați săvârșit prin sânge, rugați-vă pentru mine, păcătosul.

Slavă...,

Femei care vitejește ați pătimit și luminat ați postit și pe vrăjmașul l-ați biruit, rugați-vă să fim și noi părtași acelei desfătări și măriri nesfârșite de care voi v-ați învrednicit.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

De Dumnezeu dăruită, Curată Fecioară, roagă-te împreună cu cetele cele de sus, cu toți înțelepții Apostoli, cu sfinții mucenici și cu proorocii, ca să luăm desăvârșit dezlegare de păcate.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu puterea mea, Tu ești Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce nu ai lăsat sânurile Tatălui și a
«noastră sărăcie o ai cercetat. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum,
«strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni».

Vezi, Hristoase, să nu mă treci cu vederea, rogu-mă, pe mine cel cuprins de toate păcatele, ci cu rugăciunile tuturor sfinților Tăi îngeri,

cu ale mucenicilor și cu ale Apostolilor Tăi, miluiește-mă și mă mântuiește și moștean împărăției Tale mă arată, ca un milostiv.

Propovăduitorule al lui Hristos, Înaintemergătorule, aprinde acum făclia cea stinsă a inimii mele, cel ce ai fost luminător Soarelui celui înțelegător, și te roagă, împreună cu proorocii și cu toți sfinții, să trec în caldă pocăință această viață trecătoare.

Slavă...

Strălucește-mi lumina pocăinței, Iubitorule de oameni, Iisuse, și mă învrednicește să dobândesc mântuirea, cu mijlocirile celor ce au slujit Ție întru credință, ale sfintelor femei, ale ierarhilor și ale mucenicilor Tăi, ale propovăduitorilor, ale Apostolilor și ale sfinților mucenici.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce singură ai născut pe Dumnezeu întrupat, ceea ce ești cu totul sfântă; pe Acela roagă-L să ne mântuiască pe toți în ziua cea înfricoșătoare și să ne izbăvească de chinuri și să ne învrednicească de viața și de lumina cea veșnică, împreună și cu cei ce bine I-au slujit.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă, și m-a acoperit întunericul cel străin, pe mine ticălosul? Ci Te «rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele».

Puterile cele înțelegătoare Te roagă acum, Milostive Doamne, Stăpâniile, Scaunele, Serafimii și Domniile, Îngerii împreună cu Arhanghelii și cu Căpeteniile: Fii milostiv poporului Tău și-l mântuiește, ca un îndurat.

Pericite Înaintemergătorule, cel ce ai petrecut viață străină singuratică, fă-mă străin de tot chinul, rugând pe Iisus, Iubitorul de oameni, împreună cu dumnezeieștii prooroci, cu Apostolii, cu ierarhii și cu sfintele oști ale ucenicilor.

Slavă...

Cel ce ai luminat pe ierarhii Tăi și pe sfinții mucenici, Doamne, și ai mărit dumnezeiasca adunare a cinstitelor femei, care vitejește au pătimit, pentru rugăciunile acestora miluiește-mă, Cel ce știi toate greșelile mele cele fără de număr.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preasfântă Fecioară, care ai născut pe Cuvântul, Cel cu totul sfânt, izgonește toată mâhnirea și întristarea sufletului meu și îndeamnă gândul meu să facă lucruri dumnezeiești, ca să te măresc cu credință și cu dragoste.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Curățește-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și mă ridică din adâncul răutăților, rogu-mă; căci către Tine am «strigat; și mă auzi Dumnezeul mântuirii mele».

Ca să mă izbăvească de chinul cel gătit acolo, Heruvimi, Scaune, Domnii, Îngeri, Arhangheli, Căpetenii și Puteri, rugați pe Stăpânul a toată făptura.

Cu cetele Apostolilor și cu oștile mucenicilor, Înaintemergătorule, propovăduitorule al lui Hristos, roagă pe Iisus, Iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru, ca să aflăm milă în ceasul judecății.

Slavă...

Sfântă Muceniță Tecla, ceea ce ești întâia dintre femeile care tare au pătimit, împreună cu acelea, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să ne izbăvim de întunericul patimilor și de ispitele cele de multe feluri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pe tine, Stăpână, ceea ce ești de Dumnezeu dăruită, te lăudăm credincioșii, că ai născut cu trup pe Dumnezeul cel lăudat, pe Care roagă-L, ceea ce ești neîntinată, să mântuiască țara aceasta și poporul ei în pace.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

De pogorârea lui Dumnezeu, focul s-a rușinat în Babilon; pentru aceasta tinerii în cuptor cu picioare vesele, ca într-o grădină «verde dănțuind, cântau: Bine este cuvântat Dumnezeul părinților «noștri !»

Fiind voi, a doua lumină, din Lumina cea dintâi, sfinților îngeri, cu împărtășirea cea netrupească și preabogată ați strălucit. Pentru aceasta strig: Luminați mintea mea cea pururea întunecată cu patimile vieții.

Ceata cea fericită a Apostolilor, a mucenicilor și a sfinților prooroci, a ierarhilor și a cuvioșilor, împreună cu fericitul Înaintemergătorul, Te roagă, Iubitorule de oameni, să treci cu vederea greșelile noastre ale tuturor, care strigăm Ție: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...

Schimbă durerea sufletului meu, Hristoase, și miluiește pentru mijlocirile sfinților mucenici, ale ierarhilor și ale cuvioșilor Tăi, și să nu mă rușinezi când voi sta înaintea scaunului Tău, că binecuvântat ești, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca un scaun în chip de foc porți pe Împăratul făpturii, pe Care roagă-L, Fecioară, împreună cu fericitele și sfintele femei, să mă învrednicească de împărăția Sa pe mine, cel ce cu credință măresc ajutorul tău.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

De șapte ori chinuitorul haldeilor cuptorul l-a ars nebunește, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceștia mân«tuiți de o putere mai mare, Făcătorului și Izbăvitorului a strigat: «Tineri binecuvântați-L, preoți lăudați-L, popoare preaînălțați-L întru «toți vecii».

O, Heruvimi, cei în chipul focului, Serafimi, cei cu multe aripi, Scaune, Stăpânii și Căpetenii, Îngeri și toți Arhanghelii și sfințite Domnii, rugați-vă, împreună cu Înaintemergătorul, cu Proorocii, cu Apostolii, cu Ierarhii, cu Cuvioșii și cu toți Drepții, ca să ne miluiască pe noi.

Dați-ne ajutor, Sfinților Apostoli : Petre, Pavele, Iacove, Bartolomee, Toma, Filipe, Andrei, Marcu împreună cu Luca, Ioane, iubitul lui Hristos, Simone și Iuda, cel cu totul fericit, și marele Matia, fiind noi biruiți de ispitele înșelătorului și rătăciți.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Ștefane, începătorul mucenicilor, cel ce ai fost mai luminat decât razele soarelui, roagă-te împreună cu aceștia să ne luminăm toți și să scăpăm de toată negura păcatului noi, cei ce strigăm Stăpânului: Preoți binecuvântați, popoare preaînălțați pe Domnul întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fă să urmez, ceea ce ești cu totul curată, celor ce cu cuviință au vețuit cu viață îmbunătățită, rănind pe vrăjmașii cei ce mă mâhnesc fără de milă și mă supără neîncetat, trăgându-mă la patimile cele trupești, ca, bucurându-mă, să strig: Popoare, preaînălțați pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-a de aceasta cerul și marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupește și pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngerești și omenești te măresc».

O, dumnezeiești Stăpânii, Heruvimi, Serafimi, Domnii, Îngeri, Scaune, toate Căpeteniile și preamărite Puteri și Sfinților Arhangheli, faceți rugăciune la Dumnezeu ca, bine vețuind să dobândim mântuire și să ne izbăvim din nevoi.

Înaintemergătorule, ca cel ce ai fost prooroc mai ales, împreună cu toți proorocii, învrednicește-ne tuturor bunătăților și pe noi, cei îngreuiați de patimi și pururea cuprinși de ispitele celui viclean și de înșelăciunile vieții, ca să vă cinstim cu credință.

Slavă...

Dumnezeiești, cu totul măriți, cei doisprezece Apostoli, împreună cu toți mucenicii, cu preoții și cu sfinții mucenici și cu fericiții și dumnezeieștii prooroci, cuvioase și drepte femei, care tare ați pătimit, faceți rugăciuni pentru noi către Iubitorul de oameni.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară, ceea ce ești iubitoare de bine, roagă pe Fiul tău cel bun și Domnul, ca să tămăduiască și să mântuiască sufletul meu cel slab și necăjit pururea de asuprelile balaurului celui stricător de suflet și să-l fericească împreună cu toate înălțările cele purtătoare de lumină.

Sfârșitul Canonului către Puterile cerești și către toți sfinții.

CANON DE POCĂINȚĂ CĂTRE DOMNUL NOSTRU IISUS HRISTOS

Cântarea 1-a, glasul al 6-lea:

Irmosul:

Ajutor și acoperitor s-a făcut mie, spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi slăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu «și-L voi înălța pe El, căci cu slavă S-a preaslăvit».

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, miluiește-mă

Acum mă apropii eu, păcătosul și împovăratul, către Tine, Stăpânul și Dumnezeul meu și nu îndrăznesc să mă uit la cer; numai mă rog și grăiesc: Dă-mi, Doamne, mai înainte, ca să plâng faptele mele cu amar.

O, amar mie, păcătosului, că sunt ticălos mai mult decât toți oamenii; pocăință nu este întru mine. Ci-mi dă mie, Doamne, lacrimi, ca să plâng faptele mele cu amar.

Slavă...

Omule nebun și ticălos, pentru ce-ți pierzi vremea în lene? Gândește-te la viața ta și te întoarce către Dumnezeu, ca să plângi faptele tale cu amar.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Dumnezeu preacurată, caută spre mine, păcătosul, și mă izbăvește de lațul vrăjmașului, îndreptându-mă pe calea pocăinței, ca să plâng faptele mele cu amar.

Cântarea 3-a:

Irmosul:

Întărește, Doamne, pe piatra poruncilor Tale inima mea cea clătinată, că Însuți ești Sfânt și Domn».

Când se vor pune scaunele la judecata cea înfricoșătoare, atunci faptele tuturor oamenilor se vor vădi; amar va fi atunci de cei păcătoși, că vor fi trimiși la chinuri. Deci, aceasta știind, suflete al meu, pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Drepții se vor bucura, iar păcătoșii vor plânge; că atunci nimeni nu ne va putea ajuta nouă, că faptele noastre ne vor osândi pe noi. Drept aceea nu întârzia, ci, mai înainte de sfârșit, pocăiește-te de faptele tale cele rele.

Slavă...

O, vai de mine cel mult păcătos, care m-am spurcat cu faptele și cu gândurile, neavând picături de lacrimi de la învârtoșarea inimii mele; ci acum caută la pământ, suflete al meu și te pocăiește de faptele tale cele rele.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Iată, Doamnă, Fiul tău ne învață spre bine; iar eu, păcătosul, pururea fug de cele bune; dar Tu, ca o milostivă, miluiește-mă, ca să mă pocăiesc de faptele mele cele rele.

Cântarea 4-a:

Irmosul:

Auzit-a proorocul de venirea Ta, Doamne și s-a temut că vrei să Te naști din Fecioară și oamenilor să Te arăți, și a grăit; Auzit-am «auzul Tău și m-am temut: Slavă puterii Tale, Doamne».

Desfătată și plăcută este aici calea dezmierdărilor, dar amară va fi ziua cea de apoi, când se va despărți sufletul de trup. Deci, pocăiește-te de acestea, suflete al meu, pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Pentru ce faci strâmbătate celui sărac? De ce oprești plata slugilor? Pe fratele tău nu-l iubești; desfrânarea și amărăciunea iubești. Deci, lasă acelea, suflete al meu, și te pocăiește pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Slavă...

O, nebune om, până când te vei afunda și ca o albină vei aduna bogăția ta, care degrab va pieri ca praful și ca cenușa? Ci caută mai vârtos Împărăția lui Dumnezeu.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Doamnă, de Dumnezeu Născătoare, miluiește-mă pe mine păcătosul și mă întărește spre fapte bune și mă păzește ca să nu mă răpească pe mine nepregătit moartea cea urâtă; ci mă povățuiește, Fecioară, la împărăția lui Dumnezeu.

Cântarea 5-a:

Irmosul:

Pe mine cel ce mânec, Iubitorule de oameni luminează-mă, rogu-mă și mă îndreaptă pe mine la poruncile Tale și mă învață, Mântui«torule, să fac voia Ta».

Adu-ți aminte, ticălosule om, că de păcate ești robit, cu minciuna, cu clevetirea, cu vrajba, cu neputința, ca de o fiară cumplită. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Mi se cutremură mădularele și cu totul sunt vinovat, privind cu ochii, auzind cu urechile și cu totul dându-mă pe mine gheenei. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Slavă...

Pe desfrânatul și pe tâlharul, care s-au pocăit, i-ai primit, Mântuitorule, iar eu cu lenea păcatului m-am îngreuiat și de cel rău sunt robit. Suflete al meu păcătos, au doară aceea ai voit?

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Ajutătoare minunată și grabnică tuturor oamenilor, Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, nevrednicului, că sufletul meu cel păcătos aceasta a voit.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu și m-a auzit din iadul cel mai dedesubt, și a scos din stricăciune «viața mea».

Pe pământ viață desfrânată am viețuit și sufletul la întuneric l-am dat; dar acum, milostive Stăpâne, izbăvește-mă de toată robia vrăjmașului și mă înțelepțește ca să fac voia Ta.

Cine face unele ca acestea, precum fac eu? Precum zace porcul în tină, așa și eu slujesc păcatului; ci Tu, Doamne Dumnezeule, scoate-mă din trândăvirea aceasta și-mi dă mie inimă ca să fac voia Ta.

Slavă...

Scoală-te, omule ticălos, aleargă către Dumnezeu, mărturisind păcatele tale, și cazi lăcrimând și suspinând; iar Acela, ca un îndurat, va da ție ajutor ca să faci voia Lui.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară preacurată, păzește-ne pe noi de răutățile celui văzut și celui nevăzut vrăjmaș și primește rugăciunile noastre și le du pe acestea Fiului tău și-mi dă minte ca să fac voia ta.

Condacul, glasul al 6-lea:

Suflete al meu, pentru ce te îmbogățești în păcate? Pentru ce faci voia diavolului? În ce-ți pui nădejdea? Părăsește-te de acestea și te întoarce către Dumnezeu strigând: Îndurate, Doamne, miluiește-mă pe mine, păcătosul.

Icos

Gândește, suflete al meu, la ceasul cel amar al morții și la judecata cea înfricoșătoare a Făcătorului Dumnezeu, că îngerii cei întunecați te vor lua pe tine, suflete, și te vor duce în focul cel de veci. Iar tu, mai înainte de moarte, te pocăiește, strigând: Miluiește-mă, Doamne, pe mine, păcătosul.

Cântarea 7-a:

Irmosul:

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am făcut precum ne-ai poruncit nouă. Ci nu «ne da pe noi până în sfârșit, Dumnezeul părinților noștri».

Nu nădăjdui, suflete al meu, în bogăția cea trecătoare sau în adunarea cea nedreaptă, că toate acestea nu știi cui le vei lăsa, ci strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, păcătosul.

Nu nădăjdui, suflete al meu, în sănătatea trupească cea trecătoare, nici în frumusețea cea degrab trecătoare, că vezi cum și cei puternici și cei tineri mor; ci strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Slavă...

Adu-ți aminte, suflete al meu, de viața cea de veci, de împărăția cerului cea gătită Sfinților, de întunericul cel osebit și de mânia lui Dumnezeu, care este asupra celor răi, și strigă: Miluiește-mă, Hristoase Dumnezeule, pe mine, nevrednicul.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Cazi, suflete al meu, la Maica lui Dumnezeu, și te roagă ei, că este grabnic ajutătoare celor ce se pocăiesc, ca să roage pe Hristos, Dumnezeul nostru, să mă miluiască pe mine, nevrednicul.

Cântarea 8-a:

Irmosul:

Pe Cel pe Care Îl slăvesc oștile cerești, și de Care se cutremură Heruvimii și Serafimii, toată suflarea și zidirea lăudați-L, bine- «cuvântați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cum nu voi plânge când îmi aduc aminte de moarte? Că am văzut pe fratele meu în groapă, zăcând fără de mărire și fără de chip. Dar ce aștept? Și în cine nădăjduiesc? Numai în Tine, Doamne, pe care Te rog, ca mai înainte de sfârșit, să mă îndreptezi.

Cu ochiul Tău cel milostiv caută spre mine când voi sta înaintea Ta și voi fi judecat, Unule, lesne Iertătorule!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Cred că vei veni să judeci viii și morții și toți vor sta în a lor rânduială: bătrânii și tinerii, conducătorii și supușii lor, domnii și judecătorii, bogații și săracii, femeile și bărbații. Oare cum mă voi afla eu atunci? Drept aceea, strig Ție: Dă-mi, Doamne, mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, primește rugăciunea mea cea nevrednică, păzește-mă de moartea cea urâtă și-mi dăruiește mai înainte de sfârșit să mă pocăiesc.

Cântarea 9-a:

Irmosul:

Naşterea cea fără de sământă este neînțeleasă, rodul Maicii celei fără de bărbat este nestricat, că naşterea lui Dumnezeu înnoieşte firile. Pentru aceasta, pe Tine toate neamurile, ca pe o Maică, «Mireasă a lui Dumnezeu, cu dreaptă credință te mărim».

Acum scap la voi, îngeri, Arhangheli şi toate puterile, care stați înaintea scaunului lui Dumnezeu. Rugați-vă către Făcătorul vostru, să fie izbăvit sufletul meu de chinurile cele veşnice.

Acum plâng către voi, Sfinților, Patriarhilor, Împăraților şi Proorocilor, Apostolilor şi Arhiereilor şi toți aleşii lui Hristos, ajutați-mi mie la judecată, ca să se mântuiască sufletul meu de întunericul vrăjmaşului.

Slavă...

Acum ridic mâinile mele către voi, sfinților mucenici, pustnicilor, preacuvioşilor şi toți Sfinții, care vă rugați către Dumnezeu pentru toată lumea, ca să se mântuiască sufletul meu în ceasul morții.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Maica lui Dumnezeu, ajută-mi mie, celui ce cu totul în tine nădăjduiesc, şi roagă pe Fiul tău ca să mă pună pe mine nevrednicul, de-a dreapta Sa, când va şedea să judece viii şi morții.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să Te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție.

Slavă..., Şi acum..., Doamne, miluieşte (de 3 ori) şi otpustul zilei.

CINSTITUL PARACLIS AL SFÂNTULUI MORMÂNT AL DOMNULUI DUMNEZEU ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Compus de Ioan Episcopul Mirelor și s-a tradus din limba greacă de Sofronie, Mitropolitul Moldovei, în anul 1859.

Care se citește marți seara și joi seara.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., Doamne miluiește (de 12 ori), Slavă... Și acum... Apoi: Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), Apoi: Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pag. 370)

Apoi, troparele acestea, glasul al 4-lea,

Podobia: Către Născătoarea de Dumnezeu...

Cu fierbinte și evlavioasă umilință, la mormântul cel primitor de viață, astăzi, Hristoase, stau și mă rog cu fierbințeală, Stăpâne, miluiește-mă și pe mine cel rătăcit, am păcătuit, iartă-mă ca un Dumnezu milostiv, nu întoarce pe robul tău deșert, Cel ce pentru mine ai primit îngropare.

Slavă...

Cu fierbinte și evlavioasă umilință, stând acum, Hristoase, înaintea mormântului Tău cel primitor de viață, ne rugăm cu fierbințeală, Stăpâne, miluiește pe rugătorii Tăi care strigă, am păcătuit, iartă-ne,

ca un Dumnezeu milostiv, nu întoarce pe robii tăi deșerți, cel ce pentru noi îngropare ai primit.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Nu vom tăcea niciodată, noi nevrednicii să vestim milostivirea Ta, dătătorule de viață, pe care ai revărsat-o spre noi ca un preabun, răstignire și moarte suferind, Iisuse al meu, și în mormânt ai petrecut, viața tuturor, pentru ca să faci vie firea muritorilor, cea omorâtă prin sfatul șarpelui.

Apoi: Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum... Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 210).

Canonul

Cântarea 1, glasul al 6-lea,

Irmosul:

Ca pe uscat umblând Israel, cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înnecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu «cântare de biruință».

Stih: Preasfântule mormânt al lui Hristos, mântuiește-ne pe noi cu darul tău.

Strălucirea lui Iisus, cea purtătoare de lumină, întru tine s-a sălășluit, luminând pe credincioșii cei ce cu evlavie, din credință fierbinte, se apropie la tine, mormântule preaslăvit.

Tu te-ai arătat întru adevăr, izvor de viață, mort primind înlăuntru pe Hristos, cel de-a pururea viu, rugămu-ne să învieze și sufletele noastre cele omorâte.

Slavă...

Întru tot cinstitule mormânt al lui Iisus, a sufletului mângâiere, a lumii luminare, a binecredincioșilor fală și laudă, pe cei ce se închină ție, din primejdii slobozește-i.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Din preacuratele tale sângiuiri, o preacurată Fecioară, fără sământă ai zămislit, pe Făcătorul tuturor, Care a suferit îngropare pentru noi, și a înviat, și lumii a dat viață.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Nu este sfânt precum tu, Doamne, Dumnezeul meu, care ai înălțat fruntea creștinilor tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii tale».

Mă spăimântez, o, preasfântule mormânt al lui Hristos, cugetând al tău dar, pe care l-ai primit de la Dumnezeu, revărsând cu îmbelșugare credincioșilor, dumnezeiasca luminare cea vărsătoare de aur.

Preaslăvite mormântule al lui Hristos, și de trei ori fericite, luând în sânurile tale pe dătătorul luminii, te-ai arătat în faptă, scaun purtător de lumină a Împăratului tuturor.

Slavă...

Veniți credincioșii să ne adunăm, ca să lăudăm pe Hristos, Mirele cel purtător de lumină al sufletelor noastre, Care, ca dintr-o cămară luminată, din mormânt cu preaslăvire a răsărit.

Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

Dă-ne, preaneîntinată, și nouă, celor ce din dor, stăruim la mormântul cel primitor de viață al Fiului și Dumnezeului tău, iertare de păcate și izbăvire de multe primejdii.

Catavasia:

Nu este sfânt precum tu, Doamne...

Apoi preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule...;și ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni...

Sedealna, glasul 1, însăși Podobia:

Mormântul tău Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea, pe tine te slăvim, surpătorul stricăciunii, la tine cădem, Cel ce ai Înviat din mormânt, și unul Dumnezeul nostru.

Slavă..., Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

Marie, ceea ce ești cinstit locaș al Stăpânului, ridică-ne pe noi cei căzuți în prăpastia cumplitei deznădăjduiri, și a grșelilor și a necazurilor, că tu ești mântuirea păcătoșilor și ajutătoare și folositoare tare, și mântuiește pe robii tăi.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviință, din cuget curat «întru Domnul prăznuind».

Dumnezeieștii îngeri te străjuiau, mormântule, îmbrăcați în alb arătându-se femeilor, binevestind Învierea cea de a treia zi din morți a lui Iisus.

Ca alt soare izvorăști strălucire, celor ce cu credință se apropie de tine, prealăudat veselind toate și sfințind sufletele credincioșilor cu totul fericite, mormântule al lui Hristos.

Slavă...

Mormântule preasfinte, cine va povesti darurile tale cele multe și de multe feluri, pe care le ai întru tot cinstite, sălășluire fiind a lui Hristos Împăratul tuturor.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Vas prea neîntinat, Biserică prea nespurcată, chivot fecioresc, preasfânt loc de sfințenie, pe tine frumusețea lui Iacov, te-a ales Stăpânul.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Cu dumnezeiasca strălucirea ta, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvân«tule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, «Care chemi din negura greșelilor».

Mare odor a toată lumea te-ai arătat cu adevărat, mormântule prea luminate, cu strălucirile tale cele de raze slobozitoare, strălucește și inima mea cea întunecată.

Unule singur fericite, Iisuse, arată-ne fericiți și pe noi cei ce cu nevrednicie locuim în casa Ta aceasta, și lăudăm preasfântul Tău mormânt, și pe Tine te slăvim.

Slavă...

Sălaș cu totul luminos a lui Hristos, strălucește sufletele celor ce cu dor mânecă la tine, rogu-mă, și trimite-le lor dar ceresc, din dumnezeiască luminarea cea preaînaltă.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Tărie și laudă, Cel ce din tine, Stăpâna lumii, S-a născut și mântuire S-a făcut celor pierduți, izbăvind din porțile iadului și din mormânt sculându-se.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig către tine: Scoate din stricăciune «viața mea, mult Milostive».

Ca pe un stâlp de foc, credincioșii te vedem, o mormântule prea cinstite, la pășunile fericirii povățuind pe cei binecredincioși, cărora să ne învrednicim toți cu Dumnezeiescul dar.

Acoperă, apără, păzește pe binecredincioșii închinători, care cu credință, nu iau în seamă năvălirile tâlharilor și greutatea locului, ca trecând, să vină să te cuprindă pe tine.

Slavă...

Rugătoare cerere primește, o Împărate al tuturor, a celor ce cu fierbințeală se roagă Ție, și dă pace, scăpând de cele rele, pe toți cei ce cu credință se apropie la Dumnezeiescul Tău mormânt.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Izgonește degrab din Ierusalim, lătrările eresurilor, aducând împotrivă, Stăpâne, într-o glăsuire, laudele cele cu dumnezeiască cuviință, pentru solirile celeia ce fără sămânță Te-a născut pe Tine.

Catavasia:

Marea vieții văzându-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul tău cel lin alergând, strig către tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive.

Apoi Ectenia cea mică și Ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii...

După aceea Condacul acesta, glasul al 6-lea:

Podobia: Ceea ce ești folositoare creștinilor...

Pentru covârșirea bunătății tale, Doamne, făcându-Te om, Dumnezeu fiind nescris împrejur, ca pe Adam să-l slobozești din blestem și făcându-l nemuritor ca un Bun, să-l aduci iarăși la luminarea cea dintâi, Te-ai sârguit la dureri, la patimi și necinstiri, răstignindu-Te și îngropându-Te și înviind întru slavă a treia zi.

Prochimen, galsul al 4-lea:

Scoală Doamne, ajută nouă și ne izbăvește pe noi întru slava numelui Tău.

Stih: Dumnezeule cu urechile noastre am auzit...

EVANGHELIA

Diaconul: Înțelepciune drepți...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(24, 1)

Iar în ziua cea dintâi a săptămânii (duminica), foarte de dimineață, au venit femeile la mormânt, aducând miresmele pe care le pregătiseră. Și au găsit piatra răsturnată de pe mormânt. Și intrând, nu au găsit trupul Domnului Iisus. Dar pe când se mirau ele despre aceasta, iată doi bărbați au stat înaintea lor, în veșminte strălucitoare. Și înfricoșându-se ele și plecându-și fețele la pământ, au zis aceia către ele: De ce căutați pe Cel viu între cei morți? Nu este aici, ci s-a sculat. Aduceți-vă aminte cum v-a vobit, fiind încă în Galileea, zicând: Că Fiul Omului trebuie să fie dat în mâinile oamenilor păcătoși, și să fie răstignit, iar a treia zi să învieze. Și ele și-au adus aminte de cuvintele Lui. Și întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți. Iar ele erau: Maria Magdalena și Ioana și Maria lui Iacov și celelalte împreună cu ele, care ziceau către Apostoli acestea. Și cuvintele acestea au părut înaintea lor ca o aiurare și nu le-au crezut. Și Petru, sculându-se, a alergat la mormânt și, plecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și a plecat, mirându-se în sine de ceea ce se întâmplase.

Slavă..., glasul al 2-lea

Părinte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor tale curățește toate fărădelegile noastre.

Apoi stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: Toată nădejdea...

Mormântule prea lăudate, tu cu adevărat te-ai arătat palat slăvit și prealuminos, a lui Dumnezeu, Împăratul tuturor, fala a tot pământul, lauda credincioșilor, înfrumusețarea Apostolilor, întărirea mucenicilor, mântuirea tuturor cuvioșilor, întemeierea celor ce stau și ridicarea celor căzuți, mântuirea lumii și luminarea tuturor celor din întuneric. Fă-ne fii ai luminii pe noi, care cu credință te cinstim pe tine.

Apoi, preotul zice rugăciunea: Mântuiește Dumnezeule poporul tău... (caută la pag 378) Doamne miluiește (de 12 ori). Ecfonis: Cu mila și cu îndurările..

Cântarea a 7-a

Irmosul:

Dătător de rouă a fost făcut de înger, cuptorul, pentru cuvioșii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran «l-a înduplecat să strige: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri».

Cu bună cucernicie cuprinzând mormântul Tău, Iisuse prea îndurate, Dumnezeule, lăudăm credincioșii pogorârea Ta, cu dor strigând împreună: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Mort ținându-te de către Iosif, Stăpâne Hristoase al meu, Iisuse, Te așezi cu pogorământ în mormânt nou, iar noi tânguindu-ne, strigăm cu căldură: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă...,

Sfințește sufletele și trupurile noastre, milostive îndurate Iisuse, ale celor ce pentru Tine petrecem calea mării și dă-ne să rostim cu credință: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Mai presus de fire tu singură ai fost, de Dumnezeu fericită, căci pe Dumnezeu cel ce șade pe umerii Heruvimilor, în brațe ținându-L, strigi: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Din văpaie, ai izvorât rouă Cuvioșilor și jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine «Te preaînălțăm întru toți vecii».

Laud, Dumnezeiescule Cuvânt, pogorârea pe care a-i făcut-o pentru mine cel osândit, căci trup luând, la moarte Te-ai dat, pentru ca să mă faci nemuritor, pe mine cel omorât.

Toate cele cerești se înspăimântează văzându-Te pe Tine, Cuvinte, mort în groapă, iar de a Ta slavă toate s-au umplut, când ai înviat a treia zi din mormânt.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Prealuminate și de Dumnezeu preaslăvite mormânt, de câte daruri te-ai făcut pricinuitor nouă, căci odată morți fiind, acum prin tine ne-am făcut vii. Drept aceea te cinstim întru toți vecii.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Sfeșnic cu raze de aur pe tine mai înainte te-au închipuit proorocii, primind negrăit lumina cea neapropiată pe Hristos, prin El strălucind marginile. Drept aceea, te lăudăm pe tine, Curată, în veci.

Stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Din văpaie, ai izvorât rouă Cuvioșilor și jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preaînălțăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, spre care nu cutează a căuta cetele îngerești, iar prin tine, Preacurată, s-a «arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe care slăvindu-L cu oștile ce«rești, pe tine te fericim».

Tu ai primit mort și fără glas, pe Acela la care nu cutează a căuta cetele îngerești, umplându-te de daruri cu adevărat cerești, luminat cu slavă, întru tot cinstitule mormânt al Mântuitorului, cu bună cucernicie te fericim.

Învrednicește, preasfântule mormânt, pe cei ce cu bună cucernicie te cinstesc pe tine, să afle răsplătire dintru înălțime și toate neghinele celui viclean cu sabia dumnezeiescului dar, degrab tăindu-le, nevătămați pe noi păzește-ne.

Slavă...

Treime nedespărțită și împreună fără de început, împărțită în ipostasuri, mai presus de minte și de toată înțelegerea cea zidită, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, întărește pe toți cei ce întru umilință slăvesc Stăpânirea Ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Întărit fiind cu a Ta putere și în dar Ție aducând, Prea fără prihană, cântare cu osârdie, primește-o pe aceasta, Fecioară Curată, dându-mi darul tău cel mult luminat din vistieriile cele nesfârșite, de Dumnezeu fericită.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția..., apoi Troparele acestea, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne miluiește-ne pe noi..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii deschide-o nouă... (vezi la pag. 205)

Apoi, preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi Dumnezeule, după mare mila Ta... (caută la pag 382) Doamne, miluiește (de 12 ori). Ecfonis: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule... și otpustul cel mic,

Apoi Stihirile glasul al 3-lea:

Podobia: Apostoli de la margini adunându-vă...

Prea proslăvite și prea fericitule mormânt a lui Dumnezeu, cunună a Bisericii, lauda bunei credințe, pe cei ce se închină ție acoperă-i de toate primejdiile.

Pe cei ce din suflet și din inimă te sărută pe tine, mântuiește-i de grele dureri și de supărările diavolilor, cu darul tău, o Dumnezeiescule și prea fericitule mormânt al Domnului.

Slavă...

Dintru înălțime dă-ne dar nouă celor ce cu dor te lăudăm pe tine, prea sfinte și de Dumnezeu luminatule mormânt al Mântuitorului, căci tu ai primit mort pe Dătătorul darului.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Noi întru tine ne lăudăm, Născătoare de Dumnezeu și către Dumnezeu pe tine te avem folositoare. Tinde mila ta cea nebiruită și zdrobește pe vrăjmașii noștri și trimite robilor tăi ajutorul tău cel sfânt.

CANONUL SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Care se cuvine să fie făcut de cei ce se pregătesc de Dumnezeiească Liturghie și de cei ce vor a se împărtăși cu Sfintele și de viață Făcătoarele Taine ale Trupului și Sângelui Domnului nostru Iisus Hristos.

Se cuvine, la slujba de seară a asculta ori a citi cu luare aminte Vecernia, întocmai după tipicul Bisericesc, asemenea și Pavecernița. Iar la Pavecerniță, se cuvine a se citi rânduiala de fiecare zi, după cum urmează:

SÂMBĂTA la Pavecerniță, se cuvine a citi: Canonul preadulcelui Iisus, Canonul către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu sau Canonul Născătoarei de Dumnezeu ce este pus la Pavecerniță al glasului de rând și al treilea, Canonul Îngerului păzitor. După Canoane: **Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...,** Condacul Învierii al glasului de rând. Iar de se va întâmpla sfânt ce se serbează, Condacul Sfântului, **Slavă..., Și acum...** al Învierii. Iar de va fi Duminică, praznic împărătesc, în care nu se cântă ale Învierii, se zice numai Condacul sărbătorii.

Iar în Sâmbetele Patruzecimii și ale Cincizecimii se zice Condacul Triodului sau Penticostarului. Apoi, **Doamne miluiește** (de 40 de ori), **Cela ce în toată vremea...** și celelalte. Apoi: **Nepătată, neîntinată..., Și ne dă nouă Stăpâne...** troparele: **Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi...** și rugăciunile spre somn.

DUMINICA seara la Pavecerniță: Canonul preadulcelui Iisus, Paraclisul Preasfintei de Dumnezeu Născătoare sau Canonul glasului și Canonul Îngerilor glasului de rând. După **Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru...** De va fi praznic împărătesc, sau sfânt ce se serbează, se citește troparul sărbătorii sau al Sfântului, iar de nu se citește troparul hramului, după aceea al zilei: **Mai marilor Voievozi...** Iar de este hramul unui sfânt se citește troparul zilei, apoi al hramului Sfântului. Apoi, **Dumnezeul părinților noștri...,** și **Cu sângiuirile Mucenicilor tăi..., Slavă..., Cu sfinții odihnește..., Și acum..., Pentru rugăciunile Sfinților Tăi Doamne..., Doamne miluiește** (de 40 de ori), **Cela ce în toată vremea...** și celelalte, cum s-au arătat mai sus.

LUNI la Pavecerniță: Canonul de pocăință către Domnul Iisus, canonul Paraclisului către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu sau Canonul glasului, Canonul Înaintemergătorului și al Îngerului păzitor. După **Cuvine-se cu adevărat...,** și după **Tatăl nostru...,** troparele precum mai sus s-au arătat, însă urmând după zile.

MARȚI la Pavecerniță: Canonul Cinstitei Cruci, Canonul Născătoarei de Dumnezeu, al Paraclisului sau al glasului și Canonul Îngerului păzitor. După **Cuvine-se cu adevărat...,** troparul praznicului împărătesc nu se zice, ci: **Mântuiește, Doamne, poporul Tău...** După acestea, al hramului Născătoarei de Dumnezeu sau al Sfântului. Apoi cele de mai sus. Iar de este sărbătoare sau sfânt, citim numai un condac, al sărbătorii sau al sfântului ce se serbează. Și celelalte ale Pavecerniței, ca mai sus.

MIERCURI la Pavecerniță: Canonul de pocăință către Domnul Iisus; Canonul Paraclisului către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu; Canonul sfinților Apostoli, și Canonul sfântului Nicolae, de va voi cineva. Iar unii citesc și Acatistul sfântului Nicolae, seara ori dimineața; care rămâne iarăși la buna voință. După, **Cuvine-se cu adevărat...,** troparele, precum s-a arăta mai sust.

JOI la Pavecerniță: Canonul cinstitei Cruci; Canonul paraclisului al Născătoarei de Dumnezeu; și Canonul Îngerului păzitor. După **Cuvine-se cu adevărat...,** troparele să se citească, cum s-a arătat Marți.

VINERI la Pavecerniță: Canonul Acatistului Născătoarei de Dumnezeu, neînlăturat; Canonul Îngerului păzitor, și Canonul tuturor sfinților. Iar de voiește cineva să citească și Condacele și Icoasele Acatistului Născătoarei, se cuvine a le spune dimineața sau după Cântarea a VI-a; în acest caz însă Canonul Acatistului trebuie a se citi la Pavecerniță sau dimineața. După, **Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Prea sfântă Treime...,** și **Tatăl nostru...,** troparele: **Apostolilor, Proorocilor, Mucenicilor..., Slavă..., Cu sfinții odihnește..., Și acum..., Ca o pârgă a firii...,** și cele mai sus arătate.

Unii având dragoste către preadulcele Iisus, și către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, în toate zilele după cântarea Utreniei sau și mai înainte de Utrenie, citesc Acatistele, din respect pentru dumnezeieștile Taine, schimbându-le pe fiece zi; adică, Sâmbătă Acatistul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, iar Duminica al prea dulcelui Iisus. Și așa fac în toate zilele, care lucru este foarte lăudat, plăcut lui Dumnezeu și cucernic. Se cade însă ca Acatistele să nu se citească în timpul cântării Utrenie.

Să se știe, că acest Canon de rugăciuni se impune Preoților și Diaconilor nu numai când se pregătesc la sfânta săvârșire a dumnezeieștilor Taine, ci se cuvine a se citi și când nu au a sluji, în fiecare zi, atât Preoții, Diaconii și Călugării, cât și orice creștin, în toate zilele, după cum ne învață Apostolul zicând: „Neîncetat să vă rugați"; și în alt loc sfătuind zice: „Voiesc ca rugăciuni să facă bărbații în tot locul, înălțându-și preacuvioasele lor mâini fără mânie și fără răsfățare". Și în alt loc: „Vă rog mai înainte de toate a face rugăciuni, cereri, mulțumiri pentru toți oamenii". Pentru că tot omul trebuie a se deda la iubirea lui Dumnezeu, după Scriptură: „Iubește pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, și cu tot sufletul tău, cu toată virtutea ta și cu tot cugetul tău; iar pe aproapele tău ca pe tine însuți".

Apoi, după cum același Apostol, învață: „De aș vorbi în limbi omenești și îngerești, iar dragoste nu am, m-am făcut ca o aramă sunătoare și chimval răsunător"; trebuie să se știe că rugăciunea fără dragoste nu este nimic, pentru aceea suntem datori a avea dragoste nu numai către Însuși Dumnezeu, ci și către aproapele și prietenul nostru, dar mai ales către cei ce ne urăsc pe noi; că zice Domnul: Iubiți

pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc pe voi și vă rugați pentru cei ce vă fac vouă rău.

Aceste rugăciuni din inimă trebuie a se înălța către Dumnezeu Însuși, către preacurata și Preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu Maria, către sfintele puteri cerești și netrupești, către îngerul păzitor, apoi către toți sfinții care pentru bunele lor fapte au bineplăcut lui Dumnezeu, ca împreună cu dânșii să câștigăm bunătățile pregătite în ceruri.

Această regulă s-a pus înaintea dragostei voastre, după zisa Apostolului: „După cum am dat vouă așezământ, țineți, și cu umilință și luare-aminte citiți". Iar când cu dragoste veți primi și cu stăruință veți împlini citirea după acest Canon, atunci și numai atunci, puteți fi siguri că împărtășirea dumnezeieștilor taine va fi vouă spre trezirea sufletului, spre iertarea păcatelor, spre împărtășirea cu Sfântul Duh, spre câștigarea Împărăției Cerurilor, pe care a făgăduit-o Hristos Domnul celor ce se împărtășesc cu vrednicie, zicând: Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, are viață veșnică; pe care fie ca noi toți să o putem câștiga. Amin.

RÂNDUIALA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘIRI

Slavă Ție, Dumnezeul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Doamne miluiește (de 12 ori), **Veniți să ne închinăm...** (de 3 ori); Psalmul 50: **Miluiește-mă, Dumnezeule...** (caută la pag. 210). Apoi:

Canonul

Cântarea 1, glasul al 2-lea:

Irmosul:

Veniți, popoare, să cântăm cântare lui Hristos Dumnezeu, Cel ce a despicat marea și a călăuzit pe poporul pe care L-a scos din «robia egiptenilor, că s-a preaslăvit».

Stih: **Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele.**

Pâine a vieții celei veșnice să-mi fie mie Trupul Tău cel Sfânt, Milostive Doamne, și scump Sângele Tău, și tămăduire durerilor celor de multe feluri.

Stih: **Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.**

Învrednicește-mă, Stăpâne, pe mine nevrednicul, să mănânc Trupul Tău cel preacurat și să beau Sângele Tău cel preascump, cu credință și cu dragoste.

Slavă...

Întinat fiind cu lucruri netrebnice, eu, ticălosul, nu sunt vrednic să mă împărtășesc cu preacuratul Tău Trup și cu Dumnezeiescul Tău Sânge, Hristoase; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeiască Mireasă, ceea ce ești bună și binecuvântată, care ai odrăslit Spicul cel nearat și de mântuire lumii, învrednicește-mă ca, mâncându-L pe Acesta, să mă mântuiesc.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe piatra credinței întărindu-mă, Tu ai deschis gura mea asupra vrăjmașilor mei; că s-a veselit duhul meu a cânta Ție: Nu este «sfânt ca Dumnezeul nostru și nu este drept afară de Tine, Doamne».

Dă-mi, Hristoase, picături de lacrimi, care să-mi curățească necurăția inimii mele, ca, fiind curățit, în cuget curat, cu credință și cu frică să vin, Stăpâne, spre împărtășirea Darurilor Tale.

Spre iertarea păcatelor să-mi fie mie Preacuratul Tău Trup și Dumnezeiescul Tău Sânge, și spre împărtășirea cu Duhul Sfânt și spre viața de veci, Iubitorule de oameni, și spre îndepărtarea durerilor și a necazurilor.

Slavă...

Doamne, învrednicește-mă să mă împărtășesc fără de osândă cu preacurat Trupul Tău și cu scumpul Tău Sânge, și să slăvesc bunătatea Ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Preacurată, ceea ce ești masă a Pâinii Vieții, Care S-a pogorât de sus, pentru milă, și a dăruit lumii viață nouă, învrednicește-mă acum și pe mine, nevrednicul, să gust cu frică din Acesta și să fiu viu.

Doamne miluiește (de 3 ori)

Sedealna, glasul al 8-lea:

Foc și lumină să-mi fie mie, primirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, Mântuitorule, arzând neghina păcatelor și lumi-

nându-mă peste tot, spre cuvântarea de Dumnezeu cea adevărată: că nu voi da înșelăciunii vrăjmașului cele sfinte, nici îți voi da sărutare înșelătoare, ci ca desfrânata, căzând înainte Ta, ca și tâlharul mărturisindu-mă, strig către Tine: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Ai venit din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuți, Doamne, Te-ai întrupat, și m-ai mântuit pe mine, omul; pentru aceasta «strig către Tine: Slavă puterii Tale, Doamne».

Întrupându-te, Mult-milostive, voit-ai a Te da spre junghiere, ca un miel, pentru păcatele noastre. Pentru aceasta mă rog Ție, să curățești și păcatele mele.

Tămăduiește rănile sufletului meu, Doamne, și mă sfințește tot și mă învrednicește, Stăpâne, să fiu părtaș dumnezeieștii Tale Cine celei de taină, eu, ticălosul.

Slavă...

Să stăm toți cu frică și cu cutremur, ținând ochii inimii în sus și strigând către Mântuitorul: Întărește-ne și ne înțelepțește, Milostive Doamne, întru frica Ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Fă și mie milostiv pe Cel pe Care L-ai purtat în pântecele tău, Stăpână, și mă păzește pe mine, robul tău, neîntinat și fără prihană, ca, primind înlăuntrul meu Mărgăritarul cel duhovnicesc, să mă sfințesc.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Dătătorule de lumină a celor ce zăceau întru întuneric și mântuirea celor deznădăjduiți Tu ești, Hristoase, Mântuitorul meu, și la Tine mânec, Împăratul păcii, luminează-mă cu strălucirea Ta, că nu știu alt dumnezeu afară de Tine».

Precum ai zis mai înainte, Hristoase, fii acum cu smeritul robul Tău și petrece întru mine precum ai făgăduit, că iată, mănânc Trupul Tău cel dumnezeiesc și beau Sângele Tău.

Cuvinte al lui Dumnezeu și Dumnezeule, cărbunele Trupului Tău să-mi fie mie, întunecatului, spre luminare și Sângele Tău spre curățirea întinatului meu suflet.

Slavă...

Având suflet întinat și buze necurate, nu cutez să mă apropii de Tine, Hristoase, și să primesc Trupul Tău; ci fă-mă vrednic de aceasta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Marie, Maica lui Dumnezeu, care ești sălaș scump al bunei miresme, cu rugăciunile tale fă-mă vas ales pentru a mă împărtăși cu Sfintele Taine ale Fiului tău.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

De adâncul păcatelor fiind înconjurat, chem adâncul cel nepătruns al milostivirii Tale: Scoate-mă din stricăciune, Dumne- «zeule».

Mintea și sufletul, inima și trupul, sfințește-mi-le, Mântuitorule, și mă învrednicește fără de osândă, Stăpâne, să mă apropii de înfricoșătoarele Tale Taine.

Ca înstrăinându-mă de patimi, să am adăugirea harului Tău și întărirea vieții, prin împărtășirea cu Sfintele Tale Taine, Hristoase.

Slavă...

Cu frică și cu cutremur să ne apropiem toți de Dumnezeieștile Taine ale lui Hristos și să primim adevăratul și Sfântul Lui Trup și adevăratul, Sfântul și scumpul Lui Sânge.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Dumnezeule, Cuvântul lui Dumnezeu cel Sfânt, sfințește-mă acum cu totul pe mine, cel ce vin către Dumnezeieștile Tale Taine, pentru rugăciunile Sfintei Maicii Tale.

Apoi: Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum...

Condacul, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus...

Să nu mă treci cu vederea, Hristoase, pe mine, cel ce primesc Pâinea, adică Trupul Tău și Dumnezeiescul Tău Sânge, și mă împărtășesc

cu Preacuratele şi înfricoşătoarele Tale Taine, Stăpâne; să nu-mi fie mie, ticălosului, spre osândă, ci spre viaţa veşnică şi fără de moarte.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Chipului celui de aur în câmpul Deira de păgâni fiind cinstit, cei trei tineri au călcat porunca cea prea fără de Dumnezeu; şi «fiind aruncaţi în mijlocul focului, răcorindu-se au cântat: Bine eşti «cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri».

Împărtăşirea nemuritoarelor Tale Taine, Hristoase, să-mi fie mie acum izvor de bunătăţi, lumină, viaţă, nepătimire şi solire spre adăugirea şi înmulţirea Dumnezeieştii Tale bunătăţi, ca să Te slăvesc pe Tine, Cel ce singur eşti bun.

Izbăveşte-mă de patimi, de vrăjmaşi, de nevoi şi de tot necazul, pe mine cel ce mă apropii acum cu cutremur, cu dragoste şi cu sfială, Iubitorule de oameni, de Tainele Tale cele nemuritoare şi Dumnezeieşti, şi-Ţi cânt Ţie: Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Suflete al meu ticălos, suflete pătimaş, spăimântează-te văzând preaslăvitele Taine; lăcrimează suspinând şi bătându-te în piept, strigă şi zi: Doamne, curăţeşte-mă pe mine, desfrânatul.

Şi acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul Hristos, mai presus de minte, de Dumnezeu dăruită, ţie, celei curate, mă rog acum eu, robul tău cel necurat: Pe mine cel ce voiesc să mă apropii acum de Tainele cele preacurate, curăţeşte-mă întru totul de întinăciunea trupului şi a sufletului.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:

Pe Dumnezeu, Cel ce S-a pogorât în cuptorul cel cu foc, la tinerii cei de demult, şi văpaia în răcoreală a prefăcut-o, lăudaţi-L făp«turi ca pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cereştilor, înfricoşătoarelor şi Sfintelor Tale Taine, Hristoase, şi Cinei Tale celei Dumnezeieşti şi de taină şi pe mine, cel deznădăjduit, acum părtaş a fi mă învredniceşte, Dumnezeule, Mântuitorul meu.

C ătre a Ta milostivire alergând, Bunule, cu frică strig către Tine: Petrece întru mine, Mântuitorule, și eu întru Tine, precum ai zis; că iată, îndrăznind spre mila Ta, mănânc Trupul Tău și beau Sângele Tău.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

M ă cutremur, primind focul, să nu mă aprind ca ceara și ca iarba. O, înfricoșătoare Taină! O, milostivire a lui Dumnezeu! Cum eu, tină fiind, mă împărtășesc cu dumnezeiescul Trup și Sânge și mă fac fără stricăciune.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

C u adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecele tău S-a copt Pâinea cea Dumnezeiască a Vieții, păzind nevătămat pântecele tău cel nevinovat. Pentru aceasta te lăudăm pe tine ca pe hrănitoarea noastră, întru toți vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

F iul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-au arătat nouă ca să lumineze cele în-«tunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de «Dumnezeu, Cea întru totul lăudată, o slăvim».

B un este Domnul, gustați și vedeți; că de demult pentru noi, precum suntem noi făcându-Se, și o dată pe Sine Părintelui Său ca jertfă aducându-Se, pururea Se junghie, sfințind pe cei ce se împărtășesc cu Dânsul.

C u sufletul și cu trupul să mă sfințesc, Stăpâne, să mă luminez, să mă mântuiesc, să-Ți fiu Ție locaș prin împărtășirea Sfintelor Taine, având-Te pe Tine, locuitor întru mine, împreună cu Tatăl și cu Duhul, Făcătorule de bine, Mult-milostive.

Slavă...

C a focul și ca lumina să-mi fie mie Trupul și Sângele Tău cel scump, Mântuitorul meu, arzând materia păcatului și mistuind spinii patimilor și luminându-mă tot pe mine, cel ce mă închin Dumnezeirii Tale.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

D umnezeu S-a întrupat din sângiurile tale cele curate. Pentru aceasta te lăudăm pe tine, Stăpână, tot neamul și te mărește mulțimea îngerilor, că prin tine au văzut pe Cel ce stăpânește toate, luând ființă omenească.

Apoi Cuvine-se cu adevărat... Sfinte Dumnezeule... Presfântă Treime... Tatăl nostru..., troparul zilei sau al praznicului de este praznic împărătesc, sau al sfântului. Doamne miluieşte (de 40 ori) şi rugăciunile Pavecerniţei, adică Nepătată, neîntinată..., Şi ne dă nouă, Stăpâne... Apoi troparele: Miluieşte-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluieşte-ne pe noi... Şi acum... Uşa milostivirii...

Iar a doua zi, după slujba cea obişnuită a Ceasurilor, se face începutul şi se zice: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule... Presfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este Împărăţia..., Doamne miluieşte (de 12 ori), Slavă... Şi acum... Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori), după care se citesc aceşti psalmi:

Psalmul 22

Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi. La loc cu păşune m-a sălăşluit; la apa odihnei m-a hrănit. Sufletul mi l-a întors, povăţuitu-m-a pe cărările dreptăţii, pentru numele Lui. Că de voi şi umbla în mijlocul morţii, nu mă voi teme de rele; că Tu cu mine eşti. Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu şi paharul Tău este adăpându-mă ca un puternic. Şi mila Ta mă va povăţui în toate zilele vieţii mele, ca să locuiesc în casa Domnului, întru lungime de zile.

Psalmul 23

Al Domnului este pământul şi plinirea lui, lumea şi toţi cei ce locuiesc în ea. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el şi pe râuri l-a aşezat pe el. Cine se va sui în muntele Domnului şi cine va sta în locul cel sfânt al Lui? Cel nevinovat cu mâinile şi curat cu inima, care n-a luat în deşert sufletul său şi nu s-a jurat cu vicleşug aproapelui său. Acesta va lua binecuvântare de la Domnul şi milostivire de la Dumnezeu, Mântuitorul său. Acesta este neamul celor ce-L caută pe Domnul, al celor ce caută faţa Dumnezeului lui Iacob. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta Împăratul slavei? Domnul cel tare şi puternic, Domnul cel tare în război. Ridicaţi, căpetenii, porţile voastre şi vă ridicaţi porţile cele veşnice şi va intra Împăratul slavei. Cine este Acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei.

Psalmul 115

Crezut-am, pentru aceea am grăit, iar eu m-am smerit foarte. Eu am zis întru uimirea mea: Tot omul este mincinos. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Paharul mântuirii voi

lua și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporul Său. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui. O, Doamne, eu sunt robul Tău, eu sunt robul Tău și fiul roabei Tale; rupt-ai legăturile mele. Ție-Ți voi jertfi jertfă de laudă și numele Domnului voi chema. Făgăduințele mele le voi plini Domnului, înaintea a tot poporului Lui, în curțile casei Domnului, în mijlocul tău, Ierusalime.

Slavă... Și acum..., Aliluia..(de trei ori) și trei metanii.

Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

F ărădelegile mele trece-le cu vederea, Doamne, Cel ce Te-ai născut din Fecioară și curățește inima mea, făcând-o biserică a Preacuratului Tău Trup și Sânge și nu mă lepăda pe mine de le fața Ta, Cel ce ai nemăsurată mare milă.

Slavă...

S pre împărtășirea Sfintelor Tale Taine cum voi îndrăzni eu, nevrednicul? Că de voi cuteza să mă apropii de Tine, laolaltă cu cei vrednici, haina mă vădește că nu este de cină și osândă voi pricinui preapăcătosului meu suflet; ci curățește, Doamne, necurăția sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

Și acum...,a Născătoarei de Dumnezeu:

M ulte sunt mulțimile păcatelor mele, Născătoare de Dumnezeu. La tine am scăpat, Curată, trebuindu-mi mântuire. Cercetează neputinciosul meu suflet și te roagă Fiului tău și Dumnezeului nostru, să-mi dăruiască iertare de relele ce am făcut, Ceea ce ești una binecuvântată.

Iar în Sfânta și Marea Joi, se zice aceasta:

C ând măriții ucenici, la spălarea Cinei s-au luminat, atunci Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s-a întunecat și judecătorilor celor fără de lege pe Tine, Judecătorul cel drept, Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuții, pe cel ce pentru acestea spânzurare și-a agonisit; fugi de sufletul nesățios, care a îndrăznit unele ca acestea asupra Învățătorului. Cel ce ești spre toți bun, Doamne, slavă Ție.

Doamne miluiește(de 40 de ori) și metanii câte vom putea.

Rugăciunile înainte de dumnezeiasca împărtășire

După aceasta, zicând aceste stihuri, să fii cu luare aminte spre îndreptarea ta:

Trupul Stăpânului vrând să-L primești spre hrană, fii cu frică să nu te arzi, că foc este;

Sângele Lui vrând să-L bei spre împărtășire, mergi și cu cei ce te-au mâhnit te împacă, și așa îndrăznește de ia hrana sfântă.

Vrând să te-mpărtășești cu Jertfa de Taină, cu al Stăpânului Trup făcător de viață, întru acest chip te roagă cu cutremur:

Rugăciunea întâi a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ești izvorul vieții și al nemuririi, Făcătorul a toată făptura văzută și nevăzută, Fiul Tatălui celui fără de început, Cel ce ești împreună-veșnic cu Dânsul și împreună fără de început, Care pentru multa bunătate, în zilele cele din urmă, ai purtat Trup și Te-ai răstignit, și Te-ai jertfit pentru noi, cei nemulțumitori și nerecunoscători, și cu Sângele Tău ai înnoit firea noastră cea stricată prin păcat, Însuți Împărate, Cel ce ești fără de moarte, primește și pocăința mea, a păcătosului, și pleacă urechea Ta către mine și ascultă graiurile mele, că am greșit, Doamne; greșit-am la cer și înaintea Ta și nu sunt vrednic a căuta spre înălțimea slavei Tale. Că am mâniat bunătatea Ta, călcând învățăturile Tale și neascultând de poruncile Tale. Ci Tu, Doamne, fără răutate fiind, Îndelung-răbdător și Mult-milostiv, nu m-ai dat pe mine să pier cu fărădelegile mele, în tot chipul așteptând întoarcerea mea. Că Tu ai zis, Iubitorule de oameni, prin proorocul Tău: „Cu vrere nu voiesc moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu". Că nu vrei, Stăpâne, să pierzi făptura mâinilor Tale, nici nu voiești pierderea oamenilor, „ci vrei ca toți să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină". Pentru aceasta și eu, deși sunt nevrednic cerului și pământului și acestei vieți trecătoare, pentru că m-am supus cu totul păcatului și m-am făcut rob dezmierdărilor și am necinstit chipul Tău, dar, fiind făptura și zidirea Ta, nu deznădăjduiesc de a mea mântuire, eu ticălosul, ci, nădăjduind în milostivirea Ta cea fără de margini, vin către Tine: Primește-mă deci și pe mine, Iubitorule de oameni, Hristoase, ca pe des-

frânata și ca pe tâlharul, ca pe vameșul și ca pe fiul cel pierdut, și ridică sarcina cea grea a păcatelor mele, Cel ce ridici păcatul lumii și tămăduiește neputințele oamenilor; Cel ce chemi la Tine pe cei osteniți și împovărați și le dai odihnă; Cel ce n-ai venit să chemi la pocăință pe cei drepți, ci pe cei păcătoși, și mă curățește de toată necurăția trupului și a sufletului. Învață-mă să săvârșesc sfințenie întru frica Ta, ca, întru curată mărturisirea cugetului meu, primind părticica Sfintelor Tale Taine, să mă unesc cu Sfântul Tău Trup și Sânge și să Te am pe Tine locuind și petrecând întru mine, împreună cu Tatăl și cu Sfântul Duh. Așa, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă împărtășirea Preacuratelor și de viață făcătoarelor Tale Taine, nici să ajung neputincios cu sufletul și cu trupul, împărtășindu-mă cu nevrednicie; ci dă-mi, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, fără de osândă să primesc părticica Sfintelor Tale Taine, spre împărtășirea cu Duhul Sfânt, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit, la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, ca și eu, împreună cu toți aleșii Tăi, să fiu părtaș bunătăților Tale celor nestricăcioase, pe care le-ai gătit, Doamne, celor ce Te iubesc pe Tine, întru care ești preaslăvit în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Dumnezeul meu, știu că nu sunt vrednic, nici în stare ca să intri sub acoperământul casei sufletului meu, pentru că este cu totul pustiu și surpat și nu afli în mine loc potrivit ca să-Ți pleci capul. Ci, precum din înălțime Te-ai plecat pentru noi, pleacă-Te și acum spre smerenia mea. Și, precum ai binevoit a Te culca în peșteră și în ieslea necuvântătoarelor, așa binevoiește a intra și în ieslea necuvântătorului meu suflet și în întinatul meu trup. Și, precum n-ai socotit lucru nevrednic a intra și a cina împreună cu păcătoșii în casa lui Simon cel lepros, așa binevoiește a intra și în casa smeritului, leprosului și păcătosului meu suflet. Și, precum n-ai îndepărtat pe desfrânata cea păcătoasă, cea asemenea mie, care a venit și s-a atins de Tine, așa Te milostivește și de mine, păcătosul, care vin și mă ating de Tine. Și precum nu Te-ai scârbit de întinata și necurata ei gură, ce Te-a sărutat, așa nu Te scârbi nici de întinata și mai necurata mea gură, nici de buzele mele cele necurate și pângărite și de limba mea cea cu totul ne-

curată. Ci să-mi fie mie cărbunele Preasfântului Tău Trup și al Scumpului Tău Sânge spre sfințire și spre luminare, spre însănătoșirea smeritului meu suflet și trup, spre ușurarea greutății greșelilor mele celor multe, spre pază de toată lucrarea diavolească, spre îndepărtarea și mutarea răului și vicleanului meu obicei, spre omorârea patimilor, spre plinirea poruncilor Tale, spre adăugirea Dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Că nu vin la Tine ca un nepăsător, Hristoase Dumnezeule, ci încrezându-mă în bunătatea Ta cea nespusă și ca nu cumva rămânând departe prea multă vreme de împărtășirea Ta, să fiu prins de lupul cel înțelegător. Pentru aceasta mă rog Ție, Cel ce singur ești sfânt, Stăpâne: Sfințește-mi sufletul și trupul, mintea și inima, rărunchii și măruntaiele; înnoiește-mă tot și înrădăcinează frica Ta întru mădularele mele și sfințenia Ta fă-o neștearsă de la mine. Și-mi fii mie ajutător și folositor, îndreptând în pace viața mea și învrednicindu-mă a sta de-a dreapta Ta, cu sfinții Tăi, pentru rugăciunile și mijlocirile Preacuratei Maicii Tale și ale slujitorilor Tăi celor fără de trup, ale preacuratelor puteri, și pentru ale tuturor sfinților, care din veac au bineplăcut Ție. Amin.

Rugăciunea a treia
a Sfântului Simeon Metafrastul

Doamne, Cel ce singur ești curat și fără stricăciune, Care pentru nespusa milostivire a iubirii de oameni ai luat toată firea noastră din curatele și feciorestile sângiuri ale celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire, cu venirea dumnezeiescului Duh și cu bunăvoirea Tatălui celui de-a pururea veșnic, Hristoase Iisuse, înțelepciunea lui Dumnezeu, pacea și puterea; Cel ce ai primit cu trupul Tău, patimile cele de viață făcătoare și mântuitoare: Crucea, piroanele, sulița, moartea, omoară-mi patimile cele trupești, care îmi strică sufletul. Cel ce cu îngroparea Ta ai prădat împărăția iadului, îngroapă-mi sfaturile mele cele viclene, prin gânduri bune și risipește duhurile cele viclene. Cel ce cu Învierea Ta cea de a treia zi și de viață purtătoare ai ridicat pe strămoșul cel căzut, ridică-mă și pe mine cel ce am alunecat în păcat, punându-mi înainte chipuri de pocăință. Cel ce cu preaslăvită înălțarea Ta la cer ai îndumnezeit trupul pe care l-ai luat și l-ai cinstit cu șederea de-a dreapta Tatălui, învrednicește-mă prin împărtășirea Sfintelor Tale Taine să dobândesc partea cea de-a dreapta a celor mân-

tuiți. Cel ce prin pogorârea Mângâietorului Duh ai făcut vase cinstite pe sfinții Tăi ucenici, arată-mă și pe mine a fi locaș al venirii Lui. Cel ce vei veni iarăși să judeci toată lumea întru dreptate, binevoiește să Te întâmpin și eu pe nor, pe Tine, Judecătorul și Făcătorul meu, împreună cu toți sfinții Tăi, ca neîncetat să Te slăvesc și să Te laud pe Tine, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a patra a Sfântului Simeon Metafrastul

Precum voi sta înaintea înfricoșătorului și nefățarnicului Tău scaun de judecată, Hristoase Dumnezeule, primind întrebare și dând răspuns de relele ce am făcut, așa și astăzi, mai înainte de a sosi ziua osândirii mele, stând la sfântul Tău altar, înaintea Ta și înaintea înfricoșătorilor și sfinților Tăi îngeri, fiind înduplecat de mărturia cugetului, pun înainte faptele mele cele rele și fărădelegile, dându-le pe față și vădindu-le. Ci vezi, Doamne, smerenia mea și-mi iartă toate păcatele mele, vezi, că s-au înmulțit mai mult decât perii capului meu fărădelegile mele. Căci ce rău n-am săvârșit? Ce păcat n-am făcut? Ce rău nu mi-am închipuit în sufletul meu? Căci iată și cu faptele am făcut desfrânare și preadesfrânare, mândrie, trufie, batjocură, hulă, vorbă deșartă, înfierbântare la râs, beție, lăcomie a pântecelui, mâncare fără măsură, răutate, pizmă, iubire de argint, iubire de avuție, cămătărie, iubire de mine însumi, iubire de mărire, hrăpire, nedreptate, agonisire de rușine, invidie, grăire de rău, fărădelege; toate simțirile și toate mădularele mi le-am întinat și le-am stricat și de nici o treabă le-am făcut, ajungând cu totul sălaș diavolului. Și știu, Doamne, că fărădelegile mele au covârșit capul meu, dar mulțimea îndurărilor Tale este neasemănată, și mila bunătății Tale cea fără de răutate este nespusă și nu este nici un păcat care să biruiască iubirea Ta de oameni. Pentru aceasta, Preaminunate Împărate, fără de răutate Doamne, fă minunate milele Tale spre mine păcătosul; arată-mi puterea bunătății Tale, arată-mi tăria milostivirii Tale celei îndurate și mă primește pe mine, păcătosul, cel ce mă întorc; primește-mă cum ai primit pe fiul cel pierdut, pe tâlharul și pe desfrânata. Primește-mă pe mine cel ce peste măsură Ți-am greșit și cu cuvântul și cu fapta și cu pofta cea fără de cale și cu gândul cel dobitocesc. Și, precum ai primit pe cei

ce au venit în al unsprezecelea ceas, care nimic vrednic n-au lucrat, așa mă primește și pe mine, păcătosul; că mult am greșit și m-am spurcat, și am scârbit Duhul Tău cel Sfânt și am mâniat milostivirea Ta cea iubitoare de oameni, cu fapta, cu cuvântul și gândul, noaptea și ziua, pe față și într-ascuns, cu voie și fără de voie.

Și știu că vei pune înaintea mea păcatele mele în același chip în care le-am făcut, și mă vei întreba de cele ce cu știință, fără de iertare, am greșit. Ci, Doamne, nu cu judecata Ta cea dreaptă, nici cu mânia Ta să mă mustri pe mine și nici cu urgia Ta să mă pedepsești. Miluiește-mă, Doamne, că nu sunt numai neputincios, ci și zidirea Ta sunt. Că Tu, Doamne, ai întărit peste mine frica Ta, dar eu am făcut răutate înaintea Ta. Ție Unuia am greșit; dar Te rog să nu intri la judecată cu robul Tău. Că de vei căuta la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea sta înainte Ta. Că eu sunt adâncul păcatului și nu sunt vrednic, nici în stare a căuta și a privi înălțimea cerului, din pricina mulțimii păcatelor mele, celor fără de număr; că toate lucrurile rele și închipuirile și meșteșugirile diavolești, toată răutatea iadului, îndemnurile spre păcat, dezmierdările și alte patimi nenumărate n-au lipsit de la mine. Căci cu ce fel de păcate nu m-am stricat? De care rele n-am fost prins? Tot păcatul l-am făcut, toată desfătarea neiertată am lăsat să intre în sufletul meu. Netrebnic m-am făcut înaintea Ta, Dumnezeul meu, și înaintea oamenilor. Cine mă va ridica pe mine, cel ce am căzut întru atâtea păcate rele? Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine nădăjduiesc. De mai este pentru mine nădejde de mântuire, de biruiește iubirea Ta de oameni mulțimea fărădelegilor mele, fii mie Mântuitor și, după îndurările și milele Tale, slăbește, lasă, iartă-mi toate câte am greșit Ție; că s-a umplut de multe rele sufletul meu și nu aflu întru mine nădejde de mântuire. Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și să nu-mi răsplătești mie după faptele mele, ci întoarce-mă, sprijinește-mă, izbăvește sufletul meu de relele ce au crescut într-însul și de agonisirile lui cele cumplite. Miluiește-mă pentru mila Ta, ca unde s-a înmulțit păcatul să prisosească harul Tău, și să Te laud și să Te slăvesc în toate zilele vieții mele. Că tu ești Dumnezeul celor ce se pocăiesc și Mântuitorul celor ce greșesc și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui Tău celui fără de început și Presfântului și Bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a cincea a Sfântului Ioan Damaschin

Stăpâne Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce singur ai putere a ierta păcatele oamenilor, ca un bun și iubitor de oameni, treci cu vederea toate greșelile mele cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește să mă împărtășesc, fără de osândă, cu Dumnezeieștile, preaslăvitele, Preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine, nu spre osândă, nici spre adăugirea păcatelor, ci spre curățire și sfințire și spre dobândirea vieții și împărăției ce va să fie, spre zid și ajutor, spre izgonirea celor potrivnici și spre pierderea greșelilor mele celor multe; că Tu ești Dumnezeul milei și al îndurărilor și al iubirii de oameni și Ție slavă înălțăm, împreună și Tatălui și Duhului Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a șasea a Sfântului Vasile cel Mare

Știu, Doamne, că mă împărtășesc cu nevrednicie cu Preacuratul Tău Trup și cu Scump Sângele Tău, și vinovat sunt, și osândă mie însumi mănânc și beau, neputându-mi da seama, precum se cuvine, de Trupul și Sângele Tău, Hristoase, Dumnezeul meu. Ci, îndrăznind spre îndurările Tale, mă apropii de Tine, Cel ce ai zis: „Cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru dânsul”. Deci, milostivește-Te, Doamne, și nu mă pedepsi pe mine, păcătosul, ci fă cu mine după mila Ta. Și să-mi fie mie, Sfintele Tale Taine, spre tămăduire și curățire, spre luminare și pază, spre mântuirea și sfințirea sufletului și a trupului; spre izgonirea a toată nălucirea, a faptei celei rele și a lucrării diavolești, care se lucrează cu gândul întru mădularele mele, spre îndrăznirea și dragostea cea către Tine, spre îndreptarea și întărirea vieții, spre înmulțirea faptei celei bune și a desăvârșirii, spre plinirea poruncilor și spre împărtășirea cu Sfântul Duh, ca merinde pentru viața de veci și spre răspuns bineprimit la înfricoșătorul Tău scaun de judecată, iar nu spre certare sau spre osândă.

Rugăciunea a șaptea a Sfântului Simeon, Noul Teolog

Din buze întinate, din inimă pângărită, din limbă necurată, din suflet spurcat, primește-mi rugăciunea, Hristoase al meu, și, neînlăturându-mi nici cuvintele, nici obișnuințele, nici nerușinarea,

dă-mi mie a grăi cu îndrăzneală cele ce voiesc, Hristoase al meu, și mai vârtos mă și învață ce mi se cuvine a face și a grăi. Greșit-am mai mult decât desfrânata care, aflând unde sălășluiești, cumpărând mir, cu îndrăzneală a venit să ungă picioarele Tale, ale Stăpânului meu Hristos și Dumnezeului meu. Cum pe aceea, apropiindu-se din inimă, n-ai lepădat-o, nici de mine nu te scârbi, Cuvinte, ci dă-mi să țin și să sărut picioarele Tale, și cu izvor de lacrimi, ca și cu niște mir de mult preț, cu îndrăzneală să le ung. Spală-mă cu lacrimile mele, curățește-mă cu ele, Cuvinte. Iartă-mi greșelile și îmi dă îndreptare. Știi mulțimea răutăților mele, știi și bubele mele, și rănile mele le vezi, dar și credința mi-o știi, voința mi-o vezi și suspinurile mi le auzi. Nu se ascunde înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul meu, Făcătorul și Izbăvitorul meu, nici picătura de lacrimi, nici din picătură vreo parte. Cele încă nesăvârșite de mine le-au cunoscut ochii Tăi și în cartea Ta se află scrise și cele încă nefăcute de mine. Vezi smerenia mea, vezi-mi osteneala câtă este și toate păcatele mi le iartă, Dumnezeule a toate, încât, cu inima curată, cu gândul înfricoșat și cu sufletul smerit să mă împărtășesc cu Tainele Tale cele preacurate și preasfinte, cu care se îndumnezeiește și se face viu tot cel ce mănâncă și bea din ele cu inimă curată; că Tu ai zis, Stăpânul meu: „Tot cel ce mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu, întru Mine rămâne și Eu întru dânsul". Cu totul adevărat este cuvântul Stăpânului și Dumnezeului meu, că cel ce se împărtășește cu Darurile cele Dumnezeiești și îndumnezeitoare nu este singur, ci cu Tine, Hristoase al meu, Cel ce ești din Lumina cea cu trei străluciri, Care luminează lumea. Deci, pentru ca să nu rămân singur, fără de Tine, Dătătorule de viață, suflarea mea, viața mea, bucuria mea, mântuirea lumii, pentru aceasta m-am apropiat de Tine, precum vezi, cu lacrimi și cu sufletul umilit. Mă rog să iau izbăvire de greșelile mele și să mă împărtășesc fără de osândă cu Tainele Tale cele dătătoare de viață și fără de prihană, ca să rămâi, precum ai zis, cu mine, cel de trei ori ticălos, ca să nu mă răpească cu vicleșug înșelătorul, aflâdu-mă depărtat de harul Tău și înșelându-mă să mă depărteze și de îndumnezeitoarele Tale cuvinte. Pentru aceasta cad înaintea Ta și cu căldură strig către Tine: Precum pe fiul cel pierdut și pe desfrânata, care au venit la Tine, i-ai primit, așa mă primește și pe mine, desfrânatul și spurcatul, Milostive, care cu suflet umilit vin acum la Tine. Știu, Mântuitorule, că altul ca mine n-a greșit Ție, nici a făcut

faptele pe care le-am făcut eu. Dar și aceasta știu, că mărimea greșelilor mele și mulțimea păcatelor mele nu covârșesc răbdarea cea multă a Dumnezeului meu, nici iubirea Lui de oameni cea înaltă; ci pe cei ce fierbinte se pocăiesc cu mila îndurării îi curățești și îi luminezi și cu lumina îi unești, părtași Dumnezeirii Tale făcându-i fără pizmuire; și lucru străin de gândurile îngerești și omenești vorbești cu ei, de multe ori, ca și cu niște prieteni ai Tăi adevărați. Acestea mă fac îndrăzneț, acestea îmi dau aripi, Hristoase al meu, și, punându-mi nădejdea în multele Tale binefaceri față de noi, bucurându-mă și cutremurându-mă, cu focul mă împărtășesc; iarbă uscată fiind eu, și – străină minune! – mă răcoresc nears, ca rugul de demult, care, aprins fiind, nu se mistuia. Pentru aceasta, cu gând mulțumitor și cu mulțumitoare inimă, cu mulțumitoare mădulare ale sufletului și ale trupului meu mă închin și Te măresc și Te preaslăvesc pe Tine, Dumnezeul meu, Cel ce cu adevărat ești binecuvântat, acum și în veci. Amin.

Rugăciunea a opta a Sfântului Ioan Gură de Aur

Dumnezeule, slăbește, lasă, iartă-mi toate greșelile câte Ți-am greșit Ție, sau cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, cu voie sau fără de voie, cu știință sau cu neștiință, toate mi le iartă ca un bun și de oameni iubitor. Și, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, ale slujitorilor Tăi îngeri, ale sfintelor puteri și ale tuturor sfinților, care-Ți-au bineplăcut Ție din veac, binevoiește ca fără osândă să primesc Sfântul și Preacuratul Tău Trup și Scumpul Tău Sânge spre tămăduirea sufletului și a trupului și spre curățirea gândurilor mele celor rele. Că a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a noua a Sfântului Ioan Gură de Aur

Nu sunt vrednic, Stăpâne Doamne, să intri sub acoperământul sufletului meu, ci, de vreme ce Tu, ca un iubitor de oameni, vrei să locuiești întru mine, îndrăznind, mă apropii. Poruncește-mi, și voi deschide ușile, pe care Tu Însuți le-ai zidit, și intră cu iubirea Ta de oameni, pe care pururea o ai. Intră și luminează cugetul meu cel întunecat. Și cred că aceasta vei face, că n-ai îndepărtat pe desfrânata care a venit la Tine cu lacrimi, nici pe vameșul care s-a pocăit nu l-ai

alungat, nici pe tâlharul care a cunoscut împărăția Ta nu l-ai izgonit, nici pe prigonitorul Pavel care s-a pocăit nu l-ai lăsat cum era; ci pe toți care au venit la Tine cu pocăință i-ai rânduit în ceata prietenilor Tăi, Cel ce singur ești binecuvântat totdeauna, acum și în vecii nesfârșiți. Amin.

Rugăciunea a zecea
a Sfântului Ioan Gură de Aur

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, slăbește, lasă, milostivește-Te și-mi iartă mie păcătosului, netrebnicului și nevrednicului robului Tău, căderile în păcat, smintelile și greșelile mele, toate câte am păcătuit față de Tine, din tinerețile mele până în ziua și ceasul de acum, fie cu știință, fie din neștiință, cu cuvântul, sau cu fapta, sau cu gândul, sau cu cugetul, cu deprinderile și cu toate simțurile mele. Și, pentru rugăciunile Celei ce fără de prihană Te-a născut pe Tine, ale Preacuratei și pururea Fecioarei Maria, Maicii Tale, singura nădejde neînfruntată și ocrotitoare și izbăvitoare a mea, învrednicește-mă fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele, nemuritoarele, de viață făcătoarele și înfricoșătoarele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci, spre sfințire, spre luminare, spre tărie, spre vindecare și spre sănătatea sufletului și a trupului și spre ștergerea și pierderea cu totul a cugetelor, a gândurilor și a deprinderilor mele celor rele, și a nălucirilor de noapte ale duhurilor celor viclene și întunecate. Că a Ta este împărăția și puterea, slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a unsprezecea
a Sfântului Ioan Damaschin

Înaintea ușilor casei Tale stau și de gândurile cele rele nu mă depărtez. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Care ai îndreptat pe vameșul și ai miluit pe canaaneanca și ai deschis tâlharului ușile raiului, deschide-mi și mie îndurările iubirii Tale de oameni și mă primește pe mine, cel ce vin și mă ating de Tine, ca pe desfrânata și pe cea cu scurgerea de sânge. Că aceasta, atingându-se de marginea hainei Tale, prea lesne a luat tămăduire, iar aceea, cuprinzând Preacuratele Tale picioare, a dobândit dezlegare de păcate. Iar eu ticălosul, întreg Trupul Tău cutezând a-L primi, să nu fiu ars, ci mă primește ca și pe

dânsele și-mi luminează simțirile cele sufletești, arzând nelegiuirile păcatelor mele, pentru rugăciunile celei ce fără de sământă Te-a născut pe Tine și ale puterilor cerești, că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a douăsprezecea a Sfântului Ioan Gură de Aur

Cred, Doamne, și mărturisesc, că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă cred că acesta este însuși Preacurat Trupul Tău și acesta este însuși Scump Sângele Tău. Deci, mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu știința și cu neștiința, și mă învrednicește fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor mele și spre viața de veci. Amin.

Deci, mergând să te împărtășești, să zici în taină aceste stihuri ale Sfântului Simeon Metafrastul:

Iată mă apropii de Sfânta Împărtășire.
Și-mpărtășindu-mă, Doamne, să nu mă arzi;
Că Tu ești foc și arzi pe cei nevrednici,
Ci, curățește-mă de toată-ntinarea.

Apoi:

Cinei Tale celei de taină, Fiul lui Dumnezeu, astăzi părtaș mă primește, că nu voi spune vrăjmașilor Tăi Taina Ta, nici sărutare Îți voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

După aceea, stihurile acestea:

Sângele cel îndumnezeitor, privind, te spăimântează, omule,
Că foc este și arde pe cei nevrednici.
Dumnezeiescul Trup mă îndumnezeiește și mă hrănește,
Îmi îndumnezeiește sufletul și-mi hrănește minunat mintea.

Apoi aceste tropare:

Îndulcitu-m-ai cu dorul Tău, Hristoase, și m-ai schimbat cu Dumnezeiasca Ta dragoste; ci arde, cu focul cel fără de materie păcatele mele și mă învrednicește a mă sătura de desfătarea care este întru Tine, ca, de amândouă veselindu-mă, să slăvesc, Bunule, venirea Ta.

întru strălucirile sfinților Tăi, cum voi intra eu, nevrednicul? Că de voi îndrăzni să intru în cămară, haina mă vădește, că nu este de nuntă, și voi fi legat și lepădat de îngeri. Ci, curățește, Doamne, întinăciunea sufletului meu și mă mântuiește, ca un iubitor de oameni.

Rugăciune

Stăpâne, Iubitorule de oameni, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să nu-mi fie mie spre osândă Sfintele acestea, pentru că nu sunt vrednic, ci spre curățirea și sfințirea sufletului și a trupului și spre arvunirea vieții și a împărăției ce va să fie. „Iar mie bine-mi este a mă alipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele".

Și iarăși:Cinei Tale celei de taină... Și așa, cu umilință, să mergem să ne împărtășim.

RUGĂCIUNILE DE MULȚUMIRE DUPĂ DUMNEZEIASCA ÎMPĂRTĂȘIRE

După ce vei primi sfânta împărtășire a făcătoarelor de viață Daruri, adu laudă și mulțumire multă și cu căldură roagă-te Domnului:

Slavă Ție, Doamne! Slavă Ție, Doamne! Slavă Ție, Dumnezeului nostru!

Rugăciunea întâi a Sfântului Vasile cel Mare

Mulțumesc Ție, Doamne Dumnezeul meu, că nu m-ai lepădat pe mine, păcătosul, ci părtaș a fi Sfintelor Tale Taine m-ai învrednicit. Mulțumesc Ție că pe mine, nevrednicul, a mă împărtăși cu Preacuratele Tale Daruri m-ai învrednicit. Ci, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Care pentru noi ai murit și ai Înviat și ai dăruit nouă aceste înfricoșătoare și de viață făcătoare Taine, spre binefacerea și sfințirea sufletelor și a trupurilor noastre, dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului și trupului, spre izgonirea a tot potrivnicului, spre luminarea ochilor inimii mele, spre împăcarea sufleteștilor mele puteri, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre desăvârșirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea Dumnezeiescului Tău har și spre dobândirea împărăției Tale. Ca, întru

sfințenia Ta, cu acestea fiind păzit, să pomenesc harul Tău pururea și să nu mai viez mie, ci Ție, Stăpânului și Binefăcătorului nostru. Și așa, ieșind dintru acestă viață întru nădejdea vieții celei veșnice, să ajung la odihna cea de-a pururea, unde este glasul cel neîncetat al celor ce laudă și dulceața cea fără de sfârșit a celor ce văd frumusețea cea nespusă a feței Tale. Că Tu ești dorirea cea adevărată și veselia cea nespusă a celor ce Te iubesc, Hristoase, Dumnezeul nostru, și pe Tine Te laudă toată făptura în veci. Amin.

Rugăciunea a doua, a Sfântului Vasile cel Mare

Stăpâne, Hristoase Dumnezeule, Împăratul veacurilor și Făcătorul tuturor, mulțumesc Ție pentru bunătățile câte mi-ai dat mie și pentru împărtășirea cu Preacuratele și de viață făcătoarele Tale Taine. Deci, mă rog Ție, Bunule și Iubitorule de oameni, păzește-mă sub acoperământul Tău și sub umbra aripilor Tale, și-mi dăruiește până la suflarea cea mai de pe urmă cu cuget curat și cu vrednicie să mă împărtășesc cu Sfintele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Că Tu ești Pâinea vieții, Izvorul sfințirii, Dătătorul bunătăților și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a treia, a Sfântului Simeon Metafrastul

Cel ce de bunăvoie mi-ai dat mie spre hrană Trupul Tău, foc fiind, care arde pe cei nevrednici, să nu mă arzi pe mine, Făcătorul meu, ci mai vârtos intră în alcătuirea mădularelor mele și întru toate încheieturile, în rărunchi și în inimă, și arde spinii tuturor păcatelor mele; curățește-mi sufletul; sfințește-mi gândurile și oasele; numărul deplin al celor cinci simțiri îl luminează; peste tot mă pătrunde cu frica Ta; pururea mă acoperă și mă apără și mă păzește de tot lucrul și cuvântul pierzător de suflet; curățește-mă, spală-mă și mă îndreptează; înțelepțește-mă și mă luminează; arată-mă locaș numai al Duhului Tău și să nu mai fiu sălaș păcatului, ci Ție casă, prin primirea Împărtășaniei. Ca de foc să fugă de mine tot lucrul rău, toată patima. Rugători aduc pentru mine pe toți sfinții, pe mai-marii cetelor celor fără de trup, pe Înaintemergătorul Tău, pe înțelepții Apostoli, și cu aceștia și pe Preacinstita și Preacurata Maica Ta, a căror rugăciuni

primește-le, Milostive Hristoase al meu, și pe mine, slujitorul Tău, fiu al luminii mă fă; că Tu Însuți ești, Bunule, sfințirea și luminarea sufletelor noastre și Ție, după cuviință, ca unui Dumnezeu și Stăpân, toți slavă Îți înălțăm în toate zilele. Amin.

Rugăciunea a patra, a Sfântului Chiril al Alexandriei

Trupul Tău cel sfânt, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul meu, să-mi fie mie spre viața de veci, și Sângele Tău cel scump, spre iertarea păcatelor. Și să-mi fie mie Împărtășania acesta spre bucurie, spre sănătate și spre veselie. Și la înfricoșătoarea și a doua venire a Ta, învrednicește-mă pe mine, păcătosul, să stau de-a dreapta slavei Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Rugăciune a cincea, către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Presfântă Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea și bucuria mea, mulțumesc ție că m-ai învrednicit pe mine, nevrednicul, să fiu părtaș Preacuratului Trup și Scumpului Sânge al Fiului tău. Ci tu, care ai născut Lumina cea adevărată, luminează-mi ochii cei înțelegători ai inimii. Ceea ce ai născut Izvorul nemuririi, înviază-mă pe mine, cel omorât de păcat. Ceea ce ești Maica iubitoare de milostivire a Dumnezeului celui milostiv, miluiește-mă și dă umilință și zdrobire inimii mele și smerenie gândurilor mele și ridicare din robia cugetelor mele. Și mă învrednicește până la sfârșitul vieții, fără de osândă să primesc sfințirea Preacuratelor Taine, spre tămăduirea sufletului și a trupului. Și-mi dă, Stăpână, lacrimi de pocăință și de mărturisire, ca să te laud și să te măresc pe tine în toate zilele vieții mele, că binecuvântată și preamărită ești în veci. Amin.

Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor și slavă poporului Tău Israel.

Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru..., Că a Ta este Împărăția...,

Apoi, se zice troparul sfântului a cărui liturghie s-a săvârșit în acea zi.

Dacă este Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur, se zice troparul, glasul al 8-lea:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Și cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 6-lea:

Din ceruri ai primit dumnezeiescul har și cu buzele tale pe toți îi înveți să se închine unui Dumnezeu în Treime, Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te lăudăm pe tine, că ești învățător, ca unul care arăți cele dumnezeiești.

Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare neînfruntată și mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Dacă este Liturghia Sfântului Vasile cel Mare, se zice troparul, glasul 1:

În tot pământul s-a răspândit vestirea ta, că acela a primit cuvântul tău, prin care, cu dumnezeiască cuviință ai învățat, firea celor în ființă ai arătat și în obiceiurile oamenilor ai pus rânduială. Părinte cuvioase, preoție împărătească, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nestricată, pecetluind-o cu dogmele tale, Vasile Cuvioase, grăitorule de cele cerești.

Și acum...

Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare neînfruntată și mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te ne-

voiește spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Iar dacă este Liturghia Darurilor mai înainte sfințite (a Sfântului Grigorie Dialogul), se zice troparul, glasul al 4-lea:

Cel ce de sus, de la Dumnezeu, ai luat dumnezeiescul har, mărite Grigorie, și, cu puterea aceluia întărindu-te, de bunăvoie ai urmat Sfintei Evanghelii a lui Hristos, de la Care ai luat plata ostenelilor tale, întru tot fericite; pe Acela roagă-L să mântuiască suflete noastre.

Slavă..., Condacul, glasul al 3-lea:

Ca un începător te-ai arătat lui Hristos, Începătorul păstorilor, și părtaș călugărilor, Părinte Grigorie, povățuindu-i către ceata cea cerească, de unde ai învățat turma lui Hristos, poruncile Lui și acum te bucuri și dănțuiești în corturile cerești.

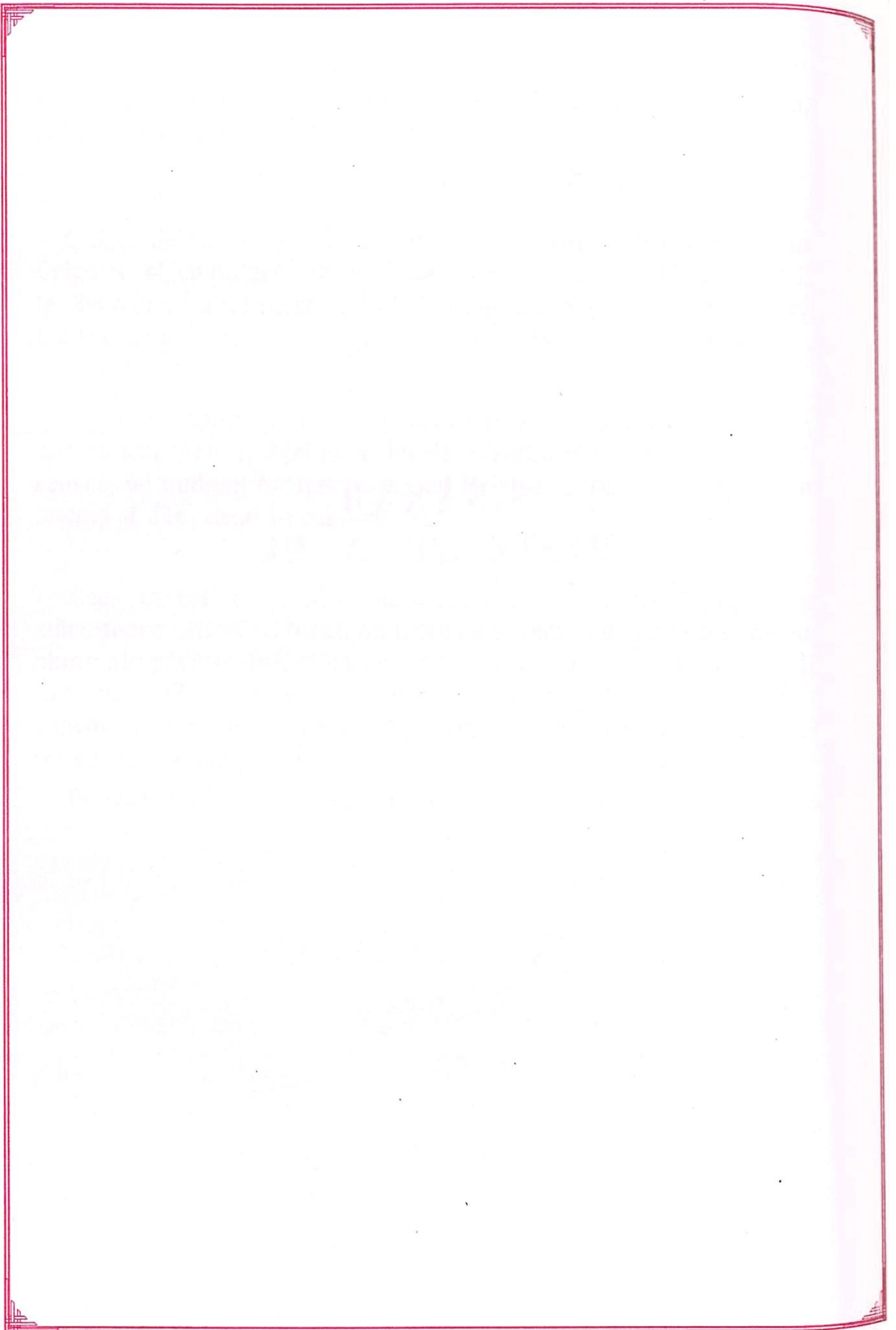
Și acum...

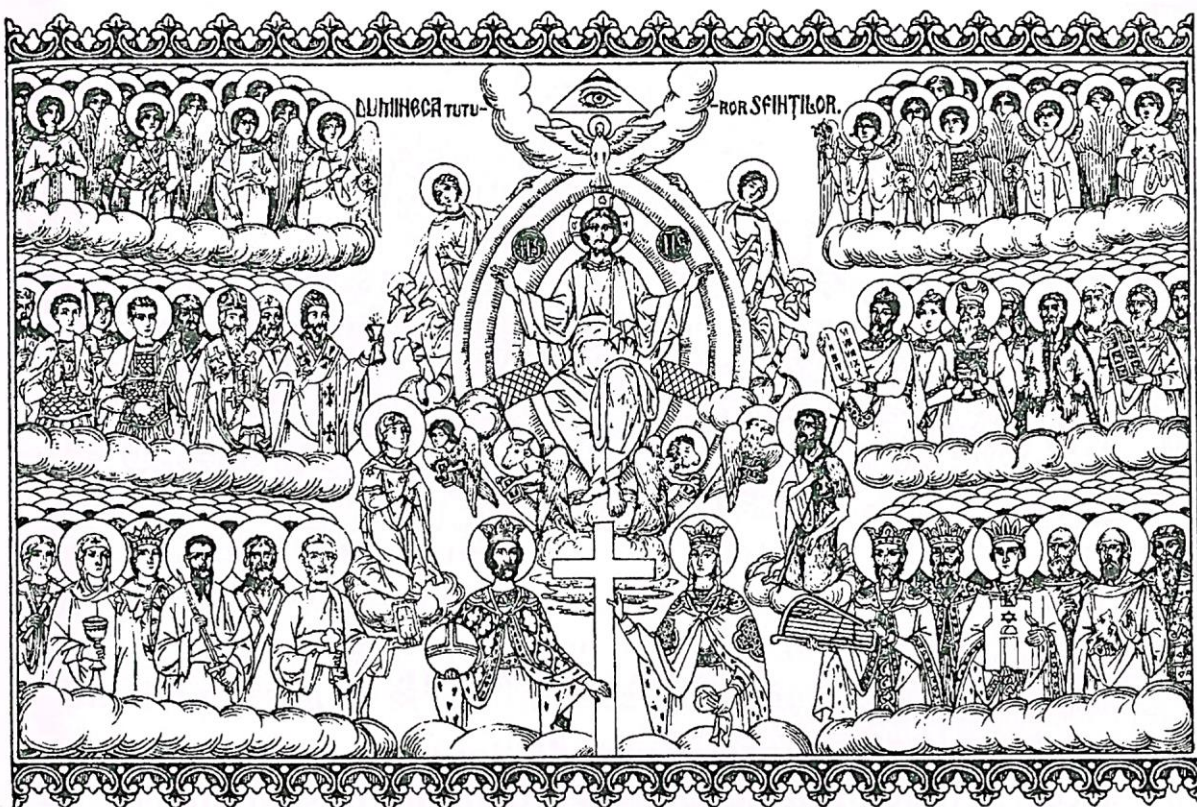
Ceea ce ești creștinilor ocrotitoare neînfruntată și mijlocitoare stăruitoare către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor, ci sârguiește, ca o bună, spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre mijlocire, apărând pururea, Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc pe tine.

Doamne miluiește (de 12 ori), **Ceea ce ești mai cinstită..., Slavă... Și acum...** și otpustul.

SINAXAR
PESTE TOT ANUL

SINAXAR
PESTE TOT ANUL

Explicarea semnelor puse înaintea zilelor anului pentru arătarea Praznicelor Împărătești, ale Născătoarei de Dumnezeu și ale sfinților.

Praznicele sunt împărțite în: Praznice mari, de mijloc și mici.

(†) – arată Praznicele mari închinate: Sfintei Treimi, Mântuitorului, Sfântului Duh, Născătoarei de Dumnezeu; sărbătorile în cinstea: Înaintemergătorului; Nașterea și Tăierea capului, și a Sfinților Apostoli Petru și Pavel, la care se face priveghere mare;

†) – arată praznicele de mijloc ale Sfinților, la care se face priveghere.

† – arată praznicele de mijloc, la care nu se face priveghere, ci se cântă numai polieleu.

X) – arată praznicele mici, care au doxologie mare.

X – arată praznicele mici, care au slujba pe șase.

LUNA SEPTEMBRIE

1. † În ziua întâi, începutul indictionului* adică al anului nou bisericesc. Pomenirea Cuviosului părintelui nostru Simeon Stâlpnicul și arhimandritul și a mamei sale, Marta. Soborul în cinstea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, cel de la Measine. Sfântul Mucenic Aitala, Sfintele 40 de femei Mucenițe și Sfântul Amun diaconul, dascălul lor. Sfinții Mucenici: Calista, Evod și Ermoghen, frați buni. Pomenirea Dreptului Iosua Navi. Aducerea aminte de arderea cea mare. – *Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.*

Începutul indictionului. Indictionul (în latină: indictio) este o perioadă de 15 ani, al cărui prim an se numește indictionul întâi, și așa mai departe, ceilalți, până la al 15-lea, după ordinea lor. Terminându-se astfel șirul celor 15 ani, începe iarăși un nou șir, la care, asemenea, anul întâi se numește indictionul întâi, până la al 15-lea, după care iarăși începe un alt șir nou. Cum că indictionul își are numele de la tributurile extraordinare, destinate pentru plata soldaților (acest fel de tributuri se numeau indictiones), despre aceasta nu există nici o îndoială. Mai greu este a răspunde la întrebarea: pentru ce perioada are 15 ani, precum și de când sau introdus pentru întâia oară indictioanele?

Regula practică pentru a găsi al câtelea an al indictionului este un an oarecare după Hristos, este următoarea: adaugă 3 la anul în discuție și apoi împarte totul la 15 și, dacă afară de cât (cât = rezultatul împărțirii) nu mai rămâne nimic, anul indictionului este 15; iar dacă rămâne un număr, acesta va fi anul indictionului. Astfel, ca să știm al câtelea an al indictionului este anul 2003, adăugăm 3 și apoi suma de 2006, o împărțim la 15 și vom găsi că, în afara câtului obținut, 133, mai rămâne rest, 11; prin urmare, anul 2003 este al 11-lea an al perioadei indictionului. Sunt trei feluri de indictioane: indictionul constantinopolitan care începe de la 1 septembrie; indictionul cesaresc sau constantinian, începând de la 24 septembrie; și indictionul papal sau roman, ce începe de la 1 ianuarie.

Biserica serbează această zi pentru două motive: întâi pentru că luna septembrie se consideră începutul anului bisericesc și de aceea Biserica, mulțumind lui Dumnezeu pentru roadele de peste an, se roagă ca și anul nou să fie roditor și, în al doilea rând, se serbează ziua aceasta ca începutul predicării Domnului, adică în amintirea intrării lui Iisus în sinagogă, când, deschizând cartea ce I s-a dat, a citit locul din proorocul Isaia, unde se zice: «Duhul Domnului peste Mine...» (Luca 4, 16-18).

Sfântul Cuvios Simeon s-a născut la anul 392. El s-a făcut monah foarte de tânăr și după ce a făcut foarte mult timp ascultare în mânăstire, s-a retras apoi în pustietate și, în sfârșit, s-a urcat pe un stâlp înalt și a petrecut aici mai mulți ani, până la mutarea sa către Domnul, la anul 461, la vârsta de 69 de ani.

Troparul Indictionului, glasul al 2-lea:

A toată făptura, Ziditorule, Cel ce vremile și anii ai pus întru puterea Ta, binecuvintează cununa anului bunătății Tale, Doamne, păzind în pace poporul și țara aceasta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, și ne mântuiește pe noi.

Slavă... Troparul Cuviosului Simeon Stâlpnicul, galsul 1:

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinților celor mai dinainte, cuvioase; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite și vieții celor fără de trup, fiind în trup. Simeoane, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Și acum... al Născătoarei de Dumnezeu glasul al 7-lea:

Bucură-te, ceea ce ești plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, limanul și folosință neamului omenesc, că din tine s-a întrupat Izbăvitorul lumii. Că numai tu ești Maică și Fecioară, pururea binecuvântată și preamărită. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace la toată lumea.

Condacul Indictionului, glasul al 2-lea:

Cel ce locuiești întru cei de sus, Hristoase Împărate, Făcătorul tuturor celor văzute și celor nevăzute și Ziditorule, Cel ce zilele și nopțile, timpurile și anii ai făcut, binecuvintează acum cununa anului, ferește și păzește în pace pe cei binecredincioși, țara aceasta și pe poporul Tău, mult-Milostive.

Condacul Cuviosului Simeon Stâlpnicul, glasul al 2-lea:

Cele de sus căutând, și cu cei de jos împreunându-te și căruță de foc stâlpul făcându-ți, printr-însul împreună-vorbitor cu îngerii ai ajuns, cuvioase. Cu aceia împreună roagă-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

2. Sfântul Mucenic Mamant și cel dintre sfinți Părintele nostru Ioan Postitorul, patriarhul Constantinopolului.

Mamant a fost din Gangra, oraș din Paflagonia și s-a născut în închisoare, unde părinții săi au murit pentru Hristos. El a pătimit pe la anul 275. Iar Ioan s-a făcut Patriarh în timpul lui Tiberiu în anul 582, și după ce a păstorit Biserica 13 ani și 5 luni, a adormit în pace în anul 595. Sub Patriarhia lui s-a confirmat pentru întâia oară, pe la anul 586 titlul de ecumenic (a toată lumea), titlu neobișnuit până atunci.

Troparul Sfântului Mucenic Mamant, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Mamant, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuviosului Ioan Postitorul, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Ioane, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Mamant, glasul al 3-lea:

Cu toiagul care ți s-a dat de la Dumnezeu, Sfinte, păstorește pe poporul tău la pășune aducătoare de viață. Iar fiarele cele nevăzute și sălbatice sfărâmă-le sub picioarele celor ce te laudă pe tine. Că toți cei ce suntem în primejdii te avem pe tine, Mamant, părtinitor fierbinte.

3. Sfântul sfințitul Mucenic Antim episcopul Nicomidiei și Cuviosul Părintele nostru Teoctist; Sfânta Vasilisa; Sfântul Aristion, episcopul Alexandriei.

Antim a pătimit sub Maximian, în anul 311. Iar Teoctist, împreună postitor cu marele Eftimie, a adormit pe la anul 451.

Troparul Sfințitului Mucenic Antim, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Antim, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Teoctist, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teoctist, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic, glasul al 4-lea:

Între preoți strălucind cu evlavia și călătoria muceniciei săvârșind, slujbele idolești le-ai stins, ajutor făcându-te turmei tale, de Dumnezeu înțeleptite. Pentru aceasta pe tine și cinstindu-te, cu taină strigăm ție: Din nevoi mântuiește-ne pe noi cu rugăciunile tale, Antime, părintele nostru.

4. Sfântul sfințitul Mucenic Vavila, episcopul Antiohiei și Sfântul Prooroc Moise, văzătorul de Dumnezeu; Sfântul Vavila, dascălul; Sfânta Ermiona.

Vavila, al 12-lea episcop al Antiohiei și succesorul lui Zevin sau Zevina, a pătimit sub Deciu, la anul 250. Moise, cel mai mare între filozofi, cel mai înțelept între legislatori și cel mai vechi între toți istoriografii, a fost din neamul lui Levi și s-a născut în Egipt cu 1689 ani înaintea lui Hristos. Pe când era de trei luni, părinții săi, temându-se de ordinul lui Faraon, l-au pus într-un sicriaș și l-au dat pe apa Nilului, dar fata lui Faraon găsindu-l, l-a luat și l-a crescut în palat, unde a rămas 40 de ani. Fugind apoi la Madiam, a văzut pe muntele Horeb un rug ce ardea și nu se consuma. Încredințându-i-se de Dumnezeu conducerea poporului lui Israil, el a scos pe israeliți din Egipt, trecându-i prin Marea Roșie, ca pe uscat și i-a condus 40 de ani prin pustiul Sinaiului. El a făcut multe semne și minuni și a scris cele dintâi cinci cărți din Vechiul Testament (Pentateuhul). Ajungând în pământul Moav, s-a suit pe vârful numit Fazga al muntelui Nebo și aici a murit în anul 1569, înaintea lui Hristos, la vârsta de 120 de ani. De la Moise sunt și cântările.

Și alt Sfințit mucenic Vavila, dascăl al Nicomidiei și cu dânsul 84 de copii și sfânta Muceniță Ermiona și Evtihie.

Troparul Sfințitului Mucenic Vavila, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Vavila, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Prooroc Moise, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău Moise, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Vavila, glasul al 4-lea:

Măririle credinței în inima ta punându-le, ai păzit-o, Sfințite Mucenice Vavila, netemându-te de chinuitori, sluga lui Hristos. Pentru acesta păzește-ne pe noi.

Condacul Sfântului Prooroc Moise, glasul al 2-lea:

Ceata proorocilor împreună cu Moise și cu Aaron, cu veselie se veselește astăzi, căci s-a plinit sfârșitul proorociei lor asupra

noastră. Astăzi strălucește Crucea, prin care ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule. Cu ale lor rugăciuni miluiește-ne pe noi.

5. † Sfântul Prooroc Zaharia, tatăl Sfântului Ioan Botezătorul; Sfinții Mucenici Urban, Teodor, Medinon și Avdeu episcopul.

După părerea multor Părinți ai Bisericii, bazată pe o tradiție veche, pe acest Zaharia l-au omorât iudeii între templu și altar (Matei 23, 35) pentru două motive: pe de o parte, pentru că Zaharia continua a numi pe Maica Domnului Fecioară, chiar după ce ea a născut, iar pe de alta, din cauză că la tăierea pruncilor (29 decembrie) nu s-a găsit Ioan, fiul său, căci bătrâna Elisabeta îl ascundea cu multă îngrijire în pustie, unde pruncul creștea și se întărea în duh (Luca 1, 80). Deci, negăsindu-se fiul, au omorât pe tatăl din ordinul lui Irod.

Troparul Sfântului Prooroc Zaharia, glasul al 2-lea:

Cu haina preoției fiind îmbrăcat, înțelepte, după Legea lui Dumnezeu jertfă primită, după cuviința preoției, ai adus, Zaharia. Și te-ai făcut luminător și văzător al celor de taină, semnele darului întru tine purtând lămurit, preaînțelepte. Și cu sabia ai fost omorât în Biserica lui Dumnezeu, proorocule al lui Hristos. Cu Înaintemergătorul roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Zaharia, glasul al 3-lea:

Proorocule și preotul Celui Preaînalt, Zaharia, părintele Înaintemergătorului, astăzi a pus înainte masa proorociei, pe credincioși hrănind și băutura dreptății amestecând pentru toți. Pentru că s-a sfârșit ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Dumnezeu.

6. † Pomenirea minunii ce s-a făcut în Colose, de Arhistrategul Mihail. Sfinții Mucenicii Eudoxie, Zinon, Romil și Macarie. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfântul Mucenic Eudoxie și cei 1104, care împreună cu dânsul, au pătimit, în anul 101 pe timpul împăratului Traian. Pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Arhip.

Troparul Sfântului Arhanghel Mihail, glasul al 4-lea:

Mai-mare Voievodule al oștilor cerești, Mihaile, rugămu-te pe tine noi nevrednicii, ca să ne acoperi pe noi cu rugăciunile tale și cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupești. Păzește-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: Mântuiește-ne din nevoi, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.

Condacul Sfântului Arhanghel Mihail, glasul al 2-lea.

Cel ce stai înaintea Treimii cu totul luminat, împreună cu toate cereștile cete, și Dumnezeiască cântare cu dânșii cânți, înțelepte

Mihaile, și pământul cu Dumnezeiasca voință îl înconjori, făcându-te minunat prin semne prea mari, nu înceta a te ruga pentru noi toți.

Alt Condac al Sfântului Arhanghel Mihail, glasul al 2-lea.

Arhanghele al lui Dumnezeu, și slujitorule al dumnezeieștii măriri; apărătorul oamenilor și mai-marele celor fără de trup, cere pentru noi ce este de folos și mare milă, Cel ce ești voievod mai-mare al celor fără de trup.

7. Înaintepraznuirea Nașterii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, Sfântul Mucenic Sozont, Sfinții Apostoli Evod și Onisifor episcopul.

Sfântul mucenic Sozont a pătimit în Pompeiopoli, din Cilicia, sub Maximian pe la anul 288.

Troparul Înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea.

Din rădăcina lui Iesei și din coapsele lui David, fiica lui Dumnezeu Maria se naște nouă astăzi; că se bucură toate și se înnoiesc cu bucurie. Împreună se bucură cerul și pământul, o laudă pe dânsa moștenirile neamurilor; Ioachim se veselește și Ana prăznuiește, cântând: Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea vieții noastre.

Condacul Înainte-prăznuirii, glasul al 3-lea.

Astăzi Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea Maria, cămara cea sfântă a cerescului Mire, se naște din cea stearpă, cu sfatul lui Dumnezeu; căruța Cuvântului lui Dumnezeu bine se împodobește; că pentru aceasta e și numită mai înainte dumnezeiască ușă și cu adevărat Maică a Vieții.

Troparul Sfântului Mucenic Sozont, glasul al 4-lea.

Mucenicul Tău, Doamne, Sozont, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Sozont, glasul al 2-lea.

Pe adevăratul și de Dumnezeu purtătorul Mucenic, și nevoitorul cel iscusit al dreptei credințe, adunându-ne astăzi, cu mare glas să-l lăudăm, pe Sozont tăinuitorul darului, pe dătătorul de tămăduiri cel bogat. Că se roagă lui Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

8. (†) Nașterea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioară Maria.

Praznic – Sărbătoare și dezlegare la pește.

După tradiția veche a Bisericii, Preacurata Fecioară s-a născut cu 16 sau 17 ani înaintea nașterii lui Hristos din părinți sterpi, Ioachim, care era din neamul împărătesc al lui David, din seminția lui Iuda și Ana, fiică a preotului Mathan și a soției lui, Maria, din familia preoțească a lui Levi.

Troparul Praznicului, glasul al 4-lea:

Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru. Și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare; și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viață veșnică.

Condacul Praznicului, glasul al 4-lea:

Ioachim și Ana din defăimarea nenașterii de fii, iar Adam și Eva din stricăciunea morții au scăpat, Preacurată, prin sfântă nașterea ta. Aceasta o prăznuiește și poporul tău, de vina greșelilor mântuindu-se când striga către tine: Cea stearpă naște pe Născătoarea de Dumnezeu și hrănitoarea Vieții noastre.

9. × Sfinții și drepții dumnezeiești Părinți Ioachim și Ana și Sfântul Mucenic Severian; Cuviosul Teofan Mărturisitorul.

Sfântul mucenic Severian a pătimit sub Liciniu, la anul 315.

Troparul praznicului și al Sfinților, glasul al 2-lea:

Pomenirea drepților tăi, Doamne, prăznuind, pentru dânșii, rugămu-ne Ție, mântuiește sufletele noastre.

Condacul dumnezeieștilor Părinți, glasul al 2-lea:

Veselește-te acum Ana, dezlegându-te de legăturile sterpiciunii, și hrănește pe cea Preacurată, chemând pe toți să laude pe Acela ce a dăruit din pântecele ei oamenilor, pe singura Maică ce nu știe de bărbat.

10. Închinarea Sfintei Cruci; Sfintele Fecioare Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora; Sfinții Apostoli Apelie, Luca și Climent.

Aceste trei surori au fost din Bitinia și au pătimit sub Maximian la anul 304.

Troparul Sfintelor Mucenițe, glasul al 4-lea:

Valurile cele întreite ale chinurilor și moarte amară, pentru viața cea veșnică ați schimbat, Sfintelor Mucenițe trei fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fără de lege pe Treimea cea ne-

zidită. Pentru aceea cu sabia fiind tăiate, urmați acum Mielului celui junghiat, și vă rugați pentru cei ce cinstesc sfințită pomenirea voastră.

Condacul Sfintelor Mucenițe, glasul al 4-lea:

Chinuite fiind, cu cruzime, pentru Treime, ați biruit pe vrăjmașul cel mult meșteșugăreț, fiind alcătuite cu Duhul, ca niște surori. Pentru aceea v-ați sălășluit împreună cu cele cinci fecioare în cămara cea cerească, biruitoarelor; și împreună cu îngerii stați înaintea Împăratului tuturor, bucurându-vă neîncetat.

11. Închinarea Sfintei Cruci; Cuvioasa maică noastră Teodora cea din Alexandria și Cuviosul Eufrosin.

Cuvioasa Teodora, îmbrăcându-se în haină bărbătească și luând numele de Teodor, a trăit într-o mânăstire bărbătească, necunoscută până la încetarea ei din viață, în timpul lui Zenon în anul 472.

Troparul Cuvioasei Teodora, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Teodora, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Teodora, glasul al 5-lea:

Trupul tău cu posturi topindu-ți, cu neadormite rugăciuni pe Făcătorul ai rugat pentru păcatul tău, ca să iei iertare desăvârșită; și ai luat iertare, calea pocăinței arătând.

12. Închinarea Sfintei Cruci; Sfinții Mucenici Autonom, Macedonie și Teodul, Sfântul Teodor, episcopul Alexandriei.

Slujba Sfântului Mucenic Autonom se cântă la 11 septembrie, pentru că în această zi este odovania praznicului Nașterii Născătoarei de Dumnezeu.

Sfântul Mucenic Autonom a fost episcop în Italia și a pătimit sub Diocletian, la anul 298.

Troparul Sfințitului Mucenic Autonom, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Autonom, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

.ondacul Sfinţitului Mucenic Autonom, glasul al 2-lea:

Cele dumnezeieşti, înţelepte, cu curăţie în taină învăţându-le, jertfă primită te-ai făcut, de Dumnezeu fericite; că ai băut paharul lui Hristos, preamărite, luminătorule a toată lumea, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

13. †) Pomenirea înnoirii bisericii Învierii lui Hristos din Ierusalim; Înainteprăznuirea Înălţării Sfintei Cruci; Sfinţii Mucenici: Cornelie sutaşul, Lucian şi Leontie; Sfântul Cuvios Ioan de la Prislop – *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Biserica, a cărei înnoire se serbează astăzi, este a Sfântului Mormânt, cea cu deosebire cinstită de toţi credincioşii, pe care a ridicat-o marele împărat Constantin, cu îngrijirea mamei sale, fericita Elena, pe locul unde S-a răstignit şi S-a îngropat Mântuitorul. Aceasta s-a întâmplat în anul 335, fiind pe atunci Patriarh al Ierusalimului Macarie care a înălţat şi Sfânta Cruce (14 Septembrie).

Troparul Înnoirii, glasul al 4-lea.

Precum ai arătat, Doamne, podoaba tăriei celei de sus şi celor de jos frumuseţea sfântului locaş al măririi Tale, pe care întăreşte-l în veacul veacului, primeşte şi rugăciunile noastre, ale celor care neîncetat se aduc Ţie întru-însul. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Cel ce eşti viaţa tuturor şi învierea.

Troparul Sfinţitului Mucenic Cornelie, glasul al 4-lea:

Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Cornelie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Înainte-prăznuirii Sfintei Cruci, glasul al 2-lea.

Cu Crucea de viaţă făcătoare a bunătăţii tale, Doamne, pe care ne-ai dat-o nouă nevrednicilor spre mântuire, îmblânzeşte-Te, Stăpâne, şi mântuieşte pe poporul drept-credincios şi ţara aceasta. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul Înnoirii, glasul al 4-lea.

Ca un cer mult-luminos s-a arătat Biserica, luminânând pe toţi credincioşii, întru care stând, cântă: Această casă întăreşte-o, Doamne.

Condacul Sfântului Sfinţit Mucenic Cornelie, glasul al 4-lea:

Începătură sfântă, Biserica din păgâni te-a câştigat pe tine, cel ce ai luminat pe dânsa cu îmbunătăţitele tale fapte, sfinţitorule de Taine, de Dumnezeu înţeleptite Cornelie.

Sfântul Cuvios Ioan a trăit spre sfârșitul veacului al XV-lea sau în prima jumătate a celui următor, în satul Silvașu de Sus (în apropierea orașelor Hațeg și Hunedoara). De tânăr și-a închinat întreaga viață lui Dumnezeu, închinoviindu-se în obștea Mănăstirii Prislop din apropierea satului său. După un număr de ani, dorind să ducă o viață mai aleasă, s-a retras într-un loc tăinuit, ca la 500 de metri de mănăstire, unde și-a săpat, singur, cu mari nevoințe, o chilie în piatră, cunoscută până astăzi sub numele de "Chilia" sau "Casa Sfântului". Aici și-a petrecut zilele în neîncetate rugăciuni și ajunări, întocmai ca marii nevoitori întru cele duhovnicești. Viața lui îmbunătățită s-a sfârșit prea devreme. Tradiția spune că, a fost împușcat de către doi vânători, de pe versantul celălalt al prăpastiei, pe când își făcea o fereastră la chilia lui, fără să știe că viețuiește în acele locuri.

Troparul Cuviosului Ioan de la Prislop, glasul 1:

Iubitorule de nevoință și râvnitorule întru cele sfinte, Cuvioase Părinte Ioane, părăsit-ai cele trecătoare și ai ales pe cele veșnice; luat-ai jugul lui Hristos în Mânăstirea Prislop și în peșteră pustnicească, împreună cu îngerii, L-ai slăvit pe Dumnezeu. Pentru aceasta, nu înceta a te ruga pentru sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ioan de la Prislop, glasul al 4-lea:

Jugul nevoințelor pe umeri luându-l, lui Hristos ai urmat Cuvioase Ioane. În peșteră nevoindu-te, cu răceala pietrei te-ai împrietenit și podoaba pustniciei ai dobândit. Pentru aceasta cu cântări te lăudăm zicând: Bucură-te, Preacuvioase Părinte Ioane, lauda Prislopului.

14. (†) Înălțarea Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci.

– Praznic și post, în orice zi s-ar întâmpla.

Cinstita Cruce a fost găsită de către fericita Elena în Ierusalim la anul 326 și s-a înălțat de Patriarhul Macarie, când, văzând-o poporul, a strigat: Doamne miluiește. Trebuie să se știe, că după aflarea crucii, o parte a fost adusă la Constantinopol, iar restul a rămas în Ierusalim, până la anul 614, când Perșii, prădând Palestina, a luat și Sfânta Cruce la anul 628, însă împăratul Iraclie, făcând o expediție împotriva lor, a luat-o iarăși și a adus-o la Constantinopol..

Troparul Înălțării Sfintei Cruci, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Condacul Înălțării Sfintei Cruci, glasul al 4-lea:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe credinciosul nostru popor, dăruindu-i lui biruință asupra protivnicului, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

15. † Sfântul Mare Mucenic Nichita Romanul; Sfântul Părintele nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni; Sfântul Ierarh Iosif de la Partoș; Cuviosul Filotei preotul.

Sfântul Mucenic Nichita a fost ars pentru Hristos după ordinul lui Atanaric, domnul Goților, pe la anul 330.

Troparul Sfântului Mucenic Nichita, glasul al 2-lea.

Purtătorule de chinuri, biruind mai întâi năvălirile barbarilor cu puterea Crucii cea nebiruită, pe urmă ai surpat mândria demonilor, împotrivindu-te cu vitejia ta, înțelepte; și biruind-o, Nichita, ai luat daruri vrednice de biruință. Slavă lui Hristos, Cel ce te-a întărit; slavă Celui ce te-a încununat; slavă Celui ce a mărit pururea cinstită pomenirea ta.

Condacul Sfântului Mucenic, Nichita, glasul al 2-lea

Tăind tăria înșelăciunii cu împotrivirea ta, și luând cununa biruinței prin nevoința ta, te veselești împreună cu îngerii, mărite Nichita, cel cu nume de biruință, împreună cu dânșii rugându-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu pentru noi toți.

Troparul Sfântului Ierarh Visarion, glasul al 8-lea.

În răbdarea ta, ți-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind și pe aceia îndestulându-i. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Visarioane milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Visarion, glasul al 8-lea.

Din pruncie, primind de la Dumnezeu biruință asupra demonilor, preasfințite părinte, și făcându-te întocmai ca un înger între oameni, te-ai mutat acum la locașurile cele cerești. Pentru aceasta și nouă celor ce ne aflăm jos, ni se cade a striga ție: Bucură-te, Părinte Visarioane.

Sfântul Iosif cel Nou s-a născut la anul 1568, în orașul Raguza Dalmației, dintr-o familie de creștini valahi. Din botez se numea Iacob. La 12 ani a fost dat să învețe carte, la Ohrida, iar la 15 ani a intrat în monahism, în Mănăstirea Maicii Domnului din acea localitate. După cinci ani se duce la Muntele Athos și intră în obștea Mănăstirii Pantocrator. Aici îmbracă schima mare sub numele de Iosif. Pentru viața lui îmbunătățită a câștigat darul lacrimilor și a rugăciunii neadormite. Pentru sfințenia vieții sale avea încă și darul facerii de minuni, vindecând multe boli, îndeosebi pe cei ologi. A fost hirotonit preot și rânduit duhovnic al călugărilor din Muntele Athos. Ajungând vestit până la patriarhul de la Constantinopol, a fost numit stareț al Mănăstirii Sfântului Ștefan din Adrianopol. De aici se retrage la Mănăstirea Vatopedu. Deși avea 80 de ani, răposând mitropolitul Timișoarei, românii din Banat l-au ales păstor al lor. La 1650 este hirotonit arhiereu și înscăunat ca mitropolit al Timișoarei. Cu această ocazie el vindecă un olog ce suferea de 20 de ani. El a făcut și alte multe minuni, încât uimea chiar și pe

turci. La 1653 se retrage la Mănăstirea Partoș, iar în toamna anului 1656 trece la cele veșnice. Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat la 7 octombrie 1956. La aceeași dată moaștele Sfântului Iosif cel Nou au fost aduse de la Partoș și așezate în catedrala mitropolitană din Timișoara.

Troparul Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș, glasul al 8-lea:

Din tinerețe cu totul te-ai supus Domnului, cu rugăciunile și cu ostenelile și cu postul. Pentru aceasta, văzând Dumnezeu nevoințele tale, arhiereu și păstor Bisericii Sale te-a rânduit; și după moarte în cetele sfinților te-a sălășluit; Sfinte Părinte Iosif roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască iertare de greșeli nouă, celor ce cu credință și cu dragoste săvârșim sfântă pomenirea ta.

Condacul Sfântului Iosif cel Nou de la Partoș, glasul al 8-lea:

Apărător nebiruit, ca cel ce prin tine din nevoi s-a mântuit, te are pământul Banatului, Sfinte Iosif. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu apără-l pe el de toată nevoia, ca să strigăm ție: Bucură-te, Iosif, făcătorule de minuni.

16. ✕ Sfintele și întru tot lăudatele Mari Mucenițe Eufimia și Meletina.

Sfânta Muceniță Eufimia a fost din Chalcedon și petrecând viața în feciorie, a pătimit pe la anul 303 sub Diocletian. Sfintele ei moaște se află în Patriarhia de la Constantinopol..

Troparul Sfintei Mucenițe Eufimia, glasul al 4-lea:

Foarte mult ai vestit pe cei dreptmăritori, și ai rușinat pe cei rău credincioși, Eufimia preafrumoasă fecioară a lui Hristos, întărind cele ce Părinții bine au dogmatizat la al patrulea Sobor. Muceniță preamărită, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Sfintei Mucenițe Eufimia, glasul al 2-lea:

Nevoințe în chinuiri, nevoințe pentru credință cu avânt ai suferit pentru Hristos mirele tău. Acestuia și acum roagă-te, să se surpe trufia vrăjmașilor sub picioarele drept-credincioșilor, ca și atunci eresurile prin rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, ceea ce ai primit hotărârea credinței de la cei șase sute și treizeci de Dumnezeu purtători Părinți și o păstrezi, prealăudată.

17. Sfânta Muceniță Sofia și cele trei fiice ale ei: Pistis, Agapis și Elpis; Sfânta Agatoclia și Teodota.

Acestea au fost din Italia și au pătimit pe la anul 126 sub Adrian.

Troparul Sfintelor Mucenițe, glasul al 4-lea:

Mielușele cuvântătoare, prin chinuire v-ați adus Mielului și Păstorului, săvârșind călătoria cea către Hristos și credința păzind; drept aceea, cu suflete vesele săvârșind astăzi, minunatelor, sfântă pomenirea voastră, pe Hristos îl slăvim.

Condacul Sfintelor Mucenițe, glasul 1:

Sfințitele ramuri ale cinstitei Sofia: Pistis, Elpis și Agapi, cu darul au arătat că înțelepciunea elinilor este nebunie. Și prin chinuri arătându-se biruitoare, s-au încununat cu cunună nepieritoare, de la Stăpânul tuturor, Hristos.

18. Cuviosul Părintele nostru Eumenie, episcopul Gortinei, făcătorul de minuni; Sfânta Muceniță Ariadna.

Troparul Cuviosului Ierarh Eumenie, glasul al 8-lea.

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Eumenie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ierarh Eumenie, glasul al 2-lea:

Luminându-te cu dumnezeiască lumină, preafericite, ne luminezi pe noi cei ce cu dragoste lăudăm cinstită și sfântă mutarea ta, Părinte Ierarhe Eumenie, căci neîncetat te rogi pentru noi toți.

19. Sfinții Mucenici Trofim, Savatie și Dorimedont.

Ei au pătimit în timpul împărăției lui Prob, la anul 278.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 8-lea:

Dumnezeu cel lăudat în Treime, a preamărit pe treimea mucenicilor; pe Trofim, pe Savatie și pe Dorimedont; căci întru Dânsul crezând, au surpat pe vrăjmașul. Prin rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 8-lea:

Ca unul ce ești întărire nevoitorilor și reazim al dreptei credințe, Biserica cinstește și laudă nevoința ta cea luminată, pururea pomenite, pătimitorule, viteazule mărite Trofim. Împreună cu cei ce s-au nevoit cu tine, fericite, cere milostivire celor ce te laudă pe tine, ca unul ce ești nebiruit.

Și mutarea binecredinciosului marelui cneaz Teodor și a fiilor lui, marilor cneji: David și Constantin al Smolenscului și al Iaroslavului, făcătorilor de minuni, ce au fost la anii 1307.

20. ✕ Sfântul Mare Mucenic Eustatie și soția sa Teopista cu cei doi fii ai lor, Agapie și Teopist; Sfinții Mărturisitori Ipatie episcopul și Andrei preotul.

Ei au pătimit în timpul lui Adrian pe la anul 126.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea.

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Eustatie, glasul al 2-lea.

Aievea râvnind patimilor lui Hristos și cu credință bând paharul Lui, te-ai făcut părtaș și împreună moștean măririi Lui, Eustatie, de la Însuși Dumnezeul tuturor, luând dintru înălțime dumnezeiască iertare.

Și a sfinților mucenici și mărturisitori ai marelui cneaz Mihail și a boierului lui Teodor al Cernigovului, făcătorii de minuni. Aceștia au pătimit la anii 1253, în vremea lui Batie.

21. Sfântul Apostol Codrat din Magnesia; Sfântul Prooroc Iona.

† Pomenirea celui între sfinți Părintelui nostru Dimitrie, mitropolitul Rostovului.

Sfântul mucenic Codrat a fost ucenic al Apostolilor, un însemnat scriitor bisericesc și apărător al creștinilor și episcop la Atena. El a pătimit în timpul lui Aurelian.

În această zi se odovăiește praznicul Înălțării Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și se cântă toate ale praznicului; iar slujba apostolului se cântă la 22 septembrie.

22. Sfinții sfințiții Mucenici: Foca, episcopul de la Sinopi, Isaac și Martin. Sfântul Ierarh Mucenic Teodosie de la Mănăstirea Brazi.

Sfântul Sfințit Foca a fost episcop al Sinopei din Pont și a pătimit în timpul lui Adrian.

Sfântul Ierarh Teodosie s-a născut în Ținutul Vrancei. Iubind viața călugărească a primit sfântul chip îngeresc. Pentru trăirea și iscusința sa a fost ales egumen al Mănăstirii Bogdana din Jud. Bacău. În anul 1670 a fost hirotonit episcop de Rădăuți, iar peste un an a fost trimis să păstorească Episcopia Romanului. În anul 1674 a fost ales mitropolit al Moldovei în locul mitropolitului Dosoftei care a fugit în Polonia din cauza năvălirii turcilor și a tătarilor. După un an este izgonit din scaun de domnitorul pus de dușmani, fiind mustrat pentru nedreptățile pe care le tolera. A fost ținut sub pază un an de zile la Mănăstirea Sfântul Sava din Iași. Reîntorcându-se în țară mitropolitul Dosoftei, fericitul Teodosie a fost scos din surghiun și s-a retras în părțile Țării de Jos, locuind când la Focșani, când la Mănăstirea Bogdana. A reconstruit Mănăstirea Brazi, unde a ridicat o nouă biserică și chilii. În anul 1688, a fost răpit și dus în Țara Românească, unde a îndurat vreme de 10 săptămâni închisoare și chinuri. Scăpând

cu viață, s-a ocupat de zidirea a încă trei schituri în ținutul Vrancei. În anul 1694, o ceată de tătari care au venit în Mănăstirea Brazi l-au schingiuit, cerându-i să le predea agoniseala mănăstirii și odoarele sfinte. Refuzând, a fost decapitat de tătari, primind astfel cununa muceniciei. A fost îngropat în grabă de credincioși. Prin minune, în anul 1842, s-au aflat sfintele lui moaște. Acum, după canonizare, se află depuse într-un paraclis nou din Mănăstire Brazi.

Troparul Sfântului Apostol Codrat, glasul al 8-lea:

Apostole Sfinte, Codrat, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Troparul Sfințitului Mucenic Foca, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Foca, glasul al 2-lea:

Ca pe un soare înțelegător al Bisericii de Dumnezeu luminat, și purtător de lumină te-a pus pe tine Stăpânul cel preaînalt, mucenice, ca să luminezi mulțimea credincioșilor. Că viețuirea și nevoințele tale le-a primit ca un mir cu bună mireasmă, cel ce singur este mult-Milostiv.

Condacul Sfântului Apostol Codrat, glasul al 8-lea.

Ca pe un ierarh cinstit și nevoitor prea tare, lumea Îți aduce Ție, Doamne, rugător, pe dumnezeiescul Apostol Codrat, și cu cântări laudă cinstita lui pomenire, cerând totdeauna ca să se dăruiască iertare de greșeli celor ce cântă, Aliluia.

Troparul Sfântului Ierarh Mucenic Teodosie, glasul 1:

Arătatu-te-ai, Ierarhe Teodosie, sfeșnic pururea luminos și mare apărător al Bisericii lui Hristos. Strălucit-ai prin slujire și mucenicie, ca o jertfă preacurată aducându-te Stăpânului tuturor; slăvim pomenirea ta, rugând pe Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace și mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Mucenic Teodosie, glasul al 8-lea:

Glasul cuvântului vieții a răsunat în Biserica lui Hristos, căci Păstorul ei s-a arătat bun chivernisitor al Tainelor lui Dumnezeu. Drept aceea, soborul arhiereilor și cetele călugărilor cântă într-un glas: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Teodosie, mucenice nebiruit al lui Hristos!

Troparul Sfântului Ierarh Dimitrie al Rostovului, glasul al 8-lea:

Al dreptei credințe învățătorule, și al dezbinării dezrădăcinătorule, al Rusiei vindecătorule și către Dumnezeu noule rugător, cu sceptrurile tale pe toți i-ai înțeleptit, alăută duhovnicească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Dimitrie al Rostovului, glasul al 8-lea:

Pe steaua Rusiei, care de la Chiev a răsărit, și prin cetatea nouă cea despre miazănoapte, la Rostov a ajuns, și toată partea aceea, cu învățăturile și cu minunile o a luminat, să fericim pe Dimitrie învățătorul cel cu cuvinte de aur, că acela a scris tuturor toate cele spre îndreptare, ca pe toți să-i dobândească lui Hristos, ca și Pavel, și să mântuiască, prin dreapta credință, sufletele noastre.

23. †) Zămislirea Sfântului slăvitului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Cuvioasele Xantipa și Polixenia și mucenița Raida. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Zămislirea Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul s-a întâmplat cu 15 luni înaintea Nașterii lui Hristos, în urma arătării îngerului Domnului, care i-a zis: „Nu te teme, Zahario, căci s-a auzit rugăciunea ta și Elisabeta, femeia ta, îți va naște un fiu și-l vei numi Ioan. Și bucurie și veselie vei avea și, de nașterea lui, mulți se vor bucura...” (Luca 1, 7-24).

Troparul praznicului, glasul al 4-lea.

Ceea ce mai înainte erai stearpă, neroditoare, veselește-te; că iată ai zămislit pe sfeșnicul Soarelui, Cel ce va să lumineze toată lumea care pătimea cu nevederea. Dănțuiește Zaharia cu îndrăzneală strigând: Prooroc Celui Preaînalt este cel ce va să se nască.

Condacul praznicului, glasul 1:

Se veselește luminat marele Zaharia, cu Elisabeta soția sa cea întru tot mărită, după vrednicie zămislind pe Ioan Înaintemergătorul, pe care Arhanghelul l-a binevestit bucurându-se. Iar noi oamenii după vrednică datorie îl cinstim, ca pe un tăinuitor al darului.

24. † Sfânta întâia Muceniță și întocmai cu Apostolii Tecla; Cuviosul Coprie.

Sfânta Muceniță Tecla a fost din orașul Iconiu. La vârsta de 18 ani, a învățat credința de la Sfântul Apostol Pavel, căruia a și urmat. A predicat creștinismul în multe orașe și multe a pătimit și în cele din urmă a murit în patria ei, după ce a trăit în feciorie 90 de ani.

Troparul Sfintei Mucenițe Tecla, glasul al 4-lea.

Mielușeaua ta, Iisuse, Tecla, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Tecla, glasul al 6-lea.

Cu frumusețea feciorie ai strălucit, cu cununa muceniciei te-ai împodobit, și apostolie ți s-a încredințat, fecioară, ca unei mărite; și văpaia focului ai prefăcut-o în rouă, iar prin rugăciunea ta furia taurului ai înfrânt-o, ca ceea ce ești întâia nevoitoare.

25. Cuvioasa Maica noastră Eufrosina; Sfinții Mucenici Pavel și Tatis cu fiii lor.

Sfânta Cuvioasă Eufrosina a trăit pe timpul împăratului Teodosie cel Mic, la anul 410. Plecând fără știrea tatălui ei, Pafnutie, și îmbrăcându-se în veșminte bărbătești, a intrat sub numele de Smaragd și în calitate de eunuc împărătesc, într-o mănăstire de bărbați, unde a viețuit necunoscută 56 de ani.

Troparul Cuvioasei Eufrosina, glasul al 8-lea.

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Eufrosina, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Eufrosina, glasul al 2-lea.

Dorind să câștigi viața cea de sus, desfătarea cea de jos ai părăsit-o de tot, și te-ai amestecat între bărbați, preafrumoasă Eufrosina, ceea ce pentru Mirele tău Hristos ai defăimat pe logodnicul cel vremelnic.

Și prea cuviosul părintele nostru Serghie Egumenul Radonejului, noul făcător de minuni, care a trăit pe la anul 1400.

26. †) Mutarea Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, de Dumnezeu cuvântătorul. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan a fost din Betsaida Galileei, fiul lui Zevedei și al Salomeei, frate al lui Iacob cel Mare, mai înainte pescar, dar pe urmă apostol și ucenic preaiubit al Domnului, Căruia singur, el, dintre toți Apostolii, I-a urmat până la răstignire. El a predicat evanghelia în toată Asia și

mai cu seamă în Efes. El s-a mutat către Domnul la anul 100, fiind la vârsta de 95 de ani. Ioan a scris Evanghelia ce poartă numele său, Apocalipsa și trei epistole generale. El se numește teolog, pentru că a învățat despre nașterea cea mai înainte de veci a Fiului și Cuvântului de la Dumnezeu și Tatăl.

Troparul Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, glasul al 2-lea:

Apostole iubite al lui Hristos Dumnezeu, grăbește de mântuiește pe poporul cel fără de răspuns, că te primește, când cazi către Dânsul, Cel ce te-a primit când te-ai rezemat pe pieptu-I: pe Acela roagă-L, de Dumnezeu cuvântătorule, ca norul vrăjmașilor cel căzut asupra noastră să se risipească, cerându-ne nouă pace și mare milă.

Condacul Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le poate spune? Că verși minuni și izvorăști tămăduiri, și te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu și prieten al lui Hristos.

27. Sfântul Mucenic Calistrat și cei împreună cu dânsul 49 de Mucenici; Sfânta Muceniță Epiharia; Sfinții Apostoli Marcu, Aristarh și Zinon; Sfântul Ierarh Antim Ivireanu.

Sfinții mucenici au pătimit în timpul lui Diocletian pe la anul 288.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Toată osteneala voastră săvârșind astăzi Biserica, sfinților, vă laudă în taină pe voi, ca pe cei ce ați pătimit pentru dânsa, dumnezeieștilor mucenici, bunilor biruitori preaînțelepți.

Un alt Condac al Sfântului Mucenic Calistrat, glasul al 4-lea:

Ca o stea foarte mare ai strălucit în lume, întinzând razele nevoințelor tale și ale minunilor tale, luminând pe toți cei ce cântă: Bucură-te, Calistrate, lauda mucenicilor.

Sfântul Ierarh Antim s-a născut în Iviria (Georgia). Părinții săi, Ioan și Maria, l-au numit Andrei din Sfântul Botez și l-au crescut în evlavie și dreaptă credință. Mai târziu, tânărul Andrei a căzut în robia turcească. Fiind foarte ager la minte, a deprins cu ușurință limbile greacă, turcă, slavă veche, arabă, iar mai târziu și limba română. În preajma Patriarhiei de Constantinopol a învățat arta sculpturii în lemn, pictura și broderia. Către anul 1690, evlaviosul Voievod Constatin Brâncoveanul îl aduce la București unde, după ce a învățat meșteșugul tiparului în tipografia domnească s-a mutat la Snagov

unde a întemeiat o nouă tipografie. Aici a tipărit 63 de cărți, din care 38 lucrate de el însuși, în diferite limbi: română, greacă, arabă, georgiană. Pentru viața lui aleasă a fost ales stareț la Mănăstirea Snagov, apoi episcop la Râmnic și mai apoi mitropolit al Țării Românești. A dus o strălucită activitate de adevărat și vrednic păstor al turmei lui Hristos. Sfântul Ierarh Antim a încheiat activitate printr-un sfârșit mucenicesc. "A fost depărtat de toată lucrarea și ordinea arhierească și dezbrăcat de harul divin și scos din catalogul arhieresc". A fost osândit cu exilul și pus sub paza necredincioșilor ostași turci, care, l-au chinuit foarte, până la moarte, prin tăierea trupului pe care apoi l-au aruncat în apele Tungiei, un afluent al râului Marița, în sudul Dunării.

Troparul Sfântului Ierarh Antim Ivireanul, glasul al 3-lea:

Sfinte Părinte ierarhe Antim, cu vrednicie ai rânduit păstori și învățători turmei tale și cu înțelepciune dumnezeiască ai revărsat râurile sfintelor tale cuvinte. Viața ai pus-o pentru păstoriții tăi și cununa muceniciei ai dobândit de la Hristos, Dumnezeu, pe care roagă-L, Sfinte Părinte ierarhe Antim, să dăruiască pace și mare milă celor ce săvârșesc sfântă pomenirea ta.

Condacul Sfântului Ierarh Antim Ivireanul, glasul al 3-lea:

Învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu, Părinte ierarhe Antim, lauda arhiereilor țării Românești, podoaba cărturarilor și dulce grăitor al înțelepciunii dumnezeiești în graiul românesc te-ai arătat. Lupta cea bună luptând și dreapta credință mărturisind, cu haină mucenicească, preafrumos te-ai împodobit și împărăția lui Hristos ai dobândit. Pentru aceasta împreună cântăm zicând: Bucură-te, Sfinte Preafericite Părinte Antim.

28. † Cuviosul Părintele nostru Hariton Mărturisitorul; Sfântul Prooroc Varuh; Sfântul Mucenic Pimen. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Cuviosul Părintele nostru Hariton era din orașul Iconia, a trăit în timpul lui Aurelian pe la anul 274.

Troparul Cuviosului Hariton Mărurisitorul, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Hariton, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Hariton Mărurisitorul, glasul al 2-lea:

Pe nevoitorul dreptei credințe și pe râvnitorul adevărului, astăzi toți credincioșii cu cântări și cu laude să-l mărim: pe Hariton, păstorul și dascălul și luminătorul cel preacuvios al lumii. Căci se roagă Domnului pentru noi toți.

29. ✕ Cuviosul Părintele nostru Chiriac Sihastrul; Sfânta Muceniță Gudelia; Sfinții Mucenici: Dada, Govdela și Cosdoas.

Cuviosul Părintele nostru Chiriac sihastrul s-a născut în Corint pe la anul 300. La 17 ani s-a tuns în monahism de către Eftimie cel Mare și a murit la anul 408 la vârsta de 107 ani.

Troparul Cuviosului Chiriac, glasul 1:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Chiriac, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Chiriac, glasul al 8-lea:

Ca pe un tare luptător și apărător, pururea cinstindu-te pe tine sfințita Lavră, pururea prăznuiește pomenirea ta cea de peste an. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, păzește-ne pe noi de vrăjmașii care vin asupră-ne, ca să-ți cântăm; Bucură-te, Părinte, de trei ori fericite.

Alt Condac al Cuviosului Chiriac, glasul al 4-lea:

Nevoință și viețuire de înfrânare ai avut tu, Cuvioase Chiriac, făcătorule de minuni. Roagă-te pentru noi, cei ce cu credință săvârșim pomenirea ta.

30. ✕ Sfântul sfințit Mucenic Grigorie Luminătorul, arhiepiscop al Armeniei celei mari; Mucenițele Ripsimia, Gaiani și cele împreună cu ele.

Sfântul Sfințit Grigorie a fost de neam part și s-a născut pe la anul 240. El a învățat religia creștină în Cesareea Capadociei și s-a hirotonit episcop de Arhiepiscopul Cesareei, Leontie. Grigorie a întors zece mii de armeni la credință și pe însuși Tiridat, împăratul Armeniei. El a pătimit foarte mult pentru Hristos și pe la anul 325 s-a mutat către Domnul.

Troparul Sfințitului Mucenic Grigorie Luminătorul, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Grigorie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Grigorie Luminătorul, glasul al 6-lea:

Pe cel mărit și ierarh, ca pe un nevoitor al adevărului, astăzi să-l lăudăm toți cu cântări și cu imne de laude; pe păstorul și învățătorul cel priveghelnic, pe Grigore luminătorul a toată lumea, căci se roagă lui Hristos să ne mântuim noi.

LUNA OCTOMBRIE

1. Sfântul Apostol Anania, unul din cei șaptezeci; Cuviosul Părintele nostru Roman, făcătorul de cântări.

(†) Tot în această zi prăznuim și Acoperământul Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria.

Anania era din Damasc, unde a și botezat pe Apostolul Pavel, iar Roman, de la Emesa, a fost diacon al Bisericii de la Berit în Fenicia, este întâiul compozitor de condace, de unde s-a și numit melodul. Întâiul condac pe care l-a compus este la Nașterea Domnului: Fecioara astăzi...

Troparul Sfântului Apostol Anania, glasul al 3-lea:

Apostole Sfinte Anania, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Troparul Cuviosului Roman, glasul al 8-lea.

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Roman, duhul tău.

Troparul Sfântului Acoperământ, glasul al 4-lea.

Astăzi poporul cel bine credincios, luminat prăznuim. Umbriți fiind prin venirea ta, Maica lui Dumnezeu, și căutând către prea cinstită icoana ta, cu umilință grăim: Acopere-ne pe noi cu cinstitul tău acoperământ și ne scapă de tot răul, rugând pe Fiul tău Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Apostol Anania, glasul al 2-lea:

Cel ce întru rugăciuni ești prea cald folositor, și celor ce cer, prea grabnic ascultător, primește rugăciunea noastră Anania, și te roagă lui Hristos să ne miluiască pe noi, cel ce unul este între Sfinți preamărit.

Condacul Cuviosului Roman, glasul al 8-lea:

Cu dumnezeieștile fapte bune ale Duhului, din tinerețe înfrumusețându-te, Romane prea înțelepte, cinstitei Biserici a lui Hristos înfrumusețător ai fost; căci cu cântări frumoase o ai înfrumusețat, fericite. Pentru aceea te rugăm: Dăruiește celor ce doresc dumnezeieștile tale daruri, ca să strigăm ție: Bucură-te părinte preafericite, podoaba Bisericii.

Condacul Sfântului Acoperământ, glasul al 3-lea:

Fecioara astăzi înainte stând în Biserică, și cu cetele sfinților, nevăzut se roagă lui Dumnezeu. Îngerii cu ierarhii se închină și apostolii cu proorocii dănțuiesc; că pentru noi roagă Născătoarea de Dumnezeu, pe Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Pomenirea Prea Cuviosului, Părintelui nostru Sava al Vișerscului, făcătorul de minuni.

2. ✕ Sfântul Sfințit Mucenic Ciprian; Sfânta Muceniță Iustina fecioara; Cuviosul Teofil Mărturisitorul.

Ciprian a fost mai înainte vrăjitor, apoi, întors la credința lui Hristos prin Iustina, s-a hirotonit diacon, scurtă vreme după aceasta și preot și după mai mulți ani și episcop al Antiohiei din Pisidia, care era și patria lui. El a pătimit împreună cu Iustina în timpul lui Dioclețian, la anul 304, lângă Nicomidia Bitiniei.

Pomenirea sfântului, fericitului Andrei cel nebun pentru Hristos.

Troparul Sfințitului Mucenic Ciprian, glasul al 4-lea.

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Ciprian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Ciprian și Iustina, glasul 1:

De la meșteșugul vrăjitoresc întorcându-te, de Dumnezeu înțelepțite, la dumnezeiasca cunoștință, doctor prea înțelept te-ai arătat lumii, dăruind tămăduiri celor ce te cinstesc pe tine, Cipriane

cu Iustina, cu care roagă-te, iubitorului de oameni, Stăpânului, să mântuiască sufletele noastre.

Alt Condac al Sfințitului Mucenic Ciprian, glasul al 8-lea:

Ca pe un ierarh cinstit, și ca pe un nevoitor prea tare, lumea după vrednicie te cinstește, Cipriane pururea pomenite, și cu cântări mărește sfântă pomenirea ta; cerând totdeauna, să dăruiască prin tine iertare de greșeli, celor ce cântă: Aliluia.

3. ✕ Sfinții Sfințiți Mucenici Dionisie Areopagitul; Dionisie, Elefterie și Rustic; Preacuviosul Părinte Ioan Hozevitul, episcopul Cezareii.

Sfântul Sfințit Dionisie era din Atena, un bărbat învățat și membru al celebrului tribunal atenian – Areopagul, de unde s-a și numit Areopagitul. El a primit credința pe la anul 50 când Apostolul Pavel a predicat Evanghelia în Atena, unde a și pătimit pe la anul 96.

Troparul Sfințitului Mucenic Dionisie, glasul al 4-lea:

Bunătate învățându-te și îmbărbătându-te întru toate, îmbrăcându-te cuviincios cu bun cuget, ai scos din vasul alegerii cele negrăite; și credința păzind, calea întocmai ai săvârșit, Sfințite Mucenice Dionisie: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Dionisie, glasul al 8-lea:

Prin ușile cerurilor trecând cu Duhul, ca un ucenic al apostolului celui ce a ajuns până la al treilea cer, Dionisie, te-ai îmbogățit cu toată cunoștința celor negrăite și ai luminat pe cei ce ședeau mai înainte în întunericul necunoștinței. Pentru aceasta strigăm: Bucură-te, părinte a toată lumea.

4. Sfântul Părintele nostru Ierotei, episcopul Atenei; Sfinții Mucenici: Audact, Domnina și Calistena.

Sfântul Ierotei a învățat credința de la Apostolul Pavel, care l-a și așezat Episcop la Atena. El l-a instruit mai pe larg pe Sfântul Dionisie în învățăturile credinței și a participat și el, împreună cu ceilalți Apostoli, la Adormirea Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Troparul Sfințitului Mucenic Ierotei, glasul al 4-lea:

Bunătate învățându-te și îmbărbătându-te întru toate, îmbrăcându-te cuviincios cu bun cuget, ai scos din vasul alegerii cele negrăite; și credința păzind, calea întocmai ai săvârșit, Sfințite Mucenice Ierotei: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Ierotei, glasul al 8-lea:

Pe tine ierarhul Atenienilor te lăudăm, ca cei ce ne-am învățat prin tine cele minunate și negrăite; că te-ai arătat cântăreț de Dumnezeu insuflat. Roagă-te dar, preafericite Ierotee, să ne curățim de toate greșelile, ca să strigăm: Bucură-te, părinte, de Dumnezeu înțeleptite.

Alt condac al Sfințitului Mucenic Ierotei, glasul al 4-lea:

Ca un stâlp neclătinat, Ierotee, nu te-ai temut de îngrozirile vrăjmașilor, ci ai surpat temeiul înșelăciunii, întărindu-te ca pe o piatră cinstită, părinte. Pentru aceasta ca pe un biruitor, Stăpânul te încununează cu dreapta cea dumnezeiască și începătoare de viață; pe care roagă-L pentru noi toți.

Întru această zi, aflarea cinstitelor moaște a celor întru sfinți, părinților noștri Gurie, întâiul Arhiepiscop al Cazanului și a lui Varsanufie Episcopul Tverului.

5. Sfintele Mucenițe Haritina și Mamelta.

Sfânta Muceniță Haritina a pătimit în timpul lui Dioclețian, la anul 290.

Troparul Sfintei Mucenițe Haritina, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Haritina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Haritina, glasul al 2-lea:

Întărindu-te la minte, Haritina, ți-ai întărit sufletul cu credință; biruind pe vrăjmași aievea i-ai rușinat, stând înaintea lui Hristos întru tot fericită; și acum purtând haină din sângele tău, și cu îngerii bucurându-te, roagă-te pentru noi, purtătoare de chinuri.

Și a sfinților trei ierarhi: Petru, Alexie și Iona, Mitropoliții Moscovei și a toată Rusia, făcătorilor de minuni.

6. ✕) Sfântul Apostol Toma; Sfânta Muceniță Erotiida. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfântul Apostol Toma a fost din Galileea și unul din cei 12 Apostoli, el a predicat evanghelia la parți, perși, mezi și indieni, de la care a și luat moarte de mucenic.

Troparul Sfântului Apostol Toma, glasul al 3-lea:

Apostole Sfinte, Toma, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Toma, glasul al 4-lea.

De darul înțelepciunii plin fiind Apostolul lui Hristos, și adevărată slugă întru pocăință, a grăit: Tu ești Dumnezeul meu și Domnul.

7. Sfinții Mucenici Serghie și Vah; Sfinții Polihronie, Iulian prezbiterul și Chesarie diaconul.

Sfinții Mucenici Serghie și Vah au pătimit în timpul lui Maximian pe la anul 296.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Serghie și Vah, glasul al 3-lea:

Pe vitejii mucenici și frați, cu credință adunându-ne să-i încununăm întru sfințite bune laude, pe Serghie al Treimii tarele ostaș și pe Vah, cel răbdător în munci și care a mărturisit pe Hristos, mai-marele nevoitorilor și făcătorul tuturor.

Alt Condac al Sfinților Mucenici Serghie și Vah, glasul al 2-lea:

Mintea asupra vrăjmașilor bărbătește v-ați întrarmat, surpând toată înșelăciunea lor; și biruință de sus luând, mucenici prea lăudați, cu un cuget strigați: Bine și frumos este a fi împreună cu Hristos.

8. Cuvioasa Maica noastră Pelaghia; Sfânta Taisia.

Cuvioasa Pelaghia a fost din Antiohia. Fiind păgână ea a avut o viață foarte desfrânată, dar pe urmă catehizată și botezată de un episcop, Non, s-a retras la muntele Măslinilor, unde a petrecut restul vieții sale în pocăință și s-a mutat către Domnul, pe la anul 284.

Troparul Cuvioasei Pelaghia, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Pelaghia, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Pelaghia, glasul al 2-lea:

Trupul tău cu posturi topindu-ți, cu rugăciuni neadormite pe Ziditorul ai rugat, ca să iei iertare desăvârșită pentru faptele tale; și ai și luat cu adevărat, cuvioasă, alergând pe calea pocăinței.

9. ✕) Sfântul Apostol Iacov al lui Alfeu; Cuviosul Părintele nostru Andronic și Atanasia, soția lui. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Acest sfânt apostol a fost unul din cei doisprezece și după ce a predicat evanghelia la multe popoare, a suferit moartea pe cruce. Andronic a fost din Antiohia și s-a mutat către Domnul pe la anul 500.

Troparul Sfântului Apostol Iacov, glasul al 3-lea.

Apostole Sfinte Iacove, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Troparul Cuviosului Andronic, glasul 1:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Andronic, cu postul, cu priveghere și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Sfântului Apostol Iacov, glasul al 4-lea:

Cel ce vânător păgânilor prea minunat s-a arătat și între ucenici prea cinstit, și cu Apostolii împreună-locuitor, Iacov, lumii bogăție de tămăduiri izvorăște și apără de primejdii pe cei ce-l laudă. Pentru aceasta cu un glas strigăm către dânsul: Mântuiește pe toți cu rugăciunile tale, Apostole.

Alt Condac al Sfântului Apostol Iacov, glasul al 2-lea:

Ca pe un luceafăr, ce luminează toată făptura, pe însuși văzătorul lui Hristos și de Dumnezeu grăitorul Iacov, cu cântări să-l lăudăm, cinstind astăzi prăznuirea lui; că se roagă pururea pentru noi toți.

Condacul Cuviosului Andronic, glasul al 6-lea:

De la înțelepciunea cea atot lucrătoare îmbrăcându-te, întru puterea darului pe păgâni la Dumnezeu i-ai adus, și capiștile idolești ai sfărâmat, și bătăi în multe feluri ai răbdat cu suflet preacuvios, și ai strigat, preamărite: Hristos este cel ce a venit să mântuiască neamul omenesc.

10. Sfinții Mucenici Evlampie și Evlampia, sora lui, și Teofil Mărturisitorul.

Acești Sfinți Mucenici, Evlampie și Evlampia au fost din Nicomidia și au pătimit în timpul lui Maximian la anul 296.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Evlampie și Evlampia, glasul al 3-lea:

Pe vitejii mucenici și frați după trup, pe înțeleptul Evlampie și pe Evampia să-i cinstim, că aceștia uneltirile tiranilor le-au rușinat, cu puterea Celui ce S-a răstignit; pentru aceasta s-au arătat mucenicilor mărire, împreună și laudă.

11. Sfântul Apostol Filip, unul din cei șapte diaconi; Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul, mitropolitul Niceii; Sfintele Mucenițe Zenaida și Filonila.

Începând de la 11 și până la 17 Octombrie, în oricare zi din acestea va cădea duminica, cântăm slujba sfântului, al șaptelea sinod ecumenic, care a doua oară s-a adunat în Niceea la anul 783, în timpul binecredincioșilor împărați Constantin și Irina, împotriva celor ce nu voiau să cinstească și să se închine Sfintelor Icoane. La acest sinod au fost adunați 367 Sfinți Părinți.

Sfântul Apostol Filip a fost din Cesareea Palestinei și a predicat Evanghelia în Samaria. Întâlnind pe drum pe eunucul reginei Etiopienilor, citind pe proorocul Isaia, l-a catehizat și botezat. Iar Teofan a fost din Palestina, frate al lui Teodor Scrisul, amândoi monahi de la mânăstirea Sfântului Sava. Numele de Scrisul i s-a dat din cauză că Teofil, cel din urmă împărat iconomah, a scris pe fruntea lor, cu fier ars, 12 stihuri iambice, și apoi i-a exilat. După moartea lui Teofil, la anul 842, Teofan a fost ales episcop la Niceea. Amândoi frații au scris multe canoane și cântări bisericești.

Troparul Sfântului Apostol Filip, glasul al 3-lea.

Apostole Sfinte Filipe, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Troparul Cuviosului Mărturisitor Teofan, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Teofan înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Apostol Filip, glasul al 4-lea:

Luminat fiind cu Preasfântul Duh, plinirile pământului le luminezi cu învățăturile tale și cu strălucirile minunilor, de sfințenie tăinuitorule, apostole Filipe.

Alt Condac al Sfântului Apostol Filip, glasul al 4-lea.

Următor făcându-te Învățătorului tău, Apostole, pentru Dânsul cu credință ai slujit la trebile sfinților săi. Pentru aceea toți credincioșii te fericim.

Condacul Cuviosului Teofan Mărturisitorul, glasul 1:

Frumos e rodul buzelor tale, părinte, iar viața dulce ca fagurele de miere s-a arătat, fericite, Bisericii lui Hristos; că de tine s-au temut și mulțimile demonilor și s-au rușinat bârfitoarele limbi ale ereticilor, de tine cel ce credința ai păzit.

Troparul Sfinților Părinți de la Sinodul VII, glasul al 8-lea:

Preamărit ești, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce luminători pe pământ pe părinții noștri i-ai întemeiat și printr-înșii la adevărata credință pe noi pe toți ne-ai îndreptat, mult îndurate, mărire Ție.

Condacul Sfinților Părinți de la Sinodul VII, glasul al 6-lea:

Fiul, Cel ce din Tatăl a strălucit în chip negrăit, din Fecioară s-a născut îndoit în fire; pe Care văzându-L, nu ne lepădăm de închipuirea chipului; ci aceasta cu bună credință însemnând-o, o cinstim cu credință. Pentru aceasta ținând Biserica credința cea adevărată, sărută icoana înomenirii lui Hristos.

12. Sfinții Mucenici Prov, Tarah și Andronic. Preacuviosul Părintele nostru Cosma, făcătorul de cântări, episcopul Maiumei.

Acești Sfinți Mucenici au pătimit pe timpul lui Dioclețian la anul 296.

Troparul Sfinților Mucenici Prov, Tarah și Andronic, glasul al 4-lea:

De isprăvile Sfinților Mucenici puterile îngerești prea s-au minunat; că fiind în trup muritor, pe vrăjmașul cel fără de trup cu puterea crucii nevoindu-se tare, l-au biruit nevăzut. Și acum se roagă Domnului, să se miluiască sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Cosma, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Cosma, înțelepte, cu învățăturile

tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Prov, Tarah și Andronic, glasul al 6-lea:

A Treimii mărire arătându-ne nouă, vitejii ostași ai lui Hristos, dumnezeieștii mucenici, împreună cu Tarah, Prov și Andronic, au înfruntat toată necredința tiranilor, nevoindu-se vitejește pentru credință.

Condacul Cuviosului Cosma, glasul al 8-lea:

Împodobit fiind cu fapte, Cosma de Dumnezeu insuflate, Bisericii lui Hristos ai fost înfrumusețare, cu cântări împodobind-o, fericite. Roagă-te dar către Domnul, ca să ne izbăvim noi de toate cursele luptătorului, cei ce îți strigă ție: Bucură-te, părinte, de trei ori fericite.

13. Sfinții Mucenici Carp, Papil, Agatodor, Agatonica, Florentie, Dioscor, Veniamin diaconul și Antigon.

Sfântul Mucenic Carp a fost episcop al Tiatirilor, iar Sfântul Mucenic Papil a fost diacon. Ei au pătimit în timpul lui Deciu, la anul 250.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Carp și Papil, glasul al 4-lea:

Ca o vistierie de mult preț și izvor ce izvorăște ape de tămăduiri, a dat Stăpânul moaștele voastre celor de pe pământ, care șterg neputințele patimilor cele de multe feluri, și dau neîncetat dar sufletelor. Pentru aceasta, Carpe și Papile, cu un glas, cu dragoste săvârșim pomenirea voastră.

14. Sfinții Mucenici: Nazarie, Ghervasie, Protasie, Chelsie, Silvan și Petru Avselemul.

†) Tot în această zi facem pomenirea Cuvioasei Maicii noastre Parascheva (ale cărei sfinte moaște se află în Catedrala Sfintei Mitropolii a Moldovei și Bucovinei, din Iași).

Sfinții Mucenici au pătimit toți în Mediolan, în timpul lui Nero, la anul 64.

Cuvioasa Parascheva a viețuit în localitatea Epivat, din Tracia, trupul ei a fost dus pe la anul 1221 la Târnovo în Bulgaria, după ce zăcuse aproape două secole în patria ei. În fine, în anul 1641, sfintele ei moaște s-au adus la Iași, unde se află și se cinstesc până în ziua de astăzi.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul 1:

Mărirea cea împătrit numărată a mucenicilor lui Hristos, să o lăudăm credincioșilor cu laude de cântări; pe Nazarie, Protasie, pe Ghervasie și Chelsie, că aceștia s-au nevoit până la tăiere și moarte, aceștia luând cununa nestricăciunii, se roagă să ne mântuim noi.

Troparul Cuvioasei Parascheva, glasul al 8-lea:

Întru tine, maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând Crucea, ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Parascheva, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Parascheva, glasul al 3-lea:

Pe sfânta folositoare a celor ce sunt întru nevoi, toți cu dreaptă credință să o lăudăm, pe preacinstita Parascheva. Că aceasta lăsând viața cea stricăcioasă, pe cea nestricăcioasă a luat-o în veci. Pentru aceasta mărirea a aflat și dar de minuni, cu dumnezeiasca poruncă.

Tot întru această zi cuviosul părintele nostru Nicolai Sviatoșa, domnul Cernigovului.

15. Sfințitul Cuvios și Mucenic Luchian, preotul Antiohiei; Cuvioșii Savin episcopul și Vars, episcopul Edesei.

Sfințitul Mucenic Luchian era din Samosata, fiu al unor părinți drept-credincioși. În Antiohia, unde a fost ca preot, a deschis o școală catehetică, învățând dogmele credinței și explicând locurile grele din Sfânta Scriptură. Venind la Nicomidia, ca să întărească pe credincioși în luptele lor pentru Hristos, a fost adus înaintea împăratului Maximian și mărturisind cu îndrăzneală credința sa, a fost aruncat în închisoare, unde a murit de foame și de sete, la anul 312.

Troparul Sfințitului Mucenic Luchian, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu

credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Luchian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Luchian, glasul al 2-lea:

Pe cel ce a strălucit mai întâi întru pustnicie și apoi s-a luminat prin chinuri, toți să-l cinstim pe Luchian cu cântări întru mărire, ca pe un luminător prea luminos, care nu încetează a se ruga pentru noi toți.

Tot în această zi pomenirea Preacuviosul, părintele nostru Eutimie cel nou.

16. Sfântul Mucenic Longhin sutașul; Cuviosul Mal.

Sfântul Mucenic Longhin sutașul a fost de față la răstignirea Domnului și văzând cutremurul și cele ce s-au făcut, a strigat: „Adevărat, Fiu al lui Dumnezeu a fost acesta" (Matei 27, 54). Apoi, părăsind dregătoria militară, a venit în Capadocia, patria sa, și a predicat pe Hristos, pentru care a și pătimit..

Troparul Sfântului Mucenic Longhin, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Longhin, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Longhin, glasul al 4-lea:

Veselindu-se s-a bucurat Biserica astăzi, întru cinstită pomenirea răbdătorului de patimi Longhin, cântând: Tu ești puterea mea, Hristoase, și întărirea.

17. Sfântul Prooroc Osia; Cuviosul Mucenic Andrei Criteanul.

Osie este cel dintâi între profeții cei mici și cel mai vechi dintre toți; el a profețit peste 60 de ani și a trăit peste 80 de ani, între 810 și 720 înaintea lui Hristos. Profeția sa se împarte în 14 capitole. Iar Andrei a fost monah din insula Creta și după ce, de mai multe ori a suferit sub împăratul Constantin Copronim, pentru sfintele icoane, în fine, i s-a tăiat un picior și s-a mutat către Domnul la anul 767.

Troparul Sfântului Prooroc Osie, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău Osie, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Mucenic Andrei Criteanul, glasul al 4-lea:

Pustnicește mai înainte pedepsindu-te în munte, taberele vrăjmașilor cele trupești cu toată arma crucii le-ai pierdut, întru tot fericite. Și iarăși spre chinuire bărbătește te-ai întrarmat, ucigând pe

Copronim cu sabia credinței și pentru amândouă te-ai încununat de la Dumnezeu, Cuvioase Mucenice Andrei, pururea mărite.

Condacul Cuviosului Mucenic Andrei Criteanul, glasul al 3-lea:

Prăznuiește astăzi, cetatea cea împărătească, strălucitul praznic al pomenirii tale celei de lumină purtătoare, chemând la sine toată cetatea și latura; și se bucură, că a dobândit vistierie mare, mult-pătimitorul tău trup, Andree mucenice, luminătorule al Ortodoxiei.

18. ✕ Sfântul Apostol și Evanghelist Luca; Sfinții Mucenici Iulian și Martin. – *Dezlegare la vin și untdelemn.*

Acesta a fost din Antiohia, de profesie medic și pictor, el a scris Evanghelia și Faptele Apostolilor și s-a mutat către Domnul la vârsta de 80 de ani.

Troparul Sfântului Apostol și Evanghelist Luca, glasul al 3-lea:

Apostole sfinte și evangheliste Luca, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli, sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol și Evanghelist Luca, glasul al 8-lea:

Ucenic făcându-te Cuvântului lui Dumnezeu, împreună cu Pavel ai luminat tot pământul și negura ai gonit, scriind dumnezeiasca Evanghelie a lui Hristos.

În această zi prea cuviosul părintele nostru Ioan al Râlscului.

19. Sfântul Prooroc Ioil; Sfinții Mucenici Uar, Felix și Sadot.

Ioil a fost din seminția lui Ruvim. Profețirea sa, împărțită în trei capitole este a doua între profeții mici. Iar Sfântul Var a pătimit în Egipt, sub împăratul Maximian, la anul 304.

Troparul Sfântului Prooroc Ioil, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău Ioil, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Uar, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Uar, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Uar, glasul al 4-lea:

Lui Hristos ai urmat, mucenice Uar, al cărui pahar l-ai băut, și cu cununa muceniciei te-ai încununat; deci cu îngerii dănțuind, roagă-te neîncetat pentru sufletele noastre.

20. ✕ Sfinții Mari Mucenici Artemie, Evor, Evnoi și Matroana; Cuviosul Gherasim cel Nou.

Sfântul Mare Mucenic Artemie a fost în zilele lui Constantin cel Mare, de către care a fost foarte mult onorat și ridicat la ranguri înalte. Iulian Paravatul însă, căruia Artemie i-a imputat apostazia sa, a dat ordin să i se taie capul, la anul 361, după ce mai înainte a suferit multe torturi.

Troparul Sfântului Mucenic Artemie, glasul al 4-lea:

Luptând, preafericite, cu chinurile cele de multe feluri, ca un tare diamant ai rușinat pe Paravatul. Căci de piatră mare zdrobindu-te pentru piatra Hristos, și rănindu-te ai primit cununa muceniciei, mare mucenice Artemie. Slavă Celui ce te-a întărit pe tine; slavă Celui ce te-a încununat; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Sfântului Mucenic Artemie, glasul al 2-lea:

Pe mucenicul cel cu dreaptă credință și purtătorul de cunună, care a ridicat semn de biruință împotriva vrăjmașilor, adunându-ne toți să-l lăudăm cu cântări după vrednicie, pe marele între mucenici Artemie, care este bogat dătător de minuni. Căci se roagă Domnului pentru noi toți

21. ✕ Cuviosul Ilarion cel Mare; Cuvioșii Mărturisitori: Visarion Sarai, Sofronie de la Cioara și Mucenicul Oprea din Săliște și Sfinții Preoți Mărturisitori: Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel.

Cuviosul Ilarion cel Mare s-a născut în Cipru și a avut o viață plină de virtuți și de fapte minunate, s-a mutat către Domnul în anul 333, la vârsta de 80 de ani.

Sfântul Visarion era de origine sârb, născut în Bosnia, în anul 1714. El a fost un mare apărător al credinței ortodoxe în Banat și Transilvania, care a luptat împotriva unirii cu forța a creștinilor ortodocși cu Roma. În anul 1738 intră în monahism la Mănăstirea Sfântul Sava din Țara Sfântă. Se întoarce în Serbia și se nevoiește într-o peșteră. Pentru viața lui aleasă este hirotonit preot și în ianuarie 1744, pleacă spre Banat, unde este primit de popor ca un adevărat sfânt. Din Timișoara merge la Lipova - Arad, unde este ascultat de o mulțime de credincioși. La 26 aprilie 1744, este arestat de armata austriacă, dus la Viena și întemnițat în cumplit temniță de la Kufstein, din porunca Mariei Tereza. După un an de chinuri cumplite și legături în lanțuri își dă sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

Cuviosul Visarion a fost un mare luptător și apostol al unității ortodoxe, împotriva dezbinării uniate din țara noastră, întorcând zeci de sate ortodoxe la Biserica mamă. Este canonizat în februarie 1950.

Cuviosul Sofronie era de loc din satul Cioara-Sebeș, județul Alba. În anul 1756 a întemeiat în pădurile satului său natal, o mică sihăstrie, cunoscută sub numele de "Schitul Cioara". A umblat ani de zile prin satele din Ardeal, îndemnând pe credincioși să păzească cu sfințenie dreapta credință ortodoxă. Pentru aceasta a fost arestat și chinuit de mai multe ori, din porunca craiului Ardealului. La 14 februarie 1761 a adunat un "mare sobor" în orașul Alba Iulia, cerând egalitate în drepturi poporului român și episcop ortodox pentru credincioșii din Ardeal. În acelaș an, văzându-și dorința împlinită, s-a retras la Mănăstire Curtea de Argeș, unde, mai trăind puțin, s-a săvârșit cu pace. A fost canonizat în anul 1955, ca sfânt mărturisitor.

Sfântul mucenic Oprea s-a născut în Săliștea Sibiului, pe vreme Mariei Tereza (1740-1780). În anul 1748, el a mers la Viena să se plângă împărătesei și să-i ceară libertate pentru Biserica Ortodoxă. Împărăteasa i-a promis cu viclenie că îi va asculta plângerea dar în ascuns a dat poruncă să fie arestat la întoarcerea în țară. Prinzând de veste s-a dus cioban la oi în Banat, dar neputând suporta suferințele românilor, după puțin timp a plecat din nou la Viena și a cerut împărătesei oprirea prigoanelor. Împărăteasa a poruncit ca fericitul Oprea să fie prins și întemnițat pe viață în cetate Kufstein din Triol, de unde nu s-a mai întors niciodată.

Sfinții preoți Mărturisitori Moise Măcinic și Ioan erau, primul din Sibiel iar celălalt din Galeș, sate care țineau pe atunci de "scaunul" Săliștei. Primul a fost hirotonit la București de Mitropolitul Neofit al Țării Românești, prin anul 1746. Preotul Ioan din Galeș a fost hirotonit la București sau la Râmnic, în lipsa unui episcop ortodox în Ardeal. Amândoi mărturisitorii, în împrejurări diferite au mers la împărăteasă pentru a cere drepturile și libertatea Bisericii Ortodoxe. Au fost închiși, și amândoi s-au sfârșit mucenicește în fioroasa temniță de la Kufstein. După declarația unor martori ai vremii, după 24 de ani preotul Ioan din Galeș încă mai era în viață.

Troparul Cuviosului Ilarion cel Mare, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ilarion, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ilarion cel Mare, glasul al 3-lea:

Ca pe un luminător neapus al Soarelui celui înțelegător, adunându-ne astăzi, te lăudăm cu cântări; căci ai luminat celor ce erau întru întunericul neștiinței; pe toți ridicându-ne către dumnezeiasca înălțime, Ilarioane, pentru aceasta grăim ție: Bucură-te, Părinte, cel ce ești întemeierea pustnicilor.

Troparul Cuvioșilor Mărturisitori: Visarion Sarai, Sofronie de la Cioara și al Mucenicului Oprea din Săliște, glasul 1:

Luptătorilor pentru Ortodoxie, ca niște îngerești trâmbițe ați înviorat în suflete îndrăznirea mărturisirii dreptei credințe și, ca niște înțelepți propovăduitori, pe popor l-ați hrănit cu dreaptă și luminată învățătură. Mari au fost ostenelile lucrării voastre; mare și osârdia propovăduirii; mare a fost și rodul luptei voastre drepte, pururea pomeniților ostași ai lui Hristos.

Condacul Cuvioșilor Mărturisitori: Visarion Sarai, Sofronie de la Cioara și al Mucenicului Oprea din Săliște, glasul al 4-lea:

Văzând noi astăzi toate nevoințele voastre, cu nespusă bucurie facem pomenirea voastră, prealăudaților apărători ai Ortodoxiei; căci cu puterea lui Hristos fiind întrarmați, strălucite biruințe

pentru poporul drept-credincios ați secerat voi, cei ce ați fost adevărați soli cerești, și mucenicească pătimire ați pătimit.

Troparul Sfinților Preoți Mărturisitori:
Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel, glasul 1:

Preoți cu chemare sfântă, Moise și Ioane, ca niște ostași adevărați ai lui Hristos, Dumnezeu, cu putere ați propovăduit dreapta credință și mărturisitori ai Ortodoxiei v-ați făcut pentru poporul cel credincios. Drept aceea, moarte mucenicească primind, rugați pe Hristos, Dumnezeu, să dăruiască Bisericii Sale pace și unire, iar sufletelor noastre mare milă.

Condacul Sfinților Preoți Mărturisitori:
Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel, glasul al 3-lea:

Să prăznuim astăzi, cu vrednicie, pe ostașii lui Hristos, preoții Moise și Ioan, care s-au arătat în pământul Transilvaniei ca niște făclii aprinse ale dreptei credințe, pentru care au primit cununa muceniciei. Și cu dragoste să strigăm: Bucurați-vă, mărturisitori ai lui Hristos și apărători ai credinței noastre strămoșești.

Întru această zi, aducerea moștelor prea cuviosului părintelui nostru Ilarion, Episcopul Meglinscului.

22. Sfântul și întocmai cu Apostolii Averchie, episcopul Ierapolei, făcătorul de minuni; Sfinții șapte tineri din Efes: Maximilian, Iamvlih, Martinian, Dionisie, Antonin, Exacustodian și Constantin; Sfinții Mucenici Alexandru episcopul, Iraclie, Teodota, Gligheria, Ana și Elisabeta.

Sfântul Averchie a viețuit pe la anul 186, iar cei șapte tineri, fiind prigoniți de împăratul Deciu, ascunzându-se într-o peșteră au adormit la anul 250, dormind timp de 184 de ani, adică până la împăratul Teodosie cel Mic, când apăruse o erezie între creștini, cum că nu există înviere. La anul 434, din rânduiala lui Dumnezeu, prin minune s-au deșteptat pentru scurt timp. Văzând minunea dregătorii locului și apoi aflând însuși împăratul și vorbind cu ei, au stârpit eresul, eliberând din temnițe pe episcopii și creștinii propovăduitori ai învierii. După această minune cei șapte tineri, la scurt timp s-au mutat la Domnul.

Troparul Sfântului Ierarh Averchie, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Averchie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Averchie, glasul al 8-lea:

Ca pe un mai-mare preot și împreună locuitor cu apostolii, toată Biserica credincioșilor te cinstește pe tine, Averchie. Pe care cu rugăciunile tale păzește-o, fericite, nebiruită și fără de valuri, de tot eresul cel gânditor de cele deșarte, mult-minunate.

Condacul Sfinților șapte tineri din Efes, glasul al 4-lea:

Preamărit-ai pe pământ pe sfinții Tăi mai înainte, prin înfricoșătoarea și preamărita înviere care ai însemnat printr-înșii, mai înainte de învierea cea de obște, ca să se astupe gurile celor ce nu o credeau; iar mai pe urmă, Hristoase Dumnezeule, i-ai sălășluit întru împărăția Ta, să se desfăteze în veci.

23. ✕) Sfântul Mucenic și Apostol Iacov, fratele (ruda) Domnului; Ignatie patriarhul și Preacuviosul Macarie Romanul. – *Dezlegare la vin și untdelemn.*

Sfântul Apostol Iacov a alcătuit Sfânta Liturghie, pe care marele Vasile puțin și apoi Ioan Gură de Aur mai mult au prescurtat-o.

Troparul Sfântului Mucenic și Apostol Iacov, glasul al 2-lea:

Ca un ucenic al Domnului, ai primit Evanghelia, drepte; ca un mucenic ești de neînduplecat; îndrăzneală ca un frate al lui Dumnezeu, a te ruga ca un ierarh. Roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic și Apostol Iacov, glasul al 4-lea:

Dumnezeu Cuvântul Tatălui, Unul-Născut, Cel ce a venit la noi în zilele cele de apoi, Iacove dumnezeiescule, pe tine întâi te-a arătat păstor și învățător Ierusalimnenilor și ispravnic credincios tainelor celor duhovnicești. Pentru aceasta toți pe tine te cinstim, Apostole.

24. Sfântul Mare Mucenic Areta și cei împreună cu dânsul Sfinții Mucenici Valentin și Sevastiana: Cuviosul Proclu, patriarhul Constantinopolului.

Aceștia au fost omorâți de către Arieni, la anul 346.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul 1:

Pentru durerile sfinților, care pentru Tine au pătimit, fii milostiv, Doamne, și toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Pricină de veselie ne-a venit nouă astăzi, praznicul celui purtător de lupte, pe care lăudându-l, slăvim pe Domnul, Cel ce este întru înălțime.

25. Sfinții Mucenici Marcian, Martirie și Anastasie; Sfânta Tavita.

Aceștia au fost omorâți de către Ariani, la anul 346.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Marcian și Martirie, glasul al 4-lea:

Cu nevoință bună v-ați nevoit din pruncie, Marciane împreună cu înțeleptul Martirie, și ați surpat pe vicleanul Arie, păzind nevătămată credința ortodoxă, urmând lui Pavel înțeleptului vostru învățător. Pentru aceasta împreună cu dânsul ați aflat viață, ca niște apărători ai Treimii prea aleși.

26. †) Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir; pomenirea marelui și înfricoșătorului cutremur. ***Praznic. – Dezlegare la untdelemn și vin.***

Marele Mucenic Dimitrie era originar din Tesalonic, din părinți binecredincioși. A fost martirizat în timpul împăratului Maximian, făcând după moartea sa multe minuni și tămăduiri, având și darul izvorârii de mir.

Cutremurul s-a întâmplat în Constantinopol la anul 741, în al 24-lea an al împărăției lui Leon Isaurul, primul iconomah.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, glasul al 3-lea:

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor; așa

Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, glasul al 2-lea:

Cu curgerile sângiurilor tale Dimitrie, Biserica Dumnezeu o a roșit, Cel ce ți-a dat ție tărie nebiruită; și păzește cetatea ta nevătămată, că tu ești întărirea ei.

Troparul cutremurului, glasul al 8-lea:

Cel ce cauți spre pământ și-l faci pe el de se cutremură, izbăvește-ne pe noi de groaza cea înfricoșătoare a cutremurului, Hristoase Dumnezeul nostru, și trimite-ne nouă milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul cutremurului, glasul al 6-lea:

Mântuiește-ne, Doamne, pe noi toți de cutremurul cel greu și de rănile cele nesuferite, pentru păcatele noastre. Miluiește, Doamne, pe poporul care l-ai câștigat cu scump sângele Tău, Stăpâne; și cetatea Ta să nu o dai pierzării prin cutremurul cel înfricoșător; că alt Dumnezeu afară de Tine nu știm. Și strigă celor ce-Ți cântă Ție: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.

27. Sfântul Mucenic Nestor.

† Tot în această zi facem pomenirea Cuviosului Părintelui nostru Dimitrie cel Nou, din Basarabi (ale cărui sfinte moaște se află în Catedrala Sfintei Patriarhii din București).

Cuviosul Dimitrie cel Nou s-a născut în satul Basarabi, sat așezat pe margine apei Lomului. S-a făcut monah, a sălășluit într-o peșteră și pentru sfințenia vieții, Dumnezeu i-a proslăvit trupul lui după moarte prin nestricăciune și facere de minuni. La anul 1774 Sfintele lui Moaște au fost aduse la București și se află până astăzi în Catedrala Patriarhală.

Sfântul Mucenic Nestor a pătimit în același timp cu Sfântul Mare Mucenic Dimitrie Izvorâtorul de Mir în timpul împăratului Maximian, la anul 290.

Troparul Cuviosului Dimitrie Basarabov, glasul al 8-lea:

Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că luând Crucea, ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Părinte Dimitrie, duhul tău.

Condacul Cuviosului Dimitrie Basarabov, glasul al 8-lea:

Apărător al său nebiruit și neînfrânt, ca cel ce prin tine din nevoi s-a izbăvit, te pune înainte orașul tău, Dimitrie; și, ca cel ce ai îndrăznire către Dumnezeu, de toate nevoile izbăvește-l, ca să strigăm ție: Bucură-te, făcătorule de minuni, Dimitrie!

Troparul Sfântului Mucenic Nestor, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Nestor, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Nestor, glasul al 2-lea:

Nevoindu-te bine, ai moștenit acum mărirea cea nemuritoare, ostaș preaales al Stăpânului făcându-te; cu rugăciunile lui Dimitrie mucenicul, cu care împreună, Nestore înțelepte, nu înceta a te ruga pentru noi toți.

28. Sfinții Mucenici Terentie și Neonila, soția lui și cei șapte copii ai lor: Sarvil, Nita, Ierax, Teodul, Fota, Vila și Evnichi; Cuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul și Firmilian, episcopul Cezareii Capadociei.

Despre Sfinții Mucenici nu se scrie care a fost patria lor, nici timpul când au pătimit, toți au fost omorâți prin tăierea capului, după ce mai întâi au suferit multe chinuri, iar cuviosul a petrecut viața sa în Mânăstirea Sfântul Sava, de unde și supranumirea sa de Savaitul, el a murit în anul 790, lăsând bisericii multe tropare.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Ștefan Savaitul, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Ștefane, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Terentie și Neonila, glasul al 4-lea:

Săvârșind astăzi cu credință pomenirea lui Terentie și a Neonilei soției sale și a fiilor săi, să slăvim pe Domnul, Cel ce cu mărire I-a preamărit.

Condacul Cuviosului Ștefan Savaitul, glasul al 4-lea:

Sădit-ai raiul virtuților și cu curgerile lacrimilor tale l-ai udat, ca cel ce ai dobândit lemnul vieții, preamărite, mântuiește cu rugăciunile tale din stricăciune turma ta, păzește de asuprire pe cei ce te cinstesc pe tine cu căldură. Că pe tine, înțelepte, folositor prea mare toți cu credință și cu dragoste te-am agonisit.

Sfânta muceniță Paraschevi și cel dintru sfinți, părintele nostru Arsenie, Arhiepiscopul Serbiei, la anul 1232.

29. Sfânta Cuvioasă Muceniță Anastasia Romana; Cuviosul Părintele nostru Avramie, Preacuvioasa Ana și Sfânta Muceniță Melitina.

Cuvioasa Anastasia, fiind tânără și petrecând într-o mânăstire, a fost prinsă de către necredincioși și torturată în multe feluri, din cauză că mărturisea cu multă îndrăzneală credința ei în Hristos și în fine i s-a tăiat capul în anul 256, sub Valerian și Galien, iar Cuviosul Avramie a murit la anul 390.

Troparul Sfintei Mucenițe Anastasia Romana, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Anastasia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Avramie, glasul al 8-lea:

Întru tine, Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Avramie, duhul tău.

Condacul Sfintei Mucenițe Anastasia Romana, glasul al 3-lea:

Cu apele feciorei curățindu-te, cuvioasă, cu sângele muceniciei, încununându-te, Anastasie, dai celor ce sunt în nevoi tămăduire de boli și mântuire celor ce se apropie către tine din inimă, că tărie ți-a da ție Hristos Mirele tău, Cel ce izvorăște har pururea curgător.

Condacul Cuviosului Avramie, glasul al 3-lea:

În trup ca un înger pe pământ te-ai arătat, și pustnicind ai fost ca un pom răsădit, bine-crescând lângă apa înfrânării și cu curgerile lacrimilor tale spălând întinăciunea. Pentru aceasta te-ai arătat locaș Dumnezeiesc al duhului, Avramie.

Întru această zi, prăznuim mutarea prea cuviosului părintelui nostru Avramie, arhimandritul dumnezeieștii arătări de la Rostov, făcătorul de minuni, la anul 1018.

30. Sfinții Mucenici și frați Zenovie, episcopul și Zenovia, sora lui, Eutropia, Apostolul Cleopa și Iosif patriarhul; Marcian, episcopul Siracusei; Alexandru, Cronion, Iulian, Macarie; Asterie și frații săi, Claudie și Neon și sora lor Neonila.

Acești Sfinți Mucenici, Zenovie și Zenovia au pătimit în timpul lui Dioclețian, la anul 290.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Zenovie și Zenovia, glasul al 8-lea:

Pe mărturisitorii adevărului și propovăduitorii bunei credințe, pe cei doi după vrednicie să-i cinstim cu cântări de Dumnezeu insuflate, pe Zenovie și pe înțeleapta Zenovia; pe cei ce împreună viețuind și împreună pătimind, și care prin mucenicie au primit cunună nestricăcioasă.

31. Sfinții Apostoli Apelie, Stahie, Amplie, Urban, Aristobul, Narcis; Sfinții Mucenici Epimah și Iacob, episcopul Migdoniei.

Dintre acești Apostoli, Stahie a fost întâiul Episcop al Bizanțului, fiind hirotonit de Apostolul Andrei și păstorind poporul său 16 ani, s-a odihnit în Domnul. Ceilalți s-au distins asemenea, fiecare în episcopia sa și au murit în pace. Iar Sfântul Mucenic Epimah a fost din Egipt, unde petrecând viață ascetică în muntele Pelusiu și coborându-se la Alexandria, în timpurile lui Deciu, a fost prins și supus la moarte mucenicească, în anul 251.

Troparul Sfinților Apostolilor, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Epimah, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Epimah, întru nevoința sa cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având pu-

terea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Apostolilor, glasul al 8-lea:

Ca niște sfințite vistierii ale Preasfântului Duh și raze ale soarelui măririi, după datorie să lăudăm pe înțelepții Apostoli, pe Apelie, pe Urban și pe Aristobul, pe Amplie, pe Narcis și pe Stahie, pe care i-a adunat harul Dumnezeului nostru.

Alt Condac al Sfinților Apostolilor, glasul al 2-lea:

Până la marginile lumii alergând, cuvântul cunoștinței de Dumnezeu ați semănat, și spic înmulțit secerând, Împăratului tuturor l-ați adus, Apostoli ai lui Hristos, cei prea fericiți.

LUNA NOIEMBRIE

1. ✕ Sfinții Doctori, fără de arginți Cosma și Damian, din Asia; Sfântul Ermineingheld; Sfintele Mucenițe Chiriena și Iuliana; Sfinții Mucenici Chesarie, Dasie, Ioan episcopul și Iacob preotul – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Acești frați au fost din Asia având un tată necredincios. După moartea acestuia, mama lor, Teodota, care era iubitoare de Hristos, a putut să le dea o creștere creștinească deprinzându-i în virtute și știință, mai cu deosebire în medicină, pe care profesând-o călătoreau vindecând toată boala și neputința, fără a cere nici o plată, de aceea s-au și numit fără de arginți, astfel terminând cursul vieții lor au adormit în pace.

Troparul Sfinților doctori Cosma și Damian, glasul al 2-lea:

Sfinților Doctori cei fără de arginți și de minuni făcătorilor, Cosma și Damian, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Condacul Sfinților doctori Cosma și Damian, glasul al 2-lea:

Har de tămăduiri luând, întindeți sănătate celor ce sunt întru nevoi, măriți doctori făcători de minuni, Cosma și Damian. Dar cu cercetarea lor de către voi, cutezările vrăjmașilor le-ați potolit, lumea tămăduind cu minunile.

2. Sfinții Mucenici Achindin, Pigasie, Aftonie, Elpidifor, Anempodist, Eudoxie și Agapie; Preacuviosul părinte Marcian.

Acești sfinți mucenici au pătimit în Persia la anii 330 în timpul domniei lui Saporie II.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea:

Mucenici ai Domnului, fericit este pământul care s-a adăpat cu sângele vostru și sfinte locașurile care au primit trupurile voastre. Că în priveliște pe vrăjmași ați biruit, și pe Hristos cu îndrăznire ați propovăduit, pe Acela ca pe un bun rugați-L, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea:

Pe Mucenicii cei bine credincioși și de Dumnezeu purtători, ca pe cei ce toate cele de pe pământ le-au lăsat, i-ai primit întru desfătarea bunătăților Tale și odihnă, pe Achindin, Pigasie, Anempodist, cu dânșii și pe Aftonie și pe Elpidifor, Însuți Cel ce ești prea bun.

Alt Condac al Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Cu podoaba Treimii strălucind dumnezeiască ceata cea cu cinci raze a celor pătimitori, năvălirile tiranilor cele cumplite le-au slăbit, fără de pizmă, fără de primejdie, fără de sminteală, darul tuturor izvorându-l cu nădejde dumnezeiește, celor ce vin cu dragoste printr-înșii la ziditorul tuturor Hristos Dumnezeul nostru.

3. Sfinții Mucenici Achepsima, Iosif și Aitala diaconul; pomenirea înnoirii bisericii Sfântul Mare Mucenic Gheorghe din Lida, unde este pus cinstitul lui trup; Sfântul Ahemenid Persul.

Mucenicul Achepsima și cei împreună cu el au pătimit în anul 330 în Persia, sub regele Saporie II, iar înnoirea s-a făcut în timpurile lui Constantin cel Mare.

Troparul Sfinților Mucenici , glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Gheorghe, glasul al 4-lea:

Ca un izbăvitor al celor robiți, și celor săraci folositor, neputincioșilor doctor, împăraților ajutător, purtătorule de biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Achepsima, Iosif și Aitala, glasul al 2-lea:

Cele dumnezeiești de taină le-ai învățat, înțelepte, cu cinste, jertfă primită de Dumnezeu ai fost, fericite. Că paharul lui Hristos ai băut cu mărire, Sfinte Achepsima, cu cei împreună-pătimitori cu tine, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Condacul Sfântului Mucenic Gheorghe, glasul al 8-lea:

Către ajutorul tău cel apărător și cald alergând noi credincioșii, ne rugăm, ca să ne izbăvim, nebiruite purtătorule de lupte. Ci ca cel ce ai îndrăzneală, mântuiește-ne pe noi acum de toate primejdiile și de chinuri, ca să strigăm: Bucură-te, Mucenice Gheorghe.

4. Cuviosul Părintele nostru Ioanichie cel Mare; Sfinții Mucenici Nicandru episcopul și Ermeu preotul; Sfântul Mucenic Porfirie.

Cuviosul Ioanichie cel Mare s-a născut în Bitinia, pe la anul 740. La tinerețea sa el s-a distins ca militar, pentru care s-a și învrednicit de onoruri împărătești. Mai pe urmă, disprețuind toate, a mers la muntele Olimpului, unde a petrecut restul vieții sale în asceză și exercitarea virtuților și s-a odihnit în Domnul la anul 834. A acestui cuvios este rugăciunea: „Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul, acoperământul meu este Duhul Sfânt, Treime Sfântă, slavă Ție".

Troparul Cuviosului Ioanichie cel Mare, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ioanichie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ioanichie cel Mare, glasul al 8-lea:

Stea prea luminoasă te-ai arătat pe pământ, luminând în lume, și pe cei ce sunt în negura patimilor strălucindu-i, și doctor prea tare celor bolnavi. Ci ca cel ce ai luat dar de tămăduiri, celor ce te rugăm pe tine, dă-ne toată vindecarea, ca să strigăm: Bucură-te, Părinte Ioanichie.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Nicandru și Ermeu, glasul al 4-lea:.

Cu adevărat prin dumnezeiasca ungere a preoției și prin sângele cel cu adevărat sfințit al muceniciei fiind străluciți, măriților, v-ați unit cu cetele îngerilor celor netrupești, bucurându-vă. Pentru aceasta prăznuim cinstită pomenirea voastră, rugându-vă să se dea curățire tuturor, cu rugăciunile voastre, sfinților.

Întru această zi mutarea celui întru sfinți părintelui nostru Iona, Arhiepiscopul Novgorodului, făcătorul de minuni.

5. Sfinții Mucenici Galaction și Epistimia; Sfinții Silvan și Grigorie arhiepiscopul; Sfinții Apostoli din cei 70: Ermeu, Lin, Gaie, Filolog și Patrova.

Părinții lui Galaction au fost amândoi mai întâi necredincioși, pe urmă însă au primit creștinismul printr-un monah numit Onufrie. Asemenea și Epistimia s-a născut din părinți necredincioși însă s-a botezat prin căsătoria ei cu Galaction. Ei au pătimit în timpul lui Deciu, pe la anul 250.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Galaction și Epistimia, glasul al 2-lea:

Cu adunările mucenicilor lui Hristos împreună v-ați numărat. Cu tari nevoințe luminat nevoindu-vă, Galactioane mult-lăudate, cu cinstită soția ta și împreună pătimitoarea Epistimia, nu înceta rugându-te lui Dumnezeu pentru noi toți.

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Varlaam al Novgorodului făcătorul de minuni, cel de la Hutini.

6. ✕ Sfântul Părintele nostru Pavel Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Luca.

El era din Tesalonic și a slujit în Constantinopol, întâi ca preot și apoi ca episcop. El era un bărbat învățat, evlavios și bun și până la moartea sa a apărat cu multă ardoare sinodul de la Niceea și credința în omousiu (deoființime). Dar tocmai pentru aceasta a fost destituit de două ori din scaunul său de către Constantie, fiul lui Constantin cel Mare, și în cele din urmă, pe la anul 351 a fost exilat la Cucus în Armenia, unde l-au sugrumat Arienii.

Troparul Cuviosului Pavel Mărturisitorul, glasul al 3-lea:

Pentru mărturisirea dumnezeieștii credințe ca alt Pavel pe tine Biserica te-a arătat râvnitor între preoți. Strigă împreună cu tine

și Abel către Domnul și sângele cel drept al lui Zaharia. Părinte Cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-l să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Cuviosului Pavel Mărturisitorul, glasul al 2-lea:

Luminând pe pământ, ca o stea din cer luminătoare luminezi acum Biserica cea a toată lumea, pentru care și pătimind, sufletul tău, Pavele, ți-ai pus, și ca al lui Zaharia și al lui Abel, lămurit strigă sângele tău către Domnul.

7. Sfinții 33 de Mucenici din Melitina; Cuviosul Părintele nostru Lazăr, făcătorul de minuni, care a sihăstrit în muntele Galisiei.

Sfinții Mucenici au pătimit în tipul lui Dioclețian și Maximian, la anul 290; iar cuviosul a viețuit în timpul lui Constantin Monomahul, la anul 1045.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților 33 de Mucenici din Melitina, glasul al 4-lea:

Ceata mucenicilor cea strălucită și de lumină purtătoare răsărind după înțelegere, a luminat Biserica astăzi cu razele minunilor. Pentru aceasta prăznuind cinstită pomenirea lor, cerem cu rugăciunile lor, Mântuitorul nostru, să ne mântuiești pe noi din nevoi, ca un milostiv Dumnezeu și de oameni iubitor.

Troparul Cuviosului Lazăr, glasul al 8-lea:

Cu rugăciunile cele cu priveghere, întru curgerile lacrimilor, stâlpul ți-ai udat, și cu suspinurile cele dintru adâncuri spre însutite osteneli l-ai făcut roditor și ai fost păstor, tuturor dând iertare. Cuvioase Părintele nostru Lazăr, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Lazăr, glasul al 8-lea:

Cele mai presus de fire ale tale dureri, înțelepte, și nevoințele înșiși îngerii văzându-le s-au înspăimântat, prin care ai luat de la Dumnezeu și cunună. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, de toate primejdiile mântuiește-ne, ca să strigăm: Bucură-te, Părinte, păstorul nostru.

8. †) Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și ai tuturor cereștilor puteri. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Toți îngerii, după Sfântul Apostol sunt duhuri slujitoare, care se trimit spre slujire pentru acei care vor moșteni mântuirea (Epistola către Evrei 1, 14). Pe ei i-a pus Dumnezeu păzitori ai națiunilor și popoarelor și conducători către ceea ce este folositor. Lor li se poruncește a păzi pe aceia, care-și pun nădejdea în Dumnezeu, ca nici un rău să nu-i vatăme, nici să se apropie de trupurile lor. Ei în ceruri totdeauna văd fața lui Dumnezeu, înălțându-I cântarea cea îngerească și rugându-se Lui pentru noi, de asemenea se bucură când un păcătos se pocăiește. Întru-un cuvânt, ei au slujit lui Dumnezeu pentru binele nostru așa de mult, încât pline sunt paginile Sfintelor Scripturi de istorisirea lor. Deci, pentru aceasta, Biserica Ortodoxă, cu drept cuvânt, onorând pe acești dumnezeiești slujitori, protectori și păzitori ai noștri, săvârșește astăzi adunarea, adică adunarea noastră spre a prăznui și lăuda în cântări pe toți îngerii, iar mai cu deosebire pe Arhanghelii Mihail și Gavriil, ale căror nume sunt menționate în Sfintele Scripturi din care cuvântul Mihail însemnează: Cine e ca Dumnezeu, iar Gavriil: Puterea lui Dumnezeu. Numărul îngerilor este nedeterminat în Sfânta Scriptură după cuvântul lui Daniil, că mii de mii îi slujeau Lui (lui Dumnezeu) și zeci de mii, de zeci de mii stau lângă El (VII, 10). Toți însă se împart în nouă cete: Scaunele, Heruvimii, Serafimii, Stăpâniile, Domniile, Puterile, Căpeteniile, Arhanghelii și Îngerii.

Troparul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, glasul al 4-lea:

Mai-marilor Voievozi ai oștilor cerești, rugămu-vă pe voi, noi nevrednicii, ca să ne acoperiți pe noi, prin rugăciunile voastre, cu acoperământul aripilor măririi voastre celei netrupești, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: Izbăviți-ne din nevoi, ca cei ce sunteți mai-mari peste cetele puterilor celor de sus.

Condacul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil, glasul al 2-lea:

Mai-marilor Voievozi ai lui Dumnezeu, slujitori ai dumnezeieștii slave, căpeteniile îngerilor și povățuitorii oamenilor, cele de folos cereți nouă și mare milă, ca cei ce sunteți mai-mari voievozi ai celor fără de trup.

9. Sfântul Mucenic Onisifor și Porfirie; Cuviosa Matroana și Teoctista; Sfinții Mucenici: Castor, Claudiu, Nicostrat, Sempronian și Simpliciu; Sfântul Artemon; Cuviosul Simeon; Sfânta Eustolia și Sopatra; Sfântul Mucenic Antonie.

Sfinții Mucenici au pătimit în timpul lui Diocletian și Maximilian, la anul 290; iar Cuvioasa, fiind din Perga Pamfiliei, pe la anul 466. Căsătorindu-se a avut o copilă, pe care după moartea bărbatului ei, a încredințat-o unei femei cunoscute, pe când ea însăși a îmbrățișat viața ascetică și a trăit până la vârsta de 100 de ani.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase în-

drăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Cuvioasei Matroana, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Matroana, duhul tău.

Condacul Sfinților Mucenici Onisifor și Porfirie, glasul al 2-lea:

Doimea cea de mucenici cu mare tărie luptând, mândria vrăjmașului la pământ o a aruncat, luminându-se cu harul Treimii celei nezidite; măriților Onisifore și Porfirie, rugați-vă neîncetat pentru noi toți.

Condacul Cuvioasei Matroana, glasul al 2-lea:

Trupul tău cu postul ți-ai topit, în mijlocul bărbaților locuind, Matroana, în rugăciuni ai zăbovit, Stăpânului dumnezeiește slujind. Pentru Care toate le-ai lăsat, cu cuvioșie viața săvârșindu-ți.

10. Sfinții Apostoli din cei 70: Olimp, Rodion, Erast, Sosipatru și Cvart; Sfinții Mucenici: Orest și Mil episcopul.

Olimp și Rodion, sau Irodion (Rom. 16, 11) au urmat lui Petru la Roma, și li s-au tăiat capetele din porunca lui Nero, la anul 66; iar Erast a murit în pace după ce a fost iconom al Bisericii din Corint (Rom. 16, 23) și episcop de Paneada, care s-a numit și Cezareea lui Filip.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Orest, glasul al 2-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Orest, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Apostoli, glasul al 4-lea:

Astăzi s-a arătat cinstită prăznuirea Apostolilor, dând în chip vădit iertare de greșeli tuturor celor ce săvârșesc pomenirea lor.

Alt Condac al Sfinților Apostoli, glasul al 2-lea:

Cu dumnezeiască lumină mintea luminându-vă, împletiturile ritorilor cu înțelepciune le-ați risipit, și limbile vânând, măriților apostoli, Stăpânului le-ați adus, învățându-le să slăvească dumnezeiasca Treime.

11. Sfinții Mucenic Mina, Victor și Vichentie; Sfânta Muceniță Ștefanida.

X) Cuviosul Părintele nostru Teodor Studitul, Mărturisitorul.

Din aceștia Mina, care era din Egipt, a pătimit la anul 296 în Frigia, iar Victor și Ștefanida în Italia la anul 160 sub Antoniu, iar Vichentie a pătimit în Spania la anul 235 sub Maximian.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Teodor Studitul, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Teodor, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici: Mina, Victor și Vichentie, glasul al 8-lea:

Ca pe niște mărturisitori ai bunei credințe, și nevoitori de Dumnezeu înțelepțiți, Biserica cinstește astăzi, mărind dumnezeieștile chinuri, ale lui Mina purtătorul de chinuri, ale lui Victor viteazul, și ale lui Vichentie înțeleptul viteaz; și cu dragoste strigă, mărind pe Iubitorul de oameni.

Alt Condac al Sfântului Mucenic Mina, glasul al 8-lea:

Din oastea cea vremelnică te-a răpit, și celei nestricăcioase te-a arătat părtaș pe tine, purtătorule de chinuri, Mina, Hristos Dumnezeul nostru, cel ce este mucenicilor nestricată cunună.

Condacul Cuviosului Teodor Studitul, glasul al 2-lea:

Viața ta cea pustnicească și întocmai cu îngerii, cu vitejești lupte ai luminat-o, și împreună cu îngerii locuitor, de Dumnezeu fe-

ricite Teodore, te-ai făcut, cu care împreună lui Hristos Dumnezeu roagă-te neîncetat pentru noi toți.

Întru această zi mutarea Sfântului și fericitului Maxim cel nebun pentru Hristos, al Moscovei, făcătorul de minuni, la anul 1444.

12. ✕ Sfântul Părintele nostru Ioan cel Milostiv, patriarhul Alexandriei; Cuviosul Părintele nostru Nil Pustnicul; Preacuviosul Părinte Martin; Sfântul Prooroc Ahia.

Ioan s-a născut la anul 555 în orașul Amasunta din Cipru, la scaunul arhiepiscopal s-a urcat la anul 608 și a murit la 619 în vârstă de 64 ani. Iar Nil era din Constantinopol, discipol al lui Hrisostom. Mai întâi el a fost prefect al orașului său natal, iar pe urmă ascet al muntelui Sinai. El a scris epistole și diferite tratate ascetice și a murit pe la anul 451.

Troparul Sfântului Ierarh Ioan cel Milostiv, glasul al 8-lea:

Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase, întru rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind și pe aceia îndestulând. Dar te roagă lui Hristos Dumnezeu, Ioane milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Nil, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Nil, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ioan cel Milostiv, glasul al 2-lea:

Bogăția ta o ai împărțit săracilor și cerească bogăție acum ai luat, Ioane, prea înțelepte. Pentru aceasta toți pe tine te cinstim, săvârșind pomenirea ta, o, cel asemenea cu milostenia numite.

Condacul Cuviosului Nil, glasul al 8-lea:

Zburdările cele aprinzătoare de patimi de la trup despărțindu-le, Nile fericite, cu veghetoare rugăciunea ta, le-ai tăiat. Ci ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, scapă-mă din toate primejdiile, ca să strig ție: Bucură-te, Părinte a toată lumea.

13. †) Cel între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Acest mare învățător al lumii s-a născut în Antiohia Mare la 344 din părinți dreptcredincioși, Secund și Antusa, a învățat la sofistul Libaniu și la filozoful Andragatie. Mai întâi el a petrecut în Antiohia viață sihăstrească, apoi la 383 s-a hirotonit preot al bisericii Antiohienilor, iar în 398, la 15 decembrie s-a urcat pe scaunul arhiepiscopal al Constantinopolului. Exilat la anul 403 de către Arcadie

și Eudoxia, a fost rechemat peste puțin timp la scaunul său, însă după 7 sau 8 luni, la 10 iunie 404, a fost exilat pentru a doua oară, și după ce a suferit multe într-un exil de trei ani și mai bine, transferându-se din loc în loc, a murit pe drum în Comana, la 14 septembrie în anul 407, în vârstă de 63 de ani. Din cauza oratorirei sale, el a fost supranumit Hrisostom (Gură de Aur). El a scris așa de mult și a explicat așa de bine Sfânta Scriptură, remarcându-se, între ceilalți Părinți ai Bisericii. Scrierile sale, ce s-au păstrat sunt 1447 cuvinte și 249 epistole. Trebuie să se știe că pomenirea sa, din cauza serbării Înălțării Sfintei Cruci, de la 14 septembrie, s-a strămutat în ziua de astăzi, când s-a întâmplat probabil, rechemarea sa din primul exil.

Troparul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Și cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul al 6-lea:

Din ceruri ai luat dumnezeiescul har și cu buzele tale pe toți îi înveți să se închine unui Dumnezeu în Treime, Ioane Gură de Aur, preafericite cuvioase; după vrednicie te lăudăm pe tine, că ești învățător, ca cel ce arăți cele dumnezeiești.

14. † Sfântul și întru tot lăudatul Apostol Filip, unul din cei 12 Apostoli și Sfântul Grigore Palama arhiepiscopul – *Dezlegare la pește.*

Acesta era unul din cei 12, din Betsaida Galileei, de unde erau Petru și Andrei. El era instruit în ale legii și se ocupa cu studiul cărților profetice, de aceea și când Iisus l-a chemat la demnitatea de apostol, el îndată aflând pe Natanael i-a zis: Am aflat pe Acela, de care a scris Moise în Lege și Profeții, pe Iisus Nazarineanul, fiul lui Iosif (Ioan I, 46). După ce a predicat pe acest Dumnezeu-om, Iisus, în multe locuri din Asia Mică și a pătimit multe pentru numele Lui, în sfârșit a fost răstignit cu capul în jos, în Ierapole din Frigia.

Troparul Sfântului Apostol Filip, glasul al 3-lea:

Apostole Sfinte, Filipe, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Filip, glasul al 8-lea:

Ucenicul și prietenul Tău și următorul patimii Tale, de Dumnezeu grăitorul Filip, lumii pe Tine Te-a propovăduit. Pentru ale cărui rugăciuni, de vrăjmașii cei fără de lege, Biserica Ta și cetatea Ta o păzește pentru Născătoarea de Dumnezeu, mult-Milostive.

Întru această zi, cel dintru sfinți părintele nostru Grigorie Palama, Arhiepiscopul Tesalonicului, făcătorul de minuni, care a strălucit în anul de la Hristos 1340.

15. Sfinții Mucenici și Mărturisitori: Gurie, Samona și Aviv diaconul; Sfinții Mucenici: Elpidie, Marcel și Eustochie; Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț. – *Din această zi se începe postul Nașterii Domnului.*

Gurie și Samona au pătimit sub Dioclețian, la 288, iar Aviv în zilele lui Licinie la 316.

Cuviosul Paisie de la Neamț s-a născut la 21 decembrie, 1722, în orașul Poltava din Ucraina. Din Sfântul Botez s-a numit Petru. În 1739 intră în monahism. Vine în Moldova și intră în ascultarea Cuviosului Vasile de la Poiana Mărului, apoi pleacă în Sfântul Munte Athos unde se nevoiește dudovnicește și ajunge egumen al Schitului Sfântul Ilie. În anul 1763 Cuviosul Paisie se mută cu tot soborul la Mănăstirea Dragomirna cu binecuvântarea mitropolitului Gavriil. În anul 1768 se mută cu 200 de călugări la Mănăstire Secu. În anul 1779 se mută și de aici cu o parte din călugări la Mănăstire Neamț unde a petrecut până la moarte, care s-a întâmplat la 15 noiembrie 1794. Biserica Ortodoxă din România l-a cinstit pe Cuviosul Paisie ca sfânt dintotdeauna, cu zi de prăznuire la 15 noiembrie.

Troparul Sfinților Mucenici Gurie, Samona și Aviv, glasul al 4-lea:

Ocrotitorii și apărătorii Edesei, cei ce săvârșiți minuni mari în lume, cei ce pe tânără ați dat-o iarăși în brațele maicii sale, și pe călcătorul de lege got l-ați arătat osândit cu dreaptă judecată, cereți pentru noi neîncetat să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Gurie, Samona și Aviv, glasul al 2-lea:

De sus luând harul, înțelepților, celor dintru ispite le ajutați, prealăudaților. Pentru aceasta, sfinților, pe fecioară din amară moarte ați mântuit-o, că voi sunteți cu adevărat mărirea Edesei și bucurie a lumii.

Troparul Cuviosului Paisie de la Neamț, glasul al 2-lea:

Străin fiind pe pământ, ai dobândit patria cerească, pe cei credincioși învățându-i, preacuvioase părinte Paisie, nevoitor al filocaliei, să-și înalțe mintea către Dumnezeu și din inimă să strige către El, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul.

Condacul Cuviosului Paisie de la Neamț, glasul al 8-lea:

Ales râvnitor al vieții călugărești ca o albină truditoare, cu scrierile Sfinților Părinți ai îndestulat sufletele noastre, pe fiecare povățuindu-l pe calea mântuirii. Pentru aceasta îți strigăm: Bucură-te Paisie, preaînțelept înnoitor al stăreției duhovnicești în patria noastră.

16. ✕) Sfântul Apostol și Evanghelist Matei. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

El se chema și Levi, era din Galileea și mai înainte de a fi ales apostol, avea profesiunea de vameș. El a scris întâia Evanghelie, în limba ebraică. Când se zugrăvește are lângă el un chip de înger, prin care se caracterizează cuprinsul scrierii sale. El era unul din cei 12.

Troparul Sfântului Apostol și Evanghelist Matei, glasul al 8-lea:

Apostole Sfinte și Evangheliste Matei, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol și Evanghelist Matei, glasul al 4-lea:

Jugul vămii lepădând, la jugul dreptății te-ai alipit, și te-ai arătat negutător întru toate ales, bogăție adunând înțelepciunea cea dintru înălțime. Pentru aceasta ai propovăduit Cuvântul adevărului și ai ridicat sufletele celor trândavi arătând în scris ceasul judecății.

17. ✕ Sfântul Grigorie Taumaturgul, episcopul Neocezareii, făcătorul de minuni; Cuviosul Lazăr Zugravul.

El s-a născut în Neocezareea Capadociei din părinți necredincioși și a învățat în Atena, Alexandria, Berit și în sfârșit în Cezareea cinci ani, unde s-a instruit în religia creștină de Origen. La anul 240 devenind episcop al patriei sale, găsi numai 17 creștini, iar la moartea sa, din 265 lăsă aproape numai atâția păgâni. Tot timpul episcopiei sale a fost un șir de minuni, de aceea s-a și supranumit făcător de minuni și se chema chiar de inamicii adevărului al doilea Moise.

Troparul Sfântului Grigorie Taumaturgul, glasul al 8-lea:

Întru rugăciuni priveghind, la lucrările minunilor răbdând, asemenea numire cu îndreptările ai câștigat. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Părinte Grigore, să lumineze sufletele noastre, ca nu cândva să adormim întru moarte.

Condacul Sfântului Grigorie Taumaturgul, glasul al 2-lea:

Luând lucrarea multor minuni, cu semne înfricoșătoare pe demoni i-ai îngrozit, și bolile oamenilor ai alungat, preaînțelepte Grigore. Și făcător de minuni ești numit, din fapte luându-ți numele.

Întru această zi, prea cuviosul părintele nostru Nicon, făcătorul de minuni, ucenicul Sfântul Serghie, la anul 1435.

18. Sfinții Mucenici Platon, Romano și Zaheu.

Platon era din orașul Ancira, din țara Galatilor și a pătimit la anul 296, iar Roman era din Antiohia, în zilele lui Maximian. Fiind invitat de către prefectul Asclipiad să se închine idolilor, ceru să se aducă un prunc de la piață, ca acesta să fie judecător în această cauză. Deci, fiind întrebat pruncul: Cărui Dumnezeu trebuie a se închina? A răspuns: Dumnezeului creștinilor. Atunci tiranul a poruncit a tăia capul pruncului, iar Roman, după ce i s-a tăiat limba, a fost aruncat în temniță, unde s-a sugrumat, la anul 305. Pe numele acestui Roman a zidit apoi Sfânta Elena o biserică frumoasă în Constantinopol.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Romano, glasul al 4-lea:

Ca pe o stea prea mare câștigându-te pe tine Biserica, prealăudate Romane, se luminează cu adevărat cu pătimirile tale, mărind pomenirea ta cea purtătoare de lumină.

Condacul Sfântului Mucenic Platon, glasul al 3-lea:

Sfântă pomenirea ta lumea veselește, chemând pe toți întru preacinstită Biserica ta, unde acum cu bucurie adunându-ne, cântăm cu cântări și cu luminări. Pentru aceasta, Platone, strigăm: Izbăvește de vrăjmași pe poporul tău, Sfinte.

19. Sfântul Prooroc Avdie; Sfântul Mucenic Varlaam, Azi, Agapie și Iliodor

Despre proorocul Avdie nu se găsește în Sfânta Scriptură nimic sigur, relativ la patria sa, nici despre timpul când a trăit. Profeția sa este cuprinsă într-un singur capitol și este a patra între acelea ale profeților mici. Iar Varlaam era un agricultor dintr-un sat al Antiohiei din Siria, el a pătimit în timpul lui Dioclețian, fiind bătrân.

Troparul Sfântului Prooroc Avdie, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului tău Avdie, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Varlaam, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău, Doamne, Varlaam, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Vrlaam, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai preaminunate, tăriei ardere de tot, tămâie cu bun miros și pe tine te-ai adus jertfă lui Hristos și cununa cinstei ai primit, Varlaame luptătorule; roagă-te pentru noi pururea.

Condacul Sfântului Prooroc Avdie, glasul al 2-lea:

Cu dumnezeiască lumină strălucindu-ți mintea, prin vedere lămurită ai vestit cele viitoare, Avdie de Dumnezeu primite, prooroc mare al harului făcându-te însuți lui Dumnezeu și rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Întru această zi, prea cuvioșii părinții noștri Varlaam și Ioasaf împăratul Indiei celei mari.

20. Înainte-prăznuirea intrării în biserică a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Părintele nostru Proclu, patriarhul Constantinopolului; Sfântul Mucenic Dasie din Durostor;Sfinții Mucenici: Nirsa episcopul și Iosif episcopul; Sfinții Mucenici Eustatie, Tespesie și Anatolie.

†) Cuviosul Părintele nostru Grigorie Decapolitul (ale cărui sfinte moaște se află în Sfânta Mânăstire Bistrița din jududețul Vâlcea).

Sfântul Grigorie era din Decapole și a trăit în timpul iconomahilor, pe la 837. Proclu a trăit în zilele lui Teodosie cel Mic, a fost ucenic și scriitor al lui Hrisostom, și la 434 s-a urcat pe scaunul arhiepiscopiei din Constantinopole, și a murit în pace la anul 447.

Troparul Sfinților, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Sfântului Ierarh Proclu, glasul al 4-lea:

După vrednicie astăzi prăznuiește cea mai cinstită decât toate cetățile cu adevărat, cinstită mutarea ta, Părinte al părinților, Preafericite Proclu înțelepte.

Troparul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

Bucurie mai înainte ne încredințează nouă astăzi Ana, rod potrivnic întristării odrăslind, pe singura pururea Fecioară, pe care o și aduce astăzi la Templul Domnului cu bucurie, făgăduitele rugăciuni împlinindu-și, ca pe ceea ce este cu adevărat Biserica Cuvântului lui Dumnezeu și Maică curată.

Condacul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

De veselie astăzi lumea toată s-a umplut, întru strălucitul praznic al Născătoarei de Dumnezeu, strigând: Aceasta este cortul cel ceresc.

Troparul Cuviosului Grigorie Decapolitul, glasul al 3-lea:

Chip te-ai făcut înfrânării și prin dumnezeiescul Duh pe toți i-ai luminat; alergarea dreptei credințe ai săvârșit-o și cu învățăturile lumea ai luminat și ai mustrat cugetele celor rău credincioși, Părinte Cuvioase Grigorie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Cuviosului Grigorie Decapolitul, glasul al 3-lea:

Soare luminos pe tine Biserica te cunoaște, care cu podoabele faptelor bune și cu razele tămăduirilor pe toți luminezi, al lui Hristos slujitor. Pentru aceasta prăznuim prealăudată pomenirea ta și cinstim nevoințele tale, preafericite Părinte, înțelepte Grigorie.

21. (†) Intrarea în biserică a Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria. – *Praznic și dezlegare la pește și vin.*

După tradiția Bisericii, Născătoarea de Dumnezeu a fost adusă în templu la vârsta de 3 ani și dăruită lui Dumnezeu și a rămas aici 11 sau 12 ani, până la etatea de 14 sau 15 ani. Atunci, ca o fecioară desăvârșită, a fost logodită cu Iosif, după chibzuirea comună a preoților, căci părinții ei muriseră cu trei ani mai înainte.

Troparul Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului, glasul al 4-lea:

Astăzi înainte-însemnarea bunăvoinței lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte îl vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te, plinirea rânduielii Ziditorului!

Condacul Praznicului Intrării în Biserică a Maicii Domnului, glasul al 4-lea:

Preacurat templu al Mântuitorului, cămara cea de mult preț și Fecioara, sfințită vistieria slavei lui Dumnezeu, astăzi este adusă în casa Domnului, împreună aducând harul Duhului lui Dumnezeu, pe care o laudă îngerii lui Dumnezeu: Aceasta este cortul cel ceresc.

22. Sfinții Apostoli din cei 70: Filimon, Onisim, Arhip și Apfia și cei împreună cu dânșii; Sfânta Muceniță Cecilia; Sfinții Mucenici: Valerian, Tiburtie, Menign Piuarul și Antim.

Filimon era din Colase, oraș al Frigiei, bărbat bogat și nobil. El a fost ucenic al lui Pavel și a suferit moartea de martir sub Nero.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Slavă... Și acum... Apoi iarăși Troparul Praznicului:

Astăzi înainte-însemnarea bunăvoinței lui Dumnezeu și propovăduirea mântuirii oamenilor, în Templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte îl vestește. Acesteia și noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te, plinirea rânduielii Ziditorului!

Condacul Sfintei Mucenițe Cecilia, glasul al 4-lea:

Pe Cecilia, care s-a făcut mireasă lui Hristos de bunăvoie și și-a împodobit inima cu virtuți, cu sfântă cuviință să o lăudăm mulțimea credincioșilor. Că ea a rușinat semeția lui Almachie, strălucind ca soarele în mijlocul celor ce o căutau, și după aceea s-a arătat celor de pe pământ dumnezeiesc sprijin, întărind credința.

Întru această zi uciderea sfântului binecredinciosului marelui cneaz Mihail al Tferului la anul 1327.

23. Sfântul Ierarh: Grigorie, episcopul Acragantelor și Amfilohie; Cuviosul Sisinie Mărturisitorul; Sfântul Cuvios Antonie de la Iezeru-Vâlcea

Grigorie era din Acragant, oraș al Siciliei, născut din părinți evlavioși, Hariton și Teodota, el a trăit în timpul împăratului Iustinian Rinotmet, la anul 685. Iar Amfilohie era din Capadocia și distingându-se de mic prin asceză și dumnezeiasca cunoștință s-a hirotonit la anul 344 episcop, el s-a luptat cu bărbăție împotriva erorilor lui Eunomie, Macedonie și ale partizanilor lui Arie și a luat parte la al 2-lea Conciliu ecumenic de la 381. Ajungând la adânci bătrâneți, s-a odihnit în pace la anul 395.

Cuviosul Antonie a trăit pe vremea voievodului Matei Basarab și a Sfântului Constantin Brâncoveanul. A crescut în dreapta credință mergând de mic la Biserică. Înaintând cu vârsta a fost hirotonit preot. Părăsind desfătarea lumească a îmbrățișat viața monahală în pustia de la Schitul Iezerul, în ținutul Vâlcei. A reînnoit acest schit, iar mai apoi cu blagoslovenia episcopului locului, Ilarion s-a retras în pustie într-o peșteră unde a săpat o bisericuță. Aici s-a nevoit ducând o viață foarte aspră, purtând un brâu din lanțuri de fier împrejurul său. Și-a cunoscut mai înainte sfârșitul său. După 40 de zile îmbolnăvindu-se cuviosul, a adormit în Domnul.

Troparul Sfinților Ierarhi, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Sfântului Ierarh Amfilohie, glasul al 2-lea:

Dumnezeiescule tunet, trâmbița cea duhovnicească, săditorul credinței și risipitorule al eresurilor, mare slujitor al Treimii, sfințitule, cu Îngerii înainte stând, pururea te roagă pentru noi toți.

Condacul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul al 3-lea:

Ca un soare mare cu răsăriturile minunilor, luminând Biserica lui Dumnezeu, mântuit-ai cu rugăciunile tale pe mulți oameni. Alungat-ai din turma ta pe cei cu rea credință. Pentru aceasta te cinstim pe tine, Părinte, cugetătorule de Dumnezeu, înțelepte Grigorie.

Troparul Cuviosului Antonie, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat și cu suspinurile tale cele din adânc, spre însutite osteneli o ai făcut roditoare. Și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Antonie, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Antonie, glasul al 8-lea:

Soare luminos pe tine Biserica te cunoaște, care cu podoaba faptelor bune și cu razele tămăduirilor pe toți luminezi, a lui Hristos slugă. Pentru aceasta, prăznuim prea lăudată pomenirea ta și cinstim nevoințele tale, Preacuvioase Părinte Antonie.

Întru această zi mutarea sfântului binecredinciosului marelui cneaz Alexandru al Neviei și a toată Rusia, făcătorul de minuni.

24. Sfinții Mucenici Clement, episcopul Romei, și Petru, episcopul Alexandriei.

Clement s-a instruit în creștinism de către Apostolul Petru, la 91 s-a făcut episcop al Romei și pe la 100, sub Traian, a murit mucenicește. Iar Petru, strălucitul episcop al Alexandriei, după ce a păstorit turma sa timp de 12 ani, a primit cununa mucenicească la anul 305, sub Maximian, prin tăierea capului.

Troparul Sfinților Ierarhi: Clement și Petru, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Sfinților Ierarhi: Clement și Petru, glasul al 4-lea:

Ca cei ce sunteți turnuri neclintite și dumnezeiești ale Bisericii, stâlpi de Dumnezeu însuflețiți și puternici ai dreptei credințe, Clemente și Petre, prealăudaților, ocrotiți pe toți cu mijlocirile voastre!

Întru această zi sfântul mucenic Mercurie al Smolenscului.

25. ✕ Sfânta Mare Muceniță Ecaterina; Sfântul Mare Mucenic Mercurie; Preacuviosul Părinte Petru Sihastrul – *în această zi se odovăiește praznicul Intrării în Biserică. – Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Mercurie a fost fiu al unui Gordian din Sciția și a pătimit sub Valerian la 255, iar Ecaterina era din Alexandria, o fecioară foarte frumoasă și înțeleaptă, distinsă prin bogăție, neam și învățătura ei. Prin fermitatea caracterului ea a învins inima cea pasionată a lui Maximian, tiranului Alexandriei, iar prin înțelepciunea sa a adus la tăcere pe ritorii cu care ea se confrunta în cuvânt. Ecaterina s-a încununat cu cununa mucenicească pe la anul 305.

Troparul Sfintei Mucenițe Ecaterina, glasul al 4-lea:

Cu înțelepciunea ca și cu razele soarelui ai luminat pe filosofii cei păgâni și ca o lună prealuminoasă, care strălucea în noaptea necredinței, întunericul l-ai gonit; iar pe împărăteasa o ai încredințat, dimpreună și pe prigonitorul l-ai mustrat, mireasă de Dumnezeu chemată, fericită Ecaterino! Cu bucurie ai alergat la cămara cea cerească, către Hristos, Mirele cel preafrumos, și de la Dânsul te-ai încununat cu cunună împărătească. Înaintea Căruia împreună cu îngerii stând, roagă-te pentru noi, cei ce cinstim sfântă pomenirea ta.

Troparul Sfântului Mucenic Mercurie, glasul al 4-lea:

Nevoințele muceniciei răbdându-le, ca un ostaș nebiruit, ai stat înaintea Împăratului Celui nemuritor, Mucenice Mercurie. Unde, împreună cu cetele pătimitorilor luând îndrăzneală, grăbește cu rugăciunile tale spre ajutorul celor ce cu credință cinstesc pomenirea ta.

Condacul Sfintei Mucenițe Ecaterina, glasul al 8-lea:

Ceată cinstită ridicați acum dumnezeiește, iubitorilor de mucenici, cinstind pe preaînțeleapta Ecaterina. Că aceasta în priveliște pe Hristos l-a propovăduit, și pe balaurul l-a zdrobit, cunoștința ritorilor rușinând.

Condacul Sfântului Mucenic Mercurie, glasul al 4-lea:

Astăzi prăznuim credincioșii, cu cântări într-un glas, toată întrarmarea cea sfințită a lui Mercurie. Îngerii cu veselie împreună binevoiesc, mucenicii acum se bucură cu veselie. Pentru aceea s-a arătat slavă și laudă mucenicilor.

26. Cuviosul Părintele nostru Alipie stâlpnicul și Cuviosul Stelian Paflagonul; Preacuvioșii Părinți: Nicon, Acachie, Iacov Pustnicul și Sil.

Alipie era din Adrianopolea Bitiniei. A trăit 53 de ani pe un stâlp, a murit la 608, având 100 de ani.

Troparul Cuviosului Alipie stâlpnicul, glasul 1:

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinților celor mai dinainte, cuvioase; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite și vieții celor

fără de trup, fiind în trup. Alipie, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul Cuviosului Nicon, glasul al 3-lea:

Se bucură Lacedemonia având sfânta raclă a moaștelor tale, care izvorăște izvoare de tămăduiri, și mântuiește din nevoi pe toți cei ce aleargă la tine cu credință, Părinte Nicon cuvioase. Pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Cuviosului Alipie stâlpnicul, glasul al 8-lea:

Ca un temei al faptelor bune și împodobire a sihaștrilor, Biserica te mărește pe tine astăzi și te laudă, Alipie. Cu rugăciunile tale, dă celor ce cinstesc din dragoste vitejiile și luptele tale, scăpare din cumplitele greșeli, ca cel ce ești cu numele neîntristării numit.

Condacul Cuviosului Alipie stâlpnicul, glasul al 8-lea:

Vieții îngerești urmând, cele frumoase ale lumii ca niște gunoaie le-ai socotit, cărarea pocăinței arătându-ne nouă, de Dumnezeu purtătorule Nicone cuvioase. Pentru aceasta pe tine te cinstim, săvârșind acum pomenirea ta. Că ești cu adevărat izvorul tămăduirilor.

27. ✕ Sfântul Mare Mucenic Iacov Persul; Cuviosul Natanael; Sfântul Onufrie.

Sfântul mucenic Iacov era din orașul Bitlaba, de neam însemnat și amic al lui Isdiger, regele Perșilor (399-420). Sedus prin amiciția acestuia, Iacov a lepădat creștinismul, primind însă scrisori de la mama și soția sa, prin care ele îi fac cunoscut, că în viitor nu mai au nici o legătură cu el, deoarece a preferat înaintea dragostei lui Hristos mărirea trecătoare, s-a întristat adânc, și căindu-se de ceea ce făcuse, a rupt legăturile sale cu regele. Acesta însă, mâniindu-se a ordonat de i s-a tăiat în bucăți mici, mâinile și picioarele și în urmă și capul.

Troparul Sfântului Iacov Persul, glasul al 4-lea:

Cu mucenicia cea neobișnuită și înfricoșătoare și cu vitejiile răbdării, pe toți i-ai minunat, mult-pătimitorule, cu tăierea fiecărei părți din trup, rugăciuni de mulțumită prea minunat ai dat lui Dumnezeu. Pentru aceasta în pătimirea ta cunună ai luat, și te-ai suit către scaunul Împăratului ceresc al lui Hristos Dumnezeu, Iacove. Pe Acela roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Iacov Persul, glasul al 8-lea:

Îndemnat fiind de bună soția ta, ca cel cu suflet răbdător, și de înfricoșătoarea judecată temându-te, porunca perșilor și îngrozirea ai surpat, Iacove, și te-ai arătat mucenic minunat, la trup ca o viță fiind tăiat.

Întru această zi, semnul Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu ce a fost în marele Novgorod. Și cel dintru sfinți, părintele nostru Iacov, episcopul Rostovului, făcătorul de minuni.

28. ✕ Sfântul Cuviosul Mucenic Ștefan cel Nou; Sfântul Mucenic Irinarh.

Sfântul Ștefan a pătimit pentru Sfintele Icoane, la anul 766, iar Sfântul Irinarh a pătimit la anul 292.

Troparul Cuviosului Mucenic Ștefan cel Nou, glasul al 4-lea:

Pustnicește mai înainte pedepsindu-te în munte, taberele vrăjmașilor cele trupești cu toată arma crucii le-ai pierdut, întru tot fericite. Și iarăși spre chinuire bărbătește te-ai întrarmat, ucigând pe Copronim cu sabia credinței și pentru amândouă te-ai încununat de la Dumnezeu, Cuvioase Mucenice Ștefan, pururea mărite.

Troparul Sfântului Mucenic Irinarh, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Irinarh, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Irinarh, glasul al 5-lea:

Stea luminoasă, nerătăcită, te-ai arătat lumii, care vestești pe Soarele Hristos cu razele tale, purtătorule de luptă Irinarhe, și înșelăciunea păgânească toată o ai stins, iar nouă lumină ne-ai dat, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Condacul Cuviosului Mucenic Ștefan cel Nou, glasul al 8-lea:

Pe iubitorul Treimii și dumnezeiescul Ștefan să-l lăudăm cu credință din inimă întru cântări, iubitorilor de praznic, ca pe cel ce a cinstit chipul cel frumos al Stăpânului, și al Maicii Lui, și cu un glas acum din dragoste să strigăm către dânsul bucurându-ne: Bucură-te, părinte, pururea mărite.

29. Sfinții Mucenici Paramon și Filumen.

Paramon a pătimit sub Deciu, la anii 250, iar Filumen sub Aurelian la anul 270.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor nepu-

tincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Paramon și Filumen, glasul al 4-lea:

Cu răbdarea dumnezeieștilor porunci ți-ai curățit sufletul de spurcăciuni și către săvârșirea pătimirii ai ajuns. Că te-ai lepădat a jertfi idolilor celor înșelători și, urmând lui Hristos, cu sulița ai fost împuns. Dar cu osârdie roagă-te pentru lume, preafericite Paramoane.

30. † Sfântul și întru tot lăudatul Apostol Andrei, cel întâi chemat, luminător al Sciției Mari și al celei Mici; Sfântul Frumentie episcopul Indiei. – ***Dezlegare la vin și la untdelemn.***

Sfântul Apostol Andrei era din Betsaida Galileei, fiu al lui Iona și frate al lui Petru. El a fost mai înainte ucenic al lui Ioan Botezătorul, dar pe urmă, auzind mărturia lui despre Iisus: Iată Mielul lui Dumnezeu (Ioan 1, 36), a urmat îndată lui Hristos și s-a făcut întâiul ucenic al Lui, de aceea s-a și numit întâiul chemat. După înălțarea Mântuitorului, Andrei a predicat în multe locuri, printre care Grecia, Macedonia, Bizanțul, Tracia, ajungând până în Dobrogea de astăzi. A suferit multe pentru numele lui Hristos, iar în cele din urmă a murit în Patra din Achaia, fiind răstignit cu capul în jos, pe o cruce în formă de „X".

Troparul Sfântului Apostol Andrei, glasul al 4-lea:

Ca cel decât Apostoli mai întâi chemat și lui Petru frate adevărat, Stăpânului tuturor, Andreie roagă-te, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă.

Condacul Sfântului Apostol Andrei, glasul al 2-lea:

Pe grăitorul de Dumnezeu cel cu nume de bărbăție numit, și cel mai întâi chemat dintre ucenicii Mântuitorului, pe fratele lui Petru să-l lăudăm. Că precum de demult acestuia și nouă acum a strigat: Veniți, aflat-am pe Cel dorit.

LUNA DECEMBRIE

1. Sfântul Prooroc Naum; Cuviosul Filaret Milostivul; Sfântul Mucenic Anania Persul.

Sfântul Prooroc Naum este născut în Elcoș, un orășel în Galileea. După arătările fericitului Ieronim, a profețit pe la sfârșitul secolului al 8-lea înainte de Hristos, căderea cetății Ninive.

Troparul Sfântului Prooroc Naum, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Naum, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Naum, glasul al 4-lea:

Luminându-se cu Duhul inima ta cea curată, s-a făcut locaș prealuminat de proorocie; că cele de departe le vezi ca și cum ar fi de față. Pentru aceasta te cinstim, fericite Proorocule Naum, prealăudate.

2. Sfântul Prooroc Avacum; Sfânta Muceniță Miropa; Cuvioșii Părinți: Ioan, Iraclemon, Andrei și Teofil.

Avacum este al 8-lea în șirul celor 12 profeți mici, iar în Sfânta Scriptură nu găsim nimic despre patria și neamul său.

Troparul Sfântului Prooroc Avacum, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Avacum, Doamne, printrînsul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Avacum, glasul al 8-lea:

Cel ce ai strigat lumii de la amiază venirea lui Dumnezeu din Fecioară, Avacume de Dumnezeu grăitorule, și auzirea străjii

celei Dumnezeiești cu starea de față, de la îngerul cel purtător de lumină, învierea lui Hristos lumii ai vestit. Pentru aceasta cu veselie strigăm ție: Bucură-te, frumusețea cea luminată a proorocilor.

3. Sfântul Prooroc Sofonie; Cuviosul Ioan Sinaitul (Sihastrul) episcopul Coloniei; Sfântul Mucenic Teodor; Cuviosul Părinte Teodul.

Acesta, al 9-lea în șirul celor 12 profeți mici, era fiu al lui Chusi și din neam levitic.

Troparul Sfântului Prooroc Sofonie, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Sofonie, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Sofonie, glasul al 4-lea:

Curățindu-ți mintea de întinăciune, înțelepte, ai făcut-o oglindă dumnezeiască, primind în ea razele dumnezeiescului Duh, și acum ai aflat loc la izvorul strălucirilor, bucurându-te, Proorocule Sofonie.

4. † Sfânta Mare Muceniță Varvara; Cuviosul Părintele nostru Ioan Damaschin; Cuviosul Părinte Ioan, episcopul Polivatului. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfânta Muceniță Varvara era din Nicomidia, a trăit în vremea lui Maximian, fiică a unui idolatru, Dioscor, care, torturând-o în mod barbar, din cauza credinței ei în Hristos, în sfârșit i-a tăiat capul cu propriile sale mâini la anul 290.

Sfântul Ioan era din Damasc, s-a născut din părinți bogați și dreptcredincioși la anul 676. El a învățat împreună cu Cosma, pe care-l adoptase tatăl său (oct. 14), la un învățător numit tot Cosma, pe care-l răscumpărase tatăl său din sclavie. Onorat de Calif cu demnitatea de consilier el a părăsit-o peste puțin timp și a îmbrăcat schima monahală în Mânăstirea Sfântului Sava, unde s-a hirotonit și preot. El s-a luptat bărbătește cu scrierile sale împotriva iconomahilor, Leon Isaurul și fiul lui, Constantin Copronim. Ioan a fost un mare filozof și lumina secolului său, iar pentru darul cuvântării el s-a numit Hisoroas, adică din care curge aur, după cum se numea și râul de lângă Damasc. Pe lângă alte scrieri, Ioan a împodobit Biserica și cu multe imnuri și cântări dulci.

Troparul Sfintei Mucenițe Varvara, glasul al 4-lea:

Pe sfânta Varvara să o cinstim; că a sfărâmat cursele vrăjmașului și ca o vrăbioară s-a izbăvit din ele, cu ajutorul armei crucii, preacinstita.

Troparul Sfântului Ioan Damaschin, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Ioane înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Varvara, glasul al 4-lea:

Lui Hristos, Celui în Treime cu evlavie lăudat, urmându-i tu, purtătoare de biruință, ai nimicit templele idolilor; și luptând în mijlocul locului de pătimire, Varvara, nu te-ai temut de amenințările tiranilor, ceea ce ai avut îndrăznire bărbătească, cu glas mare cântând pururea: cinstesc Treimea, Dumnezeirea cea una.

Condacul Sfântului Ioan Damaschin, glasul al 4-lea:

Pe scriitorul de cântări și cinstitul grăitor de Dumnezeu, pe învățătorul Bisericii, și dascălul și luptătorul împotriva vrăjmașilor, pe Ioan să-l lăudăm. Că luând crucea Domnului, toată înșelăciunea eresurilor a alungat-o, și ca un cald mijlocitor către Dumnezeu, tuturor cere iertare de greșeli.

5. † Preacuviosul și purtătarul de Dumnezeu Părintele nostru Sava cel sfințit; Sfântul Mucenic Anastasie. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Cuviosul Sava s-a născut la anul 439 în Mutalasca, un sat al Capadociei. Din mică copilărie a intrat în viața monahală, sub conducerea lui Eftimie cel Mare, care pentru mulțimea bunătăților sufletului lui, l-a numit copil bătrân. De două ori el a mers cu solii la Constantinopol către împărații Anastasie și Iustinian în sprijinul credinței ortodoxe și al dogmelor Sinodului de la Calchedon; a murit la anul 533, în vârstă de 94 de ani. Tipicul rânduielii bisericești ce se păstrează a avut început de la mânăstirea acestui Cuvios.

Troparul Preacuviosului Sava cel Sfințit, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Sava, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Preacuviosului Sava cel Sfințit, glasul al 8-lea:

Ca cel ce din pruncie te-ai adus lui Dumnezeu jertfă fără de prihană, prin faptă bună, Fericite Sava, săditor al cucerniciei te-ai arătat. Pentru aceasta ai fost podoaba cuvioșilor și cetățean vrednic de laudă al pustiului. Drept aceea strigam către tine: Bucură-te, Părinte, de trei ori fericite!

6. †) Cel între sfinți Părintele nostru Nicolae, arhiepiscopul Mirei Lichiei, făcătorul de minuni. – *Sărbătoare. – Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfântul Nicolae a trăit în timpul lui Constantin cel Mare și a fost unul din cei 318 Sfinți Părinți de la Sinodul întâi ecumenic din anul 325 și a murit pe la anul 330.

Troparul Sfântului Ierarh Nicolae, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Nicolae, glasul al 8-lea:

În Mira Lichiei, sfinte, sfinților te-ai arătat; că Evanghelia lui Hristos plinind-o, cuvioase, ți-ai pus sufletul tău pentru poporul tău; scăpat-ai pe cei nevinovați de moarte. Pentru aceasta te-ai sfințit, ca un mare cunoscător al darului lui Dumnezeu.

7. Sfântul Ierarh Ambrozie, episcopul Mediolanului.

† Sfânta Mucenița Filofteia fecioara (ale cărei sfinte moaște se află în Sfânta Mânăstire din Curtea de Argeș).

Troparul Sfântului Ierarh Ambrozie, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Ambrozie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ambrozie, glasul al 3-lea:

Cu dumnezeiești învățături strălucind, ai îndepărtat înșelăciunea lui Arie, povățuitorule de cele de taină și păstorule Ambrozie; și minuni făcând, cu puterea Duhului, ai vindecat cu înțelepciune felurite patimi, Părinte Cuvioase; pe Hristos Dumnezeu roagă-l să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfintei Mucenițe Filofteia, glasul al 8-lea:

Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, Fericită Filofteea, întru ispite neîncetat răbdând, în bătăi suferind, în necazuri binevoind, pe săraci miluindu-i și pe flămânzi săturându-i; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, bună fecioară, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Filofteia, glasul al 6-lea:

Filofteea preafericită, din pruncie te-ai adus prin faptă bună jertfă fără prihană lui Dumnezeu, Celui ce mai înainte de a te naște te știa pe tine, care te-ai făcut podoaba fecioarelor și locuitoare cămării celei de nuntă, vrednică de laudă. Pentru aceea cântăm ție: Bucură-te, fecioară, pururea pomenită!

8. Cuvioșii Părinții noștri Patapie și Sofronie episcopul Ciprului; Sfinții Apostoli din cei 70: Sosten, Apolo, Chifa, Tihic, Epafrodit, Cezar și Onisifor.

Cuviosul Patapie era de la Tebele din Egipt, a trăit mulți ani în pustie, după aceea venind la Constantinopol a făcut multe minuni și tămăduiri și a încetat din viață în pace.

Troparul Cuviosului Patapie, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Patapie, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Patapie, glasul al 3-lea:

Biserica ta, sfinte, aflând-o popoarele locaș de sănătate duhovnicească, cu osârdie venind la ea, cer ca să ia vindecare de greșeli cu rugăciunile tale; că te-ai arătat ocrotitor tuturor celor ce sunt în nevoi, Patapie cuvioase.

9. ✕) Zămislirea Sfintei Fecioare de către strămoașa Ana; Proorocița Ana; Cuviosul Părinte Ștefan cel strălucit. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

După vechea tradiție a Bisericii, Ana era fără copii și stearpă și deja înaintată în vârstă, ca și bărbatul ei, Ioachim, de aceea, întristați că n-au copii, se rugau lui Dumnezeu, cu promisiunea că, dacă vor dobândi un copil, îl vor oferi Lui, iar Dumnezeu, ascultând rugăciunea lor, le-a prevestit prin înger nașterea Fecioarei, și astfel zămislind Ana din făgăduința divină, după legile naturii, s-a învrednicit a deveni maica Maicii Domnului nostru.

Troparul Praznicului Zămislirii Preasfintei Fecioare, glasul al 4-lea:

Astăzi legăturile nerodirii de fii se dezleagă; că Dumnezeu auzind pe Ioachim și Ana, mai presus de orice nădejde le-a făgăduit lămurit că vor naște pe fiica lui Dumnezeu, din care S-a născut Cel necuprins, om făcându-Se, poruncind îngerului să-i strige: Bucură-te ceea ce ești plină de har, Domnul este cu tine!

Condacul Praznicului Zămislirii Preasfintei Fecioare, glasul al 4-lea:

Astăzi lumea prăznuiește zămislirea Anei, care s-a făcut de la Dumnezeu; pentru că aceasta a născut pe ceea ce mai presus de cuvânt a născut pe Cuvântul.

10. Sfinții Mucenici Mina Calicheladul, Ermogen, Evgraf, Ghemel; Cuviosul Părinte Toma Defurchinu.

Sfântul Mucenic Mina era din Atena, un bărbat învățat, pentru care s-a și numit, Calichelad, adică, care cântă frumos; iar Eugraf a fost secretarul său. Amândoi au fost creștini, din părinți creștini. Ermogen a fost întâi necredincios și a venit la credința în Hristos prin minunile Sfântului Mina. Toți trei au pătimit în Alexandria sub Maximian, la anul 235.

Troparul Sfinților Mucenici Mina, Ermoghen și Evgraf, glasul al 8-lea:

Cu înfrânarea omorând pornirile și îndemnurile cele arzătoare ale patimilor, ucenicii lui Hristos au luat harul de a alunga urmările bolilor celor neputincioși și a face minuni, atât în viață cât și după moarte. Minune uimitoare cu adevărat, că oase goale izvorăsc tămăduiri. Slavă Ție, singurului Dumnezeu și Ziditorului.

Condacul Sfinților Mucenici Mina, Ermoghen și Evgraf, glasul al 2-lea:

Pe Mina cel minunat, pe Ermoghen Dumnezeiescul și pe Evgraf împreună cu sfințite cântări să-i lăudăm toți ca pe cei ce au cinstit pe Domnul și au pătimit pentru Dânsul și la ceata celor fără de trup în ceruri au ajuns și minuni izvorăsc.

Condacul Sfântului Mucenic Mina, glasul al 2-lea:

Încingându-te dumnezeiește cu marele și cinstitul nume al lui Hristos, ca și cu o armă, ai rușinat pe vrăjmașul și ai primit cununa biruinței. Ci, mărite Mucenice Mina, nu înceta rugându-te pentru noi toți.

11. Sfinții Părinții noștri Daniel Stâlpnicul și Luca; Sfântul Mucenic Varsava; Sfinții Mucenici: Achepsei și Aitala; Terentie, Vichentie, Emilian și Vevea.

Cuviosul Daniil era din Maruta Mesopotamiei, în timpurile împăraților Leon, Zenon și Vasilisc și a trăit pe un stâlp lângă Constantinopol. El a ajutat Biserica împotriva Eutihianilor și a murit la 490 în vârstă de 80 de ani.

Troparul Sfântului Daniel stâlpnicul, glasul 1:

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinților celor mai dinainte, cuvioase; lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite și vieții celor fără de trup, fiind în trup, Daniele, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Daniel stâlpnicul, glasul al 8-lea:

Suindu-te pe stâlp, fericite, ai luminat lumea cu sfintele tale fapte și, ca o stea mult-strălucitoare, ai depărtat, părinte, întunericul înșelăciunii. Pentru aceasta te rugăm pe tine, luminează și acum în inimile robilor tăi, lumina cea neapusă a cunoștinței.

12. † Sfântul Ierarh Spiridon, făcătorul de minuni; Sfântul Alexandru, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfântul Mucenic Sinét. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Acesta era din Cipru, mai înainte el era păstor de oi, și în acest timp, căsătorindu-se, a avut din căsătorie o fată numită Irina, iar după moartea ei, hirotonindu-se Episcop al Trimitundei a devenit și păstor de oi cuvântătoare. Spiridon a luat parte în întâiul sinod ecumenic, unde prin cuvintele sale simple a astupat gura arienilor care se semețeau în înțelepciunea lor, prin harul divin, ce era într-însul, el a făcut multe minuni și după ce a păstorit turma sa bine și cum place lui Dumnezeu, a încetat din viață la anul 350.

Troparul Sfântului Ierarh Spiridon, glasul 1:

Soborului celui dintâi te-ai arătat apărător și de minuni făcător, de Dumnezeu purtătorule Spiridoane, părintele nostru. Pentru aceasta cu femeia cea moartă în groapă tu ai vorbit și șarpele în aur l-ai prefăcut. Și când ai cântat tu sfintele rugăciuni, îngeri ai avut împreună cu tine slujind, preasfințite. Slavă Celui ce te-a preamărit pe tine; slavă Celui ce te-a încununat pe tine; slavă Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Sfântului Ierarh Spiridon, glasul al 2-lea:

De dragostea lui Hristos fiind rănit, preasfințite, mintea înălțându-ți-se de lumina vie a Duhului, ai dobândit încercarea cea lucrătoare, prin adânca-ți cugetare la cele înalte, insuflate de Dumnezeu, și jertfelnic dumnezeiesc făcându-te, cere pentru toți dumnezeiască iertare.

13. † Sfinții Mucenici Eustratie, Auxentie, Evghenie, Mardarie și Orest; Sfânta Muceniță Lucia fecioara; Cuviosul Arsenie cel din Latro. – *Dezlegare la vin și untdelemn.*

Cei cinci mucenici erau din Capadocia, în timpul lui Dioclețian, și se închinau lui Hristos pe ascuns de frică, pe urmă însă, mărturisind buna credință înaintea tiranului Lisias au fost torturați și au și murit din ei trei, iar Orest și Eustratie s-au trimis la Agricola, guvernatorul Orientului din al cărui ordin ei s-au săvârșit prin foc. Mucenița Lucia era din Siracusa Siciliei, fiind logodită cu un bărbat și nevrând apoi a trăi cu dânsul, din cauză că el nu voia să primească creștinismul, a fost denunțată de însuși logodnicul ei și s-a săvârșit prin tăierea capului la 304.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfânului Mucenic Eustratie, glasul al 2-lea:

Luminător prea luminos te-ai arătat celor ce ședeau întru întunericul necunoștinței, purtătorule de chinuri, căci cu credința ca și cu o pavăză ocolindu-te, de semețiile vrăjmașilor nu te-ai temut, Eustratie, arătându-te mai cu bună limbă decât ritorii.

Condacul Sfintei Mucenițe Lucia, glasul al 2-lea:

Nevoindu-te cu de-adinsul și păstrând fecioria nestricată, bucurându-te, te-ai adus Făcătorului tău. Că lepădându-te de mirele tău cel lumesc, prealăudată, te-ai logodit cu Hristos și săvârșind călătoria prin credință și prin luminată mucenicie, dai acum tămăduiri celor ce te cinstesc pe tine.

Duminica Sfinților Strămoși

Troparul Sfinților Strămoși, glasul al 2-lea:

Întru credință pe strămoși i-ai îndreptat, printr-înșii mai înainte logodindu-Ți Biserica cea din păgâni; sunt lăudați întru mărire sfinții, că din sământa lor este rodul care Te-a născut pe Tine fără de sământă. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Strămoși, glasul al 6-lea:

Chipul cel de mână scris nu l-ați cinstit, ci întrarmându-vă cu Ființa cea nescrisă, de trei ori fericiților, în groapa focului v-ați preamărit; și în mijlocul văpăii celei de nesuferit stând, pe Dumnezeu L-ați chemat: grăbește, o, Îndurate, și ca un milostiv aleargă spre ajutorul nostru, că poți toate câte le voiești.

14. Sfinții Mucenici Tirs, Levchie, Calinic, Filimon, Apolonie și Arian.

Din aceștia, primii doi au suferit sub Deciu la 250, iar ceilalți sub Dioclețian la anul 290.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea:

Fiind râvnitori dreptei credințe, ați batjocorit pe chinuitorul cel rău credincios și ați mustrat sălbăticirea lui cea vărsătoare de sânge și ați biruit cumplita lui împotrivire. Fiind întăriți cu ajutorul

lui Hristos, Tirse și Levchie, dimpreună cu cei ce ați pătimit, rugați-vă pentru noi.

15. × Sfinții sfințiți Mucenici Elefterie, Suzana și Vah cel Nou; Cuviosul Părintele nostru Pavel cel din Latro.

Sfântul Elefterie era din Roma. Rămânând de foarte tânăr orfan de tată, mama sa, Antia l-a adus la episcopul de Roma, Anicet sau Anaclet, care l-a învățat în Sfânta Scriptură. Pentru marea sa virtute el a devenit, încă de tânăr, episcop al Iliricului și mulți necredincioși a întors la Hristos prin învățătura sa. Sub Adrian însă ridicându-se o persecuție împotriva creștinismului, Elefterie a fost prins și omorât de doi soldați. Tot în ziua aceea s-a săvârșit de sabie și mama sa, Antia, care îmbrățișase trupul cel mort al fiului ei și-l săruta.

Troparul Sfântului Mucenic Elefterie, glasul al 4-lea:

Cu haină de Preot fiind împodobit și cu sângele curgând șiroaie, fericite, ai alergat la Stăpânul tău, Hristos, înțelepte Elefterie, nimicitorul satanei. Pentru aceasta nu înceta a te ruga pentru cei ce cu credință cinstesc fericitele tale nevoințe.

Troparul Cuviosului Pavel, glasul al 4-lea:

Ca cel ce ești împreună-locuitor cu cei fără de trup și tuturor cuvioșilor părtaș, prealăudate Pavel, pe tine te lăudăm și ne rugăm ție: Roagă-te pentru noi ca totdeauna să aflăm milă.

Condacul Cuviosului Pavel, glasul al 4-lea:

Din tinerețe, înțelepte, cele mai presus de minte dorindu-le bărbătește, valul lumii ai lăsat, și te-ai făcut prin Dumnezeiasca ta viață locaș Treimii, și ai luminat pe cei ce au venit la tine cu credință. Pentru aceasta strigăm ție: Bucură-te, Pavele prea fericite.

Condacul Sfântului Mucenic Elefterie, glasul al 2-lea:

Ca pe o podoabă a preoților, cuvioase, și îndemn al purtătorilor de biruință, toți te lăudăm, cuvioase, și te rugăm, sfințite mucenice Elefterie; pe cei ce prăznuiesc pomenirea ta liberează-i din multe feluri de nevoi, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Întru această zi cel dintru sfinți, părintele nostru, Ștefan Mărturisitorul, arhiepiscopul Surojii.

16. Sfântul Prooroc Agheu; Sfântul Mucenic Marin; Sfânta Teofana împărăteasa.

Sfântul prooroc Agheu s-a născut în Babilon, în timpul captivității iudeilor și a început a profeți în Ierusalim, după întoarcerea lor de acolo, în zilele lui Zorobabel, pe la anul 520 înaintea lui Hristos. Profețirea lui este împărțită în două capitole și se enumeră ca a 10-a, între profețiile profeților mici.

Troparul Sfântului Prooroc Agheu, glasul al 2-lea.

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Agheu, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Agheu, glasul 1.

Cel ce ca un Dumnezeu toate le vede și le știe, luminându-ți ochiul cel curat al sufletului, prealăudate proorocule, te-a arătat lumii povățuitor. Pentru aceasta săvârșind sfântă pomenirea ta, te aducem pe tine rugător către Dumnezeu, Proorocule Agheu.

17. ✕ Sfântul Prooroc Daniel și Sfinții trei tineri: Anania, Azaria și Misail. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Proorocul Daniil era de neamul împărătesc din seminția lui Iuda, feciorul lui Iacov. El a trăit pe la anul 598 înainte de Hristos. Iar sfinții trei tineri Anania, Azaria și Misail au fost în Babilon tot într-un timp cu Proorocul Daniil.

Troparul Sfântului Prooroc Daniel și a celor trei tineri, glasul al 2-lea:

Mari sunt faptele credinței, că în mijlocul izvorului văpăii, ca într-o apă de odihnă Sfinții trei Tineri s-au bucurat și Proorocul Daniel păstor leilor ca unor oi s-a arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Condacul Sfântului Prooroc Daniel, glasul al 8-lea;

Luminându-se cu Duhul curat, inima ta vas de proorocie prea luminat s-a făcut, pentru că mai înainte ai grăit cele ce erau departe, ca și cum ar fi fost acum. Pentru aceasta te rog pe tine, fericite Daniele, mărite, pe Hristos Dumnezeu roagă-l neîncetat, pentru noi toți.

Condacul Sfinților trei tineri: Anania, Azaria și Misail, glasul al 6-lea:

Chipul cel zugrăvit de mână nu l-ați cinstit, ci întrarmându-vă cu Ființa cea nescrisă, de trei ori fericiților, în groapa focului v-ați preamărit; și în mijlocul văpăii celei de nesuferit stând, pe Dumnezeu L-ați chemat: grăbește, o, Îndurate, și ca un milostiv aleargă spre ajutorul nostru, că poți toate câte le voiești.

Duminica înaintea Nașterii lui Hristos, a Sfinților Părinți

Troparul înainte-prăznuirii, glasul al 2-lea:

Mari sunt faptele credinței, în mijlocul izvorului văpăii, ca într-o apă de odihnă, sfinții trei tineri s-au bucurat și Proorocul

Daniel, păstor leilor, ca unor oi s-a arătat. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Condacul înainte-prăznuirii, glasul 1:

Veselește-te Betleeme, Efrato gătește-te, că iată mielușeaua purtând în pântece pe Păstorul Cel Mare, se grăbește să-L nască; pe Care văzându-L purtătorii de Dumnezeu Părinți, se bucură împreună cu păstorii, lăudând pe Fecioara, ceea ce Îl hrănește cu lapte.

18. Sfântul Mucenic Sebastian; Sfânta Muceniță Zoe și cei împreună cu dânșii; Sfântul Modest, arhiepiscopul Ierusalimului; Cuviosul Flor; Sfântul Mucenic Eviot; Cuviosul Daniil Sihastrul de la Voroneț

Sfântul Mucenic Sebastian era din orașul Mediolan, senator și un creștin zelos, care a tras pe mulți la credință. În persecuțiunea care s-a ridicat împotriva creștinilor sub Diocletian și Maximian, a primit cununa muceniciei împreună cu mai mulți alții între care și soția sa, Zoia, la anul 288.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Sebastian, glasul al 4-lea:

Cu roșeala sângiurilor tale vopsindu-ți haina pătimirii, te-ai îmbrăcat ca și cu o porfiră, lăudate Sebastiane. Pentru aceasta te-ai și sălășluit împreună cu Hristos întru împărăția cea de sus și fără de sfârșit, împreună cu cei ce au pătimit cu tine și au primit cununi, înțelepte. Cu care împreună dănțuind, pomenește-ne totdeuna și pe noi.

Cuviosul Daniil s-a născut la începutul secolului al XV-lea pe moșia mănăstirii Sfântul Nicolae din Rădăuți. Din Botez i s-a pus numele Dumitru. La vârsta de 10 ani a fost dat la carte în această mănăstire, iar la 15 ani s-a făcut călugăr cu numele de David. Aici se nevoia în post aspru și rugăciune. După câțiva ani, fiind sporit duhovnicește a primit marele chip al schivniciei, primind numele de Daniil. Cu puțin înainte de anul 1450 s-a retras singur în adâncul codrilor de pe valea pârâului Secu, din Județul Neamț, unde mai târziu s-a înființat mănăstirea Sihăstria, unde s-a nevoit 14 ani. De aici s-a mutat aproape de sihăstria Putnei unde și-a săpat o chilioară într-o stâncă, și s-a nevoit 20 de ani. Mai apoi s-a retras în codrii din jurul Mănăstirii Voroneț, unde a sihăstrit 20 de ani. În anul 1488 Ștefan cel Mare îl numește stareț al obștei Mănăstirii Voroneț pe care o păstorește cu multă înțelepciune timp de 10 ani. Cuviosul Daniil a fost duhovnicul și sfetnicul voievodului Ștefan cel Mare și Sfânt. Se mută din această viață la vârsta de peste 90 de ani (1496). El a fost cosiderat ca sfânt încă din viață. După moarte a fost pictat pe peretele de sud al bisericii Mănăstirii Voroneț, ca sfânt cu aureolă, în stânga ușii de intrare în pridvor.

Troparul Cuviosului Daniil Sihastrul de la Voroneț, glasul al 8-lea:

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Daniil, duhul tău.

Condacul Cuviosului Daniil Sihastrul de la Voroneț, glasul al 3-lea:

Viață îngerească ai petrecut pe pământ, chip și pildă făcându-te ucenicilor tăi. Prin rugăciuni, posturi îndelungate și privegheri, te-ai învrednicit a te sălășlui în pământul celor blânzi, Sfinte Daniil de Dumnezeu cinstitorule, podoaba sihaștrilor și lauda călugărilor.

19. Sfântul Mucenic Bonifatie; Cuviosul Grighentie; Sfinții Mucenici: Ilie, Prov, Ares, Timotei și Polieuct.

Sfântul Mucenic Bonifatie a fost în timpul lui Dioclețian, pe la anul 290, slujitor al unei femei romane, anume Aglaida. Trimis fiind de aceasta în Orient, ca să aducă de acolo moaște sfinte, el zise glumind, că-i va aduce propriile sale moaște. Deci mergând cu alți slujitori la Cilicia unde erau torturați sfinții, a fost prins de către tiran și mărturisind cu îndrăzneală pe Hristos, a suferit moartea muceniciei și a împlinit într-adevăr făgăduința ce o dăduse stăpânei sale, căci slujitorii au adus acesteia moaștele lui Bonifatie.

Troparul Sfântului Mucenic, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Bonifatie întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Bonifatie, glasul al 4-lea:

Jertfă fără prihană te-ai adus pe tine de voie, Celui rânduit a Se naște din Fecioara pentru tine, sfinte purtătorule de cunună, înțelepte Bonifatie.

20. ✕ Înainte-prăznuirea Nașterii după trup a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul sfințitul Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu; Cuviosul Părinte Filogonie, patriarhul Antiohiei. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfântul Ignatie a fost ucenic al Sfântului Ioan Evanghelistul și s-a făcut al doilea episcop al Antiohiei după Evodie la anul 68. Adus la Roma sub Traian s-a aruncat leilor, rămășițele osemintelor sale, adunate cu îngrijire de către credincioși, s-au transportat la Antiohia. El s-a numit purtător de Dumnezeu pentru că purtând pe Dumnezeu în inima sa și pătruns de dragostea către el, zicea: „Sunt grâu al lui Dumnezeu și mă macin prin dinții fiarelor, ca să fiu pâine curată” (Euseb. hist. Eccl. III, 36).

Troparul Înainte-prăznuirii Nașterii Domnului, glasul al 4-lea:

Gătește-te Betleeme, că s-a deschis tuturor Edenul. Împodobește-te Efrata, că Pomul vieții în peșteră a înflorit din Fecioară! Pentru că pântecele aceleia, rai înțelegător s-a arătat, întru care este dumnezeiescul Pom, din care mâncând vom fi vii, iar nu vom muri ca Adam. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel căzut mai înainte.

Troparul Sfințitului Mucenic Ignatie, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Ignatie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Înainte-prăznuirii Nașterii Domnului, glasul al 3-lea:

Fecioara astăzi pe Cuvântul cel mai înainte de veci, merge să-L nască în peșteră în chip de negrăit. Dănțuiește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce va să Se arate Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Condacul Sfințitului Mucenic Ignatie, glasul al 3-lea:

Ziua cea purtătoare de lumină a strălucitelor tale nevoințe vestește mai înainte tuturor pe Cel ce S-a născut din Fecioara; că de Acesta însetând și din dragostea de a te îndulci de El, te-ai grăbit a fi măcinat de fiare. Pentru aceasta de Dumnezeu purtător ai fost numit, Ignatie, mărite.

21. Sfânta Muceniță Iuliana cea din Nicomidia, Sfântul Mucenic Temistocle.

Sfânta Muceniță Iuliana s-a născut în Nicomidia în timpul lui Maximian, din părinți bogați. Logodindu-se cu un idolatru numit Eteusiu, a refuzat a se căsători cu el din cauză că el nu voia să primească religia creștină. Mâniat de aceasta, el a chinuit-o în multe chipuri și în cele din urmă i-a tăiat capul la anul 299.

Troparul Sfintei Mucenițe Iuliana, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Iuliana, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Iuliana, glasul al 3-lea:

Cu frumusețile fecioriei împodobindu-te, fecioară, și cu cununa mucениciei acum încununându-te, Iuliana, dăruiești tămăduiri celor ce sunt în nevoi și boli și izbăvire celor ce se apropie de racla ta, din care Hristos, izvorăște dumnezeiesc dar și viața veșnică.

În această zi, mutarea celui dintre sfinți părintelui nostru Petru Mitropolitul a toată Rusia.

22. Sfântul Mare Muceniță Anastasia; Sfântul Mucenic Hrisogon și Teodota; Sfântul Ierarh Petru Movilă.

Sfânta Muceniță Anastasia era din Roma, o fecioară bogată și frumoasă, în religia creștină a fost povățuită prin mama ei, Fausta. Căsătorindu-se cu un bărbat risipitor și neevlavios, a rămas după puțin timp văduvă. Atunci a început ea a vizita în ascuns casele săracilor și temnițele martirilor lui Hristos, aducându-le cele trebuincioase, ștergându-le rănile și alinându-le durerile. Lucrul însă s-a făcut cunoscut și prinsă de servitorii lui Dioclețian a suferi multe chinuri și în fine a murit prin foc la anul 290.

Troparul Sfintei Mucenițe Anastasia, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Anastasia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Anastasia, glasul al 3-lea:

Cei ce sunt întru ispite și în necazuri, alergând la biserica ta, primesc cinstite tămăduiri din Dumnezeiescul har, care locuiește întru tine, Anastasia; că tu izvorăști pururea lumii tămăduiri.

23. ✕ Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.

Acești Sfinți Mucenici au fost din diferite locuri din insula Creta și au pătimit sub Deciu la anul 250.

Troparul Sfinților Mucenici din Creta, glasul al 3-lea:

Creta cea mult minunată să o cinstim, că a înflorit flori cinstite, pe mărgăritarele lui Hristos, stâlpările mucenicilor. Că zece sunt la numărul fericiții, și toată mulțimea demonilor au rușinat. Pentru aceasta și cununi au luat mucenicii lui Hristos, cei cu sufletul răbdător.

Condacul Sfinților Mucenici din Creta, glasul al 4-lea:

Ca un luceafăr a strălucit cinstita pătimire a mucenicilor, care mai înainte ne-a arătat, în chip luminat, pe Cel născut în peșteră; pe care Fecioara L-a născut fără sămânță.

24. Sfânta Cuvioasă Muceniță Eugenia și cele împreună cu dânsa. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfânta Muceniță Eugenia s-a născut în Roma din părinți foarte însemnați și nobili. Fără știrea acestora, luând doi din servitorii ei, a ieșit noaptea din casă și îmbrăcându-se bărbătește sub numele de Eugeniu, a plecat cu ei și a intrat într-o mânăstire de bărbați. Au murit toți trei mucenicește în timpul lui Comod (180-192).

Troparul înainte-prăznuirii Nașterii Domnului, glasul al 4-lea:

Scrisu-s-a, oarecând cu bătrânul Iosif, în Betleem, Maria, ca cea din sămânța lui David, purtând în pântece sarcina cea fără de sămânță. Dar a sosit vremea nașterii și nici un loc de sălășluire nu era; ci ca un palat frumos s-a arătat peștera Împărătesei. Hristos Se naște, ca să ridice chipul cel mai înainte căzut.

Condacul înainte-prăznuirii Nașterii Domnului, glasul al 4-lea:

Fecioara astăzi pe Cuvântul Cel mai înainte de veci, merge să-L nască în peșteră în chip de negrăit. Dănțuiește lumea auzind, slăvește cu îngerii și cu păstorii pe Cel ce vine să se arate Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Troparul Sfintei Mucenițe Eugenia, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Eugenia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Eugenia, glasul al 4-lea:

De slava cea trecătoare a lumii fugind, pe Hristos L-ai iubit, păzind nevătămat bunul neam al sufletului tău, muceniță de Dumnezeu înțeleptită, Eugenia, prealăudată.

25. (†) Nașterea cea după trup a Domnului Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. – *Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare, din această zi până în ajunul Bobotezei. Mijloceasurile nu se citesc.*

Troparul Praznicului Nașterii Domnului, glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoștinței; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea

s-au învăţat să se închine Ţie, Soarelui dreptăţii, şi să Te cunoască pe Tine; Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ţie.

Condacul Praznicului Naşterii Domnului, glasul al 3-lea:

Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera, Celui neapropiat, aduce: îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

26. X) Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu; Sfântul Mucenic Eftimie, episcopul Sardelor.

† Tot în această zi se face şi pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru, de Dumnezeu purtătorului, Nicodim cel Sfinţit de la Tismana (din ale cărui sfinte moaşte se află o parte la a sa sfântă Mânăstire Tismana din judeţul Gorj).

Duminică după Naşterea Domnului, pomenirea Sfinţilor şi Drepţilor Iosif, logodnicul Fecioarei, David împăratul, şi Iacov fratele (ruda) Domnului. – *Despre Iacov vezi ziua de 23 octombrie.*

Această prăznuire spre lauda Preasfintei Fecioare se face dintr-o datorie deosebită către ceea ce a născut pe Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu şi s-a făcut instrument al mântuirii oamenilor. Iar Sfântul Eftimie a trăit în timpul Sinodului al 7-lea la care a şi participat. Depărtat din scaunul său de către iconomahi şi suferind multe chinuri, a murit muceniceşte în Acrita din Bitinia, unde îl exilase împăratul Mihail Travlu (Bâlbâitul) care a domnit între anii 820-829.

Sfântul Nicodim de la Tismana era de neam sloven, născut şi crescut în dreapta credinţă. După ce a intrat în monahism şi a primit harul preoţiei a pustnicit prin multe locuri. După ce a venit în Ţara Românească a întemeiat mânăstirile Vodiţa şi Tismana. A trăit o viaţă sfântă şi a făcut multe minuni. A trecut la cele veşnice în ziua de 26 decembrie. A fost canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ziua de 28 octombrie 1955.

Troparul Paznicului Naşterii Domnului, glasul al 4-lea:

Naşterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoştinţei; că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învăţat să se închine Ţie, Soarelui dreptăţii, şi să Te cunoască pe Tine; Răsăritul cel de sus, Doamne, slavă Ţie.

Condacul Praznicului Naşterii Domnului, glasul al 6-lea:

Cel ce mai înainte de luceafăr S-a născut din Tatăl fără de maică, astăzi pe pământ fără de tată S-a întrupat din tine. Pentru aceasta steaua binevesteşte magilor; iar îngerii cu păstorii laudă naşterea Ta cea mai presus de fire, ceea ce eşti plină de har.

Troparul lui Iosif logodnicul și a lui Iacov, glasul al 2-lea:

Binevestește Iosife lui David, dumnezeiescului părinte, minunile, pe fecioara ai văzut născând, cu Magii te-ai închinat, cu păstorii ai mărit, prin înger înștiințare ai luat. Roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul lui Iosif logodnicul și a lui Iacov, glasul al 3-lea:

De veselie astăzi se umple dumnezeiescul David, și Iosif împreună cu Iacov, laudă aduce, pentru că luând cunună pentru înrudire cu Hristos se bucură și pe Cel ce S-a născut negrăit pe pământ îl laudă și strigă: Îndurate, mântuiește pe cei ce Te cinstesc pe Tine.

Troparul Cuviosului Nicodim, glasul 1:

Celui ce a răsărit din Fecioara, mai-Marelui păstorilor, ca o oaie de turmă ai urmat, Părintele nostru Nicodim. Cu postul, cu privegherea și cu rugăciunile, te-ai făcut lucrător sfințit de cele cerești, tămăduind sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Pentru aceasta grăim: slavă Celui ce te-a preaslăvit pe tine; slavă Celui ce ți-a dat ție putere; slavă Celui ce a arătat tuturor prin tine îndreptare.

Condacul Cuviosului Nicodim, glasul al 8-lea:

Ca pe cel împreună-râvnitor sfinților și ca pe un părinte mare, toată lavra ta Tismana te cinstește pe tine cu credință, Sfințite Nicodim, pe care păzește-o cu rugăciunile tale, fericite, totdeauna nebiruită și netulburată de toate nevoile, ca un părinte cuvios și pururea lăudat.

27. †) Sfântul Apostol întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Cuviosul Părintele nostru Teodor Mărturisitorul și fratele său Teofan, făcătorul de canoane.

Sfântul Mucenic Ștefan, de neam iudeu, era cel dintâi dintre cei șapte diaconi, învățați în Ierusalim de către Apostoli, spre îngrijirea săracilor și împărțirea milelor. El era plin de credință și de Duh Sfânt, făcând în popor multe semne și minuni. Disputând cu iudeii despre Iisus, nimeni nu putea sta împotriva înțelepciunii lui, de aceea l-a adus la adunarea sfatului, la arhierei calomniindu-l că ar fi vorbit împotriva legii. Deci, ducându-l afară din oraș, l-au omorât cu pietre pe când el se ruga pentru dânșii zicând: „Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta". Iar cuviosul Teodor împreună cu fratele său Teofan (11oct.) a fost în timpul iconomahului Teofil și mult s-au luptat amândoi frați pentru cinstea și închinăciunea icoanelor. De aceea fiind bătuți fără milă din ordinul lui Teofil, li s-au scris pe fruntea lor cu fier ars niște stihuri (de unde s-au și supranumit scriși) și s-au trimis în exil unde Teodor a și murit în anul 833. Iar Teofan mai trăind, a devenit episcop de Niceea. Amândoi frați au compus multe canoane și cântări bisericești.

ɔparul Sfântului Mucenic Ștefan, glasul al 4-lea:

Cu nevoință bună te-ai nevoit, întâiule mucenice al lui Hristos și apostole, și păgânătatea tiranilor ai vădit, căci cu pietre fiind ucis de mâinile celor fărădelege, cunună ai luat din dreapta cea de sus și către Dumnezeu ai glăsuit strigând: Doamne, nu le socoti lor păcatul acesta.

Troparul Cuviosului Teodor Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Teodor, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Ștefan, glasul al 8-lea:

Stăpânul nostru ieri a venit la noi cu trup, iară astăzi sluga Lui a ieșit cu totul din trup; ieri Împăratul nostru S-a născut cu trup, astăzi sluga cu pietre este ucisă; că pentru Dânsul se și sfârșește întâiul mucenic și dumnezeiescul Ștefan.

28. Sfinții douăzeci de mii de Mucenici, cei arși în Nicomidia; Sfântul Glicherie preotul; Sfânta Domna.

Aceștia toți au ars de vii la 303 sub Dioclețian și Maximian, fiind adunați în Biserică în ziua Nașterii Domnului, după cum spune sinaxaristul, iar Eusebie zice (hist. Eccl. VII, 6) că toți creștinii ce erau pe atunci în Nicomidia, prin ordin împărătesc au fost omorâți, unii prin sabie, alții prin foc și că prin o ardoare divină și neexplicabilă, bărbați și femei se aruncau în foc.

Troparul Sfinților Mucenici arși în Nicomidia, glasul al 2-lea:

Purtătorilor de biruință ai Domnului, fericit este pământul care s-a adăpat cu sângele vostru și sfinte sunt locașurile care au primit trupurile voastre. Că în locul de chinuri pe vrăjmași i-ați biruit și cu îndrăzneală, pe Hristos L-ați propovăduit. Pe Dânsul ca pe un bun, rugați-L să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici arși în Nicomidia, glasul al 2-lea:

Cu suflet tare prin foc pătimirea primind sfinții pentru credință, douăzeci de mii de pătimitori au strigat Celui născut din Fecioara: primește arderea cea de tot a noastră pentru Tine, ca și darurile împăraților din Persia: aur, smirnă și tămâie, Dumnezeule cel preaveșnic.

29. Sfinții paisprezece mii de prunci, uciși de Irod; Cuviosul Părintele nostru Marcel, egumenul mănăstirii celor Neadormiți (Achimiților); Cuviosul Tadeu Mărturisitorul.

Când magii conduși de o stea se duceau a se închina Împăratului ce se născuse, adică lui Iisus, Irod, aflând despre aceasta a poruncit lor ca după ce vor găsi Pruncul să se întoarcă să-i spună ca să meargă să se închine și el. După ce s-au închinat magii, Îngerul le-a zis să nu se întoarcă pe la Irod, ci să-și urmeze calea spre țara lor, și așa au și făcut. Iar Irod, supărat de aceasta și temându-se pentru nașterea Pruncului, a trimis ostași să omoare pe toți pruncii Vitleemului și împrejur, socotind că între ei va fi și Pruncul ce va să împărățească.

Iar Marcel era din Apamia, oraș din Siria, de neam însemnat. El era împodobit cu virtute și învățătură și a succedat la 430 sfântului Alexandru, ca egumen al Mănăstirii neadormiților. Această mănăstire se numea astfel pentru că serviciul în biserică era neîntrerupt, ziua și noaptea, căci Alexandru orânduise ca monahii să se împartă în trei cete, ca să se succeadă una pe alta fără întrerupere.

Troparul Sfinților paisprezece mii de prunci, glasul 1:

Pentru durerile sfinților, care pentru Tine au pătimit, milostiv fii, Doamne, și vindecă toate durerile noastre, Iubitorule de oameni.

Troparul Cuviosului Marcel, glasul al 8-lea:

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Marcel, duhul tău.

Condacul Sfinților paisprezece mii de prunci, glasul al 6-lea:

În Betleem la Împăratul Cel ce S-a născut, magii de la Răsărit cu daruri au venit, călăuziți fiind prin stea, din înălțime; dar Irod s-a tulburat și a secerat pe prunci ca pe niște grâu, temându-se că stăpânia lui va cădea curând.

Alt Condac al Sfinților paisprezece mii de prunci, glasul al 4-lea:

Steaua a condus pe magi la Cel ce S-a născut, iar Irod oaste nedreaptă a trimis împotriva pruncilor, gândind să ucidă pe Cel ce ca un prunc S-a culcat în iesle.

30. Sfânta Muceniță Anisia; Cuvioasa Teodora; Sfântul Mucenic Fileter.

Tot în această zi se cântă slujba cuvioasei Melania romana, pentru că la 31 decembrie se odovăiește praznicul Nașterii Domnului.

Sfânta Muceniță Anisia era din Tesalonic. După moartea părinților ei, care erau bogați și dreptcredincioși, ea s-a consacrat faptelor bune, trăind în feciorie. În timpul lui Maximian, pe când se ducea

la biserică, un soldat a prins-o și-o silea să aducă jertfe idolilor. Ea însă l-a scuipat în obraz, mărturisind pe Hristos. Atunci soldatul mâniat i-a înfipt sabia în coastele ei și a omorât-o la anul 298.

Troparul Sfintei Mucenițe Anisia, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Anisia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Cuvioasei Melania, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Melania, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Melania, glasul al 4-lea:

Luminându-ți-se sufletul cu razele Celui ce ne-a strălucit nouă din Fecioară, ai strălucit în fapte bune, ceea ce ești vrednică de laudă. Că împărțind pe pământ avuția cea stricăcioasă, ai grămădit comoară de avuție cerească, și în sihăstrie ai strălucit lămurit. Pentru aceasta cu dragoste te cinstim pe tine, Melania.

31. Cuvioasa Melania romana; Cuviosul Zotic preotul, hrănitorul de orfani; Sfântul Mucenic Hermes din Bononia (Vidin)

În această zi se odovăiește praznicul Nașterii Domnului.

Cuvioasa Melania era din Roma, de neam foarte nobil și bogat. După ce i-a murit bărbatul și doi copii ai ei, Melania a mers în Egipt ca să viziteze mănăstirile de la muntele Nitriei și aici a împărțit bogățiile ei pe la lipsiți și pe la mărturisitorii credinței care erau persecutați de către Arieni. Apoi, venind la Ierusalim a zidit o casă unde a strâns 90 de fecioare ținându-le cu cheltuiala ei de toate câte le trebuia și aici a și murit la 410.

Cuviosul Zotic a trăit în timpul împărăției lui Constantin cel Mare.

LUNA IANUARIE

1. (†) Tăierea-împrejur cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; cel între sfinţi Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareii Capadociei.

Conform prescripţiunii legii vechi, Mântuitorul nostru a primit în această zi, care este a 8-a după naşterea Sa, tăierea împrejur, dându-i-se numele de Iisus, ce înseamnează Mântuitor. Iar Marele Vasilie s-a născut pe la sfârşitul anului 329 în Cesareea Capadociei, părinţii săi se numeau Vasilie şi Emilia. El a studiat în Constantinopol sub sofistul Libaniu, apoi şi în Atena, unde a legat prietenie cu Grigorie de Nazianz, iar întorcându-se în Cesareea, s-a retras peste puţin pe la mânăstirile din provincia Pontul, unde petrecea în viaţă ascetică mama sa, precum şi sora sa Macrina, atunci a scris Vasilie şi cuvintele sale ascetice. La anul 370, murind episcopul patriei sale, a fost ales Vasilie şi a păstorit Biserica 8 ani, având a se lupta mult cu împăratul arian, Valent, mustrându-l cu multă îndrăzneală, netemându-se de ameninţările lui. Vasile a murit în ziua de 1 ianuarie 379, pentru înţelepciunea şi erudiţia sa, de care sunt pline scrierile sale, s-a numit mare.

Troparul Praznicului Tăierii-împrejur, glasul 1:

Cel ce şezi pe scaunul cel în chipul focului, întru cele de sus, împreună cu Părintele Cel fără de început şi cu Dumnezeiescul Duh, ai binevoit a Te naşte pe pământ din Fecioara, Maica Ta, care nu ştie de bărbat, Mântuitorule Iisuse. Pentru aceasta ai şi fost tăiat împrejur a opta zi ca un om. Slavă sfatului Tău celui preabun; slavă rânduielii Tale; slavă smereniei Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Troparul Sfântului Ierarh Vasile cel Mare, glasul 1:

În tot pământul s-a răspândit vestirea ta, că acela a primit cuvântul tău, prin care, cu dumnezeiască cuviinţă ai învăţat, firea celor în fiinţă ai arătat şi în obiceiurile oamenilor ai pus rânduială. Părinte

cuvioase, preoție împărătească, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Praznicului Tăierii-împrejur, glasul al 3-lea:

Domnul tuturor rabdă tăiere-împrejur și taie ca un bun greșelile muritorilor. Dă lumii, astăzi, mântuire, iar ierarhul Ziditorului, purtătorul de lumină și dumnezeiescul preot al lui Hristos, Vasile, se bucură întru cei de sus.

Condacul Sfântului Ierarh Vasile cel Mare, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai temei neclintit Bisericii, dând tuturor oamenilor domnia cea nestricată, pecetluind-o cu dogmele tale, Vasile Cuvioase, grăitorule de cele cerești.

2. Înainteprăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Silvestru, episcopul Romei, și Sfinții Mucenici: Serghie, Taghen și Vasile din Ancira; Sfinții Mucenici: Argheu, Narcis și Marcelin din Tomis. Sfântul Serafim de Sarov.

Silvestru a succedat pe Miltiade la 314, a botezat pe marele împărat Constantin, și la 325 a trimis locțiitori ai săi la întâiul Sinod ecumenic de la Niceea, a încetat din viață la anul 335.

Troparul Sfântului Ierarh Silvestru, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Silvestru, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 4-lea:

Gătește-te Zabuloane, și pune-te în rânduială Neftalime. Iordane, râule, oprește-te și săltând primește pe Stăpânul, Cel ce vine să Se boteze. Bucură-te Adame, împreună cu strămoașa. Nu vă ascundeți ca mai înainte în rai. Că S-a arătat Cel ce v-a văzut pe voi goi, ca să vă îmbrace în haina cea dintâi. Hristos S-a arătat, vrând să înnoiască toată făptura.

Condacul Sfântului Ierarh Silvestru, glasul al 2-lea:

De înțelepciunea lui Dumnezeu umplându-ți-se gura, ne-ai lămurit nouă cunoașterea Treimii, și necredința tiranilor ai surpat-o, Silvestru, cu puterea cuvintelor tale. Drept aceea, roagă-te Domnului pentru noi.

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 4-lea:

La apa Iordanului venind astăzi Domnul, a strigat către Ioan: Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

3. Sfântul Prooroc Maleahi; Sfântul Mucenic Gordie; Sfântul Mucenic Filie episcopul de Tomis.

Proorocul Maleahi era cel din urmă dintre cei 12 profeți mici și chiar dintre toți profeții Vechiului Testament. El a profețit din zilele lui Neemia, un iudeu înțelept, care fusese paharnic al lui Artaxerx Lungoman, rege al Perșilor (465-424). Profețirea lui se împarte în patru capitole. Cât despre mucenicul Gordie, el era din Cesareea Capadociei și avea gradul de sutaș, a pătimit sub Liciniu, la 314.

Troparul Sfântului Prooroc Maleahi, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Maleahi, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Gordie, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Gordie întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Prooroc Maleahi, glasul al 3-lea:

Mare proorocule Maleahi, plin fiind de înțelepciunea dumnezeiască, cea mai presus de înțelepciune, ai arătat, ca un prooroc, că Cel ce din veac este Înțelepciunea lui Dumnezeu, are să petreacă împreună cu cei de jos. Pentru aceasta te cinstim, săvârșind cu credință dumnezeiasca ta pomenire.

Condacul Sfântului Mucenic Gordie, glasul al 2-lea:

Să lăudăm cu toții pe încununatul Gordie, ostașul cel nebiruit în lupte și neînfrânt în încercări, care ne-a strălucit cu adevărat, de la Răsărit, ca o stea mare, dumnezeiască podoabă a mucenicilor lui Hristos.

4. Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Cuviosul Părintele nostru Teoctist, egumenul de la Cucumia Siciliei; Sfinții Mucenici Zosima Monahul și Atanasie Comentarisiul; Cuvioasa Apolinaria.

Cuviosul Teoctist a fost egumen al mânăstirii Cucumu din Sicilia, pe la anul 450, pe timpul împărăției lui Teodosie cel Mic, și a trăit 84 de ani.

Troparul Soborului Sfinților 70 de Apostoli, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Troparul Cuviosului Teoctist, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teoctis, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului:

La apa Iordanului venind astăzi Domnul, a strigat către Ioan: Nu te teme a Mă boteza, că am venit să mântuiesc pe Adam cel întâi zidit.

Condacul Soborului Sfinților 70 de Apostoli, glasul al 2-lea:

Să lăudăm astăzi dumnezeiește și să prăznuim, credincioșilor, ceata celor șaptezeci de ucenici ai lui Hristos, că printr-înșii toți ne-am învățat a cinsti Treimea cea nedespărțită; că ei sunt luminători ai dumnezeieștii credințe.

5. Sfinții Mucenici Teopempt și Teona; Cuvioasa Sinclitichia. – *Ajunul Botezului Domnului;* Cuvioșii Părinți Grigorie din Acrita și Fostirie. – *Post în orice zi s-ar întâmpla.*

Mucenicii au pătimit sub Dioclețian la anul 290.

Cuvioasa Sinclitichia era din Alexandria Egiptului. Ea a trăit 83 ani în feciorie și asceză, a condus și povățuit multe monahii fecioare și s-a arătat către femei, cum a fost Antonie cel Mare către bărbați, a încetat din viață către mijlocul secolului al 4-lea.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuvioasei Sinclitichia, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel ne-

muritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Sinclitichia, duhul tău.

Troparul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 4-lea:

Întorsu-s-a înapoi, oarecând, râul Iordanului prin cojocul lui Elisei, înălțându-se Ilie, și apele s-au despărțit într-o parte și într-altă; și i s-a făcut lui uscată calea cea udă, spre închipuirea botezului, cu adevărat; prin care noi trecem curgerea vieții celei trecătoare. Hristos S-a arătat la Iordan, să sfințească apele.

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 2-lea:

Hristoase, curățind mulțimea greșelilor tuturor cu îndurare, prin mila cea nemăsurată mergi în apele Iordanului să te botezi, ca un om cu haina măririi celei dintâi îmbrăcându-mă pe mine cel golit cumplit.

6. (†) Sfântul Botez al Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. – *Praznic și dezlegare la toate cele de mâncare.*

Pe la începutul anului al 30-lea al viețuirii pământești a Domnului Iisus Hristos, Ioan Înaintemergătorul, care din copilărie a trăit până atunci în pustietate, a venit din poruncă divină la Iordan predicând botezul de pocăință spre iertarea păcatelor. Atunci a venit din Galileea și Iisus la Iordan și a primit botezul, El, Stăpânul, de la Ioan robul. Cu această ocazie s-au petrecut acele fapte minunate, deschiderea cerului, pogorârea Sfântului Duh, mărturisirea Tatălui, prin care s-a arătat dumnezeirea lui Iisus și taina cea mare a Treimii, de aici și numele de „Arătarea Domnului" a acestei sărbători.

Troparul Praznicului Botezului Domnului, glasul 1:

În Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii s-a arătat; că glasul Părintelui a mărturisit Ție; Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Duhul în chip de porumbel a adeverit întărirea cuvântului. Cel ce Te-ai arătat, Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, slavă Ție.

Condacul înainte-prăznuirii Botezului Domnului, glasul al 4-lea:

Arătatu-Te-ai astăzi lumii și lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoștință Te lăudăm. Venit-ai și Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

7. X) Soborul Sfântul slăvitului Prooroc Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan. – *Praznic și dezlegare la pește și vin.*

Această sărbătorească prăznuire o săvârșim spre lauda preacinstitului Înainte-mergător pentru că a slujit la taina dumnezeiescului botez.

Troparul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului este cu laude; iar ție destul îți este mărturia Domnului, Înaintemergătorule; că te-ai arătat cu adevărat și decât proorocii mai cinstit, că și a boteza în repejuni pe Cel propovăduit te-ai învrednicit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu Cel ce S-a arătat în trup, pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

Condacul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 6-lea:

De venirea Ta cea trupească temându-se Iordanul, cu cutremur s-a întors; și slujba cea duhovnicească plinind-o Ioan, cu frică s-a tras înapoi. Cetele îngerești s-au spăimântat, văzându-Te pe Tine în Iordan cu trupul botezându-Te și toți cei din întuneric s-au luminat, lăudându-Te pe Tine, Cel ce Te-ai arătat și ai luminat toate.

8. După prăznuirea Botezului Domnului; Cuviosul Părinte Gheorghe Hozevitul și Emilian Mărturisitorul; Cuvioasa Maica noastră Domnica; Sfinții mucenici: Iulian; Vasilisa și Carterie.

Cuvioșii au trăit pe la începutul secolului al 9-lea, iar Cuvioasa Domnica, a cărei origine era din Cartagina Africii, a trăit în Constantinopol pe la sfârșitul secolului al 4-lea.

Troparul și condacul praznicului.

Troparul Preacuviosului Gheorghe Hozevitul, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Gheorghe, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Cuvioasei Domnica glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Domnica, duhul tău.

Condacul Cuviosului Gheorghe Hozevitul, glasul al 4-lea:

Lumină prealuminoasă te-ai arătat, Gheorghe, strălucind cu razele cele dumnezeiești, pe cei ce cu credință te cheamă pe tine. Roagă-te lui Hristos Mântuitorul, Care S-a arătat în Iordan și a luminat pe cei zidiți din pământ.

9. După prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratie.

Sfântul Mucenic Polieuct a fost din orașul Melitine din Armenia și a pătimit sub Valerian la anul 255.

Troparul și condacul praznicului.

Troparul Sfântului Mucenic Polieuct, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Polieuct, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Polieuct, glasul al 4-lea:

Mântuitorul plecându-și capul în Iordan, a sfărâmat capetele diavolilor, iară capul purtătorului de biruință Polieuct tăindu-se, pe cel înșelător a rușinat.

Întru această zi pomenirea celui dintru sfinți, părintelui nostru Filip, mitropolitul Moscovei și a toată Rusia.

10. După prăznuirea Botezului Domnului; Sfântul Ierarh Grigorie episcopul Nisei; Cuvioșii Dometian, episcopul Meletinei și Marcian preotul; Cuviosul Antipa de la Calapodești.

Sfântul Grigorie, frate mai tânăr al marelui Vasilie, s-a născut la anul 331. Ca și Vasilie, el s-a distins prin darul cuvântului și zelul său pentru ortodoxie. În anul 372 s-a făcut episcop, la 374 l-a exilat împăratul Valens, iar la anul 378, Teodosie cel Mare l-a rechemat la scaunul său. Grigorie a luat parte la sinodul local de la Antiohia, care l-a trimis să cerceteze bisericile din Arabia și Palestina, unde se întinsese arianismul, iar la 381 a fost al doilea sinod ecumenic de la Constantinopol. El a trăit 65 de ani și a scris multe și prețioase opere, a murit la anul 396. Toți îl numeau părintele părinților. Dintre cuvioși, Dometian, a fost pe la anul 685, iar Marcian la anul 445.

Troparul și condacul praznicului.

Troparul Sfinților Ierarhi, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul al 8-lea:

Însuflatul de Dumnezeu ierarh al Bisericii și cinstitul scriitor de cântări al înțelepciunii, mintea cea priveghetoare a Nisei, Grigore, dănțuind și desfătându-se cu îngerii întru dumnezeiasca lumină, se roagă neîncetat pentru noi toți.

Alt Condac al Sfântului Ierarh Grigorie, glasul 1:

Cu ochiul sufletului priveghind, ierarhe, te-ai arătat lumii ca un păstor priveghetor și cu toiagul înțelepciunii tale, preafericite cuvioase, ai alungat pe toți rău-voitorii credinței, ca pe niște lupi, păzindu-ți turma nevătămată, preaînțelepte Grigore.

11. † După prăznuirea Botezului Domnului;

† Cuviosul Părintele nostru Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște; Cuviosul Părinte Teodosie din Antiohia. – *Dezlegare la vin și untdelemn.*

Cuviosul Teodosie, era din Capadocia și a trăit în timpul lui Leon cel Mare, care a domnit de la anul 457, până la începutul secolului al 6-lea. El a ridicat din temelie o mânăstire foarte mare, unde a păstorit mulți ani și a încetat din viață, fiind în vârstă de 103 ani.

Cuviosul Teodosie din Antiohia, fiu de părinți bogați și vestiți, a lăsat bogăția și cinstea și s-a dus în niște locuri retrase aproape de mare, unde făcându-și o chilie strâmtă petrecea în aspre nevoințe monahicești, îmbrăcându-se cu haină de păr sub care purta lanțuri grele la gât, la mijloc și la mâini.

Troparul și condacul praznicului.

Troparul Cuviosului Teodosie, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teodsie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului, glasul al 8-lea:

Sădit fiind în locașurile Domnului tău, cu preastrălucitele tale fapte bune, ai înflorit și ai înmulțit fiii tăi în pustiu, cu ploile lacrimilor tale udându-i, păstorule al turmelor lui Dumnezeu. Pentru aceasta strigăm ție: Bucură-te, Părinte Teodosie!

Întru această zi pomenirea preacuviosului părintelui nostru, Mihail al Clopscăi, făcătorul de minuni al Novgorodului.

12. După prăznuirea Botezului Domnului; Sfintele Mucenițe Tatiana diaconița și Eutasia; Sfinții Mucenici Petru Avesalonitul și Mertie.

Troparul și condacul praznicului.

Sfânta Muceniță Tatiana a fost din Roma și era fiica unui consul foarte însemnat. Fiind diaconiță și mărturisind pe Hristos, a pătimit în timpul împărăției lui Alexandru, la anul 218. Capul muceniței se află la Catedrala mitropolitană de la Craiova în aceeași raclă cu sfinte moaște ale Sf. Ierarh Nifon, patriarhul Constantinopolului și ale Sf. Mucenici Serghie și Vah.

Troparul Sfintei Mucenițe Tatiana, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Tatiana, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Tatiana, glasul al 4-lea:

Luminat-ai strălucit întru pătimirea ta, răbdătoare de chinuri, ceea ce te-ai înroșit în sângiurile tale și ca o frumoasă porumbiță, către cer ai zburat, Tatiana. Roagă-te deci pentru cei ce pururea te cinstesc pe tine.

Întru această zi pomenirea sfântului părintelui nostru Sava Arhiepiscopul Sârbilor.

13. După prăznuirea Botezului Domnului; Sfinții Mucenici: Ermil și Stratonic din Singidunum; Cuviosul Iacob din Nisibe.

– În această zi se cântă și slujba Sfinților Părinți celor uciși în Sinai și Rait, pentru că la 14 ianuarie se odovăiește praznicul Botezului Domnului.

Sfinții Mucenici Ermil și Stratonic au pătimit în timpul lui Liciniu la anul 314.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuvioșilor Mucenici, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Cuvioșilor Mucenici, glasul al 2-lea:

Din zbuciumul cel lumesc ați fugit și la limanul cel lin v-ați mutat, prin sângele muceniciei și cu ostenelile pustniciei v-ați încununat. Pentru aceasta v-ați și arătat cu mucenicii și cu cuvioșii împreună-locuitori.

14. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în Sinai și Rait. – ***Astăzi se odovăiește praznicul Botezului Domnului.***

Acești cuvioși părinți au fost uciși în timpul lui Dioclețian la anul 296, ca și în secolul al V-lea de către popoarele barbare, numite Vlemizi, din Arabia și Egipt.

15. X Cuvioșii Părinții noștri Pavel Tebeul și Ioan Colibașul; Sfântul Mucenic Ponsofie.

Cuviosul Pavel, întâiul dintre toți pustnicii, s-a născut la anul 227 în Tebaida din Egipt; la anul 250, sub Deciu, când a izbucnit o mare persecuție împotriva creștinilor. Pavel a fugit în pustietate, unde a trăit singur într-o peșteră 91 ani. El a murit în anul 341 în vârstă de 114 ani și l-a înmormântat Antonie cel Mare, care din inspirație divină, venise acolo cu o zi mai înainte.

Cuviosul Ioan a fost din Constantinopol din o familie însemnată. În al 12-lea an al vieții sale, fără știrea părinților, el s-a retras în Mânăstirea Neadormiților (vezi 29 Dec.); după 6 ani însă, cuprins de dorul părinților s-a întors la casa părintească ca un sărac și cerșetor, și făcând o mică colibă (de unde s-a numit și Colibașul) a trăit aici, necunoscut mult timp, batjocorit de proprii săi servitori. Când a simțit că moartea s-a apropiat, el s-a descoperit părinților săi și după câteva minute a încetat din viață la anul 450.

Troparul cuviosului Pavel Tebeul, glasul 1:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Pavel, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Troparul Cuviosului Ioan Colibașul, glasul al 4-lea:

Din pruncie iubind cu căldură pe Domnul, lumea și cele frumoase ale ei ai părăsit și ai sihăstrit în chip desăvârșit; ți-ai pus coliba înaintea porților părinților tăi; zdrobit-ai cursele demonilor, preafericite; pentru aceasta pe tine, Ioane, Hristos după vrednicie te-a preamărit.

Condacul Cuviosului Pavel Tebeul, glasul al 8-lea:

Săvârșind trecerea cea secetoasă a vieții, purtătorule de Dumnezeu, ai cufundat pe vrăjmașii cei netrupești în căința lacrimilor tale, Cuvioase Pavel, părintele nostru; și primind har de minuni, roagă-te neîncetat pentru noi.

Alt Condacul al Cuviosului Pavel Tebeul, glasul al 8-lea:

Ca pe o lumină neapusă a soarelui celui înțelegător adunându-ne astăzi, cu cântări te lăudăm, că ai luminat pe toți cei ce erau întru

întunericul necunoștinței, suindu-i către dumnezeiasca înălțime. Podoaba Tiveilor și părinților și pustnicilor tare temelie, preacuvioase Pavele.

Condacul cuviosului Ioan Colibașul, glasul al 2-lea:

Râvnind, înțelepte, sărăcia ceea ce nu se fură, ai urât bogăția părinților tăi. Și având Evanghelia în mâinile tale, ai urmat lui Hristos Dumnezeu, preacuvioase Ioane, rugându-te neîncetat lui Dumnezeu pentru noi toți.

16. ✕ Cinstirea lanțului Sfântului slăvitului și întru tot lăudatului Apostol Petru; Sfinții Mucenici și frați buni: Pevsip, Elasip și Mesip și a bunicii lor, Neonila. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Irod Agripa, nepot al lui Irod cel Mare (vezi la 25 Dec.) și rege al Iudeilor, înfuriindu-se împotriva Bisericii lui Hristos, a ucis în anul 43 în Ierusalim, pe Iacov, fratele lui Ioan Evanghelistul. Și văzând că aceasta a plăcut Iudeilor, l-a prins pe Apostolul Petru și l-a pus la închisoare, așteptând până să treacă sărbătoarea paștelui ca să-l sacrifice poporului și pe acesta. Apostolul a fost însă scăpat printr-un înger, dezlegându-i-se lanțurile (Fapt. Apost. 12, 1-19). Acest lanț cu care era legat Apostolul, primind de la preasfințitul său trup putere sfințitoare și tămăduitoare, pentru cel ce se apropia de el cu credință și căzând în mâinile creștinilor, s-a adus apoi de către împărații credincioși la Constantinopol.

Troparul cinstitului lanț al Sfântului Apostol Petru, glasul al 4-lea:

Roma nepărăsind, la noi ai venit prin cinstitele lanțuri ce ai purtat, întâistătătorule pe scaunul Apostolilor. Pe care cu credință cinstindu-le, te rugăm: Cu ale tale rugăciuni cele către Dumnezeu, dăruiește nouă mare milă.

Condacul cinstitului lanț al Sfântului Apostol Petru, glasul al 2-lea:

Pe cel întâistătător între Apostoli, pe marele Petru, să-l lăudăm și lanțul să-l sărutăm cu credință, dezlegare de greșeli dobândind.

Alt Condac al cinstitului lanț al Sfântului Apostol Petru, glasul al 2-lea:

Piatra Hristos pe piatra credinței, pe întâiul șezător pe scaunul ucenicilor, îl preamărește luminat. Căci cheamă pe toți să prăznuiască, Apostole, minunile cinstitului tău lanț și dă iertare de greșeli.

17. †) Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Antonie cel Mare. – *Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.*

Antonie, părintele vieții monahale, s-a născut în Egipt în anul 251 din părinți credincioși. Auzind odată cuvintele din Evanghelie: „De voiești să fii desăvârșit, mergi, vinde-ți averile tale și le dă săracilor" (Matei 19, 21), le-a pus îndată în aplicare. Și împărțind pe la săraci tot ce a avut și fugind de zgomotul lumii s-a retras în pustietate. Necontenitele sale ispite de tot felul în timp de 20 de ani, sunt de necrezut. Luptele sale ascetice, ziua și noaptea, prin care omorând pornirile patimilor, au ajuns la gradul cel mai înalt, întrecând marginile naturii. Reputația virtuților și a faptelor sale, a atras atâta lume, ca să-l imite, încât pustietatea s-a transformat în oraș, avându-l pe el de conducător, legiuitor și

dascăl. Dar și orașele lumești s-au bucurat de roadele virtuților sale. La prigonirile creștinilor sub Maximian, în anul 312, Antonie aleargă în ajutorul și mângâierea lor. Iar când Biserica era tulburată de către Arieni, el a venit în Alexandria, la anul 335, și s-a luptat cu mult zel pentru ortodoxie, întorcând totdeauna și pe mulți păgâni la credința lui Hristos prin harul cuvintelor sale. După o asemenea viață, prin care a devenit tipul virtuții și regula monahilor, a încetat din viață la anul 356 în ziua de 17 ianuarie, în vârstă de 105 ani.

Troparul Cuviosului Antonie cel Mare, glasul al 4-lea:

Asemănându-te cu obiceiurile râvnitorului Ilie, și urmând Botezătorului pe drepte cărări, Părinte Antonie, te-ai făcut locuitor pustiului și ai întărit lumea cu rugăciunile tale. Pentru aceasta, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Antonie cel Mare, glasul al 2-lea:

Lepădând tulburările lumești, viața sihăstrească ai dus-o până la capăt, Botezătorului urmând îndeaproape, preacuvioase. Deci împreună cu dânsul te cinstim, părinte al părinților, Antonie.

18. † Sfinții Ierarhi Atanasie și Chiril; Sfântul Ierarh Maxim Mitropolit al Țării Românești – *Praznic și dezlegare la vin și untdelemn.*

Amândoi acești înțelepți învățători ai adevărului și apărători ai Bisericii, Atanasie și Chiril, erau din Alexandria. Atanasie s-a născut pe la anul 296. Diacon încă fiind a luat parte la sinodul de la Niceea și s-a distins prin zelul său și prin talentul cu care a susținut dogma ortodoxismului împotriva lui Arie. În anul următor 326, urcându-se pe scaunul arhiepiscopal al Alexandriei, a refuzat orice comuniune cu Arie, dar din această cauză a trebuit să sufere timp de 46 de ani persecuții și exiluri, căci abia era rechemat și iarăși îl trimiteau în exil. În sfârșit, arătându-se iarăși pe înălțimea scaunului său, ca o stea strălucită, însă aproape de a apune și luminând prin cuvintele sale pentru scurt timp turma sa, a încetat din viață la anul 373.

Chiril a fost nepot al Arhiepiscopului Alexandriei Teofil, care l-a și instruit din mică copilărie. După ce a petrecut ceva timp împreună cu monahii din Nitria, s-a făcut apoi succesor al unchiului său pe scaunul arhiepiscopal la anul 412. El a luat parte la al 3-lea sinod ecumenic, ce a avut loc în Efes, la anul 431 sub Teodosie cel Mic și prin înțeleptele sale cuvinte a rușinat pe Nestorie și nelegiuita sa învățătură contra Născătoarei de Dumnezeu. Chiril, după ce a păstorit turma sa 32 de ani, a încetat din viață la anul 444. Atât Atanasie cât și Chiril ne-au lăsat numeroase scrieri importante pentru explicarea Sfintelor Scripturi și a dogmelor.

Troparul Sfinților Ierarhi Atanasie și Chiril, glasul al 3-lea:

Pe ierarhii Domnului, pe tâlcuitorii dogmelor, pe păstorii alexandrinilor propovăduitori ai adevărului, perechea cea iubită de Dumnezeu; pe străluciții luminători, risipitori ai întunericului celor nelegiuiți: pe Atanasie cel Mare, secerătorul ereticilor, împreună cu Chiril, cel ce a cinstit precum se cuvine pe Născătoarea de Dumnezeu, veniți toți iubitorii de prăznuire și, adunându-ne cu veselie și cu cântări să-i cinstim; că ei se roagă neîncetat lui Dumnezeu pentru noi.

Condacul Sfântului Ierarh Atanasie, glasul al 2-lea:

Învățăturile dreptei credințe sădind și spinii relei credințe tăind, ai înmulțit sămânța credinței cu ploaia Duhului, cuvioase. Pentru aceasta pe tine te lăudăm, Atanasie.

Condacul Sfinților Ierarhi Atanasie și Chiril, glasul al 4-lea:

Ierarhilor prea mari ai Bisericii și vitejilor apărători ai dreptei credințe în Hristos, păziți pe toți cei ce cântă: mântuiește, Îndurate, pe cei ce Te cinstesc pe Tine, cu credință.

19. ✕ Cuvioșii Părinții noștri Macarie Egipteanul și Macarie Alexandrinul, Arsenie și Marcu; Sfânta Eufrasia.

Cuviosul Macarie Egipteanul s-a născut la anul 301 în Tebaida din Egipt și se zice că a fost discipol al lui Antonie cel Mare. El a viețuit într-un schit din pustietate. Pentru înțelepciunea sa și asprimea vieții sale chiar în tinerețea sa, se chema „copil bătrân". El a fost hirotonit preot. A încetat din viață la 90 de ani. Lui Macarie i se atribuiesc 50 omilii. Unii zic însă, că aceste omilii le-a scris Antonie cel Mare în limba siriană, iar Macarie le-a tradus în grecește.

Troparul Cuviosului Macarie, glasul 1;

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Macarie, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Macarie, glasul 1:

Viață fericită ducând în lume, te-ai învrednicit a te sălășlui în pământul celor blânzi, împreună cu cetele fericiților, Macarie, purtătorule de Dumnezeu; și locuind în pustiu, ca într-o cetate, ai primit de la Dumnezeu harul minunilor. Pentru aceasta te cinstim.

Alt Condac al Cuviosului Macarie, glasul al 4-lea:

În casa înfrânării Domnului cu adevărat te-a pus, ca pe o stea nerătăcitoare, luminând marginile, părinte al părinților, Macarie preacuvioase.

20. † Cuviosul și de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Eftimie cel Mare; Sfinții Mucenici Vas, Eusebiu, Eutihiu, Vasilid, In, Pin și Tim. – *Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.*

Cuviosul Eftimie cel Mare s-a născut în anul 377 în Melitine din Armenia. Părinții lui l-au numit Eutimie (vesel, înveselitor) din cauza veseliei, ce au avut pentru nașterea sa, căci mama sa era stearpă.

El a fost discipolul lui Eustroiu, episcopul Melitinei, care l-a și hirotonit preot și i-a încredințat îngrijirea Mânăstirilor din Melitine. Venind apoi în Palestina, a păstorit o mare mulțime de monahi, a convertit la credință mulți saracini, a combătut pe Nestorieni, Eutihiani și Manihei; a întors la ortodoxie pe împărăteasa Eudoxia, soția lui Teodosie cel Mic, care căzuse în erezia Monofiziților; în sfârșit, a devenit „oracolul" orientului, după cum scrie un istoric, și a încetat din viață în anul 473 în ziua de 20 ianuarie, în vârstă de 96 ani.

Troparul Cuviosului Eftimie cel Mare, glasul al 4-lea:

Veselește-te pustie, care nu rodeai, bucură-te ceea ce nu aveai durere; bărbatul doririlor Duhului, că ți-a înmulțit ție fii, cu dreapta cinstire de Dumnezeu și hrănindu-i cu înfrânarea, spre împlinirea faptelor bune. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Eftimie cel Mare, glasul al 8-lea:

Întru cinstită nașterea ta, făptura a aflat veselie; și întru dumnezeiască pomenirea ta, cuvioase, bucurie a primit de pe urma multelor tale minuni; din care dă din destul și sufletelor noastre și ne curățește de spurcăciunea păcatelor, ca să cântăm: Aliluia.

21. Cuviosul Părintele Maxim Mărturisitorul; Sfinții Neofit, Evghenie, Candid, Valerian și Achila; Cuviosul Părinte Zosim; Sfânta Irina.

Cuviosul Maxim era din Constantinopol, provenind dintr-o familie strălucită. Era filosof și teolog foarte însemnat. La început el a fost secretar al împăratului Eracliu și al lui Constant, nepotul lui. Părăsind curtea împărătească din cauza ereziei monoteliților ce se înfiripase acolo, s-a retras în Mânăstirea din Chrisopoli (Scutari), unde, mai pe urmă, s-a făcut și egumen. Văzându-se constrâns de Constant, sau să primească învățăturile monoteliților, sau să înceteze de a vorbi și scrie împotriva lor, el a refuzat. De aceea i s-a tăiat limba și mâna dreaptă și a fost trimis în exil, unde a și încetat din viață la anul 662. Unii din istorici nu menționează tăierea limbii și a mâinii.

Mucenicul Neofit era din Niceea și a pătimit sub Diocletian la anul 290

Sfinții mucenici Evghenie, Candid, Valerian și Achila și-au găsit sfârșitul prin foc la anul 292.

Troparul Sfântului Ierarh Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Maxim, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Pe marele Maxim, iubitorul Treimii, pe cel ce a propovăduit în chip lămurit dumnezeiasca credință, și ne-a învățat să credem

că Hristos este în două firi, și cu două voințe și lucrări, întru cântări credincioșii să-l cinstim, precum se cuvine, strigând: bucură-te, propovăduitorule al credinței.

22. ✕ Sfântul Apostol Timotei; Sfântul Cuvios Mucenic Anastasie Persul; Sfinții Mucenici: Manuil, Gheorghe, Petru, Leon, Sioniu, Gavril, Ioan și Parod. – *Dezlegare la vin și untdelemn.*

Apostolul Timotei s-a născut în Listra Laconiei, din tată elin și din mamă evreică. Apostolul Pavel predicând acolo pentru întâia oară Evanghelia, Timotei a urmat lui și apoi a fost hirotonit de el, primul episcop al Efesului. Iar după ce a păstorit Biserica mult timp, a primit moartea mucenicească la anul 97.

Anastasie a fost din Persia. Văzând ura cea mare a lui Chosroe II, regele Perșilor împotriva creștinilor, a voit să studieze credința și învățătura acestora. Studiind-o, însă, a admirat-o și a iubit-o așa de mult, încât a și primit-o și s-a botezat în Palestina, dându-i-se numele de Anastasie, în locul numelui său de mai înainte, care era Magundat; apoi a petrecut câtva timp în Mânăstirile de acolo. Când însă Chosroe a făcut împotriva Palestinei acea groaznică expediție, în care a luat Ierusalimul și a ars toate bisericile, omorând pe clerici și persecutând pe creștini și au luat toate sfințitele vase și însuși cinstitul lemn al Crucii și le-a adus în Persia, atunci și Anastasie după multe torturi a primit cununa mucenicieі la anul 614.

Troparul Sfântului Apostol Timotei, glasul al 4-lea:

Bunătate învățându-te și întru toate cumpătat fiind, îmbrăcându-te cu buna conștiință, precum i se cuvine unui sfânt, ai scos din vasul alegerii lucrurile tainice; și credința păzind, aceeași cale ai săvârșit, apostole Timotei, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Anastasie Persul, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Anastasie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Apostol Timotei, glasul 1:

Pe Dumnezeiescul ucenic și împreună-călătorul cu Pavel, pe Timotei, toți credincioșii să-l lăudăm cu cântări, împreună cu dânsul cinstind și pe înțeleptul Anastasie, cel ce a strălucit din Persia ca o stea, și gonește patimile noastre cele sufletești și bolile trupului.

23. ✕ Sfinții Mucenici Clement, episcopul Ancirei, și Agatanghel; Cuvioșii Părinți: Mavisma Sirul și Salaman sihastrul.

Agatanghel era roman, iar Clement era din Ancira; tatăl său era păgân, iar mama sa, numită Sofia, era creștină. Devenind episcop al patriei sale, el a suferit multe persecuții, timp de 28 de ani, și în

cele din urmă, în timpul lui Diocleţian şi Maximian, a primit împreună cu Agatanghel moartea mucenicească, la anul 296.

Troparul Sfinţitului Mucenic Clement, glasul al 4-lea:

Viţă de cuvioşie şi stâlpare de luptă grea, floare preasfinţită şi rod de Dumnezeu dăruit, de-a pururi înfloritor ai fost dat credincioşilor, preasfinţite. Ci ca cel ce eşti cu mucenicii împreună-luptător şi cu ierarhii împreună-locuitor, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Agatanghel, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Agatanghel, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinţitului Mucenic Clement, glasul al 4-lea:

Mlădiţă cinstită a viţei lui Hristos te-ai făcut, prealăudate Clement, biruitorule în multe lupte. Pentru aceasta cu cel ce împreună ai pătimit, ai strigat: Hristoase, Tu eşti bucuria mucenicilor.

24. Cuvioasa Maica noastră Xenia; Sfinţii Mucenici Vavila, Timotei, Agapie, Pavel, Pavsirie şi Teodoţion.

Cuvioasa Xenia era din Roma, dintr-o familie însemnată. Pe când părinţii ei căutau să o mărite, ea a fugit pe ascuns, luând şi două servitoare şi s-a retras în Milasa, oraş al Cariei din Asia. Aici ea a petrecut o viaţă ascetică, luând numele de Xenia în loc de Eusevia, cum se numea mai înainte.

Troparul Cuvioasei Xenia, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Xenia, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Xenia, glasul al 2-lea:

Pomenirea ta, cea minunată Xenia, săvârşind-o noi, cei ce te cinstim pe tine cu dragoste, lăudăm pe Hristos, cel ce ţi-a dat ţie întru toate putere de tămăduire, pe Acela totdeauna roagă-L pentru noi toţi.

25. †) Sfântul Ierarh Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, patriarhul Constantinopolului; Sfântul Bretanion episcopul

Tomisului; Cuviosul Publie. – *Praznic și dezlegare la vin și untdelemn.*

Sfântul Grigore Teologul, acest mare părinte și dascăl al Bisericii s-a născut în Arianz, un sat din a doua Capadocie, nu departe de Nazianz. Tatăl său se numea Grigorie și s-a făcut pe urmă episcop de Nazianz, iar maica sa se numea Nona. El a studiat mai întâi în Cesareea din Palestina, apoi în Alexandria și în Atena unde s-a împrietenit cu Vasile cel Mare, cu care a trăit apoi mult timp împreună prin schiturile din Pont. Tatăl său l-a hirotonit preot al Bisericii din Nazianz, iar Vasile l-a hirotonit episcop de Sasima. La anul 378 venind în ajutorul Bisericii de la Constantinopol, care de 40 de ani era tulburată de către Arieni, a combătut ereziile prin cuvinte foarte înțelepte și cu multe osteneli și apoi s-a ales ca episcop al Constantinopolei de către al 2-lea sinod ecumenic, unde el s-a distins prin învățăturile sale teologice. El a păstorit Biserica până la anul 382, când și-a dat demisia înaintea împăratului și a 150 de episcopi și s-a întors la Nazianz, unde a petrecut restul vieții sale. El a murit în anul 391, în vârstă de peste 80 de ani. Scrierile pe care le-a lăsat, dovedesc elocința și admirabila sa erudiție. Datorită înălțimii cugetelor sale teologice, el s-a numit Teolog.

Troparul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul 1:

Fluierul cel păstoresc al teologiei tale a biruit trâmbițele ritorilor; că ție, celui ce ai cercat adâncurile duhului, ți s-au adăugat și frumusețile Cuvântului. Ci roagă pe Hristos Dumnezeu, Părinte Grigorie, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Grigorie, glasul al 3-lea:

Cu limba ta cea de Dumnezeu grăitoare, încurcăturile ritorilor dezlegând, mărite, ai împodobit Biserica cu veșmântul Ortodoxie, cel țesut de sus; pe care și purtându-l, strigă împreună cu noi, fiii tăi: Bucură-te părinte, mintea cea preaînaltă a teologiei!

Sfântul Ierarh Betranion era de origine capadocian. El a ocupat scaunul Episcopiei Tomisului, Constanța de astăzi, prin anul 360. S-a dovedit un devotat păstor al turmei lui Hristos și aprig apărător al credinței niceene. Cu puțin timp înainte de anul 381, și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu și este cinstit de Biserica Ortodoxă ca sfânt.

26. Cuviosul Părintele nostru Xenofont, soția sa Maria și fiii lor Arcadie și Ioan; Cuviosul Simeon; Sfinții Mucenici Anania și Petru.

Xenofont a fost un om bogat și nobil din Constantinopol și cu frica lui Dumnezeu. Având doi fii, pe Arcadie și Ioan, i-a trimis la Beirut, ca să învețe legile. Ei, însă, naufragiind, abia au putut scăpa și au venit în Palestina. Tatăl lor, neștiind soarta lor, a ieșit în lume, împreună cu soția sa Maria, să-i caute și găsindu-i în Ierusalim îmbrăcați în schima monahală au făcut și ei același lucru și au petrecut cuvios tot restul vieții lor până la începutul secolului al 6-lea, când au încetat din viață.

Troparul Cuvioșilor Xenofont și Maria și a fiilor lor Arcadie și Ioan, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Cuvioșilor Xenofont și Maria și a fiilor lor Arcadie și Ioan, glasul al 4-lea:

În curțile Stăpânului ai privegheat, împreună cu soția ta și cu fiii tăi, împărțindu-ți averea ta săracilor, cu veselie, fericite. Pentru aceasta moșteniți dumnezeiasca desfătare.

27. † Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintele nostru Ioan Gură de Aur. – *Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.*

Aceasta s-a făcut în anul 438, în ziua de 27 Ianuarie, în al 30-lea an al împărăției lui Teodosie cel Mic, fiul lui Arcadie și al Eudoxiei, care exilaseră pe sfântul și fiind patriarh de Constantinopol discipolul său, Proclu (vezi noiembrie 20).

Troparul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul al 8-lea:

Din gura ta ca o lumină de foc strălucind harul, toată lumea a luminat, vistieriile neiubirii de argint lumii a câștigat, înălțimea gândului smerit nouă ne-a arătat. Ci cu cuvintele tale învățându-ne, Părinte Ioane Gură de Aur, roagă pe Cuvântul, Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ioan Gură de Aur, glasul 1.

Veselitu-s-a în taină cinstita Biserică de întoarcerea cinstitelor tale moaște; și pe acestea ascunzându-le ca pe niște aur de mult preț, dăruiește celor ce te laudă pe tine neîncetat, prin rugăciunile tale, harul tămăduirilor, Ioane Gură de Aur.

28. ✕ Cuvioșii Părinții noștri Efrem Sirul, Paladie și Iacob Sihastrul.

Sfântul Efrem Sirul era de la Nisibis din Mesopotamia, fiul unui agricultor. După cei dintâi ani ai tinereții sale, el a îmbrățișat viața monahicească și a devenit un eremit foarte mare, apoi s-a hirotonit și diacon al Bisericii de la Edesa. El a scris multe și admirabile scrieri, care s-au tradus mai toate în grecește, pe când încă era în viață, spre îndrumarea credincioșilor și apărarea adevărului. Efrem a încetat din viață în anul 379.

Troparul Cuviosului Efrem Sirul, glasul al 8-lea:

Harul ce izvorăște din gura ta cuvioase, a umplut de apele vieții Biserica, și lumii a izbucnit râuri de cucernicie, revărsând asupra noastră apa pocăinței; ci, învățându-ne cu cuvintele tale, părinte Efrem, roagă-te lui Hristos, Dumnezeul nostru să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Efrem Sirul, glasul al 2-lea:

Ceasul judecății pururea mai dinainte văzându-l, ai plâns cu amar, părinte Efrem, ca un iubitor de liniște; și îndemânatic

învățător ai fost cu faptele, cuvioase. Pentru aceasta, părinte preafericite, pe cei leneși îi ridici spre pocăință.

29. ✕ Aducerea moaștelor Sfântul Sfințitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu; Sfinții Mucenici: Filotei, Iperehie, Aviv, Iulian, Romano, Iacob, Silvan, Luca, Mochie, Sarvil, Veveia și Varsemeu.

Troparul Sfințitului Mucenic Ignatie Teoforul, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Ignatie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ignatie Teoforul, glasul al 4-lea:

De la Răsărit astăzi te-ai înălțat și toată făptura ai luminânat-o cu învățăturile Mirelui, Celui împodobit de Dumnezeu, purtătorule de Dumnezeu, Ignatie.

30. †) Sfinții trei Mari Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Sfântul Sfințit Mucenic Ipolit, papă al Romei. – *Praznic și dezlegare la vin și*

Această prăznuire comună a celor trei mari învățători ai Bisericii s-a înființat pe la anul 1100, în timpul împăratului Alexie Comnen, din cauza certei și discuțiilor, ce era pe atunci între mai mulți împărați învățați. Unii din ei preferau pe Vasilie, alții pe Grigorie și alții pe Ioan, de aceea se și supranumeau Vasilieni sau Gregorieni sau Ioaniteni. Slujba acestei prăznuiri comune a compus-o Ioan episcopul Evhaitelor, care a trăit pe la mijlocul secolului al 11-lea și până în timpul lui Alexie Comnen.

Troparul Sfinților trei Ierarhi, glasul al 4-lea:

Ca cei ce ați fost întocmai la obicei cu Apostolii și lumii învățători, rugați-vă Stăpânului tuturor să dăruiască pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Condacul Sfinților trei Ierarhi, glasul al 2-lea:

Pe sfinții propovăduitori și dumnezeieștii vestitori, pe căpetenia învățătorilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea și odihna bunătăților Tale. Că ai primit ostenelile acelora și moartea mai vârtos decât arderile de tot; Cel ce Însuți preamărești pe sfinții Tăi.

31. ✕ Sfinții Doctori și făcători de minuni fără de arginți Chir și Ioan; Sfinții Mucenici: Victorin, Victor, Nichifor, Claudin, Diodor,

Sarapin și Papia; Sfintele Mucenițe: Atanasia cu fiicele ei, Teodota, Teoctista și Eudoxia; Sfânta Muceniță Trifina.

Chir era din Alexandria, iar Ioan din Edesa Mesopotamiei, ei au fost în timpul lui Diocletian și din cauza persecuțiilor, cărora erau expuși pe atunci creștinii, ei s-au retras într-o mânăstire lângă sânul Arabic și au îmbrățișat viața monahicească, săvârșind toată virtutea și tămăduind cu harul lui Hristos toate bolile și neputințele, fără a cere nici o plată. Aflând însă că o femeie, numită Anastasia, împreună cu cele trei fiice ale ei, Teodota, Teoctista și Eudoxia, a fost adusă înaintea judecătoriei, din cauză că mărturiseau pe Hristos și temându-se, ca nu cumva ele, ca femei, îngrozindu-se de munci, să tăgăduiască credința, au mers la locul muncilor, ca să le întărească. Dar păgânii i-au prins și pe ei și torturându-i, împreună cu acele sfinte femei, le-au tăiat capul, la anul 292.

Troparul Sfinților Doctori Chir și Ioan, glasul al 5-lea:

Sălășluindu-se darul Treimii în inimile voastre cele curate, preafericiților Chir și Ioan, v-ați arătat înfricoșători izgonitori ai duhurilor celor necurate; și ați fost tămăduitori ai neputințelor, nu numai ai celor descoperite, ci și ai celor ascunse. Drept aceea, îndrăzneală având către Dumnezeu cel iubitor de oameni, prin rugăciunile voastre, cele neîncetate, tămăduiți patimile noastre.

Condacul Sfinților Doctori Chir și Ioan, glasul al 3-lea:

Din dumnezeiescul har primind, sfinților, dar de minuni, faceți minuni neîncetat, tăind toate patimile noastre cu meșteșugul tămăduitor cel nevăzut, de Dumnezeu înțeleptite Chir, cu Ioan cel pururea mărit. Că voi sunteți dumnezeiești doctori.

Întru această zi, preacuviosul părintele nostru Nichita închisul Pecerscăi, episcopul marelui Novgorod.

LUNA FEBRUARIE

1. Înainte-prăznuirea Întâmpinării Domnului Dumnezeu și Mântuitorului nostru Iisus Hristos; Sfântul Mucenic Trifon, Sfintele Mucenițe Perpetua și Felicitas; Preacuviosul Petru, cel din Galatia.

Sfântul Mucenic Trifon a pătimit în anul 250, în timpul împărăției lui Deciu.

Troparul Sfântului Mucenic Trifon, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Trifon, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul înainte-prăznuirii Întâmpinării Domnului, glasul 1:

Cereasca ceată a îngerilor cerești privind spre pământ, vede venind pe Cel mai întâi-născut decât toată făptura, aducându-se ca un Prunc în biserică, purtat de Maica ce nu știe de nuntă și cântă împreună cu noi, cântare de Înainte-prăznuire, bucurându-se.

Condacul înainte-prăznuirii Întâmpinării Domnului, glasul al 4-lea:

Credincioșilor, deschideți-vă astăzi inimile, ca niște brațe, și primiți cu cuget preacurat pe Domnul, Cel ce vine, cântându-I cântare de Înainte-prăznuire.

Condacul Sfântului Mucenic Trifon, glasul al 8-lea:

Cu întărirea Treimii ai stricat mulțimea idolilor, până la margini, vrednicule de pomenire, cinstit întru Hristos făcându-te; și biruind pe tirani întru Dumnezeu Mântuitorul, ai primit cununa muceniciei tale și darurile dumnezeieștilor tămăduiri, ca un nebiruit.

2. (†) Întâmpinarea Domnului nostru Iisus Hristos; Sfinții Mucenici Iordan și Gavriil. – *Praznic și dezlegare la pește.*

Împlinindu-se cele 40 de zile ale curățirei Preacuratei și Pururea Fecioarei Maria, a adus pe Iisus la Ierusalim, spre a-l pune înaintea Domnului în templu, după legea veche. În aceeași zi și oră, condus de Sfântul Duh s-a găsit acolo și Dreptul Simeon, un bătrân evlavios care era înștiințat prin Sfântul Duh, cu mulți ani în urmă, că nu va vedea moartea, până nu va vedea pe Hristos născut din fecioară. Deci, văzându-l astăzi, l-a luat în brațe și a binecuvântat pe Dumnezeu zicând: Acum liberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace... (Luca 1, 22-32).

Troparul Întâmpinării Domnului, glasul 1:

Bucură-te ceea ce ești plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru, luminând pe cei dintru întuneric. Veselește-te și tu, bătrânule drepte, cel ce ai primit în brațe pe Izbăvitorul sufletelor noastre, Cel ce ne-a dăruit nouă și învierea.

Condacul Întâmpinării Domnului, glasul 1:

Cel ce cu nașterea Ta ai sfințit pântecele Fecioarei și mâinile lui Simeon care Te-au întâmpinat acum le-ai binecuvântat, și precum se cuvenea ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găsește în războaie și întărește Biserica pe care ai iubit-o, Unule, Iubitorule de oameni.

3. ✕ Sfântul și Dreptul Simeon, de Dumnezeu primitorul; Sfânta Ana proorocița; Sfinții Mucenici: Adrian, Evul, Vlasie, Pavel și Simon

Troparul și condacul praznicului.

Condacul Sfântului și Dreptului Simeon, glasul al 4-lea:

Pe Creatorul tuturor și Domnul luându-L astăzi Simeon bătrânul pe mâinile sale, s-a rugat a se dezlega de legăturile acestei vieți stricăciose și liberându-se s-a mutat la viața cea veșnică.

Simeon a trăit 360 de ani, până a primit în brațe pe Iisus, cum îi era făgăduit, după care a și adormit în pace. Iar Ana era fata lui Fanuil din neamul lui Asir. Ea văzând pe Hristos odată cu Simeon, a profețit zicând: „Acest prunc este Domnul, care a făcut Cerul și pământul”.

4. Cuvioșii Părinți: Isidor Pelusiotul și Nicolae Mărturisitorul; Sfântul Mucenic Avramie.

Sfântul Isidor a fost discipol al Sfântului Ioan Hrisostom și era din Alexandria. El a petrecut viața sa ca monah și apoi ca egumen în Mânăstirea din Muntele Pelusiu, de unde se și numește Pelusiotul. El a scris mult, mai ales epistole, după unii 10000, după alții 3000 foarte folositoare. Isidor a încetat din viață în ziua de 4 februarie în anul 440.

Troparul Cuviosului Isidor, glasul al 8-lea:

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Isidore, duhul tău.

Condacul Cuviosului Isidor, glasul al 4-lea:

Alt luceafăr aflându-te pe tine Biserica, întru sine, și luminându-se cu strălucirile cuvintelor tale, strigă către tine: Bucură-te, preafericite, de Dumnezeu înțelepțite Isidore.

Întru această zi pomenirea sfântului binecredinciosului marelui cneaz Georgie și a preacuviosului părintelui nostru Chiril noul ezernean, făcătorul de minuni.

5. Sfintele Mucenițe Agatia și Teodula; Preacuviosul Părinte Teodosie din Scopelon.

Sfânta Muceniță Agatia era de la Panormos din Sicilia, o fecioară foarte frumoasă și foarte cuminte, nevrând a consimți la propunerile amoroase ale lui Chintian, guvernator al Siciliei, a fost torturată și a murit în temniță, în anul 251.

Troparul Sfintei Mucenițe Agata, glasul al 8-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Agata, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Agata, glasul al 4-lea:

Să se împodobească astăzi Biserica cu porfiră slăvită, muiată în curatul sânge al muceniței Agata, strigând: Bucură-te, lauda Cataniei.

6. Cuviosul Părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei; Sfinții Mucenici Iulian, Fausta, Evilasiu și Maxim.

Cuviosul Vucol a fost hirotonit de către Sfântul Ioan Evanghelistul, iar ca succesor al său a lăsat pe Policarp.

Troparul Sfântului Ierarh Vucol, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Vucol, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul praznicului Întâmpinării Domnului, glasul 1:

Cel ce cu nașterea Ta ai sfințit pântecele Fecioarei și mâinile lui Simeon care Te-au întâmpinat acum le-ai binecuvântat, și precum se cuvenea ne-ai mântuit pe noi, Hristoase Dumnezeule, împacă lumea ce se găsește în războaie și întărește Biserica pe care ai iubit-o, Unule, Iubitorule de oameni.

7. Cuvioșii Părinții noștri Partenie, episcopul Lampsacului, și Luca din Elada; Sfinții1003 Mucenici din Nicomidia. – *Dezlegare la vin și untdelemn.*

Partenie a viețuit în timpul împăratului Constantin cel Mare, pe la anul 318, iar Luca a trăit pe la mijlocul secolului al X-lea, în Stiriu, munte în Focida din Elada.

Troparul Cuvioșilor Părinți, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Cuviosului Părinte Partenie, glasul al 3-lea:

Dumnezeiesc har de minuni ai primit de Dumnezeu înțeleptite, sfințite Partenie, făcătorule de minuni și purtătorule de Dumnezeu, toate patimile credincioșilor curățind, părinte, și duhurile celui viclean alungându-le. Pentru aceasta pe tine te lăudăm, ca pe un mare slujitor al harului lui Dumnezeu.

Condacul Cuviosului Părinte Luca, glasul al 8-lea:

Dumnezeu, Cel ce te-a ales pe tine mai înainte de a fi zidit, spre plăcerea Sa, cu judecățile pe care le știe, primindu-te, din pântece te-a sfințit și a Sa slugă pe tine te-a arătat, Luca, îndreptând pașii tăi, ca un Iubitor de oameni; Aceluia acum îi stai înainte bucurându-te.

8. ✕ Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfântul Prooroc Zaharia; Sfintele surori Marta și Maria.

Sfântul Mucenic Teodor era din Euchaița din Galatia și locuia în Heracleea, ca militar, el a pătimit în timpul lui Liciniu la anul 320. Iar proorcul Zaharia era fiu al lui Barachin, contemporan al lui Agheu (dec. 16). Proorocia sa, împărțită în 14 capitole, se numără a 11-a între profețirile profeților mici.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea:

Strălucit voievod al adevăratei oști a Împăratului ceresc ai ajuns, fericite Teodor, purtătorule de birință; că înțelepțește te-ai luptat cu armele credinței și mulțimile demonilor le-ai biruit și adevărat biruitor te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credință pururea te fericim.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 3-lea:

Cu bărbăția sufletului, îmbrăcându-te în credință ca într-o platoșă și în mâini luând cuvântul lui Dumnezeu, ca pe o lance, pe vrăjmașul l-ai rănit, fericite Teodor, mare între mucenici; cu care împreună nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu, pentru noi toți.

9. Sfinții Mucenici Nichifor, episcopul Marcel, Filagriu și Pangratie. – *Astăzi se odovăiește praznicul Întâmpinării.*

Sfântul Mucenic Nichifor a pătimit în timpul lui Valerian și Galien, în anul 260.

Troparul Sfântului Mucenic Nichifor, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Nichifor, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Nichifor, glasul al 3-lea:

Întraripându-te, fericite, cu dragostea Domnului și Crucea Lui pe umeri purtând, mărite, ai rușinat meșteșugirile diavolului și te-ai luptat până la moarte pentru adevăr. Pentru aceasta te-ai arătat purtător de biruință și tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

Alt Condac al Sfântului Mucenic Nichifor, glasul 1:

Cu legătura dragostei legându-te, Nichifore, ai dezlegat răutatea pizmuirii, și cu sabie capul tău tăindu-se, te-ai făcut mucenic Dumnezeiesc al Mântuitorului, Cel ce S-a întrupat, pe Care roagă-L pentru noi, cei ce lăudăm mărită pomenirea ta.

10. † Sfântul sfințit Mucenic Haralambie; Sfintele Mucenițe Enata și Valentina; Preacuviosul Părinte Zenon. – *De nu este Postul cel Mare se cântă și slujba Sfântului Mucenic Nichifor.*

Sfântul Sfințit Mucenic Haralambie a fost preot în orașul Magnesia din Tesalia și a pătimit în timpul împăratului Sever, în anul 198.

Troparul Sfințitului Mucenic Haralambie, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai, înțeleptule Haralambie, ca un stâlp neclintit al Bisericii lui Hristos, și sfeșnic pururea luminos al lumii; strălucit-ai în lume prin mucenicie, fericite, și ai risipit întunecimea idolilor. Drept aceea roagă-te lui Hristos cu îndrăzneală, ca să ne mântuiască pe noi.

Condacul Sfințitului Mucenic Haralambie, glasul al 4-lea:

Ca o comoară de mult preț Biserica a câștigat capul tău, Sfinte sfințite mucenice, pătimitorule și purtătorule de biruință, Haralambie. Drept aceea se și bucură, slăvind pe Ziditorul.

11. Sfântul sfințit Mucenic Vlasie, episcopul Sevastiei; Sfânta Teodora împărăteasa.

Sfântul Sfințit Mucenic Vlasie a pătimit în timpul lui Licinie, în anul 316. Harul dumnezeiesc, cu care a tămăduit bolile oamenilor și ale animalelor, a făcut numele lui foarte cunoscut.

Troparul Sfințitului Mucenic Vlasie, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Vlasie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Vlasie, glasul al 2-lea:

Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea neveștejită, vița cea cu multă roadă a viei lui Hristos, purtătorule de Dumnezeu, Vlasie, umple de veselie pe cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta, cel ce te rogi neîncetat pentru noi toți.

Întru această zi pomenirea preacuviosului părintelui nostru Dimitrie Prelutcanul făcătorul de minuni și răposarea sfântului binecredinciosului marelui cneaz Vsevolod, cel numit din sfântul botez Gavriil Pecovanul de minuni făcătorul.

12. Cei între sfinți Părinții noștri Meletie, arhiepiscopul Antiohiei celei mari, și Antonie patriarhul; Sfântului Mucenic Hristea; Preacuvioasa Maria (Marin).

Sfântul Meletie era din Melitine, din Armenia mică, un bărbat nepătat, drept, pios, sincer și foarte îndurător. Hirotonit episcop al Sevastiei în anul 357, a fost depărtat de la scaunul său și a venit în Siria. Chemat apoi în anul 360 la scaunul Antiohiei, a fost exilat în scurt timp de către împăratul eretic Constantie. După câtva timp fiind rechemat iarăși la același scaun, a fost exilat și pentru a treia oară de către Valent. El a trăit până la al doilea sinod ecumenic de la Constantinopol, la care a și luat parte, admirat de toți și de împăratul însuși; dar îmbolnăvindu-se acolo, a și murit peste puțin, și l-au plâns toți episcopii sinodului, ca pe părintele lor.

Troparul Sfântului Ierarh Meletie, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Meletie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Meletie, glasul al 2-lea:

Cu obiceiurile ortodoxiei împodobindu-te, te-ai arătat ocrotitor și apărător Bisericii, slăvite Meletie, luminând marginile cu învățăturile, luminătorule preastrălucite al Bisericii.

Întru această zi pomenirea celui dintru sfinți părintelui nostru Alexie Mitropolitul a toată Rusia, făcătorul de minuni.

13. Cuviosul Părintele nostru Martinian; Sfinții Apostoli Acvila și Priscila; Preacuviosul Evloghie; arhiepiscopul Alexandriei.

Cuviosul Martinian a fost din Cesareea Palestinei și a început sihăstreasca viață de tânăr, petrecând prin pustii și munți, căzând într-o ispită, s-a dus la o insulă, însă și acolo, pățind același lucru, de acum înainte fugea dintr-un loc în altul, zicându-și: Fugi Martiniane și scapă-te.

Troparul Cuviosului Martinian, glasul al 8-lea:

Văpaia ispitelor cu curgerea lacrimilor ai stins-o, fericite, și valurile mării și pornirile fiarelor înfrânându-le, ai strigat: Preamărit ești Atotputernice, Cel ce m-ai mântuit de foc și de vifor.

Condacul Cuviosului Martinian, glasul al 2-lea:

Ca pe un învățător încercat al dreptei credințe și cinstit nevoitor de bunăvoie și cetățean al pustiului și locuitor, pe Martinian, pururea cinstitul, întru cântări, după vrednicie, să-l lăudăm; că el pe șarpe în picioare l-a călcat.

14. Cuvioșii Părinții Auxențiu, Maron și Avraam.

Cuviosul Auxențiu a fost la răsărit în timpul lui Teodosie cel Mic, fiind păzitor în curtea împărătească, retrăgându-se apoi ca monah la un munte al Bitiniei și făcându-se arhimandrit al monahilor, ce se adunaseră acolo, s-a arătat răbdător foarte în nevoințe și ortodox în credință. El a încetat din viață în zilele împăratului Leon Tracianul, care a domnit între anii 447-474.

Troparul Cuviosului Auxențiu, glasul 1:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Auxențiu, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Auxențiu, glasul 1:

Îndulcindu-te cu înfrânarea, de Dumnezeu înțelepțite, și pofta trupului tău înfrânându-ți-o, te-ai arătat sporind în credință. Și ca un pom în mijlocul raiului ai înflorit, Auxentie, părinte preasfințite.

15. Sfântul Apostol Onisim; Sfântul Mucenic Maior; Sfântul Părinte Eusebiu.

Sfântul Apostol Onisim este unul dintre cei 70 apostoli, de origine Frigian și discipol al sfântului apostol Pavel. A primit cununa martirică sub împăratul Domițian, la anul 95.

Troparul Sfântului Apostol Onisim, glasul al 4-lea:

Apostole Sfinte, Onisim, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Onisim, glasul 4-lea:

Ca o rază ai ieșit, luminând lumii, fericite, luminat fiind cu razele lui Pavel, soarele cel prea strălucitor, care a luminat lumea. Pentru aceasta, toți te cinstim, Apostole Onisim.

16. Sfinții Mucenici Pamfil, Valentin și cei împreună cu dânșii; Cuvioșii Flavian și Maruta.

Acești sfinți mucenici au pătimit sub împăratul Maximian, la 290, în Cesareea.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Pamfil și Valentin, glasul al 4-lea:

Fiind puși înaintea groaznicelor unelte de chinuri, vitejii luptători ai Domnului, bucurându-se, cu bărbăție plină de curaj au răbdat chinurile, neținând seamă de trup. Pentru aceasta au moștenit veșnica slavă, și acum se roagă pentru noi, cei care lăudăm chinurile lor.

17. ✕ Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron; Sfânta Mariamna. Preacuviosul Părinte Auxiviu, episcopul. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfântul Mucenic Teodor a fost din Amasia și a pătimit sub Maximian și Maximin, în anul 297. Se numește Tiron din cauză că, abia intrat în oastea Tironilor, adică a celor de curând recrutați, a suferit moarte mucenicească pentru credința în Hristos.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron, glasul al 2-lea:

Mari sunt faptele credinței! În izvorul văpăii ca într-o apă de odihnă Sfântul Mucenic Teodor s-a bucurat. Că în foc cu totul fiind ars, ca o pâine plăcută Treimii s-a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Teodor Tiron, glasul al 4-lea:

Credința lui Hristos ca pe o pavăză, înăuntru în inima ta primind-o, puterile cele potrivnice le-ai călcat în picioare, pătimitorule, și cu cunună cerească ai fost încununat, în veci, Teodore, ca un nebiruit.

18. Sfântul Părintele nostru Leon, papa Romei; Cuvioșii Agapit, Mariam și Pulheria; Sfinții Mucenici: Leon și Parigoriu.

Acesta s-a urcat pe scaunul arhiepiscopal al Romei în anul 440, a trimis patru locțiitori la al 4-lea sinod ecumenic din Calcedon, a scris multe, și a murit în anul 461.

Troparul Sfântului Leon, papa Romei, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Leone, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Leon, papa Romei, glasul al 3-lea:

Pe scaunul arhieriei șezând, slăvite, și gurile leilor celor cuvântători astupându-le cu dogme de Dumnezeu insuflate, lumina cunoșterii de Dumnezeu a cinstitei Treimi ai luminat-o turmei tale. Pentru aceasta ai fost preamărit ca un dumnezeiesc tăinuitor al harului lui Dumnezeu.

19. Sfinții Apostoli: Arhip, Filimon și Apfia; Cuviosul Eugeniu, Macarie, Ravula și Conon; Sfinții Mucenici: Maxim, Teodot și Isihie.

Sfântul apostol Arhip este dintre cei 70 de Apostoli împreună-ostenitor cu Sfântul Apostol Pavel. A primit cununa martirică în timpul împăratului Neron.

Troparul Sfântului Apostol Arhip, glasul al 4-lea:

Apostole Sfinte, Arhipe, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Arhip, glasul al 3-lea:

Ca pe o stea mare câștigându-te Biserica pe tine, Arhipe, și luminându-se cu razele minunilor tale, strigă către tine: Scapă pe cei ce cu credință cinstesc pomenirea ta.

20. Cei între sfinți Părinții noștri Leon, episcopul Cataniei, și Agaton; Cuviosul Visarion; Sfântul Mucenic Sadoc episcopul.

Sfântul Ierarh Leon era de la Ravena din Italia și a trăit în timpul împăratului Leon înțeleptul și al fiului său, Constantin Porfirogenitul, de la 886 înainte.

Troparul Sfântului Ierarh Leon, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Leon, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Leon, glasul al 8-lea:

Ca pe un luminător prea mare, preafericite, Biserica te are pe tine, strălucind mai mult decât soarele, pe care cu rugăciunile tale cele bineprimite, către Stăpânul, de tot eresul păzește-o nebiruită și netulburată, ca un pururea mărit.

21. Cuviosul Părintele nostru Timotei; Sfântul Eustațiu, episcopul Antiohiei; Sfântul Părinte Gheorghe, episcopul Amastridei; Sfântul Mucenic Mauriciu.

Despre Cuviosul Timotei nu știm, nici unde s-a născut, nici când a trăit Eustatie, însă, marele apărător al ortodoxiei, a fost din Pamfilia și s-a făcut întâiul episcop al Veriei (Halep), apoi în anul 325, luând parte la primul sinod ecumenic, s-a strămutat de acesta la Traianopole din Tracia, unde a și murit în anul 337, alții prelungesc viața lui până la anul 360.

Troparul Cuvioșilor Părinți, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta, de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Cuviosului Timotei, glasul al 4-lea:

Ca pe o stea luminoasă de la Răsărit strălucind, ai luminat în inimile credincioșilor faptele bune ale minunilor tale, de Dumnezeu înțeleptite Timotei.

22. Aflarea cinstitelor moaște ale Sfinților celor din Evghenia. Cuvioșii Atanasie, Talasie, Irineu (Limneu) și Varadat; Sfânta Antusa.

Sfintele moaște aflate în Eugenia, în timpul împăratului Arcadie și a lui Toma Episcopul Constantinopolului.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici din Evghenia, glasul al 4-lea:

Din pământ strălucind ca niște luminători, toată negura păgânătății ați alungat, și pe credincioși i-ați luminat, dumnezeieștilor mucenici, ai Treimii apărători.

23. † Sfântul sfințit Mucenic Policarp, episcopul Smirnei; Sfânta Gorgonia; Preacuvioșii Părinți: Ioan, Moise, Antioh, Antonin, Zevina, Polihronin, Moise și Damian.

Acest bărbat apostolic, Policarp, a fost discipol al Evanghelistului Ioan și succesor al lui Vucol (Febr. 6). În vârstă de 95 de ani, când s-a ridicat prigonirea creștinilor sub Antonin și Marc Aureliu Filozoful, prins de către proconsulul Smirnei și invitat să blesteme pe Hristos, răspunse: „De 86 de ani slujesc Lui și nu mi-a făcut nici o nedreptate, cum pot blestema pe Împăratul meu, care m-a mântuit?” Atunci tiranul a poruncit să-l arunce în foc și astfel a murit glorios, în anul 166.

Troparul Sfințitului Mucenic Policarp, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Policarp, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Policarp, glasul 1:

Roade cuvântătoare aducând Domnului, înțeleptule Policarpe, prin fapte dumnezeiești, te-ai arătat după vrednicie dumnezeiesc ierarh, fericite. Pentru aceasta astăzi, luminându-ne cu cuvintele tale, lăudăm pomenirea ta vrednică de laudă, preaslăvind pe Dumnezeu.

24. †) Întâia și a doua Aflare a cinstitului cap al Sfântului slăvitului Prooroc, Înaintemergător și Botezător Ioan. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Aflarea întâia s-a făcut de doi monahi în casa lui Irod, iar a doua după trecerea de mai mulți ani, sub împăratul Marcian la anul 431.

Troparul aflării cinstitului cap al Botezătorului Ioan, glasul al 4-lea:

Din pământ răsărind capul Înaintemergătorului, aruncă credincioșilor razele nestricăciunii tămăduirilor. De sus adună mulțimea îngerilor, de jos cheamă împreună neamul omenesc; ca să înalțe cu un glas slavă lui Hristos Dumnezeu.

Condacul aflării cinstitului cap al Botezătorului Ioan, glasul al 2-lea:

Proorocule al lui Dumnezeu și Înaintemergătorule al harului, aflând capul tău ca un trandafir preasfințit din pământ, tămăduiri luăm totdeauna; pentru că iarăși propovăduiești, ca și mai înainte, pocăința în lume.

25. Sfinții Tarasie, arhiepiscopul Constantinopolului, Alexandru și Ipatie.

Familia lui Tarasie era una dintre cele dintâi din Constantinopol. Mai întâi el a avut funcții înalte civile, iar în anul 784 a fost numit Arhiepiscop de Constantinopol de către împărăteasa Irina și fiul ei Constantin. El a stăruit să se convoace sinodul ecumenic al 7-lea pentru sfintele icoane și făcând multe pentru Biserică și cler, a încetat din viață în anul 806.

Troparul Sfântului Ierarh Tarasie, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Tarasie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Tarasie, glasul al 4-lea:

Ca un soare mare, cu strălucirile dogmelor și ale minunilor, luminezi totdeauna plinirea lumii, tăinuitorule al celor cerești, preafericite Tarasie.

26. Cel între sfinți Părintele nostru Porfirie, arhiepiscopul Gazei; Sfânta Muceniță Fotini; Sfântul Teodor.

Sfântul Porfirie era din Tesalonic. Mai înainte a petrecut ca monah în mânăstirile din Ierusalim, apoi s-a făcut episcop al Gazei din Palestina și a încetat din viață pe la anul 450.

Troparul Sfântului Ierarh Porfirie, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte

Ierarhe Porfirie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Porfirie, glasul al 2-lea:

Cu preasfințitele tale obiceiuri fiind înfrumsețat, cu haina arhieriei te-ai luminat, preafericite de Dumnezeu insuflate, Porfirie, și cu înălțările tămăduirilor ești împodobit, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

27. Cuviosul Părintele nostru Procopie Decapolitul; Cuviosul Talaleu Mărturisitorul.

Cuviosul Procopie Decapolitul, ca și prietenul său Vasilie (28 Febr.), au viețuit pe la mijlocul secolului al 8-lea, în timpul lui Leon Isaurul de la care multe au suferit din cauză că cinsteau sfintele icoane. Ei au săvârșit viața lor ca sihaștri.

Troparul Cuviosului Procopie, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Procopie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Procopie, glasul al 4-lea:

Luceafăr dobândindu-te astăzi Biserica, risipește toată negura relei credințe, învrednicindu-te pe tine de cele cerești învățătorule, Procopie, mărite.

28. Cuviosul Părintele nostru Vasilie Mărturisitorul, ce a sihăstrit împreună cu Sfântul Procopie; Sfântul Mucenic Nestor; Sfintele femei: Chira și Marana.

Cuviosul Vasile era din Roma, om învățat. Mai înainte el a fost militar, apoi, făcându-se monah, a încetat din viață la începutul secolului al V-lea.

Troparul Cuviosului Vasile Mărturisitorul, glasul 1:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Vasile, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Vasilie Mărturisitorul, glasul al 2-lea:

De sus primind dumnezeiască descoperire, ai ieșit, înțeleptule, din mijlocul tulburărilor; și cuviincios sihăstrind, ai primit lucrarea minunilor și a tămăduirii bolilor prin har, Vasile, preafericite și preasfințite.

29. Cuviosul Vasile Mărturisitorul în anii comuni

† Cuviosul Părintele nostru Ioan Casian; Sfântul Cuviosul Gherman din Dobrogea

Cuviosul Ioan Casian s-a născut în Dobrogea la anul 365, dintr-o familie distinsă. A urmat toate școlile timpului, devenind foarte învățat. Dar părăsind toate, a plecat cu prietenul său intim, Gherman, la Locurile Sfinte și au intrat într-o mănăstire din Betleem. Împreună cu el a vizitat toate sihăstriile Egiptului, cu care ocazie au scris o carte cu întrebările și răspunsurile pe care le-au pus și le-au primit de la marii și sfinții nevoitori pe care îi vizitau, numită "Convorbiri Duhovnicești". Această călătorie a durat șapte ani. După aceea au vizitat pe Sfântul Ioan Gură de Aur, care i-a primit cu multă dragoste și a hirotonit pe Gherman în preot iar pe Casian în diacon. Cuvioșii Ioan Casian și Gherman au fost trimiși la Roma unde au petrecut 10 ani. Cuviosul Gherman a trecut la cele veșnice între anii 405-415, iar Cuviosul Ioan Casian a fost chemat în Galia unde a pus bazele monahismului apusean, întemeind și o mănăstire de bărbați pe mormântul unui martir din secolul al III-lea, Sfântul Victor. A trecut în pace la cele veșnice către anul 435. Sfintele lui moaște se păstrează până astăzi în mănăstirea Sfântului Victor din Marsilia.

Troparul Cuviosului Casian Romanul, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale, nerodirea pustiului o ai lucrat și cu suspinurile tale cele din adânc, spre însutite osteneli o ai făcut roditoare. Și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Casian, Părintele nostru; roagă-te lui Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Casian Romanul, glasul al 4-lea:

Făcându-te cuvios, te-ai dat lui Dumnezeu și luminându-te cu faptele cele bune, Casiane, ca un soare ai strălucit, cu lumina învățăturilor tale celor dumnezeiești, luminând inimile credincioșilor celor ce pururea te cinstesc. Pentru aceasta cu deadinsul, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, pentru cei ce te laudă pe tine, cu dragoste fierbinte.

Troparul Cuviosului Gherman din Dobrogea, glasul al 8-lea:

Cu ostenelile tale, cu privegheri neîncetate, cu rugăciuni și post te-ai nevoit Cuvioase Părinte Gherman; împreună cu Sfântul Ioan Casian, din pământul Dobrogei odrăslind; și curgerile harului preoțesc, cu rugăciunile lui Ioan cel cu Gura de Aur, te-ai învrednicit a le primi. Bogăție de daruri duhovnicești din Țara Sfântă, prin osârdie,

ai agonisit și prin aceasta pe mulți ai învrednicit pe Hristos a urma. Pentru aceasta Părinte al Dobrogei roagă pe Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Gherman din Dobrogea, glasul al 4-lea:

Toți ne bucurăm Cuvioase de nașterea ta pe pământul Dobrogei, cel binecuvântat de Apostolul Andrei, întâiul chemat. Împreună cu Sfântul Ioan Casian, de mânăstiri întemeietor arătându-te, Părinte Gherman; și lepădând grijile cele lumești viață sihăstrească ai dus, cununa biruinței ai luat și de brațele părintești te-ai învrednicit. Pentru aceasta, ca unul ce ești vas ales al sfințeniei, cu umilință alergăm către tine, să dobândim mântuire de la Dumnezeu prin rugăciunile tale.

LUNA MARTIE

1. Cuvioasa Muceniță Evdochia; Cuvioasa Domnina.

Cuvioasa Evdochia a fost din Eliupoli de la Finicia. Fiind mai înainte închinătoare de idoli și desfrânată, mai pe urmă primind credința creștină, s-a botezat de episcopul Teodot, în timpul împărăției lui Domițian, când s-a și sfârșit mucenicește, la anul 152.

Troparul Cuvioasei Mucenițe Evdochia, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Evdochia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Cuvioasei Mucenițe Evdochia, glasul al 4-lea:

Vitejește nevoindu-te întru pătimirea ta, ne luminezi cu revărsarea minunilor, prealăudată, pe noi cei ce alergăm la dumnezeiasca ta biserică și bucurându-ne te rugăm, cuvioasă muceniță Evdochia, ca să ne mântuim de neputințele cele sufletești și să primim dar de tămăduiri.

2. Sfântul sfințit Mucenic Teodot, episcopul Cirenei; Sfinții Mucenici Isihie, Nestor și Tribimiu; Sfânta fecioară Eutalia.

Sfântul Sfințit Mucenic Teodot a pătimit la anul 320, pe timpul lui Licinie, iar Isihie pe timpul lui Maximian, la începutul veacului al 4-lea.

Troparul Sfințitului Mucenic Teodot, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Teodot, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Isihie, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău, Doamne, Isihie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfințitului Mucenic Teodot, glasul al 3-lea:

Credința cea rea a mării ai rușinat și înșelăciunea închinării la idoli cu puterea dreptei credințe ai rănit-o, și făcându-te ca o ardere de tot dumnezeiască, prin lucrarea minunilor tale ai ajuns cunoscut până la marginile lumii, preasfințite Teodot. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

3. Sfinții Mucenici Eutropie, Cleonic, Vasilisc și Teodoret.

Sfinții Mucenici au pătimit sub Diocletian, la anul 296.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea:

Luminători luminoși v-ați arătat, dumnezeiești mucenici cei trei la număr și cu strălucirile minunilor voastre luminați toată zidirea, alungând pururea noaptea cea adâncă a neputințelor și rugându-vă lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Întru această zi mutarea celui dintre sfinți părintele nostru Arsenie episcopul Tferului.

4. Cuviosul Părintele nostru Gherasim cel de la Iordan; Sfinții Mucenici Pavel și Iuliana, sora lui.

Cuviosul Gherasim a fost din Licia; după ce a petrecut mulți ani în pustietate, a venit apoi în Palestina, unde a zidit, lângă Iordan, o lavră mare. El a murit în anul 475.

Troparul Cuviosului Gherasim, glasul 1.

Cel ce ai fost întru posiri ca fără de trup, întru privegheri puternic și întru rugăciuni neîncetate, întru toate ai avut inima trează, purtătorule de Dumnezeu, părinte Gherasime. Cu viețuirea ta ai minunat pe îngeri și taberele demonilor le-ai izgonit, veselind pe cei credincioși, fericite, când ți s-a plecat ție fiara. Pentru aceasta având îndrăzneală către Domnul, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Gherasim, glasul al 4-lea:

Aprinzându-te de dorirea celor de sus, asprimea pustiului Iordanului mai mult decât toate dulcețile lumii ai socotit-o, acolo plecându-se ție fiara cu ascultare până la moarte, cu jale pe mormântul tău s-a sfârșit, într-acest fel preamărindu-te Dumnezeu; pe Care roagă-L pentru noi, părinte Gherasim.

5. Sfințitul Mucenic Conon; Sfânta Muceniță Iraida; Preacuviosul Marcu monahul.

Sfântul Mucenic Conon a pătimit în anul 250, în timpul lui Decie.

Troparul Sfințitului Mucenic Conon, glasul al 4-lea:

Ca pe un păzitor de feciorie prea minunat și mucenic neclintit, pe preafericitul pătimitor, care a luat putere asupra demonilor, pe Conon cu cântari să-l lăudăm și către dânsul să strigăm: roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Conon, glasul al 2-lea:

Cu curăție, ca un înger, viețuind pe pământ, încă de aici te-ai învrednicit a fi vorbitor cu îngerii, și pe părintele tău l-ai adus la cunoștința lui Hristos. Și, pătimind până la sânge, pe Hristos Dumnezeu L-ai mărturisit, mucenice Conon; roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru noi toți.

6. Sfinții 42 de Mucenici din Amoreea; Sfântul Eufrosin.

Acești Sfinți Mucenici au pătimit în timpul împărăției lui Teofil iconomahul.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase

îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea:

Pe ostașii credinței cei de curând arătați, ca pe unii ce cu osârdie au pătimit pentru Hristos, cu cununi de laude, după vrednicie, toți să-i încununăm; căci se roagă pentru noi lui Hristos, ca niște turnuri și păzitori ai credinței creștinești.

7. Sfinții Mucenici episcopi din Cherson: Vasilevs, Efrem episcopul de Tomis, Evghenie, Capiton, Eterie, Agatodor și Elpidie; Cuviosul Pavel cel simplu.

Acești Sfinți Mucenici au pătimit în diferite epoci.

Troparul Sfințiților Mucenici din Cherson, glasul al 4-lea:

Și părtași obiceiurilor și următori scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ați aflat, de Dumnezeu insuflaților, spre suirea privirilor la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, Sfințiților Mucenici, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințiților Mucenici din Cherson, glasul al 2-lea:

Astăzi este ziua cea purtătoare de lumină a păstorilor care în chip luminat au slujit lui Dumnezeu în Cherson. Și lăudând prăznuirea voastră ca a unora ce ați pătimit pentru Hristos, sfințiților mucenici, rugați pe Hristos, Păstorul cel mare, ca să ne numere și pe noi printre oile ce stau de-a dreapta și să cântăm vouă; bucurați-vă sfințiți părinți, cei ce v-ați vărsat sângele vostru pentru Hristos.

8. Cuvioșii Părinți: Teofilact Mărturisitorul, episcopul Nicomidiei, și Pavel Mărturisitorul.

Cuviosul Teofilact exilat de către Leon Armeanul pentru cinstirea sfintelor icoane, a murit pe la anul 832.

Troparul Cuviosului Teofilact Mărturisitorul, glasul al 6-lea:

Neștiut ai trăit, preafericite; dar Hristos te-a arătat pe tine tuturor, luminând ca un astru, punându-te ca pe o lumină înțelegătoare în sfeșnic. Și ți-a înmânat tablele dogmelor Duhului, cu care luminează-ne și pe noi.

Condacul Cuviosului Teofilact Mărturisitorul, glasul al 2-lea:

Luminător marginilor te-ai arătat, sfințite Teofilact, propovăduind Cuvântul cel de o ființă cu Tatăl și cu Duhul, și ceata dumnezeieștilor părinți ai luminat-o, arătându-te plăcut Treimii, înaintea Căreia stând, roagă-te neîncetat pentru noi toți.

9. †) Sfinții 40 de Mucenici, care au pătimit în iezerul Sevastiei. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Acești Sfinți Mucenici, fiind din diferite locuri, au fost toți ostași sub același comandant. Prinși din cauza credinței lor, au fost aruncați după multe alte munci, în ezerul, care era în orașul Sevastia din Capadocia, fiind un frig foarte aspru și multă gheață. Aici au petrecut toată noaptea goi, iar dimineață fiind aproape morți de frig, li s-au frânt picioarele, primind astfel cununa muceniciei, în anul 320 sub Licinie.

Troparul Sfinților 40 de Mucenici, glasul 1:

Pentru durerile pe care sfinții le-au pătimit pentru Tine, milostiv fii, Doamne, și Te rugăm vindecă toate durerile noastre, Iubitorule de oameni.

Alt tropar al Sfinților 40 de Mucenici:

Purtătorilor de chinuri, cinstiți patruzeci de ostași ai lui Hristos, prin foc și prin apă ați trecut și v-ați arătat împreună-locuitori cu îngerii. Cu care rugați-vă lui Hristos, pentru cei ce vă laudă pe voi cu credință. Slavă Celui ce va dat vouă tărie; slavă Celui ce va încununat pe voi; slavă celui ce a dăruit prin voi tuturor tămăduiri.

Condacul Sfinților 40 de Mucenici, glasul al 6-lea:

Toată oștirea lumii părăsind-o, de Stăpânul cel din ceruri v-ați lipit, purtătorilor de biruință ai Domnului, sfinților patruzeci. Că prin foc și prin apă trecând, fericiților, după vrednicie ați primit mărire din ceruri și mulțime de cununi.

10. Sfinții Mucenici: Codrat, Ciprian, Anecton, Crescent, Pavel și Dionisie și cei împreună cu dânșii; Cuvioasa Maică Anastasia patriciana.

Acești Sfinți Mucenici au fost la anul 252 și au pătimit sub Deciu și Valerian.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul 1:

Mărirea cea de șase ori numărată a mucenicilor lui Hristos să o lăudăm noi credincioșii, cu cântări: pe Codrat și pe Ciprian, pe Anecton și pe Crescent, pe Pavel și pe Dionisie. Că aceștia s-au nevoit până la tăiere și moarte, și primind cununile nestricăciunii, se roagă pentru sufletele noastre.

11. Cel dintre sfinți Părintele nostru Sofronie, patriarhul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Lalu; Cuvioșii Părinți: Pion și Gheorghe.

Sofronie a succedat pe Modest în anul 633, a încetat din viață în anul 638, lăsând Bisericii și câteva scrieri.

Troparul Sfântului Ierarh Sofronie, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Sofronie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Sofronie, glasul al 2-lea:

De râvna cea dumnezeiască fiind pus în mișcare și lărgind gura poruncilor celor adevărate, temeliile Bisericii după lege le-ai așezat; și cuvinte preaînțelepte dând călugărilor celor ce se aflau acolo, te-ai arătat lumii preaînțelept între patriarhii Ierusalimului, Sofronie. Prin care, îndreptându-ne, strigăm ție: bucură-te, lauda cea luminoasă a ortodocșilor!

Întru această zi pomenirea celui între sfinți părintele nostru Eutimie, arhiepiscopul Novgorodului făcătorul de minuni.

12. Cuviosul Părintele nostru Teofan Mărturisitorul al Sigrianei; Sfântul Grigore Dialogul, papă al Romei.

Acest Sfânt Mucenic a fost pe timpul lui Leon Isaurul iconomahul, la anul 735.

Troparul Cuviosului Teofan Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Cu înfrânarea împodobindu-ți viața și omorându-ți trupul, meșteșugurile demonilor ai biruit, părinte Teofane și mutându-te către Dumnezeu, în viața cea veșnică, ca un vrednic părtaș, roagă-te neîncetat să se miluiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Teofan Mărturisitorul, glasul al 2-lea:

Din înălțime primind dumnezeiasca descoperire, ai ieșit în grabă din mijlocul zgomotelor și ducând viață călugărească, cuvi-

oase, ai primit lucrarea minunilor și harul profeției, lipsindu-te de soție și de bogăție.

13. Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Nichifor, patriarhul Constantinopolului.

Troparul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul al 8-lea:

Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase, întru rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind și pe aceia îndestulând. Dar te roagă lui Hristos Dumnezeu, Nichifore Ierarhe, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul 1:

Ceata patriarhilor, cu laude și cu cântari, cinstește sfințită pomenirea ta, Nichifor. Că la pristăvirea ta a primit sufletul tău, mărite. Pentru aceasta cinstita Biserică, mărindu-te pe tine, laudă pe Hristos Împăratul, pe Cel ce singur este iubitor de oameni.

14. Cuviosul Părintele nostru Benedict; Sfântul Mucenic Alexandru preotul.

Cuviosul Benedict s-a născut în anul 480 în Nursia din Italia, el s-a retras din tinerețe în pustietate și exemplul său a găsit mulți imitatori, de aceea urcându-se la muntele Casin din Campania, a zidit acolo o mânăstire și a înființat o tagmă de monahi care se numesc de la el benedictini. El a murit în anul 543.

Troparul Cuviosului Benedict, glasul al 8-lea:

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Benedict, duhul tău.

Condacul Cuviosului Benedict, glasul al 6-lea:

Îmbogățitu-te-ai cu dumnezeiescul har, iar cu faptele tale ai descoperit chemarea și te-ai arătat plin de harul Duhului Sfânt, în rugăciuni și în înfrânări, Benedict, plăcutule al lui Dumnezeu, și neputincioșilor tămăduitor te-ai făcut și izgonitor demonilor și grabnic apărător sufletelor noastre.

15. Sfinții Mucenici Agapie, Plisie, Romil, Timolau și cei împreună cu dânșii; Sfântul Apostol Aristobul; Sfântul Mucenic Nicandru.

Acești Sfinți Mucenici au pătimit sub împăratul Dioclețian, la anul 297.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 8-lea:

Ceata cea cu numărul de șapte a Sfinților Mucenici, tare ați pătimit pentru Treimea cea dumnezeiască și cu harul ați pierdut mulțimile vrăjmașilor celor de gând și v-ați împreunat, prin Duhul, cu mulțimea puterilor celor cerești. Cu ale voastre rugăciuni să se milostivească spre noi Iubitorul de oameni.

16. Sfinții Mucenici Sabin, Papa, Romano, Anin și Iulian.

Savin era din Egipt și a pătimit sub Diocletian la anul 299.

Troparul Sfântului Mucenic Sabin, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Sabin, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Sabin, glasul al 2-lea:

Odrasla cea dumnezeiască, floarea cea neveștejită, vița cea cu mult rod, purtătorule de Dumnezeu, Sabine! Umple de veselia ta pe cei ce cinstesc pomenirea ta și te roagă neîncetat pentru noi toți.

17. Cuviosul Părintele nostru Alexie, omul lui Dumnezeu; Sfântul Mucenic Marin.

Cuviosul Alexe, a fost sub împăratul Teodosie cel Mic, la anul 408.

Troparul Cuviosului Alexie, glasul al 8-lea:

Crescând în bunătate și curățindu-ți cugetul, ai ajuns la marginile doririlor, iar împodobindu-ți viața ta cu nepătimirea și cu inimă curată primind înfrânarea cea aleasă și ca un fără de trup petrecând întru rugăciuni, ca soarele ai strălucit în lume, preafericite Alexie.

Condacul Cuviosului Alexie, glasul al 4-lea:

Casa părinților tăi ca pe o casă străină socotind-o, ai rămas lângă ea, în chipul sărăciei; iar după mutarea din viață, cununa

măririi primind, te-ai arătat minunat îngerilor din cer și bucurie oamenilor pe pământ, Alexie, omule al lui Dumnezeu.

Alt Condac al Cuviosului Alexie, glasul al 4-lea:

Preacinstita prăznuire a preafericitului Alexie săvârșind astăzi, cu dreapta credință să-l lăudăm, zicând: Bucură-te, podoaba cea desfătată a cuvioșilor.

18. Cel între sfinți Părintele nostru Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului; Sfinții Mucenici Trofim și Evcarpion.

Sfântul Chiril s-a născut în anul 315, a succedat pe Maxim pe scaunul Ierusalimului în anul 350; s-a arătat zelos apărător al ortodoxiei și protector al săracilor. S-a exilat de trei ori de către împărații arieni, Constanție și Valent, iar după moartea acestora s-a rechemat și a murit în pace la anul 386. Din scrierile sale cele mai însemnate sunt cele 25 cateheze, care se consideră ca cea mai veche și cea mai metodică prescurtare a învățăturii creștine.

Troparul Sfântului Ierarh Chiril, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Chiril, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Chiril, glasul al 2-lea:

Tunet dumnezeiesc, trâmbiță duhovnicească, săditorule al dreptei credințe și stârpitorule al eresurilor, plăcutule al Treimii, arhiereule mare, Chiril, cu îngerii împreună stând înainte, neîncetat roagă-te pentru noi toți.

19. Sfinții Mucenici Hrisant, Daria, Ilaria și Panhariu.

Hrisant a fost din Alexandria și a fost îndrumat în religia creștină de către un episcop. Tatăl său însă, care era un senator, l-a închis mai întâi în închisoare mai multe zile, apoi, văzând că nu-și schimbă hotărârea a trimis și a adus de la Atena pe Daria, o fată foarte frumoasă și învățată, însă închinătoare de idoli, și i-a dat-o lui de soție, crezând că Daria va reuși a-l depărta de la credința lui Hristos. Dar s-a întâmplat tocmai contrariul, Daria s-a convertit în religia lui Hristos și a primit botezul, din care cauză împreună cu Hrisant a primit cununa muceniciei în anul 284, sub Numerian.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea:

Luminători luminoși arătându-vă, dumnezeieștilor mucenici Hrisant și Daria, cu lumina minunilor voastre străluciți toată făptura, risipind pururea noaptea cea adâncă a neputințelor; rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

20. Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în mânăstirea Sfântul Sava cel sfințit; Cuviosul Părinte Nichita Mărturisitorul, episcopul Apoloniadei.

Troparul Cuvioșilor Mucenici, glasul al 4-lea:

Ca niște străini și călători ați fost pe pământ, colibi în pustie făcându-vă, ați sihăstrit, preacuvioșilor, goliciunea trupului cu îmbrăcăminte de fapte bune ați înfrumusețat, patimilor lui Hristos închipuindu-vă. Drept aceea, și junghierile chinuitorilor răbdându-le, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuvioșilor Mucenici, glasul al 4-lea:

Îndulcirea celor pământești și stricăcioase cu adevărat urând, preafericiților, și luând asupra voastră viața cea sihăstrească, ați lepădat cele preafrumoase ale lumii și hrana cea vremelnică, pentru care v-ați învrednicit împărăției celei cerești, veselindu-vă împreună cu cetele mucenicilor și ale pustnicilor. Pentru aceasta, cinstind pomenirea voastră, cu osârdie strigăm către voi: izbăviți-ne pe noi din nevoi, Părinților.

21. Cuviosul Părintele nostru Iacov, episcopul și mărturisitorul; Sfinții părinți Toma, Serapion și Viril; Sfinții Mucenici Filimon și Domnin.

Troparul Cuviosului Iacov Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Iacov, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Iacov Mărturisitorul, glasul al 4-lea:

Lumea lăsând și prin înfrânare supunând cu adevărat trupul, ai urmat lui Hristos, preafericite Iacov, de unde ai dobândit ungerea cea sfântă a arhieriei; și acum te-ai mutat către cetele cele materialnice, rugându-te pentru noi toți, cei ce te lăudăm pe tine.

22. Sfântul sfințit Mucenic Vasile, preotul bisericii din Ancira; Sfânta Drosida.

Troparul Sfințitului Mucenic Vasile, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Vasile, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Vasile, glasul al 2-lea:

Săvârșind petrecerea cea după lege, ai păzit credința, sfințite mucenice Vasile. Pentru aceasta te-ai învrednicit cununilor muceniciei și stâlp neclintit te-ai arătat Bisericii, mărturisind pe Fiul cel fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Treimea cea nedespărțită, pe Care roag-o să ne mântuiască din nevoi, pe noi cei ce te cinstim pe tine, ca să strigăm ție: bucură-te, Vasile, de Dumnezeu înțeleptite.

23. Sfântul Cuvios Mucenic Nicon și cei 199 de Mucenici ai lui, care au mărturisit împreună cu el; Preacuviosul Gheorghe cel nou.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Cuviosului Mucenic Nicon, glasul al 2-lea:

În chip cuviincios viețuind mai întâi, Nicon, ai adunat mai apoi ceată de supuși lui Dumnezeu, plini de dreaptă credință și pururea următori ție. Și cu razele patimilor ca un soare purtător de lumină de la răsărit până la apus strălucind, ai împuținat înșelăciunea cu curgerea sângelui tău.

24. ✕ Înainte-prăznuirea Buneivestiri; Sfântul Cuviosul Părintele nostru Zaharia; Sfântul Mucenic Luca; Sfântul Artemon, episcopul Seleuciei.

Troparul înainte-prăznuirii Buneivestiri, glasul al 4-lea:

Astăzi începutul bucuriei a toată lumea îndeamnă a lăuda Înainteprăznuirea, că iată, Gavriil vine, aducând Fecioarei bunaves-

tire și către dânsa strigă: bucură-te cea plină de har, Domnul este cu tine.

Condacul înainte-prăznuirii Buneivestiri, glasul al 8-lea:

Tu ești începutul mântuirii noastre, a tuturor celor de pe pământ, Născătoare de Dumnezeu. Căci dumnezeiescul slujitor, mai-marele începător al cetelor, Gavriil, a fost trimis din cer, să stea înaintea ta și ți-a adus bucurie, ceea ce ești cu har dăruită. Pentru aceasta toți strigăm ție: Bucură-te, Mireasă nenuntită.

Alt Condac al înainte-prăznuirii Buneivestiri, glasul al 4-lea:

Cu venirea Preasfântului Duh, pe cel împreună cu Tatăl pe scaun șezător și de o ființă, prin glasul arhanghelului l-ai zămislit, de Dumnezeu Născătoare, chemarea lui Adam.

25. (†) Buna Vestire a Preasfintei Stăpânei noastre, de Dumnezeu Născătoarei, și pururea Fecioarei Maria. – *Praznic și dezlegare la pește, de nu este în Săptămâna Patimilor.*

Șase luni după zămislirea Înaintemergătorului, Dumnezeu a trimis pe îngerul Gavriil la Nazaret, oraș al Galileei, către Fecioara Maria, care după tradiția părinților, era de patru luni logodită cu Iosif. Îngerul, intrând în casa ei, a zis: Bucură-te ceea ce ești plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei. Iar Fecioara, după oarecare tulburare și temere, răspunse cu umilință: Iată roaba Domnului, fie mie după cuvântul tău. Și îndată cu cuvântul îngerului și cu umbrirea și venirea Duhului Sfânt, a zămislit în curatul său pântece pe Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu (Luca I, 26-38).

Troparul Bunei Vestiri, glasul al 4-lea:

Astăzi este începutul mântuirii noastre și arătarea tainei celei din veac. Fiul lui Dumnezeu, Fiu Fecioarei Se face, și Gavriil harul îl binevestește. Pentru aceasta și noi, împreună cu dânsul, Născătoarei de Dumnezeu să-i strigăm: Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine!

Condacul Bunei Vestiri, glasul al 8-lea:

Apărătoare Doamnă, pentru biruință mulțumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ție, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi; ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne pe noi din toate nevoile, ca să strigăm ție: Bucură-te, Maică, pururea Fecioară!

26. ✕ Soborul Arhanghelului Gavriil; Sfinții 26 de Mucenici din Goția și Sfinții Mucenici: Codrat, Teodosie și Emanuel; Cuviosul Ștefan Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Montan preotul și soția sa Maxima – *Dezlegare la vin și untdelemn*

Această prăznuire, o facem spre slava Arhanghelului Gavriil, pentru că a slujit la taina cea mai presus de fire a întrupării Domnului din Sfânta Fecioară Maria.

Troparul praznicului și al arhanghelului Gavriil, glasul al 4-lea:

Mare Voievod al oștilor cerești, rugămu-te pe tine, noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale, să ne acoperi pe noi, cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupești, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: scapă-ne din nevoi, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.

Condacul praznicului și al Arhanghelului Gavriil, glasul al 8-lea:

Tu, voievodule al îngerilor, ești preamărit slujitor al prealuminoasei, cinstitei, înfricoșătoarei și Atotfăcătoarei Treimi. Pentru aceasta, roagă-te acum neîncetat, mijlocitorule al nostru, ca să fim mântuiți din toate nevoile și chinurile. Ca să strigăm ție: bucură-te acoperemântul robilor tăi.

27. Sfânta Mucenită Matroana cea din Tesalonic; Sfântul Prooroc Anania; Sfinții Mucenici Filet Sincliticul cu soția și fiii lui.

Sfânta Mucenită Matroana, fiind servitoare la o evreică, numită Fatula, a suferit multe pentru Hristos de la ea și în cele din urmă și-a primit sfârșitul în temniță.

Troparul Sfintei Mucenițe Matroana, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Matroana, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Matroana, glasul al 8-lea:

Biserica ta cea preacinstită, ca pe o tămâie sufletească aflându-o credincioșii, cu mare glas strigăm ție: fecioară mucenită Matroana, cea cu nume mare, roagă neîncetat pe Hristos Dumnezeu, pentru noi toți.

28. Cuviosul Ștefan, făcătorul de minuni, și Ilarion, unul dintre cei 70 de ucenici.

Acești cuvioși au fost pe timpul împărăției lui Leon Armeanul.

Troparul Cuviosului Ștefan, glasul al 8-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Cuviosului Ștefan, glasul al 4-lea:

Pe cei ce cu credință săvârșesc pomenirea ta, preafericite Ștefan, păzește-i de toată răutatea și ispita șarpelui, ca cel ce ai dobândit îndrăznire către Stăpânul tuturor. Pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

29. Cuviosul Mucenic Părintele nostru Marcu, episcopul Aretuselor, Chiril diaconul și cei împreună cu dânșii; Sfinții mucenici Iona și Varahisiu.

Aceștia au pătimit pe timpul împăratului Iulian Paravatul, la anul 361.

Troparul Sfințitului Mucenic Marcu, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Marcu, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințiților Mucenici, glasul al 4-lea:

Luminați fiind de harul cel adevărat, cu dreaptă credință îndreptați, în chip luminat, marginile pământului, sfințiților și măriților Mucenici. Pentru aceasta, cu credință, vă fericim pe voi.

Alt Condac al Sfințiților Mucenici, glasul al 4-lea:

Cu lauda pătimirii și cu vrednicia cununilor, măriții purtători de chinuri, s-au îmbrăcat întru tine, Doamne, căci cu suferirea bătăilor pe cei fără de lege au biruit și prin puterea dumnezeiască din cer biruință au luat. Cu rugăciunile lor, Dumnezeule, dăruiește-ne nouă mare milă.

30. Cuviosul Părintele nostru Ioan Scărarul care a scris „Scara“; Sfântul Prooroc Ioad; Sfânta Euvula.

Cuviosul Ioan s-a născut în Palestina, pe la anul 523. Îmbrățișând din tinerețe viața monahicească, s-a făcut egumen al mânăstirii de la muntele Sinai. El a scris 30 de cuvinte despre virtute. Aceste cuvinte cuprind fiecare câte o virtute și procedând de la cele practice la cele teoretice, ridică pe om, ca pe niște trepte, la o înălțime cerească, pentru care și scrierea aceasta se numește Scara Virtuților. Ioan a murit la anul 602 în vârstă de 80 de ani.

Troparul Cuviosului Ioan Scărarul, glasul al 4-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-au făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ioan, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ioan Scărarul, glasul 1.

Roduri pururea înflorind, învățăturile cele din cartea ta aducând, înțelepte, îndulcești inimile celor ce iau aminte la dânsele cu trezvie, fericite, că scara este, care ridică de pe pământ sufletele celor ce cu credință te cinstesc pe tine, la mărirea cea cerească, care rămâne pururea.

Alt condac al Cuviosului Ioan Scărarul, glasul al 4-lea:

Ca pe un luceafăr ce își îndreaptă lumina fără de greșeală până la marginile lumii, te-a pus pe tine Domnul, spre pildă de înfrânare, îndreptătorule Ioane, părintele nostru.

31. Cuviosul și făcătorul de minuni Ipatie, episcopul Gangrei; Sfinții Acachie Mărturisitorul, episcopul Meletinei, Avdas episcopul și Veniamin diaconul.

Cuviosul Ipatie a fost în timpul lui Constantin cel Mare și al fiului său Constanție.

Troparul Sfântului Ierarh Ipatie, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Ipatie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Ipatie, glasul 1:

Cu curățirea cea sufletească dumnezeiește întrarmându-te și rugăciunea cea neîncetată având-o ca pe o suliță în mâini, cu tărie ai biruit cetele demonilor, părinte Ipatie; roagă neîncetat pe Hristos Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

LUNA APRILIE

1. Cuvioasa Maica noastră Maria Egipteanca; Cuviosul Macarie Mărturisitorul.

Aceasta fiind în vârstă de 12 ani, a plecat fără știrea părinților la Alexandria și a petrecut aici 17 ani în desfrânări. Pe urmă, însă, căindu-se, a dat cu totul spre nevoințe și fapte bune, și a trăit 47 de ani în pustietate, ducând o viață foarte aspră și peste firea omenească. Cauza întoarcerii sale spre calea virtuții a fost următoarea: Vrând să asiste la înălțarea Sfintei Cruci, venise cu mulți alți închinători la Ierusalim, unde s-a dedat la tot felul de desfrânări, atrăgând pe mulți în adâncimea pieirii. Însă când a vrut să intre în Biserică în ziua înălțării Crucii, a simțit de 3-4 ori o putere nevăzută care o oprea să intre, pe când toată cealaltă lume intra neîmpiedicată. Aceasta a avut un efect atât de puternic asupra ei, încât s-a hotărât să-și schimbe viața și a se împăca cu Dumnezeu prin căință. Ea a murit în anul 527, fiind împărtășită cu dumnezeieștile Taine de către Sfântul Zosima, care o găsise în pustie.

Troparul Cuvioasei Maria Egipteanca, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maria, duhul tău.

Condacul Cuvioasei Maria Egipteanca, glasul al 3-lea:

Ceea ce erai mai înainte plină de tot felul de desfrânări, astăzi te-ai arătat mireasă lui Hristos prin pocăință urmând vieții îngerești, și cu arma Crucii pierzi pe draci. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăției cerului, Marie preacinstită.

2. Cuviosul Părintele nostru Tit, făcătorul de minuni; Sfinții Mucenici și frați buni Amfian și Edesie.

Acest cuvios părinte Tit, a viețuit în secolul al 9-lea.

Troparul Cuviosului Tit, glasul al 8-lea:

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Tit, duhul tău.

Condacul Cuviosului Tit, glasul al 3-lea:

Grija vieții ai lăsat și cu liniște petrecând toată viața ta, înțelepte, ai ajuns către Dumnezeu, purtătorule de minuni, părintele nostru Tit, preacuvioase.

3. Cuviosul Părintele nostru Nichita Mărturisitorul, egumenul Mânăstirii Midichiei; Sfinții Mucenici: Elpidifor, Diu, Vitonie, Galic și Pavel Rusul.

Acest cuvios Nichita, de loc din Cesareea Bitiniei, lăsând pe Filaret, tatăl său, s-a dus la Mânăstirea Medichiei, unde excelând în viața monahicească, a fost hirotonisit preot de Patriarhul Tarasie și rânduit egumen de Patriarhul Nechifor al Constantinopolului. În urmă, susținând cultul icoanelor, Leon Armenul l-a exilat pe o insulă la Mânăstirea Sfintei Glicheria, unde a suferit 6 ani. În timpul împărăției lui Mihail Amoreul, fiind eliberat, s-a sfârșit în pace, la anul 824 după Hristos.

Troparul Cuviosului Nichita Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Nichita, duhul tău.

Condacul Cuviosului Nichita Mărturisitorul, glasul al 2-lea:

Dobândind viața și cugetul cel ceresc, strălucești luminat ca soarele cu lumina faptelor, luminând pe cei ce sunt întru întunericul vieții, și către Dumnezeu aducând pe toți, părinte Nichita. Roagă-te neîncetat pentru noi toți.

4. Cuvioșii Părinții noștri Iosif, scriitorul de cântări, Gheorghe cel de la Maleon, Zosima și Platon; Sfânta Muceniță Fervuta.

Iosif era din Sicilia. Din cauza Agarenilor însă a fugit de acolo și rătăcind prin multe locuri, a venit la Constantinopol, unde a suferit multe pentru zelul său. În cele din urmă a adormit în Domnul la

anul 883. El a scris multe și frumoase cântări. Mai toate canoanele asmatice ale Mineelor sunt compuse de el, având la a 9-a Cântare în acrostih numele său Iosif. Tot el a compus mai toată cartea bisericească, numită Paractetica. De aceea el se numea cu deosebire imnograf.

Troparul Cuviosului Iosif, glasul al 8-lea:

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Iosif, duhul tău.

Condacul Cuviosului Iosif, glasul al 2-lea:

Cel ce ești ca un izvor nedeșertat al pocăinței, și dătător mângâierii celei fără de sfârșit, și adâncime umilinței, Iosife, dă-ne nouă lacrimile pocăinței celei dumnezeiești, prin care plângem aici, să dobândim mângâiere de la Dumnezeu, cerșind ajutorul tău Sfinte.

5. Sfinții Mucenici Teodul, Agatopod, Claudie, Diodor, Serapion, Nichifor, Victor și Victorin; Preacuvioasa Teodora.

Acești sfinți mucenici au viețuit în timpul împărăției lui Dioclețian și Maximian, pe la anul 300. Suferind mai multe munci sub prefectul Faustian, în cele din urmă și-au primit sfârșitul prin aruncare în mare.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul celor șapte Sfinți Mucenici, glasul al 2-lea:

Arătatu-v-ați luminători lumii dumnezeiești Mucenici cei cu numărul de șapte, și prin razele minunilor străluciți toată făptura pururea, gonind întunericul cel adânc al neputințelor; rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

6. Sfântul Ierarh Eutihie, arhiepiscopul Constantinopolului; Cuvioasa Platonida; Sfântul Sfințit Mucenic Irineu episcop de Sirmium.

Sfântul Eutihie a fost pe timpul împăratului Iustinian cel Mare. A luat parte la sinodul al 5-lea. După moartea lui Mina, a ocupat scaunul Patriarhiei la Constantinopol 12 ani, când, prin intrigile ereticilor a fost exilat timp de 20 ani. Pe urmă reocupând scaunul patriarhal, 4 ani și 6 luni, s-a săvârșit în pace la anul 582.

Troparul Sfântului Ierarh Eutihie, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Eutihie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Eutihie, glasul al 8-lea:

Să lăudăm toți cu credință pe dumnezeiescul Eutihie, și cu dragoste să-l fericim, ca pe un mare păstor și slujitor, și preaînțelept învățător și izgonitor al eresurilor. Că se roagă Domnului pentru noi toți.

7. Cuviosul Părintele nostru Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Meletinei; Sfântul Mucenic Caliopie; Sfânta Muceniță Achilina.

Cuviosul Gheorghe, distins în virtutea de milostenie, a fost ridicat la treapta de episcop al Meletinei, în timpul împărăției lui Leon Armenul. S-a luptat contra iconomahilor și a suferit persecuții în prima jumătate a secolului al 9-lea; iar Sfântul Caliopie era din Perga Pamfiliei. El primi martirizarea la Sinopi, sub împăratul Maximian, pe la începutul secolului al 4-lea.

Troparul Cuviosului Gheorghe Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Gheorghe Mărturisitorul, glasul al 2-lea:

Dumnezeiește întrarmându-te cu curățenia cea sufletească, și neîncetata rugăciune ținând în mâini ca o suliță, vitejește ai biruit cetele dracilor. Părinte Gheorghe, cu osârdie roagă-te lui Hristos pentru noi toți.

8. Sfinții Apostoi din cei 70: Irodion, Agav, Ruf, Flegon, Asincrit și Ermis; Sfântul Celestin, papa Romei; Sfântul Mucenic Dimitrie diaconul

Aceștia cinci sfinți sunt dintre cei 70 de apostoli. Despre ei se amintește în Epistola către Romani și în Faptele Sfinților Apostoli. Irodion a fost episcop la Patre, Ruf la Tive, iar Agav a avut darul profeției.

Troparul Sfinților Apostoli din cei 70, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli din cei 70, glasul al 2-lea:

Arătatu-v-ați ucenici ai lui Hristos și apostoli preacinstiți, Irodion mărite, Agav și Ruf, Asincrit și Flegon, împreună cu Ermis. Rugați-vă pururea Domnului, să ne dea iertare de greșeli nouă, celor ce vă lăudăm pe voi.

9. Sfântul Mucenic Eupsihie din Cezareea; Cuviosul Vadim.

Sfântul Mucenic Eupsihie a pătimit în timpul împărăției lui Iulian Paravatul, la anul 362.

Troparul Sfântului Mucenic Eupsihie, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Eupsihie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Eupsihie, glasul al 2-lea:

Ca o stea luminoasă și neînșelătoare te-ai arătat lumii, care cu razele sale a vestit mai înainte pe soarele Hristos, și a stins toată înșelăciunea și a dăruit nouă lumină, rugându-te neîncetat pentru noi, răbdătorule de patimi, Eupsihie.

10. Sfinții Mucenici Terentie, Pompie, African, Maxim și cei împreună cu dânșii; Sfântul Dima; Sfinții Mucenici Iacov preotul și Aza diaconul.

Acești sfinți mucenici au pătimit sub Deciu la anul 251.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea:

Astăzi a sosit cinstită pomenirea voastră Mucenicilor, a lui Terentie celui înțelept, și a soției lui, veselind toate. Să ne adunăm dar cu căldură, ca să primim tămăduiri, că aceștia au primit de

la Dumnezeu darul Preasfântului Duh, a tămădui neputințele sufletelor noastre.

11. Sfântul Sfințit Mucenic Antipa, episcopul Pergamului Asiei; Cuviosasa Trifina.

Tot în această zi facem pomenirea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica.

Sfântul Antipa a fost contemporan al Sfinților Apostoli, care l-au și așezat ca episcop al Pergamului. El a pătimit în anul 83 sub Dioclețian. Despre el scrie în Apocalipsă (2, 13) Evanghelistul Ioan: „În zilele în care era Antipa, martorul meu cel credincios, care a fost ucis la voi, unde locuiește satana".

Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica s-a născut la 7 octombrie 1787 în București, aproape de biserica Sfântul Visarion. Din Sfântul Botez i s-a pus numele de Constantin. Părinții lui se numeau Antonie și Floarea. În anul 1807 a intrat în nevoința călugărească la Mănăstirea Cernica. În anul 1813 a fost hirotonit preot, iar în anul 1815 a fost hirotesit duhovnic al Mănăstirii Cernica. La 14 decembrie 1818 a fost ales stareț al Mănăstirii Cernica pe care o păstorește 32 de ani. Pentru viața lui sfântă el a fost ales la 14 septembrie, 1850, cu sfat de obște, episcop la Râmnicu-Vâlcea și a trecut la cele veșnice la 11 aprilie 1868. A fost canonizat la 20 octombrie, 1955, sub Patriarhul Iustinian al României, iar prăznuirea se face la 11 aprilie.

Troparul Sfințitului Mucenic Antipa, glasul al 4-lea:

Surpând înșelăciunile cele idolești, Antipa, și călcând puterea demonilor, cu îndrăznire ai mărturisit pe Hristos înaintea luptătorilor lui Dumnezeu. Pentru aceasta făcându-te cetățean întru cele de sus, împreună cu cetele îngerești, și aducând doxologie Stăpânului tuturor, pui înainte și pentru noi rugăciune de mulțumire, dăruindu-ne nouă darul tămăduirii; drept aceea te cinstim pe tine, sfințite mucenice Antipa. Roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Antipa, glasul al 4-lea:

Împreună-șezător pe scaun cu Apostolii, și podoabă Arhiereilor te-ai făcut, fericite, mucenicește mărindu-te, ai strălucit ca un soare, luminând pe toți, sfințite Antipa, și risipind noaptea cea adâncă a necredinței. Pentru aceasta te cinstim pe tine ca pe un dumnezeiesc sfințit mucenic și dătător de tămăduiri.

Troparul Sfântului Ierarh Calinic, glasul 1:

De Dumnezeu purtătorule, Părintele nostru Calinic, povățuitorule al călugărilor, podoaba cuvioșilor și lauda arhiereilor, ajutătorule al celor din nevoi și făcătorule de minuni! Cu nevoințele tale chip de sfințenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii în ceruri te veselești; cu care roagă pe Milostivul Dumnezeu să ne dăruiască pace și mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Calinic, glasul al 8-lea:

Pomenirea ta cea purtătoare de lumină, Ierarhe Calinic, veselește sufletele celor credincioși, și atingerea sicriului sfintelor tale moaște sfințește simțirile și dăruiește tămăduiri. Pentru aceasta, după datorie te cinstim pe tine și cu bucurie îți strigăm: Bucură-te, părinte, de Dumnezeu însuflețite!

12. Cuviosul Părintele nostru Vasile Mărturisitorul, episcopul Pariului; Sfânta Antuza; Sfântul Mucenic Sava Gotul înnecat în apa Buzăului.

Cuviosul Vasile a fost la anul 728 în timpul lui Leon Isaurul și a lui Constantin Copronim. A suferit multe de la iconomahi și în cele din urmă s-a sfârșit în pace.

Troparul Cuviosului Vasile Mărturisitorul, glasul al 4-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Vasile înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Vasile Mărturisitorul, glasul al 2-lea:

Luminându-te cu lumina Celui de sus, fericite, luminezi pe toți cei ce cu dragoste prăznuiesc cinstită pomenirea ta, părinte Vasile, sfințite pătimitorule. Roagă-te neîncetat, lui Hristos Dumnezeu, pentru noi toți.

13. Sfântul Sfințit Mucenic Artemon; Sfinții Mucenici Maxim, Cvintilian și Dada.

Sfântul Artemon a primit martirizarea sub Dioclețian pe la anul 295.

Troparul Sfințitului Mucenic Artemon, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Artemon, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Stihira glasul 1:

Viețuind pe pământ, te-ai împreunat cu îngerii cei fără de trup, și împreună cu dânșii neîncetat slujești Treimii, Artemoane, de Dumnezeu fericite, unde pururea, ca un om ceresc, umblând cu minunile cele dumnezeiești, înveți pe cei de pe pământ cele de sus.

14. Cel dintre sfinți Părintele nostru Martin Mărturisitorul, papa Romei; Sfânta Muceniță Tomaida; Sfântul Mucenic Ardalion.

Sfântul Martin a fost în timpul lui Constantin, nepotul lui Eraclie, la anul 644.

Troparul Sfântului Martin Mărturisitorul, glasul al 4-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Martin înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Martin Mărturisitorul, glasul al 4-lea:

Între arhierei viețuind cu dreaptă credință și mucenicește calea săvârșindu-ți, bârfelile eresurilor le-ai stins, făcându-te apărător dreptei credințe, Preasfințite Martin. Pentru aceasta te rugăm, mântuiește-ne de nevoi și de scârbe, prin rugăciunile tale, slăvite Ierarhe al lui Hristos.

15. Sfinții Apostoli dintre cei 70: Aristarh, Pud și Trofim; Sfântul Mucenic Crescent; Sfintele Mucenițe Vasilisia și Anastasia.

Acești trei sfinți sunt din numărul celor 70 de Apostoli. Au pătimit în timpul lui Nero pe la anul 67.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli, glasul al 4-lea:

Arătatu-s-a astăzi praznicul cel cinstit al Apostolilor, luminându-ne pe noi și alungând întunericul păcatului, celor ce strigăm: arătatu-s-a lumina și a venit izbăvirea.

16. Sfintele Mucenițe fecioare Agapia, Irina și Hionia; Sfântul Filic episcopul, Ianuarie preotul, Furtunat și Septemin; Sfinții Mucenici Leonid, Harisa, Nichi, Galini, Calida, Nunehia, Vasilisa și Teodora; Sfânta Muceniță Irina.

Aceste sfinte fecioare au pătimit sub Dioclețian, pe la anul 295.

Troparul Sfintelor Mucenițe, glasul 1:

Credința în Hristos păzind și călătoria către Dânsul săvârșind, mielușele cuvântătoare v-ați adus prin chinuire, Mielului și Păstorului Hristos; pentru aceasta cu suflet vesel, după vrednicie săvârșind astăzi pomenirea voastră, pe Hristos mărim.

Condacul Sfintei Mucenițe Irina, glasul al 4-lea:

Prin credință întraripându-ți tare sufletul, Irina, arătat ai rușinat pe cel viclean și mulțime mare de oameni ai adus la Hristos, fericită, și purtând porfiră de sângiuri, te veselești acum împreună cu îngerii.

17. Sfântul Sfințit Simeon episcopul; Preacuviosul Acachie episcopul, Avdela preotul, Adrian și Agapit papa Romei.

Acești cuvioși părinți au pătimit sub Saporie, împăratul Perșilor, la anul 330.

Troparul Cuvioșilor Mucenici, glasul al 4-lea:

Și părtași obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ați aflat, de Dumnezeu insuflaților, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințiților Mucenici, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuvioșilor Mucenici Simeon și Acachie, glasul al 2-lea:

Ca un soare a răsărit nouă credincioșilor sfântă pomenirea voastră, pe care astăzi o săvârșim, preaînțelepților, Sfințite Simeoane și Acachie, strigând: Rugați pentru noi pe iubitorul de oameni Dumnezeu.

18. Cuvioșii Părinții noștri Ioan, ucenicul Sfântului Grigorie Decapolitul, și Ioan, arhiepicopul Antiohiei; Sfinții Mucenici Sava Gotul și Cosma episcopul; Cuvioasa Maica Atanasia.

Ioan cel dintâi, după moartea Sfântului Grigorie, retrăgându-se la Sfintele Locuri, s-a săvârșit în pace în lavra Sfântul Hariton, la anul 850, iar Ioan al doilea, a viețuit pe la anul 536, în timpul împărăției lui Teodosie cel Mic.

Troparul Cuviosului Ioan, glasul al 8-lea:

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Ioane, duhul tău.

Condacul Cuviosului Ioan, glasul al 4-lea:

Împodobindu-ți viața cu înfrânarea și omorându-ți trupul, ai biruit asuprelile vrăjmașilor, preafericite Părinte Ioane, și ca un vrednic ai ajuns către viața cea fără de întristare și veșnică, pentru care roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne mântuim noi.

19. Cuviosul Părintele nostru Ioan de la Lavra veche; Sfântul Pafnutie și Gheorghe mărturisitorul, episcopul Antiohiei Pisidei.

Acest cuvios Ioan lăsând lumea din tinerețe, s-a dus la lavra Sfântul Hariton, unde după multe nevoințe, s-a săvârșit în pace.

Troparul Cuviosului Ioan, glasul al 8-lea:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Ioan, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Sfințitului Mucenic Pafnutie, glasul al 4-lea:

Preoțind mai întâi cu suflet curat, și pe urmă pătimind cu minte preatare, ai plăcut lui Dumnezeu. Drept aceea petrecând întru cele cerești, părinte, dănțuiești cu mucenicii, și te bucuri împreună cu ierarhii, sfințite mucenice preafericite Pafnutie.

20. Cuviosul Teodor Trihina; Sfântul Apostol Zaheu; Sfântul Mucenic Atanasie; Sfinții Mucenici: Victor, Zotic, Zinon, Achindin, Chesarie, Severian, Hristofor, Teona și Antonin; Sfântul Ierarh Teotim I episcopul de Tomis

Acest cuvios părinte Teodor era din Constantinopol, dintr-o familie avută. Lăsând lumea și făcându-se monah a purtat întotdeauna cămașă de păr, pentru care s-a și numit Trihina.

Troparul Cuviosului Teodor, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Teodor, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Teodor, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai prealuminat cu viața, înțelepte Teodor, socotind petecele cele de păr mai mult decât vistieriile cele împărătești de pe pământ. Pentru aceasta ai și dobândit haina cea cerească, roagă-te pururea pentru noi, preacuvioase.

21. Sfinții sfințiții Mucenici Ianuarie episcopul și cei împreună cu dânsul; Teodor cel din Perga și Alexandra împărăteasa; Sfânta Muceniță Filipia; Cuviosul Atanasie Sinaitul; Sfântul Maximian, patriarhul Constantinopolului.

Ianuarie a pătimit în timpul împărăției lui Maximian Galerie, la anul 305; iar Teodor a pătimit în Pergia Pamfiliei, în timpul împărăției lui Antonin, la anul 141.

Troparul Cuvioșilor Mucenici, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Cuvioșilor Mucenici, glasul al 3-lea:

Cu ungerea preoției și cu sângele muceniciei v-ați împodobit, slăviților Ianuarie și Teodor, și întru cele de sus locuind, pretutindenea străluciți. Căutați spre noi, cei ce am venit în biserica voastră și într-însa neîncetat strigăm: Păziți-ne pe noi toți, rugând pe Dumnezeu cel iubitor de oameni.

22. Cuviosul Părintele noastru Teodor Sicheotul; Sfântul Apostol Natanael.

Acest Cuvios Teodor era din satul Sicheia, care este în Galatia. S-a săvârșit din viață în timpul împărăției lui Iraclie, la anul 613.

Troparul Cuviosului Teodor, glasul al 2-lea:

Cunoscut fiind din scutece sfințit, și arătându-te plin de haruri, ai luminat lumea cu minunile și mulțimile demonilor ai alungat, lucrătorule de sfințenie Teodor. Pentru aceasta roagă-te Domnului pentru noi.

Condacul Cuviosului Teodor, glasul al 3-lea:

Ca pe unul ce prin faptele cele bune te-ai suit ca într-un car de foc, purtătorule de Dumnezeu, ai alergat către locașurile cele cerești și ca un înger viețuind, împreună cu oamenii, ca un om, dănțuiești împreună cu Îngerii. Pentru aceasta te-ai și arătat locaș dumnezeiesc al minunilor, preacuvioase Teodor.

23. †) Sfântul slăvitul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință și făcătorul de minnni. – *Sărbătoare și dezlegare la vin și la untdelemn.*

Acest mare și glorios martir al lui Hristos, a fost tribun sau ofițer în armată și s-a distins în mai multe războaie. Însă, în timpul lui Dioclețian, mărturisind pe față credința sa în Hristos, ce o ascundea până atunci, a fost supus la multe munci și arătându-se în toate purtător de biruință; în sfârșit i s-a tăiat capul la anul 296. Sfintele lui moaște transportate de slujtorul său la Lida, un orășel din Palestina, de unde era maica sa, s-au depus în Biserica ridicată acolo în numele lui.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, glasul al 4-lea:

Ca un izbăvitor al celor robiți și celor săraci ocrotitor, celor bolnavi doctor, conducătorilor ajutător, purtătorule biruință, Mare Mucenice Gheorghe, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, glasul al 4-lea:

Lucrat fiind de Dumnezeu, te-ai arătat lucrător preacinstit al dreptei credințe, spicele faptelor bune adunându-ți. Că semănând cu lacrimi, cu veselie seceri, și luptându-te până la sânge, pe Hristos ai luat. Și cu rugăciunile tale, sfinte, tuturor le dai iertare de greșeli.

24. Sfântul Mucenic Sava Stratilat din Dacia; Cuvioasa Elisabeta, făcătoarea de minuni; Sfinții Mucenici: Pasicrat și Valentin din Durostor; Sfinții Mucenici Eusebie, Neon, Leontie, Longhin și alți 40.

Tot în această zi, Sfinții Ierarhi Iorest și Sava, mitropoliții Transilvaniei; Sfântul Ierarh Iosif, Mărturisitorul, episcopul Maramureșului.

Mucenicul Sava fiind de neam got a pătimit la anul 272 în timpul lui Aurelian, iar cuvioasa Elisabeta a strălucit în ascetism.

Sfântul Ierarh Iorest era fiu de țăran din Transilvania. A intrat în obștea Mănăstirii Putna, schimbându-și numele din Ilie în Iorest. Pentru viața lui îmbunătățită și pentru înțelepciunea lui, Vasile Lupu, domnul Moldovei, l-a ales întâistătător al Bisericii Transilvaniei, în toamna anului 1640. Pentru râvna cu care a apărat și cârmuit Biserica, în anul 1643 a fost aruncat în temniță, unde a suferit multe necinstiri și bătăi, pe care le-a răbdat mucenicește. După nouă luni este scos din temniță, fiind obligat să plătească o sumă de bani. Ajungând în Moldova, între anii 1656-1657 a fost episcop de Huși, apoi și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu, fiind numărat în ceata sfinților mărturisitori. A fost canonizat în anul 1955.

Sfântul Ierarh Sava s-a născut în localitate Inău, din părinți binecredincioși. La Sfântul Botez a primit numele de Simeon. După ce a învățat carte în Mănăstirea Comana, ajunge protopop. Fiind găsit vrednic, în anul 1656 este ales mitropolit și păstor sufletesc al Ardealului, cârmuind și apărând Biserica timp de 24 de ani. În anul 1680 a fost scos din scaun și băgat în temniță unde a fost bătut cu toiege, batjocorit și chinuit ca un martir, timp de trei ani. În anul 1683 este scos din temniță, dar fiind slăbit de chinuri, îndată și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu. A fost canonizat în anul 1955.

Sfântul Ierarh Iosif s-a născut într-un sat din părțile Năsăudului. Învățătura și-a dobândit-o de la preoții satelor dar și de la călugării din Mănstirile și schiturile maramureșene. După slujirea sa ca preot, a fost ales episcop în 1690 pentru românii din ținutul Maramureșului. El a fost arestat de mai multe ori și silit să accepte părăsirea ortodoxiei, dar nu a cedat până la moarte. Pentru viața lui sfântă și pentru eroismul cu care a apărat ortodoxia, a fost canonizat ca sfânt mărturisitor.

Troparul Sfântului Mucenic Sava, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Sava, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Sava, glasul al 4-lea:

Nebiruit voievod arătându-te, meșteșugirile barbarilor le-ai biruit, și pătimind prea tare, mărite, mulțimea vrăjmașilor celor nevăzuți ai înfrânt, pentru aceasta cunună de biruință ți-ai împletit. Roagă-te lui Hristos, preafericite Sava, pentru noi cei ce cu credință te cinstim.

Troparul Sfinților Ierarhi și Mărturisitori Iorest și Sava, glasul al 8-lea:

Mărturisitori ai Ortodoxiei și buni arhipăstori ai Bisericii lui Hristos, îndreptători ai poporului, Preafericiți Ierarhi purtători de biruință, Iorest și Sava, cei ce v-ați învrednicit de cununa vieții, rugați-vă Domnului să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Ierarhi și Mărturisitori, Iorest și Sava, glasul al 4-lea:

Ierarhilor preaîncuviințați ai dreptei credințe și apărători ai Bisericii lui Hristos, ocrotiți pe toți cei drept-credincioși, care cântă pururea: Bucurați-vă, Iorest și Sava, minunați mărturisitori ai Domnului!

Troparul Sfântul Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureș, glasul al 4-lea:

Mare slujitor al lui Dumnezeu, Sfinte Părinte Ierarhe Iosif, cu cântări cinstim și pomenim numele tău. Căci mărturisind pe Hristos și în Maramureș, dreapta credință apărând, ocrotitor te-ai făcut turmei tale. Pentru aceasta, roagă pe Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântul Ierarh Iosif Mărturisitorul din Maramureș, glasul al 4-lea:

Îndreptător al credinței și învățător prea blând te-ai arătat păstoriților tăi și cu smerenie slujind, pe Hristos ai mărturisit. Drept aceea, cu neîncetată cântare te lăudăm zicând: Bucură-te, Sfinte Părinte Ierarhe Iosif, ocrotitor al drept-credincioșilor maramureșeni.

25. ✕) Sfântul Apostol și Evanghelist Marcu; Sfântul Cuvios Vasile de la Mănăstirea Poiana Mărului. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfântul Marcu era din Cirene, Elin de neam și a primit credința creștină prin Apostolul Petru, căruia i-a urmat până la Roma, unde se zice că a scris și Evanghelia ce poartă numele său. El este fondatorul și cel dintâi episcop al Bisericii din Alexandria. Marcu a predicat creștinismul în Egipt și a murit pe la anul 64 după Hristos. Lui i se atribuie al doilea din animalele simbolice ale lui Iezechiil (1, 10), adică leul, fiindcă începe cu viața Înaintmergătorului în pustietate, unde trăiesc leii.

Cuviosul Vasile de la Poiana Mărului s-a născut la anul 1692 în părțile Rusiei. A venit în România și s-a stabilit la Mănăstirea Dălhăuți unde a stărețit 20 de ani. S-a retras apoi la Mănăstirea Poiana Mărului cu 12 ucenici. A plecat în Sfântul Munte Athos unde a călugărit, în anul 1750, pe Cuviosul Paisie de la Neamț care i-a fost ucenic. A trecut la Domnul la 25 aprilie 1767.

Troparul Sfântului Apostol și Evanghelist Marcu, glasul al 3-lea:

Învățat fiind de apostolul Petru, te-ai făcut apostol al lui Hristos, și ca un soare ai strălucit marginilor, podoaba alexandrinilor ai fost, fericite, căci prin tine Egiptul s-a slobozit din înșelăciune, și ca un stâlp al Bisericii, prin învățătura ta cea evanghelicească pe toți ai luminat. Pentru aceasta luminat cinstind, pomenirea ta prăznuim, de Dumnezeu grăitorule Marcu; roagă pe Dumnezeu cel înduplecat prin tine să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol și Evanghelist Marcu, glasul al 2-lea:

Harul Duhului primind dintru înălțime, împletiturile ritorilor le-ai stricat, apostole, și pe toți păgânii vânându-i, vrednicule de laudă Marcu, Stăpânului tău i-ai adus, propovăduind dumnezeiasca Evanghelie.

Troparul Sfântului Cuvios Vasile de la Poiana Mărului, glasul al 8-lea:

Învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu, povățuitorule al călugărilor, propovăduitorule al harului, dascălul rugăciunii minții celei cu trezvie lucrate, Părinte Cuvioase Vasile, roagă pururea pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Cuvios Vasile de la Poiana Mărului, glasul al 8-lea:

Pe minunatul călăuzitor al monahilor, pe învățătorul rugăciunii cel prea încercat și pe omul cel ceresc, pe pământescul înger, pe povățuitorul duhovnicesc cel mult vestit, să-l cinstim cu bucurie și să-i cântăm: Bucură-te, Sfinte Părinte Vasile, propovăduitorule al harului!

26. Sfântul Sfințit Mucenic Vasile; Sfânta Glafira; Sfinții Mucenici Chiril, Chindeu și Tasie.

Sfântul sfințit mucenic Vasile a pătimit sub Liciniu, la anul 317.

Troparul Sfințitului Mucenic Vasile, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Vasile, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Vasile, glasul al 4-lea:

Biruind porunca împăratului, ai câștigat împărăția cerească, Vasile. Întru care dănțuind, adu-ți aminte de noi, cei ce cinstim pomenirea ta, sfințite Mucenice.

27. ✕ Sfântul sfințit Mucenic Simeon, fratele (ruda) Domnului; Preacuviosul Ioan Mărturisitorul; Sfinții Apostoli din cei 70: Aristarh, Marcu și Zinon.

Acesta a fost văr bun a lui Iisus, după trup, fiind fiu a lui Cleopa, care se numea și Alfeu și care era frate a lui Iosif logodnicul. El a fost al 2-lea episcop al Ierusalimului, urmând lui Iacov. A murit răstignit la anul 107, sub Traian, în vârstă de 120 ani.

Troparul Sfințitului Mucenic Simeon, glasul 1:

Pe tine rudenia lui Hristos, Simeon, ierarh și mucenic tare, cu sfințenie te lăudăm, cel ce ai pierdut înșelăciunea și ai păzit credința. Pentru aceasta prăznuind astăzi preasfântă pomenirea ta, dezlegare de păcate luăm prin rugăciunile tale.

Condacul Sfințitului Mucenic Simeon, glasul al 4-lea:

Ca o stea prea mare biserica câștigând astăzi pe grăitorul de Dumnezeu Simeon, se luminează strigând: Bucură-te, cinstită podoabă a mucenicilor.

Alt Condac al Sfințitului Mucenic Simeon, glasul al 2-lea:

Sionului celui de sus făcându-te cetățean, Scaunul Sionului celui de jos ai luat, și bine turma ți-ai povățuit la staulul cel ceresc. Te-ai răstignit lui Hristos, Sfinte Simeoan, urmând patimii Lui celei dumnezeiești.

28. Sfinții Apostoli din cei 70: Iason și Sosipatru; Sfinții Mucenici Maxim, Dada și Cvintilian.

Apostolii aceștia au fost amândoi ucenici ai lui Pavel, pe care îi și menționează în epistola către Romani (16, 21). Iason era din Tarsul Ciliciei, unde a fost și episcop; iar Sosipatru era de la Patre, din Ahaia și episcop al Iconiului. După ce au păstorit mult timp bisericile lor, au mers spre apus, ca să învețe și pe alții. Dar ajungând în Kerkira, au suferit moarte mucenicească. Cât despre mucenicii Maxim și ceilalți, au pătimit pe timpul lui Dioclețian și Maximian, la anul 296.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli, Iason și Sosipatru, glasul al 6-lea:

Luminându-vă învățăturile lui Pavel, v-ați făcut luminători lumii, de trei ori fericiților, că pururea luminați lumea cu minuni, Iason izvorul tămăduirilor, Sosipatru lauda mucenicilor lui Hristos. Apostoli de Dumnezeu purtători, ocrotitori ai celor din nevoi, rugați-vă lui Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

29. Sfinții 9 Mucenici, cei din Cizic; Cuviosul Părintele nostru Memnon, făcătorul de minuni.

Numele Mucenicilor sunt: Teognis, Ruf, Antipatru, Teostih, Artema, Magnu, Teodot, Tavmasie și Filimon. Toți au primit sfârșitul prin sabie.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici din Cizic, glasul al 2-lea:

Ceata cea tare și luminată a celor nouă mucenici, care ca niște mărturisitori ai Dumnezeirii celei în trei străluciri, dintru început înaintea divanului, acestea au strigat: Sângele și sufletele noastre împreună cu trupurile ca o jertfă fără prihană aducem Ție, Stăpâne; numără-ne în cetele celor cerești ai Tăi, ca un Dumnezeu milostiv.

30. ✕) Sfântul Apostol Iacov, fratele Sfântului Ioan Evanghelistul; Sfântul Donat. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Pe acesta l-a omorât Irod Agripa, la anul 44, făcându-se al doilea martir după Sfântul Ștefan.

Troparul Sfântului Apostol Iacov, glasul al 3-lea:

Apostole Sfinte Iacove, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Iacov, glasul al 2-lea:

Glas Dumnezeiesc auzind, chemându-te pe tine, dragostea de tată ai trecut-o cu vederea, și ai alergat la Hristos, cu fratele tău, mărite Iacov, cu care împreună te-ai și învrednicit a vedea dumnezeiasca schimbare la față a Domnului.

LUNA MAI

1. Sfântul Prooroc Ieremia; Cuvioșii Eftimie, Ignatie și Acachie; Cuvioasa Isidora.

Acest mare prooroc al lui Dumnezeu era fiu al lui Helchia, din familie preoțească, din orașul Anatot, care era în pământul lui Veniamin. El a fost sfințit încă din pântecele maicii sale, precum Însuși Domnul zice despre el: „Mai înainte de a te zămisli în pântece, Eu te-am cunoscut și mai înainte de a te naște, Eu te-am sfințit și prooroc pentru popoare te-am pus". Ieremia a profețit 40 de ani, adică de la 628-588, înainte de Hristos, după care a fost ucis cu pietre (Evr. 9, 37).

Și Sfinții cuvioși mucenici: Eftimie ce a pătimit în Constantinopol la anul 1814, martie 22, în Duminica Floriilor; Ignatie, care în același an, în Octombrie pe 8 prin sugrumare s-a săvârșit și Acachie care la anul 1815 tot în Constantinopol prin sabie s-a săvârșit.

Troparul Sfântului Prooroc Ieremia, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău Ieremia, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Ieremia, glasul al 3-lea:

Curățindu-ți cu duhul inima ta cea dătătoare de lumină, slăvite mare prooroc și mucenic Ieremia, ai primit de sus darul proorociei și la margini cu mare glas ai strigat: iată Dumnezeul nostru, și nu este asemenea ca Dânsul; căci Acesta întrupându-Se, S-a arătat pe pământ.

Troparul Cuv. Mucenici: Eftimie, Ignatie și Acachie, glasul al 2-lea:

Întocmai cu numărul Treimii celei nezidite fiind, înțelepților, stați dimpreună cu corurile îngerilor și cu cetele mucenicilor înaintea scaunului Dumnezeirii bucurându-vă, drept aceea și împărtășirea stră-

lucirii celei de acolo dobândind, izvoare de tămăduiri dăruiți credincioșilor și dumnezeiască luminare, Eutimie mucenice a lui Hristos, împreună cu înțeleptul Ignatie și cu dumnezeiescul Acachie, rugați-vă pururea pentru noi.

Condacul Cuv. Mucenici: Eftimie, Ignatie și Acachie, glasul al 2-lea:

Arătatu-s-a astăzi Bisericii nouă prăznuire, a purtătorilor de chinuri celor trei, Hristoase, ca niște luminători strălucind pe mulțimea credincioșilor.

2. ✕ Aducerea moaștelor celui între sfinți Părintelui nostru Atanasie cel Mare (vezi Ianuarie 18). – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Troparul Sfântului Ierarh Atanasie, glasul al 3-lea:

Stâlp al Ortodoxiei ai fost, cu dumnezeiești învățături, întărind Biserica, ierarhe Atanasie, căci pe Fiul de o ființă cu Tatăl mărturisindu-L ai rușinat pe Arie. Părinte Cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Atanasie, glasul al 2-lea:

Ale Ortodoxiei învățături sădind, spinii relei socotințe ai tăiat, înmulțind sămânța credinței cu plouarea Duhului, cuvioase. Pentru aceasta lăudăm pomenirea ta, Atanasie.

3. Sfinții Mucenici Timotei și Mavra, Diodor și Rodopian.

† Tot în această zi pomenirea preacuviosului Părintelui nostru Teodosie, egumenul Mănăstirii Pecersca, începătorul vieții de obște monahicești pe pământul Rusiei.

Timotei fiind citeț de biserică, s-a căsătorit cu Mavra. După 20 de zile de la căsătorie, pârâți că sunt creștini, au fost supuși la diferite munci, dintre care cea din urmă a fost spânzurarea pe lemn a amândurora, față către față în decursul a 9 zile, când și-au dat și sufletele în mâinile lui Dumnezeu. Toate acestea s-au petrecut în timpul împărăției lui Dioclețian la anul 295.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Timotei și Mavra, glasul al 4-lea:

Multe feluri de răni răbdând, și cununi de la Dumnezeu primind pentru noi cei ce săvârșim sfințită pomenirea voastră, preacuvioase Timotee și mărită Mavra, rugați-vă către Domnul, ca să împace cetatea și poporul, căci el este credincioșilor întărire.

Troparul Cuviosului Teodosie de la Pecersca, glasul al 8-lea:

Înălțându-te deasupra faptelor bune, de tânăr ai iubit viața călugărească, vitejește ajungând către dorință, te-ai sălășluit în peșteră și ai împodobit viața ta cu postirea și cu luminarea, întru rugăciuni ca un fără de trup ai petrecut, în pământul Rusiei ca o făclie luminoasă ai strălucit, părinte Teodosie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Teodosie de la Pecersca, glasul al 3-lea:

Pe steaua Rusiei astăzi să o cinstim, care a strălucit de la răsărit și la apus a venit, toată partea aceasta cu minunile și cu bunătatea a îmbogățit-o, și pe noi pe toți cu fapta și cu darul așezământului călugăresc, preafericitul Teodosie.

4. Sfânta Cuvioasa Muceniță Pelaghia; Cuvioșii Valerian, Ilarion, Nichifor și Atanasie.

Cuvioasa Pelaghia era din Tarsul Ciliciei și a pătimit sub Dioclețian la anul 288.

Troparul Cuvioasei Mucenițe Pelaghia, glasul al 4-lea:.

Mielușeaua Ta, Iisuse, Pelaghia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Cuvioasei Mucenițe Pelaghia, glasul al 3-lea:

Urând cele vremelnice și împărtășindu-te de bunătățile cele cerești, pentru chinuire ai primit cunună, preacinstită Pelaghia, și pâraiele sângiurilor ca un dar ai adus Stăpânului Hristos. Roagă-te să ne mântuiască pe noi din nevoi, cei ce cinstim pomenirea ta.

5. Sfânta Mare Muceniță Irina; Sfinții Mucenici Neofit și Gaian.

Sfânta Mare Muceniță Irina era singura fiică a împăratului Liciniu și a Liciniei. A pătimit la anul 315 fiind dată mai întâi spre a fi călcată de cai de însuși tatăl său, pe care din rânduiala lui Dumnezeu, l-a omorât un cal, sfânta rămânând neatinsă. Atunci sfânta făcând rugăciune a înviat pe tatăl său, care văzând minunea s-a botezat dimpreună cu alte trei mii de suflete lăsând împărăția. Apoi sfânta a suferit multe chinuri de la succesorii la tron ai tatălui său și a săvârșit multe și mari minuni aducând la Hristos mii de suflete.

Troparul Sfintei Mare Mucenițe Irina, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Irina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mare Mucenițe Irina, glasul al 3-lea:

Fiind împiestrită cu frumusețile fecioriei, fecioară, și încununându-te cu stema mucenicilor, Irina, și stropită fiind cu sângele muceniciei și strălucită cu minunile tămăduirilor, cu dreaptă credință muceniță ai primit harul de biruință pentru chinuirea ta.

6. Sfântul și Dreptul Iov, mult-răbdătorul; Cuvioșii Mamant, Pahomie și Ilarion.

Dreptul Iov, credincios rob al lui Dumnezeu, imaginea cea mai perfectă a virtuții și cu deosebire exemplu de răbdare, era fiul lui Zare și al Vosorei, și al cincilea neam al lui Avraam; un om fără prihană, drept și temător de Dumnezeu care se ferea de orice lucru rău și pentru aceasta el era foarte bogat și în toate binecuvântat de Dumnezeu. După Dumnezeiasca învoire pentru ispitirea lui, pierzând deodată pe copiii săi și bogăția, gloria și orice mângâiere, chinuit cu îngrozitoare răni, el a răbdat toate acestea cu bărbăție 7 ani de zile, mulțumind lui Dumnezeu. Apoi, prin binecuvântare dumnezeiască, revenind iarăși la o fericire mai strălucită, decât era cea dintâi și mai trăind încă 170 de ani, adică peste tot 240, a murit pe la anul 1340 înainte de Hristos.

Troparul Sfântului și Dreptului Iov, glasul 1:

Bogăția virtuților lui Iov văzând-o vrăjmașul drepților, a uneltit a o fura, și rupând turnul trupului, vistieria duhului nu a furat; căci a aflat întrarmat sufletul celui fără prihană, iară pe mine și golindu-mă m-a robit. Deci mai înainte de sfârșit întâmpinându-mă, izbăvește-mă de cel viclean, Mântuitorule, și mă mântuiește.

Condacul Sfântului și Dreptului Iov, glasul al 8-lea:

Ca un adevărat și drept, de Dumnezeu cinstitor și fără prihană, și sfințit arătându-te preamărite, sluga lui Dumnezeu cea adevărată, ai luminat lumea cu răbdarea ta, prearăbdătorule și preavitea-

zule. Pentru aceasta toți, de Dumnezeu înțelepțite Iov, lăudăm pomenirea ta.

7. ✕ Pomenirea semnului Cinstitei Cruci, ce s-a arătat pe cer în cetatea Ierusalimului; Sfinții Mucenici Acachie, Codrat, Rufin și Maxim; cuviosul Ioan Psihatul.

În anul 346, în zilele lui Constantin, fiul lui Constantin cel Mare, și al lui Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului, în timpul Cincizecimii pe la orele 3 din zi s-a arătat prin strălucite stele acest semn al Crucii, întins de la Golgota până la muntele Măslinilor.

Troparul arătării Sfintei Cruci, glasul al 8-lea:

Chipul Crucii Tale acum mai mult decât soarele a strălucit, care de la Sfântul Munte până la locul Căpățânei o ai întins, și a Ta putere, Mântuitorule, într-însa ai luminat, printr-însa întărind și pe binecredincioșii împărați, pe care îi și mântuiește totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Hristoase Mântuitorule, mântuiește-ne și pe noi.

Condacul arătării Sfintei Cruci, glasul al 8-lea:

O, de trei ori fericită și preacinstită Cruce, pe tine lăudându-te și închinându-mă ție, acum mă sfințesc; pe care Hristos înălțându-Se, a mântuit lumea. Deci întâmpină și mă mântuiește cu puterea ta, și din toate nevoile mă slobozește, ca să strig ție: Bucură-te, lemn fericit.

8. † Sfântul slăvitul și întru tot lăudatul Apostol și Evanghelist Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu; Cuviosul Părintele nostru Arsenie cel Mare. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Ioan era din Galileea, fiu al lui Zevedeu și Salomi, frate al Apostolului Iacov, unul din cei 12 Apostoli, care s-a și rezemat la cină pe pieptul lui Iisus. A scris Evanghelia ce poartă numele său, Apocalipsa și două epistole. După unii el s-a mutat la Domnul în timpul lui Traian, iar după alții în timpul lui Domețian, în vârstă de 120 de ani.

Arsenie a fost diacon al Bisericii din Roma, un bărbat cu învățătură și foarte virtuos, dintr-un neam strălucit. În anul 373, când Teodosie cel Mare a îmbrăcat cu porfiră pe fiul său Arcadie, care era în vârstă de 7 ani, Papa Damas a trimis pe Arsenie la Constantinopol, ca învățător al lui Arcadie. Curând însă, Arsenie părăsi curtea împărătească și veni la schitul din deșertul Tebaidei, unde a petrecut restul vieții sale. El a murit la anul 445 în vârstă de 95 de ani.

Troparul Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, glasul al 2-lea:

Apostole al lui Hristos Dumnezeu iubit, grăbește de mântuiește pe poporul cel fără de răspuns. Că te primește, când cazi către El, Cel ce te-a primit când te-ai rezemat pe pieptu-I: pe Acela roagă-L, de Dumnezeu cuvântătorule, ca norul vrăjmașilor cel căzut asupra noastră să-l risipească, cerându-ne nouă pace și mare milă.

Condacul Sfântului Apostol și Evanghelist Ioan, glasul al 2-lea:

Măririle tale, iubitorule de feciorie, cine le poate spune? Că verși minuni și izvorăști tămăduiri, și te rogi pentru sufletele noastre, ca un cuvântător de Dumnezeu și prieten al lui Hristos.

Troparul Cuviosului Arsenie cel Mare, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Arsenie, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Arsenie cel Mare, glasul al 2-lea:

Viața îngerilor în trup primind, Arsenie de Dumnezeu purtătorule, și cinstei lor te-ai învrednicit, înaintea scaunului Stăpânului împreună cu dânșii stând, și tuturor cerând dumnezeiască iertare.

9. Aducerea moaștelor Sfântul Ierarh Nicolae; Sfântul Prooroc Isaia; Sfinții Mucenici Hristofor, Epimah și Gordian.

Întru această zi, aducerea cinstitelor moaște a celui întru sfinți părintelui nostru Nicolae făcătorul de minuni din Mira Lichiei în cetatea Bari.

Sfântul Prooroc Isaia era fiu al lui Amos, din neam împărătesc, a profețit în zilele lui Ozia, Ioatam, Ahaz și Ezechia, regi ai Iudeii. La anul 681 înainte de Hristos, în timpul regelui Manase, a fost fierăstruit cu fierăstrău de lemn din cauză că l-a mustrat pentru nelegiuirile sale. Profețirea sa este împărțită în 66 capitole și este întâia între profețiile profeților celor mari.

Sfântul Mucenic Hristofor a trăit pe vremea lui Deciu, la anii 250. Se spune despre el că se trăgea din neamul căpcăunilor, a oamenilor mâncători de oameni. A fost prins într-un război de un comit și neputând vorbi omenește, s-a rugat lui Dumnezeu și a fost trimis îngerul Domnului, zicându-i: «Repreve, (căci așa i-a fost numele mai înainte) îmbărbătează-te!» Și cum a atins îngerul buzele a început să grăiască liber. A mustrat pe prigonitorii creștinilor. Era foarte puternic și înfricoșător la chip. Împăratul a trimis 200 de ostași ca să-l prindă, dar Dumnezeu a făcut prin el minuni și i-a câștigat pe toți pentru Hristos. Au fost botezați de Sfântul Sfinți Mucenic Vavila, punându-i-se în loc de Repreve, numele de Hristofor. Celor 200 de ostași li s-au tăiat capetele, iar Sfântul Hristofor fiind foarte mult chinuit, la urmă i s-a tăiat și lui capul.

Troparul aducerii moaștelor Sf. Nicolae, din Mira Lichiei la Bari, glasul al 4-lea:

Nepărăsind cu duhul patria ta, cetatea Mira Lichiei, în cetatea Bari, cea prea liniștită, preamărit te-ai adus cu trupul, arhiereule Nicolae, și prin venirea ta ai veselit mulțimea oamenilor celor de acolo și pe cei neputincioși ai tămăduit. Pentru aceasta te rugăm, Sfinte Nicolae, roagă pe Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul aducerii moaștelor Sf. Nicolae, din Mira Lichiei la Bari, glasul al 4-lea:

Ca o stea de la răsărit până la apus au răsărit moaștele tale, Sfințite Nicolae, și marea s-a sfințit prin trecerea ta; iar cetatea Bari te primește pe tine dar, căci pentru noi te-ai arătat făcător de minuni ales, preaminunat și preamilostiv, mare Ierarhe Nicolae.

Troparul Sfântului Prooroc Isaia, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău Isaia, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Mucenic Hristofor, glasul al 4-lea:

Cu haine din sângiuiri împodobindu-te, stai înaintea Domnului, Împăratul puterilor, Hristofore pururea mărite, unde cu cetele celor fără de trupuri și ale mucenicilor cânți dulce cântare întreitsfântă și înfricoșătoare. Pentru aceasta prin rugăciunile tale mântuiește turma ta.

Condacul Sfântului Prooroc Isaia, glasul al 4-lea:

Primind darul proorociei, proorocule și mucenice Isaia, de Dumnezeu propovăduitorule, tuturor de față ai arătat întruparea Domnului, la toate marginile pământului cu glas mare strigând: Iată, Fecioara în pântece va lua.

Condaul Sfântului Mucenic Hristofor, glasul al 4-lea:

Săvârșind nevoința muceniciei, ai primit de la Dumnezeu cununa biruinței, fericite Hristofor, pe care roagă-l din nevoi să ne mântuim noi.

10. ✕) Sfântul Apostol Simon Zelotul; Cuviosul Isichie; Sfinții Mucenici și frați Alfiu, Filadelf și Ciprian. – *Dezlegare la vin și undelemn.*

Simon Zelotul era dintre cei 12 Apostoli și este numit în Evanghelia de la Matei, Simon Canaanitul (10, 4), iar la Luca, Simon Zelotul („Râvnitorul") (6, 15). Se zice că, el ar fi mirele de la nunta cea din Cana Galileei, unde Iisus a prefăcut apa în vin.

Troparul Sfântului Apostol Simon Zelotul, glasul al 4-lea:

Apostole Sfinte Simone, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Simon Zelotul, glasul al 2-lea:

Pe cel ce cu tărie a pus învățăturile înțelepciunii în sufletele binecredincioșilor, cu laudă să fericim toți pe Simon de Dumnezeu

grăitorul, că înaintea scaunului slavei acum stă, și cu cei fără de trupuri se veselește, rugându-se neîncetat pentru noi toți.

11. Sfinții sfințiții Mucenici Mochie, Acachie și Dioscor; Înnoirea Constantinopolului.

Sfințitul mucenic Mochie a pătimit sub Dioclețian la anul 285.

În anul 328 în ziua de 29 Noiembrie s-au pus temeliile Constantinopolului, iar în anul 330, indictionul al 3-lea, în ziua de Luni, 11 mai, a fost dedicat Născătoarei de Dumnezeu fiind numit acum Constantinopol, după numele fondatorului său, Constantin cel Mare, în locul de Bizanț, cum se numea înainte.

Troparul Sfântului Mucenic Mochie, glasul al 2-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Mochie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul înnoirii Constantinopolului, glasul al 4-lea:

Cetatea Născătoarei de Dumnezeu cu cuviință își închină întărirea ei la Născătoarea de Dumnezeu; căci întru dânsa s-a întărit să vecuiască, și printr-însa se păzește și se întărește, strigând către dânsa: Bucură-te, nădejdea tuturor marginilor pământului.

Condacul Sfântului Mucenic Mochie, glasul al 2-lea:

Întrarmându-te cu pavăza dreptei credințe, taberele necredincioșilor le-ai sfărâmat, sfințite mucenice, și cunună de la Domnul ai primit, Mochie; pentru aceasta și cu îngerii bucurându-te, izbăvește de primejdii pe cei ce te laudă pe tine, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

12. ✕ Cei între sfinți Părinții noștri Epifanie, arhiepiscopul Ciprului, și Gherman, patriarhul Constantinopolului.

Tot în această zi, Sfântul Mucenic Ioan Valahul.

Epifanie s-a născut într-un sat din Palestina mică. Părinții săi, iudei de neam, erau săraci. A îmbrățișat viața monahicească încă din tinerețe și s-a distins prin multa erudiție, prin zelul său pentru ortodoxie și prin virtutea sa. În anul 368 s-a făcut episcop de Salamina sau Constanța din Cipru și a murit la anul 403, în vârstă de 105 ani. Între scrierile sale se prețuiesc foarte mult așa intitulatul Panarium, care combate 80 de erezii.

Iar Gherman era din Constantinopol, dintr-o familie distinsă. El s-a hirotonit mai întâi Mitropolit al Chizicului, iar la anul 715 s-a înaintat la scaunul patriarhal. Opunându-se însă ordinelor, pe care le dăduse împăratul Leon Isaurul împotriva icoanelor, și văzând că nu poate sta împotriva împăratului a părăsit patriarhia, retrăgându-se la casa părintească unde și-a petrecut restul vieții. El a murit la anul 740, în vârstă de 95 de ani. Cea mai însemnată dintre scrierile sale este cea despre cele 6 sinoade ecumenice.

Sfântul Mucenic Ioan Valahul s-a născut în Țara Românească în secolul al XVII, într-o familie de creștini nobili și bogați. În anul 1662, Sfântul Ioan a fost lut ostatec de turci. Apoi a fost cumpărat de un soldat păgân, care l-a legat de un copac și l-a bătut mult. Zdrobit de rușine și de durere, Ioan a tăiat pe păgân în timpul somnului. A fost prins și dus la judecata vizirului, care a hotărât ca Ioan să fie dat în stăpânirea femeii ostașului pe care-l omorâse și să facă ce vrea cu el. Ea însă, a cerut să-i fie soț, dacă Ioan se va lepăda de Hristos și se va închina lui Mahomed. El a refuzat și pentru aceasta a fost băgat în temniță și bătut cumplit mai multe zile. Soția turcului tăiat îl silea ca să păcătuiască cu ea, ca să nu mai fie chinuit, dar el a refuzat-o cu tărie. Vizirul a dat poruncă de i-au tăiat capul, și astfel s-a mutat în ceata sfinților mucenici. Pătimirea sa a avut loc la 12 mai, 1662, la Constantinopol.

Troparul Sfinților Părinți, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Sfinților Părinți Epifanie și Gherman, glasul al 4-lea:

Minunata însoțire a ierarhilor, să o lăudăm credincioșilor după datorie, împreună cu Gherman, pe dumnezeiescul Epifanie. Că aceștia au ars limbile celor fără de Dumnezeu, și dogme preaînțelepte au vestit tuturor, celor ce cu dreaptă credință întru cântări laudă pururea marea taină a dreptei credințe.

Troparul Sfântului Mucenic Ioan Valahul, glasul al 4-lea:

Astăzi duhovnicește prăznuiește Biserica drept-credincioșilor români, și cu bucurie strigă: Veniți, iubitorilor de mucenici, să prăznuim pomenirea cea de peste an a luptelor noului mucenic Ioan! Că acesta, dintre noi cu voia lui Dumnezeu răsărind, în împărăteasca cetate a lui Constantin a înflorit minunat, aducând Stăpânului rod bogat și bine primit, prin mucenicie. Iar acum se roagă neîncetat, în ceruri, să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Ioan Valahul, glasul al 4-lea:

Arătatu-s-a nouă astăzi cel preaînfrumusețat cu curăția, tânărul ostaș al Mântuitorului, luminând pe toți cei ce strigă: Bucură-te, Ioane, Mare Mucenice al lui Hristos!

13. Sfânta Muceniță Glicheria; Cuviosul Serghie Mărturisitorul și cuviosul Pavsicacos, episcopul Sinadei.

Sfânta Muceniță Glicheria a pătimit sub împăratul Antonin, la anul 141.

Troparul Sfintei Mucenițe Glicheria, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Glicheria, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și

împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Glicheria, glasul al 3-lea:

Pe Fecioara și de Dumnezeu Născătoarea Maria iubind, ți-ai păzit fecioria ta nestricată, și din dragostea cea către Domnul îndemnându-te, cu bărbătesc cuget ai pătimit până la moarte. Pentru aceasta Glicheria, cu îndoită cunună te-a încununat pe tine Hristos Dumnezeu.

14. Sfântul Mucenic Isidor, cel din insula Hios; Sfântul Sfințit Mucenic Terapont.

Sfântul Mucenic Isidor era din Alexandria. A pătimit în insula Hios sub Deciu, la anul 251.

Troparul Sfântului Mucenic Isidor, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Isidor, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Isidor, glasul al 4-lea:

Îndreptător preamare lumii tu te-ai arătat, sfinte, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta te lăudăm pe tine astăzi, mucenice de Dumnezeu înțeleptite, mărite Isidor.

Întru această zi pomenirea Sfântului Isidor cel nebun pentru Hristos, al Rostovului făcătorul de minuni.

15. ✕ Cuviosul Pahomie cel Mare; Sfântul Ahile, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfântul Pahomie s-a născut în Tebaida de sus a Egiptului, din părinți idolatri. Din tinerețea sa a intrat în cariera militară, pe urmă însă, văzând virtuțile creștinilor, a primit religia lui Hristos și s-a făcut ucenic al eremitului Palamon. El a umplut toată Tabenesia de mânăstiri și schituri și a fost chinoviarh la peste 12.000 de monahi. A murit pe la anul 348.

Sfântul Ahile era din cei 318 Părinți care au fost în primul sinod ecumenic de la Niceea și a murit pe la mijlocul secolului al 4-lea.

Troparul Cuviosului Pahomie cel Mare, glasul al 5-lea:

Arătatu-te-ai mai mare turmei Păstorului celui mare, povățuind turmele sihaștrilor la staulul cel ceresc, părinte Pahomie, și schima cea de acolo, cuvioase, pustnicilor deprinzând, și pe aceasta iarăș ai învățat-o; și acum împreună cu aceia te bucuri și te veselești în cereștile locașuri.

Condacul Cuviosului Pahomie cel Mare, glasul al 2-lea:

Luminător luminos te-ai arătat marginilor și pustiul cetății l-ai făcut cu mulțime de călugări, Pahomie. Pe tine însuți te-ai răstignit, Crucea ta pe umere luându-ți, și cu înfrânarea trupul ți-ai topit, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

16. Cuviosul Părintele nostru Teodor cel sfințit, ucenicul Cuviosului Pahomie; Sfântul Mucenic Isachie.

Cuviosul Teodor a murit pe la anul 360.

Troparul Cuviosului, glasul al 2-lea:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Teodor, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Teodor, glasul al 8-lea:

În casa lui Dumnezeu ca un finic ai înflorit, roade de fapte bune, Domnului aducând prin preabună pustnicia ta, părinte cuvioase. Pentru aceasta te și fericești, ca cel întocmai stătător cu cei fără de trupuri.

Și prea cuviosul părintele nostru Efrem al Perecomului Novgorodului, făcătorul de minuni, ce a trăit pe la 1400.

17. Sfinții Apostoli Andronic și Iunia.

De Apostolul Andronic face mențiune Apostolul Pavel în epistola către Romani (16, 7): „Salutați pe Andronic și pe Iunia, rudele mele și soții mei în închisoare, care sunt însemnați între apostoli și care mai înainte de mine au fost în Hristos".

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli Andronic și Iunia, glasul al 8-lea:

Pe steaua cea prealuminoasă, care cu lumina dumnezeieștii înțelepciuni a luminat neamurile, pe Andronic Apostolul lui Hristos, împreună cu înțeleapta Iunia, care s-a nevoit cu dânsul în propovăduire, să-i lăudăm, strigând: Rugați-vă neîncetat lui Hristos pentru noi toți.

18. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, cel din Ancira; Sfinții Mucenici Petru, Dionisie și Venedim și cei împreună cu dânșii; Sfânta Hristina și cele șapte fecioare împreună cu dânsa.

Aceștia au pătimit sub Deciu la anul 250.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea:

Luminători străluciți v-ați arătat dumnezeiești mucenici cei opt la număr, și prin strălucirile minunilor luminați toată făptura, neîncetat izgonind noaptea cea adâncă a neputințelor, și lui Hristos Dumnezeu rugându-vă, ca să dăruiască nouă mare milă.

19. Sfântul sfințit Mucenic Patrichie, episcopul Prusiei, și cei împreună cu dânsul; Sfânta Muceniță Chiriachi; Cuviosul Memnon.

Sfântul Mucenic Patrichie a pătimit în timpul împărăției lui Iulian Paravatul și împreună cu ucenicii săi, Alexandru și Acachie, a luat sfârșit prin sabie la anul 363.

Troparul Sfințitului Mucenic Patrichie, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Patrichie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Patrichie, glasul al 4-lea:

Ca o sfințită vistierie a lui Iisus, Patrichie, Biserica primind trupul tău, bucurându-se strigă ție: Prin tine toată lumea în pace adâncă se ține, și se acoperă de tot eresul nevătămată ca o nebiruită.

Și a preacuviosului părintelui nostru Cornilie, făcătorul de minuni al Comescului.

20. Sfinții Mucenici Talaleu și Talasie; Cuviosul Marcu pustnicul.

Sfântul Mucenic Talaleu era din Fenicia. Tatăl său, Veruciu, era arhiereu, iar el era medic, temându-se însă de idolatri, se ascundea într-o pădure de măslini. Dar în cele din urmă a fost prins și a pătimit la anul 284 sub Numerian.

Troparul Sfântului Mucenic Talaleu, glasul al 4-lea;

Mucenicul Tău, Doamne, Talaleu, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Talaleu, glasul al 8-lea:

Împreună cu mucenicii arătându-te pătimitor, te-ai făcut ostaș întrarmat ales Împăratului slavei, prin osteneli și prin chinuri, călcând trufia închinătorilor la idoli. Pentru aceasta lăudăm cinstită pomenirea ta, înțelepte Talaleu.

Aflarea cinstitelor moaște ale celui întru sfinți părintele nostru Alexie, Mitropolitul Kievului și a toată Rusia făcătorul de minuni.

21. †) Sfinții, Marii Împărați și întocmai cu Apostolii Constantin și mama sa Elena. – *Praznic și dezlegare la vin și la untdelemn.*

Acest mare și întâi împărat al creștinilor s-a născut în anul 272. În anul 306 a moștenit tronul tatălui său, Constantin Flor, care era împărat al părții Occidentale a imperiului Roman. În anul 312 aflând că Maxențiu s-au unit cu Maximian împotriva lui, a făcut o expediție în Italia, unde în fruntea armatei sale văzu pe cer semnul crucii cu următoarele cuvinte: „În acesta vei învinge." Noaptea văzu iarăși în somn crucea în mâinile lui Hristos, zicându-i să facă un steag în formă de cruce. Constantin a dat îndată ordin și s-a făcut un asemenea steag cu care a învins pe Maxențiu în ziua de 28 Octombrie, când a fost proclamat împărat al Occidentului, fiind împărat al Orientului Liciniu. Dar fiindcă acesta persecuta pe creștini, Constantin a pornit război împotriva lui Liciniu și învingându-l cu desăvârșire, a devenit monarh, adică singur stăpânitor al Orientului și Occidentului. De atunci persecuțiile împotriva creștinilor au încetat, creștinismul a triumfat și idolatria a început să piară. În anul 328, în ziua de 26 noiembrie a pus temelie reședinței imperiului, pe care a numit-o, după numele său, Constantinopol, supranumită și Roma nouă. În fine, îmbolnăvindu-se în Nicomidia și botezându-se aici de Silvestru, papa Romei, a murit în anul 337 în ziua de 21 sau 22 mai, fiind ziua Cincizecimii, în vârstă de 65 de ani.

Troparul Sf. Împărați Constantin și mama sa Elena, glasul al 8-lea:

Chipul Crucii Tale pe cer văzându-l, și ca Pavel chemarea nu de la oameni luând, cel între împărați apostolul Tău, Doamne, împărăteasca cetate în mâinile Tale o a pus. Pe care păzește-o totdeauna în pace, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Condacul Sf. Împărați Constantin și mama sa Elena, glasul al 3-lea:

Constantin astăzi, cu maica sa Elena, Crucea a arătat, lemnul cel preacinstit, care este rușinarea tuturor iudeilor, și arma credincioșilor împărați asupra celor potrivnici. Că pentru noi s-a arătat semn mare și în războaie înfricoșător.

Întru această zi și pomenirea Sfântului binecredinciosului Cneaz Constantin și a fiilor lui Mihail și Teodor al Muromului făcător de minuni.

22. Sfinții Mucenici Vasilisc și Marcel; Sfinții Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic.

Sfântul Mucenic Vasilisc a pătimit sub Maximian în anul 295.

Troparul Sfântului Mucenic Vasilisc, glasul al 4-lea;

Mucenicul Tău, Doamne, Vasilisc, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Vasilisc, glasul al 8-lea:

Întru răbdare tare, și ca un bărbat te-ai arătat, și întru minuni prea-minunat, arătat purtând înainte numele lui Hristos, ai rușinat pe chinuitor. Pentru aceasta te cinstim pe tine, Vasilisc preacinstite, pururea strigând: Bucură-te frumusețea cea luminoasă a mucenicilor.

23. Cuviosul Părintele nostru Mihail Mărturisitorul, episcopul Sinadiei.

Cuviosul părinte Mihail a fost în timpul împăratului Leon Armeanul, în anul 814.

Troparul Cuviosului Mărturisitor Mihail, glasul al 4-lea;

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Mihail, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Mihail Mărturisitorul, glasul al 4-lea:

Ca un arhiereu întru tot cinstit și al credinței sfințit pătimitor, de groaza celui cu nume rău netemându-te, împotrivirea lui cea eretică ai biruit-o, cu glas tare strigând: Icoanei lui Hristos și a Preacuratei lui Maici mă închin; pentru aceea te cinstim, Mihaile.

Întru această zi aflarea cinstitelor moaște ale celui între sfinți Părintelui nostru Leontie episcopul Rostovului făcătorul de minuni.

24. ✕ Cuviosul Părintele nostru Simeon, cel din Muntele Minunat; Sfântul Mucenic Serapion; Sfânta Muceniță Marciana. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Cuviosul Simeon a fost din Antiohia și a trăit pe un stâlp pentru care s-a și numit Stâlpnicul cel nou. A murit în anul 595.

Troparul Cuviosului, glasul 1:

Al răbdării stâlp ai fost râvnind, cuvioase, părinților celor mai dinainte: lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite, și vieții celor fără de trup fiind în trup. Simioane părintele nostru, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Simeon, glasul al 8-lea:

De cele de sus dorind, cele de jos ai lepădat, și ca un cer stâlpul făcându-ți, printr-însul ai strălucit cu raza minunilor, cuvioase, și lui Hristos Dumnezeului tuturor te rogi neîncetat pentru noi toți.

Întru această zi pomenirea preacuviosului Nichita Stâlpnicul, al Perieslavului, făcătorul de minuni.

25. † A treia Aflare a cinstitului cap al Sfântului, Slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; Sfântul Mucenic Celestin. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Tropar la a treia aflare a capului Botezătorului Ioan, glasul al 4-lea:

Ca pe o dumnezeiască vistierie ascunsă în pământ, Hristos a descoperit capul tău nouă, Proorocule și Înaintemergătorule; deci, toți adunându-ne la aflarea lui, cu cântări de Dumnezeu grăitoare pe Mântuitorul lăudăm, Cel ce ne mântuiește pe noi din stricăciune, cu rugăciunile tale.

Condac la a treia aflare a capului Botezătorului Ioan, glasul al 2-lea:

Stâlpul cel luminos și dumnezeiesc, care s-a arătat în lume, sfeșnicul cel mergător înaintea Soarelui, arătând în toate marginile lumii luminatul și cinstitul său cap, sfințește pe cei ce cu credință se închină lui și strigă: Înțelepte Botezătorule al lui Hristos, mântuiește-ne pe noi pe toți.

Sau acesta, glasul al 4-lea:

Irod, Înainte-mergătorule, fărădelege făcând, femeii a dat cinstit capul tău, întru a cărui aflare strigăm către tine: Cere ca tuturor să se dăruiască milă.

26. Sfinții Apostoli Carp și Alfeu din cei 70; Sfântul Mucenic Averchie și Elena; Cuviosul necunoscut de la Mănăstirea Neamț.

Sfântul Carp a fost episcop al Veriei din Tracia, în timpul împăratului Nero.

În incinta Sfintei Mănăstiri Neamțu, la 24 mai 1986, pe aleea ce duce de la clopotniță la biserica „Înălțării Domnului“ pietrele și cimentul s-au ridicat și s-au despicat. Săpând în acel loc pentru a cerceta cauza ridicării pietrelor, s-au descoperit moaștele unui cuvios călugăr viețuitor în această vestită lavră. Racla cu „Sfintele Moaște“ se află în pronausul bisericii „Înălțării Domnului“. Pomenirea se face pe 26 mai.

Troparul Sfântului Apostol Iuda, glasul al 3-lea:

Apostole Sfinte Carp, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Iuda, glasul al 4-lea:

Ca pe o stea prealuminoasă, căștigându-te Biserica pe tine, Apostole Carp, cu dăruirea cea multă a minunilor tale pururea se luminează; pentru aceea strigăm lui Hristos: Mântuiește, ca un milostiv, pe cei ce cu credință cinstesc pomenirea Apostolului Tău.

Întru această zi pomenirea Sfântului marelui mucenic Gheorghe cel nou, care a pătimit de la Selim, împăratul turc cel fără de Dumnezeu la anul 1522.

27. Sfinții sfințiți Mucenici Terapont, Alipie și Eladie; Sfântul Mucenic Iuliu Veteranul.

Sfântul Mucenic Terapont a suferit munci înspăimântătoare în timpul împărăției lui Valerian, când a luat și sfârșitul la anul 259.

Troparul Sfințiților Mucenici, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, Care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Sfințitului Mucenic Eladie, glasul al 8-lea:

Arătatu-te-ai mare îndreptător nouă, sfinte, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu. Pentru aceasta astăzi te cinstim pe tine, sfințite pătimitorule Eladie, pururea mărite.

Condacul Sfințitului Mucenic Terapont, glasul al 8-lea:

Terapont, plăcutul lui Hristos, pătimind după lege te-ai arătat adevărat arhiereu și mucenic; pentru aceea te rugăm pe tine, roagă, sfinte, pe iubitorul de oameni și voitorul milei, Hristos, să vindece patimile noastre cele cu anevoie de vindecat.

Aflarea moaștelor cuviosului părintelui nostru Nil cel de la iezerul Seligherului care este în ostrovul ce se numește Stolovna, noul făcător de minuni.

28. Sfântul Mucenic Eutihie, Cuviosul Părintele nostru Nichita, episcopul Calcedonului; Sfânta Muceniță Eliconida.

Sfântul Nichita s-a nevoit în veacul al noulea (836), în timpul împărăției lui Leon Armeanul; iar Sfântul Eladie a suferit multe și grele munci pentru Hristos în care s-a și sfârșit, după cum se arată în Sinaxarul de la 27 mai.

Troparul Sfântului Mucenic Eutihie, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Eutihie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuviosului Ierarh Nichita, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Nichita, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul cuviosului Ierarh Nichita, glasul al 8-lea:

Strălucind cu lumina faptelor tale, te-ai făcut moștenitor scaunului celui apostolesc, preacuvioase Nichita, și ca un soare ai luminat turma ta, părinte, umplând pe toți de dumnezeieștile învățături. Pentru aceasta strigăm ție: Bucură-te înfrumusețarea Calcedonului.

Întru această zi pomenirea sfântului Ignatie episcopul Rostovului, de minuni făcătorul.

29. Sfânta Cuvioasa Muceniță Teodosia, fecioara; Sfinții Mucenci Olivian episcopul; și Alexandru, episcopul Alexandriei; Sfânta Muceniță Teodosia țarigrădeanca.

Sfânta Muceniță Teodosia a pătimit în anul 716, în timpul împăratului iconomah, Leon Isaurul.

Troparul Cuvioasei Mucenițe Teodosia, glasul al 4-lea:

La fapta bună, muceniță, cu osârdie deprinzându-te, te-ai făcut vas iubit al lui Hristos și locaș iubit al Preasfântului Duh. Pentru aceasta ai rușinat pe vrăjmașul, cel ce se luptă cu neamul omenesc, bine pătimind, și arătat cu sabia credinței ai ucis pe cel cu nume de fiară, Teodosia; și bucurându-te te-ai mutat la cer, cerând pururea mare milă, celor ce cu credință te cinstesc pe tine.

Condacul Cuvioasei Mucenițe Teodosia, glasul al 2-lea:

Cu ostenelile ai câștigat viața cea fără de osteneală, și în sângiurile tale ai înecat pe vrăjmașul cel spurcat al Bisericii lui Hristos, prealăudată, și te bucuri cu oștile cele de sus, acoperind pe cei ce săvârșesc pomenirea ta.

Întru această zi adormirea sfântului și fericitului Ion cel nebun pentru Hristos, Ustiojanului de minuni făcătorul.

30. Cuvioșii Părinții noștri Isachie Mărturisitorul, egumenul Mânăstirii Dalmației, și Varlaam; Sfântul Mucenic Natalie.

Această Mânăstire s-a numit astfel după numele fondatorului ei, Dalmat Patriciu, nepotul lui Constantin cel Mare, și după numele unui alt Dalmat, succesor al lui Isachie. Împăratul Copronim a prefăcut Mânăstirea aceasta în cazarmă.

Troparul Cuviosului Isachie Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Întru tine părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioase Isachie, duhul tău.

Condacul Cuviosului Isachie Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Ca un credincios plăcut al lui Dumnezeu, aprinzându-te cu râvnă pentru Biserica lui Hristos, zăbalele lui Valent ai ținut, și pentru închiderea Bisericii, moartea lui cea pierzătoare proorocește mai înainte ai spus, preacuvioase. Pentru aceasta roagă-te pururea pentru noi, cei ce te cinstim, preafericite Isaachie.

31. Sfântul Mucenic Ermie; Sfinții sfințiții Mucenici: Ermei, Eusebie și Haralambie.

Sfântul Apostol Ermie e unul din cei 70 și a fost episcop la Filipopole; iar Sfântul Mucenic a pătimit la Como, în timpul împărăției lui Antonin, la anul 141.

Troparul Sfântului Mucenic Ermie, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Ermie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Ermie, glasul al 6-lea:

Chinuindu-te cu osârdie pentru Hristos, întru bătrânețile cele vitejești, ți-ai câștigat bărbăție, Mucenice Ermie, și călcând cugetul cel rău al celor fărădelege, ai rămas nevătămat de adăpările cele cu otravă, strigând: Dumnezeu este cu mine, și nimeni împotriva mea.

LUNA IUNIE

1. Sfinții Mucenici Iustin filozoful, alt Iustin și Firm și cei împreună cu dânșii.

Sfântul Mucenic Iustin a fost un filosof platonic în Neapol din Palestina. Văzând nedreptele persecuții ale păgânilor împotriva creștinilor, a primit credința în Hristos și venind la Roma, a dat lui Marcu Aureliu o apologie sau apărare prin care demonstră nevinovăția credinței creștine. A pătimit la anul 167.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea:

Cu înțelepciunea dumnezeieștilor tale cuvinte, Iustine, toată Biserica lui Dumnezeu înfrumusețându-se prin strălucirea vieții luminează lumea. Iar pentru vărsarea sângelui primind cunună și înaintea lui Hristos stând împreună cu îngerii, roagă-te neîncetat pentru noi toți.

Întru această zi și pomenirea preacuviosului părintelui nostru Dionisie Glușețchi.

2. Cel între Sfinți Părintele nostru Nichifor Mărturisitorul, patriarhul Constantinopolului;

† Tot în această zi, Sfântul Mare Mucenic Ioan cel Nou, ale cărui sfinte moaște se află la Suceava.

Sfântul Nichifor s-a urcat pe scaunul patriarhal în anul 806, urmând după Tarasie. El s-a opus ordinului ce se dăduse împotriva sfintelor icoane de împăratul Leon Armeanul. De aceea a fost exilat într-o mânăstire. A murit în anul 827 în vârstă de 70 de ani.

Sfântul Ioan era negustor din Trapezunt și a pătimit în cetatea Albă la anul 1330. Moaștele lui se află la Mitropolia din Suceava. Slujba lui se face joi după pogorârea Duhului Sfânt.

Troparul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nichifor, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Nichifor, glasul al 4-lea:

Ca unul ce ai primit de la Dumnezeu cunună de biruință astăzi din cer, o Nichifore, izbăvește pe cei ce cu credință te cinstesc pe tine ca pe un ierarh împreună și învățător.

Troparul Sfântului Mucenic Ioan cel Nou, glasul al 4-lea:

Viața ta pe pământ bine cârmuind, pătimitorule, cu milostenii și cu neîncetate rugăciuni și lacrimi, și iarăși către pătimire bărbătește pornindu-te, necredința persienească ai mustrat. Drept aceea Bisericii te-ai făcut întărire și creștinilor laudă, Ioane, pururea pomenite.

Condacul Sfântului Mucenic Ioan cel Nou, glasul al 4-lea:

Plutind pe luciul mării cu negutătorie, de la răsărit către miazănoapte te-ai nevoit, și chemându-te Dumnezeu pe tine, precum Matei vama, și tu negutătoria lăsând, Aceluia ai urmat prin sângele muceniciei; cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare, ai luat cunună de biruință.

3. Sfinții Mucenici Luchilian, cu soția și copiii lor: Ipatie, Dionisie, Claudie; Paul și Paula.

Sfântul Mucenic Luchian a fost pe timpul împăratului Aurelian, la anul 270.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea;

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 2-lea:

Ceata cea cu numărul de cinci a sfinților mucenici cea strălucită, care luminează Biserica lui Hristos, adunându-ne astăzi, să cinstim sfânta prăznuire a pomenirii lor, bucurându-ne; căci ca niște tari pătimitori și slugi ale lui Hristos stându-i înainte, neîncetat se roagă pentru noi toți.

4. Sfântul Ierarh Mitrofan; patriarhul Constantinopolului; Cuvioasa Sofia; Sfinții Mucenici: Zotic, Atal, Camasis și Filip de la Niculițel.

Sfântul Mitrofan a venit pe scaunul patriarhal la anul 320; a trimis reprezentant la primul sinod ecumenic și a murit în anul 330.

Acești patru Sfinți Mucenici au fost martirizați de autoritățile romane în orașul Noviodunum, din Dobrogea, în vremea lui Diocletian. Sfintele moaște au fost descoperite în localitatea Niculițel, Jud. Tulcea, într-o criptă veche, fiind așezate într-un sicriu comun. Sunt depuse în patru racle de lemn, pentru închinare, în biserica Mânăstirii Cocoș din apropiere.

Troparul Sfântului Ierarh Mitrofan, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Mitrofan, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Mitrofan, glasul al 4-lea:

Pe Ierarhul lui Hristos Mitrofan, pe luminătorul Bisericii cel luminat, cel ce a propovăduit în mijlocul de Dumnezeu-purtătorilor părinți, pe Cuvântul a fi de o ființă cu Tatăl, care și scaunul cetății împărătești întâi l-a împodobit, și har de proorocie de la Dumnezeu luminat a luat, cu un glas să-l lăudăm.

5. Sfântul sfințit Mucenic Dorotei, episcopul Tirului; Sfinții Mucenici Marcian, Nicandru, Leonid și cei împreună cu dânșii.

Sfântul Mucenic Dorotei a pătimit pe timpul lui Maximian, la anul 303.

Troparul Sfințitului Mucenic Dorotei, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Dorotei, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Dorotei, glasul al 3-lea:

Cu învățături ortodoxe, sfințite mucenice, propovăduind, dar dumnezeiesc sfânt pe tine însuți te-ai adus Făcătorului, întâi în pustnicie cu cuviință viețuind, a doua cu mucenicia tare pătimind; și după lege ai luat răsplătirea biruinței de la Hristos Dumnezeu.

6. Cuvioșii Părinții noștri Visarion, făcătorul de minuni, și Ilarion cel Nou, de la Mânăstirea Dalmației; Sfinții Mucenici Ghelasie, Eusebia și Suzana.

Cuviosul Visarion a viețuit în secolul al V-lea, în timpul împărăției lui Leon cel Mare; iar Ilarion, fiind egumen în mânăstirea Dalmației, a suferit mult, în timpul lui Leon Armeanul, pentru cinstirea icoanelor și s-a mutat către Domnul în timpul împărăției lui Mihail și a Teodorei, la anul 856.

Troparul Cuviosului Visarion, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Visarion, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Visarion, glasul 1:

Râvnind puterilor de sus, preacuvioase, viață în chipul păsărilor ai trăit, uitând toate cele trecătoare, cu neîncetată dorire fiind atras de Împăratul Hristos către fapte bune, până când ai ajuns la Dânsul, Visarioane; roagă-te neîncetat pentru noi toți.

Troparul Cuviosului Ilarion, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Ierarhe Ilarioane, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Ilarion, glasul 1:

Cu focul împărtășindu-te, nici cum nu te-ai ars, Ilarioane înțelepte, nevoitorule cel cu minte vitează, că rouă de la Dumnezeu ai câștigat, care te-a răcorit. Pentru aceasta ai suferit lupte mai presus de fire, bucurându-te cu cuvioșii, de Dumnezeu înțelepțite, cu care pomenește-ne pe noi.

7. Sfântul sfințitul Mucenic Teodot, episcopul Ancirei, și Licarion; Sfintele Mucenițe Zenaida și Sevastiani; Cuviosul Antim.

Sfântul Mucenic Teodot a pătimit în timpul împărăției lui Diocleţian, la anul 295.

Troparul Sfinţitului Mucenic Teodot, glasul al 4-lea:

Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţă răbdând până la sânge, sfinţite Mucenice Teodot, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinţitului Mucenic Teodot, glasul al 2-lea:

Arătatu-te-ai stea luminosă în lume, şi ai vestit pe Soarele Hristos prin strălucirile tale, purtătorule de chinuri sfinţite mucenice Teodot. Pentru aceasta roagă-te neîncetat lui Hristos, pentru noi toţi.

8. ✕ Aducerea moaştelor Sfântul Mare Mucenic Teodor Stratilat; Sfânta Muceniţă Caliopi; Cuvioasa Melania; Sfinţii Mucenici Nicandru şi Marchian. – *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Troparul Sfântului Mare Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea:

Cu numirea oştirii celei adevărate, purtătorule de chinuri, al cerescului Împărat, voievod prea bun te-ai făcut, Teodore. Căci cu armele credinţei te-ai oştit înţelepţeşte, şi ai biruit cetele demonilor, şi purtător de biruinţă viteaz te-ai arătat. Pentru aceasta pe tine cu credinţă pururea te fericim.

Condacul Sfântului Mucenic Teodor Stratilat, glasul al 4-lea:

Cu bărbăţia sufletului, întru credinţă ca într-o platoşă îmbrăcându-te; şi cuvântul lui Dumnezeu ca pe o suliţă în mâini luând, pe vrăjmaşul ai rănit, între mucenici mare Teodore. Cu care împreună lui Hristos Dumnezeu, nu înceta a te ruga pentru noi toţi.

Întru această zi prăznuim pomenirea Preacuviosului Părintelui nostru Chiril, egumenului Iezerului Alb, ce a fost la anul 1436.

9. ✕ Cel între sfinţi Părintele nostru Chiril, arhiep. Alexandriei; Sfintele Muceniţe: Tecla, Mariamni, Marta, Maria şi Enata.

Astăzi facem pomenirea adormirii Sfântului Chiril, iar la 18 ianuarie depărtarea sa de la Alexandria. Acest sfânt părinte, prin înţeleptele sale cuvinte, mult bine a făcut Bisericii, căci la sinodul ce a avut loc în Efes, a nimicit dogmele eretice ale lui Nestorie.

Troparul Cuviosului Chiril Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Chiril înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Chiril Mărturisitorul, glasul al 4-lea:

Împletiturile eresurilor rupând prin puterea lui Hristos, cu dumnezeiești cuvinte Biserica, Chirile, ai îmbogățit-o, toate neghinele lui Nestorie tăind, pentru aceasta și stai cu cetele îngerilor înaintea lui Hristos, rugându-te neîncetat, fericite, să dăruiască tuturor iertare de greșeli.

Alt Condac, glasul al 6-lea:

Adâncul învățăturilor cuvântării de Dumnezeu, lămurit ne-ai izvorât nouă din izvoarele Mântuitorului, care îneacă eresurile, fericite, și turma nevătămată de întreitele valuri o păzește; că marginilor ești învățător, ca cel ce arăți cele Dumnezeiești.

10. Sfinții sfințiții Mucenici Timotei, episcopul Prusiei, și Alexandru; Sfânta Muceniță Antonia; Preacuvioșii Părinți Canid, Teofan și Pansemni.

Sfântul Mucenic Timotei a fost pe timpul împăratului Ioan Paravatul, la anul 361.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea;

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea;

Pomenirea cea vrednică de laudă a mucenicilor a strălucit, pe care credincioșii o săvârșim, și o lăudăm cu credință, întru cunoștință strigând: Tu ești, Hristoase, întărirea mucenicilor.

11. ✕ Sfinții Apostoli Vartolomei și Varnava. – *Dezlegare la vin și untdelemn.*

Bartolomeu a fost din Galileea, unul din cei 12 apostoli. El a predicat Evanghelia în Arabia, Persia și India. A primit cununa muceniciei după tradiție, în Armenia. Iar Barnaba, unul din cei 70, a fost din

Cipru, din seminția lui Levi. El se numea Iosis și a fost supranumit de apostoli Barnaba, fiul mângâierii. Având pământ, l-a vândut, iar prețul l-a pus la picioarele apostolilor (Fap. Ap. 4, 36-37). El a predicat în multe locuri, atât călătorind cu Pavel, cât și singur și în cele din urmă a primit cununa muceniciei în patria sa.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Varnava, glasul al 3-lea:

Slujitor prea adevărat al Domnului ai fost și din apostolii cei șaptezeci te-ai arătat întâi și ai luminat împreună cu Pavel propovăduirea ta, tuturor vestind pe Hristos Mântuitorul. Pentru aceasta cu cântări, Dumnezeiască pomenirea ta, Varnava, o săvârșim.

Alt condac al Sfântului Apostol Vartolomeu, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai mare soare Bisericii, cu strălucirile învățăturilor și ale înfricoșătoarelor minuni, la lumină povățuind pe cei ce te cinstesc pe tine, Vartolomee, apostole al Domnului.

12. ✕ Cuvioșii Părinții noștri Onufrie cel Mare și Petru Atonitul; Sfânta Muceniță Antonina.

Onufrie, născut în orașul Erm din Egipt, în secolul al III-lea s-a nevoit 60 de ani în pustia Tebaidei.

Petru era de neam grec și fiu de militar. El s-a nevoit într-o peșteră din muntele Atonului, în secolul al IX-lea.

Troparul Cuvioșilor Părinți, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Condacul Sfântului Onufrie, glasul al 4-lea:

Stea luminoasă te-ai arătat călugărilor, precum raza noaptea luminează marginilor, așa părinte, ai strălucit întru pustnicie ca soarele. Pentru aceasta, Onufrie, nu înceta să te rogi pentru noi toți.

Condacul Sfântului Petru, glasul al 8-lea:

Depărtându-te pe sineți de însoțirea cu oamenii, ai locuit în crăpăturile pietrelor și în peșteri, pentru dorul cel după Dumnezeu și pentru dragostea Domnului tău, Petre, de la Care ai câștigat cunună. Roagă-te neîncetat să ne mântuim noi.

13. Sfânta Muceniță Achilina; Sfântul Trifilie, episcopul Leucosiei din Cipru; Cuviosul Iacov.

Sfânta Muceniță Achilina a pătimit la anul 298 sub Diocleţian; iar Trifilie s-a sfârșit în pace în secolul al IV-lea.

Troparul Sfintei Muceniței Achilina, glasul al 4-lea:

Mieluşeaua Ta, Iisuse, Achilina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Troparul Sfântului Ierarh Trifilie, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Trifilie, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfintei Muceniței Achilina, glasul al 3-lea:

Cu stropirile sângiurilor tale fiind curățită și cu cununile chinuitorilor încununată, fecioară Achilina, Mirele tău Hristos pe tine te-a dat tămăduire și mântuire celor din necazurile bolilor; celor ce aleargă la tine cu credință, izvorându-le viață veșnică.

14. Sfântul Prooroc Elisei; cel între sfinți Părintele nostru Metodie, patriarhul Constantinopolului.

Proorocul Elisei era agricultor, fiu al lui Safat, din pământul lui Manase. În anul 998 înainte de Hristos, din poruncă dumnezeiască, proorocul Ilie l-a chemat la misiunea de prooroc, aruncându-i deasupra mantia sa pe când ara, având 12 perechi de boi înainte-i. Astfel Elisei a mers în urma lui Ilie și i-a slujit lui, până la înălțarea lui la cer (Cartea a III-a a Împăraților 20, 19-21), când luând cojocul lui Ilie ce căzuse deasupra-i din înălțime, precum și darul profetic al învățătorului său, a săvârșit fapte minunate ce le istorisește a IV-a Carte a Împăraților. El a murit în zilele lui Ioas, pe la 839 înainte de Hristos și a fost înmormântat în Samaria.

Troparul Sfântului Prooroc Elisei, glasul al 2-lea:

Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a trimis de sus lui Elisei dar, bolile gonește și pe cei leproși curățește. Pentru aceasta și celor ce-l cinstesc pe el, le izvorăște tămăduiri.

Condacul Sfântului Prooroc Elisei, glasul a 2-lea:

Îndoit har luând de la Duhul, prooroc minunat te-ai arătat tuturor marginilor, pe cei ce te laudă pe tine izbăvindu-i din primejdii și dăruind harul minunilor tale celor ce aleargă la tine cu credință și strigă: Bucură-te, proorocule minunate.

Metodie s-a născut în Siracusa din Sicilia. Făcându-se monah, încă tânăr fiind și apărând cu mare zel cinstirea icoanelor, a fost exilat îndată de către Mihail Travlu. După ce a murit acesta, Metodie s-a văzut liber, însă numai pentru scurt timp, căci împăratul Teofil l-a pus într-o închisoare întunecoasă, ca într-un mormânt. Aici el primea de mâncare de la un sărac pescar. Când Biserica a dobândit libertatea ei, sub împărăteasa Teodora, Metodie a fost scos din mormânt și pus pe scaunul patriarhal, în anul 842, însă după 4 ani a încetat din viață, la anul 846. Unii susțin, că a încetat din viață la anul 857.

Troparul Sfântului Ierarh Metodie, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Metodie înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Ierarh Metodie, glasul al 2-lea:

Pe pământ te-ai nevoit ca un fără de trup, și cerurile ai moștenit, Metodie, ca cel ce ai apărat până la margini închinăciunea icoanelor, că în dureri și osteneli, peste seamă petrecând, n-ai încetat cu îndrăzneală mustrând, pe cei ce se leapădă de icoana lui Hristos.

15. Sfântul Prooroc Amos; Fericiții Augustin și Ieronim; Sfântul Mucenic Dula; Sfântul Mucenic Isihie de la Durostorum.

Acesta era din orașul Tecue, din pământul Zabulon, păstor de capre și de oi. Dar Domnul l-a luat de la pașterea turmei și i-a zis: „Du-te, profețește poporului meu, Israel". El a început a profeți în zilele lui Uzia, regele lui Iuda, cam pe la anul 785 înainte de Hristos.

Troparul Sfântului Prooroc Amos, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Amos, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Amos, glasul al 4-lea:

Curățindu-ți prin Duhul inima cea strălucitoare de lumină, mărite proorocule Amos, ai primit de sus harul prorociei, și la margini cu mare glas ai strigat: Acesta este Dumnezeul nostru și nu se va adăuga altul către Dânsul.

Întru această zi pomenirea celui între sfinți, părintelui nostru Iona Mitropolitul Moscovei și a toată Rusia.

16. Sfântul Tihon făcătorul de minuni, episcopul Amatundei din Cipru; Sfântul Mucenic Marcu, episcopul Apoloniadei.

Sfântul Mucenic Tihon a fost pe timpul împăraților Arcadie și Onorie, la anul 400.

Troparul Cuviosului Tihon, glasul 1.

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Tihon, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Tihon, glasul al 8-lea:

Întru sihăstrie de Dumnezeu iubitorule, sfinte, petrecând, puterea Mângâietorului de sus ai luat, idolii înșelăciunii a-i surpat și pe popoare a mântui, demonii a goni, bolile a vindeca. Pentru aceasta te cinstim pe tine ca pe un prieten al lui Dumnezeu, Tihone fericite.

17. Sinții Mucenici Manuil, Savel și Ismail, Isavru, Inochentie și cei împreună, cu dânșii.

Sfinții Mucenici Manuil, Savel Ismail au fost din Persia, frați de sânge și ostași; au pătimit la anul 363 sub Iulian Paravatul.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 8-lea:

Cu credința lui Hristos fiind răniți, preafericiților, și paharul lui cu credință bând, închinăciunile perșilor și îndrăzneala pe pământ ați surpat, cei întocmai cu numărul Treimii, rugăciuni făcând pentru noi toți.

18. Sfinții Mucenici Leontie, Ipatie, Teodul și Eterie; Cuviosul Erasm.

Sfântul Mucenic Leontie a pătimit sub Vespasian, la anul 73.

Troparul Sfântului Mucenic Leontie, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Leontie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Leontie, glasul al 8-lea:

Meșteșugirile cele viclene ale tiranilor le-ai rușinat, și slujbele elinești cele fără de Dumnezeu defăimându-le, luminat ai arătat cunoștința de Dumnezeu tuturor oamenilor cu învățăturile dreptei credințe, de Dumnezeu înțeleptite mucenice. Pentru aceasta, a ta pomenire cinstim cu dragoste, înțelepte Leontie.

19. ✕) Sfântul Apostol Iuda, fratele (ruda) Domnului; Cuviosul Zinon și Paisie cel Mare; Sfântul Mucenic Zosima. – *Dezlegare la vin untdelemn.*

Sfântul Apostol Iuda a fost unul din cei 12 Apostoli; a predicat Evanghelia în Mesopotamia, Arabia, Idumeea și Siria și a terminat calea misiunii sale mucenicești, după cum se zice, în Berit, la anul 80.

Troparul Sfântului Apostol Iuda, glasul 1.

Al lui Hristos frate și mucenic tare, știindu-te pe tine, Iuda, cu sfințenie te lăudăm pe tine, cel ce ai călcat înșelăciunea și credința ai păzit. Pentru aceasta astăzi preasfântă pomenirea ta prăznuind, dezlegare de păcate cu rugăciunile tale luăm.

Condacul Sfântului Apostol Iuda, glasul 1:

Din rădăcină slăvită, odraslă de Dumnezeu dăruită ai răsărit nouă, însuți văzătorule al Domnului, Apostole al lui Dumnezeu frate, propovăduitorule al lui Hristos preaînțelepte, hrănind toată lumea cu rodul cuvintelor tale, cu credința cea ortodoxă a Domnului, preafericite și tăinuitorule al harului.

Alt Condac al Sfântului Apostol Iuda, glasul al 2-lea:

Cu minte tare ucenic ales tu te-ai arătat și stâlp neclintit Bisericii lui Hristos, neamurilor ai propovăduit cuvântul lui Hristos, învățându-le să creadă într-o Dumnezeire, din care pricină ai și fost preamărit și ai primit harul vindecării, ca să vindeci neputințele celor ce aleargă către tine, apostole Iuda, întru tot lăudate.

Troparul Cuviosului Paisie, glasul al 3-lea:

Îngerul cel în trup, cununa călugărilor, omul cel fără de trup, locuitorul cerurilor, dumnezeiescul Paisie se bucură prăznuind împreună cu noi pomenirea sa, dând dumnezeiesc dar celor ce se ostenesc pentru el; pentru aceasta cu multă osârdie să-l slăvim.

Condacul Cuviosului Paisie, glasul al 4-lea:

Câștigat-ai nevoința și petrecerea înfrânării, tu, cuvioase Paisie, făcătorule de minuni; pentru aceea roagă-te pentru noi, cei ce săvârșim cu credință pomenirea ta.

20. Sfântul sfințitul Mucenic Metodie, episcopul Patarelor; Cuviosul Calist, patriarhul Constantinopolului.

Sfântul Mucenic Metodie a pătimit în anul 311 sub Dioclețian.

Troparul Sfințitului Mucenic Metodie, glasul 1:

Sângele tău ca a lui Abel în chip tainic strigă de pe pământ către Dumnezeu, de Dumnezeu înțelepte Ierarhe Metodie, cel ce ai propovăduit întruparea lui Dumnezeu; pentru aceasta ai și rușinat pe cei ce sprijineau înșelarea lui Origen, și te-ai mutat în cămara cea cerească; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Metodie, glasul al 4-lea:

Sfințit tăinuitor al Preasfintei Treimi, și propovăduitor dumnezeieștilor porunci celor mai presus de gând, și întărire binecredincioșilor ai fost, Metodie; căci ai înfruntat cugetele celor rău credincioși, și pentru dreapta credință te-ai arătat sfințit mucenic prin sângele tău, și împreună cu îngerii stând înaintea lui Hristos, roagă-te să ne mântuiască pe noi.

21. Sfinții sfințiții Mucenici Iulian din Tars și Afrodisie.

Sfântul Mucenic Iulian fiind în vârstă de 18 ani, a pătimit munci de la prefectul Marian.

Troparul Sfântului Mucenic Iulian, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Iulian, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Iulian, glasul al 2-lea:

Pe ostașul cel nebiruit al dreptei credințe, pe Iulian toți cu credință să-l lăudăm astăzi, și să strigăm către dânsul: roagă-te lui Hristos pentru noi.

22. Sfântul sfințit Mucenic Eusebie, episcopul Samosatelor; Sfinții Mucenici Zenon și Zinas, sluga lui.

Sfântul Mucenic Eusebie a pătimit la anul 338, pe timpul împăratului Constantie, fiul marelui Constantin, care era arian.

Troparul Sfințitului Mucenic Eusebie, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Eusebie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Eusebie, glasul al 4-lea:

Petrecând întru sfințenie cu dreaptă credință, și trecând calea muceniciei, ai stins jertfele cele idolești, sfințite Eusebie; ci ca unul ce ai îndrăznire către Hristos Dumnezeu, roagă-L ca să mântuiască sufletele noastre.

23. Sfânta Muceniță Agripina; Sfântul Mucenic Aristocle.

Sfânta Muceniță Agripina a pătimit la anul 260, în timpul împărăției lui Valerian.

Troparul Sfintei Mucenițe Agripina, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Agripina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Agripina, glasul al 4-lea:

Apropiindu-se ziua cea purtătoare de lumină a chinurilor tale cele luminoase, întru care cinstind pe acestea, Biserica cea dumnezeiască cheamă pe toți ca să strige ție cu bucurie: Bucură-te fecioară muceniță Agripina preacinstită.

24. (†) Nașterea Sfântul Prooroc, Ioan Botezătorul; Sfântul Ierarh Nichita de Remesiana; Aducerea moaștelor Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava – *Praznic și dezlegare la pește și vin.*

Acesta era fiu al marelui preot Zaharia și al Elisabetei, soția lui, născut din făgăduință (Vezi cap. I, Luca).

Moaștele Sfântului Ioan cel Nou au fost aduse de la Trapezunt la Suceava (care era pe atunci capitala Moldovei și reședință a Mitropoliei) în anul 1415 în timpul domniei lui Alexandru cel Bun, mitropolit al Moldovei fiind Iosif Mușat.

Troparul Nașterii Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 4-lea:

Proorocule și Înaintemergătorule al venirii lui Hristos, după vrednicie a te lăuda pe tine nu ne pricepem noi, cei ce cu dragoste te cinstim; că nerodirea celei ce te-a născut și amuțirea părintelui tău s-au dezlegat întru mărită și cinstită nașterea ta, și întruparea Fiului lui Dumnezeu lumii se propovăduiește.

Condacul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 3-lea:

Ceea ce mai înainte era stearpă, astăzi pe Înaintemergătorul lui Hristos naște, și el este plinirea a toată proorocia; că pe Cel pe Care proorocii mai înainte L-au propovăduit, pe Acesta în Iordan mâna punându-și, s-a arătat Cuvântului lui Dumnezeu, prooroc, propovăduitor, împreună și Înaintemergător.

25. Sfânta Cuvioasă Muceniță Fevronia; Sfântul Mucenic Procopie și Orentie cu frații săi.

Sfânta Muceniță Fevronia a pătimit sub Dioclețian, la anul 286.

Troparul Sfintei Mucenițe Fevronia, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Fevronia, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Fevronia, glasul al 6-lea:

Mirele meu cel preadulce, Hristoase, a strigat Fevronia, nu-mi este mie cu anevoie a merge pe urma Ta; căci dulceața dragostei Tale a întraripat sufletul meu cu nădejdea și frumusețea milostivirii Tale, a îndulcit inima mea, ca să beau paharul pătimirii după Tine;

ca să mă numesc și vrednică a dănțui în cămară împreună cu fecioarele cele înțelepte. Pentru aceasta, preacuvioasă răbdătoare de chinuri, cinstind nevoințele ostenelilor tale, te rugăm pe tine, roagă-te să nu ni se închidă și nouă ușile cămării.

Întru această zi pomenirea sfinților de minuni făcători Petru Cneazul Muromului care din călugărie s-a numit David și a Cneaghinei Fevronia care din călugărie s-a numit Eufrosina.

26. Cuviosul David din Tesalonic: Sfântul Ioan, episcopul Goției.

Acest cuvios părinte David s-a nevoit în secolul al 6-lea, mutându-se către Domnul, cam pe la anul 530.

Troparul Cuviosului David, glasul al 8-lea:

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte David, duhul tău.

Condacul Cuviosului David, glasul 1:

Ca o grădină pururea înflorită, și aducătoare de roadele virtuților, te-ai arătat deasupra copacului celui sădit; ca o pasăre cu bun vers și mai presus decât raiul, primind în inima ta pomul vieții, pe Dumnezeu, pe Acesta L-ai lucrat, de Dumnezeu înțeleptite, cu Care ne și hrănești pe noi prin har; roagă-te pururea pentru noi, preafericite David.

Întru această zi arătarea sfintei icoane a Preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria ce se numește Tihfinesca.

27. Cuviosul Samson, primitorul de străini; Sfântul Mucenic Anect.

Cuviosul Samson a trăit în timpul lui Iustinian cel Mare, la anul 541.

Troparul Cuviosului Samson, glasul al 8-lea:

Întru răbdare ți-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase, în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind și pe aceia îndestulând. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Samson, milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Condac, glasul al 8-lea:

Ca la un doctor prea ales și rugător bine primit, alergăm la dumnezeiasca ta raclă, Samson de Dumnezeu înțeleptite, cuvioase,

adunându-ne cu dragoste, cu psalmi și cu cântări bucurându-ne, preaslăvim pe Hristos, Cel ce ți-a dat ție un dar ca acesta de tămăduiri.

28. ✕ Aducerea moaștelor Sfinților doctori și făcători de minuni fără de arginți, Chir și Ioan (vezi 31 ian.); Sfântul Mucenic Papia.

Troparul aducerii moaștelor Sfinților doctori Chir și Ioan, glasul al 5-lea:

Minunile sfinților Tăi mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă, Hristoase Dumnezeule; pentru rugăciunile lor, sfaturile păgânilor le risipește și sceptrurile Împărăției le întărește, ca un bun și de oameni iubitor.

Condacul Sfinților doctori Chir și Ioan, glasul al 4-lea:

Doctoria cea mare a lumii, însoțirea lui Hristos cea dorită, pe luminătorii cei ce strălucesc cu razele tămăduirilor să-i lăudăm credincioșii cu mare glas. Înăuntrul bisericii lor strigând: Chir și Ioan, dătătorii de minuni și doctorii celor bolnavi, luminați marginile.

29. (†) Sfinții, slăviții și întru tot lăudații și mai-marii Apostoli Petru și Pavel. – *Sărbătoare și dezlegare la pește și vin.*

Petru corifeul apostolilor, fratele lui Andrei cel întâi chemat și fiul lui Ioan, s-a născut în Betsaida. Întâi a fost ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul, iar după aceea a lui Iisus. Întâiul său nume a fost Simon, iar ulterior a fost numit de Iisus, Petru, adică piatră (Matei 16, 15-16). Ca ucenic al Domnului nostru Iisus Hristos, a fost totdeauna nedespărțit de El (Matei 10, 2; 17, 1-3; Luca 6, 14), și împreună cu Ioan și Iacob cel mai apropiat. A scris două epistole către toate Bisericile. El a suferit moarte martirică în Roma, răstignit fiind cu capul în jos, în timpul persecuției lui Nero, la anul 64.

Pavel, numit întâi Saul, s-a născut în Tars, capitala Ciliciei, în Asia Mică din seminția lui Veniamin (Fapte 21, 39). Foarte de timpuriu părinții l-au trimis în Ierusalim, la renumitul dascăl fariseu, Gamaliil, care l-a învățat legea lui Moise și obiceiurile străbune (Fapt. 22, 3; 23, 3). El a mai învățat și meșteșugul de a face corturi. Prin dreptul de cetățenie, dat de Cesarul August Tarsenilor, Pavel era cetățean roman (Civis romanus). Fiind fariseu zelos, a asistat la uciderea cu pietre a arhidiaconului Ștefan. În urmă, luând autorizare scrisă de la arhierei pentru a persecuta pe creștini, a fost întors cu minune la credința creștină, pe calea ce duce la Damasc. Și astfel s-a făcut apărătorul cel mai înfocat al creștinilor și predicatorul cel mai zelos al învățăturii lui Hristos (Fapt. 9, 1 etc; 22, 1 etc.). Pentru că a predicat Evanghelia la neamuri, a fost numit și Apostolul Neamurilor. A scris 14 epistole către diferite Biserici și persoane. A suferit prin decapitare, moarte martirică la Roma, în același an cu Sfântul Petru, adică la anul 64 după Hristos.

Troparul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, glasul al 4-lea:

Cei ce sunteți între Apostoli mai întâi pe scaun șezători și lumii învățători, Stăpânului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască, și sufletelor noastre mare milă.

Condacul Sfinților Apostoli Petru și Pavel, glasul al 2-lea:

Pe propovăduitorii cei tari și de Dumnezeu vestitori, căpeteniile ucenicilor Tăi, Doamne, i-ai primit întru desfătarea bunătăților și odihnei Tale; că chinurile acelora și moartea ai primit, mai vârtos decât toată roada, Însuți, Cel ce știi cele din inimă.

30. † Soborul Sfinților 12 Apostoli; Sfântul Ierarh Ghelasie de la Râmeț, Arhiepiscopul Transilvaniei - *Dezlegare la pește.*

Troparul Soborului Sfinților Apostoli, glasul al 4-lea:

Cei ce sunteți între Apostoli mai întâi pe scaun șezători și lumii învățători, Stăpânului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască, și sufletelor noastre mare milă.

Condacul Soborului Sfinților Apostoli, glasul al 2-lea:

Piatra Hristos pe piatra credinței preamărește luminat, pe cel mai ales decât ucenicii, și împreună cu Pavel toată adunarea celor doisprezece la pomenire astăzi; a căror pomenire săvârșind cu credință, pe Cel ce i-a preamărit pe ei Îl preaslăvim.

Sfântul Ierarh Ghelasie a trăit în veacul al XIV-lea, mai întâi ca monah în mănăstirea Râmeț, apoi mai târziu a fost ales ca Arhiepiscop al Transilvaniei.

Troparul Sfântului Ierarh Ghelasie de la Râmeț, glasul al 4-lea:

De Dumnezeu purtător, Părinte al nostru Ghelasie, povățuitorul călugărilor, preoților și credincioșilor, podoaba cuvioșilor și lauda arhiereilor, sprijinitorul celor întru necazuri și făcătorule de minuni, cu nevoințele tale chip de sfințenie te-ai arătat, iar acum cu îngerii, în ceruri te veselești. Cu aceștia, roagă-L pe Milostivul Dumnezeu să ne dăruiască nouă pace și mare milă.

Condacul Sfântului Ierarh Ghelasie de la Râmeț, glasul al 3-lea:

Mărturisitor al credinței ortodoxe și apărător al Bisericii lui Hristos, Prea Fericite Părinte Ghelasie, purtătorule de biruință, ocrotește cu rugăciunile tale pe binecredincioșii care îți cântă pururea: Bucură-te, Sfinte Ierarhe Ghelasie, Părintele nostru.

LUNA IULIE

1. ✕ Sfinții doctori, fără de arginți, făcători de minuni Cosma și Damian cei din Roma; Sfântul Mavrichie; Sfântul Ierarh Leontie de la Rădăuți – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfinții Cosma și Damian erau de profesie medici, vindecând oameni și dobitoace în dar, necerând de la cei vindecați altă răsplată decât credința și mărturisirea în Hristos. Ei au pătimit martiriu în anul 284, sub Cariu și Numerian și sunt deosebiți de sfinții cu același nume, pe care îi serbăm la 1 noiembrie.

Sfântul Ierarh Leontie s-a născut din părinți drept-măritori în orașul Rădăuți la începutul secolului al XIV-lea. Din pruncie a fost dus de părinți la sfânta biserică, mai apoi mergea zilnic și asculta cu toată luarea aminte întreaga slujbă. S-a apropiat foarte mult sufletește de părinții călugări slujitori la catedrala voievodală. Pentru dragostea lui a fost primit în obștea monahală unde făcea ascultare cu multă râvnă și smerenie. Pentru viața lui duhovnicească a fost călugărit primind numele de Lavrentie. Cu binecuvântarea stareţului s-a retras într-un loc sihăstresc în apropiere de Putna, unde a fost hirotonit preot și numit egumen al acelei obști. Voievodul Alexandru cel Bun înființând scaunul episcopal la Rădăuți a numit episcop pe cuviosul Lavrentie. Primind darul arhieriei nu a încetat nici o clipă nevoințele sihăstrești. S-a retras din scaunul arhipăstoresc și a luat schima cea mare la sihăstria Laura. Și-a cunoscut mai înainte sfârșitul și a numit egumen pe cuviosul Daniil Sihastru. Sfintele sale moaște au fost strămutate în catedrala din Rădăuți de unde au fost răpite de năvălitori în anul 1639, fără să se știe până în ziua de astăzi unde au fost duse.

Troparul Sfinților doctori Cosma și Damian, glasul al 8-lea:

Sfinților Doctori cei fără de arginți și de minuni făcătorilor, Cosma și Damian, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Condacul Sfinților doctori Cosma și Damian, glasul al 2-lea:

Cei ce ați primit harul tămăduirilor dați sănătate celor ce sunt întru nevoi, măriților, doctori care sunteți făcători de minuni,

și cu cercetarea voastră surpați semețiile vrăjmașilor, tămăduind lumea cu minunile.

Troparul Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuți, glasul al 8-lea:

În nevoințe duhovnicești, toată viața ai petrecut-o și primind harul arhieriei, cu smerenie și cu frică de Dumnezeu ai slujit Biserica lui Hristos. Pe Acesta, roagă-L, Sfinte Părinte Ierarhe Leontie, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sf. Ierarh Leontie de la Rădăuți, glasul al 3-lea:

Pe ierarhul lui Hristos, vasul cel prea ales al Duhului Sfânt, care cu înțelepciune și smerenie s-a nevoit cu privegherea sihăstriei, și cu povățuirea celor încredințați lui pe calea mântuirii, pe Sfântul Ierarh Leontie cu cântări duhovnicești lăudându-l îl cinstim.

2. ✕) Punerea în raclă a cinstitului veșmânt al Maicii Domnului în Vlaherne; Sfântul Ierarh Iuvenalie; Dreptcredinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Aceasta s-a întâmplat la anul 458, în timpul împăratului Leon cel Mare.

Dreptcredinciosul voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, s-a născut la Borzești din părinți binecredincioși, Voievodul Bogdan al II-lea al Moldovei și doamna Maria Oltea. După moartea tatălui său, care a fost ucis de către Petru Aron, Ștefan cel Mare este chemat la tronul Moldovei în ziua de 12 aprilie, anul 1457. În cei 47 de ani de domnie a luptat necontenit pentru apărarea întregii creștinătăți, cu o deosebită vitejie pornită din evlavia și nădejdea în Dumnezeu, iar nu pe iscusința sa. S-a remarcat prin faptul că după fiecare bătălie purtată, aducea mulțumire Lui Dumnezeu prin zidirea unei Biserici. A avut ca povățuitor duhovnicesc pe Sfântul Daniil Sihastrul. După o zbuciumată Domnie, a trecut la cele veșnice în anul 1504.

Troparul punerii în raclă a sfântului veșmânt al Maicii Domnului, glasul al 8-lea:

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veșmântul și brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetății tale ai dăruit, prin nașterea ta ce mai presus de fire, nestricată rămânând, că întru tine și firea se înnoiește și vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace lumii tale dăruiește și sufletelor noastre mare milă.

Condacul punerii în raclă a sfântului veșmânt al Maicii Domnului, glasul al 4-lea:

Îmbrăcăminte de nestricăciune tuturor credincioșilor, de Dumnezeu dăruită Preacurată, ai dăruit sfințitul tău veșmânt, cu care sfințit trupul tău ți-ai acoperit, Acoperământule al tuturor oamenilor. A cărui punere prăznuim cu dragoste și grăim cu frică ție, curată: Bucură-te, Fecioară, lauda creștinilor.

Troparul Dreptcredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, glasul 1:

Apărător neînfricat al dreptei credințe și al patriei străbune ocrotitor, mare ctitor de lăcașuri sfinte, Ștefane Voievod, roagă-L pe Hristos, Dumnezeu, să ne izbăvească din nevoi și din necazuri.

Condacul Dreptcredinciosului Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, glasul al 8-lea:

Iubind pe Dumnezeu cu adevărat, binecredinciosule Voievod Ștefane, sfinte biserici și mânăstiri ai înălțat, pe cei săraci ai ajutat și pe cei greșiți i-ai îndreptat. Pentru aceste fapte ale tale, Dumnezeu ți-a dat înțelepciune și putere ca să biruiești pe vrăjmașii țării și ai credinței creștinești; drept aceea, pentru vredniciile tale, te cinstim, ca pe un evlavios biruitor.

3. Sfântul Mucenic Iachint; cel între sfinți Părintele nostru Anatolie, patriarhul Constantinopolului; Sfântul Mucenic Marcu și Mochian.

Sfântul Mucenic Iachint era din Cesareea Capadociei, servitor în casa împăratului Traian (cubiculorius, valet de Mambre). Refuzând să mănânce din sacrificiile păgâne, a pătimit martiriul la anul 108. Iar Ierarhul, fiind mai întâi preot al Bisericii din Alexandria, în anul 449 a urmat Sfântului Flavian pe scaunul patriarhal al Constantinopolului. A încetat din viață la anul 458.

Toparul Sfântului Mucenic Iachint, glasul al 4-lea:

Mucenicul tău, Doamne, Iachint, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfântului Ierarh Anatolie, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Anatolie, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Iachint, glasul al 4-lea:

Pom al vieții în mijlocul sufletului său, credința Ta Hristoase, agonisind-o mucenicul Tău, mai cinstit decât raiul Edenului s-a făcut; că lemnul înșelăciunii șarpelui pierzându-l cu îndrăzneala Duhului s-a încununat cu slava Ta, mult-Milostive.

Întru această zi și aducerea moaștelor celui între sfinți părintelui nostru Filip Mitropolitul Moscovei și a toată Rusia făcătorul de minuni.

4. Cel între sfinți Părintele nostru Andrei, arhiepiscopul Cretei, și Preacuvioasa Marta, mama Sfântului Simeon, făcătorul de minuni; Mucenița Chiprila.

Sfântul Andrei era din Damasc și a fost mult timp cleric și scriitor al lui Teodot, arhiepiscopul Ierusalimului, de unde se și numește ierusalimitul; a fost prezent la al 6-lea sinod ecumenic; s-a făcut diacon al marii Biserici și apoi arhiepiscop la Creta. A încetat din viață în anul 720 sau 723. Pe lângă scrierile sale el a compus și diferite cântări, între care și canonul din Joia Mare, care este, poate, cel dintâi canon, ce s-a introdus în Biserică.

Troparul Cuviosului Andrei, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Andrei, înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Cuvioasei Marta, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Marta, duhul tău.

Condacul Cuviosului Andrei, glasul al 2-lea:

Trâmbițând luminat dumnezeieștile cântări, cele cu dulceață, te-ai arătat luminător prealuminat lumii, cu lumina Treimii strălucind, Cuvioase Andreie. Pentru aceasta toți grăim către tine: Nu înceta să te rogi pentru noi toți.

Condacul Cuvioasei Marta, glasul al 2-lea:

În rugăciuni stând înainte Domnului și Preacuratei Fecioarei, Născătoarei de Dumnezeu cântare și laude aducându-i, cinstită Marta, ai născut pe pruncul cel sfințit, pe preaminunatul Simeon, pe luminătorul a toată lumea; cu care pururea roagă-te pentru noi toți.

5. † Cuviosul și purtătorul de Dumnezeu Părintele nostru Atanasie al Atonului, cu ucenicii săi; Cuviosul Lampadie. – *Dezlegare la vin și la untdelemn*

Atanasie din Trapezunt, a fost unul dintre cei mai însemnați monahi din muntele Athos, unde a clădit mânăstirea cea mai mare de acolo, numită Lavra. A murit pe la sfârșitul secolului al X-lea.

Troparul Cuviosului Atanasie, glasul al 3-lea:

De viața ta cea în trup s-au minunat cetele îngerești; cum cu trupul la luptele cele nevăzute ai ieșit, pururea mărite, și ai rănit cetele drăcești. Pentru care, Atanasie, Hristos ți-a răsplătit cu bogate daruri. Drept aceea, părinte, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Atanasie, glasul al 8-lea:

Ca spre un văzător al ființelor celor fără de trup și ca spre un tâlcuitor cu adevărat strigă către tine turma ta, de Dumnezeu grăitorule: Nu înceta a te ruga pentru robii tăi, ca să fie izbăviți de ispite și de primejdii cei ce îți cântă: Bucură-te, Părinte Atanasie.

Alt Condac al Cuviosului Atanasie, glasul al 2-lea:

Jugul lui Hristos, Atanasie, și crucea ta pe umeri ridicând, următor prea ales patimilor Lui te-ai făcut, și părtaș măririi Lui celei dumnezeiești, împărtășindu-te și desfătării celei fără de sfârșit.

Întru această zi aflarea cinstitelor moaște ale cuviosului părintelui nostru Serghie, egumenul Mânăstirii Radonejschii, făcătorul de minuni.

6. Sfântul Părintele nostru Sisoe cel Mare; Sfânta Muceniță Lucia.

Sfântul Sisoe s-a nevoit în secolul al IV-lea.

Troparul Cuviosului Sisoie, glasul 1.

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Sisoie, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Sisoie, glasul al 4-lea:

Sihăstrind, înger pe pământ te-ai arătat, luminând, cuvioase, gândurile credincioșilor cu dumnezeieștile semne totdeauna. Pentru aceasta pe tine, Sisoe, cu credință te cinstim.

7. Cuvioșii Părinții noștri Toma cel din Maleon, Acachie cel de la scară; Sfânta Mare Muceniță Chiriachi; Sfântul Mucenic Peregrin și cei împreună cu dânsul.

Cuviosul Toma s-a nevoit în secolul al X-lea, iar Sfânta Muceniță a pătimit la anul 282, sub Dioclețian. O parte din Sfintele moaște ale Sfintei Chiriachi, o mână, se află în biserica Sfintei Episcopii a Hușilor (România), cumpărate de Episcopul Iacov în anul 1787.

Troparul Cuviosului Toma, glasul al 8-lea:

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Toma, duhul tău.

Condacul Cuviosului Toma, glasul al 4-lea:

Mare biruință bărbătește ai arătat, aprinzându-te de dragostea cea dumnezeiască. Pe împăratul cel stricăcios și toate cele frumoase le-ai biruit, săvârșind sălășluirea la Muntele Maleo din care te-ai suit la cele cerești către Împăratul împăraților, Toma; roagă-te neîncetat pentru noi.

Troparul Sfintei Mucenițe Chiriachi, glasul al 8-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Chiriachi, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Chiriachi, glasul al 2-lea:

Mucenița lui Hristos ne-a chemat pe noi împreună acum să cântăm cu laude luptele și dumnezeieștile ei nevoințe. Căci ea, ca o vitează cu cugetul, după numele ce poartă, este doamnă a gândului și a patimilor celor necuvioase.

Condacul Cuviosului Acachie, glasul al 2-lea:

Lumea părăsind din pruncie, ai urmat lui Hristos, preaînțelepte, Acachie cuvioase, și râvnind umilinței lui celei de bună voie, ai surpat mândria tiranului. Roagă-te dar neîncetat, pentru noi toți.

8. ✕ Sfântul Mare Mucenic Procopie; Sfânta Muceniță Teodosia; Sfinții Mucenici: Epictet și Astion

Sfântul Mucenic Procopie a pătimit pe la anul 290, sub Diocletian.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Procopie, glasul al 8-lea:

Nu de la oameni, ci de la Dumnezeu primind chemare, sfinte, ai lăsat credința părintească cea rea, și slujbele cele orânduite; și

râvnind după Hristos ca un al doilea Pavel, ai suferit multe osteneli și răni. Și primind acum cununa cea făgăduită, Mare Mucenice Procopie, roagă-te lui Hristos-Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Procopie, glasul al 2-lea:

Cu râvnă dumnezeiască spre Hristos fiind aprins, și cu cinstita Cruce păzit, întărâtarea vrăjmașilor și îndrăznelile ai surpat, Procopie. Și cinstita Biserică ai înălțat-o, întru credință sporind și luminându-ne pe noi.

9. Sfințiții Mucenici Pangratie, episcopul Tavromeniei și Chiril episcopul Gortinei; Sfântul Mucenic Andrei și Prov.

Acesta era din Antiohia, contemporan al Apostolilor. A primit credința în Hristos prin Apostolul Petru.

Troparul Sfințitului Mucenic Pangratie, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Pangratie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Pangratie, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai ca o stea luminoasă Tavromenienilor Pangratie, și ai fost sfințit pătimitor pentru Hristos, înaintea Căruia stând acum, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pe tine, fericite.

10. Sfinții 45 de Mucenici cei din Nicopolea Armeniei; Sfinții Mucenici: Vianor, Silvan și Apolonie.

† Tot în această zi și pomenirea Preacuviosului părintelui nostru Antonie din Lavra Pecersca din Chiev, a celui ce a fost începător al tuturor monahilor din Rusia.

Acești Sfinți Mucenici au pătimit sub Licinie, la anul 315.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul al 8-lea:

Multe chinuri ați suferit pentru Hristos, Mucenicilor, toată mulțimea zeilor cea idolească și toată înșelăciunea învățăturii celei rele ați surpat, călcând acestea cu puterea lui Hristos. Iar pe noi pe toți ne-ați învățat să cântăm cu credință: Aliluia.

Troparul Cuviosului Antonie al Pecerscăi, glasul al 4-lea:

Din tulburările lumești ieșind și cu lepădarea lumii evanghelicește lui Hristos ai urmat, și viață asemenea cu a îngerilor viețuind, în limanul cel lin al sfântului Munte al Atonului ai ajuns. De unde cu binecuvântarea părinților în muntele Chievului venind, și acolo cu iubirea de osteneală viața săvârșindu-ți, patria ta o ai luminat, și mulțimii călugărilor calea care duce către cereasca împărăție arătând-o, pe aceasta lui Hristos o ai dus, pe care roagă-l, Antonie preacuvioase, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Antonie al Pecerscăi, glasul al 4-lea:

Te-ai supus pe sine-ți preaiubitului Dumnezeu din tinerețe, mai vârtos de cât toți, Cuvioase, și aceluia din tot sufletul cu dragoste ai urmat și cele stricăcioase ale lumii întru nimic socotindu-le; în pământ peșteră ți-ai făcut și într-însa împotriva meșteșugurilor nevăzutului vrăjmaș, bine nevoindu-te, ca niște raze luminoase ale soarelui în toate marginile pământului ai strălucit, din care veselindu-te ai trecut către cămara cea cerească. Și acum cu îngerii înaintea scaunului Stăpânului stând, adu-ți aminte de noi cei ce cinstim pomenirea ta, ca să strigăm ție: Bucură-te, Antonie, părintele nostru.

Întru această zi serbează Rusia punerea cinstitului veșmânt al Domnului nostru Iisus Hristos în împărăteasca cetate a Moscovei.

11. ✕ Sfânta și lăudata Muceniță Eufimia, care a fost hotarul părinților; Sfânta Olga împărăteasa; Sfântul Marcian.

În anul 451, fiind convocat sinodul al 4-lea ecumenic de la Calcedon împotriva lui Eutihie și Dioscur, după multe dezbateri, au convenit atât ortodocșii, care erau 630 de părinți, precum și adversarii, ca fiecare partid să scrie într-o deosebită carte „Mărturisirea" credinței sale și să ceară de la Dumnezeu ca să arate, care din două este adevărată. Apoi punând în sicriul moaștelor Sfintei Eufimia, amândouă mărturisirile, sigilându-l au plecat; iar după rugăciuni de trei zile și trei nopți, deschizându-l în prezența împăratului, mărturisirea ereticilor au găsit-o sub picioarele Sfintei, iar aceea a ortodocșilor în mâinile ei.

Troparul Sfintei Mucenițe Eufimia, glasul al 3-lea:

Ai veselit pe cei drept-credincioși, și ai rușinat pe cei rău-mărturisitori, Eufimia, preafrumoasă fecioară a lui Hristos. Căci ai

întărit dogmele Sinodului al patrulea, pe care Părinții bine l-au rânduit. Muceniță mărită, roagă-L pe Hristos Dumnezeu ca să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul Sfintei Mucenițe Eufimia, glasul al 4-lea:

Lupte în chinuiri, lupte în credință ai purtat cu căldură pentru Hristos, Mirele tău. Și așa precum ai zdrobit eresurile, așa și acum întărâtările vrăjmașilor supune-le sub picioarele poporului nostru, rugând pe Născătoarea de Dumnezeu. Căci tu ai luat de la cei șase sute și treizeci purtători de Dumnezeu părinți, hotarul credinței, și l-ai păzit pe el, ceea ce ești prealăudată.

Troparul Sfintei Olga, împărăteasa Rusiei, glasul 1:

Cu aripile cunoștinței de Dumnezeu, întraripându-ți mintea ta, ai zburat mai presus de făptura cea văzută, căutând pe Dumnezeu și Ziditorul a toate și pe Acela aflându-l, naștere prin botez iarăși ai luat, îndulcindu-te de pomul vieții; neputredă petreci în veci, Olga, pururea mărită.

Condacul Sfintei Olga, împărăteasa Rusiei, glasul al 4-lea:

Să cântăm astăzi pe Dumnezeu, făcătorul de bine al tuturor, pe Cel ce a preamărit în Rusia pe Olga cea de Dumnezeu înțeleptită, ca să ne dea, cu rugăciunile ei, iertare de greșeli sufletelor noastre.

12. Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie; Cuviosul Părintele nostru Mihail cel din Malein; Sfânta Veronica.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Icoane a Maicii lui Hristos Dumnezeu „ Prodromița”.

Sfinții Mucenici Proclu și Ilarie au pătimit pe timpul împăratului Traian, la anul 100; iar cuviosul a trăit pe la anul 631.

Sfânta Icoană Prodromița s-a închipuit prin dumnezeiască iconomie, cu minune, în capitala Moldovei, Iași, în anul 1863, luna iunie, 28 de zile. Ea a fost comandată de părinții ieroschimonahi Nifon și Nectarie, fondatorii schitului Prodromul, pictorului Iordache Nicolau, care a lucrat cu multă sârguință, cu post și rugăciune, la săvârșirea acesteia. Când a ajuns la finisarea fețelor a observat că nu reușea să obțină calitatea cuvenită și pe cât se străduia, pe atât lucrul se strica și mai rău. Fiind foarte întristat a lăsat pentru a doua zi continuarea, când a descoperit că fața Maicii Domnului și a Pruncului Iisus erau făcute desăvârșit prin minune. Această Sfântă Icoană a devenit făcătoare de minuni și se află la Schitul Românesc Prodromul din Sfântul Munte Athos.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria

Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuviosului Mihail, glasul al 4-lea:

Întru tine Părinte cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând Crucea ai urmat lui Hristos și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii, împreună se bucură, Sfinte Preacuvioase Părinte Mihail, duhul tău.

Condacul Cuvioșilor Proclu și Ilarie, glasul al 4-lea:

Pătimirea cea cinstită a lui Proclu și Ilarie a strălucit ca o stea de dimineață, luminându-ne pe noi cu strălucirile minunilor. Pentru acesta primim pomenirea voastră, mucenicilor. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Mihail, glasul al 2-lea:

Greutatea cea trupească prin fapte o ai ușurat, iar repezirea sufletului prin luminare o ai întraripat, Mihaile, și te-ai arătat locaș Treimii; pe Care luminat văzând-O, fericite, roagă-te neîncetat pentru noi toți.

Troparul Sfintei Icoane „Prodromița", glasul 1:

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, sfintei și dumnezeieștii icoanei tale cu dragoste și cu credință închinându-ne, o sărutăm mulțumind; căci prin ea celor credincioși dăruiești cu adevărat tămăduiri sufletelor și trupurilor. Pentru aceasta grăim către tine: Slavă fecioriei tale, slavă milostivirii tale, slavă purtării tale de grijă, ceea ce ești una binecuvântată.

Condacul Sfintei Icoane „Prodromița", glasul al 8-lea:

Chipului tău, Preacurată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ne închinăm credincioșii, cinstindu-l după vrednicie; căci ne păzești și ne izbăvești din ispite și din toate relele întâmplări. Pentru aceasta mulțumind grăim ție: Bucură-te Fecioară, nădejdea și slava creștinilor.

13. ✕ Soborul Arhanghelului Gavriil; Preacuviosul Părintele nostru Ștefan Savaitul; Sfânta Muceniță Golinduhia.

Cuviosul Ștefan era frate al lui Teodor Studitul (noiembrie 11) și împreună au lucrat canoanele din Triod, după cum spune Codrin, în zilele împăratului Leon Armeanul, șezând la Biserica Sfântul Roman (noiembrie 18). Devenind apoi arhiepiscop al Tesalonicului, a fost exilat de două și de trei ori pentru piosul său zel și cinstirea sfintelor icoane. Și după multe suferințe în exil, a încetat din viață în anul 833.

Troparul Sfântului Arhanghel Gavriil, glasul al 4-lea:

Mai-mare voievodule al oștilor cerești, rugămu-te pe tine noi, nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor slavei tale celei netrupești, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și grăim: mântuiește-ne din nevoi, Gavriile, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.

Troparul Cuviosului Ștefan, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Ștefan înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Arhanghel Gavriil, glasul al 6-lea:

Tu fiind mai mare peste slujitorii cei fără de trup, ție unuia s-a încredințat înfricoșătoarea taină cea rânduită mai înainte de veci, Gavriile preaslăvite. Adică nașterea cea de negrăit a Sfintei Fecioare, către care ai grăit: Bucură-te ceea ce ești plină de dar. Pentru aceasta după datorie credincioșii cu veselie pururea te fericim.

Condacul Cuviosului Ștefan, glasul al 4-lea:

Cercând adâncimea înțelepciunii, Ștefane, te-ai învrednicit a o câștiga după bună plăcere. Și prin dureri ai dobândit piatra cea de mult preț a înțelepciunii, preafericite.

Se cuvine a ști, că, de se va întâmpla 13 iulie în zi de duminică, asemenea și următoarele zile 14, 15, 16, 17, 18 și 19, atunci se cântă slujba pomenirii sfinților părinți.

14. Sfântul Apostol Achila; Sfinții Mucenici Iust și Iraclie.

Sfântul Apostol Achila era un Iudeu din Pont, de meserie făcător de corturi. Aflându-se în Corint cu femeia sa Priscila, a dat găzduire Apostolului Pavel (Fap. Ap. 18, 2-3) și primind prin el credința în Hristos, a urmat lui de atunci împărtășind cu dânsul ostenelile și pericolele pentru predicarea Evangheliei (Ep. către Rom. 16, 2-4). Când, unde și cum a pătimit, nu se știe.

Troparul Sfântului Apostol Achila, glasul al 8-lea:

Apostole Sfinte, Achila, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol, glasul al 4-lea:

Împreună cu apostolii pe scaun șezător, și împreună-călător fiind, apostole, lumea cu învățăturile și cu minunile ai luminat-o, cununa slavei, Achila, luând.

15. ✕ Sfinții Mucenici: Chiric și Iulita; Cuviosul Iosif, Arhiepiscopul Tesalonicului.

Iulita a fost în timpurile lui Dioclețian, din orașul Iconiu. Temându-se de persecuția ce se ridicase atunci împotriva creștinilor, luă pe fiul ei Chiric, care era de trei ani, și veni în Seleucia. Găsind însă și aici aceleași pericole, trecu în Tars din Cilicia. Aici prinzându-o Domnitorul, despărți pruncul de mama sa și căuta să-l atragă prin lingușiri. Copilul însă, invocând numele lui Hristos, îl lovi în pântece cât putu; atunci domnitorul mâniindu-se, aruncă copilul pe treptele tribunalului unde și-a dat și sufletul. Iar fericita mamă, care suferise multe munci mai înainte a pătimit moarte mucenicească prin tăierea capului în anul 296.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfinților Mucenici Chiric și Iulita, glasul al 4-lea:

În brațe purtând, mucenița lui Hristos, Iulita pe Chiric, în priveliște, ca o maică bucurându-se, a grăit: Tu ești, Hristoase, lauda mucenicilor.

Tot în această zi pomenirea Sfântului și întocmai cu apostolii, marelui Cneaz Vladimir celui ce din Sfântul Botez s-a numit Vasile.

Troparul Sfântului Vladimir, luminătorul Rusiei, glasul al 4-lea:

Asemănatu-te-ai neguțătorului, care caută piatra cea scumpă, mărite puternice Vladimir, șezând pe scaun înalt în maica cetăților, de Dumnezeu păzitul Chiev, ispitind și trimițând către Țarigrad, ca să știe pentru dreptmăritoarea credință, și ai aflat pe Hristos piatra cea fără de preț, care te-a ales ca pe al doilea Pavel, și a scuturat în sfânta scăldătoare orbirea cea sufletească, împreună și cea trupească. Pentru aceea serbăm adormirea ta, poporul tău fiind. Roagă-te să se mântuiască începătoriile Rusiei a stăpânirii tale, iubitorul de Hristos împărat și mulțimea celor ce se stăpânesc.

Condacul Sfântului Vladimir, luminătorul Rusiei, glasul al 8-lea:

Asmănatu-te-ai marelui Apostol Pavel întru căruntețe, întru tot mărite Vladimire, că toată osârdia cea pentru idoli, ca pe o

jucărie copilărească lăsând, ca un bărbat desăvârșit te-ai împodobit cu porfira dumnezeiescului botez; și acum stând cu veselie înaintea Stăpânului Hristos, roagă-te să se mântuiască începătorii stăpânirii Rusiei și mulțimea celor stăpâniți.

16. Sfinții sfințitii Mucenici Atinoghen, cu cei zece ucenici ai lui.

Sfântul Mucenic Antinogen era din Sevastia Capadociei și s-a făcut episcop, după Sinaxaristul Pidahloei (probabil al Pidei și Hloei, care erau orașe în Capadocia, sub mitropolitul Sevastiei). El a pătimit sub Diocletian în anul 290. Se zice că, mergând spre rugul ce i se pregătise a cântat Lumină lină etc. în lauda Sfintei Treimi.

Troparul Sfințitului Mucenic Antinoghen, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Antinoghen, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Antinoghen, glasul al 4-lea:

Urmând cuvântul Stăpânului, ca un păstor ales ți-ai pus sufletul tău pentru oile lui Hristos, sfințite Mucenice Antinoghen; pentru aceasta te lăudăm, și împreună cu tine pe cei zece ucenici ai tăi, care, ocârmuindu-se cu frica lui Dumnezeu și cu învățătura ta, au pătimit. Pentru aceea ca pe niște bineplăcuți v-a încununat pe voi Stăpânul cu dreapta cea începătoare de viață. Pe care rugați-L pentru noi toți.

Se cuvine a știi că întru această zi se face amintirea sfinților părinți de la sinoadele ecumenice: I-iu (325), al II-lea (381), al III-lea (431), al IV-lea (451), al V-lea (553) și al VI-lea (680).

Duminica Sfinților Părinți
(Cei 630 Sfinți Părinți ai Sinodului IV de la Calcedon)

Troparul Sfinților Părinți ai Sinodului IV, glasul al 8.

Preaslăvit ești, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce luminători pe pământ pe Părinții noștri i-ai întemeiat, și printr-înșii la adevărata credință pe noi pe toți ne-ai îndreptat, mult-Îndurate, slavă Ție.

Condacul Sfinților Părinți ai Sinodului IV, glasul al 8-lea:

Propovăduirea Apostolilor și învățăturile Părinților au întărit credința Bisericii; care, purtând haina adevărului, cea țesută din teologia cea de sus, drept-îndreptează și slăvește taina cea mare a dreptei credințe.

17. ✕ Sfânta Mare Muceniță Marina; Sfântul Eufrasie, episcopul Ienopolei; Sfinții Părinți de la Sinodul al IV-lea Ecumenic.

Sfânta Muceniță Marina era din Pisidia Ciliciei, în timpurile lui Claudiu, unica fiică a unui preot idolatru. Rămânând orfană de mamă, a fost încredințată unei femei de la care a învățat credința lui Hristos. În vârstă de 15 ani, a fost prinsă de domnitorul Olimbriu, care a întrebat-o de numele, patria și credința ei. Ea răspunse: „Mă numesc Marina, sunt născută și crescută în Pisidia și chem numele Domnului meu Iisus Hristos." Atunci, după multe chinuri, i s-a tăiat capul, în anul 276.

Troparul Sfintei Mucenițe Marina, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Marina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Marina, glasul al 3-lea:

Cu frumusețile feciorie fiind împodobită, fecioară, cu cununi nestricăcioase te-ai încununat, Marina, și cu sângiurile muceniciei vopsindu-te și cu minunile tămăduirilor luminându-te, muceniță, ai luat cu bunăcredință plată de biruință pentru patima ta.

18. Sfântul Mucenic Emilian din Durostor; Sfântul Mucenic Iachint, cel din Amastrida; Sfinții Mucenici: Pavel, Teis și Valentina.

Sfântul Mucenic Iachint, născut în Amastrida din părinți creștini, Teoclit și Teopila, a pătimit în secolul al IV-lea, iar Emilian a pătimit în timpul lui Iulian Paravatul la anul 361.

Troparul Sfântului Mucenic Emilian, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Emilian, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Emilian, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai luminos luminător, mucenice, și cu strălucirile minunilor luminezi toată făptura, izgonind totdeauna negura patimilor de la cei ce te cinstesc pe tine, mărite Emiliane.

19. Cuvioasa Maica noastră Macrina, sora Marelui Vasile; Cuvioșii Părinții noștri Dia și Teodor episcopul;

Cuviosul Die a viețuit în timpul împăratului Teodosie cel Mare, pe la anul 379 după Hristos; iar cuvioasa Macrina s-a mutat către Domnul la anul 370.

Troparul Cuvioasei Macrina, glasul al 8-lea:

Întru tine maică cu osârdie s-a mântuit cel după chip; căci luând crucea, ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Macrina, duhul tău.

Troparul Cuviosului Dia, glasul 1:

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Dia, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuvioasei Macrina, glasul al 4-lea:

Iubind din toată inima pe Dumnezeu cel bun, Preacuvioasă Macrina, și cinstita Cruce a Acestuia pe umeri luând, cu osârdie ai urmat Lui, de unde ai și aflat iertare de greșeli.

Condacul Cuviosului Dia, glasul al 2-lea:

Întrarmându-te dumnezeiește cu curăția sufletului și ținând în mâini ca o suliță rugăciunea cea neîncetată, cu tărie ai tăiat taberele demonilor, Die, părintele nostru, făcătorule de minuni, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

20. †) Sfântul, slăvitul Prooroc Ilie Tezviteanul; Sfântul Mucenic Secund din Sirmium – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfântul Prooroc Ilie este fiu a lui Sovac, din seminția lui Aron. A fost cu 816 ani înainte de Hristos și a profețit 25 de ani. Pentru a pedepsi pe poporul ce se abătuse din căile Domnului, prin rugăciunea către Dumnezeu a încuiat cerul de nu a plouat trei ani și șase luni. Tot prin rugăciune a pogorât foc din cer care a mistuit jertfele, împrejurul cărora se aflau mai multe vase de apă; a văzut pe Dumnezeu pe muntele Horeb, pe cât aceasta i-a fost cu putință ca om, a despărțit Iordanul cu cojocul său, iar când s-a ridicat spre cer cu car și cai de foc, a dat lui Elisei cojocul său ca semn de îndoit dar a lui Dumnezeu asupra lui.

Troparul Sfântului Prooroc Ilie Tezviteanul, glasul al 4-lea:

Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a trimis de sus lui Elisei dar, gonește bolile și pe cei leproși curățește. Pentru aceasta și celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăște tămăduiri.

Condacul Sfântului Prooroc Ilie Tezviteanul, glasul al 2-lea:

Proorocule și înainte-văzătorule al lucrurilor celor mari ale lui Dumnezeu, Ilie cel cu nume mare, care cu cuvântul tău ai oprit norii cei curgători de apă, roagă pentru noi pe Unul, Iubitorul de oameni.

21. Cuvioșii Părinții noștri Simeon, cel ce s-a făcut nebun pentru Hristos, și Ioan, cel ce a sihăstrit împreună cu dânsul și Sfântul Prooroc Iezechiel.

Sfinții Simeon și Ioan au fost din Mesopotamia, în timpul împărăției lui Iustin tânărul, în anul 518. Alții spun că Simeon, petrecând mai înainte 29 de ani în pustietate, trecu apoi în Emesa Siriei, unde s-a săvârșit, prefăcându-se că este nebun. El a murit în anul 570, iar Iezechiel a fost cu 550 ani înainte de Hristos.

Troparul Cuvioșilor Simeon și Ioan, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta, de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace ocârmuiește viața noastră.

Troparul Sfântului Prooroc Iezechiel, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Iezechiel, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Cuvioșilor Simeon și Ioan, glasul 1:

Cei ce ați săvârșit viața creștinește cu dreapta credință, vase curate ale Treimii arătându-vă, Simeoane și Ioane de Dumnezeu purtători prealăudați, acum cereți să trimită din destul curățire și pace sufletelor noastre, părinți preafericiți.

Condacul Sfântului Prooroc Iezechiel, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai prooroc lui Dumnezeu, Iezechiele minunate, și mai înainte tuturor ai vestit întruparea Domnului, a Mielului și Ziditorului, Fiului lui Dumnezeu, Care S-a arătat în veci.

22. ✕ Sfânta Mironosiță și întocmai cu Apostolii Maria Magdalena, Cuvioasa Marcelia. – *Dezlegare la vin și untdelemn.*

Sfânta Mironosiță Maria era dintr-un oraș al Galileei, numit Magdala, de unde și supranumirea ei de Magdalena. Fiind bântuită de șapte demoni, s-a vindecat cu darul Domnului Hristos, căruia i-a urmat apoi până la patima lui cea de bună voie și s-a făcut purtătoare de mir. Ea a fost cea dintâi care a văzut pe Hristos înviat. După Înălțarea Domnului nu se știe ce s-a făcut. Unii spun că a murit în Efes, predicând acolo pe Hristos.

Troparul Sfintei Mironosițe, Maria Magdalena, glasul al 4-lea:

Lui Hristos, Cel ce pentru noi s-a născut din Fecioară, cinstită Marie Magdalena ai urmat, și ai păzit îndreptările și legile Lui. Pentru aceasta astăzi preasfințită pomenirea ta prăznuind, te lăudăm cu credință și te cinstim cu dragoste.

Condacul Sfintei Mironosițe, Maria Magdalena, glasul al 4-lea:

Dumnezeu, Cel mai presus de ființă, umblând în lume cu trup, mironosiță, adevărată următoare te-a primit pe tine, ceea ce toată dragostea ta ți-ai dăruit-o către Dânsul. Pentru aceasta și tămăduiri prea multe ai făcut și, după ce te-ai mutat acum în ceruri, pentru lume te rogi pururea.

Întru această zi poporul rus serbează primirea dumnezeiescului botez ce s-a făcut la anul 988 de la Hristos, când s-a botezat și însuși Cneazul Vladimir care din botez s-a numit Vasilie.

23. Aducerea moaștelor Sfântului sfințitului Mucenic Foca; Sfinții Mucenici Apolinarie și Vitalie, episcopii Ravenei; Trofim, Teofil și cei împreună cu dânșii.

Sfinții Mucenici Trofim și Teofil au pătimit la anul 308, pe timpul împăratului Diocletian.

Troparul Sfințitului Mucenic Foca, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, sfințite Mucenice Foca, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Foca, glasul al 6-lea:

Ca un arhiereu ai adus jertfă, părinte, și mai pe urmă jertfă vie te-ai adus pe tine însuți, pentru Hristos Dumnezeu, mărturisind după lege, întărindu-te de la îngeri, și moartea voind, fiind împreună cu cei ce-ți grăiesc ție: Vino, Foca, cu noi și nimeni împotriva noastră.

24. ✕ Sfânta Mare Muceniță Hristina; Sfântul Mucenic Ermoghen.

Sfânta Muceniță Hristina a pătimit la anul 200, pe timpul împăratului Sever.

Troparul Sfintei Mucenițe Hristina, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Hristina, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și

pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfintei Mucenițe Hristina, glasul al 4-lea:

Porumbiță cu chip de lumină te-ai cunoscut, având aripi de aur, și către înălțimea cerurilor ai zburat, cinstită Hristina. Pentru aceasta săvârșim, mărită, prăznuirea ta, închinându-ne cu credință raclei moaștelor tale, din care izvorăște tuturor cu adevărat dumnezeiască tămăduire sufletelor și trupurilor.

Întru această zi pomenirea Sfinților mucenici Boris și Gleb, cei care din botez s-au numit Roman și David.

25. ✕) Adormirea Sfintei Ana, mama Născătoarei de Dumnezeu; Sfintele femei Olimpiada și Eupraxia. – *Dezlegare la vin și la untdelemn.*

Sfânta Ana a trăit, după tradiție, 79 de ani, iar soțul ei, Ioachim, 80. Nu se știe însă care din cei doi a murit mai înainte.

Troparul Sfintei Ana, glasul al 4-lea:

Pe ceea ce a născut Viața, în pântece ai purtat-o, pe preacurata Maica lui Dumnezeu, de Dumnezeu gânditoare Ana. Pentru aceasta acum la primirea cerească, unde este locașul celor ce se veselesc întru slavă, bucurându-te acum te-ai mutat; cere pentru cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste, iertare de greșeli, pururea fericită.

Condacul Sfintei Ana, glasul al 2-lea:

Pomenirea moșilor lui Hristos să o prăznuim, cerând cu credință ajutorul lor, ca să se izbăvească de tot necazul toți cei ce cântă: Dumnezeul nostru fii cu noi, Cel ce ai preaslăvit pe aceștia precum ai binevoit.

26. Sfinții sfințiții Mucenici Ermolae, Ermip și Ermocrat; Sfânta Cuvioasă Mucenița Paraschevi. – *Dezlegare la vin și untdelemn.*

Sfântul Mucenic Ermolae cu cei împreună cu dânsul, adică Ermip și Ermocrat, erau preoți ai Bisericii Nicomidiei. Ei au pătimit sub Maximian, în anul 306.

Paraschevi era fiica unor părinți drept-credincioși dintr-un sat al Romei; numele ei se datorează împrejurării, că ea s-a născut în ziua de vineri (grecește: Paraschevi). Din mica copilărie, ea a fost instruită în cărțile sfinte și a petrecut viața ei studiind Sfânta Scriptură și întorcând pe mulți la credința în Hristos. În zilele lui Antonin Piu a fost prinsă și îndemnată a se închina idolilor, dar ea răspunse cu vorbele proorocului Ieremia (10, 11): „Zeii care nu au făcut cerul și pământul, vor pieri de pe fața pământului și de sub cerul acesta". După multe chinuri, i s-a tăiat capul, în anul 140.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru, că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Cuvioasei Mucenițe Paraschevi, glasul 1:

Osârdia ta asemenea chemării făcând-o, ceea ce ești cu acelaș nume numită, credința ta întocmai cu numele întru locuință ai moștenit-o, Paraschevi cea purtătoare de chinuri. Pentru aceasta verși tămăduiri și te rogi pentru sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Ermolae, glasul al 4-lea:

Petrecând cu bună credință ca un sfințit, ai primit cununa muceniciei și stingând jertfele cele idolești, ai fost bun păstor turmei lui Hristos, preaînțelepte, și dascăl adevărat al lui Pantelimon. Pentru aceasta cu cântări te cinstim pe tine, zicând: Mântuiește-ne pe noi pururea din nevoi prin rugăciunile tale, Părintele nostru Ermolae.

Condacul Cuvioasei Mucenițe Paraschevi, glasul al 2-lea:

Purtătoarei de chinuri Paraschevi, credincioșilor veniți, cântare cu un glas să-i cântăm, că strălucește cu minunile în lume, alungând întunericul înșelăciunii și dând dar fără pizmuire celor ce cu credință strigă: Bucură-te, mucenița mult pătimitoare.

27. † Sfântul Mare Mucenic și tămăduitor Pantelimon; Cuvioasa Antuza; Cuviosul Marcel.

Sfântul Mucenic Pantelimon era din Nicomidia; tatăl său Eustorgiu era păgân, mama lui însă, Euvula, era creștină. În credința lui Hristos l-a catehizat Sfântul Ermolae (26 Iulie), care l-a și botezat. El a învățat medicina pe care o exercita cu multă iubire de oameni, de unde i s-a și dat numele de Pantelimon (îndurător către toți), în locul numelui său de mai înainte Pantoleon. Tămăduind odată pe un orb, i-a luminat în același timp și ochii sufletești, spre a cunoaște adevărul și aceasta a fost cauza martiriului său. Căci, fiind întrebat fostul orb, cine și cum l-a vindecat, el a mărturisit cu îndrăzneală adevărul, de aceea el a fost omorât îndată; iar pe Pantelimon prinzându-l, l-au chinuit și apoi i-au tăiat capul în anul 305 sub Maximian.

Troparul Sfântului Mare Mucenic Pantelimon, glasul al 3-lea:

Purtătorule de chinuri, Sfinte și tămăduitorule Pantelimoane, roagă pe Milostivul Dumnezeu ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Mare Mucenic Pantelimon, glasul al 5-lea:

Următor fiind Celui milostiv, și dar de tămăduiri de la Dânsul luând, purtătorule de chinuri și mucenice al lui Hristos Dumnezeu, cu rugăciunile tale bolile noastre cele sufletești vindecă-le, gonind pururea smintelile luptătorului, de la cei ce strigă cu credință: Mântuiește-ne pe noi, Doamne.

28. Sfinții Apostoli și Diaconi: Prohor, Nicanor, Timon și Parmena; Cuviosul Părinte Pavel Xiropotamiteanul.

Aceștia sunt dintre cei 7 diaconi, aleși de Sinodul Sfinților Apostoli din Ierusalim (Fapt. Apost. 6, 5).

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli, glasul 1.

Diaconi cinstiți, singuri văzători ai Cuvântului și vase alese v-ați arătat prin credință, Nicanor și Prohor, Parmena și Timon mărite. Pentru aceasta astăzi a voastră sfințită pomenire prăznuim întru veselia inimii, pe voi fericindu-vă.

Troparul Cuviosului Pavel, glasul al 4-lea:

Înger în trup, temelie a sihaștrilor, Pavel Măritul, împodobitorul cel dintâi al Mănăstirii Xeropotamului, chemă de sus mulțimea îngerilor; iar de jos adună cetele ucenicilor săi, ca să cânte cu cântări dumnezeiască pomenirea sa.

Condacul Cuviosului Pavel, glasul al 8-lea:

Ca cel ce ai fost sfințit și dumnezeiesc locaș al Treimii, prin viața cea întocmai cu a îngerilor, te lăudăm noi fiii tăi, de Dumnezeu purtătorule. Ci ca cel ce ai îndrăzneală spre aceasta, roagă-te Sfintei Treimi să ne mântuiască degrab din tot felul de mâhniri, ca să cântăm ție: Bucură-te Pavele, Părintele nostru.

Întru această zi serbăm arătarea Icoanei din Smolensc, a Preasfintei Stăpânei noastre Născătoare de Dumnezeu, Odighitra.

29. Sfinții Mucenici: Calinic, Veniamin și Mamant; Sfânta Mucenictă Teodota.

Sfântul Mucenic Calinic este de loc din Cilicia și a pătimit în anul 290 după Hristos.

Troparul Sfântului Mucenic Calinic, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Calinic, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Troparul Sfintei Mucenițe Teodota, glasul al 4-lea:

Mielușeaua Ta, Iisuse, Teodota, strigă cu mare glas: Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc și pe Tine căutându-Te, mă chinuiesc și împreună mă răstignesc, și împreună mă îngrop cu Botezul Tău; și pătimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine; și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine; ci, ca o jertfă fără prihană, primește-mă pe mine, ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție. Pentru rugăciunile ei, ca un milostiv, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Calinic, glasul al 2-lea:

Cele de sus frumoase după vrednicie acum le-ai moștenit, căci de dragostea lui Hristos aprinzându-te, Calinic, asupra focului prin aceasta bărbătește ai îndrăznit. Aceluia și acum stându-I înainte, nu înceta rugându-te pentru noi toți.

30. Sfințiții Apostoli Sila, Silvan, Crescent, Epenetos și Andronic; Sfânta Muncenință Iulita.

Sfinții Sila și Silvan sunt dintre cei 70 de Apostoli. Sila a fost episcop în Corint, iar Silvan în Tesalonic.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfinților Apostoli, glasul al 4-lea:

Vițe ale viei lui Hristos v-ați arătat, înțelepților, aducând strugurii faptelor bune și izvorând nouă vinul mântuirii, pe care primindu-l, ne umplem de veselie și prăznuim cinstită pomenirea voastră, Apostoli ai Domnului care vă rugați, pentru iertarea greșelilor noastre.

31. ✕ Înainte-prăznuirea scoaterii cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; Sfântul și Dreptul Evdochim; Sfântul Iosif cel din Arimateea.

În această zi se lasă sec pentru postul Adormirii Maicii Domnului.

Despre scoaterea Sfintei Cruci vezi la 1 august, iar Evdochim provenea din părinți drept-credincioși și de neam strălucit, din Capadocia. El a petrecut toată viața sa în pioșenie și dreptate și a adormit în Domnul în anul 840, în timpurile lui Teofil iconomahul.

Troparul Sf. Evdochim glasul al 4-lea; și a Sfintei Cruci, glasul a 1:

Cel ce te-a chemat pe tine de pe pământ la cereștile locașuri, păzește și după moarte nevătămat trupul tău, sfinte, că tu cu curăție și cu cinstită viață, fericite, ai viețuit, nespurcându-ți trupul. Pentru aceasta cu îndrăzneală roagă pe Hristos Dumnezeu, să ne mântuiască pe noi.

Slavă... Și acum...

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Condacul Sfântului Evdochim, glasul al 3-lea:

Cinstită pomenirea ta astăzi, pe noi ne-a adunat la Dumnezeiasca raclă a moaștelor tale. Căci pentru toți cei ce se apropie și se închină, se alungă toată vătămarea demonilor și izbăvesc degrab de felurite boli, fericite Evdochime.

LUNA AUGUST

1. ✕) Scoaterea cinstitelor lemne ale Cinstitei și de viață făcătoarei Cruci. Sfinții șapte frați Mucenici Macabei, ale căror nume sunt: Avim, Antonie, Gurie, Eleazar, Evsevona, Ahim și Marcel, și maica lor Solomoni; precum și dascălul lor, Eleazar.

Din cauza bolilor, care erau de obicei în luna lui august era un obicei vechi în Constantinopol: să scoată zilele acestea cinstitul lemn al Crucii pe ulițe și piețe, pentru sfințirea locului și scăpare de boli. Și anume, în ziua de ieri scoțându-l din visteria împărătească, îl depuneau pe Sfânta Masă a Bisericii Mari (Sfânta Sofia); iar în ziua de astăzi și următoarele zile până la Adormirea Maicii Domnului, făcând cu dânsul procesiuni prin tot orașul.

Iar Sfinții Macabei, ale căror nume sunt: Abim, Antonin, Gurie, Eleazar, Evsevona, Achim și Marcel, de neam iudei și păzitori exacți ai legilor strămoșești, au fost în timpul lui Antioh, supranumit Epifane, rege al Siriei și inamic neîmpăcat al Iudeilor. Ei toți împreună cu mama și învățătorul au pătimit moartea mucenicească în anul 168 înainte de Hristos.

Troparul Sfintei Cruci, glasul 1:

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta; biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Condacul Sfintei Cruci, glasul 1:

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindule lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Troparul Sfinților Mucenici Macabei, glasul 1:

Pentru durerile sfinților care pentru Tine au pătimit, fii milostiv, Doamne, și toate durerile noastre le vindecă, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție.

Condacul Sfinților Mucenici Macabei, glasul al 8-lea:

Stâlpii înțelepciunii lui Dumnezeu, cei șapte cu numărul, și sfeșnicele dumnezeieștii Lumini, cei cu șapte luminări, frați Macabei preaînțelepți, cei ce sunteți mai înainte de mucenici preamari mucenici. Cu aceia împreună la Dumnezeul tuturor cereți să mântuiască pe cei ce vă laudă pe voi.

2. ✕ Aducerea moaștelor Sfântului întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan; Binecredinciosul împărat Iustinian

Această aducere s-a făcut mai întâi la Ierusalim, iar mai pe urmă la Constantinopol, în timpul Sfântului și marelui împărat Constantin.

Troparul Sfântului Arhidiacon Ștefan, glasul al 4-lea:

Cu împărătească cunună a fost încununat creștetul tău, din chinurile cele pe care le-ai răbdat pentru Hristos Dumnezeu, întâipătimitorule între mucenici. Că tu, mustrând nebunia iudeilor, ai văzut pe Mântuitorul tău de-a dreapta Tatălui. Pe Acela roagă-L pentru sufletele noastre.

Condacul Sfântului Arhidiacon Ștefan, glasul al 8-lea:

Întâi tu ai fost semănat pe pământ de cerescul Lucrător de pământ, prealăudate. Cel dintâi tu pe pământ ți-ai vărsat sângele pentru Hristos, fericite. Cel dintâi tu cu cunună de biruință de Dânsul ai fost încununat în ceruri, începătorule al pătimitorilor, purtătorule de cunună, cel ce mai înainte decât mucenicii ai pătimit.

Întru această zi adormirea sfântului fericitului Vasilie cel nebun pentru Hristos, făcătorul de minuni al Moscovei.

3. Cuvioșii Părinții noștri Isachie, Dalmat și Faust; Sfânta Salomeia mironosița; Sfântul Mucenic Ștefan, episcopul Romei.

Cuviosul Isachie îmbrățișase viața monahală din copilărie. El locuia într-o mică chilioară lângă Constantinopol, lucrând toată fapta bună și fiind apărător zelos al ortodoxiei. Când împăratul Valens, arianul a făcut o expediție împotriva goților, cuviosul, având darul proorociei, a ieșit înaintea lui și i-a spus că Dumnezeu a trimis pe barbari împotriva lui, din cauză că el a părăsit credința cea adevărată, persecutând pe ortodocși și că, continuând a avea aceleași sentimente, va fi învins de barbari și nu se va întoarce. Într-adevăr, după o înfrângere desăvârșită, Valens a fost ars într-un sat, în anul 378. Cuviosul, admirat pentru împlinirea profeției sale, a fost și mai mult admirat pentru zelul ce l-a arătat în al 2-lea sinod ecumenic din anul 381 pentru ortodoxie. După aceasta a condus o mânăstire zi-

dită anume pentru el în Constantinopol, dând exemplul său ca tip de viață monahală. El a încetat din viață la sfârșitul secolului al IV-lea, lăsând ca succesor pe Dalmat, care se retrăsese în această Mănăstire împreună cu fiul său Faust. El a luat parte la al III-lea sinod ecumenic din Efes, în anul 431 și s-a odihnit în Domnul în vârstă de 80 de ani.

Troparul Cuvioșilor Părinți, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, care Te porți pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci pentru rugăciunile părinților noștri, îndreptează viața noastră în pace.

Condacul Cuvioșilor Părinți Isachie, Dalmat și Faust, glasul al 2-lea:

Pe cei ce cu sihăstria au strălucit în lume și au surpat eresurile prin credință, cu cântări să-i lăudăm: pe Isachie și împreună cu el pe Dalmat și pe Faust, ca pe niște slugi ale lui Hristos; că aceștia se roagă pentru noi toți.

Întru această zi pomenirea preacuviosului Antonie Romanul, făcătorul de minuni al Novgorodului.

4. Sfinții șapte tineri din Efes; Sfânta Cuvioasa Muceniță Evdochia.

Cuvioasa Muceniță Evdochia a pătimit în secolul al V-lea în timpul împărăției lui Sapor, în Persia. (Despre cei șapte tineri, a se vedea la 22 octombrie).

Troparul celor șapte tineri din Efes, glasul al 4-lea:

Mari sunt isprăvile credinței! În peșteră ca într-o cămară împărătească au petrecut cei șapte sfinți tineri, și fără stricăciune au murit. Iar după multă vreme ca dintr-un somn s-au sculat, pentru încredințarea învierii tuturor oamenilor. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

Condacul celor șapte tineri din Efes, glasul al 4-lea:

Cel ce ai minunat pe pământ pe sfinții Tăi, mai înainte de înfricoșătoarea și a doua Ta venire, prin preaslăvită scularea celor șapte tineri, Hristoase, descoperind învierea ce va să fie ai arătat celor ce nu credeau în ea, îmbrăcămintea și trupurile lor nestricate. Iar pe împăratul l-ai înduplecat a grăi: Cu adevărat este învierea morților.

5. ✕ Înainte-prăznuirea Schimbării la Față a Domnului; Sfinții Mucenici Evsignie și Fabie, episcopul Romei; Cuvioasa Nona; Cuviosul Ioan Iacob de la Neamț.

Evsignie a fost din Antiohia și a pătimit în anul 361, în vârstă de 110 ani, sub Iulian Paravatul din cauză că a mustrat pe acest împărat pentru ce a părăsit credința, în care fusese crescut și s-a făcut închinător al idolilor.

Cuviosul Ioan Iacob s-a născut la 23 iulie anul 1913. La 20 de ani intră în Mănstirea Neamț în ziua de 15 august. A fost călugărit la 8 aprilie 1936, în miercurea Sfintelor Patimi. În același an pleacă la locurile Sfinte și după doi ani de pustnicie se închinoviază la mănăstirea sfântul Sava. În anul 1945 este prohirisit schimnic și apoi este numit egumen la Schitul românesc cu hramul Sfântul Ioan Botezătorul. În anul 1947 este hirotonit preot și a stărețit până în anul 1952. Se închinoviază în mănăstirea Sfântul Gheorghe Hozevitul unde s-a nevoit până pe 5 august, anul 1960, când a trecut la viața cea veșnică. După 20 de ani s-a descoperit că trupul său nu fusese atins de putreziciune și răspândea o bună mireasmă.

Troparul Înainte-prăznuirii Schimbării la Față, glasul al 4-lea:

Schimbarea la față a lui Hristos mai înainte să o întâmpinăm, luminat prăznuind cele mai înainte de prăznuire, credincioșilor și să strigăm: Sosit-a ziua dumnezeieștii veselii; Stăpânul se suie în Muntele Taborului, frumusețea Dumnezeirii Sale să o strălucească.

Condacul Înainte-prăznuirii Schimbării la Față, glasul al 4-lea:

Întru dumnezeiască Schimbarea la față, astăzi toată firea omenească strălucește dumnezeiește, cu veselie grăind: Să se schimbe la față Hristos, mântuind pe toți.

Troparul Sfântului Mucenic Evsignie, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Evsignie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Evsignie, glasul al 8-lea:

Ca pe un mărturisitor al dreptei credințe și adevărat de Dumnezeu gânditor, Biserica te cinstește, mărind dumnezeieștile tale chinuri astăzi, înțelepte Evsignie, neîncetat grăind: Pentru rugăciunile lui, păzește pe robii Tăi, mult-Milostive.

Troparul Cuviosului Ioan Iacob de la Neamț, glasul 1:

Pe tine, Părinte, te cinstim, căci lăsând lumea și patria ta, ai luat Crucea, urmând lui Hristos și în valea Iordanului, în peșteră pustnicească, la Hozeva, nevoindu-te, te-ai mutat la Cel dorit. Pentru aceasta, împreună cu îngerii se bucură, Preacuvioase Părinte Ioane, duhul tău.

Condacul Cuviosului Ioan Iacob de la Neamț, glasul al 8-lea:

Pe unul Dumnezeu iubind, de cele trecătoare ai fugit și în pustie locuind, cu liniștea duhului te-ai logodit, Sfinte Preacuvioase Părinte Ioane, neîncetat slăvind pe Hristos, Mântuitorul lumii. Pentru aceasta, cu evlavie, laudă și cântare îți aducem zicând: Bucură-te, Sfinte Preacuvioase Părinte Ioane, astăzi, floare prea aleasă a Bisericii noastre.

6. (†) Schimbarea la Față a Domnului nostru Iisus Hrsistos; - *Praznic și dezlegare la pește.*

Troparul Schimbării la Față, glasul al 3-lea:

Schimbatu-Te-ai la față, în munte, Hristoase Dumnezeule, arătând ucenicilor Tăi slava Ta, pe cât li se putea. Strălucească și nouă, păcătoșilor, lumina Ta cea pururea fiitoare, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Dătătorule de lumină, slavă Ție.

Condacul Schimbării la Față, glasul al 7-lea:

În munte Te-ai schimbat la față, Hristoase Dumnezeule; și pe cât au putut ucenicii Tăi au văzut slava Ta; pentru ca, atunci când Te vor vedea răstignit, să înțeleagă patima Ta cea de bunăvoie, și să propovăduiască lumii că Tu ești cu adevărat raza Tatălui.

7. Preacuviosul: Mucenic Dometie Persul; Sfinții Mucenici Narcis, episcopul Ierusalimului, și Potamia; Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla.

Cuviosul Dometie a pătimit la anul 365, în timpul lui Iulian Paravatul. Sfârșitul i-a fost prin ucidere cu pietre.

Cuvioasa Teodora de la Sihla s-a născut pe la jumătate secolului al XVII-lea, în satul Vânători-Neamț. La vârsta rânduită s-a căsătorit împotriva voinței ei, fiind silită de părinții ei, cu un tânăr evlavios din Ismail. Neavând copii ei s-au înțeles să plece la mănăstire și Teodora a intrat la Schitul Vărzărești-Focșani, iar soțul ei s-a călugărit în Schitul Poiana Mărului, sub numele de Eleodor. Fiind distrus schitul de către turci, Cuvioasa Teodora a pustnicit prin munții Buzăului, iar mai apoi s-a retras în părțile schitului Sihla unde a pustnicit până la moarte într-o peșteră umedă și rece. Sfintele ei moaște se află din anul 1852 la Mănăstirea Pecersca din Kiev.

Troparul Cuviosului Mucenic Dometie, glasul al 4-lea:

Cu pustnicia mai înainte pedepsindu-te în munte, taberele vrăjmașilor cele netrupești cu arma Crucii le-ai pierdut, întru tot fericite, și iarăși spre chinuire bărbătește te-ai întrarmat, ucigând pe Copronim cu sabia credinței. Iar pentru acestea ai fost încununat de Dumnezeu, Cuvioase Mucenice Dometie, pururea mărite.

Condacul Cuviosului Mucenic, Dometie, glasul al 6-lea:

Biruind cugetările cele stricăcioase și care trag către cele pământești, te-ai arătat mare îndreptător călugărilor, Preacuvioase Mucenice Dometie, neînfricoșându-te de mânia împăratului celui ce nu voia să cinstească chipul lui Hristos. Pentru aceasta te-ai și săvârșit, cântând cântarea: Dumnezeu este cu mine și nimeni împotriva mea.

Troparul Cuvioasei Teodora de la Sihla, glasul al 8-lea:

Cele pământești părăsind și jugul cel aspru al pustniciei, în peșterile Schitului Sihla, asupra ta luând, te-ai făcut mireasă lui Hristos, fericită Teodora. Cu rugăciunea pe îngeri ajungând, cu postul și lacrimile pe diavoli arzând, ai biruit slăbiciunea firii omenești și pe mulți sihaștri din Carpați întrecând, la cele cerești te-ai mutat, lăsându-ne nouă mângâiere peștera și pilda viețuirii. Sfântă Preacuvioasă Teodora, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuvioasei Teodora de la Sihla, glasul al 3-lea:

Aleasă fiind de Dumnezeu pentru viața îngerească de sihăstrie, ai părăsit cele trecătoare, Preacuvioasă, și te-ai retras la Sihla în peșteră. Și acolo fiind hrănită de păsările cerului, neîncetat ai slăvit pe Dumnezeu cel în Treime închinat. Pentru aceasta cu credință, să strigăm: Bucură-te, Preacuvioasă Maică Teodora.

8. Sfântul Emilian Mărturisitorul, episcopul Cizicului; Sfinții Mucenici Leonid și Stirachie; Sfântul Miron, episcopul Cretei.

Sfântul Emilian a pătimit pentru sfintele icoane în timpul lui Leon Armeanul, pe la anul 815.

Troparul Cuviosului Emilian Mărturisitorul, glasul al 4-lea:

Îndreptător credinței și chip blândeților, învățător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate, Părinte Ierarhe Emilian, roagă pe Hristos Dumnezeu, ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Emilian Mărturisitorul, glasul al 3-lea:

Pe tine, cel ce te-ai arătat viteaz apărător al Treimii, te mărește, cântându-te, Biserica, pentru care ai și pătimit, Emiliane. Pentru aceea cinstim pomenirea ta, căci ne izbăvești de năpădirea cea păgânească pe noi robii tăi.

9. ✕) Sfântul Apostol Matia; Sfântul Mucenic Antonin.

Matia, ocupând locul lui Iuda Iscarioteanul a îndeplinit numărul celor 12. El a predicat Evanghelia la Etiopeni, de la care a și pătimit multe.

Troparul Sfântului Apostol Matia, glasul al 3-lea:

Apostole Sfinte, Matia, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Matia, glasul al 4-lea:

Ca un soare cu raze luminoase în toată lumea ieșind vestirea ta, a luminat Biserica păgânilor cu darul, purtătorule de minuni, Matia Apostole.

10. Sfinții Mucenici Lavrentie, arhidiaconul; Xist și Ipolit.

Sfântul Mucenic Lavrentie a pătimit în Roma la anul 261, în timpul împărăției lui Valerian.

Troparul Sfântului Mucenic Lavrentie, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Lavrentie, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Lavrentie, glasul al 2-lea:

Cu foc Dumnezeiesc aprinzându-ți inima ta, focul patimilor până în sfârșit în cenușă l-ai întors, întărirea pătimitorilor, de Dumnezeu purtătorule Mucenice Lavrentie. Și în chinuri fiind, ai strigat cu credință: Nimeni nu mă va despărți pe mine de dragostea lui Hristos.

11. Sfântul Mucenic și Arhidiacon Evplu; Sfântul Părinte Nifon, patriarhul Constantinopolului și Mitropolit al Țării Românești.

Sfântul Mucenic Evplu era de loc din orașul Catana, ce se află în eparhia Siciliei, și a pătimit sub Dioclețian, la anul 303.

Troparul Sfântului Mucenic Evplu, glasul al 3-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Evplu, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Evplu, glasul 1:

Cu arma Crucii bine înotând ai intrat în limanul cel lin al locașurilor cerești. În acelea fiind sălășluit, fericite Evplu, roagă pe Ziditorul să izbăvească de toată nevoia și necazul pe cei ce prăznuiesc cu rugăciune astăzi pomenirea nevoințelor tale.

Întru această zi pomenirea Cuviosului părintelui nostru Nifon Arhiepiscopul Constantinopolului și în urmă Mitropolit al Ungro-Vlahiei, pe la anul 1500 sub domnia lui Radu cel Mare. Parte din sfintele lui moaște, capul și mâna dreaptă, se află în sfânta episcopie a Argeșului.

Troparul Sfântului Ierarh Nifon, glasul al 3-lea:

Cu faptele dreptei credințe strălucind, toată Biserica ai luminat, însoțindu-te cu smerenia cea dătătoare de înălțare, tu, cinstea cea mărită a celor două sfinte locașuri, podoaba și înfrumusețarea patriarhilor, mărite Nifon. Iar acum umple de dumnezeiești daruri pe cei ce cu credință te măresc pe tine.

Condacul Sfântului Ierarh Nifon, glasul al 4-lea:

Pomenirea nevoințelor tale cea strălucită și de lumină purtătoare, răsărind în chip luminat, veselește, Părinte, sufletele tuturor celor binecredincioși; iar atingerea de sfintele tale moaște îndulcește simțirile lor veselindu-le. Pentru aceasta după cuviință te mărim, Înțelepte Nifon, de Dumnezeu cugetătorule, părintele nostru.

12. Sfinții Mucenici Fotie și Anichit; Pamfil și Capiton.

Aceștia au pătimit în timpul împărăției lui Dioclețian, la anul 303. Sfârșitul le-a fost prin ardere într-un cuptor.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Fotie și Anichit, glasul al 2-lea:

Pe dumnezeieștii ostași să-i lăudăm credincioșii; perechea slavei lui Hristos cu cântări să o cinstim; și ca pe niște propovăduitori tari ai bunei cinstiri și iubitori de Dumnezeu cu adevărat, toți iubitorii de nevoință în laude de cântări să-i încununăm pe dânșii.

Întru această zi se cântă și slujba cuviosului părintelui Maxim Mărturisitorului, care este la 13.

Troparul Cuviosului Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Îndreptătorule al Ortodoxiei, învățătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu și al curăției, și luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată, Maxim înțelepte, cu învățăturile tale pe toți i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Maxim Mărturisitorul, glasul al 6-lea:

Lumina cea întreit strălucitoare sălășluindu-se în sufletul tău, te-a arătat vas ales pe tine, preafericite; căci lămurit arăți marginilor cele dumnezeiești și arătarea înțelegerilor celor cu anevoie de înțeles, fericite Maxim, luminat propovăduind tuturor Treimea cea mai presus de ființă și fără de început.

Alt Condac al Cuviosului Maxim Mărturisitorul, glasul al 8-lea:

Al bisericii, apărătorule, de Dumnezeu grăitorule, întărirea bunei credințe și luminarea, alăuta și organul bunei credințe, al călugărilor dumnezeiască și sfințită podoabă, nu înceta rugându-te pentru noi toți.

13. Mutarea moaștelor Cuviosului Părintelui nostru Maxim Mărturisitorul. – *În această zi se odovăiește praznicul Schimbării la față; iar slujba Sfântului Maxim se cântă la 12 ale lunii.*

În această zi se sfârșește sărbătoarea Schimbării la Față, din care cauză slujba sfântului Maxim se pune la 12.

14. ✕ Înainte-prăznuirea Adormirii Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei; Sfântul Prooroc Miheea; Sfinții Mucenici Marcel, episcopul Apamiei și Ursichie.

Proorocul Miheea e născut într-un mic orășel, numit Morasti, în sudul Ierusalimului. A proorocit timp aproape de 50 de ani, în timpul regilor iudei Ioatam, Ahaz și Ezechia, între anul 749 și 679 înainte de Hristos.

Troparul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

Popoare, înainte dănțuiți, din mâini plesnind cu credință, și cu dragoste vă adunați astăzi bucurându-vă, și luminat cântând toți cu veselie. Că Maica lui Dumnezeu urmează să treacă de la cele pământești la cele de sus cu preamărire. Pe aceea cu cântări pururea să o mărim ca Născătoare de Dumnezeu.

Condacul înainte-prăznuirii, glasul al 4-lea:

Întru mărită pomenirea ta, lumea împodobită fiind prin gând cu duh fără materie în veselie strigă către tine Născătoare de Dumnezeu: Bucură-te, Fecioară, lauda creștinilor.

15. (†) Adormirea Preasfintei, măritei, Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei și pururea Fecioarei Maria. – *Praznic și dezlegare la pește, untdelemn și vin.*

Adormirea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu a fost între anii 44 și 54 de la nașterea lui Hristos, adică în timpul împărăției lui Claudiu. Toți Sfinții Apostoli au fost aduși cu minune pe norii cerului, spre a lua parte la înmormântare. Apostolul Toma sosind mai târziu a dat ocazie să se constate că trupul Preacuratei Fecioare nu se mai afla în mormânt, ci a fost luat de îngeri la cer.

Troparul Adormirii Maicii Domnului, glasul 1:

Întru naștere fecioria ai păzit, întru Adormire lumea nu o ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Mutatu-te-ai la viață, fiind Maica Vieții, și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre.

Condacul Adormirii Maicii Domnului, glasul al 2-lea:

Pe Născătoarea de Dumnezeu ceea ce este în rugăciuni și în folosințe neadormită, nădejdea cea neschimbată, mormântul și moartea nu au ținut-o. Căci ca pe Maica Vieții, la viață a mutat-o Cel ce S-a sălășluit în pântecele ei cel pururea fecioresc.

16. X) Aducerea din Edesa la Constantinopol a Sfintei Mahrame; Sfântul Mucenic Diomid, Alcibiad și Stamatie; Sfinții Mucenici Constantin Vodă Brâncoveanul cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și sfetnicul Ianache.

Aducerea Mahramei s-a făcut pe timpul împărăției lui Romano Porfirogenitul, la anul 958, iar mucenicul Diomid a pătimit pe timpul împăratului Diocletian, la anul 288.

Binecredincisul voievod Constantin Brâncoveanu s-a născut la anul 1654 din părinți de bun neam, după tată fiind coborâtor din voievodul Matei Basarab, iar după mamă, nepot al voievodului Șerban Cantacuzino. Rămânând fără tată, a fost crescut de unchiul său, stolnicul Constantin Cantacuzino, cel mai învățat boier al vremii. El s-a ocupat și de educația și instruirea tânărului Constantin. Pentru iscusința și înțelepciunea sa el a primit înalte dregătorii. După moartea voievodului Șerban Cantacuzino a fost ales și uns domn al Țării Românești. După aproape 25 de ani de domnie strălucită, ca urmare a intrigilor și trădării, în anul 1714 este arestat împreună cu fiii și ginerii săi, de trimișii sultanului, și duși la Înalta Poartă, unde au fost torturați vreme de patru luni. Pe 15 august 1714, în ziua praznicului Adormirii Maicii Domnului, când el a împlinit 60 de ani, au fost decapitați, mai întâi fiii și apoi tatăl său și sfetnicul Ianache, pentru că nu au vrut să se lepede de credința creștinească, primind astfel cununa mucenicească.

Troparul Sfintei Mahrame, glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule. Că ai binevoit a Te sui

cu trupul pe Cruce, ca să mântuiești din robia vrăjmașului pe cei pe care i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulțumire strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cel ce ai venit să mântuiești lumea.

Condacul Sfintei Mahrame, glasul al 4-lea:

Arătatu-s-a astăzi dumnezeiescul chip, veselind și luminând toată lumea cea de sub soare. Aceluia, închinându-ne, strigăm: Venit-ai și Te-ai arătat Lumina cea neapropiată.

Alt Condac al Sfintei Mahrame, glasul al 2-lea:

Negrăită și dumnezeiască este orânduirea Ta cea către oameni, Cuvinte al Tatălui; iar Chipul cel nezugrăvit de mână, ci de Dumnezeu scris, nemincinoasă arată întruparea Ta. Pentru aceea Icoana Ta o cinstim, sărutând-o.

Troparul Sfinților Mucenici Brâncoveni, glasul al 3-lea:

Cel ce pentru dreapta credință și pentru neam, te-ai învrednicit a suferi moarte de martir, împreună cu fiii tăi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei și cu sfetnicul Ianache, dreptcredinciosule Voievod Constantine, roagă pe Hristos, Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Brâncoveni, glasul al 8-lea:

În cetatea Sfântului împărat Constantin și tu, împreună cu fiii tăi, Voievodule Constantine, astăzi, pe Hristos ai mărturisit și cu puterea Sfintei Cruci pe necredincioși rușinând, cu vrednicie, toți, cununa muceniciei ați primit. Pentru aceasta, cântări și laude aducem vouă, ca acelora ce sunteți ocrotitori și rugători pentru Biserica și neamul românesc.

17. Sfinții Mucenici: Miron, Straton, Ciprian, Tirs și Filip.

Sfântul Mucenic Miron a pătimit în timpul împărăției lui Deciu, la anul 253.

Troparul Sfântului Mucenic Miron, glasul al 4-lea:

Mucenicul Tău, Doamne, Miron, întru nevoința sa, cununa nestricăciunii a luat de la Tine, Dumnezeul nostru, că având puterea Ta, pe chinuitori a învins, zdrobit-a și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului Mucenic Miron, glasul al 2-lea:

Din pruncie dorind după Hristos, preamărite, și păzind dumnezeieștile lui porunci, la Dânsul ai alergat, Miron, și te-ai odihnit, slăvindu-L cu îngerii și cerând tuturor dumnezeiască iertare.

18. Sfinții Mucenici Flor și Lavru; Polien, Ermi și Serapion.

Sfinții Mucenici Flor și Lavru au pătimit pe la anul 320 după Hristos.

Troparul Sfinților Mucenici Flor și Lavru, glasul al 4-lea:

Pe preaîmpodobita și de Dumnezeu înțelepțita doime cea prealuminoasă, pe Fericitul Flor și pe preacinstitul Lavru, după vrednicie să-i lăudăm credincioșii, căci aceștia cu osârdie au propovăduit în chip văzut tuturor, pe Treimea cea nezidită. Pentru aceasta pătimind până la sânge, s-au încununat cu cunună prealuminoasă și se roagă lui Hristos Dumnezeu, ca să se mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici Flor și Lavru, glasul al 8-lea:

Pe Mucenicii cei binecredincioși și cugetători de Dumnezeu, pătimitorii lui Hristos, cu preamărire îi cinstim astăzi pe Flor și pe Lavru, pentru ca să câștigăm prin rugăciunile lor dar și milă, și să ne mântuim de năpaste și din primejdii, de urgie și de mâhnire, în ziua judecății.

19. Sfântul Mucenic Andrei Stratilat și cei împreună cu dânsul, două mii cinci sute nouăzeci și trei; Sfinții Timotei și Agapie; Sfânta Tecla.

Sfintul Mucenic Andrei Stratilat și toți cei împreună cu el, au primit martirizarea prin sabie în timpul împărăției lui Maximian, la anul 304 după Hristos.

Troparul Sfântului Mucenic Andrei Stratilat, glasul al 5-lea:

Mărirea cea pământească ai lăsat, și cereasca împărăție ai moștenit; sângele picându-ți, ca și cu o cunună de piatră nestricată, prea minunat te-ai împodobit; și către Hristos ai venit cu sobor răbdător de patimi, cu ceata îngerilor în lumina cea neînserată; și pe Hristos, soarele cel neapus, ai aflat Sfinte Andrei Stratilat. Aceluia roagă-te pururea, cu cei împreună cu tine purtători de chinuri, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Andrei Stratilat, glasul al 2-lea:

În rugăciuni stând înaintea Domnului ca o stea mergătoare înaintea soarelui, și dorita vistierie a împărăției văzând, de negrăită

bucurie te-ai umplut în vecii cei fără sfârșit la Împăratul cel fără de moarte; și acolo cu îngerii laudă neîncetată cânți, Andrei Stratilate. Cu aceia împreună roagă-te neîncetat pentru noi toți.

20. Sfântul Prooroc Samuel; Sfinții Mucenici Eliodor, Sever, Memnon, Luchie și Soda.

Sfântul Prooroc Samuel a profețit 40 de ani, pe la 1092 înainte de Hristos. După însemnătatea faptelor sale ocupă al doilea loc după Moise. A murit în vârstă de 78 de ani.

Troparul Sfântului Prooroc Samuel, glasul al 2-lea:

Prăznuind pomenirea proorocului Tău, Samuel, Doamne, printr-însul Te rugăm, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfântului Prooroc Samuel, glasul al 2-lea:

Ca un mult cinstit dar, mai înainte de zămislire fiind dat lui Dumnezeu, din pruncie ca un înger ai slujit Lui, preafericite, și te-ai învrednicit mai înainte a spune cele ce aveau să fie. Pentru aceasta către tine grăim: Bucură-te proorocule al lui Dumnezeu, Samuel, mare arhiereu.

21. Sfântul Apostol Tadeu; Sfântul Mucenic Vasa, cu fiii ei; Sfânta Teoclita; Sfinții Mucenici Romulus, Donat, Silvan și Venust.

Tadeu e unul din cei 70 apostoli și de neam evreu, dintru întâi a fost ucenic al Sfântului Ioan Înaintemergătorul. S-a sfârșit cu pace în orașul Berit din Fenicia. Iar Vasa a pătimit la anul 304, pe timpul împărăției lui Maximian.

Troparul Sfântului Apostol Tadeu, glasul al 3-lea:

Apostole Sfinte, Tadeu, roagă pe milostivul Dumnezeu, ca să dăruiască iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Tadeu, glasul al 3-lea:

Prăznuirea apostolului cea de bucurie a sosit, să o săvârșim astăzi cu veselie. Că el dă celor ce-l cinstesc pe dânsul cu credință, izbăvire de păcate și Dumnezeiască tărie, că are îndrăzneală ca un dumnezeiesc tăinuitor al darului lui Dumnezeu.

Întru această zi adormirea cuviosului părintelui nostru Avramie arhimandritul, făcătorul de minuni al Smolenschiei.

22. Sfinții Mucenici Agatonic și cei împreună cu dânsul: Antuza, Zotic, Irineu și Or.

Toți aceștia au pătimit pe timpul împărăției lui Maximian, la anul 304.

Troparul Sfinților Mucenici, glasul al 4-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta, pe chinuitori au surpat; zdrobit-au și ale diavolilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântuiește sufletele noastre.

Condacul Sfinților Mucenici, glasul 1.

Chemare bună câștigându-ți, cugetătorule de Dumnezeu, de către credința oamenilor celor vicleni te-ai întors, netemându-te de chinuri, Mărite Agatonic. Pentru aceasta te-ai făcut bunătăților moștenitor, și ai luat cu cei împreună-pătimitori cu tine, după vrednicie, cunună nestricăcioasă.

23. Sfântul Mucenic Lup și Irineu, episcopul Sirmiului; Cuviosul Calinic patriarhul Constantinopolului. – *În această zi se odovăiește praznicul Adormirii, iar slujba Sfântului Mucenic Lup se cântă la 22 ale lunii.*

Sfântul Mucenic Lup a pătimit la anul 278 după Hristos.

Întru această zi se sfârșește sărbătoarea Adormirii, din care cauză ziua sfântului se pune la 22.

24. Sfinții sfințiții Mucenici Eutihie, ucenicul Sfântului Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, și Tațian.

Sfântul Mucenic Eutihie urmând Apostolului Pavel și predicând Evanghelia cu îndrăzneală, a răbdat multe bătăi și legături pentru Hristos, din care scăpând, în cele din urmă a murit de bătrânețe în locul său natal, Sevasta.

Troparul Sfințiților Mucenici, glasul al 4-lea:

Și părtași obiceiurilor și următori scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ați aflat, de Dumnezeu insuflaților, spre suirea privirilor la cele înalte. Pentru aceasta cuvântul adevărului drept învățând și cu credință răbdând până la sânge, Sfințiților Mucenici, rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfințitului Mucenic Eutihie, glasul al 3-lea:

Întocmai de un scaun cu Apostolii făcându-te, frumusețea ierarhilor, mucenicește te-ai preamărit, Eutihie; strălucit-ai ca soarele luminând pe toți și ai risipit noaptea cea adâncă a necredinței. Pentru aceasta te cinstim ca pe un dumnezeiesc adevărat sfințit tăinuitor al lui Hristos.

25. × Întoarcerea moaștelor Sfântului Apostol Vartolomeu; Sfântul Apostol Tit.

Strămutarea Sfintelor moaște din insula Lipari în orașul Medevdu s-a făcut în zilele împăratului Teofil, la anul 833.

Apostolul Tit era din Creta. Crezând în Hristos a călătorit în mai multe locuri cu Apostolul Pavel, ajutându-l la predicarea cuvântului lui Dumnezeu. În cele din urmă, hirotonisit fiind, a fost lăsat episcop în Creta. A predicat Evanghelia 51 de ani și a adormit în Domnul în vârstă de 94 de ani, în timpul împărăției lui Traian, la anul 101 după Hristos.

Troparul Sfinților Apostoli, glasul al 3-lea:

Sfinților Apostoli, rugați pe milostivul Dumnezeu, ca să dea iertare de greșeli sufletelor noastre.

Condacul Sfântului Apostol Vartolomeu, glasul al 4-lea:

Arătatu-te-ai ca un soare mare Bisericii, cu strălucirile învățăturilor și cu înfricoșătoare minuni, luminând pe cei ce te cântă pe tine, Vartolomeu, Apostolul Domnului.

Condacul Sfântului Apostol Tit, glasul al 2-lea:

Arătându-te împreună-vorbitor cu Pavel, împreună cu dânsul nouă mai înainte ai vestit Cuvântul, Apostole, grăitorule de tainele dumnezeiescului dar, Fericite Tit. Pentru aceasta strigăm către tine: Nu înceta a te ruga pentru noi toți.

26. Sfinții Mucenici Adrian și Natalia, soția sa, și Atic.

Aceștia au pătimit pe timpul împăratului Maximian, la anul 304.

Troparul Sfântului Mucenic Adrian, glasul al 3-lea:

Credința cea mântuitoare comoară nerăpită ai socotit-o, de trei ori fericite, păgânătatea cea părintească părăsind-o și, urmând Stăpânului, te-ai îmbogățit cu darurile cele dumnezeiești. Adriane mărite, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Sfântului Mucenic Adrian, glasul al 4-lea:

Dumnezeieștile cuvinte ale femeii tale cea cugetătoare de Dumnezeu, în inimă punându-le, Adriane, Mucenice al lui Hristos, la chinuri ai alergat, împreună cu soția ta cunună luând.

Întru această zi serbăm întâmpinarea icoanei Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu a Vladimirului.

27. Cuviosul Părintele nostru Pimen; Sfânta Mucenită Eutalia; Sfinții Mucenici Fanurie și Osie, episcopul Cordovei.

Cuviosul Pimen de loc era din Egipt. S-a nevoit în timpul împărăției lui Teodosie cel Mic și s-a mutat către Domnul cam pe la anul 431.

Troparul Cuviosului Pimen, glasul al 8-lea:

Cu curgerile lacrimilor tale ai lucrat pustiul cel neroditor și cu suspinurile cele dintru adânc ai făcut ostenelile tale însutit roditoare; și te-ai făcut luminător lumii, strălucind cu minunile, Pimen, Părintele nostru. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Condacul Cuviosului Pimen, glasul al 4-lea

Sosit-a astăzi sfântă pomenirea strălucitelor tale lupte, cuvioase părinte, veselind sufletele binecredincioșilor, Pimen de Dumnezeu cugetătorule, părintele nostru cuvioase.

28. Cuviosul Părintele nostru Moise etiopianul; Sfinții Mucenici Diomid și Lavrentie; Sfânta Ana proorocița.

Cuviosul Moise era de neam Etiopian. În tinerețe a fost tâlhar, dar după o perioadă, pocăindu-se, s-a făcut monah și s-a nevoit până la vârsta de 75 de ani.

Troparul Cuviosului Moise, glasul 1.

Locuitor pustiului și înger în trup și de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule Părintele nostru Moise, cu postul, cu privegherea și cu rugăciunea cereștile daruri luând, vindeci pe cei bolnavi și sufletele celor ce aleargă la tine cu credință. Mărire celui ce ți-a dat ție putere, mărire celui ce te-a încununat pe tine, mărire celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Condacul Cuviosului Moise, glasul al 8-lea:

Cu dumnezeiască strălucire îmbogățindu-te, întunericul patimilor l-ai stricat, preafericite, și cu rugăciunile tale cele cu priveghere ai veștejit gândul trupului cel înalt, și la cetatea de sus, cea preaînaltă te-ai suit, părinte cuvioase, pe Hristos Dumnezeu roagă-l, să ne dăruiască nouă mare milă.

29. (†) Tăierea cinstitului cap al Sfântului, slăvitului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan. – *Praznic și post în orice zi s-ar întâmpla.*

Pe când Ioan mustra aspru, în public, pe Irod Antipa, tetrarhul Galileii, pentru nelegiuita conviețuire cu Irodiada, femeia fratelui său Filip, aceasta din urmă, nemaiputând de mânie, i-a mijlocit deocamdată închiderea în temniță stăruind a-l și omorî. Irod nu se putea însă hotărî la aceasta. Irodiada căuta timp cu prilej să-l omoare pe Ioan, care s-a și ivit la ospățul făcut de ziua nașterii lui Irod, când fiica sa, Salomeea, desfătând pe împăratul cu jocurile ei, acesta a făgăduit cu jurământ că-i

va da orice-i va cere. Fata întrebând pe mama sa ce să-i ceară, ea a îndemnat-o să-i ceară capul lui Ioan Botezătorul, ceea ce a și făcut. Irod auzind aceasta foarte s-a întristat, dar pentru cuvântul dat și jurământul făcut în fața tuturor curtenilor și oaspeților, a ordonat să aducă pe tipsie capul lui Ioan, pe care aducându-l l-a și dat fetei, iar fata mamei sale. Aceasta s-a întâmplat cam la 32 de ani după nașterea lui Hristos.

Troparul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 2-lea:

Pomenirea dreptului cu laude; iar ție destul îți este mărturia Domnului, Înaintemergătorule. Că te-ai arătat cu adevărat mai cinstit decât proorocii. Că te-ai învrednicit a boteza în repejunile Iordanului pe Cel propovăduit. Drept aceea, pentru adevăr nevoindu-te, bucurându-te, ai binevestit și celor din iad pe Dumnezeu, Cel ce S-a arătat în trup: pe Cel ce a ridicat păcatul lumii și ne-a dăruit nouă mare milă.

Condacul Sfântului Prooroc Ioan Botezătorul, glasul al 5-lea:

Mărita tăiere a Înaintemergătorului, rânduială dumnezeiască a fost, ca și celor din iad să propovăduiască venirea Mântuitorului. Să se tânguiască Irodiada, care a cerut ucidere fără de lege; că nu legea lui Dumnezeu, nici viața cea vie a iubit, ci pe cea amăgitoare și vremelnică.

30. Cei între sfinți Părinții noștri patriarhii Constantinopolului: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou; Cuviosul Fantin.

Sfântul Alexandru a fost pe timpul marelui Constantin și al lui Constanție.

Ioan, de loc din Capadocia, mai întâi a fost prefect al Bizanțului, iar după aceea patriarh al Constantinopolului, a trăit în secolul al VI-lea. Despre Pavel se știe numai că a fost patriarh de Constantinopol în secolul al VIII-lea.

Troparul Înaintemergătorului, (vezi mai sus).

Troparul Sfinților Ierarhi Ioan și Pavel, glasul al 4-lea:

Dumnezeul părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile tale, nu depărta mila ta de la noi, ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Condacul Sfântului Ierarh Alexandru, glasul al 8-lea:

Cu turma ta, ca cel ce m-am izbăvit de cei rău-credincioși, aduc semne de biruință și mulțumire, ție nebiruitului viteaz, ierarhe. Pentru că ai omorât pe Arie cel nebun, și ai amuțit pe filosoful cel semeț. Pentru aceea grăiesc către tine: Bucură-te, părinte, de trei ori fericite.

Condacul Înaintemergătorului, (vezi mai sus).

Întru această zi aducerea moaştelor sfântului binecredinciosului marelui cneaz Alexandru al Nevschiei din cetatea Vladimirului, întru împărăteasca cetate a lui Petru.

Tot întru această zi adormirea cuviosului Alexandru al Ivirului.

31. ✕) Aşezarea în raclă a cinstitului brâu al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria. – *Dezlegare la vin şi la untdelemn.*

Aceasta s-a petrecut astfel: Brâul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, împreună cu o haină a ei, în cele din urmă au fost păstrate în Ierusalim, de o femeie temătoare de Dumnezeu. Împăratul Arcadie, fiul lui Teodosie cel Mare, strămutând cinstitul Brâu din Ierusalim la Constantinopol, l-a pus într-o raclă foarte preţioasă pe care a sigilat-o cu sigiliul său. În secolul al IX-lea, împăratul Leon înţeleptul, pentru vindecarea soţiei sale, împărăteasa Zoi, a desigilat sfânta raclă şi a aflat cinstitul Brâu ca nou, având şi un sigiliu de aur. Punând cinstitul Brâu deasupra împărătesei bolnave s-a făcut îndată sănătoasă.

Troparul Cinstitului Brâu, glasul al 8-lea:

Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară, acoperământul oamenilor, veşmântul şi brâul preacuratului tău trup, puternic acoperământ cetăţii tale ai dăruit, prin naşterea ta ce mai presus de fire, nestricată rămânând, că întru tine şi firea se înnoieşte şi vremea. Pentru aceasta te rugăm, pace lumii tale dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Condacul Cinstitului Brâu, glasul al 2-lea

Cinstit brâul tău, care a cuprins pântecele tău cel de Dumnezeu primitor, de Dumnezeu Născătoare, este putere nebiruită cetăţii tale şi vistierie de bunătăţi neîmpuţinată. Căci numai tu singură ai născut, fiind pururea Fecioară.

CORESPONDENȚA DINTRE AVGAR REGELE EDESEI ȘI DOMNUL IISUS HRISTOS

Eusebie, Episcopul Cesareei Palestinei, scriitorul Istoriei Bisericii, din timpul lui Constantin cel Mare, pe la anul 330, mărturisește că a aflat această corespondență scrisă sirienește în arhivele cetății Edesa, de unde, luându-o și traducându-o, a publicat-o în istoria sa, cum urmează:

Copie de pe epistola scrisă de Avgar, eparhul Edesei și trimisă la Ierusalim lui Iisus, prin curierul Anania

„Avgar, Regele Edesei către Mântuitorul Iisus care s-a arătat la Ierusalim.

Am auzit de minunile și tămăduirile ce faci, fără a te servi de ierburi sau alte doctorii. Am înțeles că faci pe orbi să vadă, pe ologi să umble, pe cei leproși curățești, duhurile necurate gonești din cei ce pătimesc, pe cei cu boli netămăduite lecuiești și dai viață morților.

Aceste minuni m-au convins că ești un Dumnezeu sau Fiul lui Dumnezeu pogorât din Cer, pentru a face aceste minuni. Pentru acesta am îndrăznit a-ți scrie această scrisoare, rugându-te să vii să mă vezi și să mă tămăduiești de boala de care pătimesc de multă vreme. Am auzit că și iudeii te gonesc și cârtesc pentru minunile tale și caută a te pierde. Eu am aici o cetate frumoasă și răsfățată și măcar că nu este prea mare, ea ne va fi de ajuns pentru noi amândoi.

Răspunsul lui Iisus către eparhul Avgar, prin Anania curierul

Fericit ești Avgar, că ai crezut în Mine mai înainte de a Mă vedea, căci scris este despre Mine, că cei ce Mă vor vedea nu vor crede întru Mine, și cei ce nu Mă vor vedea, vor crede și se vor mântui. Cât pentru dorința ce arăți că ai, de a veni să te văd, Eu trebuie mai întâi a îndeplini în țara aceasta toate lucrurile pentru care am venit și după aceasta să Mă sui către Acela care M-a trimis și dacă mă voi sui, de aici, îți voi trimite pe unul dintre ucenicii Mei, care te va vindeca de boala de care pătimești și-ți va da viață veșnică, ție și celor cu tine“.

Lucru ce a și avut loc. Că, după Înălțarea Domnului, Apostolul Toma a trimis la Edesa pe Tadeu, unul din cei 70 de apostoli, care, prezentându-se la Avgar, l-a vindecat de boala lui și a predicat Evanghelia în toată cetatea.

Iscălitura Mântuitorului este aceasta:

Theos Theu, Thion Thavma, adică, Dumnezeu al lui Dumnezeu, Dumnezeiască minune.

MĂRTURIA LUI IOSIF FLAVIE DESPRE IISUS HRISTOS

Iosif Flavie este scriitor iudeu aproape contemporan cu Iisus Hristos și cu toate că nu credea în Mântuitorul, aflăm în Arheologia sa iudaică, următoarea însemnare despre Hristos (Arheol. XVIII, 3 și 4):

„În timpul acesta se arată Iisus, bărbat înțelept, dacă se cade a-l numi bărbat. Că este făcător de lucruri minunate, învățător oamenilor celor ce în mod plăcut primesc adevărurile, și și-a atras mulți dintre iudei, mulți chiar și din cei bogați. Acesta este Hristos. Și cu toate că pe Acesta, după acuzarea bărbaților fruntași între noi, Pilat l-a pedepsit cu moartea pe cruce, totuși, nu s-au liniștit cei ce de la început cu iubire s-au alipit de dânsul. Căci s-a arătat lor a treia zi iarăși viu, cum au grăit despre Dânsul dumnezeieștii profeți, acestea și alte nenumărate lucruri admirabile. Încă și până acum, seminția creștinilor, așa numiți de El, nu s-a stârpit."

Acestea scria Iosif în jurul anilor 70, după Hristos.

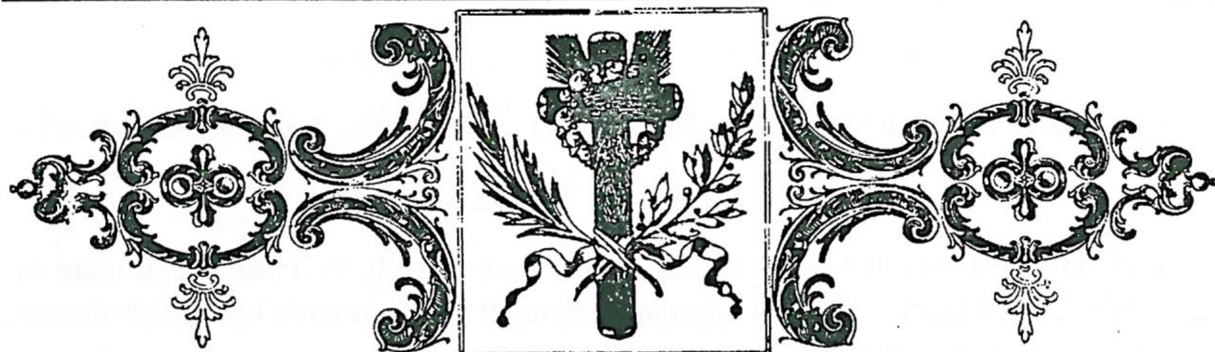
DESCRIEREA FIGURII MÂNTUITORULUI

În zilele Domnului nostru Iisus Hristos, un roman numit Publius Lentulus, petrecând în Ierusalim și fiind amic al lui Pilat Ponțiu, într-o epistolă a sa către Senatul Roman, descrise figura Mântuitorului astfel:

„În acest timp s-a arătat un bărbat, Care încă trăiește și are putere mare. Numele lui este Iisus Hristos; oamenii Îl numesc puternic profet, iar discipolii îl numesc Fiul lui Dumnezeu. Înviază morții și vindecă pe cei bolnavi de toată neputința. Bărbatul este de statură înaltă, dar simetrică, aspectul feței Lui este serios și plin de energie, încât cei ce-L privesc, pe de o parte Îl iubesc, iar pe de alta, se sfiesc.

Părul capului este de culoare roșiatică, până pe la urechi, fără lustru și drept, iar de la urechi până la umeri, creț și lucios; și atârnând și mai jos de umăr, despărțit într-o parte și într-alta, după datina Nazarinenilor; fruntea netedă și curată, fața Lui nepătată, înfrumusețată de o rumeneală moderată; privirea Lui nobilă și grațioasă, nasul și gura Lui cu totul fără defecte; barba Lui deasă și de culoarea părului capului, asemenea despărțită, ochii lui albaștri (albaștri-închiși) și foarte luminoși. Când mustră este înfiorător, iar când învață și sfătuiește, atrăgător și amabil. Grația feței Lui este de o gravitate admirabilă. Nimeni nu L-a văzut niciodată râzând, plângând însă da. După statura cea lungă a corpului Său, mâinile Îi sunt drepte și brațele frumoase. Grav și maiestuos în cuvânt, scump însă la vorbire. La figură este Cel mai frumos dintre oameni."

Învățătura pe scurt,
din Pravilele Sfinților Apostoli și ale Sfinților Părinți pentru Sfânta și Marea Patruzecime și pentru celelalte posturi, pe care Soborniceasca Biserică le-a legiuit și le-a predanisit ortodocșilor creștini și pentru toate dezlegările de peste an.

Se cuvine a ști fiecare, că noi creștinii avem patru posturi. Cel dintâi este sfântul și marele post, cel de patruzeci de zile pe care L-a postit Domnul nostru și îl postim și noi pentru curățirea și îmblânzirea noastră și pentru ca să fie ca o pârgă și zeciuială în fiecare an al vieții noastre. Acest post se începe din ziua de Luni, precum vom arăta mai jos și se sfârșește în Vinerea lui Lazăr, socotindu-se și Sâmbetele și Duminicile, de vreme ce și întru aceste zile împlinim și canonul, mâncând de două ori în zi și păzind și ale Postului, ferindu-ne de carne, brânză și de pește. La aceasta avem dovadă, cum că atunci se sfârșește Sfânta Patruzecime, pe însăși cântarea ce se cântă întru toată Biserica lui Hristos, la Vinerea lui Lazăr, care glăsuiește așa: „Săvârșind postul cel de patruzeci de zile, cel folositor de suflet..." și celelalte, arătându-ne cu aceasta cum că învierea lui Lazăr și praznicul Floriilor, le prăznuim ca pe niște osebite praznice. Încă și sfânta săptămână a mântuitoarelor patimi ale Domnului o ținem înafară de postul celor patruzeci de zile, pentru prea sfintele Patimi ale Domnului, Care a răbdat pentru noi, dăruindu-ne nouă nepătimirea, drept aceea și prăznuim bucurându-ne, pentru Învierea Lui.

Acesta dar, este postul Domnului nostru, al celor patruzeci de zile, și după dânsul săptămâna sfintelor Lui Patimi. Iar postul, nu pentru că avea El trebuință, l-a făcut, căci, cum ar fi trebuit post Celui ce este singur fără de păcat; ci, pentru noi a postit și aceasta a făcut-o dându-ne nouă pildă, spre postire, stricând neascultarea lui Adam și pe cel ce a căzut, din neînfrânare și din lăcomia pântecelui, cu postul ridicându-l; că, pentru aceasta, și la sfârșitul acestui post, nu moartea, ci Învierea prăznuim, a Celui ce a viețuit fără de păcat și a postit pentru noi și a murit și a Înviat și pe noi împreună cu Dânsul ne-a ridicat.

Iar începutul și rânduiala acestui sfânt post, după Tipic, trebuie să fie respectate, cum se arată în continuare:

După Duminica ce se numește, în popor „a brânzei", în care se face aducerea aminte de izgonirea lui Adam din Rai și prin care noi ne putem îndemna mai degrab spre postire, îndată, Luni și Marți, nu mâncăm nimic, iar bătrânii cei slabi și alți nepuncioși, care nu vor putea posti, au voie a mânca seara, în cele două zile ale săptămânii, câte puțină pâine și să bea apă. Apoi, Miercuri, după săvârșirea Dumnezeieștii Liturghii, a Darurilor celor mai înainte sfințite, mâncăm pâine și legume fierte, fără untdelemn, și așa, în acest chip, urmăm în Sfântul și Marele Post, în cele cinci zile ale săptămânii, mâncând o dată în zi. Iar Sâmbătă și Duminică, mâncând de două ori în zi, fierturi, legume cu untdelemn și bem și puțin vin cu înfrânare. Asemenea dezlegăm la acestea și în ziua pomenirii Aflării Cinstitului Cap al Sfântului Ioan Botezătorul și la ziua Sfinților 40 de Mucenici și în Joia Canonului celui Mare și în Vinerea Acatistului și la Înainte-prăznuirea Bunei-Vestiri și a doua zi de Buna-Vestire, la sfârșitul praznicului, și în Sfânta și Marea zi de Joi. Iar în Duminica Floriilor și în ziua Praznicului Bunei-Vestiri, dezlegăm și la pește. Însă de se va întâmpla Buna-Vestire în săptămâna Patimilor Domnului, ori în ce zi, nu mâncăm pește și ne îndestulăm numai cu untdelemn, iar de se va întâmpla în Marea Vineri și în Marea Sâmbătă, atuncea dezlegăm numai la vin.

Încă avem hotărâre de la Sfinții Apostoli, ca și pe cele două zile ale săptămânii, adică, Miercuri și Vineri, de peste tot anul, să le postim întocmai ca și Sfântul și Marele Post, zicând ei în canonul 69, așa: „Dacă vreun Episcop sau Preot, Diacon, Ipodiacon, Citeț sau cântăreț, nu postesc Sfântul și Marele Post, sau Miercurea, sau Vinerea, să se caterisească, fără numai de s-ar dezlega pentru boala trupească, iar de va fi mirean să se afurisească". Deci, nimănui să nu-i fie greu să se înfrâneze în Sfântul și Marele Post, căci, după cum zice dumnezeiescul Ioan Gură de Aur, în cuvântul pentru cei ce postesc: „Nu pentru Paști, nu pentru Cruce postim, ci pentru păcatele noastre". Și după urmarea Domnului, Care a postit în munte patruzeci de zile, precum am zis. Iar cele două zile ale săptămânii de peste an, adică, Miercurea, pentru că în această zi s-a făcut sfatul pentru vânzarea Mântuitorului nostru; iar Vinerea, pentru că în această zi a luat sfârșit sfatul și a pătimit Domnul nostru cu trupul, moartea cea pentru mântuirea noastră, precum zice sfințitul mucenic Petru al Alexandriei în al 15-lea canon al său. Iar preasfințitul Simeon al Tesalonicului, în cartea sa, la răspunsul al 53-lea, mai adaugă și acestea zicând: „Pentru că Vineri l-a răstignit, când și Adam de pom atingându-se a murit. Că Vineri la al 6-lea ceas l-au răstignit pe El, când și Adam s-a atins de pom; și a murit Mântuitorul la al 9-lea ceas, când și la amiazăzi, în desară, arătându-se El în Rai, a dat lui Adam hotărârea morții, adică «pământ ești și în pământ te vei întoarce», și muritor s-a făcut Adam".

Dar ce trebuie a înșira mărturiile de față, către cei dreptcredincioși, când, Însuși Mântuitorul Hristos a legiuit aceste două zile de post? Și cum că acestea sunt adevărate, ascultă-i pe înșiși Sfinții Apostoli, ce zic în așezămintele lor (cartea 5, cap. 14): „Ne-a poruncit nouă înșine să postim Miercurea și Vinerea".

Deci Balsamon, în tâlcuirea canonului 69 apostolic, zice așa: „De vreme ce s-a dovedit, că asemenea este Postul cel Mare cu postul de Miercuri și de Vineri, apoi, prin urmare, asemenea este și dezlegarea acestor două zile, la cei bolnavi. Drept aceea, pre-

cum Sfântul Timotei al Alexandriei, în canonul al 8-lea și al 10-lea al lui, iartă pe femeia cea lehuză, ca în Postul cel Mare, să bea vin și să mănânce îndestulă hrană, încât să se poată ține. Iar pe cel tare uscat de vreo boală covârșitoare, îl iartă a mânca untdelemn în Postul cel Mare, întru asemenea chip se cade a se ierta să mănânce numai untdelemn și să bea vin Miercurea și Vinerea, cel ce s-a uscat de o mare boală" și altele. Însă și acestea să se facă spre a-și întări slăbiciunea sa, precum i s-ar rândui de către vreun doctor temător de Dumnezeu, după cum zice același la tâlcuirea canonului al 10-lea al lui Timotei. Pentru că și Marele Atanasie, la Nomocanonul 218 zice: „Cel ce dezleagă Miercurea și Vinerea, unul ca acesta răstignește pe Domnul, ca și evreii, pentru că Miercurea s-a vândut, iar Vinerea s-a răstignit", și altele. Asemenea pentru acestea zice și dumnezeiescul Ieronim și sfințitul Augustin și alții.

Iar postul pe care-l postim Luni, măcar că este rânduit în Tipic să se țină de călugări, dar și mulți mireni îl postesc. Cuviincioasă și vrednică de cinstire este și socoteala pe care o pun înainte unii înțelepți pentru postul de Luni și este în acest fel: Domnul ne poruncește, că de nu va prisosi dreptatea noastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu putem intra întru Împărăția cerurilor. Și, fiindcă fariseii posteau două zile în săptămână, precum zicea fariseul: „postesc de două ori în săptămână", deci noi creștinii suntem datori să postim trei zile în săptămână, ca să prisosească dreptatea noastră mai mult decât dreptatea fariseilor. Iar cum că posteau fariseii două zile pe săptămână, o zice clar Dumnezeiescul Ioan Gură de Aur, în cuvântul său la Evanghelia Vameșului și a Fariseului, tâlcuind cuvântul acela al fariseului: „Postesc de două ori în săptămână". Iată că am arătat până aici, pe scurt și cu pogorământ, cum trebuie fiecare creștin să țină Sfântul și Marele Post, asemenea și Miercurile și Vinerile de peste an, precum, nu mai puțin, și Luni.

Deci, sosind strălucita zi a Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, se face dezlegare la toate cele de hrană, până în Duminica Tomei, adică monahii dezleagă la brânză, ouă și pește, iar mirenii și la carne. Apoi, de Luni după Duminica Tomei, până în Duminica Pogorârii Sfântului Duh, Lunea se mănâncă pește, și Miercurea și Vinerea untdelemn, iar mirenii și pește. Iar în Miercurea Înjumătățirii Praznicului și a Odovaniei Paștilor, dezlegăm cu toții la pește. Iar din Duminica Pogorârii Sfântului Duh, până în Duminica tuturor Sfinților, dezlegăm în toate zilele la brânză, ouă și pește, iar mirenii și la carne.

Apoi, începându-se Postul Sfinților Apostoli, (pe care îl postim în cinstea lor, căci de multe bunătăți ne-am învrednicit printr-înșii, pentru că s-au arătat nouă, lucrători și învățători postului și înfrânării până la moarte), urmăm în acest chip:

Lunea, Miercurea și Vinerea, mâncăm numai legume fără untdelemn; iar Marți și Joi mâncăm fierturi cu untdelemn; Sâmbăta și Duminica mâncăm și pește. Iar de se va întâmpla Luni, Marți și Joi sfânt cu doxologie, deasemenea mâncăm pește. Iar de se va întâmpla Miercuri sau Vineri, dezlegăm numai la untdelemn și vin, mai puțin praznicul Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, când dezlegăm la pește în ori ce zi s-ar întâmpla.

Sosind praznicul Sfinților Apostoli Petru ș Pavel, dacă se va întâmpla Luni, monahii mănâncă numai pește și untdelemn, iar de se va întâmpla Miercuri sau Vineri și mirenii urmează asemenea, iar de se va întâmpla în celelalte zile ale săptămânii, monahii dez-

leagă la brânză, ouă și pește, iar mirenii și la carne, și așa, din ziua Sfinților Apostoli, până la 31 iulie, Lunea, Miercurea și Vinerea mâncăm legume fără untdelemn, numai atunci împărtășindu-ne din untdelemn și din vin, când este dezlegare la Ceaslov, iar în celelalte zile, dezlegăm la brânză și ouă, iar mirenii și la carne.

Deci, la întâi August, începându-se Postul Adormirii Preasfintei Maicii noastre de Dumnezeu Născătoare, postim în toate zilele întocmai, și cu aceeași rânduială ca și în Sfântul și Marele Post, și numai la 6 August, la Schimbarea la Față a Domnului nostru, dezlegăm la pește. Și postim acest post, fiindcă și Preasfânta Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare, știindu-și mai înainte mutarea sa, pururea se nevoia pentru noi și postea, neavând trebuință de post, cea curată și preanevinovată. Și iarăși, fiindcă printr-însa ne-am izbăvit din mâinile diavolului și am câștigat moștenirea cea dintâi, Raiul, și iarăși nădăjduim, ca printr-însa să luăm Împărăția cea cerească, a Unuia-Născut Fiului său. Pentru că ea este scară de la cer până la pământ, precum și patriarhul Iacov a văzut-o, care urcă la cer, pe cei ce o cinstesc și o roagă. Și mai ales, suntem datori pentru purtătorul de lumină praznic al Preaslăvirii sale, să o cinstim cu toată smerenia și cu dragoste duhovnicească, să-i ieșim înainte cu acest post, până la 15 August, în care să citim și Paraclisele cele către dânsa și să postim toți întocmai, precum am zis, ca și în Sfântul și Marele Post, pentru cinstea Adormirii Sale ca să ne cuprindă pe noi darul său. Căci ea foarte mult iubește pe toți drepcredincioșii creștini și mare dragoste are către noi, pentru rudenia trupului și ne silește ca pe toți să ne ducă în Împărăția cea cerească a Fiului ei.

Apoi, la 15 August, sosind ziua Adormirii Sale, dacă se va întâmpla Luni, Miercuri sau Vineri, mâncăm pește, iar dacă va fi într-o altă zi, mâncăm brânză și ouă, iar mirenii și carne. Și așa în toate zilele, până la 14 Noiembrie, urmăm cu mâncarea aceeași rânduială, precum am arătat după Praznicul Sfinților Apostoli. Mai puțin de ziua Tăierii cinstitului cap al Sfântului Ioan Botezătorul, la 29 August și de ziua Înălțării Cinstitei Cruci, la 14 Septembrie, că atunci, în ori ce zi ar fi, nu mâncăm nici pește, ci ne îndestulăm numai cu legume, cu untdelemn și cu vin și încă și din acestea cu înfrânare.

Iar la 15 Noiembrie, începându-se postul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, care post închipuie postul proorocului Moise, cel care 40 de zile și 40 de nopți postind, a primit cuvintele lui Dumnezeu cu slove scrise pe lespezi de piatră, postim și noi 40 de zile. Și pe Cuvântul lui Dumnezeu celui viu din Fecioară, nu scris în pietre, ci întrupat și născut îl vedem și îl luăm și ne împărtășim cu Prea Dumnezeescul Lui Trup precum zice preasfințitul Simeon al Tesalonicului în cartea sa la răspunsul 54. Iar orânduiala acestui post o păzim întocmai întru ale mâncării, precum am arătat și pentru Postul Sfinților Apostoli mâncând pește numai la praznicul Intrării în Biserică, în ori ce zi s-ar întâmpla și Sâmbăta și Duminica. Iar de la 20 până la 25 Decembrie deși s-ar întâmpla Sâmbăta și Duminica, nu mâncăm pește.

Apoi, la 25 Decembrie este praznicul Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos și în ori ce zi s-ar întâmpla, monahii mănâncă brânză, ouă și pește, iar mirenii și carne. La fel urmăm întru acest chip, dezlegând în toate zilele până la 5 ianuarie, că atunci în ori ce zi va fi, mâncăm numai legume, untdelemn și bem vin, neatingându-ne de pește sau

de altceva de dulce, căci este ajunul Botezului. Iar la 6 Ianuarie, în ziua Botezului Domnului, dezlegăm întocmai ca în ziua Nașterii Domnului, în ori ce zi s-ar întâmpla. Iar din ziua Botezului Domnului până în Duminica Vameșului și a Fariseului, Lunea, Miercurea și Vinerea mâncăm fierturi de legume fără untdelemn, dezlegând numai când se arată în Ceaslov, iar în celelalte zile dezlegăm la brânză, ouă și pește, iar mirenii și la carne. Apoi începând Triodul toată săptămâna aceea înainte vestitoare, monahii dezleagă la brânză, ouă și pește, iar mirenii și la carne. Și din Duminica Fiului Risipitor până în Duminica lăsatului sec de carne, Luni, Miercuri și Vineri mâncăm legume fără untdelemn și în celelalte zile mâncăm brânză, ouă și pește, iar mirenii și carne. Apoi din Duminica lăsatului sec de brânză până în Duminica lăsatului sec pentru Postul Mare, toată săptămâna aceasta ce se zice albă, urmează și mirenii cu mâncarea, întocmai ca și călugării, neatingându-se de carne și așa după această Duminică se începe Sfântul și Marele Post, pentru care am scris la început.

Însă, să se scrie și aceasta, că nu stă în putința oricui, a lega și a dezlega posturile cele legiuite, căci Sinodul de la Gangra întru al 19-lea Canon al său zice așa: „Dacă vreunul dintre cei ce se nevoiesc, fără trupească nevoie s-ar mândri și posturile cele predate poporului, care se păzesc de Biserică, le-ar dezlega, întârind întru sine cugetare de deplinătate, anatema fie".

Iar la Nomocanon 228, zice așa: „Dacă cineva nu va păzi postul Sfinților Apostoli, al Nașterii lui Hristos și al Născătoarei de Dumnezeu, pe unul ca acela să nu-l primești în Biserică, nici pe fiii lui, dacă și ei nu postesc întru acestea, adică nu se feresc de mâncări". Și zice Sfântul Efrem Sirul: „Cum că mare primejdie este unde legile pravilelor nu se respectă".

Sfârșit și lui Dumnezeu laudă.

CUPRINS